

Leidimas
lietuvių kalba

Informacija ir pranešimai

61 metai

2018 m. birželio 27 d.

Turinys

EUROPOS PARLAMENTAS

2016–2017 m. SESIJA

2016 m. lapkričio 21–24 d. posėdžiai

Posėdžių protokolai paskelbti OL C 352, 2017 10 19.

PRIIMTI TEKSTAI

2016 m. lapkričio 30 d.–gruodžio 1 d. posėdžiai

Posėdžių protokolai paskelbti OL C 363, 2017 10 26.

PRIIMTI TEKSTAI

I Rezoliucijos, rekomendacijos ir nuomonės

REZOLIUCIJOS

Europos Parlamentas

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

2018/C 224/01	2016 m. lapkričio 22 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos Centrinio Banko 2015 m. metinės ataskaitos (2016/2063(INI))	2
2018/C 224/02	2016 m. lapkričio 22 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Žaliosios knygos dėl mažmeninių finansinių paslaugų (2016/2056(INI))	8
2018/C 224/03	2016 m. lapkričio 22 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos gynybos sąjungos (2016/2052(INI))	18
2018/C 224/04	2016 m. lapkričio 22 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl keleivinio vandens transporto potencialo išnaudojimo (2015/2350(INI))	29
2018/C 224/05	2016 m. lapkričio 22 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl vystomojo bendradarbiavimo veiksmingumo didinimo (2016/2139(INI))	36

2016 m. lapkričio 23 d., trečiadienis

2018/C 224/06	2016 m. lapkričio 23 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl susitarimo „Bazelis III“ galutinio patvirtinimo (2016/2959(RSP))	45
2018/C 224/07	2016 m. lapkričio 23 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl bendros saugumo ir gynybos politikos įgyvendinimo (pagal Tarybos metinį pranešimą Europos Parlamentui dėl bendros užsienio ir saugumo politikos) (2016/2067(INI))	50
2018/C 224/08	2016 m. lapkričio 23 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ES strateginės komunikacijos, siekiant neutralizuoti prieš ją nukreiptą trečiųjų šalių propagandą (2016/2030(INI))	58
2018/C 224/09	2016 m. lapkričio 23 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl gestų kalbų ir profesionalių gestų kalbų vertėjų (2016/2952(RSP))	68
2018/C 224/10	2016 m. lapkričio 23 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Komisijos įgyvendinimo reglamento, kuriuo pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką pratęsiama veiklosios medžiagos bentazono patvirtinimo galiojimas ir iš dalies keičiamas įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 540/2011 priedas, projekto (D047341/00 – 2016/2978(RSP))	75

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

2018/C 224/11	2016 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Gui Minhai, Kinijoje kalinamo leidėjo, atvejo (2016/2990(RSP))	78
2018/C 224/12	2016 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl gvaranių ir kaivų padėties Brazilijos Pietų Mato Grosso valstijoje (2016/2991(RSP))	82
2018/C 224/13	2016 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Ildaro Dadino, sąžinės kalinio Rusijoje, atvejo (2016/2992(RSP))	85
2018/C 224/14	2016 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl padėties Sirijoje (2016/2933(RSP))	88
2018/C 224/15	2016 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ES ir Turkijos santykių (2016/2993(RSP))	93
2018/C 224/16	2016 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ES prisijungimo prie Europos Tarybos konvencijos dėl smurto prieš moteris prevencijos ir kovos su juo (Stambulo konvencija) (2016/2966(RSP))	96
2018/C 224/17	2016 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl metinio pranešimo apie Europos ombudsmeno 2015 m. veiklą (2016/2150(INI))	101
2018/C 224/18	2016 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento rezoliucija „Galutinės PVM sistemos kūrimas ir kova su sukčiavimu PVM“ (2016/2033(INI))	107
2018/C 224/19	2016 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ES veiksmų plano siekiant sustabdyti neteisėtą prekybą laukiniais augalais ir gyvūnais (2016/2076(INI))	117
2018/C 224/20	2016 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl naujų galimybių mažosioms transporto įmonėms, įskaitant bendradarbiavimu grindžiamus verslo modelius (2015/2349(INI))	127
2018/C 224/21	2016 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl padėties Baltarusijoje (2016/2934(RSP))	135

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

2018/C 224/22	2016 m. gruodžio 1 d. Europos Parlamento rezoliucija „Europos Sąjungos solidarumo fondas. Vertinimas“ (2016/2045(INI))	140
2018/C 224/23	2016 m. gruodžio 1 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl padėties Italijoje po žemės drebėjimų (2016/2988(RSP))	145
2018/C 224/24	2016 m. gruodžio 1 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Komisijos narių interesų deklaracijų gairių (2016/2080(INI))	150
2018/C 224/25	2016 m. gruodžio 1 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl atsakomybės ir kompensacijų už naftos ir dujų operacijas jūroje bei jų finansinio užtikrinimo (2015/2352(INI))	157
2018/C 224/26	2016 m. gruodžio 1 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl padėties Kongo Demokratinėje Respublikoje (2016/3001(RSP))	163
2018/C 224/27	2016 m. gruodžio 1 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl prieigos prie energijos išteklių besivystančiose šalyse (2016/2885(RSP))	167
2018/C 224/28	2016 m. gruodžio 1 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos mokėjimo įsakymo procedūros taikymo (2016/2011(INI))	173

II Komunikatai

EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJŲ, ĮSTAIGŲ IR ORGANŲ PRIIMTI KOMUNIKATAI

Europos Parlamentas

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

2018/C 224/29	2016 m. lapkričio 22 d. Europos Parlamento sprendimas dėl prašymo atšaukti Jeano-François Jalkho (Jean-François Jalkh) imunitetą (2016/2115(IMM))	176
2018/C 224/30	2016 m. lapkričio 22 d. Europos Parlamento sprendimas dėl prašymo atšaukti Jeano-François Jalkho (Jean-François Jalkh) imunitetą (2016/2107(IMM))	178

III Parengiamieji aktai

EUROPOS PARLAMENTAS

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

2018/C 224/31	2016 m. lapkričio 22 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos įgyvendinimo sprendimo, kuriuo pritariama tam, kad Europos policijos biuras (Europolas) sudarytų Ukrainos ir Europolo operatyvinio ir strateginio bendradarbiavimo susitarimą, projekto (10345/2016 – C8-0267/2016 – 2016/0811(CNS))	180
2018/C 224/32	2016 m. lapkričio 22 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl per pirmąjį svarstymą priimtos Tarybos pozicijos, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1342/2008, nustatantis menkių išteklių ir šių išteklių žvejybos būdų daugiamečių planą (11309/1/2016 – C8-0403/2016 – 2012/0236(COD))	182
2018/C 224/33	2016 m. lapkričio 22 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Tarybos direktyvos, kuria dėl prieigos prie kovos su pinigų plovimu informacijos iš dalies keičiama Direktyva 2011/16/ES (COM(2016)0452 – C8-0333/2016 – 2016/0209(CNS))	183

2016 m. lapkričio 23 d., trečiadienis

2018/C 224/34

P8_TA(2016)0438

Tam tikri į atmosferą išmetami teršalai ***I

2016 m. lapkričio 23 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl tam tikrų valstybėse narėse į atmosferą išmetamų teršalų kiekio mažinimo, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2003/35/EB (COM(2013)0920 – C7-0004/2014 – 2013/0443(COD))

P8_TC1-COD(2013)0443

Europos Parlamento pozicija, priimta 2016 m. lapkričio 23 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2016/... dėl tam tikrų valstybėse narėse į atmosferą išmetamų teršalų kiekio mažinimo, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2003/35/EB ir panaikinama Direktyva 2001/81/EB

193

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

2018/C 224/35

P8_TA(2016)0447

Makrofinansinė pagalba Jordanijai ***I

2016 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo toliau teikti makrofinansinę pagalbą Jordanijos Hašimitų Karalystei (COM(2016)0431 – C8-0242/2016 – 2016/0197(COD))

P8_TC1-COD(2016)0197

Europos Parlamento pozicija, priimta 2016 m. lapkričio 24 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą (ES) 2016/..., kuriuo Jordanijos Hašimitų Karalystei suteikiama papildoma makrofinansinė pagalba

194

2018/C 224/36

P8_TA(2016)0448

Įstaigų, atsakingų už profesinių pensijų skyrimą, veikla ir priežiūra ***I

2016 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl įstaigų, atsakingų už profesinių pensijų skyrimą, veiklos ir priežiūros (nauja redakcija) (COM(2014)0167 – C7-0112/2014 – 2014/0091(COD))

P8_TC1-COD(2014)0091

Europos Parlamento pozicija, priimta 2016 m. lapkričio 24 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2016/... dėl profesinių pensijų įstaigų (PPI) veiklos ir priežiūros (nauja redakcija)

196

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

2018/C 224/37

P8_TA(2016)0457

Sąjungos muitinės kodeksas, kiek tai susiję su prekėmis, kurios buvo laikinai išvežtos iš Sąjungos muitų teritorijos jūra ar oru ***I

2016 m. gruodžio 1 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo dėl prekių, kurios buvo jūra ar oru laikinai išvežtos iš Sąjungos muitų teritorijos, iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (COM(2016)0477 – C8-0328/2016 – 2016/0229(COD))

P8_TC1-COD(2016)0229

Europos Parlamento pozicija, priimta 2016 m. gruodžio 1 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/..., kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas, kiek tai susiję su prekėmis, kurios buvo laikinai išvežtos iš Sąjungos muitų teritorijos jūra ar oru

198

2018/C 224/38	P8_TA(2016)0458	
	<p>Taikymo data: mažmeninių investicinių produktų paketų ir draudimo principu pagrįstų investicinių produktų pagrindinės informacijos dokumentai ***I</p> <p>2016 m. gruodžio 1 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo dėl taikymo datos iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1286/2014 dėl mažmeninių investicinių produktų paketų ir draudimo principu pagrįstų investicinių produktų pagrindinės informacijos dokumentų (COM(2016)0709 – C8-0457/2016 – 2016/0355(COD))</p>	
	P8_TC1-COD(2016)0355	
	<p>Europos Parlamento pozicija, priimta 2016 m. gruodžio 1 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/... , kuriuo dėl taikymo datos iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1286/2014 dėl mažmeninių investicinių produktų paketų ir draudimo principu pagrįstų investicinių produktų pagrindinės informacijos dokumentų . . . . .</p>	199
2018/C 224/39	2016 m. gruodžio 1 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos ir Kiribačio Respublikos susitarimo dėl bevizio režimo trumpalaikio buvimo atveju sudarymo Europos Sąjungos vardu projekto (12092/2015 – C8-0253/2016 – 2015/0200(NLE))	201
2018/C 224/40	2016 m. gruodžio 1 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos ir Saliamono Salų susitarimo dėl bevizio režimo trumpalaikio buvimo atveju sudarymo Sąjungos vardu projekto (09785/2016 – C8-0422/2016 – 2016/0096(NLE))	202
2018/C 224/41	2016 m. gruodžio 1 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos ir Mikronezijos Federacinių Valstijų susitarimo dėl bevizio režimo trumpalaikio buvimo atveju sudarymo Sąjungos vardu projekto (09780/2016 – C8-0388/2016 – 2016/0098(NLE))	203
2018/C 224/42	2016 m. gruodžio 1 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Sąjungos ir Tuvalu susitarimo dėl bevizio režimo trumpalaikio buvimo atveju sudarymo Sąjungos vardu projekto (09764/2016 – C8-0268/2016 – 2016/0100(NLE))	204
2018/C 224/43	2016 m. gruodžio 1 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos ir Maršalo Salų Respublikos susitarimo dėl bevizio režimo trumpalaikio buvimo atveju sudarymo Europos Sąjungos vardu projekto (09775/2016 – C8-0252/2016 – 2016/0103(NLE))	205
2018/C 224/44	2016 m. gruodžio 1 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Jungtinių Amerikos Valstijų ir Europos Sąjungos susitarimo dėl asmens duomenų, susijusių su nusikalstamų veikų prevencija, tyrimu, nustatymu ar traukimu baudžiamojon atsakomybėn už jas, apsaugos sudarymo Europos Sąjungos vardu projekto (08523/2016 – C8-0329/2016 – 2016/0126(NLE))	206
2018/C 224/45	2016 m. gruodžio 1 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl tarpinio Ganos ir Europos bendrijos bei jos valstybių narių ekonominės partnerystės susitarimo sudarymo projekto (12396/2016 – C8-0406/2016 – 2008/0137(NLE))	207
2018/C 224/46	2016 m. gruodžio 1 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl nenumatytų atvejų rezervo lėšų mobilizavimo 2016 m. (COM(2016)0624 – C8-0399/2016 – 2016/2256(BUD))	208

2018/C 224/47	2016 m. gruodžio 1 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Tarybos pozicijos dėl Europos Sąjungos 2016 finansinių metų Taisomojo biudžeto Nr. 4/2016 projekto. Asignavimų atnaujinimas siekiant atsižvelgti į naujausius pokyčius, susijusius su migracijos ir saugumo klausimais, mokėjimų ir išipareigojimų asignavimų sumažinimą dėl bendrojo perkėlimo, ESIF veiklos pratęsimą, FRONTEX etatų plano pakeitimą ir įplaukų asignavimų (nuosavų išteklių) atnaujinimą (13583/2016 – C8-0459/2016 – 2016/2257(BUD))	210
2018/C 224/48	2016 m. gruodžio 1 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Tarybos pozicijos dėl Europos Sąjungos 2016 finansinių metų Taisomojo biudžeto Nr. 5/2016 projekto. Sprendimo dėl nuosavų išteklių 2014/335/ES, Euratomas įgyvendinimas pasibaigus ratifikavimo procesui ir 2016 m. spalio 1 d. įsigaliojus sprendimui (13584/2016 – C8-0462/2016 – 2016/2258(BUD))	213
2018/C 224/49	2016 m. gruodžio 1 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos solidarumo fondo lėšų panaudojimo siekiant suteikti pagalbą Vokietijai (COM(2016)0681 – C8-0423/2016 – 2016/2267(BUD))	215
2018/C 224/50	2016 m. gruodžio 1 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Tarybos pozicijos dėl Europos Sąjungos 2016 finansinių metų Taisomojo biudžeto Nr. 6/2016 projekto, pridedamo prie pasiūlymo panaudoti Europos Sąjungos solidarumo fondo lėšas siekiant suteikti pagalbą Vokietijai (13852/2016 – C8-0473/2016 – 2016/2268(BUD))	217
2018/C 224/51	2016 m. gruodžio 1 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl nenumatytų atvejų rezervo lėšų mobilizavimo 2017 m. (COM(2016)0678 – C8-0420/2016 – 2016/2118(BUD))	219
2018/C 224/52	2016 m. gruodžio 1 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl lankstumo priemonės lėšų mobilizavimo skubioms biudžeto priemonėms, skirtoms dabartinei migracijos, pabėgėlių ir saugumo krizei spręsti, finansuoti (COM(2016)0313 – C8-0246/2016 – 2016/2120(BUD))	222
2018/C 224/53	2016 m. gruodžio 1 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos solidarumo fondo lėšų mobilizavimo siekiant iš 2017 m. Sąjungos bendrojo biudžeto skirti lėšų avansams mokėti (COM(2016)0312 – C8-0245/2016 – 2016/2119(BUD))	225
2018/C 224/54	2016 m. gruodžio 1 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Europos Sąjungos 2017 finansinių metų bendrojo biudžeto bendro projekto, kurį Taikinimo komitetas patvirtino vykdant biudžeto procedūrą (14635/2016 – C8-0470/2016 – 2016/2047(BUD))	227

Simbolių paaiškinimai

- * Konsultavimosi procedūra
- *** Pritarimo procedūra
- ***I Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas
- ***II Įprasta teisėkūros procedūra: antrasis svarstymas
- ***III Įprasta teisėkūros procedūra: trečiasis svarstymas

(Procedūra pasirenkama atsižvelgiant į teisės akto projekte pasiūlytą teisinį pagrindą.)

Parlamento pakeitimai

Naujos teksto dalys žymimos **pusjuodžiu kursyvu**. Išbrauktos teksto dalys nurodomos simboliu „■“ arba perbraukiamos. Pakeistos teksto dalys nurodomos naują tekstą pažymint **pusjuodžiu kursyvu**, o ankstesnį nereikalingą tekstą išbraukiant arba perbraukiant.

EUROPOS PARLAMENTAS

2016–2017 m. SESIJA

2016 m. lapkričio 21–24 d. posėdžiai

Posėdžių protokolai paskelbti OL C 352, 2017 10 19.

PRIIMTI TEKSTAI

2016 m. lapkričio 30 d.–gruodžio 1 d. posėdžiai

Posėdžių protokolai paskelbti OL C 363, 2017 10 26.

PRIIMTI TEKSTAI

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

I

(Rezoliucijos, rekomendacijos ir nuomonės)

REZOLIUCIJOS

EUROPOS PARLAMENTAS

P8_TA(2016)0433

Europos Centrinio Banko 2015 m. metinė ataskaita

2016 m. lapkričio 22 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos Centrinio Banko 2015 m. metinės ataskaitos (2016/2063(INI))

(2018/C 224/01)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos Centrinio Banko 2015 m. metinę ataskaitą,
  - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 284 straipsnio 3 dalį,
  - atsižvelgdamas į SESV 123 straipsnio 1 dalį,
  - atsižvelgdamas į Europos centrinių bankų sistemos bei Europos Centrinio Banko statuto 15 straipsnį,
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 132 straipsnio 1 dalį,
  - atsižvelgdamas į Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto pranešimą (A8-0302/2016),
- A. kadangi galimo Jungtinės Karalystės pasitraukimo iš Europos Sąjungos klausimu ECB Pirmininkas M. Draghi teisingai nurodė, kad „tai, koku mastu tai turės įtakos ekonomikos perspektyvoms, priklauso nuo būsimų derybų laiko, raidos ir galutinių rezultatų. Iki šiol euro zonos ekonomika buvo atspari, tačiau dėl šio netikrumo mūsų pagrindinis scenarijus vis dar gali pablogėti“, be to, „kad ir kokie būtų būsimi santykiai tarp Europos Sąjungos ir Jungtinės Karalystės, nepaprastai svarbu, kad būtų laikomasi bendrosios rinkos vientisumo principo. Bet kokio rezultato atveju derėtų užtikrinti, kad visiems rinkos dalyviams būtų taikomos tos pačios taisyklės“;
- B. kadangi, remiantis naujausiomis (pavasario) Komisijos prognozėmis, numatoma, jog realusis euro zonos ekonomikos augimas bus nedidelis ir geografiškai netolygus: 2016 m. – 1,6 %, o 2017 m. – 1,8 %, nors 2015 m. jis buvo 1,7 %;
- C. kadangi, remiantis ta pačia prognoze, numatoma, kad nedarbas euro zonoje sumažės – nuo 10,9 % 2015 m. pabaigoje iki 9,9 % 2017 m. pabaigoje; kadangi 2015 m. nedarbo lygio skirtumai tarp valstybių narių toliau didėjo skaičiams svyruojant nuo 4,6 % Vokietijoje iki 24,9 % Graikijoje;
- D. kadangi, remiantis ta pačia prognoze, numatomas valdžios sektoriaus deficitas euro zonoje laipsniškai mažės nuo 2,1 % 2015 m. iki 1,9 % 2016 m. ir iki 1,6 % 2017 m., be to, prognozuojama, kad skolos ir BVP santykis pirmą kartą nuo krizės pradžios sumažės, nors vis dar esama keturių euro zonos šalių, kurių atžvilgiu Komisija yra pradėjusi perviršinio deficito procedūrą (Prancūzijai, Ispanijai, Graikijai ir Portugalijai); kadangi Kipras, Airija ir Slovėnija įgyvendino makroekonominės programos, kurios padėjo joms sumažinti savo deficitus žemiau 3 % BVP ribos;

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

- E. kadangi, remiantis ta pačia prognoze, 2016 ir 2017 m. visoje euro zonoje numatomas išorės proficitas (maždaug 3 % BVP); kadangi griežtas „Brexit“ gali turėti neigiamą poveikį tiek ES, tiek Jungtinės Karalystės prekybos balansui, nes Jungtinė Karalystė yra viena iš pagrindinių euro zonos prekybos partnerių;
- F. kadangi pagal SESV 127 straipsnio 5 dalį Europos centrinių bankų sistema privalo padėti išsaugoti finansų stabilumą;
- G. kadangi pagal SESV 127 straipsnio 2 dalį Europos centrinių bankų sistema privalo „skatinti sklandų mokėjimo sistemų veikimą“;
- H. kadangi, remiantis ECB 2016 m. rugsėjo mėn. prognoze, vidutinis infliacijos lygis euro zonoje (nulinis 2015 m.), išliks beveik toks pats 2016 m. (0,2 %) ir 2017 m. pasieks 1,2 %, o 2018 m. – 1,6 %; kadangi pastaraisiais metais žemo infliacijos lygio pagrindinėmis priežastimis, be kita ko, gali būti laikomos mažos energijos kainos;
- I. kadangi infliacijos tikslą tampa sunkiau pasiekti dėl demografinių tendencijų konsolidacijos, vis dar žemų energijos kainų ir stipraus prekybos ir finansų globalizacijos poveikio Europos visuomenei, susiduriančiai su dideliu nedarbu; kadangi šie defliaciniai veiksniai prisideda prie investavimo trūkumo ir bendros paklausos silpnumo;
- J. kadangi 2015 m. kovo mėn. ECB pradėjo išplėstą (1,1 trln. EUR apimties) turto pirkimo programą (angl. APP), kurią pradžioje planuota vykdyti iki 2016 m. rugsėjo mėn.;
- K. kadangi nuo to laiko ši programa buvo sustiprinta, planuojant turto pirkimą vykdyti iki 2017 m. kovo mėn. ir tam iš viso skirti beveik 1,7 trln. EUR sumą, be to, išplečiant pirkti tinkamo turto sąrašą nefinansinių įmonių obligacijomis ir regionų ir vietos valdžios institucijų obligacijomis; kadangi kyla susirūpinimas dėl didėjančio ECB balanso rizikingumo;
- L. kadangi nuo savo pirkimo programos vykdymo pradžios ECB nusipirko 19 094 mln. EUR turtu užtikrintų vertybinių popierių (angl. ABS);
- M. kadangi ECB dar labiau sušvelnino savo pinigų politikos poziciją, sumažindamas pagrindines orientacines normas iki precedento neturinčio lygio: 2016 m. kovo mėn. pagrindinių refinansavimo operacijų (angl. MRO) ir indėlių galimybės palūkanų normos sumažėjo atitinkamai iki 0 % ir 0,40 %; kadangi ECB suteikia bankams paskatas skolinti ir, atsižvelgiant į šį tikslą, atlieka dar vieną seriją tikslinių ilgesnės trukmės refinansavimo operacijų (angl. TLTRO-II);
- N. kadangi, ECB nuomone, Bendro priežiūros mechanizmo sukūrimu siekta visoje euro zonoje nuosekliai taikyti mikroprudencinę priežiūrą ir vykdymo užtikrinimą, siekiant užtikrinti vienodas bankų operacijų vykdymo sąlygas ir priversti vadovautis bendra vertinimo metodika (angl. SREP);
- O. kadangi ECB pirmininkas ir toliau pabrėžia, kad euro zonoje itin reikia skubiai vykdyti struktūrines reformas;
- P. kadangi ECB remia paprasto, skaidraus ir standartizuoto pakeitimo vertybiniais popieriais tvarką ir dėl jos taikymo atsiradusią galimybę mažinti kapitalo reikalavimus, nes tai atgaivins tiek pakeitimo vertybiniais popieriais rinkas, tiek realiojo sektoriaus ekonomikos finansavimą;
- Q. kadangi SESV 123 straipsnyje ir Protokolo dėl Europos centrinių bankų sistemos bei Europos Centrinio Banko statuto 21 straipsnyje draudžiamas vyriausybės finansavimas pinigų politikos priemonėmis;

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

1. pabrėžia, kad euro zonai vis dar būdingas aukštas nedarbo lygis, pernelyg maža infliacija ir dideli makroekonominiai disbalansai, įskaitant einamosios sąskaitos disbalansus, be to, euro zona susiduria su labai menku našumo augimu, kurį nulėmė investavimo trūkumas (10 procentinių punktų mažesnės investicijos, palyginti su padėtimi prieš krizę), nesugebėjimas įvykdyti struktūrinių reformų ir silpna vidaus paklausa; atkreipia dėmesį į tai, kad aukštas valdžios sektoriaus skolos lygis, ypač didelis neveiksnių paskolų skaičius ir vis dar nepakankamai kapitalo turintis bankų sektorius kai kuriose valstybėse narėse vis dar skaldo euro zonos finansų rinką, tokiu būdu sumažinant galimybes padėti pažeidžiamiausios ekonomikos šalims; pabrėžia, kad patikima fiskalinė politika ir socialiniu požiūriu subalansuotos ir į našumo didinimą orientuotos struktūrinės reformos yra vienintelė išeitis siekiant tvaraus ekonomikos atsigavimo tose valstybėse narėse;
2. atkreipia dėmesį į federalinį ECB pobūdį, nes nenumatoma valstybių narių galimybė vetuoti sprendimus, o tai leidžia ECB imtis ryžtingų veiksmų siekiant įveikti krizę;
3. pripažįsta, kad, esant šioms labai sudėtingoms sąlygoms ir ilgo mažos infliacijos laikotarpio rizikai, ECB taikytos nepaprastosios priemonės vėl padidinti infliaciją iki 2 % vidutinės trukmės tikslinės vertės atitiko ECB įgaliojimus, išdėstytus SESV 127 straipsnyje, todėl nėra neteisėtos⁽¹⁾; pažymi, kad, 2015 m. kovo mėn. pradėjus įgyvendinti turto pirkimo programą ir vykdant tikslinių ilgesnės trukmės refinansavimo operacijų programas, skirtas realiajai ekonomikai, finansinės sąlygos šiek tiek pagerėjo, o tai skatino skolinimo euro zonos įmonėms ir namų ūkiams atgaivinimą; pažymi, kad šios priemonės taip pat padėjo sumažinti kai kurių euro zonos vyriausybių obligacijų pajamingumo skirtumus; pabrėžia, kad padėtis nepagerėjo vienodai visose valstybėse narėse ir kad kredito paklausa kai kuriose valstybėse narėse tebėra silpna;
4. pabrėžia, kad 2016 m. birželio mėn. ECB pradėjo naują keturių tikslinių ilgesnės trukmės refinansavimo operacijų seriją (angl. TLTRO II); atkreipia dėmesį į tai, kad programos paskatų struktūra pakito, palyginti su pradinėmis tikslinėmis ilgesnės trukmės refinansavimo operacijomis, nes kai kurie bankai galės skolintis už neigiamas palūkanas, net jei jie nedidins savo grynojo skolinimo realiajai ekonomikai;
5. yra susirūpinęs dėl to, kad siūlydamas likvidumą už neigiamas palūkanas, tačiau panaikindamas reikalavimus bankams grąžinti lėšas, jei jos nepasiekia savo skolinimo tikslinio rodiklio, ECB silpnina sąsają tarp centrinio banko vykdomo likvidumo didinimo ir skolinimo realiajai ekonomikai (o tai buvo pagrindinė tikslinių ilgesnės trukmės refinansavimo operacijų koncepcijos idėja);
6. palankiai vertina ECB 2012 m. liepos mėn. ryžtingą išsipareigojimą padaryti viską siekiant apsaugoti eurą, kuris padėjo užtikrinti euro zonos finansinį stabilumą;
7. mano, kad turto pirkimo programa padarytų didesnę poveikį Europos ekonomikai, jei kartu būtų vykdomos veiksmingos ir socialiniu atžvilgiu subalansuotos struktūrinės reformos, kuriomis siekiama padidinti Europos ekonomikos konkurencingumą, taip pat jei pagal programą būtų perkama daugiau EIB obligacijų, ypač susijusių, be kita ko, su TEN-T ir TEN-E projektais (socialiniu ir ekonominiu atžvilgiu turinčiais akivaizdžią pridėtinę europinę vertę) ir vertybiniais popieriais pakeistomis paskolomis MVI; ragina ECB parengti tyrimą, skirtą išanalizuoti, kokį poveikį turėtų turto pirkimo programa, jeigu pagal ją būtų galima antrinėse rinkose pirkti valstybių narių valdžios sektoriaus skolos priemones, tiesiogiai susijusias su investicijų ir mokslinių tyrimų išlaidomis; yra susirūpinęs, kad pagal bendrovių sektoriaus pirkimo programą (angl. CSPP) vykdomi vienakrypčiai obligacijų, kurias išleido ne finansų įmonės, pirkimai, nors ir galėtų būti pateisinami atsižvelgiant į dabartines aplinkybes, gali turėti iškraipomąjį poveikį;
8. sutinka su ECB pirmininku Mario Draghi, kad vien tik bendra pinigų politika negali skatinti bendros paklausos ir kad ją valstybių narių lygmeniu būtina papildyti patikima fiskaline politika ir plataus užmojo socialiniu atžvilgiu subalansuotomis struktūrinių reformų programomis; primena, kad pagal ECB įgaliojimus, pirminėje teisėje įtvirtintus ES sutartyse, pagrindinis ECB tikslas yra užtikrinti kainų stabilumą, siekdamas garantuoti stabilią aplinką, kuri būtų palanki investicijoms; mano, kad vien pinigų politika nėra tinkama priemonė spręsti struktūrines Europos ekonomikos problemas; pabrėžia, kad laukiamas ekonomikos atsigavimas nėra esminių struktūrinių reformų pakaitalas; atkreipia dėmesį į neseniai atliktus tyrimus ir diskusijas dėl galimo neutralių palūkanų normų nuosmukio, per pastarąjį dešimtmetį pastebimo visame pasaulyje; atkreipia dėmesį į tai, kad tokiomis aplinkybėmis pinigų politika būtų labiau suvaržyta ir mažiau veiksminga, nes dažniau kiltų nulinės apatinės palūkanų normų ribos pavojus;

⁽¹⁾ Tai neseniai pabrėžė Europos Sąjungos Teisingumo Teismas ir Vokietijos Federalinis Konstitucinis Teismas (2016 m. birželio 21 d. sprendime).

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

9. pritaria tam, kad gerai veikianti, diversifikuota ir integruota kapitalo rinka galėtų palaikyti bendros pinigų politikos perdavimo priemones; atsižvelgdamas į tai, ragina palaipsniui sukurti ir visapusiškai įgyvendinti bankų sąjungą ir užtikrinti, kad valstybės narės visapusiškai laikytųsi susijusių bankų sąjungos teisės aktų, taip pat sukurti kapitalo rinkų sąjungą, nes tai būtų lemiamas žingsnis siekiant pagerinti bendros pinigų politikos veiksmingumą ir sušvelninti riziką, kylančią dėl finansų sektoriaus sukretimų; mano, kad ypač svarbu spręsti neveiksnių paskolų problemą labiausiai nukentėjusiuose nacionaliniuose bankininkystės sektoriuose, siekiant atkurti sklandų pinigų politikos perdavimą visoje euro zonoje;

10. pabrėžia, kad vykdant socialiniu atžvilgiu subalansuotas struktūrines ekonomikos ir darbo rinkos reformas taip pat reikėtų visapusiškai atsižvelgti į demografinį deficitą Europoje, siekiant kovoti su defliacinėmis tendencijomis ir skatinti labiau subalansuotą demografinę struktūrą, kad būtų lengviau išlaikyti infliacijos tikslinį rodiklį (apie 2 %); atkreipia dėmesį į tai, kad neigiamų demografinių tendencijų atveju esama neigiamų investicijų lūkesčių rizikos;

11. tačiau pažymi, kad nepaisant to, kad netradicinių priemonių rizika ir šalutinis poveikis buvo dideli (ypač periferijos bankų finansavimo sąlygoms), nenumatoma, kad infliacija apie 2017 m. priartėtų prie vidutinio laikotarpio tikslinio rodiklio (2 %); pažymi, kad dabartinis bankų ir rinkos skolinimo atsigavimas nepasiskirstė tolygiai geografiškai tarp valstybių narių ir kad jis nesukėlė viso lauko poveikio dabartiniam investicijų deficitui euro zonoje; pabrėžia, kad investicijos stygių sukėlė ne tik nepakankamos galimybės gauti finansavimą, bet ir nedidelė paskolų paklausa, todėl būtina skatinti struktūrines reformas, kurios tiesiogiai palengvins investicijas ir darbo vietų kūrimą; atkreipia dėmesį į tai, kad sumažėjo kokybiško turto, kuris būtų tarptautiniu mastu priimtinas instituciniams investuotojams;

12. pažymi, kad poveikis realiajai ekonomikai buvo itin ribotas, tačiau bankai turėjo galimybę beveik nemokamai arba labai menka kaina gauti finansavimą, kuriuo buvo tiesiogiai subsidijuojami jų balansai; apgailestauja dėl to, kad šių subsidijų dydis, nors jos ir yra akivaizdus pinigų politikos fiskalinis šalutinis poveikis, nėra stebimas ir skelbiamas ir kad jam netaikomos griežtos sąlygos, pagal kurias privaloma jas investuoti arba investuoti tam tikru būdu; tvirtina, kad tokio pobūdžio ypatingas priemonės turėtų papildyti priemones, kuriomis siekiama mažinti rinkos ir ekonomikos iškreipimus;

13. apgailestauja, kad, nors skirtumai tarp MVĮ ir didesnėms įmonėms suteikiamo finansavimo normų, tarp mažoms ir didelėms paskoloms taikomų skolinimo normų bei tarp skirtingose euro zonos šalyse esančioms MVĮ taikomų kredito sąlygų palaipsniui mažėja, jų vis dar yra, tačiau pripažįsta, kad galima pinigų politikos įtaka šios srities pasiekimams yra ribota; pabrėžia, kad nuolatinis poreikis koreguoti bankų balansus turi poveikio, be kita ko, MVĮ galimybėms gauti kreditą kai kuriose valstybėse narėse; atkreipia dėmesį į riziką, kad dėl ECB įmonių obligacijų pirkimo kapitalo rinkoje kils kitų galimų konkurencijos iškreipimų, ir teigia, kad pagrindiniai tinkamumo kriterijai neturėtų papildomai iškreipti rinką, ypač rizikos taisyklių atžvilgiu, ir kad jie turėtų apimti ir MVĮ;

14. pabrėžia, kad ilgą laiką išliekanti plokščia palūkanų normų struktūra galėtų sumažinti bankų pelningumą, ypač jei jie nekoreguos savo verslo modelių, o tai galėtų kelti pavojų, ypač privačioms santaupoms bei pensijų ir draudimo fondams; išpėja, kad dėl bankų pelningumo nuosmukio sumažės jų noras vystyti skolinimo veiklą; ypač atkreipia dėmesį į neigiamą tokios palūkanų normų politikos poveikį vietos ir regionų bankams ir taupomiesiems bankams, gaunantiems mažai finansavimo iš finansų rinkų, taip pat į riziką draudimo ir pensijų sektoriuje; todėl ragina nuolat konkrečiai stebėti neigiamų palūkanų normų priemonę, jos įgyvendinimą ir poveikį; pabrėžia, kad reikia tinkamai, apdairiai ir laiku valdyti laipsnišką šią itin žemų (neigiamų) palūkanų normų politiką;

15. supranta, kodėl buvo nustatytos neigiamos normos, tačiau pabrėžia savo susirūpinimą dėl galimų neigiamų palūkanų normų politikos pasekmių santaupas turintiems asmenims ir pensijų sistemų finansinei pusiausvyrai, taip pat dėl turto kainų burbulų atsiradimo; yra susirūpinęs dėl to, kad kai kuriose valstybėse narėse ilgalaikių santaupų palūkanų normos yra mažesnės už infliacijos lygį; laikosi nuomonės, kad dėl demografinių tendencijų ir kultūrinių prioritetų taupymui šis neigiamas poveikis pajamoms gali padidinti namų ūkių taupymo rodiklį, kuris galėtų pakenkti euro zonos vidaus paklausai; išpėja, kad, atsižvelgiant į indėlių palūkanų normų mažinimo suvaržymus, indėlių ECB palūkanų normų mažinimo (dar žemiau nulio) nauda gali būti ribota;

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

16. toliau nerimauja dėl vis dar didelio antrinės rinkos neturinio turto ir turto užtikrintų vertybinių popierių, kurie kaip užstatas pasiūlyti Eurosistemai vykdant refinansavimo operacijas, kiekio; pakartoja prašymą ECB pateikti informaciją, kuria remdamiesi centriniai bankai priėmė tokius vertybinius popierius, ir atskleisti tokio turto vertinimo metodus; pabrėžia, kad toks atskleidimas būtų naudingas ECB suteiktų priežiūros funkcijų parlamentinei kontrolei atlikti;

17. prašo ECB išnagrinėti, kaip skiriasi pinigų politikos įgyvendinimas tose valstybėse narėse, kuriose bankų sektorius yra centralizuotas ir koncentruotas, ir tose valstybėse narėse, kur yra įvairesnis vietos ir regioninių bankų tinklas, be to, kaip skiriasi pinigų politikos įgyvendinimas šalyse, kuriose ekonomika finansuojama atitinkamai daugiau bankų ar kapitalo rinkų;

18. ragina ECB atidžiai įvertinti būsimų naujų turto ir būsto kainų burbulų riziką, kylančią dėl ECB itin žemų (neigiamų) palūkanų normų politikos, ypač atsižvelgiant į tai, kad labai padidėjo skolinimo apimtys ir neproporcingai išaugo kainos nekilnojamojo turto sektoriuje, ypač kai kuriuose didžiuosiuose miestuose, taip pat mano, kad ECB kartu su Europos sisteminės rizikos valdyba turėtų pateikti pasiūlymų parengti konkrečias makroprudencines rekomendacijas šiuo klausimu;

19. pritaria ECB nuomonei, kad dabartiniame Kapitalo reikalavimų reglamento ir ketvirtosios Kapitalo reikalavimų direktyvos rinkinyje trūksta tam tikrų priemonių, kurias taikant taip pat būtų galima veiksmingai spręsti konkrečių rūšių sisteminės rizikos problemas, pavyzdžiui: i) įvairias su turto susijusias priemones, be kita ko, ribines paskolas ir vertės santykio, paskolas ir pajamų santykio bei skolos tvarkymo sąnaudų ir pajamų santykio vertes, ii) įvairių pozicijų ribinių verčių taikymą viršijant dabartinę didelių pozicijų apibrėžtį; primygtinai ragina Komisiją ištirti, ar reikia pateikti teisėkūros pasiūlymų šiuo klausimu; pažymi, kad kai kurios iš šių priemonių jau galėtų būti integruotos į šiuo metu vykstantį teisėkūros darbą, susijusį su pasiūlymu dėl Europos indėlių garantijų sistemos;

20. atkreipia dėmesį į tai, kad, kaip matyti iš ECB vaidmens, susijusio su 2015 m. birželio mėn. likvidumo užtikrinimu Graikijai ir paviešinta diskusija ECB valdytojų taryboje dėl Kipro bankų mokumo, „nemokumo“ sąvoka, kuria grindžiamas centrinio banko likvidumo užtikrinimas euro zonos įstaigoms, nepakanka aiškumo ir teisinio tikrumo, nes ECB pastaraisiais metais vadovavosi tai statiška mokumo koncepcija (remiantis tuo, ar bankas konkrečiu momentu atitinka minimalius kapitalo reikalavimus), tai dinamiška mokumo koncepcija (remiantis testavimo nepalankiausiomis sąlygomis ateities scenarijais), pateisindamas skubios paramos likvidumui padidinti (angl. ELA) pratęsimą arba apribojimą; pabrėžia, jog šis aiškumo trūkumas turi būti pašalintas, kad būtų užtikrintas teisinis tikrumas ir skatinamas finansinis stabilumas;

21. atkreipia dėmesį į ECB pirmininko pripažinimą, kad esama ECB politikos pasekmių turto paskirstymui, kurios daro poveikį nelygybei, taip pat atkreipia dėmesį į ECB nuomonę, kad sumažintos paskolų kainos piliečiams ir MVĮ, kartu skatinant užimtumą euro zonoje, gali iš dalies kompensuoti šį poveikį turto paskirstymui;

22. atkreipia dėmesį į tai, kad daugelyje valstybių narių ECB turto pirkimo programa sumažino obligacijų pajamingumą iki precedento neturinio lygio; išpėja apie pernelyg aukšto vertės nustatymo obligacijų rinkose riziką, su kuria būtų sunku kovoti, jei palūkanų normos vėl pradėtų kilti nepakankamai tvirtai atsigavus ekonomikai, ypač šalyse, kurioms taikoma perviršinio deficito procedūra arba kuriose didelis išskolinimo lygis; atkreipia dėmesį į tai, kad visoje palūkanų normų struktūroje staigiai pasikeitus šiuo metu mažoms palūkanų normoms gali kilti didelė rinkos rizika finansų įstaigoms, kuriose didelė dalis finansinių priemonių įvertinta pagal rinkos vertę;

23. atkreipia dėmesį į Teisingumo Teismo apibrėžtas būtinas sąlygas, kurias turi atitikti be koks Europos centrinių bankų sistemos vykdomas euro zonos valstybių narių vyriausybės obligacijų pirkimas antrinėje rinkoje:

— apie pirkimą nepranešama,

— pirkimo apimtis iš anksto apribojama,

— iš anksto nustatomas minimalus laikotarpis tarp vyriausybės obligacijų emisijos ir Europos centrinių bankų sistemos vykdomo jų pirkimo (tai neleidžia iškraipyti emisijos sąlygų),

— Europos centrinių bankų sistema perka vyriausybės obligacijas tik iš valstybių narių, kurios turi prieigą prie obligacijų rinkos ir todėl gali finansuoti tokias obligacijas,

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

- įsigytos obligacijos tik išimtiniais atvejais laikomos iki jų termino, o dingus poreikiui tęsti intervenciją pirkimai apribojami arba nutraukiami ir įsigytos obligacijas perparduodamos;
24. atsižvelgia į tai, kad kai kurios valstybės narės gali naudotis itin mažų (neigiamų) palūkanų normų politika siekdamos atidėti būtinas struktūrines reformas ir savo pirminio valdžios sektoriaus deficito konsolidavimą, ypač centrinės valdžios lygmeniu, todėl šiuo klausimu atkreipia dėmesį į išipareigojimus pagal Stabilumo ir augimo paktą; pripažįsta, kad viena iš biudžeto pertekliaus kai kuriose valstybėse narėse priešasčių buvo neigiamos jų valdžios sektoriaus skolos palūkanų normos; pabrėžia, kad reiktų koordinuoti nacionalinę ekonominę politiką, ypač euro zonoje; pabrėžia, kad neišvengiamas netradicinės pinigų politikos užbaigimo procesas bus labai sudėtingas ir kad šį žingsnį reikės kruopščiai suplanuoti, siekiant išvengti neigiamo poveikio kapitalo rinkoms;
25. teigiamai vertina Tarybos posėdžio protokolų paskelbimą ir sprendimą atskleisti susitarimus dėl grynojo finansinio turto (angl. ANFA) tarp ECB ir nacionalinių centrinių bankų; ragina ECB toliau dėti pastangas didinti savo skaidrumą; primena ECB, kad darbuotojų įdarbinimo politika turi atitikti geriausią praktiką;
26. primena, kad SESV 130 straipsnyje įtvirtintas ECB nepriklausomumas vykdant pinigų politiką yra esminis siekiant tikslo užtikrinti kainų stabilumą; ragina visas vyriausybes vengti pareiškimų, kuriuose abejojama ECB pagal jo įgaliojimus atliekamu vaidmeniu;
27. ragina ECB vykdant jam pavestas bankininkystės priežiūros užduotis skirti ypatingą dėmesį proporcingumo principui;
28. atkreipia dėmesį į atsakomybės paskirstymą tarp ECB ir Europos bankininkystės institucijos; pabrėžia, kad ECB neturėtų faktiškai tapti standartų nustatymo institucija bankams, kuriems netaikomas Bendras priežiūros mechanizmas;
29. pažymi, kad 2016 m. gegužės 18 d. ECB Valdančioji taryba priėmė reglamentą dėl skaidžiųjų kredito ir kredito rizikos duomenų rinkimo („AnaCredit“); ragina ECB ir nacionalinius centrinius bankus suteikti kuo daugiau veikimo laisvės įgyvendinant „AnaCredit“;
30. ragina ECB nepradėti svarstyti tolesnių su „AnaCredit“ susijusių etapų tol, kol nebus atliktos viešosios konsultacijos, visapusiškai dalyvaujant Europos Parlamentui ir ypač atsižvelgiant į proporcingumo principą;
31. susirūpinęs atkreipia dėmesį į tai, kad euro zonoje, nepaisant prekybos disbalanso mažėjimo, vėl didėja TARGET 2 disbalansas, kas rodo tebesitęsiantį kapitalo nutekėjimą iš euro zonos periferijos;
32. primena, kad dialogas pinigų politikos klausimais yra svarbus siekiant užtikrinti pinigų politikos skaidrumą Parlamento ir plačiosios visuomenės atžvilgiu;
33. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir Europos Centriniam Bankui.
-

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

P8_TA(2016)0434

Žalioji knyga dėl mažmeninių finansinių paslaugų

2016 m. lapkričio 22 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Žaliosios knygos dėl mažmeninių finansinių paslaugų (2016/2056(INI))

(2018/C 224/02)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 1999 m. gegužės 11 d. Komisijos komunikatą „Finansų rinkų sistemos įgyvendinimas. Veiksmų planas“ (toliau – Finansinių paslaugų veiksmų planas) (COM(1999)0232),
- atsižvelgdamas į 2007 m. sausio 31 d. Komisijos komunikatą „Sektoriaus tyrimas pagal Reglamento Nr. 1/2003 dėl mažmeninės bankininkystės 17 straipsnį (galutinė ataskaita)“ (COM(2007)0033),
- atsižvelgdamas į 2007 m. balandžio 30 d. Komisijos žaliąją knygą „Mažmeninės finansinės paslaugos bendrojoje rinkoje“ (COM(2007)0226),
- atsižvelgdamas į 2008 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2008/48/EB dėl vartojimo kredito sutarčių ir panaikinantią Tarybos direktyvą 87/102/EEB ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 924/2009 dėl tarptautinių mokėjimų Bendrijoje, panaikinanti Reglamentą (EB) Nr. 2560/2001 ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2012 m. sausio 11 d. Komisijos komunikatą „Žalioji knyga. Integruotos Europos mokėjimų kortele, internetu ir mobiliuoju telefonu rinkos kūrimas“ (COM(2011)0941),
- atsižvelgdamas į 2014 m. Europos draudimo ir profesinių pensijų institucijos ataskaitą „Lyginamųjų interneto svetainių geroji praktika“,
- atsižvelgdamas į 2016 m. balandžio mėn. ES institucijoms pateiktą Europos draudimo ir profesinių pensijų institucijos nuomonę dėl įstaigoms, atsakingoms už profesinių pensijų skyrimą, taikytinos bendrosios rizikos vertinimo ir skaidrumo tvarkos,
- atsižvelgdamas į 2014 m. vasario 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/17/ES dėl vartojimo kredito sutarčių dėl gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2008/48/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/65/ES dėl finansinių priemonių rinkų, kuria iš dalies keičiamos Direktyva 2002/92/EB ir Direktyva 2011/61/ES ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 910/2014 dėl elektroninės atpažinties ir elektroninių operacijų patikimumo užtikrinimo paslaugų vidaus rinkoje, kuriuo panaikinama Direktyva 1999/93/EB ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ OL L 133, 2008 5 22, p. 66.

⁽²⁾ OL L 266, 2009 10 9, p. 11.

⁽³⁾ OL L 60, 2014 2 28, p. 34.

⁽⁴⁾ OL L 173, 2014 6 12, p. 349.

⁽⁵⁾ OL L 257, 2014 8 28, p. 73.

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

- atsižvelgdamas į Direktyvą 2009/65/EB, su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/91/ES, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2009/65/EB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIPVPS), derinimo nuostatos, kiek tai susiję su depozitoriumo funkcijomis, atlyginimų politika ir sankcijomis ⁽¹⁾,
  - atsižvelgdamas į 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/92/ES dėl mokesčių, susijusių su mokėjimo sąskaitomis, palyginamumo, mokėjimo sąskaitų perkėlimo ir galimybės naudotis būtiniausias savybes turinčiomis mokėjimo sąskaitomis ⁽²⁾,
  - atsižvelgdamas į 2014 m. lapkričio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1286/2014 dėl mažmeninių investicinių produktų paketų ir draudimo principu pagrįstų investicinių produktų (MIPP ir DIP) pagrindinės informacijos dokumentų ⁽³⁾,
  - atsižvelgdamas į 2014 m. rugpjūčio 8 d. Komisijos ataskaitą dėl Europos priežiūros institucijų (EPI) ir Europos finansų priežiūros institucijų sistemos (EFPIS) veikimo (COM(2014)0509),
  - atsižvelgdamas į 2015 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2015/751 dėl tarpbankinių mokesčių už kortele grindžiamas mokėjimo operacijas ⁽⁴⁾,
  - atsižvelgdamas į 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2015/2366 dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2002/65/EB, 2009/110/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 ir panaikinama Direktyva 2007/64/EB ⁽⁵⁾,
  - atsižvelgdamas į 2016 m. sausio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2016/97 dėl draudimo produktų platinimo (nauja redakcija) ⁽⁶⁾,
  - atsižvelgdamas į savo 2016 m. gegužės 26 d. rezoliuciją dėl virtualiųjų valiutų ⁽⁷⁾,
  - atsižvelgdamas į 2015 m. gruodžio 10 d. Komisijos Žaliąją knygą dėl mažmeninių finansinių paslaugų „Geresni produktai, didesnis pasirinkimas, daugiau galimybių vartotojams ir įmonėms“ (COM(2015)0630),
  - atsižvelgdamas į 2016 m. kovo 21 d. Europos bankininkystės institucijos atsakymą dėl Komisijos Žalioji knyga dėl mažmeninių finansinių paslaugų,
  - atsižvelgdamas į savo Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
  - atsižvelgdamas į Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto pranešimą ir Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto nuomonę (A8-0294/2016),
- A. kadangi ES mažmeninių finansinių paslaugų rinka vis dar nepakankamai išvystyta ir labai susiskaidžiusi, pavyzdžiui, tarpvalstybinių sandorių skaičius yra mažas, todėl reikalingi efektyvūs veiksmai siekiant išnaudoti visą bendrosios rinkos potencialą ir skatinti galutiniam naudotojams naudingas inovacijas;
- B. kadangi dėl mažmeninių finansinių paslaugų rinkose, kurioms būdingas pakankamai didelės koncentracijos ir nepakankamos konkurencijos derinys, dinamika gali paskatinti ribotą pasirinkimą ir nepalankų kainos ir kokybės santykį, taip pat didelius skirtumus tarp valstybių narių; kadangi daugiašalės įmonės, turinčios filialus kelete valstybių narių, gali lengviau apeiti šias kliūtis nei mažos įmonės;

⁽¹⁾ OL L 257, 2014 8 28, p. 186.

⁽²⁾ OL L 257, 2014 8 28, p. 214.

⁽³⁾ OL L 352, 2014 12 9, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 123, 2015 5 19, p. 1.

⁽⁵⁾ OL L 337, 2015 12 23, p. 35.

⁽⁶⁾ OL L 26, 2016 2 2, p. 19.

⁽⁷⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0228.

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

- C. kadangi Europos mažmeninių finansinių paslaugų rinka būtų gyvybinga tik tada, jeigu ji suteiktų vartotojams realią pridėtinę vertę, užtikrinant veiksmingą konkurenciją, prieigą ir vartotojų apsaugą, visų pirma dalyvavimui ekonominiame gyvenime tikrai būtinų produktų atžvilgiu;
- D. kadangi tolesnis mažmeninių finansinių paslaugų rinkos vystymas ES lygmeniu, taikant tinkamą teisės aktų sistemą, pagal kurią reikalaujama užtikrinti reikiamą vartotojų apsaugą ne tik sudarytų palankesnes sąlygas plačiai ir vaisingai tarpvalstybinei veiklai, bet ir galbūt suteiktų daugiau galimybių didesnei konkurencijai nacionaliniu lygmeniu; kadangi tikra Europos mažmeninių finansinių paslaugų vidaus rinka turi didelį potencialą užtikrinant vartotojams geresnes finansines paslaugas ir produktus, didesnes pasirinkimo galimybes, daugiau galimybių gauti finansines paslaugas ir produktus bei mažesnes kainas; kadangi konkurencijos poveikis kainoms skirsis priklausomai nuo sektoriaus ir produkto;
- E. kadangi žaliajoje knygoje daugiausia dėmesio skiriama finansinėms paslaugoms, skirtoms tarpvalstybinių paslaugų ieškantiems piliečiams; kadangi svarbu, jog pateikiami nauji pasiūlymai būtų taip pat naudingi visiems ES vartotojams, siekiant užtikrinti, kad mažmeninių finansinių paslaugų rinka veiktų visiems;
- F. kadangi turėtume toliau laikytis plataus užmojo šalindami kliūtis ir kovodami su esamomis protekcionistinėmis tendencijomis, kurios stabdo inovacijas mažmeninių finansinių paslaugų srityje; kadangi tikra bendroji rinka suteiks ES patrauklumo, kad ji taptų novatoriškų finansinių paslaugų centru;
- G. kadangi skaitmeninimo ir finansinių technologijų srities inovacijų sukelti spartūs pokyčiai, protingai juos valdant, ne tik teikia galimybes sukurti naujų ir dažnai geresnių vartotojams skirtų finansinių produktų bei padidinti finansinę įtrauktį, be kita ko, sumažinant sandorių sąnaudas ir palengvinant galimybes gauti finansavimą, bet taip pat kelia esminių iššūkių saugumo, duomenų apsaugos, vartotojų apsaugos, apmokestinimo, sąžiningos konkurencijos ir finansinio stabilumo srityse, todėl jie turi būti atidžiai stebimi, siekiant kuo didesnės jų naudos piliečiams;
- H. kadangi daug paslaugų perkeliama į internetą, tačiau svarbu užtikrinti, kad niekas nebūtų paliktas nuošalyje ir kad būtų suteikta ir neskaitmeninė prieiga, jei ji būtina siekiant išvengti finansinės atskirties;
- I. kadangi bet kokios pastangos sustiprinti ES mažmeninių finansinių paslaugų rinką turėtų būti derinamos su bendrosios skaitmeninės rinkos, kapitalo rinkų sąjungos bei bendrosios rinkos strategijos darbotvarkėmis ir šių pastangų bendras tikslas turėtų būti darbo vietų kūrimo, tvaraus ekonomikos augimo, finansinio stabilumo ir vartotojų vaidmens Europos ekonomikoje stiprinimas;
- J. pabrėžia, kad Europos mažmeninių finansinių paslaugų rinka tiek pasiūlos, tiek paklausos atžvilgiu turi būti naudinga MVĮ; pasiūlos srityje – užtikrinant didesnes MVĮ galimybes gauti finansavimą, paklausos srityje – užtikrinant didesnes MVĮ galimybes patekti į tarpvalstybines rinkas;
- K. kadangi ES vidaus rinkos sukūrimas yra svarbus vartotojams ir turi esminės reikšmės siekiant Europos finansinių technologijų įmonėms suteikti galimybę pasinaudoti ES vidaus rinkos privalumais, kad jos galėtų konkuruoti su įprastiniais subjektais siūlydamos novatoriškus ir vartotojams patogius sprendimus ir kurti darbo vietas visoje ES;
- L. kadangi mikroįmonės, MVĮ ir vidutinės kapitalizacijos įmonės yra Europos ekonomikos pagrindas ir skatina užimtumą ir ekonomikos augimą; kadangi visi Europos teisės aktai ir iniciatyvos turi būti pritaikyti prie tokių įmonių ypatybių;

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

M. kadangi Europos vidaus rinkos sukūrimas yra itin svarbus vartotojams ir įmonėms ir kadangi nauji novatoriški subjektai pradeda siūlyti alternatyvas esamoms paslaugoms;

1. teigiamai vertina Komisijos žaliąją knygą dėl mažmeninių finansinių paslaugų (kurių apibrėžtis apima ir draudimą) ir šios žaliosios knygos iki šiol paskatintas gyvas ir produktyvias diskusijas; taip pat palankiai vertina viešas konsultacijas dėl žaliosios knygos, kurios suteikė jose dalyvaujantiems galimybę išsakyti savo nuomones, atsižvelgiant į konkrečias jų aplinkybes ir (arba) sektorius; pabrėžia, kad viena bendra mažmeninių finansinių paslaugų strategija duotų priešingų nei norima rezultatų, atsižvelgiant į atitinkamų subjektų ir produktų įvairovę;

2. laikosi nuomonės, kad skaitmeninimas toliau teiks naujų konkurencijos, tarpvalstybinės veiklos ir inovacijų galimybių vartotojams, investuotojams, MVĮ ir kitoms įmonėms; pabrėžia, kad skaitmeninimo nepakanka tam, kad būtų sukurta gyvybinga Europos mažmeninių finansinių paslaugų rinka; pažymi, kad daugelio kliūčių (pavyzdžiui, mokesčių, socialinės, teisinės, sutarčių, sveikatos ir vartotojų apsaugos tvarkos įvairovės, taip pat kalbų ir kultūrų skirtumų) negalima pašalinti vien skaitmeninimu;

3. mano, kad žaliosios knygos iniciatyva buvo savalaikė, ypač atsižvelgiant į būtinybę iniciatyviai dirbti visais politikos formavimo etapais, kad būtų galima efektyviai ir tinkamai reaguoti į pokyčius tokioje novatoriškoje ir sparčiai besikeičiančioje rinkoje;

4. mano, kad teisės aktų supaprastinimas, kuris palengvinamas skatinant nesiūlyti pernelyg sudėtingų produktų ir paslaugų, labai svarbus siekiant, kad produktai būtų lengviau palyginami pagal valstybių narių rinkas, ypač draudimo sektoriuje;

5. nurodo, kad jau priimta įvairių ES teisės aktų, susijusių su mažmeninių finansinių paslaugų bendrąja rinka (pavyzdžiui, antroji Mokėjimo paslaugų direktyva, Daugiašalių tarpbankinių mokesčių reglamentas, Mokėjimo sąskaitų direktyva, Kovos su pinigų plovimu direktyva, Hipotekos kredito direktyva ir Draudimo produktų platinimo direktyva); ragina Komisiją atidžiai stebėti šių teisės aktų perkėlimą į nacionalinę teisę ir įgyvendinimą, vengiant dubliavimosi;

6. pabrėžia, kad svarbu skatinti teigiamus pokyčius mažmeninių finansinių paslaugų rinkose kuriant konkurencingą aplinką ir išsaugant vienodas veiklos sąlygas visiems suinteresuotiesiems subjektams, įskaitant dabartinius operatorius ir naujus rinkos subjektus, kuo labiau užtikrinant taisyklių neutralumą technologijų ir verslo modelių atžvilgiu; nurodo, kad toks požiūris būtinas, be kita ko, siekiant remti startuolių bei naujų ir novatoriškų MVĮ augimą;

7. prašo Komisijos užtikrinti, kad bet kokie konkretūs paslaugai būtų taikomos vienodos taisyklės, siekiant išvengti konkurencijos iškreipimų, ypač susijusių su naujų mažmeninių finansinių paslaugų teikėjų atsiradimu; pabrėžia, kad šios taisyklės neturi būti kliūtis inovacijoms; atkreipia dėmesį į tai, kad rinkos integraciją galima būtų paskatinti kuriant kontaktinius centrus, sudarančius galimybę suinteresuotiesiems subjektams pranešti apie neteisėtą vadinamojo ES paso nuostatų taikymą;

8. pažymi, kad per pirmąjį 2016 m. ketvirtį finansinių technologijų finansavimas Europoje sudarė tik 348 mln. USD, palyginti su 1,8 mlrd. USD Šiaurės Amerikoje ir 2,6 mlrd. USD Kinijoje, o tai rodo, kad skubiai reikia greičiau keisti mąstyseną ir tinkamu reguliavimu reaguoti į technologijų pokyčius, kad Europa taptų didžiausia inovacijų rinka; pabrėžia, kad tikra bendroji mažmeninių finansinių paslaugų rinka, kurioje naujiems rinkos dalyviams užtikrinamos vienodos veiklos sąlygos, padės užtikrinti ES, kaip novatoriškų finansinių paslaugų centro, patrauklumą ir suteiks vartotojams daugiau ir geresnių pasirinkimo galimybių mažesnėmis kainomis; pabrėžia, kad nors įprastą tvarką trikdančios technologijos yra reguliavimo problema, jos taip pat suteikia daug galimybių inovacijoms, kurios naudingos vartotojams ir skatina ekonomikos augimą ir darbo vietų kūrimą;

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

9. pabrėžia, kad, ypač didinant vartotojų pasitikėjimą ir pasitenkinimą, žaliosios knygos iniciatyva gali būti sėkminga tik tokiu atveju, jeigu ja bus aiškiai siekiama sukurti tokią ES rinką, kurioje gerai apsaugoti vartotojai turėtų vienodas galimybes ir vienodai galėtų gauti skaidrių, paprastų ir pagal kainą naudingų produktų; pripažįsta, jog naudinga, kad vartotojai gautų paprastus, saugius ir standartizuotus produktus; ragina Europos priežiūros institucijas reguliariai atlikti vertinimus, kaip susaistymo praktika veikia kainas ir konkurenciją mažmeninių finansinių paslaugų sektoriuje; ragina Komisiją nustatyti sistemą, užtikrinančią finansinių produktų paprastumą, perkeliamumą ir saugumą; be to, ragina Komisiją apsvarstyti galimybę sukurti suderintą teisinę sistemą, kuria nustatomos dažniausiai naudojamų ES finansinių produktų standartizuotos parinktys, panašios į būtiniausias savybes turinčios banko sąskaitos ir europinio pensų produkto modelį;

10. pabrėžia, kad pagal žaliąją knygą pateikti pasiūlymai turi atitikti proporcingumo principą;

11. primena, kad visos vadovaujantis žaliąja knyga pasiūlytos iniciatyvos turėtų atitikti didesnes tarptautines pastangas kovojant su mokestiniu sukčiavimu, mokesčių vengimu, mokesčių slėpimu ir pinigų plovimu, įskaitant didesnes pastangas parengti bendrą mokesčių mokėtojo identifikacinį numerį;

12. atkreipia dėmesį į didėjančių mažmeninių finansinių produktų sudėtingumą; tvirtina, jog reikia parengti iniciatyvų ir priemonių, kurios padidintų konkurenciją ir leistų vartotojams jiems siūlomų produktų asortimente atpažinti ir palyginti saugius, tvarius ir paprastus produktus; pritaria tokioms iniciatyvoms kaip kolektyvinio investavimo į perleidžiamuosius vertybinius popierius subjektų pagrindinės informacijos investuotojams dokumentas ir mažmeninių ir draudimo principu pagrįstų investicinių produktų paketo pagrindinės informacijos dokumentas; pabrėžia, kad šiuos informavimo mechanizmus reikia pritaikyti prie skaitmeninės tikrovės; mano, kad prospekto santrauka turėtų būti suderinta su mažmeninių ir draudimo principu pagrįstų investicinių produktų paketų pagrindinės informacijos dokumentu, siekiant užtikrinti, kad mažmeniniai investuotojai galėtų tinkamai įvertinti riziką, susijusią su vertybiniais popieriais, kurie siūlomi visuomenei arba įtraukiami į prekybos sąrašą;

13. primena naujausius pokyčius bankininkystės sektoriaus teisės aktų sistemoje, visų pirma Bankų gaivinimo ir pertvarkymo direktyvą ir Indėlių garantijų sistemų direktyvą; primena, kad dėl naujos pertvarkymo tvarkos padidėjo kai kurių mažmeniniams investuotojams siūlomų priemonių keliami nuostolių rizika; tvirtina, kad vartotojams reikia suteikti visą informaciją apie naujų taisyklių poveikį, ypač jei jų indėliai arba investicijos gali būti panaudojami gelbėjimui privačiomis lėšomis; prašo Komisijos patikrinti, ar valstybės narės teisingai taiko Indėlių garantijų sistemų direktyvą; atkreipia dėmesį į tai, kad tam tikrų gelbėjimui privačiomis lėšomis tinkamų priemonių pardavimas mažmeniniams investuotojams yra labai problemiškas tinkamos vartotojų apsaugos ir gelbėjimo privačiomis lėšomis praktinio įmanomumo užtikrinimo atžvilgiais, ir ragina Komisiją išnagrinėti galimybes apriboti tokią praktiką;

14. pažymi, kad Europos mažmeninių finansinių paslaugų rinka bus įmanoma tik užtikrinus visoje ES vienodą teisinę vartotojų apsaugą; pabrėžia, kad reikia atnaujinti ir propaguoti finansinių ginčų sprendimo tinklo „FIN-NET“ veiklą;

15. atkreipia dėmesį į tai, kad draudimo garantijų sistemos trūkumas kai kuriose valstybėse narėse gali pakenkti vartotojų pasitikėjimui, ir ragina Komisiją apsvarstyti galimybę priimti teisės aktus, įpareigojančius užtikrinti draudimo garantijų sistemos aprėptį;

16. pabrėžia, kad derėtų visada turėti mintyje finansinės įtraukties aspektą ir imtis priemonių siekiant užtikrinti, kad visi vartotojai turėtų vienodą prieigą bent jau prie elementariausių finansinių paslaugų ir neskaitmeninėmis priemonėmis, kad būtų išvengta finansinės atskirties;

17. mano, kad finansų sektoriuje vykstantys struktūriniai pokyčiai (nuo finansinių technologijų įmonių (angl. *fintechs*) formavimosi iki susijungimų ir perėmimų), kurie gali sukelti darbuotojų skaičių mažinimą ir filialų uždarymą, turi būti vykdomi nemažinant paslaugų kokybės labiausiai pažeidžiamiems asmenims, ypač vyresnio amžiaus žmonėms ir kaimo ar retai apgyvendintų vietovių gyventojams;

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

18. pabrėžia finansinio švietimo svarbą siekiant apsaugoti ir įgalinti vartotojus; ragina suteikti platesnes ir didesnes galimybes gauti nepriklausomą finansinį išsilavinimą bei pabrėžia, kad reikia geriau informuoti vartotojus apie investavimo galimybes;

19. atkreipia dėmesį į tai, kad skaitmeninimas gali būti naudingas mažmeniniams investuotojams, pavyzdžiui, lengviau palyginti produktus, užtikrinti palankesnes ir geresnes sąlygas tarpvalstybinėms investicijoms ir sąžiningesnę paslaugų teikėjų tarpusavio konkurenciją, taip pat greičiau ir lengviau vykdyti registravimo ir mokėjimo procesus ir todėl mažėja sandorių sąnaudos, nors taip pat gali kelti problemų, į kurias negalima nekreipti dėmesio, pavyzdžiui, užtikrinant atitiktį klientų pažinimo (angl. „know-your-customer“), kovos su pinigų plovimu ir duomenų apsaugos reikalavimams, taip pat kyla įvairi rizika, pavyzdžiui, kad centralizuotos sistemos bus pažeidžiamos kibernetinėmis atakomis; ragina nustatyti ir stebėti besiformuojančias ir dabartines tendencijas finansų rinkose, kaip atskaitos tašką naudojant jų tikėtiną poveikį mažmeniniams investuotojams;

20. pažymi, kad iš skirtingų šaltinių surinktus vartotojų finansinius ir ne finansinius duomenis vis dažniau dėl įvairių priežasčių naudoja finansinių paslaugų teikėjai, ypač kredito ir draudimo sektoriuose; pabrėžia, kad finansinių paslaugų teikėjai, naudodami asmens duomenis ir vadinamuosius didžiuosius duomenis, turėtų laikytis ES duomenų apsaugos teisės aktų reikalavimų, be to, tie duomenys turėtų būti naudojami griežtai tik tiek, kiek tai būtina norint teikti paslaugą ir suteikti naudos vartotojams; atsižvelgiant į tai, turėtų būti atidžiai stebimas didžiųjų duomenų naudojimo paskatintas rizikos padalijimas draudimo sektoriuje;

21. pabrėžia, kad galimybė gauti grynuosius pinigus iš bankomatų yra esminė viešoji paslauga, kuri turi būti teikiama netaikant jokios diskriminacinės ar nesąžiningos praktikos, taigi jai negali būti taikoma pernelyg didelė kaina;

22. pabrėžia, kad reikalingas didesnis vartotojų pasitikėjimas finansinėmis paslaugomis, nes jis tebėra menkas (ypač paslaugomis, susijusiomis su finansiniais produktais, turinčiais didelę užsienio valiutos keitimo riziką), ir ragina Komisiją užtikrinti, kad esamos finansinio raštingumo gerinimo ir informuotumo didinimo priemonės būtų visapusiškai įgyvendintos ir būtų pradėtos taikyti tolesnės priemonės, jei to reikia, kad vartotojai būtų pajėgūs priimti informacija pagrįstus sprendimus, taip pat didinti minėtų produktų skaidrumą bei pašalinti kliūtis, trukdančias vartotojams pakeisti savo paslaugų teikėją, ir bet kokias nepagrįstas sąnaudas, susijusias su paslaugų teikėjo keitimu arba produkto atsisakymu; pabrėžia, kad Europos standartinis informacijos lapas ir Europos tipinės informacijos apie vartojimo kreditą formos turėtų būti sistemingai pateikiami vartotojams prieš sudarant susitarimą ir turėtų sudaryti kredito, paskolos ar hipotekos sąmatos dalį;

23. pažymi, kad su klientais tiesiogiai dirbantiems finansų įstaigų darbuotojams ir finansinių paslaugų teikėjams tenka nepaprastai svarbus vaidmuo atveriant galimybes naudotis mažmeninės paslaugomis visiems visuomenės sluoksniams ir vartotojams visoje ES; pažymi, kad tokius darbuotojus apskritai reikėtų apmokyti ir duoti jiems laiko tinkamai aptarnauti savo klientus, nenumatant jiems pardavimo tikslinių rodiklių arba paskatų, kurios galėtų paveikti arba iškreipti jų patarimus klientui, be to, vadovaujantis antrosios Finansų priemonių rinkų direktyvos nuostatomis, jie visada turi veikti kliento interesais;

24. pabrėžia, kad prieiga prie įperkamų ir nepriklausomų konsultavimo paslaugų užtikrinamas investavimo sprendimų racionalumas; pabrėžia, kad konsultacijoms gerinti reikia visų pirma platesnės standartizuotų mažmeninių investicinių produktų pasiūlos ir tiek sudėtingų, tiek paprastų produktų atveju veiksmingų informacijos investuotojams dokumentų;

25. pažymi, kad šiuo metu stinga įperkamų tikslinių finansinių konsultacijų, kurios būtų siauresnės aprėpties nei Finansų priemonių rinkų direktyva reglamentuojamos tinkamos konsultacijos investicijų klausimais, pasiūlos, nors paklausa yra; atkreipia dėmesį, kad kai kuriose valstybėse narėse esama svarstymų ir iniciatyvų dėl tokios tarpinės paslaugos sukūrimo; ragina Komisiją, valstybes nares ir rinkos subjektus nustatyti, išanalizuoti ir perimti gerą praktiką ir iniciatyvas šioje srityje;

26. atkreipia dėmesį į trūkumus, susijusius su nacionaliniu antrosios Finansų priemonių rinkų direktyvos įgyvendinimu, dėl kurių daugeliu atveju tarpininkams pradėti taikyti darbui imlaus ataskaitų teikimo reikalavimai, kurie nėra veiksmingi stiprinant vartotojų apsaugą ir viršija antrosios Finansų priemonių rinkų direktyvos reikalavimus; ragina pasimokyti iš šios patirties;

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

27. pabrėžia, kad mažmeninė bankininkystė atlieka lemiamą vaidmenį tinkamai perduodant pinigų politikos sąlygas rinkai, ypač vartotojams; pabrėžia, kad svarbu užtikrinti tinkamą pinigų politikos aplinką siekiant skatinti ilgalaikes vartotojų santaupas;

28. pabrėžia, kad siekiant mažmeninių finansinių paslaugų bendrosios rinkos efektyvumo ir dinamiškumo, neturėtų būti nereikalingų ir neteisingų skirtumų tarp euro zonos ir ne euro zonos valstybių narių;

29. mano, kad bendros valiutos įvedimas visose valstybėse narėse padidintų mažmeninių finansinių paslaugų bendrosios rinkos efektyvumą ir darną;

30. pastebi, kad ES lygmens pajėgumą rinkti duomenis ir atlikti analizę šioje srityje tikriausiai reikės sustiprinti; pažymi, kad kai kurioms daugiausiai žadančioms žaliosios knygos idėjoms reikės suteikti platų ir tinkamą empirinį pagrindą ir tik tuomet bus galima pereiti prie teisėkūros procesų; pabrėžia, kad tokio empirinio darbo metodikos ir prielaidos turėtų būti tinkamai atskleistos ir kad jas nustatant derėtų visapusiškai pasinaudoti Europos bankininkystės institucijos reglamentu Europos priežiūros institucijoms pavesto atlikti stebėsenos darbo rezultatais, siekiant nustatyti įvairių inovacijų naudą ir riziką, taip pat teisėkūros veiksmų poreikį, kad ta nauda ir rizika būtų tinkamai subalansuota;

31. ragina Komisiją spręsti klausimą dėl netinkamo finansinių produktų ir paslaugų pardavimo; visų pirma ragina Komisiją atidžiai stebėti, kaip įgyvendinamos naujos taisyklės pagal antrąją Finansų priemonių rinkų direktyvą, kuria draudžiamas komisinis atlygis priklausomiems finansiniams konsultantams ir ribojamas jo taikymas priklausomiems konsultantams, taip pat remiantis šia stebėseną apsvarstyti, ar šie apribojimai turėtų būti sugriežtinti;

Trumpalaikiai prioritetai

32. pabrėžia, kad reikia stiprinti ES ir nacionalinių finansų ir vartotojų teisės aktų vykdymo užtikrinimą ir kad mažmeninių finansinių paslaugų bendrajai rinkai reikia daug vartotojų apsaugos teisės aktų bei nuoseklaus ir ryžtingo jų vykdymo užtikrinimo visose valstybėse narėse; taip pat atkreipia dėmesį į tai, kad pastaraisiais metais padaugėjo mažmeninių finansinių paslaugų teisės aktų, skirtų pagerinti prudencinį stabilumą, stiprinti vartotojų apsaugą ir atkurti pasitikėjimą šiuo sektoriumi; pabrėžia, kad Europos priežiūros institucijos turėtų suaktyvinti savo veiklą vartotojų ir neprofesionalių investuotojų apsaugos srityje, o įvairiose valstybių narių veikiančios atsakingos tarnybos turėtų pradėti aktyviau ir kompetentingiau dirbti šioje srityje; ragina valstybių narių priežiūros institucijas keistis geros praktikos pavyzdžiais siekiant užtikrinti, kad mažmeninių finansinių paslaugų teisės aktai būtų taikomi taip, kad būtų užtikrinta sąžininga konkurencija ir vartotojų apsaugos teisės aktų vykdymas;

33. ragina Komisiją vykdant procedūrą, susijusią su planuojama baltąja knyga dėl Europos priežiūros institucijų finansavimo ir valdymo, ypač daug dėmesio skirti tam, kad valdžios institucijoms būtų užtikrinti finansavimo modeliai ir įgaliojimai, kurių reikia siekiant imtis aktyvesnio ir labiau į vartotojus orientuoto vaidmens mažmeninių finansinių paslaugų rinkoje, kartu užtikrinant finansinį stabilumą;

34. palankiai vertina Komisijos išsipareigojimą padėti skatinti tvarių ir ekologiškų investicijų finansavimą ir primygtinai ragina Komisiją, remiantis įvykusiomis konsultacijomis ir glaudžiai bendradarbiaujant su Europos Parlamentu, imtis aktyvesnio vaidmens naudojant kapitalo rinkų sąjungą, įgyvendinant Paryžiaus susitarimą, remti augančią tvaraus ir atsakingo investavimo rinką skatinant tvarias investicijas, teikiant veiksmingą ir standartizuotą informaciją aplinkosaugos, socialiniais ir valdymo klausimais, naudojant biržinėms įmonėms ir finansiniams tarpininkams taikomus kriterijus ir į tuos kriterijus tinkamai atsižvelgiant nustatant investicijų valdymo sistemas ir informacijos atskleidimo standartus, remiantis neseniai peržiūrint Įstaigų, atsakingų už profesinių pensijų skyrimą, direktyvą Parlamento sėkmingai siūlytomis panašiomis nuostatomis; be to, primygtinai ragina Komisiją skatinti „aplinkosaugos, socialinių ir valdymo reitingų“ paslaugas ir ekologinių obligacijų rinkos tvarkos nuoseklumą, remiantis Komisijos tyrimu ir darbu, nuveiktą G 20 tyrimo grupės žalojo finansavimo klausimai;

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

35. ragina Komisiją suintensyvinti savo kovą su diskriminacija dėl gyvenamosios vietos Europos mažmeninių finansinių paslaugų rinkoje ir, jeigu būtina, papildyti planuojamus bendrus pasiūlymus, kad kitomis teisėkūros iniciatyvomis, skirtomis konkrečiai finansų sektoriui, būtų panaikintas nepagrįstas geografinis blokavimas, atsižvelgiant į tai, kad kai kurių produktų ir paslaugos kainos yra susijusios su įvairiais veiksniais (reguliavimo arba geografiniais), kurie įvairiose valstybėse narėse yra skirtingi;

36. ragina Komisiją, be kita ko, remiantis Mokėjimo sąskaitų direktyvos struktūra ir Europos draudimo ir profesinių pensijų institucijos atlikta draudimo sektoriaus analize, sukurti gerai organizuotą ir paprastą naudoti ES palyginamąjį portalą, kuris apimtų visas mažmeninių finansinių paslaugų rinkos dalis arba jų daugumą; pabrėžia, kad palyginimo priemonės turi būti tikslios ir aktualios vartotojams ir turi būti nukreiptos ne tik į produktų kainas, bet ir į jų kokybę, atsižvelgiant į tai, kad palyginami tik panašūs produktai;

37. ragina Komisiją, be kita ko, atsižvelgus į Mokėjimo sąskaitų direktyvą, apžvelgti taisykles, praktiką ir nepageidautiną praktiką, taikomas paslaugų teikėjų keitimui valstybių narių viduje ir tarpvalstybiniu lygmeniu atitinkamuose Europos mažmeninių finansinių paslaugų rinkos segmentuose, ir pasiūlyti nuoseklų ir išsamią strategiją, kuri palengvintų vartotojui tarpvalstybinį teikėjų keitimą visos ES mastu;

38. ragina Komisiją ir valstybes nares stiprinti alternatyvaus ginčų sprendimo struktūras, susijusias su mažmeninių finansinių paslaugų rinka, užtikrinant, kad alternatyvaus ginčų sprendimo institucijos būtų iš tikrųjų nepriklausomos ir aprėptų visus rinkos dalyvius, ir imantis priemonių užtikrinti, kad FIN-NET būtų efektyvesnis ir žinomas vartotojams; taip pat primygtinai ragina Komisiją, atlikus suplanuotą įvertinimą, kaip įgyvendinama rekomendacija dėl kolektyvinio teisių gynimo, išnagrinėti galimybę sukurti Europos kolektyvinio žalos atlyginimo sistemą;

39. prašo Komisiją papildomai išnagrinėti painią ir kartais klaidinančią praktiką, su kuria vartotojai susiduria atlikdami mokėjimus kortele arba iš bankomatų išimdami grynuosius pinigus, kai reikia pakeisti valiutą, ir pasiūlyti nuoseklų sprendimą, kuris padėtų (ir praktiškai) vartotojui visiškai suprasti situaciją ir ją kontroliuoti, be kita ko, kai mokėjimai susiję su skaitmenine rinka;

40. primena Komisijai, kad finansų įstaigos ir toliau atšaukia mokėjimo korteles tais atvejais, jei jų turėtojas persikelia į kitą valstybę narę, ir ragina imtis veiksmų šioje srityje, be kita ko, perspėjant nacionalines valdžios institucijas;

41. ragina Komisiją skatinti skaitmeninės atpažinties metodų abipusį pripažinimą ir sąveikumą, nemažinant esamų sistemų saugumo ir jų gebėjimo vykdyti ES kovos su pinigų plovimu tvarkos reikalavimus; todėl primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares, rūpestingai stengiantis įgyvendinti Reglamentą dėl elektroninės atpažinties ir elektroninių operacijų patikimumo užtikrinimo paslaugų vidaus rinkoje ir naujuosius kovos su pinigų plovimu teisės aktus, be kita ko, sukurti (tai turėtų būti visiškai įmanoma) bendrą aplinką, kurioje griežti saugumo reikalavimai derinami su teisingomis ir paprastomis vartotojų tapatybės nustatymo procedūromis, laikantis asmens duomenų apsaugos principų; taip pat prašo Komisijos ir valstybių narių nustatyti ir pašalinti reguliavimo kliūtis, trukdančias taikyti elektroninio parašo sistemas užsakant finansines paslaugas ir visoje ES sudaryti palankesnes sąlygas tarpvalstybiniam skaitmeniniam prisijungimui;

42. atkreipia dėmesį į tai, kad didelius pokyčius galinčiai sukelti išsklaidytosios operacijų knygos technologijai būtina sukurti reguliavimo pajėgumus, kad ankstyvame etape nustatyti galimą sisteminę riziką ir iššūkius vartotojų apsaugai; todėl ragina Komisiją sukurti horizontaliąją darbo grupę, kurios paskirtis – atidžiai stebėti riziką ir padėti laiku ją pašalinti;

43. ragina Komisiją, glaudžiai bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis, parengti planą, kaip sukurti vieno langelio principu veikiančių kontaktinių centrų principus atitinkantį koordinuojamą nacionalinių vieno langelio centrų tinklą, kuris padėtų to pageidaujantiems mažmeninių finansinių paslaugų įmonėms geriau pasinaudoti tarpvalstybinėmis verslo galimybėmis;

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

44. pabrėžia, kad reikia skatinti mažmeninių finansinių paslaugų teikėjus finansuoti projektus, susijusius su inovacijomis ir aplinkos apsauga; pažymi, kad būtų galima svarstyti galimybę taikyti metodą, panašų į MVĮ rėmimo koeficientą;

45. ragina Komisiją reaguoti į Europos draudimo ir profesinių pensijų institucijos pasiūlymą dėl įstaigoms, atsakingoms už profesinių pensijų skyrimą, taikytinos bendrosios rizikos vertinimo ir skaidrumo tvarkos, siekiant skatinti patikimą antro ramsčio sistemą visoje Sąjungoje ir sistemų palyginamumą, taip pat padėti reguliavimo institucijoms, priežiūros institucijoms ir vartotojams geriau suprasti naudą ir riziką vartotojams;

46. ragina Komisiją išnagrinėti naujus metodus, kurie galėtų suteikti įmonėms daugiau su reguliavimu susijusio lankstumo eksperimentuoti ir diegti naujoves, kartu išsaugant aukšto lygio vartotojų apsaugą ir saugą;

47. ragina Komisiją pateikti pasiūlymą dėl vadinamosios ES taupymo sąskaitos sukūrimo siekiant pasinaudoti ilgalaikio finansavimo galimybėmis ir remti Europoje perėjimą prie ekologiškos ekonomikos;

48. primygtinai ragina Komisiją paaiškinti bendrojo darbo nuostatų naudojimą, nes šiuo metu valstybėse narėse gali būti taikomos siekiant netiesiogiai sukliudyti naujiems produktams patekti į jų rinkas, taip pat suteikti Europos priežiūros institucijoms galimybes aktyviai tarpininkauti tarp valstybių narių, kai esama prieštarų aiškinimų, kaip naudoti minėtas nuostatas;

Ilgalaikiai aspektai

49. prašo Komisijos toliau nagrinėti esamų kliūčių tarpvalstybiniam finansinių paslaugų teikimui pašalinimo galimybes, aktualumą, naudą ir sąnaudas, tokiu būdu užtikrinant vidaus ir tarpvalstybinį perkeliamumą įvairiuose mažmeninių finansinių paslaugų rinkos segmentuose, pavyzdžiui, asmeninių pensijų ir draudimo produktų srityje;

50. pabrėžia, kad Hipotekos kredito direktyva šiuo metu perkeliama į nacionalinę teisę arba įgyvendinama valstybėse narėse; ragina Komisiją atidžiai stebėti perkėlimą į nacionalinę teisę ir įgyvendinimą ir analizuoti šio teisės akto poveikį mažmeninių finansinių paslaugų rinkai; pažymi, kad vis dar esama didelių kliūčių sukurti stipresnę hipotekos ir vartojimo paskolų bendrąją rinką; todėl ragina Komisiją, užtikrinant finansinį stabilumą, imtis naujų veiksmų, derinant privatumo ir duomenų apsaugos poreikį su geresne tarpvalstybine prieiga prie geriau koordinuojamų paskolų duomenų bazių ir garantuojant, kad nepasikartos su paskolomis susiję incidentai, kai vartotojai nepagrįstai patyrė valiutų keitimo riziką;

51. prašo Komisijos kartu su valstybėmis narėmis atlikti bendrą ES teisės aktų įgyvendinimo ir poveikio mažmeninėms finansinėms paslaugoms analizę; ragina Komisiją ir valstybes nares išsamiai išnagrinėti teises ir kitas išlikusias kliūtis tarpvalstybinei veiklai ir ES mažmeninių finansinių paslaugų rinkos sukūrimui; pabrėžia, kad tokioje analizėje reikia atsižvelgti į MVĮ ypatumus;

52. ragina Komisiją išanalizuoti, kokie duomenys yra būtini, kad skolintojai galėtų įvertinti klientų kreditingumą ir, remiantis šia analize, pateikti pasiūlymų reguliuoti šį vertinimo procesą; ragina Komisiją toliau tirti dabartinę kredito informacijos agentūrų praktiką, susijusią su duomenų apie vartotojus rinkimu, tvarkymu ir pardavimu, siekiant užtikrinti, kad ši praktika būtų tinkama ir nepakenktų vartotojų teisėms; ragina Komisiją apsvarstyti galimybę esant reikalui imtis veiksmų šioje srityje;

53. ragina valstybes nares užtikrinti, kad su mažmeninėmis finansinėmis paslaugomis susijęs skaitmeninis ryšys ir pardavimas būtų teikiami neįgaliesiems prieinamu būdu, be kita ko, interneto svetainėse ir atsisiųsdinamo formato rinkmenomis; pritaria tam, kad visos mažmeninės finansinės paslaugos visapusiškai patektų į Produktų ir paslaugų prieinamumo reikalavimų direktyvos („Europos prieinamumo akto“) taikymo sritį;

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

54. palankiai vertina pastangas užtikrinti didesnę skaidrumą nustatant automobilių nuomos paslaugų kainas, įskaitant papildomo draudimo pardavimą ir kitus mokesčius; pabrėžia, kad visi su transporto priemonės nuoma susiję privalomi ir neprivalomi mokesčiai ar rinkliavos turėtų būti aiškiai ir atkreipiančiu dėmesį būdu nurodyti vartotojui nuomos įmonės arba palyginimo interneto svetainėje; primena Komisijai, kad reikia užtikrinti Nesąžiningos komercinės veiklos direktyvos vykdymą, ir palankiai vertina neseniai priimtas naujas įgyvendinimo gaires, pateiktas atsižvelgiant į technologijų pokyčius;

55. primena atliktą darbą, susijusį su Kredito reitingų agentūrų reglamentu; ragina Komisiją įvertinti tokių teisės aktų poveikį, susijusį su mažmeniniams vartotojams parduodamais produktais;

o

o o

56. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

P8_TA(2016)0435

Europos gynybos sąjunga

2016 m. lapkričio 22 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos gynybos sąjungos (2016/2052(INI))

(2018/C 224/03)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Lisabonos sutartį,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties V antraštinę dalį,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties 42 straipsnio 6 dalį dėl nuolatinio struktūrizuoto bendradarbiavimo,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties 42 straipsnio 7 dalį dėl gynybos aljanso,
- atsižvelgdamas į Protokolą Nr. 1 dėl nacionalinių parlamentų vaidmens Europos Sąjungoje,
- atsižvelgdamas į Protokolą Nr. 2 dėl subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymo,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 18 d. ir 2015 m. birželio 25–26 d. Europos Vadovų Tarybos išvadas,
- atsižvelgdamas į 2013 m. lapkričio 25 d. ir 2014 m. lapkričio 18 d. Tarybos išvadas dėl bendros saugumo ir gynybos politikos,
- atsižvelgdamas į savo 2016 m. balandžio 13 d. rezoliuciją „ES kintančioje pasaulinėje aplinkoje. Labiau tarpusavyje sujungtas, prieštaringesnis ir sudėtingesnis pasaulis“⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2012 m. lapkričio 22 d. rezoliuciją „ES tarpusavio gynybos ir solidarumo sąlygos: politinis ir operatyvinis aspektai“⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2009 m. sausio 14 d. rezoliuciją dėl pagrindinių teisių padėties Europos Sąjungoje 2004–2008 m.⁽³⁾, kurios 89 dalyje nurodyta, kad „pagrindinių teisių galiojimas nesibaigia ties kareivinių vartais“ ir kad „jos taip pat visapusiškai taikomos uniformuotiems piliečiams, ir rekomenduoja valstybėms narėms užtikrinti, kad pagrindinių teisių būtų paisoma ir tarnaujant ginkluotuosiose pajėgose“,
- atsižvelgdamas į tarpparlamentinių konferencijų bendros užsienio ir saugumo politikos ir bendros saugumo ir gynybos politikos klausimais, vykusių 2016 m. balandžio 8 d. Hagoje, 2015 m. rugsėjo 6 d. Liuksemburge, 2015 m. kovo 6 d. Rygoje, 2014 m. lapkričio 7 d. Romoje, 2014 m. balandžio 4 d. Atėnuose, 2013 m. rugsėjo 6 d. Vilniuje, 2013 m. kovo 25 d. Dubline ir 2012 m. rugsėjo 10 d. Pafose, galutines išvadas,
- atsižvelgdamas į naujausią Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai pareiškimą ES užsienio reikalų ministrų susitikime, vykusiame 2016 m. rugsėjo 2 d. Gymniche, kuriame ji dar kartą pabrėžė, kad valstybės narės turi galimybę pasiekti konkrečią pažangą gynybos srityje,

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0120.

⁽²⁾ OL C 419, 2015 12 16, p. 138.

⁽³⁾ OL C 46 E, 2010 2 24, p. 48.

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

- atsižvelgdamas į Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės ir Komisijos pirmininko pavaduotojos Federicos Mogherini 2016 m. birželio 28 d. pristatytą dokumentą „Bendra vizija, bendri veiksmai: stipresnė Europa. ES visuotinė užsienio ir saugumo politikos strategija“,
  - atsižvelgdamas į 2014 m. liepos 7 d. Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės bei Europos gynybos agentūros vadovės pažangos ataskaitą dėl 2013 m. gruodžio mėn. Europos Vadovų Tarybos išvadų įgyvendinimo,
  - atsižvelgdamas į 2013 m. liepos 24 d. Komisijos komunikatą „Konkurencingesnio ir veiksmingesnio gynybos ir saugumo sektoriaus kūrimas“ (COM(2013)0542),
  - atsižvelgdamas į 2014 m. birželio 24 d. Komisijos pranešimą tema „Naujas susitarimas dėl Europos gynybos“,
  - atsižvelgdamas į 2015 m. gegužės 8 d. Komisijos ataskaitą dėl Komisijos komunikato dėl gynybos įgyvendinimo,
  - atsižvelgdamas į 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/81/EB dėl tam tikrų darbų, prekių ir paslaugų pirkimo sutarčių, kurias sudaro perkančiosios organizacijos ar subjektai gynybos ir saugumo srityse, sudarymo tvarkos derinimo ir Direktyvos 2009/43/EB dėl su gynyba susijusių produktų siuntimo Europos Sąjungoje vertinimus,
  - atsižvelgdamas į 2016 m. liepos 8 d. Europos Vadovų Tarybos ir Europos Komisijos pirmininkų bei NATO generalinio sekretoriaus bendrą pareiškimą,
  - atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 11 d. Komisijos pirmininko pavaduotojos ir vyriausiosios įgaliotinės bei Komisijos bendrą komunikatą „ES visapusiškas požiūris į išorės konfliktus ir krizes“ (JOIN(2013)0030) ir susijusias 2014 m. gegužės 12 d. Tarybos išvadas,
  - atsižvelgdamas į 2016 m. rugpjūčio 10 d. Italijos gynybos ir užsienio reikalų ministrų pareiškimą, kuriuo raginama sukurti „gynybos Šengeną“,
  - atsižvelgdamas į 2016 m. birželio 28 d. Vokietijos ir Prancūzijos užsienio reikalų ministrų bendrą pareiškimą dėl „stiprios Europos nepastoviam pasaulyje“,
  - atsižvelgdamas į galimą Jungtinės Karalystės atsiskyrimą nuo ES,
  - atsižvelgdamas į 2016 m. birželio mėn. „Eurobarometro“ apklausos 85.1 rezultatus,
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
  - atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto pranešimą ir Biudžeto komiteto, Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto bei Konstitucinių reikalų komiteto nuomones (A8–0316/2016),
- A. kadangi pastaraisiais metais saugumo padėtis Europoje ir kaimyninėse šalyse ženkliai pablogėjo ir sukėlė sudėtingų beprecedenčių problemų kurių nė viena šalis ar organizacija nepajėgtų išspręsti viena; kadangi Europa labiau nei bet kada iki šiol savo teritorijoje patiria terorizmo grėsmę, o Šiaurės Afriką ir Artimuosius Rytus kamuojantis terorizmas ir nuolatinis smurtas ir toliau plinta; kadangi siekiant solidarumo ir atsparumo reikia, kad ES būtų vieninga, nuosekliai imtųsi bendrų veiksmų ir tai darytų išvien su savo sąjungininkais, partneriais ir trečiosiomis šalimis; kadangi prevencija, keitimasis neskelbtina saugumo informacija, ginkluotų konfliktų užbaigimas, plačiai paplitusių žmogaus teisių pažeidimų šalinimas, demokratijos ir teisinės valstybės principų skleidimas ir kova su terorizmu yra ES ir jos piliečių prioritetai, kuriems turėtų būti skiriamas dėmesys ES viduje, taip pat už jos ribų, be kita ko, pasitelkiant karo inžinierių dalinius, kurie buvo sukurti kai kurioms labai praktinėms problemoms, susijusioms su klimato kaita ir gaivalinėmis nelaimėmis trečiojoje šalyje, spręsti; kadangi realios grėsmės sąlygomis Europa turėtų būti stipresnė ir greičiau reaguoti;

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

- B. kadangi terorizmas, hibridinės grėsmės, ekonominis nestabilumas, kibernetinis ir energetinis nesaugumas, organizuotas nusikalstamumas ir klimato kaita yra pagrindinės kasdien vis sudėtingesnio ir tarpusavyje susijusio pasaulio grėsmės ir kadangi ES turėtų padaryti visa, kas įmanoma, ir ieškoti priemonių saugumui pasaulyje užtikrinti ir gerovei bei demokratijai pasiekti; kadangi dabartinėmis finansinėmis ir saugumo aplinkybėmis būtina, kad Europos ginkluotosios pajėgos glaudžiau bendradarbiautų, o karinis personalas daugiau ir geriau kartu mokytųsi ir dirbtų; kadangi, remiantis 2016 m. birželio mėn. „Eurobarometro“ apklausos 85.1, duomenimis, maždaug du trečdaliai ES piliečių norėtų, kad ES aktyviau dalyvautų sprendžiant saugumo ir gynybos politikos klausimus; kadangi vis labiau neiškesnė tampa vidaus ir išorės saugumo riba; kadangi ypatingą dėmesį reikėtų skirti konfliktų prevencijai, naikinant gilumines nestabilumo priežastis ir užtikrinant žmonių saugumą; kadangi klimato kaita – didžiulė grėsmė pasaulio saugumui, taikai ir stabilumui, kuri padidina pavojų įprastiniam saugumui, be kita ko, dėl vis mažėjančios prieigos prie gėlo vandens ir maisto produktų gyventojams nestabiliuose ir besivystančiose šalyse ir dėl to kylančių ekonominių ir socialinių įtampų, kurios priverčia žmones migruoti arba sukuria politinę įtampą ir pavojų saugumui;
- C. kadangi vyriausioji įgaliotinė ir Komisijos pirmininko pavaduotoja ES visuotinėje užsienio ir saugumo politikos strategijoje Sąjungos saugumą nurodė kaip vieną iš pagrindinių penkių prioritetų;
- D. kadangi Lisabonos sutartyje reikalaujama, kad valstybės narės skirtų reikiamų pajėgumų civilinėms ir karinėms bendros saugumo ir gynybos politikos (BSGP) misijoms ir operacijoms; kadangi Sutartyse įtvirtinti saugumo ir gynybos stiprinimo pajėgumai anaipol nėra optimalūs; kadangi Europos institucijos taip pat gali atlikti labai svarbų vaidmenį imantis politinių iniciatyvų; kadangi valstybės narės, baimindamosi, kad Europos saugumo ir gynybos sąjunga galėtų sukelti grėsmę jų nacionaliniam suverenumui, iki šiol neparodė pakankamos valios jai kurti;
- E. kadangi sąnaudos dėl ES masto veiksmų nebuvimo gynybos ir saugumo srityje, t. y. išlaidos dėl veiksmų dubliavimosi, perteklinių pajėgumų ir kliūčių gynybos viešųjų pirkimų srityje, apytikriai vertinamos 26,4 mlrd. EUR kasmet⁽¹⁾;
- F. kadangi pagal Europos Sąjungos sutarties 42 straipsnį reikalaujama laipsniškai formuoti bendrą Sąjungos gynybos politiką, kaip dalį bendros saugumo ir gynybos politikos, kuri lems bendrą ES gynybą, kai Europos Vadovų Taryba vienbalsiai priims atitinkamą sprendimą; kadangi ES sutarties 42 straipsnio 2 dalyje valstybėms narėms taip pat rekomenduojama tokių sprendimų priimti laikantis jų atitinkamų konstitucinių reikalavimų;
- G. kadangi pagal ES sutarties 42 straipsnį numatyta sukurti gynybos institucijas, taip pat nustatyti Europos pajėgumų ir ginkluotės politiką; kadangi pagal tą straipsnį taip pat reikalaujama, kad ES pastangos būtų suderintos su NATO pastangomis, jas papildytų ir abipusiškai stiprintų; kadangi Europos gynybos politika turėtų sustiprinti Europos gebėjimą skatinti saugumą savo teritorijoje ir už jos ribų, taip pat turėtų sustiprinti partnerystę su NATO ir transatlantinius santykius, taigi sudarytų galimybę stiprėti NATO, todėl būtų toliau skatinamas veiksmingesnis teritorinis, regioninis ir pasaulinis saugumas ir gynyba; kadangi naujausioje NATO 2016 m. Varšuvoje vykusio aukščiausiojo lygio susitikimo bendroje deklaracijoje dėl NATO ir ES strateginės partnerystės pripažįstamas NATO vaidmuo ir parama, kurią ES gali teikti siekiant bendrų tikslų; kadangi Europos gynybos sąjunga turėtų užtikrinti taikos palaikymą, konfliktų prevenciją ir tarptautinio saugumo stiprinimą, vadovaujantis Jungtinių Tautų chartijos principais;
- H. kadangi ES kovinės grupės, kurios 2007 m. pasiekė visišką operacinį pajėgumą ir kurios skirtos naudoti humanitarinio, taikos palaikymo ir taikos kūrimo pobūdžio karinėms užduotims, dėl procedūrinių, finansinių ir politinių kliūčių iki šiol dar nebuvo panaudotos; pabrėžia, kad tai yra praleista galimybė ES, kaip svarbios pasaulinės veikėjos stabilumo ir taikos užtikrinimo srityje, vaidmeniui stiprinti;

⁽¹⁾ „Sąnaudos dėl ES masto veiksmų nebuvimo gynybos ir saugumo politikoje“, Europos Parlamento tyrimų tarnyba (2013 m.), p. 78.

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

- I. kadangi, išskyrus Europos gynybos agentūros (EGA) sukūrimą, iki šiol nesumanytas joks kitas bendros ES saugumo ir gynybos politikos trūkstamas elementas, dėl jo nepriimtas sprendimas ir jis neįgyvendintas; kadangi EGA vis dar turi nuodugnai patikrinti savo organizaciją tam, kad galėtų padidinti savo potencialą ir įrodyti, kad ji sukuria pridėtinę vertę, didina BSGP veiksmingumą ir gali suformuoti suderintus nacionalinės gynybos planavimo procesus tose srityse, kurios yra aktualios BSGP karinėms operacijoms, kaip numatyta ES sutarties 43 straipsnyje aprašytuose Petersbergo uždaviniuose; ragina visas valstybes nares dalyvauti ir išsipareigoti stiprinti EGA tam, kad šis tikslas būtų pasiektas;
- J. kadangi pagal ES visuotinę užsienio ir saugumo politikos strategiją reikia, kad ES sistemingai skatintų bendradarbiavimą gynybos srityje, susijusį su visais įmanomais gynybos pajėgumais, tam, kad būtų galima reaguoti į išorės krizes, padėti stiprinti mūsų partnerių pajėgumus, užtikrinti Europos saugumą ir sukurti tvirtą Europos gynybos pramonę, kuri itin svarbi siekiant užtikrinti strateginį Sąjungos sprendimų ir veiksmų savarankiškumą; kadangi dėl visų priemonių turi susitarti visos Tarybos narės ir tik tada jos gali būti įgyvendinamos;
- K. kadangi 2015 m. birželio mėn. Europos Vadovų Taryba, kuri iš dalies sutelkė dėmesį gynybai, paragino skatinti geresnę ir sistemingesnę Europos bendradarbiavimą gynybos srityje, siekiant užtikrinti svarbiausius pajėgumus, jei reikia, panaudojant ES lėšas, ir pažymėjo, kad kariniai pajėgumai ir toliau priklauso valstybėms narėms, kurios juos valdo;
- L. kadangi 2015 m. lapkričio 17 d. Prancūzija pasinaudojo ES sutarties 42 straipsnio 7 dalies nuostatomis ir pagal jį paprašė kitų valstybių narių paramos ir pagalbos vien tik dvišaliu pagrindu ir valdė šią paramą bei pagalbą;
- M. kadangi ES lygmens baltoji knyga dėl saugumo ir gynybos turėtų padėti toliau stiprinti BSGP ir ES gebėjimą užtikrinti saugumą, kaip numatyta Lisabonos sutartyje, ir ji galėtų suteikti naudingą galimybę apmąstyti būsimą ir efektyvesnę BSGP; kadangi BSGP misijos ir operacijos dažniausiai vykdomos regionuose, kaip antai Somalio pusiasalyje ir Sahelyje, kuriuose neigiami klimato kaitos padariniai yra labai dideli, pvz., sausros ir dirvožemio blogėjimas;
- N. kadangi Tarybai pirmininkaujantys Nyderlandai propagavo ES baltosios knygos idėją; kadangi Višegrado šalys palankiai įvertino stipresnę Europos gynybos integracijos idėją ir kadangi 2016 m. Baltojoje knygoje dėl Vokietijos saugumo politikos ir federacinės kariuomenės (vok. *Bundeswehr*) ateities Vokietija paragino kurti Europos saugumo ir gynybos sąjungą;
- O. kadangi laipsniška gynybos integracija yra geriausia mūsų galimybė daugiau nuveikti mažesnėmis lėšomis, o baltoji knyga galėtų suteikti unikalią galimybę pasiūlyti papildomų veiksmų;

Europos gynybos sąjunga

1. primena, kad, siekdama užsitikrinti ilgalaikį saugumą, Europa turi parodyti politinę valią ir ryžtą, juos pagrįsdama įvairiomis aktualiomis politikos priemonėmis, apimančiomis stiprius ir modernius karinius pajėgumus; ragina Europos Vadovų Tarybą vadovauti laipsniškam Sąjungos bendros gynybos politikos formavimui ir suteikti papildomų finansinių išteklių jos įgyvendinimui užtikrinti siekiant, kad ji būtų sukurta įgyvendinant kitą daugiametę politinę ir finansinę ES programą (DFP); primena, kad bendros Sąjungos gynybos politikos sukūrimas yra kūrimas ir įgyvendinimas bendros saugumo ir gynybos politikos, numatytos pagal Lisabonos sutartį, kuri yra privaloma pagal tarptautinę teisę, ir iš tiesų būtinos tam, kad ES galėtų visame pasaulyje skatinti teisinės valstybės principus, taiką ir saugumą; šiomis aplinkybėmis palankiai vertina visų valstybių narių vykdomą veiklą, kuria siekiama toliau integruoti mūsų bendras pastangas gynybos srityje, atsižvelgiant taip pat į labai svarbų indėlį, kuriuo galėtų prisidėti baltoji knyga dėl saugumo ir gynybos;

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

2. primygtinai ragina ES valstybes nares pasinaudoti visomis Lisabonos sutarties teikiamomis BSGP galimybėmis, ypač susijusiomis su nuolatinio struktūrizuotu bendradarbiavimu pagal ES sutarties 42 straipsnio 6 dalį arba su pradiniu fondu pagal 41 straipsnio 3 dalį; primena, kad ES sutarties 43 straipsnyje išvardytus Petersbergo uždavinius sudaro ilgas sąrašas plataus užmojo karinių uždavinių, t. y. bendros nusiginklavimo operacijos, humanitariniai ir gelbėjimo uždaviniai, karinių konsultacijų ir pagalbos uždaviniai, konfliktų prevencijos ir taikos palaikymo uždaviniai, kovinių pajėgų vykdomo krizių valdymo uždaviniai, apimantys taikdarystę ir stabilizavimą po konfliktų; primena, jog tame pačiame straipsnyje taip pat teigiama, kad vykdant visus šiuos uždavinius galima padėti kovoti su terorizmu, pvz., be kita ko, remiant trečiųjų šalių pastangas kovoti su terorizmu savo teritorijose; pabrėžia, kad dabartinė BSGP padėtis neleidžia ES vykdyti visų išvardytų uždavinių; mano, jog reikėtų sistemingai stengtis, kad ES galėtų įgyvendinti Lisabonos sutarties tikslus;
3. mano, kad iš tiesų stipri Europos gynybos sąjunga turi teikti valstybėms narėms garantijų ir pajėgumų, pranokstančių jų pačių garantijas ir pajėgumus;
4. mano, kad Europos gynybos sąjunga turi būti pradėta kurti nuo visapusiškai persvarstytos BSGP, pagrįstos tvirtos gynybos principu, efektyviu finansavimu ir veiklos koordinavimu su NATO; mano, kad vis labiau tarpusavyje integruojant vidaus ir išorės saugumą būtinas žingsnis Europos gynybos sąjungos link, kuri privalo pranokti išorės krizių valdymą tam, kad galėtų realiai užtikrinti saugumą ir gynybą, o Sąjungai suteiktų galimybę dalyvauti visais krizių ir konfliktų etapais, naudojantis visomis turimomis priemonėmis;
5. pabrėžia, jog reikia sukurti Gynybos ministrų tarybos formatą tam, kad būtų užtikrinta tvari politinė lyderystė ir koordinuojamas Europos gynybos sąjungos formavimas; ragina Europos Sąjungos Tarybą sukurti nuolatinį valstybių narių, įsipareigojusių tvirčiau bendradarbiauti gynybos srityje, gynybos ministrų nuolatinį konsultacijų ir sprendimų priėmimo forumą, ir tai būtų pirmasis žingsnis;
6. ragina Komisijos pirmininką sukurti nuolatinę darbo grupę gynybos klausimais, kurią sudarytų Komisijos nariai, o jai pirmininkautų Komisijos pirmininko pavaduotoja ir vyriausioji įgaliotinė; prašo, kad nuolatiniai Parlamento atstovai galėtų dalyvauti šios grupės veikloje; pritaria, kad Komisija intensyviau dalyvautų gynybos srityje, vykdydama plataus masto ir tinkamai orientuotus mokslinius tyrimus, rengdama planus ir juos įgyvendindama; ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją ir vyriausiąją įgaliotinę klimato kaitos klausimus įtraukti į visus ES išorės veiksmus ir ypač į BSGP;
7. mano, kad dėl vis blogesnio suvokimo, kokios grėsmės ir rizika kyla Europoje, ypač turint mintyje vis labiau blogėjančią saugumo aplinką Europos Sąjungos pasienyje, ypač kaimyninėse rytinėse ir pietinėse šalyse, Europos gynybos sąjungą reikia sukurti kuo skubiau; pažymi, kad tai taip pat atsispindi valstybių narių saugumo strategijose; pažymi, kad ši padėtis pastebimai ir laipsniškai pablogėjo 2014 m., susikūrus ir išsiplėtus grupei „Da'esh“, kuri jos narių vadinama „Islamo valstybe“, ir vėliau Rusijai panaudojus jėgą;
8. mano, kad Europos gynybos sąjunga turi būti pagrįsta periodiniu valstybių narių bendrai atliekamu grėsmės saugumui įvertinimu, tačiau taip pat ji turi būti gana lanksti, kad atitiktų individualius valstybių narių saugumo iššūkius ir poreikius;
9. mano, kad Sąjunga turėtų skirti savo priemonių didesniai ir sistemingesnei valstybių narių tarpusavyje bendradarbiavimui Europos gynybos srityje puoselėti, įskaitant nuolatinį struktūrizuotą bendradarbiavimą (angl. PESCO); yra įsitikinęs, kad naudojant ES lėšas būtų aiškiai išreikšta sanglauda ir solidarumas ir kad tai sudarytų galimybę visoms valstybėms narėms bendresnėmis pastangomis padidinti savo karinius pajėgumus;
10. mano, kad aktyvesnis Europos bendradarbiavimas gynybos srityje lemtų didesnę veiksmingumą, vienybę, efektyvumą, taip pat pagausintų ES gynybos srities turto bei pajėgumų ir galėtų daryti teigiamą poveikį gynybos srities mokslinių tyrimų ir pramonės aspektams; pabrėžia, kad tik vykdydamos tokį tvirtesnę bendradarbiavimą, kuris laipsniškai turėtų išsivystyti į tikrą Europos gynybos sąjungą, ES ir jos valstybės narės galės įgyti technologinių ir pramoninių pajėgumų, reikalingų norint greičiau, autonomiškai ir veiksmingai reaguoti ir tikslingai ir efektyviai įveikti šiandienos grėsmes;

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

11. ragina visas valstybes nares priimti daugiau privalomų įsipareigojimų viena kitai, plėtojant nuolatinį struktūrizuotą bendradarbiavimą pagal Sąjungos sistemą; skatina valstybes nares sukurti daugiašales pajėgas vadovaujantis nuolatinio struktūrizuotu bendradarbiavimu (angl. PESCO) ir leisti naudoti šias pajėgas įgyvendinant bendrą saugumo ir gynybos politiką; pabrėžia, koks svarbus ir reikalingas visų valstybių narių įsitraukimas į nuolatinį ir efektyvų struktūrizuotą bendradarbiavimą; mano, kad paprastai Taryba taikos palaikymo, kelio užkirtimo konfliktams ir tarptautinio saugumo stiprinimo užduotis turėtų patikėti vykdyti minėtoms daugiašalėms pajėgoms; teigia, kad politinius sprendimų priėmimo procesus ES lygmeniu ir nacionalines procedūras reikia planuoti taip, kad būtų galima greitai reaguoti į krizę; yra įsitikinęs, kad šiuo tikslu reikia pakeisti ES kovinių grupių sistemos pavadinimą ir, atsižvelgiant į minėtą tikslą, ją toliau plėtoti politiniu aspektu, naudojant modulinę struktūrą ir skiriant veiksmingą finansavimą; ragina įsteigti ES operatyvinį štabą, nes tai būtina veiksmingo bendrų operacijų planavimo, vadovavimo joms ir jų kontrolės sąlyga; pabrėžia, kad nuolatinis struktūrizuotas bendradarbiavimas yra atviras visoms valstybėms narėms;

12. ragina valstybes nares itin pripažinti karinio personalo teisę sudaryti profesines asociacijas ar profesines sąjungas ir į jas jungtis, taip pat įtraukti jas į nuolatinį socialinį dialogą su valdžios institucijomis; ragina Europos Vadovų Tarybą imtis konkrečių veiksmų siekiant suderinti ir standartizuoti Europos ginkluotąsias pajėgas tam, kad būtų galima palengvinti ginkluotųjų pajėgų personalo bendradarbiavimą naujosios Europos gynybos sąjungos sistemoje;

13. pažymi, kad visoms valstybėms narėms sunku išlaikyti labai platų gynybos pajėgumų spektrą, visų pirma dėl finansinių suvaržymų; todėl ragina labiau koordinuoti veiksmus ir aiškiau pasirinkti, kokius pajėgumus išlaikyti, kad valstybės narės galėtų specializuotis tam tikrų pajėgumų srityje;

14. ragina valstybes nares išnagrinėti pajėgų ir medžiagų bendro pirkimo, priežiūros ir išlaikymo galimybes; siūlo, kad gali būti naudinga pirmiausia apsvarstyti galimybę sutelkti ne kovines priemones, pvz., sausumos ir oro transporto priemones, jų užpildymą kuru ir kitas pagalbines priemones;

15. mano, jog siekiant, kad valstybių narių pajėgos būtų tarpusavyje labiau suderinamos ir integruotos, itin svarbu užtikrinti sąveikumą; todėl pabrėžia, kad valstybės narės turi išsiaiškinti galimybę vykdyti bendrus gynybos išteklių viešuosius pirkimus; pažymi, kad tai apsunkina protekcionistinis ir uždaras ES gynybos rinkų pobūdis;

16. pabrėžia, jog siekiant užtikrinti, kad ES misijas būtų galima finansuoti kolektyvinėmis lėšomis, o ne palikti didžiąją dalį lėšų padengti individualioms dalyvaujančioms valstybėms narėms, reikia persvarstyti ir išplėsti mechanizmą *Athena*, taip panaikinant galimą kliūtį valstybėms narėms įsipareigoti skirti pajėgas;

17. ragina Europos Parlamentą įsteigti visateisį Saugumo ir gynybos komitetą, kuris stebėtų, kaip įgyvendinamas nuolatinis struktūrizuotas bendradarbiavimas;

18. mano, kad būtinas stiprus ir vis didesnis EGA vaidmuo tam, kad Europos gynybos sąjunga galėtų veiksmingai koordinuoti pajėgumais grindžiamas programas ir projektus ir, siekiant didesnio veiksmingumo, dubliavimosi panaikinimo ir išlaidų sumažinimo, parengti bendrą Europos pajėgumų ir ginkluotės politiką, pagrįstą labai tikslų pajėgumų reikalavimų BSGP operacijoms ir suderintų nacionalinių gynybos planavimo ir viešųjų pirkimų procesų, susijusių su tais konkrečiais pajėgumais, sąrašu; mano, kad šiuo atveju reikėtų vadovautis valstybių narių gynybos pajėgų derinio peržiūra ir Europos gynybos agentūros ankstesnės veiklos ir procedūrų peržiūra; ragina EGA įrodyti, kokias pajėgumų spragas, kurios buvo nurodytos pagrindinių tikslų ir pajėgumų plėtojimo plane, agentūra užpildė; yra įsitikinęs, kad iniciatyvų ir projektų sutelkimas ir bendras vykdymas – puikūs pirmieji žingsniai siekiant tvirtesnio Europos bendradarbiavimo;

19. ragina Komisiją dirbti kartu su EGA siekiant stiprinti gynybos sektoriaus pramoninę ir technologinę bazę, kuri yra gyvybiškai būtina siekiant strateginio ES savarankiškumo; mano, kad vienas iš svarbiausių pramonės išlaikymo veiksnių – valstybės narės turi didinti išlaidas gynybai ir užtikrinti, kad pramonė liktų konkurencinga pasaulio mastu; pažymi, kad dabartinis rinkos susiskaidymas yra trūkumas, trukdantis Europos gynybos pramonės konkurencingumui; mano, kad bendradarbiavimas vykdant mokslinius tyrimus gali padėti sumažinti tokį susiskaidymą ir pagerinti konkurencingumą;

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

20. yra tvirtai įsitikinęs, kad tik vadovaujantis bendru požiūriu į pajėgumų plėtojimą, be kita ko, konsoliduojant funkcinis klasterius, pvz., Europos oro transporto vadovavimo centrą, galima sukurti masto ekonomiją, kuri reikalinga Europos gynybos sąjungai paremti; be to, mano, kad bendrais viešaisiais pirkimais ir kitomis funkcijų sutelkimo ir dalijimosi formomis sustiprinus ES pajėgumus būtų galima suteikti labai reikalingą postūmį Europos gynybos pramonei, įskaitant MVĮ; remia tikslingas priemones tokiems projektams skatinti, kad būtų pasiektas Europos gynybos agentūros kriterijus – 35 proc. bendrų išlaidų bendradarbiaujant vykdomiems viešiesiems pirkimams, kaip raginama ES visuotinėje strategijoje; mano, kad pradėjus vykdyti Europos gynybos semestrą, suteikiantį galimybę valstybėms narėms konsultuotis tarpusavyje apie viena kitos planavimo ciklus ir viešųjų pirkimų planus, būtų galima pagerinti dabartinę susiskaidžiusios gynybos rinkos padėtį;

21. pabrėžia, kad kibernetinis saugumas vien dėl savo pobūdžio yra politikos sritis, kurioje itin svarbus ne tik ES valstybių narių, svarbiausių partnerių ir NATO, bet ir įvairių visuomenės veikėjų bendradarbiavimas ir integracija, nes tai yra ne vien tik kariuomenės atsakomybės sritis; ragina parengti aiškias gaires, kaip ir kokiomis aplinkybėmis turi būti naudojami ES gynybos ir puolimo pajėgumai; primena, kad Parlamentas ne kartą ragino išsamiai persvarstyti ES dvejojo naudojimo prekių eksporto reglamentavimą siekiant užtikrinti, kad į netinkamas rankas nepatektų programinė įranga ir kitos sistemos, kurias galima panaudoti prieš ES skaitmeninę infrastruktūrą ar kuriomis galima pažeisti žmogaus teises;

22. primena neseniai vyriausiosios įgaliotinės paskelbtą bendrąją strategiją, kurioje pateikta darni veiklos prioritetų užsienio politikos srityje sistema, pagal kurią turi būti nustatyta tolesnė Europos gynybos politikos raida;

23. primena 2007 m. lapkričio mėn. EGA ministrų valdymo taryboje patvirtintus keturis kolektyvinių investicijų kriterijus ir yra susirūpinęs dėl mažo bendradarbiavimo lygio, kaip paaiškėjo iš 2013 m. paskelbtos Gynybos duomenų ataskaitos;

24. ragina vyriausiąją įgaliotinę imtis iniciatyvos, kaip didžiausias Europos gynybos pramonės bendroves ir suinteresuotuosius subjektus sujungti bendram tikslui – Europos bepiločių orlaivių pramonei plėtoti;

25. ragina vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją imtis iniciatyvos didžiųjų Europos gynybos pramonės bendrovių ir suinteresuotųjų subjektų pastangoms sujungti siekiant parengti bendro gynybos įrangos kūrimo strategijas ir platformą;

26. ragina vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją stiprinti nacionalinių kibernetinio saugumo strategijų, pajėgumų ir valdymo centrų bei EGA bendradarbiavimą, kuris įeitų į nuolatinę struktūrizuotą bendradarbiavimą siekiant padėti apsaugoti nuo kibernetinių išpuolių ir juos atremti;

27. ragina toliau kurti ES kibernetinės gynybos politikos sistemą tam, kad būtų galima paskatinti valstybių narių kibernetinės gynybos pajėgumus, operatyvinį bendradarbiavimą ir keitimąsi informacija;

28. atkreipia dėmesį į darbą nustatant parengiamuosius veiksmus dėl būsimos ES gynybos mokslinių tyrimų programos ir ragina ją kuo greičiau pradėti, kaip reikalavo Europos Vadovų Taryba 2013 ir 2015 m. ir vadovaujantis EP inicijuotu bandomuoju projektu; pabrėžia, kad parengiamiesiems veiksams reikėtų skirti pakankamą biudžetą, bent jau 90 mln. EUR per ateinančius trejus metus (2017–2020 m.); mano, kad po parengiamųjų veiksmų turėtų būti vykdoma didelė speciali ES finansuojama mokslinių tyrimų programa, kuri būtų kitos daugiametės finansinės programos, prasidėsiančios 2021 m., dalis; pažymi, kad Europos gynybos mokslinių tyrimų programai daugiametės finansinės programos laikotarpiu reikės bent 500 mln. EUR per metus tam, kad ši programa būtų patikima ir lemtų esminius pokyčius; ragina valstybes nares parengti būsimas bendradarbiavimo programas, kurioms ES finansuojami gynybos srities moksliniai tyrimai gali būti pradžios taškas, ir ragina įsteigti parengiamųjų veiksmų, kuriuos atlikus būtų vykdomos karinės operacijos, pradinį fondą, kaip numatyta Lisabonos sutartyje; pažymi su gynyba susijusias Komisijos iniciatyvas, pvz., gynybos veiksmų planą, gynybos pramonės politiką ir Europos gynybos technologinę ir pramoninę bazę;

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

29. pabrėžia, kad pradėjus BSGP misijas, pvz., Europos Sąjungos karinę operaciją Viduržemio jūros regiono pietų centrinėje dalyje, prisidedama kuriant Europos gynybos sąjungą; ragina Sąjungą dar intensyviau vykdyti tokio tipo operacijas;

30. mano, kad svarbu naudotis Europos semestro procedūra, siekiant nustatyti tvirtesnio bendradarbiavimo saugumo ir gynybos srityje formas;

31. pabrėžia, kad svarbu įdiegti būtinas priemones siekiant skatinti veikiančią, prieinamą, skaidrią ir vientisą Europos gynybos srities rinką, kuri yra atvira kitiems, skatina būsimas technologijų inovacijas, remia MVĮ ir skatina augimą ir darbo vietų kūrimą, tam, kad valstybės narės galėtų kur kas efektyviau ir geriau panaudoti atitinkamą savo gynybai ir saugumui skirtą biudžetą; pažymi, kad tvirtai Europos gynybos, technologinei ir pramonei bazei reikalinga sąžininga, veikianti ir skaidri vidaus rinka, tiekimo saugumas ir struktūrizuotas dialogas su gynybai svarbių pramonės šakų atstovais; yra susirūpinęs, kad iki šiol pažanga siekiant didesnio konkurencingumo, priemonių prieš korupciją ir didesnio skaidrumo gynybos sektoriuje buvo lėta ir kad vis dar stinga patikimos Europos gynybos pramonės politikos ir nesilaikoma vidaus rinkos taisyklių; mano, kad integruota ir konkurencinga Europos gynybos rinka turi teikti paskatų ir atpildą visoms valstybėms narėms ir suteikti visiems pirkėjams tinkamų, finansiškai prieinamų priemonių reaguoti į savo individualius saugumo poreikius; pabrėžia, jog reikia užtikrinti, kad gynybos srities viešųjų pirkimų direktyva ir Direktyva dėl su gynyba susijusių produktų siuntimo Bendrijoje būtų tinkamai taikomos visoje ES; primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti visišką abiejų su gynyba susijusių vadinamojo gynybos dokumentų rinkinio direktyvų įgyvendinimą;

32. ragina Komisiją atlikti savo vaidmenį įgyvendinant gynybos veiksmų planą, remti tvirtą pramoninę bazę, kuri galėtų patenkinti Europos strateginių pajėgumų poreikius, ir nustatyti, kur ES galėtų sukurti pridėtinės vertės;

33. yra įsitikinęs, kad laipsniškai formuojant bendrą Sąjungos gynybos politiką ES, susitarusi su susijusiomis valstybėmis narėmis, turėtų numatyti nuostatas dėl dalyvavimo jų vykdomose pajėgumų programose, įskaitant dalyvavimą struktūrose, sukurtose šioms programoms vykdyti Sąjungos mastu;

34. ragina Komisiją bendromis pastangomis su Europos gynybos agentūra padėti bendradarbiauti gynybos srityje ir sudaryti tam sąlygas – sutelkti ES lėšas ir priemones, kuriomis būtų remiamas valstybių narių gynybos pajėgumų programų rengimas; primena, kad Europos gynybos veiksmų planas turėtų būti strateginė priemonė gynybos srities bendradarbiavimui Europos lygmeniu skatinti, ypač naudojantis ES finansuojama gynybos mokslinių tyrimų programa ir imantis priemonių pramonės bendradarbiavimui visoje vertės grandinėje stiprinti;

35. itin palankiai vertina strateginio savarankiškumo sampratą, kurią ES visuotinėje strategijoje išplėtė Sąjungos vyriausioji įgaliojtinė užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos pirmininko pavaduotoja; mano, kad ši samprata turėtų būti vartojama tiek nustatant mūsų strateginius prioritetus, tiek stiprinant mūsų pramonės pajėgumus;

36. palankiai vertina 2016 m. liepos 8 d. Europos Vadovų Tarybos ir Komisijos pirmininkų bei NATO generalinio sekretoriaus bendrą pareiškimą, kuriame pabrėžiama, kad reikia, jog ES ir NATO bendradarbiautų saugumo ir gynybos srityje; yra įsitikinęs, kad ES ir NATO bendradarbiavimas turėtų apimti bendradarbiavimą rytuose ir pietuose, hibridinių ir kibernetinių grėsmių įveikimą, saugumo jūroje gerinimą, taip pat gynybos pajėgumų kūrimo koordinavimą; mano, kad bendradarbiavimas technologinių, pramoninių ir karinių pajėgumų srityje suteikia galimybę padidinti abiejų sistemų suderinamumą ir sąveikumą, taip užtikrinant efektyvesnį išteklių naudojimą; primena, kad minėtą pareiškimą būtina greitai įgyvendinti, ir šiuo klausimu ragina Europos išorės veiksmų tarnybą (EIVT) kartu su atitinkamais kolegais iki 2016 m. gruodžio mėn. parengti konkrečius įgyvendinimo variantus; mano, kad valstybės narės turėtų plėtoti pajėgumus, kuriuos būtų galima panaudoti pagal BSGP siekiant sudaryti galimybę imtis autonominių veiksmų tais atvejais, kai NATO nenorėtų imtis veiksmų arba kai ES veiksmai būtų tinkamesni; yra įsitikinęs, kad tai taip pat sustiprintų NATO vaidmenį saugumo ir gynybos politikoje bei bendros gynybos srityje; pabrėžia, kad ES ir NATO bendradarbiavimas sudarant sąlygas

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

geresnei ir efektyvesnei gynybos pramonei ir gynybos moksliniams tyrimams yra vienas iš strateginių prioritetų ir itin svarbu jį greitai įgyvendinti; yra įsitikinęs, kad bendras darbas prevencijos, analizės ir ankstyvo aptikimo srityse efektyviai keičiantis informacija ir dalijantis žvalgybiniais duomenimis padidins ES gebėjimas įveikti grėsmes, įskaitant hibridines; tebėra įsitikinęs, kad NATO yra pagrindinė saugumo ir gynybos užtikrintoja Europoje; pabrėžia, kad būtina vengti dubliavimosi taikant NATO ir ES priemones; mano, kad ES turi galimybių taip pat civiliniu aspektu nuveikti esminių darbų nestabiliuose regionuose; vis dėlto primygtinai teigia, kad, nors NATO vaidmuo yra apsaugoti daugiausia Europoje esančias savo nares nuo išorės išpuolių, ES turėtų siekti realiai sugebėti apsiginti pati ir prireikus veikti autonomiškai, prisiimdama šioje srityje daugiau atsakomybės – tobulindama įrangą, mokymą ir organizavimą;

37. pažymi, kad, nors NATO ir turi likti Europos kolektyvinės gynybos pagrindas, politiniai NATO ir ES prioritetai ne visada gali būti identiški, tuo labiau JAV interesų centrui kryptant į Aziją; be to, pažymi, kad ES turi savitų su saugumu susijusių priemonių rinkinį, kurio neturi NATO, ir atvirksčiai; mano, kad ES turėtų prisiimti daugiau atsakomybės už saugumo krizes artimiausiose kaimyninėse šalyse ir taip prisidėti prie NATO uždavinių, ypač vykstant hibridiniam karui ir užtikrinant saugumą jūroje; mano, kad ilguoju laikotarpiu gali prireikti reformuoti „Berlin Plus“ susitarimus, be kita ko, siekiant sudaryti NATO sąlygas naudotis ES pajėgumais ir priemonėmis; pabrėžia, kad ES strateginės autonomijos siekį reikia įgyvendinti ir Europos gynybos sąjungą reikia kurti palaikant visapusišką sąveiką su NATO ir šis siekis turi lemti veiksmingesnį bendradarbiavimą, teisingą NATO ir ES prievolių ir produktyvaus darbo dalijimąsi tarpusavyje;

38. yra įsitikinęs, kad ES ir NATO bendradarbiavimas turėtų apimti bendrą atsparumo kūrimą rytuose ir pietuose, taip pat investicijas į gynybą; mano, kad bendradarbiavimas pajėgumų srityje suteikia galimybę padidinti abiejų sistemų suderinamumą ir sąveikumą; yra įsitikinęs, kad tai taip pat sustiprintų NATO vaidmenį saugumo ir gynybos politikoje bei bendros gynybos srityje;

39. yra labai susirūpinęs dėl pranešimų, kad administracinės procedūros be reikalo lėtina BSGP misijoms skirtų pajėgų sudarymą ir greito reagavimo pajėgų tarpvalstybinį judėjimą ES viduje; ragina valstybes nares nustatyti ES masto sistemą gynybos pajėgų personalo, įrangos ir reikmenų greitam judėjimui koordinuoti BSGP tikslais tais atvejais, kai remiamasi solidarumo sąlyga ir kai vykdoma pareiga teikti visokeriopą įmanomą pagalbą ir paramą vadovaujantis JT Chartijos 51 straipsniu;

40. ragina parengti praktinę tvarką ir gaires, kaip ateityje aktyvuoti ES sutarties 42 straipsnio 7 dalį; ragina valstybes nares imtis būtinų priemonių siekiant įgyvendinti tą straipsnį tam, kad pavienės valstybės narės galėtų veiksmingai valdyti kitų valstybių narių teikiamą pagalbą ir paramą, arba kad ši pagalba ir parama būtų veiksmingai valdoma Sąjungos lygmeniu; ragina valstybes nares siekti, kad gynybai būtų išleidžiama numatyti 2 proc. BVP, ir 20 proc. savo gynybos biudžeto lėšų išleisti įrangai, kuri EGA nurodyta kaip būtina, įskaitant susijusius mokslinius tyrimus ir technologinę plėtrą, taip užpildant spragą pagal keturis EGA kolektyvinių investicijų kriterijus;

41. mano, kad kartu su nacionaliniams biudžetams keliamais finansinių suvaržymų iššūkiais dėl akivaizdžiai reikalingo tvirtesnio valstybių narių bendradarbiavimo gynybos klausimais tuo pat metu atsiranda pažangos galimybių; palankiai vertina kai kurių valstybių narių sprendimą sustabdyti ar priešinga linkme apsukti išlaidų gynybai mažinimo tendenciją;

42. mano, kad Europos Parlamentas turėtų atlikti svarbų vaidmenį kuriant būsimą Europos gynybos sąjungą, todėl Saugumo ir gynybos pakomitetas turėtų tapti visateisiu Parlamento komitetu;

43. ragina vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją pasiūlyti pradėti rengti ES saugumo ir gynybos baltąją knygą, kuri būtų pagrįsta Europos Vadovų Tarybos patvirtinta ES visuotine strategija; prašo Tarybos paskirti užduotį nedelsiant parengti šį dokumentą; apgailestauja dėl to, kad Komisijos pirmininko pavaduotoja ir vyriausioji įgaliotinė pasiūlė ES gynybos ministrams parengti tik saugumo ir gynybos įgyvendinimo planą, o ne vykdyti išsamų baltosios knygos procesą; mano, kad toks įgyvendinimo planas turėtų būti įprasto baltosios knygos dėl saugumo ir gynybos proceso pirmtakas, kuris turėtų užtikrinti naudingą pagrindą kiekybiškai nustatant Sąjungos konkrečius ir realius įnašus saugumo ir gynybos politikos srityje kiekvienai kadencijai;

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

44. yra įsitikinęs, kad ES baltoji knyga dėl saugumo ir gynybos turėtų būti nuoseklus tarpvyriausybinių ir tarpparlamentinio proceso rezultatas, turėtų būti parengta prisidedant įvairioms ES institucijoms, paremta tarptautiniu derinimu su mūsų partneriais ir sąjungininkais, įskaitant NATO, ir visapuse tarpinstitucine parama; ragina vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją persvarstyti savo pradinį tvarkaraštį tam, kad būtų galima pradėti tikslines konsultacijas su valstybėmis narėmis ir parlamentais;

45. mano, kad ES visuotinė strategija grindžiama baltoji knyga turėtų apimti ES saugumo ir gynybos strategiją, šiai strategijai įgyvendinti būtinus pajėgumus ir valstybių narių bei ES lygmens priemonės bei programas šiems pajėgumams realizuoti, kurie turėtų būti pagrįsti bendradarbiavimu paremta Europos pajėgumų ir ginkluotės politika, tuo pat metu turėtų būti atsižvelgiama į tai, kad gynyba ir saugumas išlieka nacionaline kompetencija;

46. mano, kad minėtoji baltoji knyga turėtų būti parengta privalomojo pobūdžio tarpinstitucinio susitarimo, kuriame būtų išdėstytos visos Sąjungos iniciatyvos, investicijos, priemonės ir programos per atitinkamos ES daugiametės politinės ir finansinės programos laikotarpį, forma; yra įsitikinęs, kad valstybės narės, partneriai ir sąjungininkai, planuodami savo saugumą ir gynybą, turėtų atsižvelgti į šį tarpinstitucinį susitarimą siekiant užtikrinti tarpusavio nuoseklumą ir papildomumą;

Pradinės iniciatyvos

47. mano, kad reikėtų nedelsiant pradėti įgyvendinti šias naujas iniciatyvas:

- parengiamuosius veiksmus dėl bendros saugumo ir gynybos politikos (BSGP) srities mokslinių tyrimų, jie būtų pradėti 2017 m. ir tęsimi iki 2019 m.;
- tolesnę didesnių užmojų ir strategiškesnę mokslinių tyrimų gynybos srityje programą, kuri panaikintų atotrūkį iki kitos DFP, jei valstybės narės suteiktų reikiamus papildomus finansinius išteklius arba jei valstybės narės teiktų bendrą finansavimą pagal SESV 185 straipsnį;
- Europos gynybos semestrą, skirtą su fiskalinėmis pastangomis susijusiai valstybių narių pažangai gynybos srityje įvertinti;
- strategiją, kurioje būtų išdėstyti veiksmai, kaip sukurti ir įgyvendinti Europos gynybos sąjungą;
- svarstymą įsteigti nuolatinę Gynybos ministrų tarybą;
- paramą NATO iniciatyvai, pagal kurią tarptautiniai batalionai bus siunčiami į valstybes nares, kai tai bus reikalinga ir kur tai bus reikalinga, ypač siekiant sukurti reikiamą infrastruktūrą (įskaitant būstus);
- nuolatinio baltosios knygos proceso tobulinimą tam, kad pirmą kartą ja būtų galima naudotis planuojant kitą DFP;
- suinteresuotųjų subjektų konferenciją Europos ginkluotės ir pajėgumų politikos raidos ir atitinkamų nacionalinių politikų derinimo, pagrįsto ES gynybos peržiūra, klausimais;
- teisinių problemų, dėl kurių kyla sunkumų įgyvendinant bendrą komunikatą dėl pajėgumų stiprinimo siekiant skatinti trečiųjų šalių saugumą ir vystymąsi, sprendimą;
- ES kovinių grupių sampratos reformą, kuria būtų siekiama įsteigti nuolatinis būrius, nepriklausomus nuo jokios vadovaujančios valstybės ir dalyvaujančius sisteminguose bendruose mokymuose;
- ES sutarties 41 straipsnio 3 dalyje numatyto pradinio karinio fondo, kuris padėtų kur kas greičiau pradėti karines BSGP operacijas, sukūrimą;
- veiksmų planą, skirtą mechanizmui *Athena* stiprinti ir plėsti tam, kad ES misijoms būtų galima skirti daugiau Bendrijos lėšų;
- mechanizmo *Athena* reformą, kuria būtų siekiama išplėsti mechanizmo galimybes dalytis išlaidomis ir naudotis bendru finansavimu, ypač susijusiu su ES kovinių grupių ar kitų greitojo reagavimo pajėgų panaudojimu arba su šalyse partnerėse veikiančių karinių subjektų pajėgumų kūrimu (mokymu, mentoryste, konsultavimu, įrangos teikimu, infrastruktūros gerinimu ir kitomis paslaugomis);

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

- svarstymų dėl tiesioginių užsienio investicijų į itin svarbias gynybos ir saugumo srities pramonės šakas ir paslaugų teikėjus, siekiant parengti ES lygmens teisės aktus, procesą;
  - svarstymų dėl dvejojo naudojimo prekių standartizavimo, siekiant parengti ES lygmens teisės aktus, procesą;
  - svarstymą nuolatinio BSGP karinių operacijų valdymo ir kontrolės štabo įsteigimo klausimu;
  - ES masto sistemą, skirtą gynybos pajėgų personalo, įrangos ir reikmenų greitam judėjimui koordinuoti;
  - Europos gynybos veiksmų plano pradinius elementus, pagrįstus ES baltąja knyga dėl saugumo ir gynybos;
  - pradinius ES ir NATO projektus dėl kovos su hibridinėmis grėsmėmis ir jų prevencija ir dėl atsparumo didinimo, dėl bendradarbiavimo strateginių ryšių ir reagavimo klausimais, dėl operatyvinio bendradarbiavimo, įskaitant bendradarbiavimą jūroje ir migracijos srityje, dėl kibernetinio saugumo ir gynybos koordinavimo, dėl gynybos pajėgumų, dėl gynybos technologinės, mokslinių tyrimų ir pramoninės bazės stiprinimo, dėl pratybų, taip pat dėl mūsų partnerių rytuose ir pietuose gynybos ir saugumo pajėgumų stiprinimo;
  - priemonės, skirtas kibernetinio saugumo ir gynybos srities subjektų bendradarbiavimui ir tarpusavio pasitikėjimui stiprinti;
48. siūlo skubiai, taikant diferencijuotos integracijos sistemą, pradėti įgyvendinti Europos gynybos sąjungą dviem etapais:
- a) pradėdant nuolatinę struktūrizuotą bendradarbiavimą, kurį jau patvirtino šios kadencijos Parlamentas ir kuris jau įtrauktas į Komisijos pirmininko programą „Nauja pradžia“;
  - b) pradėdant vykdyti vyriausiosios įgaliotinės ir Komisijos pirmininko pavaduotojos visuotinės užsienio ir saugumo politikos strategijos veiksmų planą;

o

o o

49. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Europos Vadovų Tarybai, Tarybai, Komisijai, Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, Jungtinių Tautų Generaliniam Sekretoriui, Šiaurės Atlanto sutarties organizacijos generaliniam sekretoriui, ES kosmoso, saugumo ir gynybos sričių agentūroms ir nacionaliniams parlamentams.

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

P8_TA(2016)0436

Keleivinio vandens transporto galimybių naudojimas**2016 m. lapkričio 22 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl keleivinio vandens transporto potencialo išnaudojimo (2015/2350(INI))**

(2018/C 224/04)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 1974 m. Tarptautinę konvenciją dėl žmogaus gyvybės apsaugos jūroje (SOLAS) su pakeitimais,
- atsižvelgdamas į Tarptautinės jūrų organizacijos 1978 m. Protokolą dėl 1973 m. Tarptautinės konvencijos dėl teršimo iš laivų prevencijos,
- atsižvelgdamas į 2006 m. Jungtinių Tautų neįgaliųjų teisių konvenciją,
- atsižvelgdamas į 2015 m. lapkričio 30 d. – gruodžio 11 d. Paryžiuje vykusias 21-ąją JTBBKK šalių konferenciją (COP 21) ir vienuoliktąją šalių konferenciją, kuri traktuojama kaip Kioto protokolo šalių susitikimas (CMP 11),
- atsižvelgdamas į 2011 m. kovo 28 d. Komisijos baltąją knygą „Bendros Europos transporto erdvės kūrimo planas. Konkurencingos efektyviu išteklių naudojimu grindžiamos transporto sistemos kūrimas“ (COM(2011)0144),
- atsižvelgdamas į 2009 m. sausio 21 d. Komisijos komunikatą „Europos Sąjungos jūrų transporto politikos strateginiai tikslai ir rekomendacijos iki 2018 m.“ (COM(2009)0008),
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1315/2013 dėl Sąjungos transeuropinio transporto tinklo plėtos gairių, kuriuo panaikinamas Sprendimas Nr. 661/2010/ES ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1316/2013, kuriuo sukuriamas Europos infrastruktūros tinklų priemonė ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 913/2010 bei panaikinami reglamentai (EB) Nr. 680/2007 ir (EB) Nr. 67/2010 ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. gegužės 5 d. rezoliuciją dėl Europos Sąjungos jūrų transporto politikos strateginių tikslų ir rekomendacijų iki 2018 m. ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2015 m. rugsėjo 9 d. rezoliuciją „2011 m. Baltosios knygos dėl transporto politikos įgyvendinimas. Rezultatų apžvalga ir tolesni veiksmai tvaraus judumo link“ ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1177/2010 dėl jūrų ir vidaus vandenų keliais vykstančių keleivių teisių, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į 2016 m. gegužės 24 d. Komisijos ataskaitą „Ataskaita dėl Reglamento (ES) Nr. 1177/2010 dėl jūrų ir vidaus vandenų keliais vykstančių keleivių teisių, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004, taikymo“ (COM(2016)0274),

⁽¹⁾ OL L 348, 2013 12 20, p. 1.⁽²⁾ OL L 348, 2013 12 20, p. 129.⁽³⁾ OL C 81 E, 2011 3 15, p. 10.⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0310.⁽⁵⁾ OL L 334, 2010 12 17, p. 1.

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

- atsižvelgdamas į 2013 m. rugsėjo 10 d. Komisijos komunikatą „Kokybiško vidaus vandenų kelių transporto kūrimas – NAIADES II“ (COM(2013)0623),
  - atsižvelgdamas į 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2006/87/EB, nustatančią techninius reikalavimus vidaus vandenų laivams ⁽¹⁾,
  - atsižvelgdamas į 2009 m. gegužės 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/45/EB dėl keleivinių laivų saugos taisyklių ir standartų ⁽²⁾,
  - atsižvelgdamas į 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1090/2010, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2009/42/EB dėl krovinių ir keleivių vežimo jūra statistinių ataskaitų ⁽³⁾,
  - atsižvelgdamas į 1998 m. birželio 18 d. Tarybos direktyvą 98/41/EB dėl įplaukiančiuose ir išplaukiančiuose iš Bendrijos valstybių narių uostų keleiviniuose laivuose esančių asmenų registracijos ⁽⁴⁾,
  - atsižvelgdamas į 1995 m. gruodžio 8 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 3051/95 dėl ro-ro tipo keleivinių keltų (ro-ro keltų) saugaus valdymo ⁽⁵⁾,
  - atsižvelgdamas į 2012 m. lapkričio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2012/33/ES, kuria dėl sieros kiekio jūriniame kure iš dalies keičiama Tarybos direktyva 1999/32/EB ⁽⁶⁾,
  - atsižvelgdamas į 2015 m. spalio 16 d. Komisijos komunikatą „REFIT. Reikia tikslinti kursą. ES keleivinių laivų saugos teisės aktų tinkamumo patikra“ (COM(2015)0508),
  - atsižvelgdamas į 2016 m. kovo 31 d. Komisijos ataskaitą „Direktyvos 2000/59/EB dėl uosto priėmimo įrenginių, skirtų laivuose susidarantioms atliekoms ir krovinių likučiams, REFIT vertinimas“ (COM(2016)0168),
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
  - atsižvelgdamas į Transporto ir turizmo komiteto pranešimą (A8-0306/2016),
- A. kadangi dėl Europos geografinių ypatumų – ilgų pakrančių ir daugelio salų bei upių – atsiveria nepaprastos galimybės darniam keleiviniam vandens transportui;
- B. kadangi keleivinis vandens transportas pakrantės (trumpųjų nuotolių) laivybos, vidaus ir jūrų keltų, judumo mieste ir periferijoje, kruizų ir turizmo srityse turi didelį turimų perteklinių pajėgumų – tiek infrastruktūros, tiek laivų – naudojimo potencialą ir jam tenka labai svarbus vaidmuo sujungiant skirtingus Europos Sąjungos regionus, todėl jis yra svarbus sanglaudą didinantis veiksnys; kadangi kruizų ir keltų veikla, be kita ko, skatina pakrančių turizmą ir yra viena iš svarbiausių jūrinių veiklų Europoje;
- C. kadangi pastaruosius keletą metų pastebima spartaus laivų, skirtų įvairioms laivybos sritims, pvz., upių ir jūros laivų, kurie atitinka jūrų laivams taikomus reikalavimus, bet taip pat yra pritaikyti ir sekliems upių vandenims, vystymo tendencija;
- D. kadangi dėl technikos vystymosi vandens transportas vėl tapo alternatyvia transporto šaka, skirta pasiekti miestų centrus, aplenkiant apkrautus prieigos prie centrų kelius;

⁽¹⁾ OL L 389, 2006 12 30, p. 1.

⁽²⁾ OL L 163, 2009 6 25, p. 1.

⁽³⁾ OL L 325, 2010 12 9, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 188, 1998 7 2, p. 35.

⁽⁵⁾ OL L 320, 1995 12 30, p. 14.

⁽⁶⁾ OL L 327, 2012 11 27, p. 1.

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

- E. kadangi keleivinis vandens transportas ir krovinis vandens transportas susiduria su skirtingais iššūkiais ir turi skirtingų poreikių, susijusių su infrastruktūra, aplinkosaugos uždaviniais, veiklos klausimais, saugumu ir uosto ir miesto ryšiais, tuo tarpu abu šie rinkos segmentai valdomi vienos uostą valdančios įstaigos;
- F. kadangi integravus keleivinio vandens transporto centrus į Europos infrastruktūros sujungimo politiką, jau įgyvendinamą pagal reglamentus (ES) Nr. 1315/2013 ir (ES) Nr. 1316/2013 atitinkamai dėl Sąjungos transeuropinio transporto tinklo ir dėl Europos infrastruktūros tinklų priemonės (EITP), būtų sukurta dar didesnė Europos pridėtinė vertė;
- G. kadangi Europos strateginių investicijų fondas (ESIF), kaip įprastas dotacijas papildanti priemonė, taip pat gali teikti paskolas ir garantijas vandens transporto projektams;
- H. kadangi vidaus vandenų laivyba buvo pripažinta aplinką tausojančia transporto šaka, kuria būtina ypač rūpintis ir ją remti ir kadangi baltojoje knygoje siūloma skatinti jūrų ir vidaus vandenų transportą, didinti pakrantės ir vidaus vandenų laivybos dalį ir taip pat gerinti pervežimų saugumą;
- I. kadangi JT neigaliųjų teisių konvencija ir pasiūlymas dėl Europos akto dėl prieinamumo yra ne tik Reglamento (ES) Nr. 1177/2010 įgyvendinimo ir, jei reikės, jo peržiūros, bet ir teisės aktų dėl keleivių teisių atsižvelgiant į įvairiarūšį vežimą (tokie teisės aktai turėtų apimti prieinamumą be kliūčių neigaliams ir riboto judumo keleiviams) priėmimo patikimos gairės;
- J. kadangi, nors keleivinis vandens transportas laikomas saugia transporto rūšimi, praityje keleivinio vandens transporto sektoriuje įvyko keletas tragiškų avarių, įskaitant laivų „Estonia“, „Herald of Free Enterprise“, „Costa Concordia“, „Norman Atlantic“ ir „UND Adryatik“ avarijas;
- K. kadangi savo jūrų transporto politikos strategijoje iki 2018 m. ES nustatė tikslą tapti jūros srities mokslinių tyrimų ir naujovių, taip pat laivų statybos lydere pasaulyje, kad būtų padidintas energijos suvartojimo jos protingo vartojimo laivuose efektyvumas, sumažintas jų poveikis aplinkai, kuo labiau sumažinta avarių rizika ir užtikrinta geresnė gyvenimo jūroje kokybė;
- L. kadangi daugelyje Europos upių atkarpų ir šalia jų esančių miestų mazgų auga kruizinių upių laivų ir keleivinio vandens transporto upėse, kanaluose ir kituose vidaus vandenyse mastai;
- M. kadangi ES patvirtino nemažai makrostrategijų, grindžiamų vandens kelių naudojimu, įskaitant Dunojaus, Adrijos ir Jonijos jūrų ir Baltijos jūros strategijas;
1. mano, kad keleivinis vandens transportas (KVT) ES ir jos valstybių narių transporto politikos darbotvarkėje turėtų užimti svarbesnę vietą; todėl mano, kad jos turėtų veikti siekdamas sukurti bendrą keleivinio vandens transporto erdvę, pvz., supaprastindami administracinę našą, atsirandančią dėl tarpvalstybinio keleivių vežimo laivais;

Konkurencingumas

2. ragina valstybes nares, regionų ir vietos valdžios institucijas ir Komisiją skirti dėmesį KVT ir, visų pirma, pagerinti atitinkamą infrastruktūrą jo pagrindiniuose ir visa apimančiuose susisiekimo tinkluose, TEN-T tinkle ir pagal Europos infrastruktūros tinklų priemonę (EITP) stiprinant jo jungtis su, *inter alia*, geležinkelių sausumos infrastruktūra, be kita ko, užtikrinant infrastruktūrą ir teikiant informaciją, kad būtų patenkinti visų keliautojų judumo poreikiai;
3. ragina plėtoti, be kita ko, ir trečiosiose šalyse jūrų greitkelius, kurie skatina veiksmingą daugiarūšį vežimą, sudaro palankias sąlygas šios transporto rūšies integracijai į kitus transporto tinklus ir rūšis, padeda šalinti kliūtis pagrindinėje tinklo infrastruktūroje ir užtikrina teritorinį tęstinumą ir integraciją;

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

4. pabrėžia, kad būtina panaikinti Vakarų Europos išvystytos vidaus vandenų sistemos jungties su esamais Rytų Europos vidaus vandenų keliais, kurie yra apleisti, o kai kur visai sunykę, silpnasias vietas;
5. ragina Komisiją skelbti metinę KVT projektų, kuriuos iš sanglaudos, struktūrinių, regioninių, iniciatyvų INTERREG, „Horizontas 2020“, EITP ir TEN-T fondų ir bendrai finansavo ES, apžvalgą;
6. ragina Komisiją skelbti suvestinę ES strategijų KVT srityje įgyvendinimo ataskaitą;
7. pabrėžia itin didelę Europos statistinių duomenų svarbą rengiant keleivinio vandens transporto planus ir politiką, ypač susijusius su tarpvalstybinio jūrų ir vidaus vandenų kelių paslaugų, kurias teikia keltai ir kruiziniai laivai, skaičiumi, kadangi esama vietų, kur vykdyti vežimo paslaugas tarp dviejų vietovių galima tik vandeniui; prašo Eurostatą į savo jūrų kruizinių laivų keleivių statistinius duomenis įtraukti keleivių apsilankymus įplaukimo uostuose, t. y. kiekviename tranzitiniame uoste į laivus įlipančių ir iš jų išlipančių keleivių skaičius, o ne tik kruizinių laivų keleivių, kasmet per atostogas įlipančių į laivus skaičių (apyvartą); įtraukus šiuos skaičius, būtų sudaromas tikresnis kruizinių kelionių sektoriaus ir apskritai KVT sukuriama pridėtinės vertės vaizdas;
8. ragina Komisiją sukurti suderinto vidaus vandenų laivų, įskaitant tarpvalstybinį eismą, avarijų ir incidentų statistinių duomenų rinkimo sistemą;
9. mano, kad integravus KVT į miesto ir regioninio viešojo transporto tinklus būtų galima gerokai padidinti judumo veiksmingumą, aplinkosauginį veiksmingumą, gyvenimo kokybę ir įperkamumą, labiau sumažinti spūstis sausumos transporto tinkluose ir užtikrinti didesnę patogumą miestuose; ragina Komisiją visapusiškai remti investicijas į kokybišką sausumos infrastruktūrą, kuri gali padėti sumažinti vietos eismo spūstis ir užtikrinti, kad vietos žmonės nepatirtų neigiamų padarinių; ragina Komisiją parengti geriausios praktikos šioje srityje pavyzdžių sąrašus;
10. ragina valstybes nares skatinti ir remti vietos iniciatyvas, kuriomis siekiama suaktyvinti vidaus vandenų laivybą, aptarnaujant aglomeracijas, įskaitant skirstymo centrų, esančių upių uostuose, vystymą, keleivinio transporto, ypač kaip vietovių turizmo patrauklumo didinimo priemonės, plėtrą;
11. pabrėžia, kad siekiant pagerinti viešųjų paslaugų kokybę ir toliau plėtoti turizmo sektorių KVT turėtų būti geriau integruotas į informacijos, bilietų rezervavimo ir pardavimo sistemas, ypač atokiaose ir izoliuotose vietovėse; pabrėžia, kad būtina atsivėlgti į KVT veiklos vykdytojus, kuriant Europos integruotą bilietų sistemą;
12. ragina Komisiją finansuoti geriau organizuotus ir veiksmingesnius integruotų transporto paslaugų projektus sudarant galimybę: laipsniškai sumažinti energijos vartojimą; pertvarkyti įvairių viešųjų ir privačių vežimo oru, jūra ir sausuma paslaugų teikėjų tvarkaraščius siekiant užtikrinti įvairiarūšį ir veiksmingą keleivinio transporto valdymą; sujungti viešųjų ir privačių veiklos vykdytojų išduotus bilietus į bendrą pasą naudojant skaitmeninę programėlę;
13. atkreipia dėmesį į tai, kad tokia praktika, kai krovininiai laivai teikia keleivių vežimo paslaugas, o keleiviniai laivai veža krovinius, pvz., keltų atveju, jei įmanoma, turėtų būti skatinama, nes ji sudaro galimybes laivams pasiekti geresnius užimtumo rodiklius ir didesnę finansinę efektyvumą, taip pat sumažinti spūstis keliuose;
14. palankiai vertina KVT sektoriaus pastangas pereiti prie mažiau taršių ir energiją taupančių laivų, išmetančių mažiau teršalų, naudojimo, šios pastangos yra Europos programos, kuria siekiama, kad vandens transportas taptų žalesnis, dalis; mano, kad dėl to bus rasta pigesnių sprendimų, kurie yra tvarūs, patrauklesni, taigi ir konkurencingesni ekonominiu požiūriu, dėl kurių sektorius apskritai taps pigesnis, švaresnis, žalesnis;

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

15. pažymi, kad svarbioms ES pakrančių zonoms susiduriant su skirtingais iššūkiais būtina imtis įvairių veiksmų (užtikrinti daugiau keltų paslaugų Šiaurės jūroje, modernizuoti ir techniškai patobulinti keltus Viduržemio jūroje ir pan.);

16. yra įsitikinęs, kad ES keleivinių laivų statybos pramonė turi išlikti pagrindinė konkurencinga veikėja, kuri turėtų būti aktyviau skatinama, ir drauge sumažinti savo aplinkosauginį pėdsaką, didinant mokslinių tyrimų veiklą ir inovacijas šiame pramonės sektoriuje;

Aplinkos tvarumas

17. ragina Komisiją įtraukti KVT į savo strategiją ir imtis veiksmų siekiant sumažinti išmetamą CO₂ kiekį laikantis COP 21 susitarimų ir tokiu būdu sumažinti išorės sąnaudas;

18. ragina Komisiją ir valstybes nares pagerinti aplinkos kokybės standartus siekiant sumažinti oro taršą laikantis Baltijos jūros standartų, taikomų išmetamų sieros teršalų ribinėms vertėms, kuro kokybei ir kurą efektyviau naudojantiems varikliams;

19. pabrėžia, kad siekiant sumažinti transporto priklausomybę nuo iškastinio kuro reikia didelių pastangų ir pažangos mokslinių tyrimų ir inovacijų srityje; remia Komisijos siekį propaguoti SGD, alternatyvų ne iškastinį kurą, elektrines ir hibridines sistemas, grindžiamas atsinaujinančiais ištekliais, saulės ir vėjo energijos naudojimą jūrų laivams ir ragina ją atitinkamai pritaikyti mokslinius tyrimus ir inovacijas ypatingą dėmesį skiriant galimybei praktiškai panaudoti juos KVT sektoriuje;

20. primena, kad, atsižvelgiant į Direktyvą 2014/94/ES dėl alternatyviųjų degalų infrastruktūros diegimo, TEN-T pagrindinio tinklo jūrų uostai iki 2025 m. turi užtikrinti laivams ir jūriniam laivams SGD bunkeravimo galimybes, o vidaus vandenų uostai turi tai padaryti iki 2030 m.;

21. ragina Komisiją skatinti energetinės nepriklausomybės politiką, kuria ant uostų terminalų stogų siekiama naudoti fotovoltines plokštes, ir per dieną sukauptą energiją panaudoti nakties metu;

22. pabrėžia, kad keltų sektorius yra svarbi trumpųjų nuotolių laivybos rinkos dalis ir todėl itin svarbus užtikrinant jos dinamiškumą ir konkurencingumą, tuo pat metu didinant jos aplinkosauginį veiksmingumą ir energijos vartojimo efektyvumą;

23. palankiai vertina Komisijos REFIT iniciatyvą, skirtą uosto priėmimo įrenginiams, nes tai galimybė pritaikyti dabartinę direktyvą prie tarptautinių pokyčių, ir remia bei ragina vykdyti jos planus dėl naujų teisės aktų pagal įprastą teisėkūros procedūrą; atkreipia dėmesį į tai, kad tai neturėtų trukdyti valstybėms narėms imtis tvaresnių iniciatyvų, įskaitant gerą informacijos apie atliekų laivuose ir uostuose tvarkymą skirtingose valstybėse narėse ir jo stebėsenos sistemą;

Sauga ir saugumas

24. pabrėžia, kad taršos ir avarijų prevencija yra nepaprastai svarbi Europos jūrų saugumo agentūros užduotis siekiant gerinti tarpvalstybinių jūrų keltų ir kruizinių laivų saugą ir užtikrinti vartotojų apsaugą;

25. primena, kad keltų ir kruizinių laivų įgulos turi būti apmokytos veiksmingai teikti pagalbą keleiviams ekstremaliosios situacijos atveju;

26. teigiamai vertina Komisijos pasiūlymą dėl vidaus vandenų laivybos srities profesinių kvalifikacijų pripažinimo, kuriame nustatomi suderinti įgulos narių ir laivavedžių kvalifikacijos standartai siekiant pagerinti darbo jėgos judumą vidaus vandenų laivybos srityje;

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

27. pabrėžia, kad toliau plėtojant informacines sistemas, tokias kaip įprasti radarai, SafeSeaNet, GALILEO ir upių informacijos paslaugos (angl. RIS), dėmesys turėtų būti skiriamas saugos, saugumo ir sąveikumo gerinimui, ir ragina valstybes nares užtikrinti, kad upių informacijos paslaugos būtų privalomos;
28. ragina kompetentingas institucijas pateikti aiškia sistemą, pagal kurią būtų priskiriamos kompetencijos sritys ir sąnaudos, siekiant padidinti saugumą, ir imtis personalo mokymo, rengimo ir orientavimo klausimo, ypač išspręsti mokymo naudojant patvirtintus treniruoklius, kuris sudaro mokymo programų, vykdomų vadovaujantis Tarptautinės jūrų organizacijos (TJO) ir Tarptautinės darbo organizacijos (TDO) taisyklėmis, dalį, pripažinimo klausimą; mano, kad paslaugų kokybę ir saugą galima labiausiai pagerinti pasitelkus kvalifikuotus darbuotojus;
29. teigiamai vertina Komisijos naujus pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų siekiant supaprastinti ir patobulinti bendras laivų, gabenančių keleivius ES vandenyse, saugos taisykles, kad būtų padidinta sauga ir konkurencija užtikrinus, jog taisyklės būtų aiškesnės ir paprastesnės ir atitiktų teisinius ir technologinius pokyčius;
30. pripažįsta, kad, saugumui tampant vis aktualesniu klausimu, gali tekti imtis papildomų priemonių atsižvelgiant į specifines keltų eismo ir veiklos uostuose ypatybes ir siekiant užtikrinti sklandų kasdienį susisiekimą keltais;
31. pabrėžia, kad daug upių yra sienos, ir ragina atsakingas valdžios institucijas užtikrinti bendradarbiavimą ir gerai integruotas bei veiksmingas saugos, saugumo ir avarines sistemas, kurios veiktų abiejose sienos pusėse;
32. atkreipia dėmesį į tai, kad daugelis uždarų jūrų, pvz., Baltijos ir Adrijos jūros, ribojasi su keliomis valstybėmis narėmis ir taip pat šalimis, kurios nepriklauso ES, todėl ragina atsakingas valdžios institucijas užtikrinti veiksmingą saugos, saugumo ir, visų pirma, avarinę sistemą;
33. pabrėžia, kad kai tarptautiniai jūrų keltai veikia ES teritoriniuose vandenyse, turi būti taikomi ES ir valstybių narių teisės aktai;

Paslaugų kokybė ir prieinamumas

34. ragina Komisiją įtraukti į savo pasiūlymą dėl įvairiarūšio vežimo keleivių teisų Reglamento (ES) Nr. 1177/2010 principus, įskaitant prieinamumo be kliūčių neįgaliams ar riboto judumo asmenų aspektus, taip pat atsižvelgti į specialiuosius pagyvenusių asmenų ir šeimų, keliaujančių su vaikais, poreikius; ragina Komisiją pateikti metinius neįgalių ir riboto judumo keleivių skaičių pokyčių statistinius duomenis;
35. pabrėžia KVT sektoriaus svarbą plėtojant darnų turizmą ir įveikiant sezoniskumo problemą, ypač atokiuose ir periferiniuose Sąjungos regionuose, tokiuose kaip pakrančių, salų, ežerų ir kaimo regionai; be to, mano, kad MVĮ turėtų tekti didžiausias vaidmuo skatinant turizmo paslaugas; ragina Komisiją, valstybes nares ir vietas ir regionų valdžios institucijas kiek galima visapusiškiau naudotis MVĮ teikiamomis ES finansavimo galimybėmis, įskaitant subsidijas vietos bendruomenėms minėtuose atokiuose regionuose;
36. atkreipia dėmesį į galimybes sukurti vidaus vandenų maršrutų ir Europos dviračių takų patogias jungtis, siekiant padidinti daugelio ES regionų turistinį patrauklumą; primena, kad būtina atsižvelgti į keleivių, vykstančių su dviračiais keleiviniu vandens transportu, poreikius;
37. mano, kad dėl tarpusavio ryšių trūkumo turizmas pakrančių regionuose ir salose nėra pakankamai išplėtotas; mano, kad Komisija turėtų atsižvelgti į tai, jog šiose vietovėse kokybiškų transporto paslaugų paklausa yra didesnė;
38. laikosi nuomonės, kad KVT sektorius yra svarbus net ir teritorijose, kurios šiuo metu nėra ekonomiškai perspektyvios, kaip antai menkia apgyvendintos atokios salos;

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

39. primena, kad kai kurios keltų linijos yra gyvybės linijos, jungiančios atokiausius regionus (jos tikrąją žodžio prasmę gyvybiškai svarbios užtikrinant teritorinę, socialinę ir ekonominę sanglaudą) su žemynine dalimi ir ekonominio ir pramoninio augimo vietovėmis ir tokiu būdu prisidedančios prie Europos sanglaudos ir integracijos;
40. pabrėžia, kad reikėtų plėtoti ryšių su salomis, salų regionais ir atokiais vietovėmis sistemą ir taikyti priemones, kuriomis sudaromos sąlygos kurti geresnės kokybės keltus ir tinkamus terminalus;
41. atkreipia dėmesį į KVT integracijos ir įvairiarūšio judumo sistemą potencialą, atsižvelgiant į viešąjį transportą didelėse aglomeracijose, nes to pageidauja tiek asmenys, važinėjantys į darbą, tiek turistai; atsižvelgdamas į tai, mano, kad reikia tolesnių patobulinimų siekiant plėtoti judumą kaip paslaugą, sudarant galimybes kurti integruotas bilietų pardavimo sistemas, padidinti patikimumą, komfortą, punctualumą ir dažnumą, sumažinti logistikos grandinėms tenkančią apkrovą ir pasiekti, kad įsodinimo laikas sutrumpėtų, kad būtų galima pritraukti keleivių;
42. pabrėžia, kad, siekiant išlaikyti aukštą kokybiškų paslaugų lygį bei užtikrinti saugią laivybą, itin svarbu plėtoti žinias ir gebėjimus ES jūrų sektoriuje;

o

o o

43. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.
-

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

P8_TA(2016)0437

Vystomojo bendradarbiavimo veiksmingumo didinimas

2016 m. lapkričio 22 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl vystomojo bendradarbiavimo veiksmingumo didinimo (2016/2139(INI))

(2018/C 224/05)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų aukščiausiojo lygio susitikimą darnaus vystymosi klausimais ir į 2015 m. rugsėjo 25 d. JT Generalinės Asamblėjos patvirtintą išvadų dokumentą „Keiskime mūsų pasaulį. Darnaus vystymosi darbotvarkė iki 2030 m.“ ir ypač į jame nustatytą darnaus vystymosi tikslų (DVT) tikslą Nr. 17, kuriuo JT valstybės narės įpareigojamos sustiprinti darbotvarkės įgyvendinimo priemones ir atgaivinti pasaulinę partnerystę siekiant darnaus vystymosi ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į Adis Abebos veiksmų darbotvarkę – trečiosios tarptautinės konferencijos vystymosi finansavimo klausimais priimtą išvadų dokumentą (Adis Abeba, Etiopija, 2015 m. liepos 13–16 d.), kurį 2015 m. liepos 27 d. savo rezoliucijoje Nr. 69/313 patvirtino JT Generalinė Asamblėja ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į JT Generalinio Sekretoriaus pranešimą „Tarptautinio vystomojo bendradarbiavimo tendencijos ir pažanga“, kurį jis pateikė per 2016 m. sesiją vykusį Vystomojo bendradarbiavimo forumą (E/2016/65) ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į Paryžiaus deklaraciją dėl pagalbos veiksmingumo, priimtą 2005 m. per antrąjį aukšto lygio forumą pagalbos veiksmingumo klausimais, Akros veiksmų darbotvarkę, priimtą per trečiąjį aukšto lygio forumą pagalbos veiksmingumo klausimais, surengtą 2008 m. Akroje (Gana) ⁽⁴⁾, ir ketvirtojo aukšto lygio forumo pagalbos veiksmingumo klausimais, surengto 2011 m. gruodžio mėn. Pusane (Korėjos Respublika), rezultata, kai buvo pradėta pasaulinė veiksmingo vystomojo bendradarbiavimo partnerystė (PVVBP) ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į 2010 m. balandžio 10 d. Dilio deklaraciją, susijusią su taikos stiprinimu ir valstybės kūrimu, ir į 2011 m. lapkričio 30 d. ketvirtajame aukšto lygio forumo pagalbos veiksmingumo klausimais sudarytą naują susitarimą dėl bendradarbiavimo su nestabiliomis valstybėmis,
- atsižvelgdamas į pirmojo PVVBP aukšto lygio susitikimo, įvykusio 2014 m. balandžio mėn. Meksike, pranešimą ⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į būsimą antrąjį pasaulinės veiksmingo vystomojo bendradarbiavimo partnerystės aukšto lygio susitikimą, kuris vyks Nairobije nuo 2016 m. lapkričio 28 iki gruodžio 1 d. ⁽⁷⁾,
- atsižvelgdamas į EBPO / JT vystymo programos 2014 m. pažangos ataskaitą „Siekiant veiksmingesnio vystomojo bendradarbiavimo“ ⁽⁸⁾,
- atsižvelgdamas į 2011 m. Siem Reapo pilietinės visuomenės organizacijų (PVO) bendrą susitarimą dėl tarptautinės PVO vystymosi veiksmingumo sistemos,

⁽¹⁾ http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/70/1&Lang=E

⁽²⁾ http://www.un.org/esa/ffd/wp-content/uploads/2015/08/AAAA_Outcome.pdf

⁽³⁾ <https://documents-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N16/132/05/PDF/N1613205.pdf?OpenElement>

⁽⁴⁾ <http://www.oecd.org/dac/effectiveness/34428351.pdf>

⁽⁵⁾ <http://www.oecd.org/dac/effectiveness/49650173.pdf>

⁽⁶⁾ <http://effectivecooperation.org/2014/03/draft-communicue-for-the-first-high-level-meeting-of-the-global-partnership/>

⁽⁷⁾ <http://effectivecooperation.org/events/2016-high-level-meeting/>

⁽⁸⁾ <http://effectivecooperation.org/wp-content/uploads/2016/05/4314021e.pdf>

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

- atsižvelgdamas į SESV 208 straipsnį, kuriame apibrėžiama, kad ES vystymosi politikos pagrindinis tikslas yra sumažinti ir panaikinti skurdą, ir reikalaujama, kad Sąjunga ir jos valstybės narės laikytųsi išpareigojimų, kuriems jos pritarė Jungtinėse Tautose ir kitose kompetentingose organizacijose, ir atsižvelgtų į vystomojo bendradarbiavimo tikslus savo įgyvendinamos politikos srityse, kurios gali turėti įtakos besivystančioms šalims,
- atsižvelgdamas į 2005 m. Europos konsensuą dėl vystymosi ⁽¹⁾ ir į planus susitarti dėl naujo konsensuso 2017 m.,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos elgesio kodeksą dėl papildomumo ir darbo pasidalijimo įgyvendinant vystymosi politiką ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į paramos veiksmingumo veiklos programos konsoliduotą redakciją ⁽³⁾, kuri grindžiama 2009 m. lapkričio 17 d. Tarybos išvadomis dėl paramos veiksmingumo veiklos programos, 2010 m. birželio 14 d. Tarybos išvadomis dėl tarpvalstybinio darbo pasidalijimo ir 2010 m. gruodžio 9 d. Tarybos išvadomis dėl skaidrumo ir tarpusavio atskaitomybės,
- atsižvelgdamas į 2015 m. kovo 26 d. Komisijos tarnybų darbinį dokumentą „ES tarptautinio bendradarbiavimo ir vystymosi rezultatų sistemos įgyvendinimo pradžia“(SWD(2015)0080) ir 2015 m. gegužės 26 d. Tarybos išvadas dėl rezultatų sistemos ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 2014 m. kovo 17 d. Tarybos išvadas dėl ES bendrosios pozicijos, skirtos veiksmingo vystomojo bendradarbiavimo visuotinės partnerystės pirmajam aukšto lygio susitikimui ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į 2015 m. gegužės 26 d. Tarybos išvadas dėl naujos visuotinės skurdo panaikinimo ir darnaus vystymosi po 2015 m. partnerystės ⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į 2016 m. gegužės 12 d. Tarybos išvadas dėl bendro programavimo intensyvinimo ⁽⁷⁾,
- atsižvelgdamas į 2016 m. gegužės 12 d. Tarybos išvadas dėl 2016 m. metinės ataskaitos Europos Vadovų Tarybai dėl ES paramos vystymuisi tikslų ⁽⁸⁾,
- atsižvelgdamas į 2015 m. birželio 23 d. Komisijos tarnybų darbinį dokumentą „2015 m. ES atskaitomybės už vystymosi finansavimą ataskaita. ES ir jos valstybių narių pažangos apžvalga“(SWD(2015)0128),
- atsižvelgdamas į 2016 m. birželio mėn. Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai pristatytą dokumentą „Visuotinė Europos Sąjungos užsienio ir saugumo politikos strategija. Bendra vizija, bendri veiksmai: stipresnė Europa“ ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ OL C 46, 2006 2 24, p. 1.

⁽²⁾ 2007 m. gegužės 15 d. Tarybos išvados 9558/07.

⁽³⁾ Tarybos dokumentas 18239/10

⁽⁴⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-9145-2015-INIT/lt/pdf>

⁽⁵⁾ <http://www.consilium.europa.eu/en/workarea/downloadasset.aspx?id=15603>

⁽⁶⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-9241-2015-INIT/lt/pdf>

⁽⁷⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-8831-2016-INIT/lt/pdf>

⁽⁸⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-8822-2016-INIT/lt/pdf>

⁽⁹⁾ Tarybos dokumentas 10715/16

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

- atsižvelgdamas į savo 2008 m. gegužės 22 d. rezoliuciją dėl tolesnių 2005 m. Paryžiaus deklaracijos dėl pagalbos vystymuisi veiksmingumo įgyvendinimo priemonių ⁽¹⁾,
  - atsižvelgdamas į savo 2011 m. liepos 5 d. rezoliuciją dėl būsimos ES paramos besivystančių šalių biudžetams ⁽²⁾,
  - atsižvelgdamas į savo 2011 m. spalio 25 d. rezoliuciją dėl ketvirtojo aukšto lygio forumo paramos veiksmingumo klausimais ⁽³⁾,
  - atsižvelgdamas į savo 2013 m. gruodžio 11 d. rezoliuciją su rekomendacijomis Komisijai dėl ES paramos vystymuisi teikėjų koordinavimo ⁽⁴⁾,
  - atsižvelgdamas į savo 2015 m. gegužės 19 d. rezoliuciją dėl vystymosi finansavimo ⁽⁵⁾,
  - atsižvelgdamas į savo 2016 m. balandžio 14 d. rezoliuciją dėl privačiojo sektoriaus ir vystymosi ⁽⁶⁾,
  - atsižvelgdamas į savo 2016 m. gegužės 12 d. rezoliuciją dėl tolesnių veiksmų dėl Darbotvarkės iki 2030 m. ir jos peržiūros ⁽⁷⁾,
  - atsižvelgdamas į savo 2016 m. birželio 7 d. rezoliuciją dėl ES 2015 m. politikos suderinamumo vystymosi labai ataskaitos ⁽⁸⁾,
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
  - atsižvelgdamas į Vystymosi komiteto pranešimą ir Biudžeto kontrolės komiteto nuomonę (A8-0322/2016),
- A. kadangi Paryžiaus deklaracijoje ir Akros veiksmų darbotvarkėje nustatyti principai ir toliau lieka visapusiškai galiojantys ir buvo parodyta jų vertė didinant paramos vystymuisi kokybę ir visuomenės paramą jai valstybėse donorėse;
- B. kadangi Monterejaus konsensuso (2002), Romos deklaracijos (2003), Paryžiaus deklaracijos (2005), Akros veiksmų darbotvarkės (2008) ir 4-ojo forumo pagalbos veiksmingumo klausimais Pusane (2011) aukšto lygio politiniais įsipareigojimais siekiama to paties tikslo – oficialios vystymosi pagalbos įgyvendinimo, valdymo ir naudojimo kokybės gerinimo, kad būtų kuo labiau padidintas jos poveikis;
- C. kadangi taikant pagalbos veiksmingumo principus daugelyje šalių buvo aiškiai prisidėta prie pažangos siekiant Tūkstantmečio vystymosi tikslų, tačiau pažanga ir toliau yra nevienoda ir ne visuomet visose šalyse ir visi vystymosi subjektai visapusiškai įgyvendino visus principus;
- D. kadangi visuotinė partnerystė gali atlikti labai svarbų vaidmenį įgyvendinant Darnaus vystymosi darbotvarkę iki 2030 m. ir siekiant darnaus vystymosi tikslų, pagrindinį dėmesį perkeltiant nuo sąvokos „pagalbos veiksmingumas“, reiškiančios tradicinę viešąją pagalbą vystymuisi, į „vystomojo bendradarbiavimo veiksmingumą“;
- E. kadangi oficiali parama vystymuisi (OPV) gali atlikti itin svarbų vaidmenį įgyvendinant darbotvarkę iki 2030 m., visų pirma mažas pajamas gaunančiose šalyse ir kovojant su ypač dideliu skurdu ir nelygybe, jei ji bus tikslingesnė ir jei ją teikiant bus laikomasi veiksmingo vystomojo bendradarbiavimo principų, būtent demokratinės šalies atsakomybės, suderinimo, vietos gebėjimų stiprinimo, skaidrumo ir demokratinės atskaitomybės, didesnio dėmesio rezultatams ir įtraukties principų; pabrėžia, kad pagalbos sąlygos turi nepažeisti demokratinė nuosavybės principų;

⁽¹⁾ OL C 279 E, 2009 11 19, p. 100.

⁽²⁾ OL C 33 E, 2013 2 5, p. 38.

⁽³⁾ OL C 131 E, 2013 5 8, p. 80.

⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0558.

⁽⁵⁾ OL C 353, 2016 9 27, p. 2.

⁽⁶⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0137.

⁽⁷⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0224.

⁽⁸⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0246.

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

- F. kadangi siekiant veiksmingai panaikinti skurdą ir skatinti DVT reikia ne tik vystymosi pagalbos ir bendradarbiavimo, bet ir kitų vystymosi politikos priemonių;
- G. kadangi parama biudžetui turi daug privalumų, kaip antai valstybės atsakomybė, tikslesnė rezultatų analizė, didesnis politikos kryptčių suderinamumas, veiksmingesnis pagalbos numatymas ir optimalus pasinaudojimas priemonėmis, kurios tiesiogiai naudingos žmonėms;
- H. kadangi privatusis sektorius tampa, kartu su kitomis vyriausybėmis ir nevyriausybėmis organizacijomis, tikruoju mūsų vystymosi strategijų partneriu, siekiant įtraukaus ir tvaraus vystymosi;
- I. kadangi siekiant pagalbos veiksmingumo labai svarbu, kad šalys paramos gavėjos tuo pačiu metu vykdytų augimą skatinančią ekonominę politiką, pradėdamos taikyti rinkos ekonomikos mechanizmus, sutelktų privatų kapitalą ir vykdytų žemės reformas, taip pat palaipsniui atvertų savo rinkas pasaulinei konkurencijai;
- J. kadangi, remiantis Komisijos atliktu tyrimu, pagalbos veiklos suskaidymas ES papildomai kainuos nuo 2 iki 3 milijardų eurų per metus;
- K. kadangi pasaulinė veiksmingo vystomojo bendradarbiavimo partnerystė (PVVBP) – tai įtraukus forumas, vienodomis sąlygomis apimantis visų šalių vyriausybes, dvišales ir daugiašales organizacijas, pilietinę visuomenę, parlamentus, profesines sąjungas ir privatų sektorių iš visų panašių šalių;
- L. kadangi pagal PVVBP daug dėmesio skiriama vystymosi subjektų elgesiui ir jų tarpusavio santykiams, veiksmingam vystymosi politikos ir programų įgyvendinimui ir pažangos stebėsenai laikantis svarbiausių principų, apibrėžtų per pastarąjį dešimtmetį, siekiant padidinti visų subjektų vystymosi pastangų veiksmingumą; kadangi turėtų būti paašškinta šios partnerystės sąsaja su pasauline vystymosi struktūra, pagal kurią prižiūrimas Darbotvarkės iki 2030 m. įgyvendinimas;
- M. kadangi tokios šalys, kaip Kinija, Brazilija, Turkija, Rusija ir Indija, atlieka vis svarbesnį vaidmenį kaip naujos paramos teikėjos, kurios taip pat perduoda savo dalykines vystymosi žinias ir technologiją, visų pirma dėl jų pačių pastarojo meto ir dabartinės vystymosi patirties; kadangi jų bendradarbiavimas su labiau tradiciniais paramos teikėjais skatinant visuotines viešąsias gėrybes ir dalyvavimas įtraukiamame bendradarbiavime pasaulinėje veiksmingo vystomojo bendradarbiavimo partnerystėje gali būti išplėsti;
- N. kadangi Komisija atlieka aktyvų vaidmenį PVVBP iniciatyvinio komiteto veikloje, o vienas iš šio komiteto pirmininkų atstovauja ES valstybei narei – Nyderlandams; kadangi Vokietija perima bendro pirmininkavimo vaidmenį;
- O. kadangi norint užtikrinti šalies atsakomybę vykdant vystomąjį bendradarbiavimą reikia, kad paramos teikėjai prisiderintų prie nacionalinių vystymosi planų ir DVT bei uždavinių, dėl kurių sutarta tarptautiniu lygmeniu, taip pat reikia užtikrinti šalies dalyvavimą planuojant vystymosi planų ir programų įgyvendinimą ir prisiimant atsakomybę už jį;
- P. kadangi iš pagalbos gaunama dvejopa nauda, jei ja remiami ne vystymosi projektai, bet taip pat išleidžiama šalies teritorijoje, vietoje pagamintoms prekėms ir paslaugoms; kadangi dėl šios priežasties šalių sistemų ir nacionalinių viešųjų pirkimų sistemų stiprinimas yra esminis pagalbos veiksmingumo, laikantis Paryžiaus deklaracijos dėl pagalbos veiksmingumo, ir geros valdysenos bei demokratinės atskaitomybės stiprinimo šalyse partnerėse elementas;
- Q. kadangi teikėjų rengiamos vystomojo bendradarbiavimo darbotvarkės ir sąlygotosi pagalba, įskaitant viešųjų pirkimų srityje, gali būti įvairių politinių interesų išraiška, o tai kartais kertasi su vystymosi politika ir gali pakenkti atsakomybei už paramą vystymuisi ir jos tvarumui, taip pat anksčiau padarytai pažangai suderinimo srityje, ir todėl pasireikšti neefektyvumu ir stiprėjančia priklausomybe; kadangi vietos subjektų atsakomybė vaidina svarbų vaidmenį užtikrinant veiksmingą vystymąsi piliečiams;

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

- R. kadangi vis labiau taikomos rezultatų sistemos siekiant išmatuoti vystomojo bendradarbiavimo programų pasiekimus, tačiau besivystančioms šalims vis dar yra sudėtinga visapusiškai priimti atsakomybę už šias sistemas ir jomis naudotis;
- S. kadangi 2016 m. PVVBP stebėsenos etapas rodo, kad šalių sistemų naudojimo lygis tebėra žemas ir kad pagalbos atsiejimas toli nepažengė ir jo aukščiausia pasiekta riba tebėra 80 % 2010 m.;
- T. kadangi šalių partnerių parlamentų nariai, vietos valdžios institucijos ir pilietinė visuomenė ir toliau reiškia nepasitenkinimą dėl to, kokių mastu jie įtraukiami į vystomojo bendradarbiavimo programavimą ir įgyvendinimą ir informuojami apie juos;
- U. kadangi vystymosi veiksmingumas, suprantamas kaip veiksmingas visų į vystymąsi, taip pat skurdo pašalinimą, orientuotų priemonių ir išteklių panaudojimas, priklauso tiek nuo paramą teikiančių ir paramą gaunančių šalių, tiek ir nuo to, ar sukurtos veiksmingos ir reaguoti gebančios institucijos, tvirtos politikos priemonės, ar įtraukti vietos suinteresuotieji subjektai ir pilietinė visuomenė, ar veikia teisinė valstybė, įtraukus demokratinis valdymas, ar yra veiksmingi ir skaidrūs stebėjimo mechanizmai ir apsaugos priemonės nuo korupcijos besivystančiose šalyse ir nuo neteisėto kapitalo judėjimo tarptautiniu lygmeniu; kadangi PVVBP turėtų atlikti didesnę vaidmenį sudarant palankesnes sąlygas pažangai minėtų vystymąsi lemiančių veiksmų srityje ir ją skatinant;
- V. kadangi pagalbos suskaidymas išlieka nuolatinė problema, kuri kyla dėl pagalbos teikėjų ir agentūrų gausos bei jų veiklos ir projektų koordinavimo stokos;
- W. kadangi pietų šalių tarpusavio bendradarbiavimas ir toliau augo, nepaisant sulėtėjusio besiformuojančios rinkos ekonomikos šalių augimo ir mažėjančių žaliavų kainų;
- X. kadangi vystymosi sritis tampa vis įvairesnė, nes daugiau neturtingų žmonių gyvena vidutines pajamas gaunančiose šalyse negu mažas pajamas gaunančiose šalyse; kadangi tuo pat metu pasikeitė vystymosi problemų prigimtis, iškilo naujos pasaulinės problemos, kaip antai migracija, maisto saugumas, taika ir stabilumas, klimato kaita;
1. ragina visus vystymosi subjektus remtis įsipareigojimais, priimtais laikotarpiu nuo Paryžiaus iki Pusano, ir atnaujinti bei sustiprinti savo pastangas tam, kad vystomasis bendradarbiavimas būtų kuo veiksmingesnis, siekiant Darbotvarkėje iki 2030 m. nustatytų plataus užmojo tikslų ir uždavinių ir kuo geriau pasinaudoti viešaisiais ir privačiais vystymuisi skirtais ištekliais;
  2. ragina naudoti visas plėtros politikos priemones siekiant panaikinti skurdą ir skatinti DVT; laikosi nuomonės, kad vystymosi finansavimo veiksmingumas turėtų būti vertinamas remiantis konkrečiais rezultatais ir pagal jo indėlį į vystymosi politiką kaip visumą;
  3. pabrėžia esminį oficialios paramos vystymuisi (OPV) vaidmenį įgyvendinant vystymosi veiksmingumo darbotvarkę, panaikinant skurdą, mažinant nelygybę, teikiant svarbiausias viešąsias paslaugas ir remiant gerą valdymą; pabrėžia, kad OPV yra lankstesnė, nuspėjama ir atskaitinga nei kiti srautai, kurie potencialiai prisideda prie vystymosi;
  4. primena, kad pakankamas finansavimas yra būtina sąlyga veiksmingam vystomajam bendradarbiavimui; pažymi, kad dauguma ODA teikėjų neįgyvendino savo įsipareigojimo iki 2015 m. teikti 0,7 % savo BNP paramai vystymuisi, todėl daugiau kaip 2 trilijonai JAV dolerių nebuvo prieinami besivystančioms šalims Tūkstantmečio vystymosi tikslams įgyvendinti;
  5. ragina ES ir jos valstybes nares įgyvendinti ilgalaikius įsipareigojimus skirti 0,7 % BNP pagalbai ir paspartinti savo paramą vystymuisi, įskaitant per ES biudžetą ir Europos plėtros fondą (EPF), ir priimti efektyvų planą, kad įsipareigojimų tikslai būtų įgyvendinti skaidriai, nuspėjamai ir atskaitingai; įspėja, kad bandoma sumažinti OPV kriterijus siekiant padengti kitas, su tvarių vystymosi besivystančiose šalyse tiesiogiai nesusijusias, išlaidas;

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

6. susirūpinęs pažymi, kad nuo 2015 m. vidurio tik penkios ES valstybės narės paskelbė Pusane sudarytos partnerystės įgyvendinimo planus; primygtinai ragina valstybes nares paskelbti įgyvendinimo planus ir pranešti apie savo veiksmus prieš antrąjį PVVBP aukšto lygio susitikimą, kuris vyks Nairobyje nuo 2016 m. lapkričio 28 iki gruodžio 1 d.;

7. ragina, kad antrojo aukšto lygio susitikimo išvadų dokumente būtų aiškiai ir diferencijuotai nurodomas ir priskiriamas vystymosi subjektų ir institucijų vaidmuo ir atsakomybė darbotvarkės įgyvendinimui ir principų taikymui, kad būtų didinama pažanga ir palengvinamas bendradarbiavimas ateityje;

8. atkreipia dėmesį į Meksikos pasiūlymą įtraukti penktą vystymosi veiksmingumo principą, t. y. „nė vieno nepalikti nuošalyje“; pripažįsta, jog svarbu daug dėmesio skirti neturtingoms, pažeidžiamoms ir marginalizuotoms grupėms, tinkamai atsižvelgiant į lyčių lygybę ir nestabilios padėties ir konfliktų atvejus vystymosi veiksmingumo darbotvarkės kontekste; laikosi nuomonės, kad, nors šis principas ir atitinka bendrąją darbotvarkės iki 2030 m. idėją ir bendrą įsipareigojimą, prieš jį įtraukiant reikėtų surengti rimtas diskusijas ir apmąstymus jo įgyvendinimo klausimais, ypač integravimo ir rodiklių srityse;

9. pabrėžia būtinybę tvirtai įtraukti PVVBP į 2030 m. darbotvarkės ir Adis Abebos veiksmų darbotvarkės įgyvendinimo kontekstą; mano, kad PVVBP gali suteikti pridėtinės vertės, jeigu jos veikla bus strategiškai suplanuota ir pritaikyta atsižvelgiant į JT Ekonominės ir Socialinės Tarybos (ECOSOC) Vystomojo bendradarbiavimo forumo, Vystymosi finansavimo forumo ir Aukšto lygio politinio forumo darbą ir kalendorių;

10. pabrėžia, kad PVVBP turėtų atlikti svarbų vaidmenį užtikrinant įrodymais pagrįstą veiksmingumo principų siekiant DVT stebėseną ir atskaitomybę už juos ir remiant tai, kad juos visapusiškiau įgyvendintų visi nacionalinio lygmens subjektai; pabrėžia, jog reikia, kad PVVBP suteiktų aiškiai apibrėžtus konkrečių vystymosi subjektų, kurie nėra EBPO paramos teikėjai, be kita ko, naujų paramos teikėjų, vietos ir regioninių vyriausybių, pilietinės visuomenės organizacijų, privačių filantropų, finansinių institucijų, privačiojo sektoriaus įmonių ir profesinių sąjungų, bendradarbiavimo kanalus; laikosi nuomonės, kad pirmininkavimo PVVBP tvarka turėtų atspindėti suinteresuotųjų subjektų įvairovę;

11. primena, kad 1 % augimas Afrikoje yra daugiau nei dvigubai didesnis už oficialios paramos vystymuisi sumą;

12. mano, kad PVVBP turėtų atlikti pagrindinį vaidmenį užtikrinant pažangą įgyvendinant DVT Nr. 17, būtent stebėsenos ir atskaitomybės, padidinto pagalbos veiksmingumo, vystymosi finansavimo kokybės ir pajėgumų aspektų, mokesčių ir skolos tvarumo, privačiojo sektoriaus mobilizavimo ir jo atsakomybės už darnų vystymąsi, skaidrumą, politikos suderinamumo, daugiašalių suinteresuotųjų subjektų partnerystės, pietų šalių tarpusavio ir trišalio bendradarbiavimo srityse;

13. pabrėžia, kad PVVBP turi atlikti svarbų vaidmenį, susijusį su DVT rodikliu 17.16.1, visų pirma siekiant veiksmingesnės ir įtraukesnės įvairių suinteresuotųjų subjektų partnerystės, kad būtų remiamas ir palaikomas 2030 m. darbotvarkės įgyvendinimas, įvertinant jų paramos vystymuisi pastangų kokybę; palankiai vertina 2016 m. stebėsenos etapą, atkreipdamas dėmesį į tai, kad vystymosi partnerių, įsitraukusių į šią veiklą, skaičius išaugo, ir laukia, kol bus paskelbta pažangos ataskaita;

14. ragina PVVBP šalis apsvarstyti galimybę sukurti labiau nepriklausomą nuolatinį PVVBP sekretoriatą, kuriam būtų skirta pakankamai išteklių, remiantis jungtinio paramos biuro darbu, ir primygtinai ragina ES valstybes nares ir šalis partneres įsteigti nacionalinius ryšių centrus;

15. pabrėžia, kad Europos Parlamentui turėtų būti sudarytos sąlygos visapusiškai atlikti savo gyvybiškai svarbų demokratinės kontrolės vaidmenį visose ES politikos srityse, įskaitant plėtros politiką, ir reikalauja jį reguliariai ir laiku informuoti apie pozicijas, kurių laikosi Komisija PVVBP iniciatyviniame komitete;

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

16. teigiamai vertina padarytą pažangą ir rekomenduoja, kad Komisija toliau dėtų pastangas siekdama užtikrinti, kad visi susiję veikėjai turėtų prieigą prie informacijos apie vystomojo bendradarbiavimo programavimo, finansavimo mechanizmų, projektų ir pagalbos srautų skaidrumą, ypač atsižvelgiant į Tarptautinę paramos skaidrumo iniciatyvą ir interneto svetainės „EU Aid Explorer“ sukūrimą; vis dėlto atkreipia dėmesį į tai, kad šiuo klausimu vis dar reikia imtis rimtų priemonių ir reikalauja, kad visi paramos teikėjai toliau skubiai dėtų reikšmingas pastangas siekdami sudaryti geresnes galimybes pasinaudoti informacija ir duomenimis, kurie būtų palyginami ir pateikiami laiku; ragina prie Tarptautinės paramos skaidrumo iniciatyvos dar neprisidedančias valstybes nares prie jos prisidėti; ragina Komisiją ir valstybes nares pasinaudoti turimais duomenimis ir taip pat paremti šalis partneres, skatinant keitimąsi informacija ir gerąja patirtimi šioje srityje;

17. mano, kad stebėseną, apžvalgą ir žinių apie pažangą dalijimasis vystymosi srityje yra itin svarbūs siekiant stiprinti atskaitomybę ir bendradarbiavimo poveikį, ypač šalies lygmeniu; todėl primygtinai ragina Komisiją ne rečiau kaip kas 24 mėnesius teikti ataskaitas apie ES ir valstybių narių pastangas ir veiksmų planus siekiant visapusiškai įgyvendinti Pusano partnerystės principus; ragina ES toliau remti šalis partneres stiprinant jų administracinius ir logistinius gebėjimus, visų pirma jų statistikos sistemose;

18. palankiai vertina EBPO iniciatyvas, kurios gali padėti mažinti neteisėtus finansinius srautus, ir ragina tarptautinę bendruomenę gerinti bendradarbiavimą siekiant padidinti mokesčių sistemų ir finansinių srautų apskritai skaidrumą; pabrėžia, kad svarbus vaidmuo ir atsakomybė šiuo klausimu tenka daugianacionalinėms bendrovėms ir finansų institucijoms;

19. ragina Komisiją, ES delegacijas ir valstybių narių agentūras informuoti nacionalinius parlamentus ir, kiek įmanoma, vietos ir regionines valdžios institucijas, taip pat privačiuosius suinteresuotuosius subjektus ir pilietinę visuomenę apie programavimą ir finansinius išpareigojimus, susijusius su parama vystymuisi, ir paskelbti konkrečių šalių vystomojo bendradarbiavimo vertinimus, kuriuose turėtų būti pateikta strateginių dokumentų, paramos teikėjų koordinavimo, metinių veiksmų planų ir įgyvendinamų bei planuojamų programų, taip pat kvietimų teikti projektų pasiūlymus ir viešųjų pirkimų ar kitų naudotų finansavimo mechanizmų apžvalgą;

20. ragina šalių gavėjų parlamentus patvirtinti nacionalines paramos vystymuisi politikos priemonės, kad būtų pagerinta paramos teikėjų ir paramos gavėjų vyriausybių, įskaitant vietos valdžios institucijas, atskaitomybė, išplėstas viešųjų finansų valdymas ir lėšų panaudojimo pajėgumas, panaikinta korupcija ir visų formų pagalbos švaistymas, padaryta, kad mokesčių sistemos būtų veiksmingos, patobulintos sąlygos siekiant gauti paramą biudžetui ir, ilguoju laikotarpiu, sumažinta priklausomybė nuo pagalbos;

21. mano, kad svarbu skatinti visų valstybių narių dalyvavimą Adis Abebos mokesčių iniciatyvoje, siekiant iki 2020 m. dvigubai padidinti techninę pagalbą ir sustiprinti šalių partnerių pajėgumus mokesčių rinkimo srityje;

22. ragina Komisiją ir valstybes nares bendradarbiauti su šalių partnerių nacionaliniais parlamentais, siekiant konstruktyviai remti tokių politikos priemonių kūrimą, papildant jas tarpusavio atskaitomybės susitarimais; teigiamai vertina Komisijos pastangas didinti šalių atskaitomybę paramos biudžetui požiūriu, stiprinant nacionalinių parlamentų ir aukščiausiųjų audito institucijų institucinius pajėgumus;

23. pabrėžia piliečių, vietos bendruomenių, išrinktų atstovų, religinių organizacijų, pilietinės visuomenės organizacijų (PVO), akademinės bendruomenės, profesinių sąjungų ir privatačiojo sektoriaus vaidmenį siekiant vystymosi ir pabrėžia, kad visi šie subjektai turi dalyvauti įvairiais lygmenimis skatinant ir įgyvendinant veiksmingumo darbotvarkę; laikosi nuomonės, jog siekiant jų veiksmingo indėlio reikia užtikrinti jų dalyvavimą planuojant, įgyvendinant ir garantuojant tarpusavio atskaitomybę bei skaidrumą, stebėseną ir vertinimą, taip pat kad paramos teikėjai turėtų padidinti nuspėjamumą ir spartumą, kai jie bendradarbiauja su šiais subjektais kaip įgyvendinimo partneriais ir pagrindinių paslaugų tiekimo partneriais, kad būtų galima realiai pasiekti labiausiai pažeidžiamus gyventojų sluoksnius;

24. pabrėžia, kad pagalba gali būti palaikoma tik tada, kai gavėjai yra tvirtai išpareigoję ir prisiima atsakomybę; primygtinai pabrėžia bendros atsakomybės už vystymosi rezultatus, taip pat už Stambulo principų įgyvendinimą svarbą ir primena, kad demokratinė atsakomybė reikalauja stiprių institucijų, kurios gali užtikrinti visapusišką vietos veikėjų dalyvavimą įgyvendinant, stebint ir vertinant plėtros programas;

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

25. pabrėžia, kad svarbu PVO sudaryti galimybes pasinaudoti savo kaip nepriklausomų vystymosi veikėjų vaidmeniu, ypač daug dėmesio skiriant palankios aplinkos, atitinkančios teises, dėl kurių sutarta tarptautiniu mastu, ir didinančios PVO indėlių į vystymąsi, sudarymui; reiškia susirūpinimą dėl to, kad daugelyje šalių partnerių mažėja erdvės PVO; ragina Komisiją gerinti PVO galimybes gauti finansavimą;

26. teigiamai vertina ES pažangą ir išsipareigojimą bendro programavimo srityje; pažymi, kad bendras programavimas turėtų sumažinti pagalbos suskaidymą ir sandorių sąnaudas, padidinti papildomumą dėl geresnio darbo paskirstymo ir sustiprinti vietos ir tarpusavio atskaitomybę, taip pat vystomojo bendradarbiavimo nuspėjamumą, taip tiek ES, tiek šalims partnerėms suteikdamas akivaizdžios naudos; atkreipia dėmesį į tai, kad bendras programavimas buvo išmėgintas 59 iš 110 šalių partnerių, gaunančių ES paramą vystymuisi; ragina valstybes nares ir šalis partneres sustiprinti bendro programavimo taikymą siekiant visapusiškai išnaudoti jo pranašumus ir taikyti jį visose šalyse, kuriose tik įmanoma;

27. primena savo prašymą⁽¹⁾ kodifikuoti ir sustiprinti mechanizmus ir praktiką siekiant užtikrinti didesnę papildomumą ir veiksmingą paramos vystymuisi koordinavimą tarp ES valstybių narių ir institucijų, numatant aiškiais ir įgyvendinamas taisykles, kuriomis būtų užtikrinta demokratinė šalių atsakomybė, derinimas, suderinimas su šalių strategijomis ir sistemomis, lėšų nuspėjamumas, skaidrumas ir tarpusavio atskaitomybė; prašo Komisijos pateikti informaciją apie tai, kodėl nesiimta tolesnių veiksmų dėl šio prašymo, ir nurodyti, kokių kitų priemonių ji ėmėsi ar ketina imtis šiuo tikslu;

28. primena, kad ES ir jos valstybės narės yra išsipareigojusios atsieti savo pagalbą ir pripažįsta šioje srityje padarytą pažangą; ragina visus vystymosi pagalbos teikėjus dėti daugiau pastangų siekiant pagreitinti pagalbos atsiejimą pasauliniu lygiu, įskaitant besiformuojančios rinkos ekonomikos šalis; ragina pagalbos teikėjus naudoti šalių partnerių viešųjų pirkimų sistemas kaip pirmąjį pasirinkimą;

29. ragina Komisiją ir valstybes nares parengti naujas iniciatyvas siekiant stiprinti pietų šalių tarpusavio ir trišalio bendradarbiavimo pavyzdinius projektus, kurie apima naujus paramos teikėjus ir kitas vidutines pajamas gaunančias šalis ir kuriais siekiama spręsti abiem pusėms aktualias pasaulines problemas, nenutolstant nuo skurdo panaikinimo tikslo; pabrėžia, kad būtina išnaudoti visą decentralizuoto bendradarbiavimo potencialą, siekiant toliau plėtoti vystymosi veiksmingumo darbotvarkę, išlaikant visas apsaugos priemones, susijusias su skaidrumu, veiksmingumu ir darna ir vengiant tolesnio tarptautinės pagalbos struktūros fragmentavimo;

30. pabrėžia, kad parama vystymuisi gali atlikti svarbų vaidmenį kovojant su skurdu, kovojant su nelygybe ir skatinant vystymąsi, ypač mažiausiai išsivysčiusiose šalyse, taip pat stiprinant grupių, kurioms reikia daugiausia pagalbos ir kurios yra pažeidžiamiausios, galimybes pasinaudoti kokybiškomis viešosiomis paslaugomis, ir paskatinant kitus svarbiausius sisteminius vystymąsi lemiančius veiksmus, pvz., lyčių lygybės skatinimą (kaip nurodyta Pusano partnerystėje), švietimą, sveikatos apsaugos sistemų stiprinimą, įskaitant kovą su skurdu susijusiomis ligomis, jei ji teikiama teisėtomis, įtraukaus valdymo, grindžiamo teisinės valstybės principu ir pagarba žmogaus teisėms, sąlygomis;

31. pabrėžia DVT Nr. 16 svarbą siekiant bendro vystymosi veiksmingumo ir išpėja, kad teikiant paramą vystymuisi negali būti veiksmingai pasiekti jos tikslai, jei nėra taikos, pagarbos žmogaus teisėms ir teisinės valstybės principui, nėra nešališkos, veiksmingos ir nepriklausomos teismų sistemos, tarptautiniu mastu pripažintų socialinių, aplinkos ir darbo standartų ir viešųjų institucijų ir valstybės pareigūnų sąžiningumo apsaugos priemonių, įtraukaus, dalyvaujamojo ir atstovaujamojo sprendimų priėmimo visais lygmenimis, taip pat skaidrumo ir atskaitomybės;

32. primena, kad korupcija paramą gaunančiose šalyse, nepaisant to, ar ji tiesiogiai susijusi su parama vystymuisi, ar ne, pažeidžia paramos vystymuisi demokratinę teisėtumą ir menkina visuomenės paramą jai valstybėse donorėse; todėl teigiamai vertina visas priemones, kurių imamasi siekiant skatinti patikimą finansų valdymą ir pašalinti korupciją kartą ir visiems laikams, tačiau pažymi, kad padėtis daugelyje šalių partnerių jau savaime reiškia tam tikrą rizikos laipsnį;

⁽¹⁾ 2013 m. gruodžio 11 d. priimti tekstai, P7_TA(2013)0558.

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

33. primygtinai ragina valstybes nares ir kitus paramos teikėjus proporcingai didinti pastangas ir žmogiškuosius išteklius siekiant geriau konceptualizuoti veiksmingumą ir išsamiai išanalizuoti pažeidžiamumo, padėties po konflikto ir konflikto prevencijos sąlygas, kuriomis siekiami rezultatai ne visuomet gali būti atspindėti duomenų forma arba rezultatų sistemose;

34. yra tvirtai įsitikinęs, kad privatusis sektorius yra svarbus partneris įgyvendinant DVT ir sutelkiant papildomus išteklius vystymuisi; pabrėžia, kad, atsižvelgiant į vis svarbesnį jų vaidmenį vystomojo bendradarbiavimo srityje, privačiojo sektoriaus veikėjai turi suderinti savo veiklą su vystymosi veiksmingumo principais ir laikytis įmonių atskaitomybės principų visu projektų įgyvendinimo laikotarpiu; pripažįsta kai kurių privačiojo sektoriaus veikėjų pastangas atsižvelgti į žmogaus teisių išipareigojimus, socialinę įtrauktį ir tvarumą kaip į jų verslo modelių esmę ir ragina šį požiūrį taikyti kuo plačiau; pažymi, kad privatusis sektorius turi gerbti tarptautinės teisės principus ir socialinius bei aplinkosaugos standartus, taip pat JT pasaulinį susitarimą dėl žmogaus teisių, JT pagrindinius verslo ir žmogaus teisių principus, pagrindinius TDO darbo standartus ir JT konvenciją prieš korupciją; ragina Komisiją užtikrinti, kad įmonės, veikiančios iš mokesčių rojų, nedalyvautų OPV finansuojamuose projektuose; lygiagrečiai pabrėžia poreikį šalims partnerėms stiprinti palankią aplinką verslui, įskaitant skaidrias teisinių ir reguliavimo sistemas;

35. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, EIVT, Kenijos, kurioje vyks antrasis PVVBP aukšto lygio susitikimas, parlamentui ir vyriausybei, PVVBP pirmininkams, Jungtinių Tautų vystymo programai, EBPO ir Tarpparlamentinei sąjungai.

2016 m. lapkričio 23 d., trečiadienis

P8_TA(2016)0439

Susitarimo „Bazelis III“ galutinis patvirtinimas**2016 m. lapkričio 23 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl susitarimo „Bazelis III“ galutinio patvirtinimo (2016/2959(RSP))**

(2018/C 224/06)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Didžiojo dvidešimtuko (G 20) aukščiausiojo lygio susitikimų po krizės išvadas,
- atsižvelgdamas į 2016 m. vasario 27 d. Didžiojo dvidešimtuko finansų ministrų ir centrinių bankų valdytojų pareiškimą,
- atsižvelgdamas į 2016 m. balandžio 14 ir 15 d. Didžiojo dvidešimtuko finansų ministrų ir centrinių bankų valdytojų pareiškimą,
- atsižvelgdamas į 2016 m. liepos 23 ir 24 d. Didžiojo dvidešimtuko finansų ministrų ir centrinių bankų valdytojų pareiškimą,
- atsižvelgdamas į 2016 m. rugsėjo 4 ir 5 d. Didžiojo dvidešimtuko vadovų pareiškimą,
- atsižvelgdamas į Bazelio bankų priežiūros komiteto (toliau – Bazelio komitetas, angl. BCBS) ataskaitas Didžiojo dvidešimtuko vadovams, kuriose pateikiama naujausia informacija apie sutartų reformų darbotvarkės įgyvendinimą, ypač į 2015 m. lapkričio mėn. Bazelio komiteto pranešimą Didžiojo dvidešimtuko vadovams „Galutinis pokrizinio laikotarpio reformų patvirtinimas. Naujausia informacija“ (angl. „Finalising post-crisis reforms: an update“) ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į Bazelio komiteto konsultacinius dokumentus „„Bazelis III“ svorto koeficiento sistemos pakeitimai“ (angl. „Revisions to the Basel III leverage ratio framework“) (2016 m. balandžio 6 d.), „Turto įvertinimo pagal kredito riziką skirtumų mažinimas. Vidaus modelio metodų taikymo apribojimai“ (angl. „Reducing variation in credit risk-weighted assets – constraints on the use of internal model approaches“) (2016 m. kovo 24 d.) ir „Standartizuoto kredito rizikos vertinimo metodo pakeitimai“ (angl. „Revisions to the Standardised Approach for credit risk“) (2015 m. gruodžio 10 d.),
- atsižvelgdamas į 2016 m. spalio mėn. Bazelio komiteto diskusijoms ir konsultacijoms skirtus dokumentus „Apskaitoje nurodomų atidėjinių vertinimas taikant reguliavimo nuostatas“ (angl. „Regulatory treatment of accounting provisions“),
- atsižvelgdamas į 2016 m. spalio mėn. priimtą Bazelio komiteto standartą „Bendro nuostolių padengimo pajėgumo kapitalas. „Bazelis III“ standarto dėl kapitalo apibrėžties pakeitimai“ (angl. „TLAC holdings – Amendments to the Basel III standard on the definition of capital“) ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2016 m. liepos mėn. Europos sisteminės rizikos valdybos (angl. ESRB) paskelbtą ES šešėlinės bankininkystės apžvalgą,
- atsižvelgdamas į Europos bankininkystės institucijos (angl. EBA) atlikto testavimo nepalankiausiomis sąlygomis rezultatus, kurie buvo paskelbti 2016 m. liepos 29 d.,
- atsižvelgdamas į 2016 m. liepos 12 d. Tarybos išvadas dėl pokrizinio laikotarpio Bazelio reformų užbaigimo ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2016 m. TVF pasaulinio finansinio stabilumo ataskaitą,

⁽¹⁾ <http://www.bis.org/bcbs/publ/d344.pdf>.⁽²⁾ <https://www.bis.org/bcbs/publ/d387.htm>.⁽³⁾ <http://www.consilium.europa.eu/lt/press/press-releases/2016/07/12-conclusions-banking-reform/>.

2016 m. lapkričio 23 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į savo 2016 m. kovo 10 d. rezoliuciją „Bankų sąjunga. 2015 metų ataskaita“⁽¹⁾,
  - atsižvelgdamas į savo 2016 m. sausio 19 d. rezoliuciją „ES finansinių paslaugų reguliavimo įvertinimas ir iššūkiai: poveikis ir veiksmai siekiant efektyvesnės ir veiksmingesnės ES finansų reguliavimo tvarkos ir kapitalo rinkų sąjungos“⁽²⁾,
  - atsižvelgdamas į savo 2016 m. balandžio 12 d. rezoliuciją dėl ES vaidmens tarptautinių finansų, pinigų ir reguliavimo institucijų ir įstaigų veikloje⁽³⁾,
  - atsižvelgdamas į Europos Parlamento Ekonomikos ir pinigų politikos komitetui pateiktą mokslinių tyrimų dokumentą „Europos Sąjungos vaidmuo tarptautiniuose ekonominiuose forumuose. Dokumentas Nr. 5: Bazelio bankų priežiūros komitetas“ (angl. „The European Union’s role in International Economic Fora, Paper 5: The BCBS“),
  - atsižvelgdamas į keitimąsi nuomonėmis „Bazelis III“ galutinio patvirtinimo („Bazelis IV“) klausimu su Bazelio bankų priežiūros komiteto generaliniu sekretoriumi Billu Coenu, su Bendro priežiūros mechanizmo Priežiūros valdybos pirmininke Danièle Nouy, Europos bankininkystės institucijos pirmininku Andrea Enria ir Europos Komisijos pirmininko pavaduotoju Valdžiu Dombrovskiu,
  - atsižvelgdamas į 2016 m. liepos 6 d. Komisijos pareiškimą dėl Bazelio komiteto atlikto standartizuoto kredito rizikos vertinimo metodo persvarstymo ir po pareiškimo įvykusį keitimąsi nuomonėmis su Komisijos pirmininko pavaduotoju J. Katinenu,
  - atsižvelgdamas į klausimą Komisijai dėl susitarimo „Bazelis III“ galutinio patvirtinimo (O-000136/2016 – B8-1810/2016),
  - atsižvelgdamas į Ekonomikos ir pinigų politikos pasiūlymą dėl rezoliucijos,
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 128 straipsnio 5 dalį ir 123 straipsnio 2 dalį,
- A. kadangi atspari ir pakankamai kapitalo turinti bankininkystės sistema yra būtina siekiant išsaugoti finansinį stabilumą, visais verslo ciklo etapais užtikrinti deramą skolinimą realiajai ekonomikai ir remti ekonomikos augimą;
- B. kadangi Didžiojo dvidešimtuko vadovai po finansų krizės pritarė visapusiškų reformų darbotvarkei, kuria stiprinami tarptautinių bankų reguliavimo standartai, įskaitant rizikos ribojimo reikalavimų sugriežtinimą;
- C. kadangi Bazelio komitetas rengia tarptautiniu mastu sutartus būtiniausius standartus, kuriais nustatomi rizikos ribojimo reikalavimai dideliems, tarptautiniu mastu veikiantiems bankams; kadangi Bazelio komitetas stebi ir peržiūri šių pasaulinių standartų įgyvendinimą ir teikia ataskaitas Didžiajam dvidešimtukui; kadangi šio komiteto gairės yra svarbi priemonė siekiant išvengti visame pasaulyje skirtingo reguliavimo;
- D. kadangi Europos Sąjunga įdiegė tarptautiniu mastu sutartus standartus į Kapitalo reikalavimų reglamento ir ketvirtosios Kapitalo reikalavimų direktyvos sistemą, nors ir pritaikiusi juos prie realių ES finansavimo poreikių, pavyzdžiui, dėl MVĮ rėmimo koeficiento ir tam tikrų lankstumo galimybių; kadangi ES nusprendė, kad šie standartai taikytini visiems bankams, ne tik didžiausiems, tarptautiniu mastu veikiantiems bankams, nors kai kuriose ne ES jurisdikcijose kai kurie iš šių standartų taikomi tik didžiausiems bankams; kadangi svarbi pažanga siekiant tarptautiniu mastu vienos veiklos sąlygų; kadangi Komisija turėtų pateikti pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto dėl Kapitalo reikalavimų reglamento ir ketvirtosios Kapitalo reikalavimų direktyvos peržiūros, kad įdiegtų kitus sutartus Bazelio sistemos pakeitimus;
- E. kadangi bankams taikomi rizikos ribojimo reikalavimai yra tarpusavyje susiję ir papildo kitus reguliavimo reikalavimus, pavyzdžiui, dėl bendro nuostolių padengimo pajėgumo (angl. TLAC) ir privalomos pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitos, taikomos išvestinėms finansinėms priemonėms; kadangi pastaraisiais metais ženkliai pagerėjo ES bankininkystės sektoriaus reguliavimo sistema, visų pirma sukuriant bankų sąjungą;

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0093.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0006.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0108.

2016 m. lapkričio 23 d., trečiadienis

- F. kadangi patikimos finansų stabilumo ir augimo taisyklės turėtų būti išsamios ir subalansuotos siekiant apimti dinamišką priežiūros praktiką ir skirti dėmesį ne vien statiškam daugiausiai kiekybinių aspektų reglamentavimui;
- G. kadangi turimi duomenys rodo, kad praityje pernelyg skyrėsi rizikos koeficientai ir „strateginis rizikos modeliavimas“ siekiant sumažinti bankams taikomus kapitalo reikalavimus ir kad nacionalinės priežiūros institucijos patirdavo sunkumų vertindamos vidaus modelius, o tai prisidėjo prie finansų krizės;
- H. kadangi rizikos ribojimo reikalavimų įvairiems bankininkystės verslo modeliams įgyvendinimo apimtis ir sudėtingumas gali labai skirtis, todėl „vieno kurpalio“ požiūris yra neveiksmingas ir sukelia neproporcingai didelę naštą, ypač daugeliui mažesnių, daugiausiai konkrečioje nacionalinėje rinkoje veikiančių, ne tokių sudėtingų ir mažiau tarpusavyje susijusių bankų, taip pat jų reguliavimo ir priežiūros institucijoms; todėl reikia tinkamo masto proporcingumo ir lankstumo;
- I. kadangi šiuo metu Bazelio komitetas aptaria naujus bankų rizikos ribojimo taisyklių pakeitimus, siekiant spręsti kredito rizikos ir operacijų rizikos problemas; kadangi šiomis reformomis pirmiausiai siekiama didinti standartizuoto kredito rizikos vertinimo metodo patikimumą ir tikslumą vertinant riziką, numatyti papildomus vidaus modeliais paremtą metodo taikymo apribojimus, taip pat galutinai patvirtinti sveto koeficiento ir galimų kapitalo žemutinių ribų nustatymo modelį remiantis standartizuotais metodais;
- J. kadangi dauguma JAV finansų įstaigų naudoja standartizuotą kredito rizikos vertinimo metodą, o ES daugelis didelių ir vidutinio dydžio bankai remiasi vidaus modeliais;
- K. kadangi tinkama standartizuoto vertinimo metodo peržiūra ir proporcingumo principo laikymasis yra itin svarbūs, kad Bazelio komiteto standartas tiktų mažiems bankams, kurie juo naudojami daugiausiai;
- L. kadangi Didysis dvidešimtukas nurodė, kad dabartinė peržiūra neturėtų ženkliai padidinti bendrų kapitalo reikalavimų, ir šiai minčiai 2016 m. liepos mėn. Ekonomikos ir finansų reikalų tarybos posėdyje pritarė valstybės narės;
- M. kadangi Europos bankams dabar sistemingai ir reguliariai taikomas reguliavimo institucijų atliekamas testavimas nepalankiausiomis sąlygomis ir šio testavimo rezultatai skelbiami viešai;
- N. kadangi ne ES valstybių, pavyzdžiui, Japonijos, atstovai išreiškė susirūpinimą dėl augančio spaudimo didinti kapitalą ir didesnių atitikties užtikrinimo sąnaudų, kylančių siekiant laikyti naujojo standartų rinkinio;
- O. kadangi Bazelio komiteto sprendimai neturi teisinės galios ir, siekiant jų galiojimo ES, tų sprendimų nuostatos turi būti perkeltos taikant įprastą teisėkūros procedūrą; kadangi ne visos nacionalinės kompetentingos institucijos turi atstovus Bazelio komitete, tačiau ECB ir Bendram priežiūros mechanizmui atstovaujama kaip tikriesiems nariams, o Komisija ir Europos bankininkystės institucija dalyvauja stebėtojų teisėmis;
1. pabrėžia, kad bankų prudenciniam reguliavimui svarbūs racionalūs pasauliniai standartai ir principai, ir palankiai vertina po krizės atliktą Bazelio komiteto darbą šioje srityje;
  2. dar kartą patvirtina, kad bankai turi turėti pakankamai kapitalo, kad būtų galima remti realiąją ekonomiką, mažinti sistemine riziką ir išvengti per krizę taikytų milžiniškos apimties gelbėjimo valstybės lėšomis priemonių pasikartojimo; pabrėžia, kad reikia tinkamai reguliuoti šešėlinės bankininkystės sektorių, siekiant užtikrinti sąžiningą konkurenciją ir finansinį stabilumą;

2016 m. lapkričio 23 d., trečiadienis

3. pabrėžia, kad, skirtingai nei kitose jurisdikcijose, bankai atlieka esminį vaidmenį finansuojant Europos ekonomiką ir greičiausiai išliks pagrindinis namų ūkių ir įmonių, ypač MVĮ, finansavimo šaltinis; pabrėžia, kad ES teisės aktuose visuomet bandyta į tai atsižvelgti (pavyzdžiui, naudojant MVĮ rėmimo koeficientą) ir tai derėtų daryti toliau (pavyzdžiui, pratęsiant ir išplečiant rėmimo koeficiento taikymą); nepaisant to, pripažįsta, kad svarbu įvairinti Europos ekonomikos finansavimo šaltinius, ir šiuo atžvilgiu palankiai vertina vykdomą kapitalo rinkų sąjungos kūrimo veiklą;
4. atkreipia dėmesį į Bazelio komiteto vykdomą darbą galutinai patvirtinti sistemą „Bazelis III“, kuria siekiama padidinti pagal riziką įvertinto kapitalo taisyklių paprastumą, palyginamumą ir konvergenciją, siekiant spręsti pernelyg didelių turto įvertinimo pagal riziką skirtumų problemą ir tai pačiai rizikai taikyti tas pačias taisykles; pabrėžia, kad siekiant didesnio Bazelio komiteto svarstymų teisėtumo ir atsakomybės už juos, reikia daugiau skaidrumo ir atskaitomybės; palankiai vertina Bazelio komiteto generalinio sekretoriaus susitikimą su Ekonomikos ir pinigų politikos komitetu ir ragina tęsti dialogą;
5. pabrėžia, kad dabartinis persvarstymas turėtų atitikti Valdytojų ir priežiūros institucijų vadovų grupės (angl. GHOS) nurodytą principą, kad dera neženkliai padidinti bendrus kapitalo reikalavimus, tuo pačiu metu gerinant bendrą Europos bankų finansinę būklę;
6. pabrėžia, kad antras ir vienodai svarbus principas, kurio reikia laikytis persvarstymo metu, yra siekis pasauliniu mastu skatinti sukurti vienodas veiklos sąlygas – ne didinti, bet mažinti skirtumus tarp jurisdikcijų ir bankininkystės modelių ir nesukelti nepagrįstos žalos ES bankininkystės modeliui;
7. yra susirūpinęs dėl to, jog neseniai Bazelio komiteto parengtų projektų analizė rodo, kad reformos dokumentų rinkinys dabartiniu pavidalu galbūt neatitinka dviejų minėtų principų; ragina Bazelio komitetą atitinkamai persvarstyti savo pasiūlymus, o ECB ir Bendrą priežiūros mechanizmą užtikrinti, kad tų principų būtų laikomasi galutinai patvirtinant naująjį standartą ir stebint jo vykdymą;
8. pabrėžia, kad šis požiūris padėtų pasiekti, kad Europos Parlamentas, kaip vienas iš teisės aktų leidėjų, užtikrintų nuoseklų naujojo standarto įgyvendinimą;
9. primena proporcingumo principo svarbą ir kad proporcingumas turi būti ne tik vertinamas atsižvelgiant į reguliuojamų institucijų dydį, bet ir suprantamas kaip teisinga pusiausvyra tarp reguliavimo sąnaudų ir naudos kiekvienai suinteresuotųjų subjektų grupei;
10. ragina ES ir tarptautiniu lygmenimis nustatyti reguliavimo institucijų tarpusavio dialogą ir keitimąsi geriausios praktikos pavyzdžiais proporcingumo principo taikymo klausimais;
11. ragina Bazelio komitetą prieš komitete priimant standartą atidžiai ir išsamiai įvertinti kokybinį ir kiekybinį naujųjų reformų poveikį, atsižvelgiant į jų įtaką skirtingoms jurisdikcijoms ir įvairiems bankininkystės modeliams; mano, kad atliekant šį vertinimą taip pat reikėtų atsižvelgti į ankstesnes komiteto pasiūlytas reformas; ragina Bazelio komiteto atlikti būtinus koregavimus, jei šios analizės metu pasitaikytų disbalanso;
12. primena, kad svarbu laikytis rizika grindžiamo požiūrio į reguliavimą, kai tos pačios taisyklės taikomos tai pačiai rizikai, tuo pačiu pabrėždamas, kad reikia sumažinti reguliacinio arbitražo galimybes ir pernelyg didelius turto įvertinimo pagal riziką skirtumus; ragina Bazelio komitetą išsaugoti prudencinio reguliavimo tikslumą vertinant riziką, be kita ko, užtikrinant, kad persvarstant standartizuotą metodą ir vidaus reitingais pagrįsto metodo taikymo galimybes būtų pašalinta reguliacinio arbitražo rizika ir būtų tinkamai atspindėti skirtingų finansavimo formų, pavyzdžiui, nekilnojamojo turto paskolų, infrastruktūros finansavimo ir specializuoto skolinimo, ypatumai, taip pat išvengiant neproporcingo poveikio realiajai ekonomikai; šiuo atžvilgiu reiškia susirūpinimą dėl galimo siūlomų kapitalo apatinių ribų poveikio realiajai ekonomikai;

2016 m. lapkričio 23 d., trečiadienis

13. ragina Komisiją atidžiai ir išsamiai įvertinti kokybinį ir kiekybinį naujausių ir būsimų reformų poveikį, be kita ko, realiosios ekonomikos finansavimui Europoje ir numatomiems Europos teisėkūros projektams, pavyzdžiui, kapitalo rinkų sąjungai; ragina Komisiją pasinaudoti išvadomis, gautomis pateikus kvietimą teikti duomenis, ir veiklos priemonėmis, paremtomis pirmuoju finansinių paslaugų reguliavimo padėties vertinimu, kuris turi būti pateiktas iki 2016 m. pabaigos; ragina Komisiją užtikrinti, kad naujieji Bazelio komiteto pasiūlymai arba jų įgyvendinimas neprieštarautų šioms iniciatyvoms; pabrėžia, jog atliekant šį vertinimą neturėtų būti pakenkta ligšioliniams teisėkūros pasiekimams ir jis neturėtų būti vertinamas kaip raginimas panaikinti reguliavimą;
14. prašo, kad, siekiant skatinti pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitos praktiką, nustatant svorto koeficientą būtų atsižvelgta į reikalavimus įpareigoti išvestinėms finansinėms priemonėms taikyti pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitą;
15. primena, kad, siekiant išsaugoti būtiną Europos bankininkystės sektoriaus įvairovę ir laikytis proporcingumo, atliekant poveikio vertinimus ir nustatant konkrečias standartines normas reikia tinkamai atsižvelgti į Europos bankininkystės modelių ir rinkų, kuriose jie veikia, ypatumus, įstaigų dydžio ir rizikos profilių skirtumus; ragina Komisiją atsižvelgti į visus šiuos principus nustatant taikymo sritį ir perkeliant Bazelio komiteto pasiūlymus į ES teisę;
16. pabrėžia, esminį Europos ir nacionalinių bankų priežiūros institucijų vaidmenį užtikrinant priežiūros konvergenciją ES, atsižvelgiant į proporcingumo principą ir įvairių bankininkystės modelių taisyklių tinkamumą; atkreipia dėmesį į tai, jog tam, kad šis darbas būtų atliekamas veiksmingai ir patikimai, svarbi patikima ir palyginama informacija apie prižiūrimų įstaigų būklę; pabrėžia, kad turėtų būti išsaugota teisė naudoti vidaus modelius; ragina Bendrą priežiūros mechanizmą ir (BPM) ir Europos bankininkystės instituciją toliau vykdyti savo priežiūros veiklą siekiant užtikrinti nuoseklų vidaus modelių įgyvendinimą ir jų galimybes tinkamai atspindėti bankų verslo modelių riziką, didinti jų trūkumų šalinimo priemonių konvergenciją ir, jei reikia, pasiūlyti pakeitimus;
17. primena rizikos ribojimo reikalavimų bankams sąveiką su kitais pagrindiniais bankininkystės standartais, pavyzdžiui, su bendro nuostolių padengimo pajėgumo standarto nustatymu ES ir jo suderinimu su minimaliu nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimu pagal Bankų gaivinimo ir pertvarkymo direktyvą, taip pat artimiausiu metu numatomu 9-ojo tarptautinio finansinės atskaitomybės standarto taikymu ir bankų sąjungos sistema; todėl pabrėžia, kad svarstant prudencinio reguliavimo reformas reikėtų atsižvelgti į šiuos skirtingus elementus ir jų individualų ir bendrą poveikį;
18. primena, kad keletas didelių ES bankų pastaraisiais metais išmokėjo dividendus akcininkams, nors tiems bankams vis dar gerokai trūko kapitalo ir jie neatliko nuoseklaus savo balanso tvarkymo;
19. ragina Komisiją teikti pirmenybę darbui atskiro mažųjų bankų reguliavimo (angl. „small banking box“), taikomo mažiausiai rizikingiems bankininkystės modeliams, klausimu ir išplėsti šį darbą įvertinant galimybes sukurti būsimą reguliavimo sistemą, kurioje būtų numatytos paprastesnės, tinkamesnės ir proporcingesnės rizikos ribojimo taisyklės, konkrečiai pritaikytos įvairių rūšių bankininkystės modeliams;
20. pabrėžia, jog svarbus Komisijos, Europos Centrinio Banko ir Europos bankininkystės institucijos vaidmuo dalyvaujant Bazelio komiteto veikloje ir jų teikiama skaidri ir išsami naujausia informacija apie Bazelio komiteto diskusijų raidą; ragina šiam vaidmeniui suteikti daugiau matomumo Ekonomikos ir finansų reikalų tarybos posėdžiuose ir stiprinti atskaitomybę Europos Parlamento Ekonomikos ir pinigų politikos komitetui, ES atstovams diskusijose reguliariai informuojant apie naujienas;
21. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Komisijai.

2016 m. lapkričio 23 d., trečiadienis

P8_TA(2016)0440

Bendros saugumo ir gynybos politikos įgyvendinimas

2016 m. lapkričio 23 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl bendros saugumo ir gynybos politikos įgyvendinimo (pagal Tarybos metinį pranešimą Europos Parlamentui dėl bendros užsienio ir saugumo politikos) (2016/2067(INI))

(2018/C 224/07)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į bendros saugumo ir gynybos politikos įgyvendinimą (pagal Tarybos metinį pranešimą Europos Parlamentui dėl bendros užsienio ir saugumo politikos),
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties (ES, sutartis) 42 straipsnio 6 dalį ir 46 straipsnį dėl nuolatinio struktūrizuoto bendradarbiavimo sukūrimo,
- atsižvelgdamas į Sąjungos vyriausiosios įgaliosios užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos pirmininko pavaduotojos (vyriausiosios įgaliosios ir pirmininko pavaduotojos) metinį pranešimą Europos Parlamentui dėl bendros užsienio ir saugumo politikos (BUSP) (13026/2016), ypač į jo dalis, susijusias su bendra saugumo ir gynybos politika (BSGP),
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties 2 ir 3 straipsnius bei V antraštinę dalį ir ypač į šios sutarties 21 ir 36 straipsnius, 42 straipsnio 2 ir 3 bei 7 dalis,
- atsižvelgdamas į 2013 m. lapkričio 25 d., 2014 m. lapkričio 18 d., 2015 m. gegužės 18 d., 2016 m. birželio 27 d. ir 2016 m. spalio 17 d. Tarybos išvadas dėl bendros saugumo ir gynybos politikos,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 20 d. ir 2015 m. birželio 26 d. Europos Vadovų Tarybos išvadas,
- atsižvelgdamas į savo 2015 m. gegužės 21 d. rezoliuciją dėl bendros saugumo ir gynybos politikos įgyvendinimo ⁽¹⁾, 2015 m. gegužės 21 d. rezoliuciją dėl pokyčių Europos gynybos rinkose poveikio saugumui ir gynybos pajėgumams Europoje ⁽²⁾, 2015 m. birželio 11 d. rezoliuciją dėl strateginės karinės padėties Juodosios jūros baseine po Rusijos įvykdytos neteisėtos Krymo aneksijos ⁽³⁾, 2016 m. balandžio 13 d. rezoliuciją „ES kintančioje pasaulinėje aplinkoje. Labiau tarpusavyje sujungtas, prieštaringesnis ir sudėtingesnis pasaulis“ ⁽⁴⁾ ir 2016 m. birželio 7 d. rezoliuciją „Taikos paramos operacijos. ES santykiai su JT ir Afrikos Sąjunga“ ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į 2016 m. birželio 28 d. Komisijos pirmininko pavaduotojos ir vyriausiosios įgaliosios Federicos Mogherini pristatytą dokumentą „Bendra vizija, bendri veiksmai: stipresnė Europa. Visuotinė Europos Sąjungos užsienio ir saugumo politikos strategija“,
- atsižvelgdamas į Komisijos pirmininko pavaduotojos ir vyriausiosios įgaliosios Federicos Morgherini 2016 m. lapkričio 14 d. pateiktą įgyvendinimo planą saugumo ir gynybos srityje ir 2016 m. lapkričio 14 d. Tarybos išvadas dėl Visuotinės ES strategijos įgyvendinimo saugumo ir gynybos srityje,
- atsižvelgdamas į 2016 m. balandžio 6 d. vyriausiosios įgaliosios ir Komisijos bendrą komunikatą dėl kovos su mišriomis grėsmėmis (JOIN(2016)0018) ir susijusias 2016 m. balandžio 19 d. Tarybos išvadas,

⁽¹⁾ OL C 353, 2016 9 27, p. 59.

⁽²⁾ OL C 353, 2016 9 27, p. 74.

⁽³⁾ OL C 407, 2016 11 4, p. 74.

⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0120.

⁽⁵⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0249.

2016 m. lapkričio 23 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į 2015 m. balandžio 28 d. vyriausiosios įgaliotinės ir Komisijos bendrą komunikatą dėl pajėgumų stiprinimo remiant saugumą ir vystymąsi (JOIN(2015)0017) ir 2016 m. liepos 5 d. Komisijos pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 230/2014, kuriuo nustatoma priemonė, kuria prisidedama prie stabilumo ir taikos (COM(2016)0447),
- atsižvelgdamas į 2016 m. liepos 5 d. vyriausiosios įgaliotinės ir Komisijos bendrą komunikatą dėl ES masto strateginės sistemos saugumo sektoriaus reformai paremti elementų (JOIN(2016)0031),
- atsižvelgdamas į 2016 m. balandžio 18 d. Tarybos išvadas dėl misijų paramos platformos,
- atsižvelgdamas į 2015 m. balandžio 28 d. Komisijos komunikatą „Europos saugumo darbotvarkė“ (COM(2015)0185),
- atsižvelgdamas į atnaujintą 2015–2020 m. Europos Sąjungos vidaus saugumo strategiją ir susijusias 2015 m. birželio 15–16 d. Tarybos išvadas,
- atsižvelgdamas į 2016 m. balandžio 20 d. Komisijos komunikatą „Europos saugumo darbotvarkės įgyvendinimas siekiant kovoti su terorizmu ir sukurti tikrą veiksmingą saugumo sąjungą“ (COM(2016)0230),
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 11 d. vyriausiosios įgaliotinės ir Komisijos bendrą komunikatą dėl ES visapusiško požiūrio į išorės konfliktus ir krizes (JOIN(2013)0030) ir susijusias 2014 m. gegužės 12 d. Tarybos išvadas,
- atsižvelgdamas į savo 2012 m. lapkričio 22 d. rezoliuciją dėl kibernetinio saugumo ir gynybos⁽¹⁾, atsižvelgdamas į 2013 m. vasario 7 d. vyriausiosios įgaliotinės ir Komisijos bendrą komunikatą „Europos Sąjungos kibernetinio saugumo strategija. Atvira, saugi ir patikima kibernetinė erdvė“ (JOIN(2013)0001, atsižvelgdamas į 2014 m. lapkričio 18 d. Tarybos patvirtintą ES kibernetinės gynybos politikos sistemą,
- atsižvelgdamas į 2016 m. liepos 5 d. Komisijos komunikatą „Europos kibernetinio atsparumo sistemos stiprinimas ir kibernetinio saugumo pramonės konkurencingumo ir novatoriškumo skatinimas“ (COM(2016)0410),
- atsižvelgdamas į 2016 m. vasario 10 d. pasirašytą NATO reagavimo į kompiuterinius incidentus tarnybos (angl. NCIRC) ir ES kompiuterinių incidentų tyrimo tarnybos (angl. CERT-EU) techninį susitarimą, kuriuo palengvinamas intensyvesnis keitimasis informacija apie kibernetinius incidentus,
- atsižvelgdamas į 2016 m. liepos 8 d. per NATO aukščiausiojo lygio susitikimą Varšuvoje pasirašytą bendrą ES ir NATO pareiškimą (bendras Europos Vadovų Tarybos pirmininko, Europos Komisijos pirmininko ir Šiaurės Atlanto sutarties organizacijos generalinio sekretoriaus pareiškimas),
- atsižvelgdamas į Varšuvos aukščiausiojo lygio vadovų susitikimo komunikatą, kurį paskelbė valstybių ir vyriausybių vadovai, dalyvaujantys 2016 m. liepos 8–9 d. Varšuvoje vykusiame Šiaurės Atlanto Tarybos susitikime,
- atsižvelgdamas į 2016 m. birželio mėn. „Eurobarometro“ tyrimo Nr. 85.1 rezultatus,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 132 straipsnio 1 dalį,
- atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto pranešimą (A8–0317/2016),

⁽¹⁾ OL C 419, 2015 12 16, p. 145.

2016 m. lapkričio 23 d., trečiadienis

Strateginės aplinkybės

1. pažymi, kad Europos saugumo aplinka gerokai pablogėjo ir tapo mažiau stabili, sudėtingesnė, pavojingesnė ir mažiau nuspėjama; pažymi, kad grėsmės yra tradicinės ir hibridinės, jas kelia valstybiniai ir nevalstybiniai subjektai, jos kyla iš Pietų ir Rytų ir daro skirtingą poveikį valstybėms narėms;
2. primena, kad ES valstybių narių saugumas yra tarpusavyje labai susijęs, ir pažymi, kad jos reaguoja į bendras grėsmes ir riziką nekoordinuotai ir nenuosekliai, taigi darosi sudėtinga ir kliudoma taikyti bendresnį požiūrį; pabrėžia, kad toks koordinavimo trūkumas – tai viena iš Sąjungos veiksmų silpnųjų vietų; pažymi, kad Europai trūksta atsparumo siekiant veiksmingai atremti hibridines grėsmes, kurios dažnai yra tarpvalstybinio pobūdžio;
3. mano, kad Europa dabar priversta reaguoti į visą grupę vis sudėtingesnių krizių, pradedant krize Vakarų Afrikoje, Sahelio regione, Somalio pusiasalyje bei Artimuosiuose Rytuose, Rytų Ukrainoje ir baigiant krize Kaukaze; mano, kad ES turėtų intensyviai dialogą ir bendradarbiavimą su šio regiono trečiosiomis šalimis, taip pat su regioninėmis ir subregioninėmis organizacijomis; pabrėžia, kad ES turėtų būti pasirengusi reaguoti į struktūrinius tarptautinio saugumo padėties pokyčius ir iššūkius, kurie apima tarpvalstybinius konfliktus, valstybės žlugimą ir kibernetinius išpuolius, taip pat į klimato kaitos poveikį saugumui;
4. susirūpinęs pažymi, kad radikalių islamistų organizacijų ir asmenų prieš Europą nukreiptas terorizmas yra precedento neturinčio masto ir daro spaudimą Europos gyvenimo būdui; pabrėžia, kad todėl asmens saugumas tapo pirmajis tikslas ir nyksta tradicinis skirtumas tarp tokio saugumo išorės ir vidaus aspektų;
5. todėl ragina ES prisitaikyti prie šių saugumo iššūkių, visų pirma veiksmingiau naudojant esamas BSGP priemones ir jas derinant su kitomis išorės ir vidaus priemonėmis; ragina užtikrinti didesnę valstybių narių bendradarbiavimą ir koordinavimą, ypač kovos su terorizmu srityje;
6. ragina taikyti tvirtą prevencinę politiką, grindžiamą išsamiomis deradikalizacijos programomis; pažymi, kad taip pat būtina aktyviau kovoti su radikalizacija ir terorizmo propaganda tiek Europos Sąjungoje, tiek palaikant ES išorės santykius; ragina Komisiją imtis veiksmų siekiant spręsti ekstremistinio turinio platinimo internete problemą ir skatinti aktyvesnę teisminį baudžiamosios teisenos sistemų bendradarbiavimą, įtraukiant Eurojustą, siekiant kovoti su radikalizacija ir terorizmu visose valstybėse narėse;
7. pažymi, kad pirmą kartą po Antrojo pasaulinio karo sienos Europoje pakeistos jėga; pabrėžia karinės okupacijos griauančių poveikį visos Europos saugumui; pakartoja, kad bet kokie Ukrainos sienų keitimai jėga yra nesuderinami su Helsinkio baigiamąjo akto ir Jungtinių Tautų Chartijos principais;
8. pabrėžia, kad, anot 2016 m. birželio mėn. paskelbtų „Eurobarometro“ tyrimo Nr. 85.1 rezultatų, apytikriai du trečdaliai ES piliečių norėtų, kad ES imtųsi aktyvesnių veiksmų saugumo ir gynybos politikos klausimais;
9. mano, kad labiau suvienyta ir todėl veiksmingesnė Europos užsienio ir saugumo politika gali ryžtingai prisidėti mažinant ginkluotų susirėmimų Irake ir Sirijoje intensyvumą, taip pat šalinant „Islamo valstybę“ pasivadinusią grupuotę;

Persvarstyta ir tvirtesnė BSGP

10. yra tvirtai įsitikinęs, kad dėl šių priežasčių reikia nuodugnai ir iš esmės persvarstyti BSGP, siekiant sudaryti ES ir jos valstybėms narėms galimybes ryžtingai prisidėti prie Sąjungos saugumo, tarptautinių krizių valdymo ir įrodyti ES strateginį savarankiškumą; primena, kad jokia šalis negali savarankiškai susidoroti su dabartinėmis saugumo problemomis;

2016 m. lapkričio 23 d., trečiadienis

11. mano, kad vykdant sėkmingą BSGP persvarstymą nuo pat proceso pradžios turėtų būti visapusiškai įtrauktos ES valstybės narės, kad būtų išvengta aklaviečių ateityje rizikos; pabrėžia praktinę ir finansinę tolesnio bendradarbiavimo siekiant vystyti Europos gynybos pajėgumus naudą ir atkreipia dėmesį į vykdomas iniciatyvas, kurias turėtų papildyti per 2016 m. gruodžio mėn. vyksiantį Europos Vadovų Tarybos susitikimą gynybos kausimais numatytos konkrečios priemonės; taip pat ragina valstybes nares ir ES užtikrinti tinkamas investicijas į saugumą ir gynybą;

12. pabrėžia, kad nuolatinio struktūrizuoto bendradarbiavimo įgyvendinimas (ES sutarties 42 straipsnio 6 dalis) leis plėtoti savignos sistemą arba savignos nuolatinę struktūrą, o tai gali sustiprinti krizių valdymo operacijas;

13. pabrėžia, kad kadangi Europa prarado visapusišką savo saugumo aplinkos kontrolę pasirenkant, kada ir kur bus imamasi veiksmų, ES, pasitelkdama BSGP misijas ir operacijas, taip pat kitas atitinkamas priemones, turėtų būti pajėgi įsikišti visais krizių valdymo, įskaitant krizių prevenciją ir sprendimą, aspektais, taip apimant visus konflikto ciklo etapus ir visapusiškai dalyvaujant Europos saugumo užtikrinimo procese ir garantuojant bendrą visos laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės saugumą ir gynybą; ragina Europos Vadovų Tarybą pradėti plėtoti bendrą saugumo ir gynybos politiką ir ją paversti bendra gynyba, kaip numatyta pagal ES sutarties 42 straipsnio 2 dalį; laikosi nuomonės, kad vienas iš svarbių BSGP tikslų turėtų būti ES atsparumo stiprinimas;

14. palankiai vertina veiksmų planą dėl BSGP, kurį pristatė vyriausioji įgaliotinė ir pirmininko pavaduotoja ir kuriame pateiktas konkretus tvarkaraštis ir etapai; teigiamai vertina tai, kad šis veiksmų planas papildo būsimą Europos gynybos veiksmų planą; pabrėžia, kad reikia sustiprinti BSGP karinį komponentą; tvirtai pritaria tam, kad valstybės narės koordinuotų investicijas į saugumą ir gynybą, taip pat didintų finansinę paramą gynybos srities moksliniams tyrimams ES lygmeniu;

15. taip pat pabrėžia, kad BSGP turėtų būti grindžiama tvirtu kolektyvinės gynybos principu ir veiksmingu finansavimu ir turėtų būti įgyvendinama koordinuojant su tarptautinėmis institucijomis saugumo ir gynybos srityje, visapusiškai papildant NATO; mano, kad ES turėtų skatinti valstybes nares laikytis NATO nustatyto pajėgumų tikslo, pagal kurį reikalaujama gynybos išlaidoms skirti mažiausiai 2 proc. BVP, kaip dar kartą patvirtinta Velse ir Varšuvoje vykusiuose aukščiausiojo lygio susitikimuose;

16. primena, kad konfliktai ir krizės Europoje ir aplink ją vyksta tiek fiziniame, tiek kibernetiniame erdvėje, ir pabrėžia, kad todėl kibernetinis saugumas ir kibernetinė gynyba turi būti integruoti į BSGP kaip pagrindiniai elementai ir visapusiškai integruoti į visą ES vidaus ir užsienio politiką;

17. palankiai vertina tai, kad vyriausioji įgaliotinė ir pirmininko pavaduotoja pristatė Visuotinę Europos Sąjungos užsienio ir saugumo politikos strategiją (VESS), nes tai būtinas ir teigiamas institucinės struktūros, kurioje bus vykdoma ir formuojama BUSP ir BSGP, raidos įvykis; apgailestauja, kad valstybės narės neaktyviai dalyvauja rengiant VESS;

18. pabrėžia, kad reikia užtikrinti tvirtą valstybių narių ir nacionalinių parlamentų įsipareigojimą, atsakomybę ir paramą, glaudžiai bendradarbiaujant su visais atitinkamais ES organais, siekiant garantuoti greitą ir veiksmingą VESS siekių politinio lygmens, prioritetų ir visapusiško požiūrio įgyvendinimą pasitelkus įgyvendinimo planą saugumo ir gynybos srityje, o paskui parengiant ES baltąją knygą saugumo ir gynybos klausimais; atkreipia dėmesį į glaudų įgyvendinimo plano ryšį su platesniu VESS įgyvendinimu, būsimu Komisijos Europos gynybos veiksmų planu ir bendro ES ir NATO pareiškimo, pasirašyto Varšuvoje, įgyvendinimu; palankiai vertina vyriausiosios įgaliotinės ir pirmininko pavaduotojos bei valstybių narių atliekamą darbą vykdant įgyvendinimo procesą; pabrėžia, kad reikia skirti atitinkamų išteklių VESS įgyvendinti ir veiksmingai bei tvirtesnei BSGP užtikrinti;

19. mano, kad būtini tolesni veiksmai priėmus VESS – tai sektoriaus strategijos parengimas, kuriai turėtų pritarti ir kurią turėtų pristatyti Europos Vadovų Taryba ir kurioje turėtų būti toliau patikslintas civilinių ir karinių siekių lygis, užduotys, reikalavimai ir pajėgumų prioritetai; pakartoja savo ankstesnius raginimus parengti ES gynybos baltąją knygą ir primygtinai ragina Tarybą nedelsiant parengti šį dokumentą; reiškia susirūpinimą dėl to, kad siūlomas saugumo ir gynybos įgyvendinimo planas ir toliau labai atsilieka nuo parlamentinių ir visuomenės lūkesčių; pakartoja, kad visų Europos Sąjungos valstybių narių saugumas yra nedalomas;

2016 m. lapkričio 23 d., trečiadienis

20. atkreipia dėmesį į Vokietijos ir Prancūzijos užsienio reikalų ministrų pasiūlytą Europos saugumo susitarimą ir pritaria, be kita ko, minčiai atlikti Europos strateginės aplinkos bendrą analizę užtikrinant, kad grėsmių analizė taptų periodine bendra veikla ir taip būtų atsižvelgiama į kiekvienai šaliai susirūpinimą keliančius klausimus ir remiami bendri pajėgumai bei bendri veiksmai; taip pat palankiai vertina kitas pastarąsias valstybių narių iniciatyvas dėl BSGP plėtojimo; tačiau apgailėstaudamas pažymi, kad stokojama pačių valstybių narių atliekamo vertinimo neveiklumo įgyvendinant ankstesnius Europos įsipareigojimus gynybos srityje požiūriu;

21. pažymi, kad, siekiant šio tikslo, reikia bendradarbiauti vykdant panašius NATO veiksmus; pabrėžia, jog būtina, kad valstybės narės tvirtai įsipareigotų ir intensyviau ir veiksmingiau keistųsi žvalgybos duomenimis bei informacija;

22. pabrėžia, kad vidaus ir išorės saugumas tampa vis labiau integruotas ir vis sunkiau apibrėžti skirtumą tarp fizinės ir kibernetinės erdvės, todėl tampa būtina integruoti ir atitinkamas jų priemones, kad ES galėtų naudotis visomis prieinamomis priemonėmis iki pat Europos Sąjungos sutarties 42 straipsnio 7 dalies lygmenis;

BSGP ir integruotas požiūris į krizes

23. pabrėžia, kad svarbu įsteigti BSGP civilinių ir karinių misijų ir operacijų nuolatinį ES štabą, iš kurio integruotas operatyvinis personalas teiktų paramą per visą planavimo ciklą, nuo pradinės politinės koncepcijos iki išsamių planų parengimo; pabrėžia, kad tai būtų ne NATO struktūrų kopija, bet būtina institucinė struktūra, kuria siekiama sustiprinti BSGP misijų ir operacijų planavimo ir vykdymo pajėgumus;

24. pabrėžia BSGP misijų ir operacijų, įskaitant pasienio pagalbą, pajėgumų stiprinimo ir ginkluotųjų pajėgų mokymo misijas bei laivyno operacijas, indėlį siekiant tarptautinės taikos ir stabilumo;

25. apgailėstauja, kad BSGP misijoms ir operacijoms ir toliau būdingi struktūriniai trūkumai, kenkiantys šių misijų ir operacijų veiksmingumui; mano, kad jos turėtų būti tikrosios priemonės ir galėtų būti geriau integruotos į VESS;

26. atsižvelgdamas į tai, atkreipia dėmesį į politinių siekių, nustatytų pagal VESS, lygį siekiant integruoto požiūrio į konfliktus ir krizes, susijusius su Sąjungos dalyvavimu visais konflikto ciklo etapais, nuo prevencijos iki sprendimo ir stabilizavimo, taip pat į įsipareigojimą vengti priešlaikinio pasitraukimo; mano, kad ES turėtų nuosekliai remti valstybes nares, dalyvaujančias koalicijas prieš „Islamo valstybę“ pasivadinusią grupuotę veiksmuose, parengdama BSGP operaciją, per kurią dėmesys būtų teikiamas mokymui, Irake;

27. palankiai vertina idėją skirstyti į regionus BSGP misijas, vykdomas Sahelyje, visų pirma todėl, kad ji atitinka subregiono šalių norą stiprinti bendradarbiavimą saugumo srityje naudojantis Sahelio G5 platforma; yra įsitikinęs, kad tai galėtų būti galimybė padidinti vietoje esančių BSGP misijų (EUCAP *Sahel Mali* ir EUCAP *Sahel Niger*) veiksmingumą ir aktualumą; tvirtai tiki, kad skirstymo į regionus koncepcija turi būti grindžiama srities praktinėmis žiniomis, aiškiais tikslais ir priemonėmis jiems pasiekti, taip pat neturėtų būti apibrėžiama grindžiant tik politinių argumentų jėga;

28. pabrėžia, kad visuose Tarybos sprendimuose dėl būsimų misijų ir operacijų turėtų būti teikiama pirmenybė dalyvavimui konfliktuose, kurie daro tiesioginį poveikį ES saugumui arba partnerių ir regionų, kuriuose ES atlieka saugumo užtikrinimo vaidmenį, saugumui; mano, kad sprendimas dalyvauti turėtų būti grindžiamas bendra analize ir strateginės aplinkos supratimu, taip pat bendrais valstybių narių strateginiais interesais, taip pat atsižvelgiant į kitų sąjungininkių ir organizacijų, pvz., JT ir NATO, veiksmus; mano, kad BSGP pajėgumų stiprinimo misijos turi būti derinamos atsižvelgiant į Komisijos atliekamą darbą saugumo sektoriaus reformos ir teisinės valstybės srityse;

29. atkreipia dėmesį į Komisijos pasiūlymą iš dalies pakeisti Reglamentą (ES) Nr. 230/2014 (kuriuo nustatoma priemonė, kuria prisidedama prie stabilumo ir taikos), siekiant išplėsti Sąjungos pagalbą apginkluojant karinius subjektus šalyse partnerėse turint mintyje, kad tai būtinas indėlis į jų atsparumą, tokiu būdu mažinant jų galimybes dar kartą tapti konflikto objektu ir priešiškos veiklos prieš ES prieglauda; pabrėžia, kad tai turėtų būti daroma išskirtinėmis aplinkybėmis, kaip apibrėžta minėto pasiūlymo iš dalies keisti Reglamentą (ES) Nr. 230/2014 3a straipsnyje, kad būtų prisidedama

2016 m. lapkričio 23 d., trečiadienis

siekiant tvaraus vystymosi, gero valdymo ir teisinės valstybės tikslų; atsižvelgdamas į tai, ragina EIVT ir Komisiją greičiau įgyvendinti BSGP iniciatyvą ir pagerinti BSGP misijų veiksmingumą bei tvarumą;

30. pabrėžia, kad taip pat reikia nustatyti finansines priemones partnerių pajėgumų saugumo ir gynybos srityje stiprinimui didinti; ragina EIVT ir Komisiją užtikrinti visišką suderinamumą ir koordinavimą, kad būtų pasiekti geriausi rezultatai ir išvengta dubliavimosi vietoje;

31. pažymi, kad šiuo tikslu reikėtų persvarstyti Petersbergo uždavinius, o kovinės grupės nedelsiant turėtų tapti naudojama karine priemone stiprinant jų moduliarumą ir taikant labiau funkcinį finansavimą; pažymi, kad nepakankamai konstruktyvus valstybių narių požiūris ir toliau yra politinė bei veiklos kliūtis, trukdanti dislokuoti kovines grupes; primygtinai ragina Tarybą pradėti steigti pradinį fondą (numatytą ES sutarties 41 straipsnio 3 dalyje) siekiant skubiai finansuoti pradinis karinių operacijų etapus;

32. ragina numatyti didesnę ES finansinių taisyklių lankstumą, kad būtų remiamas ES gebėjimas reaguoti į krizes, ir įgyvendinti galiojančias Lisabonos sutarties nuostatas; ragina persvarstyti mechanizmą *Athena* ir išplėsti jo taikymo sritį įtraukiant visas susijusias išlaidas, visų pirma greitojo reagavimo operacijų ir ES kovinių grupių dislokavimo, toliau – visų karinių operacijų išlaidas;

Bendradarbiavimas su NATO ir kitais partneriais

33. primena, kad NATO ir ES strateginiai interesai yra tie patys ir jos susiduria su tais pačiais iššūkiais Rytuose ir Pietuose; pabrėžia tarpusavio gynybos sąlygos pagal 42 straipsnio 7 dalį aktualumą ES valstybėms narėms, nepaisant to, ar jos yra ar nėra NATO narės; pažymi, kad ES turėtų galėti savo priemonėmis tam tikru mastu apginti ES valstybes, kurios nėra NATO narės; atkreipia dėmesį į VESS tikslą dėl tinkamo ES strateginio savarankiškumo lygio ir pabrėžia, kad abi organizacijos turi užtikrinti savo priemonių papildomumą; mano, kad ES strateginis savarankiškumas turėtų sustiprinti Europos Sąjungos pajėgumą skatinti saugumą savo teritorijoje ir už jos ribų, taip pat stiprinti partnerystę su NATO ir transatlantinius ryšius;

34. mano, kad glaudaus ir veiksmingo ES ir NATO bendradarbiavimo pagrindą sudaro jų misijų ir, atitinkamai, jų turimų priemonių papildomumas bei suderinamumas; pabrėžia, kad šių dviejų organizacijų santykiai turėtų būti ir toliau grindžiami bendradarbiavimu, o ne konkurencija; mano, kad ES turėtų skatinti valstybes nares laikytis NATO nustatyto pajėgumų tikslo, pagal kurį reikalaujama gynybos išlaidoms skirti mažiausiai 2 proc. BVP;

35. pabrėžia, kad NATO pajėgos yra geriausiai paruoštos atgrasymo ir gynybos tikslais ir yra pasirengusios įgyvendinti kolektyvinę gynybą (Vašingtono sutarties V straipsnis) agresijos vienos iš NATO narių atžvilgiu atveju, tuo tarpu pagal BSGP šiuo metu daugiausia dėmesio skiriama taikos palaikymui, konfliktų prevencijai bei tarptautinio saugumo stiprinimui (ES sutarties 42 straipsnis) ir ES turi papildomų priemonių spręsti valstybių narių vidaus saugumo problemoms, įskaitant ardomąją veiklą, kuri neįtraukta į V straipsnio taikymo sritį; pakartoja, kad SESV 222 straipsnyje numatyta solidarumo sąlyga siekiama užtikrinti demokratinių institucijų ir civilių gyventojų apsaugą teroristinio išpuolio atveju;

36. palankiai vertina Varšuvoje pasirašytą naujausią bendrą ES ir NATO pareiškimą ir visapusiškai remia jame minimas bendradarbiavimo sritis; apgailestauja dėl to, kad šiame pareiškime aprašoma gerai įtvirtinta neoficiali praktika, o ne suteikiamas naujas lygmuo ES ir NATO bendradarbiavimui; pabrėžia, kad ypač reikia stiprinti bendradarbiavimą ir toliau papildyti pajėgumų stiprinimą atsižvelgiant į hibridines ir kibernetines grėsmes bei mokslinius tyrimus; palankiai vertina Bratislavos veiksmų gairėse paskelbtą tikslą nedelsiant pradėti įgyvendinti bendrą pareiškimą;

37. visapusiškai pritaria tam, kad būtų toliau stiprinamas bendradarbiavimas saugumo ir gynybos klausimais su kitais instituciniais partneriais, įskaitant JT, Afrikos Sąjungą ir ESBO, taip pat strateginius dvišalius partnerius, ypač JAV, tokiose srityse kaip hibridinės grėsmės, jūrų saugumas, greitis reagavimas, kova su terorizmu ir kibernetinis saugumas;

2016 m. lapkričio 23 d., trečiadienis

Europos bendradarbiavimas gynybos srityje

38. mano, kad tvirtos gynybos pramonės vystymas sustiprintų ES strateginį savarankiškumą ir technologinę nepriklausomybę; yra įsitikinęs, kad stiprinant ES kaip saugumo teikėjos Europos kaimynystėje statusą reikia tinkamų ir pakankamų pajėgumų bei konkurencingos, veiksmingos ir skaidrios gynybos pramonės, kuri užtikrintų tvarią tiekimo grandinę; pažymi, kad Europos gynybos sektoriui būdingas susiskaidymas ir dubliavimasis ir to reikia palaipsniui atsisakyti vykdant procesą, pagal kurį teikiamos paskatos ir atlygis visiems nacionaliniams subjektams ir atsižvelgiama į integruotos gynybos rinkos ilgesnio laikotarpio perspektyvą;

39. apgailestauja, kad valstybės narės dar neįgyvendino Sistemingo ir ilgalaikio bendradarbiavimo gynybos srityje politikos strategijos prisiimdamos reikiamus išipareigojimus ir kad pajėgumų telkimo ir dalijimosi iniciatyva nedavė apčiuopiamų rezultatų; ragina Tarybą pradėti reguliarias du kartus per metus rengiamas diskusijas gynybos klausimais, kad būtų teikiamas strateginis vadovavimas ir politinis postūmis BSGP ir Europos bendradarbiavimui gynybos srityje;

40. pabrėžia, kad reikia toliau stiprinti bendradarbiavimą kibernetinės gynybos srityje ir užtikrinti visapusišką BSGP misijų kibernetinį atsparumą; primygtinai ragina Tarybą įtraukti kibernetinę gynybą į savo diskusijas gynybos klausimais kaip neatskiriamą šių diskusijų dalį; mano, kad labai reikia nacionalinių kibernetinės gynybos strategijų; ragina valstybes nares visapusiškai naudoti kibernetinių pajėgumų stiprinimo priemones, už kurias atsakinga Europos gynybos agentūra (EGA), ir pasinaudoti NATO Bendros kibernetinės gynybos kompetencijos centru (angl. CCDCOE);

41. pabrėžia, kad visoms valstybėms narėms kyla sunkumų siekiant išlaikyti visapusiškai veikiančius įvairius gynybinius pajėgumus, dažniausiai dėl finansinių apribojimų; todėl ragina užtikrinti didesnę koordinavimą ir aiškesnius pasirinkimus dėl to, kuriuos pajėgumus išlaikyti, kad valstybės narės galėtų specializuotis tam tikrų pajėgumų srityje;

42. mano, jog siekiant, kad valstybių narių pajėgos būtų labiau suderinamos ir integruotos, sąveikumas yra svarbiausias aspektas; todėl pabrėžia, kad valstybės narės turi išnagrinėti gynybos išteklių bendrų viešųjų pirkimų galimybę; pažymi, kad dėl protekcionistinio ir uždaro ES gynybos rinkų pobūdžio tai padaryti yra dar sunkiau;

43. primena, kad tvirta Europos gynybos pramoninė ir technologinė bazė, apimanti MVĮ taikomas priemones, – esminis BSGP pagrindas ir būtina bendros rinkos sąlyga, ir ja sudaromos galimybės ES stiprinti savo strateginį savarankiškumą;

44. apgailestaudamas pažymi, kad valstybės narės taiko Direktyvą 2009/81/EB dėl gynybos ir viešųjų pirkimų ir Direktyvą 2009/43/EB dėl su gynyba susijusių produktų siuntimo Europos Sąjungoje visiškai skirtingu mastu; todėl ragina Komisiją taikyti rekomendacinį raštą dėl 346 straipsnio ir prisiimti savo kaip sutarčių sergėtojos vaidmenį ir pradėti taikyti pažeidimo tyrimo procedūras tais atvejais, kai pažeidžiamos minėtos direktyvos; ragina valstybes nares vykdant karinės paskirties viešuosius pirkimus dėti daugiau tarptautinių pastangų dėl paklausos aspekto ir ragina Europos pramonės įmones, atstovaujancias pasiūlos aspektui, stiprinti savo poziciją pasaulio rinkoje taikant geresnę koordinavimą ir pramonės konsolidavimą;

45. yra susirūpinęs dėl to, kad valstybėse narėse nuolat skiriama mažiau lėšų gynybos moksliniams tyrimams ir dėl šios priežasties kyla grėsmė pramoninei ir technologinei bazei, taigi strateginiam Europos savarankiškumui; ragina valstybes nares aprūpinti savo kariuomenes Europos gynybos pramonės, o ne šios pramonės konkurentų, gaminamomis priemonėmis;

46. yra įsitikinęs, kad EGA vaidmens koordinuojant pajėgumais grįstas programas, projektus ir veiksmus stiprinimas būtų naudingas veiksmingai BSGP; mano, kad EGA turėtų būti remiama, kad galėtų visapusiškai pasiekti savo tikslus, įskaitant, visų pirma, jos būsimus prioritetus ir vaidmenį įgyvendinant Europos gynybos veiksmų planą ir Europos mokslinių tyrimų gynybos srityje programą; todėl ragina valstybes nares atlikti Agentūros organizacijos, procedūrų ir veiklos peržiūrą ir atverti daugiau tolesnio bendradarbiavimo ir integracijos galimybių; ragina valstybes nares suteikti Europos gynybos agentūrai pajėgumų plėtojimo plano peržiūros koordinavimo gaires, vadovaujantis VESS ir sektoriaus strategija;

2016 m. lapkričio 23 d., trečiadienis

47. pabrėžia, kad savo esme kibernetinis saugumas yra politikos sritis, kurioje būtinas bendradarbiavimas ir integracija ne tik tarp ES valstybių narių, pagrindinių partnerių ir NATO, tačiau taip pat tarp skirtingų visuomenės subjektų, nes atsakomybė už kibernetinį saugumą nėra tik karinė; ragina parengti aiškesnes gaires, kaip turi būti naudojami ES gynybiniai ir puolamieji pajėgumai ir kokiomis aplinkybėmis; primena, kad Europos Parlamentas ne kartą ragino atlikti kruopštų ES dvejetainio naudojimo prekių eksporto reglamento persvarstymą siekiant, kad programinė įranga ir kitos sistemos, kurios galėtų būti panaudotos išpuoliams prieš ES skaitmeninę infrastruktūrą ir žmogaus teisėms pažeidinėti, nepatektų į netinkamas rankas; ragina ES tarptautiniuose forumuose – įskaitant (bet tuo neapsiribojant) interneto valdymo forumus – ginti principą, kad interneto pagrindinė infrastruktūra turėtų būti neutrali zona, kurioje vyriausybėms, siekiančioms savo nacionalinių interesų, būtų draudžiama kištis;

48. remia su gynyba susijusias Komisijos iniciatyvas, pvz., Gynybos veiksmų planą ir Gynybos pramonės politiką, kurias reikia pradėti po to, kai bus pristatyta ES baltoji knyga dėl saugumo ir gynybos; pritaria tolesniam Komisijos dalyvavimui gynybos srityje vykdant plataus masto ir tinkamai orientuotus mokslinius tyrimus, planavimą ir įgyvendinimą; palankiai vertina parengiamuosius veiksmus dėl tyrimų, susijusių su BSGP, ir prašo, kad dabartinės daugiametės finansinės programos (DFP) likusiu laikotarpiu jiems būtų skiriama pakankamai lėšų; pritaria ES gynybos mokslinių tyrimų programos parengimui pagal kitą DFP (2021–2027 m.);

49. mano, kad pagal būsimą ES gynybos mokslinių tyrimų programą turėtų būti finansuojami prioritetinių sričių, dėl kurių susitartų valstybės narės, mokslinių tyrimų projektai ir kad Europos gynybos fondo lėšomis galėtų būti remiamas pajėgumų, dėl kurių bendrai susitarė valstybės narės ir kurie turi pripažintą ES pridėtinę vertę, finansavimas;

50. ragina atlikti Europos teisės reformą, kuri lemtų tai, kad Europos gynybos pramonė galėtų pasinaudoti tokia pat valstybės pagalba, kokia naudojasi JAV pramonė;

o

o o

51. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Europos Vadovų Tarybos pirmininkui, Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos pirmininko pavaduotojai, Tarybai, Komisijai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, NATO generaliniam sekretoriui, NATO parlamentinės asamblėjos pirmininkui, Jungtinių Tautų generaliniam sekretoriui, Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacijos (ESBO) pirmininkui ir ESBO parlamentinės asamblėjos pirmininkui.

2016 m. lapkričio 23 d., trečiadienis

P8_TA(2016)0441

ES strateginė komunikacija, siekiant neutralizuoti prieš ją nukreiptą trečiųjų šalių propagandą

2016 m. lapkričio 23 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ES strateginės komunikacijos, siekiant neutralizuoti prieš ją nukreiptą trečiųjų šalių propagandą (2016/2030(INI))

(2018/C 224/08)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo 2009 m. balandžio 2 d. rezoliuciją dėl Europos sąžinės ir totalitarizmo ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į NATO Strasbūro / Kėlio aukščiausiojo lygio susitikimo, kuriame buvo minimos 60-osios NATO metinės, 2009 m. balandžio 4 d. deklaraciją,
- atsižvelgdamas į savo 2012 m. gruodžio 11 d. rezoliuciją dėl skaitmeninės laisvės strategijos ES užsienio politikoje ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2015 m. vasario 9 d. Užsienio reikalų tarybos susitikimo išvadas dėl kovos su terorizmu,
- atsižvelgdamas į 2015 m. kovo 19 ir 20 d. Europos Vadovų Tarybos susitikimo išvadas,
- atsižvelgdamas į 2015 m. kovo 16 d. Tarybos išvadas dėl Sirijai ir Irakui, taip pat ISIL / „Da'esh“ keliamos grėsmės klausimui skirtos ES regioninės strategijos, kurias 2016 m. gegužės 23 d. dar kartą patvirtino Užsienio reikalų taryba,
- atsižvelgdamas į 2015 m. gegužės 18 d. Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai pranešimą „Europos Sąjunga kintančioje pasaulinėje aplinkoje. Labiau tarpusavyje sujungtas, prieštaringesnis ir sudėtingesnis pasaulis“ ir į vykstantį darbą, susijusį su ES visuotine saugumo strategija,
- atsižvelgdamas į savo 2015 m. birželio 10 d. rezoliuciją dėl ES ir Rusijos santykių padėties ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į ES veiksmų planą dėl strateginės komunikacijos (nuoroda: (2015)2608242 – 22/6/2015),
- atsižvelgdamas į savo 2015 m. liepos 9 d. rezoliuciją dėl Europos kaimynystės politikos persvarstymo ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 2014 m. rugsėjo 5 d. NATO aukščiausiojo lygio susitikimo, vykusio Velse, deklaraciją,
- atsižvelgdamas į savo 2015 m. lapkričio 25 d. rezoliuciją dėl ES piliečių radikalėjimo ir verbavimo, kurį vykdo teroristinės organizacijos, prevencijos ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į 2015 m. balandžio 28 d. Komisijos komunikatą Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Europos saugumo darbotvarkė“ (COM(2015)0185),

⁽¹⁾ OL C 137 E, 2010 5 27, p. 25.

⁽²⁾ OL C 434, 2015 12 23, p. 24.

⁽³⁾ OL C 407, 2016 11 4, p. 35.

⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0272.

⁽⁵⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0410.

2016 m. lapkričio 23 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į 2016 m. balandžio 6 d. bendrą Komisijos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai komunikatą Europos Parlamentui ir Tarybai „Bendra kovos su mišriomis grėsmėmis sistema. Europos Sąjungos atsakas“ (JOIN(2016)0018),
  - atsižvelgdamas į 2016 m. balandžio 20 d. Komisijos komunikatą Europos Parlamentui, Europos Vadovų Tarybai ir Tarybai „Europos saugumo darbotvarkės įgyvendinimas siekiant kovoti su terorizmu ir sukurti tikrą veiksmingą saugumo sąjungą“ (COM(2016)0230),
  - atsižvelgdamas į Europos demokratijos fondo galimybių studiją dėl žiniasklaidos iniciatyvų rusų kalba Rytų partnerystės šalyse ir už jų ribų, pavadintą „Pliuralizmo ir pusiausvyros užtikrinimas žiniasklaidos rusų kalba erdvėje“,
  - atsižvelgdamas į JT specialiojo pranešėjo žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių skatinimo ir apsaugos kovojant su terorizmu klausimais ataskaitą (A/HRC/31/65),
  - atsižvelgdamas į JT Žmogaus teisių komiteto bendrąją pastabą Nr. 34 (CCPR/C/GC/34),
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
  - atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto pranešimą bei Kultūros ir švietimo komiteto nuomonę (A8-0290/2016),
- A. kadangi ES yra įsipareigojusi imtis veiksmų tarptautinėje arenoje laikydamosi demokratijos, teisinės valstybės, pagarbos žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms, taip pat žiniasklaidos laisvės, galimybės susipažinti su informacija, saviraiškos laisvės ir žiniasklaidos pliuralizmo principų, iš kurių žiniasklaidos pliuralizmas vis dėlto gali būti tam tikru mastu ribojamas, kaip nustatyta pagal tarptautinę teisę, įskaitant Europos žmogaus teisių konvenciją; kadangi trečiųjų šalių subjektai, siekiantys diskredituoti Sąjungą, nesivadovauja tomis pačiomis vertybėmis;
- B. kadangi ES, jos valstybės narės ir piliečiai patiria didėjančią sistemingą spaudimą imtis veiksmų dėl informacijos, dezinformacijos ir klaidinančios informacijos kampanijų bei propagandos iš šalių ir nevalstybinių subjektų, pavyzdžiui, tarpvalstybinių teroristinių ar nusikalstamų organizacijų ES kaimynystėje, kuriomis siekiama pakenkti pačiai objektyvios informacijos ar etiškos žurnalistikos sąvokai, apibūdinant visą informaciją kaip šališką arba politinės jėgos priemonę, taip pat kurių taikynys yra demokratinės vertybės ir interesai;
- C. kadangi žiniasklaidos laisvė, galimybė susipažinti su informacija ir išraiškos laisvė – tai pagrindiniai demokratinės sistemos ramsčiai ir šioje sistemoje nepaprastai svarbu užtikrinti skaidrumą žiniasklaidos nuosavybės ir finansavimo šaltinių klausimu; kadangi strategijos, kuriomis siekiama užtikrinti kokybišką žurnalistiką, žiniasklaidos pliuralizmą ir faktų tikrinimą, gali būti veiksmingos tik tuomet, kai informaciją teikiančiais subjektais pasitikima; kadangi tuo pačiu metu turėtų būti kritiškai vertinama, kaip reaguoti į žiniasklaidos šaltinius, kurių atžvilgiu yra įrodymų, kad jie nuolat taiko tyčinę apgaulę ir dezinformacijos strategiją, ypač naujojoje žiniasklaidoje, socialiniuose tinkluose ir skaitmeninėje aplinkoje;
- D. kadangi informacinis karas – tai istorinis reiškinys, kuris yra toks pats senas kaip ir pats karas; kadangi Šaltojo karo metu plačiai naudojamas tikslinis informacinis karas ir nuo tada toks informacinis karas – neatskiriama šiuolaikinio hibridinio karo dalis, kai derinamos slapto ir atviro pobūdžio karinės ir nekarinės priemonės, naudojamos siekiant destabilizuoti puolamos šalies politinę, ekonominę ir socialinę padėtį, oficialiai nepaskelbus karo, ir priemonės taikomos ne tik ES partnerių, bet ir pačios ES, jos institucijų ir visų valstybių narių bei piliečių, nepaisant jų pilietybės ir religijos, atžvilgiu;

2016 m. lapkričio 23 d., trečiadienis

- E. kadangi Rusijai aneksavus Krymą ir vadovaujant hibridiniam karui Donbase Kremlius sustiprino konfrontaciją su ES; kadangi Kremlius suintensyvino savo propagandą ir Rusija atlieka didesnę vaidmenį Europos žiniasklaidos aplinkoje, siekdama užtikrinti Europos viešosios nuomonės politinę paramą Rusijos veiksams ir pakenkti ES užsienio veiksų nuoseklumui;
- F. kadangi karo propaganda ir bet koks tautinės, rasinės ar religinės neapykantos kurstymas, kuriuo skatinama diskriminacija, nesantaika ar smurtas, draudžiamas teisės aktais pagal Tarptautinio pilietinių ir politinių teisių pakto 20 straipsnį;
- G. kadangi dėl finansų krizės ir pažangos naujų formų skaitmeninės žiniasklaidos srityje iškilo rimtų iššūkių kokybiškai žurnalistikai ir dėl to sumažėjo skaitytojų kritinis mąstymas, taigi jie tapo labiau pažeidžiami dezinformacijos ir manipuliacijos požūriui;
- H. kadangi propaganda ir Rusijos žiniasklaidos kišimasis ypač stiprus ir dažnai neturintis sau lygių rytinėse kaimyninėse šalyse; kadangi nacionalinė žiniasklaida šiose šalyse dažnai yra silpna ir negali kovoti su Rusijos žiniasklaidos stiprybe ir galia;
- I. kadangi taikomos informacinės ir ryšių karo technologijos siekiant pateisinti veiksmus, kuriais keliama grėsmė ES valstybių narių suverenitetui, politinei nepriklausomybei, jų piliečių saugumui ir jų teritoriniam vientisumui;
- J. kadangi ES nepripažįsta ISIL / „Da'esh“ kaip valstybės arba organizacijos, panašios į valstybę;
- K. kadangi ISIL/ „Da'esh“, „Al-Qaeda“ ir daug kitų smurtinių džihadistų teroristinių grupuočių sistemingai naudoja komunikacijos strategijas ir tiesioginę propagandą tiek internetinėmis, tiek neinternetinėmis priemonėmis kaip savo veiksmų prieš ES ir jos valstybes nares bei prieš Europos vertybes dalį, taip pat ir siekdamas paskatinti Europos jaunimo verbavimą;
- L. kadangi paskelbus NATO Strasbūro / Kėlio aukščiausiojo lygio susitikimo deklaraciją, kurioje buvo pabrėžta, jog vis svarbiau yra tai, kad NATO tinkamai, laiku, tiksliai ir tinkamai reaguodama praneštų apie savo besikeičiantį vaidmenį, tikslus ir misijas, 2014 m. Latvijoje buvo įsteigtas NATO Strateginės komunikacijos kompetencijos centras (NATO StratCom COE) – tai buvo teigiamai įvertinta Velse vykusio NATO aukščiausiojo lygio susitikimo deklaracijoje;

ES strateginė komunikacija siekiant kovoti su prieš ją nukreipta trečiųjų šalių propaganda

1. pabrėžia, kad priešiška propaganda, nukreipta prieš ES, pateikiama daugeliu formų ir naudojant įvairias priemones, dažnai pritaikyta prie ES valstybių narių ypatybių, siekiant iškreipti tiesą, sukelti abejonę, supriešinti valstybes nares, skatinti strateginę Europos Sąjungos ir jos Šiaurės Amerikos partnerių išskyrimą ir paralyžiuoti sprendimų priėmimo procesą, diskredituoti ES institucijas ir transatlantines partnerystes, kurios turi pripažintą reikšmę Europos saugumo sistemai ir ekonomikos struktūrai, ES bei jos kaimyninių šalių piliečių akyse ir mintyse, pakenkti Europos politiniam diskursui, grindžiamam demokratinėmis vertybėmis, žmogaus teisėmis ir teisinės valstybės principu, ir šį diskursą ardyti; primena, kad viena iš svarbiausių naudojamų priemonių – ES piliečių baimės ir netikrumo kurstymas, taip pat vaizdavimas, kad priešiški valstybiniai ir nevalstybiniai subjektai yra daug stipresni nei yra iš tikrųjų;
2. ragina ES institucijas pripažinti, kad strateginė komunikacija ir informacinis karas yra ne tik ES išorės, bet ir vidaus klausimas, ir nerimauja dėl daugelio tarpininkų, kuriais ES viduje naudojama prieš ES nukreiptos propagandos tikslais; reiškia susirūpinimą dėl riboto kai kurių valstybių narių suvokimo, kad jos yra propagandos ir dezinformacijos auditorijos ir arenos; šiuo atžvilgiu ragina ES subjektus atkreipti dėmesį į tai, kad šiuo metu stokojama aiškumo ir sutarimo dėl to, kas turi būti laikoma propaganda ir dezinformacija, ir bendradarbiaujant su ES valstybių narių žiniasklaidos atstovais bei ekspertais sukurti bendrą apibrėžčių rinkinį ir rinkti duomenis ir faktus apie naudojamą propagandą;
3. pažymi, kad dezinformacija ir propaganda yra hibridinio karo dalis; todėl pabrėžia, kad reikia didinti informuotumą ir laikytis tvirtos pozicijos vykdant institucinę ir (arba) politinę komunikaciją, ekspertų ir (arba) akademinis tyrimus, socialinės žiniasklaidos kampanijas, pilietinės visuomenės iniciatyvas, ugdant gebėjimus naudotis žiniasklaidos priemonėmis ir vykdant kitus naudingus veiksmus;

2016 m. lapkričio 23 d., trečiadienis

4. pabrėžia, kad trečiųjų šalių prieš ES nukreiptos propagandos ir dezinformacijos strategijos gali būti įvairių formų, t. y., į jas gali būti įtrauktos tradicinės žiniasklaidos priemonės, socialiniai tinklai, mokyklų programos ir politinės partijos tiek Europos Sąjungoje, tiek už jos ribų;

5. atkreipia dėmesį į daugiasluoksnę dabartinę ES strateginę komunikaciją įvairiais lygmenimis, įskaitant ES institucijų, valstybių narių, įvairių NATO ir JT organų, NVO bei pilietinės visuomenės organizacijų lygmenis, ir ragina, kad šie subjektai kuo geriau koordinuotų savo veiksmus ir keistųsi informacija; ragina, kad įvairūs savo nerimą dėl propagandos veiksmų išreiškę ir norintys parengti kovos su dezinformacija strategijas subjektai labiau bendradarbiautų ir keistųsi informacija; mano, kad ES kontekste tokį koordinavimą turėtų atlikti Sąjungos institucijos;

6. pripažįsta, kad ES privalo savo strateginę komunikaciją laikyti prioritetu, o tam reikėtų turėti atitinkamų išteklių; dar kartą pabrėžia, kad ES yra sėkmingas integracijos modelis, kuris ir per krizę toliau traukia šalis, norinčias kopijuoti šį modelį ir tapti jo dalimi; taigi pabrėžia, kad ES turi ryžtingai ir drąsiai skelbti geras naujienas apie savo sėkmę, vertybes ir principus ir jos diskursas turi būti aktyvus, o ne gynybinis;

Rusijos vykdomų dezinformacijos ir propagandos karo atpažinimas ir demaskavimas

7. apgailestaudamas pažymi, kad Rusija naudojasi kontaktais ir susitikimais su kolegomis iš ES ne tam, kad užmegztų tikrą dialogą, o veikiau propagandiniais tikslais ir siekdama susilpninti ES bendrą poziciją;

8. pripažįsta, kad Rusijos vyriausybė naudoja daug įvairių priemonių ir įrankių, pavyzdžiui, ekspertų grupes ir specialius fondus (pvz., „Russkiy Mir“), specialias institucijas („Rossotrudnichestvo“), daugiakalbes TV stotis (pvz., „Russia Today“), netikras naujienų agentūras ir multimedijos tarnybas (pvz., „Sputnik“), tarpvalstybines socialines ir religines grupes, nes režimas nori sudaryti išpūdį, kad yra vienintelis tradicinių krikščioniškų vertybių gynėjas, socialinę žiniasklaidą ir interneto „troliaus“, kad sukeltų abejonių dėl demokratinių vertybių, skaldytų Europą, rastų paramą šalių viduje ir ES rytinėse kaimyninėse šalyse sukurtų išpūdį, kad valstybės yra žlugusios; pabrėžia, kad Rusija investuoja nemažai finansinių išteklių į savo dezinformacijos ir propagandos priemones – jie investuojami arba tiesiogiai valstybės, arba per Kremliaus kontroliuojamas įmones ir organizacijas; pabrėžia, kad, viena vertus, Kremlius finansuoja politines partijas ir organizacijas Europos Sąjungoje, siekdamas pakenkti politinei sanglaudai, ir kad, kita vertus, Kremliaus propaganda yra tiesiogiai nukreipta į konkrečius ES žurnalistus, politikus ir asmenis;

9. primena, kad saugumo ir žvalgybos tarnybos daro išvadą, kad Rusija turi pajėgumų ir ketinimų vykdyti operacijas, kuriomis siekiama destabilizuoti kitas šalis; nurodo, kad dažnai tai vykdoma remiant politinius ekstremistus ir vykdant plataus masto dezinformacijos ir žiniasklaidos kampanijas; be to, pažymi, kad tokios žiniasklaidos kampanijos aktyviai vykdomos ir ES;

10. nurodo, kad Kremliaus informavimo strategija papildo jos aktyvesnių dvišalių santykių, ekonominio bendradarbiavimo ir bendrai su atskiromis ES valstybėmis narėmis vykdomų projektų politiką, kuria siekiama mažinti ES darną ir kenkti ES politikai;

11. teigia, kad Rusijos strateginė komunikacija yra didesnės ardomosios kampanijos dalis, kuria siekiama silpninti ES bendradarbiavimą ir Sąjungos ir jos valstybių narių savarankiškumą, politinę nepriklausomybę ir teritorinį vientisumą; ragina valstybių narių vyriausybes toliau budriai stebėti Rusijos informacijos operacijas Europoje, dažniau dalytis pajėgumais ir didinti kontržvalgybos pastangas, kad būtų priešinamasi tokioms operacijoms;

12. griežtai kritikuoja Rusijos pastangas sužlugdyti ES integracijos procesą, taigi smerkia tai, kad Rusija teikia paramą ES priešiškos jėgoms, ypač kraštutinių dešiniųjų pažiūrų partijoms, populistinėms jėgoms ir judėjimams, kurie neigia pamatines liberalios demokratijos vertybes;

13. yra rimtai susirūpinęs dėl sparčiai augančio Kremliaus skatinamo aktyvumo Europoje, įskaitant dezinformaciją ir propagandą, kuriuo siekiama išlaikyti ar padidinti Rusijos įtaką turint tikslą silpninti ir skaldyti ES; pabrėžia, kad didelės Kremliaus propagandos dalies tikslas – pavaizduoti kai kurias Europos valstybes kaip priklausančias „tradicinei Rusijos įtakos sferai“; pažymi, kad viena iš pagrindinių jos strategijų yra platinti ir primesti alternatyvų diskursą, dažnai paremtą

2016 m. lapkričio 23 d., trečiadienis

tyčiniu klaidingu istorinių įvykių aiškinimu ir siekiant pateisinti savo išorės veiksmus ir geopolitinius interesus; pažymi, kad istorijos klastojimas yra viena iš pagrindinių jos strategijų; atsižvelgdamas į tai, pažymi, kad siekiant pasipriešinti Kremliaus diskursui reikia didinti informuotumą apie komunistų režimo darytus nusikaltimus, vykdyti visuomenės informavimo kampanijas bei naudoti švietimo sistemas ir remti mokslinius tyrimus ir dokumentų tyrimo veiklą, visų pirma buvusiose Sovietų bloko šalyse;

14. pabrėžia, jog Rusija naudoja tuo, kad nėra tarptautinės teisinės sistemos tokiose srityse, kaip kibernetinis saugumas, ir trūksta atskaitomybės žiniasklaidos reguliavime, ir pakreipia savo naudai bet kokius neaiškumus šiais klausimais; pabrėžia, kad agresyvi Rusijos veikla kibernetinėje srityje padeda jai vykdyti informacinį karą; ragina Komisiją ir Europos išorės veikslių tarnybą (EIVT) ES saugumo strategijoje atkreipti dėmesį į interneto duomenų srautų mainų taškų, kaip itin svarbios infrastruktūros, vaidmenį; pabrėžia, kad itin svarbu užtikrinti ES ir valstybių narių lygio informacinių sistemų atsparumą, ypač jų atsparumą atkirtimui nuo paslaugos ir trukdžiams, kurie gali būti labai svarbūs mišriame konflikte ir kovoje su propaganda, taip pat šioje srityje glaudžiai bendradarbiauti su NATO, ypač su NATO Bendros kibernetinės gynybos kompetencijos centru;

15. ragina valstybes nares plėtoti koordinuotus strateginės komunikacijos mechanizmus, kad prireikus demaskuoti mišrias grėsmes galėtų patvirtinti informacijos kilmę ir kovoti su dezinformacija ir propaganda;

ISIL / „Da’esh“ informacinio karo, dezinformacijos ir radikalizacijos metodų supratimas ir jų neutralizavimas

16. žino įvairias strategijas, kurias naudoja ISIL / „Da’esh“ ir regionų, ir pasaulio mastu, kad propaguočiau savo politinį, religinį, socialinį, neapykantos kupiną ir smurtinį diskursą; ragina ES ir jos valstybes nares formuoti ISIL / „Da’esh“ propagandai priešingą diskursą naudojant švietimo sistemą ir, be kita ko, suteikiant daugiau galių nuosaikiojo islamo mokslininkams, kurie patikimi naikinant ISIL / „Da’esh“ propagandos pagrįstumą, ir didinant jų matomumą; palankiai vertina tarptautinės koalicijos pastangas kovoti su ISIL / „Da’esh“ ir šiuo atžvilgiu remia Europos Sąjungos Sirijai ir Irakui skirtą ES regioninę strategiją; primygtinai ragina Europos Sąjungą ir valstybes nares parengti ir skleisti prieš džihadistų propagandą nukreiptą diskursą, ypač pabrėžiant pedagoginį aspektą, parodant, kiek yra klaidingas teologinis pagrindas, kuriuo grindžiama radikaliojo islamo sklaida;

17. pabrėžia, kad islamistų teroristinės organizacijos, ypač ISIL / „Da’esh“ ir „Al Qaeda“, vykdo aktyvias informavimo kampanijas, kuriomis siekiama žlugdyti Europos vertybes, kenkti jos interesams ir kurstyti neapykantą jiems; yra susirūpinęs dėl to, kad grupuotė ISIL / „Da’esh“ propagandos ir verbavimo tikslais, visų pirma jaunimo atžvilgiu, plačiai naudoja socialinės žiniasklaidos priemones, ypač socialinius tinklus „Twitter“ ir „Facebook“; šiuo atžvilgiu pabrėžia, kad svarbu kovos su ISIL / „Da’esh“ propaganda strategiją įtraukti į platesnę išsamią regioninę strategiją, kurioje būtų derinamos diplomatinės, socialinės ekonominės, vystymosi ir konfliktų prevencijos priemonės; palankiai vertina Pietų šalims skirtos Strateginės komunikacijos darbo grupės (angl. *Stratcom Task Force*) sudarymą, nes tai teikia galimybių veiksmingai prisidėti prie ISIL / „Da’esh“ ekstremistinės propagandos ir įtakos naikinimo ir kovos su jomis;

18. pabrėžia, kad ES ir Europos piliečiai yra svarbiausias ISIL / „Da’esh“ taikinys, ir ragina ES ir jos valstybes nares glaudžiau bendradarbiauti saugant visuomenę, ypač jaunimą, nuo verbavimo, tokiu būdu didinant jų atsparumą radikalizacijai; pabrėžia, kad reikia daugiau dėmesio skirti ES priemonių ir metodų, ypač kibernetinėje srityje naudojamų priemonių ir metodų, gerinimui; ragina kiekvieną valstybę narę palaikant glaudžius ryšius su 2015 m. spalio mėn. įsteigtu kompetencijos centru „Informacijos apie radikalizaciją tinklas“ (angl. *Radicalisation Awareness Network*) išnagrinėti svarbiausius socialinius ir demografinius motyvus, kurie yra pagrindinės silpnėsio atsparumo radikalizacijai priežastys, ir veiksmingai juos šalinti, taip pat įsteigti daugialypės kovos su radikalizacija struktūras (apimančias akademinis mokslinius tyrimus, kalėjimų administraciją, policiją, teismus, socialines tarnybas, švietimo sistemas); pabrėžia, kad Taryba ragino plačiau taikyti atsakomąsias baudžiamosios teisenos priemones kovojant su radikalizacija, lemiančia terorizmą ir smurtinį ekstremizmą;

19. ragina valstybes nares imtis veiksmų siekiant neleisti ISIL / „Da’esh“ gauti finansavimo ir lėšų ir propaguoti šį principą vykdant ES išorės veiksmus, taip pat pabrėžia, kad reikia atskleisti tikrąjį ISIL / „Da’esh“ pobūdį ir atmesti jos ideologinį pagrindą;

2016 m. lapkričio 23 d., trečiadienis

20. ragina ES ir jos valstybes nares imtis nuoseklių ES lygmens veiksmų prieš neapykantą kurstančias kalbas, kurias nuolat skatina netolerantiški radikalūs pamokslininkai pamoksluose, knygoje, televizijos laidose, internete ir visomis kitomis komunikacijos priemonėmis, taip parengdami derlingą dirvą tokių teroristinių organizacijų kaip ISIL / „Da'esh“ ir „Al Qaeda“ klestėjimui;

21. pabrėžia, jog svarbu, kad ES ir valstybės narės bendradarbiautų su socialinės žiniasklaidos paslaugų teikėjais, siekdamos kovoti su socialinės žiniasklaidos kanalais platinama ISIL / „Da'esh“ propaganda;

22. pabrėžia, kad islamistų teroristinės organizacijos, ypač ISIL / „Da'esh“ ir „Al Qaeda“, vykdo aktyvias dezinformavimo kampanijas, kuriomis siekiama pakenkti Europos vertybėms ir interesams; todėl atkreipia dėmesį į tai, kokia svarbi konkrečiai islamistų prieš ES nukreiptos propagandos ir dezinformacijos neutralizavimo strategija;

23. pabrėžia, kad nešališkas, patikimas ir objektyvus informavimas ir faktais apie pokyčius ES šalyse paremtos informacijos srautas kliudytų skleisti trečiųjų šalių propagandą;

ES strategija, siekiant neutralizuoti propagandą

24. palankiai vertina strateginės komunikacijos veiksmų planą; palankiai vertina bendrą komunikatą „Bendra kovos su mišraus pobūdžio grėsmėmis sistema“ ir ragina nedelsiant patvirtinti ir įgyvendinti jo rekomendacijas; pabrėžia, kad norint vykdyti siūlomus veiksmus reikia visų atitinkamų ES ir nacionalinio lygio subjektų bendradarbiavimo ir koordinavimo; mano, kad ES pastangos gali būti sėkmingos tik tuo atveju, jei bus laikomasi visapusiško požiūrio; ragina valstybes nares, kurios rotacine tvarka pirmininkauja ES, visada į savo programą įtraukti strateginę komunikaciją, siekiant užtikrinti darbo šia tema tęstinumą; palankiai vertina Latvijos pirmininkavimo ES Tarybai metu jos atstovų pateiktas iniciatyvas ir pasiekimus šioje srityje; ragina pirmininko pavaduotoją ir vyriausiąją įgaliotinę užtikrinti, kad siekiant geriau koordinuoti ES veiksmus valstybėms narėms būtų dažniau teikiama politinio lygmens informacija; pabrėžia, kad turėtų būti iš esmės sustiprintas ES ir NATO bendradarbiavimas strateginės komunikacijos srityje; palankiai vertina ES Tarybai pirmininkausiančios Slovakijos ketinimą Europos totalitarinių režimų aukų atminimo dienos proga organizuoti konferenciją totalitarizmo tema;

25. reikalauja, kad kompetentingos ES institucijos ir valdžios organai atidžiai stebėtų prieš Europą nukreiptos propagandos finansavimo šaltinius;

26. pabrėžia, kad reikia daugiau lėšų, skiriamų pagal ES demokratijos priemonių finansavimo aprėptį, siekiant remti Europos kaimynystės politikos (EKP) šalių žiniasklaidos laisvę; todėl ragina Komisiją užtikrinti, kad, siekiant apsaugoti žiniasklaidos laisvę ir pliuralizmą, būtų visapusiškai išnaudojamos tokios turimos priemonės, kaip Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemonė (EDŽTRP), EKP, Rytų partnerystės žiniasklaidos laisvės stebėjimo mechanizmas ir Europos demokratijos fondas;

27. pripažįsta, kad Rusija strateginei komunikacijai skiria nepaprastai didelius išteklius ir kad priešiška propaganda gali daryti poveikį sprendimų priėmimo procesui Europos Sąjungoje ir mažinti visuomenės pasitikėjimą, atvirumą ir demokratiją; palankiai vertina ES strateginės komunikacijos darbo grupės atliktą didelį darbą; todėl ragina sustiprinti ES strateginės komunikacijos darbo grupę, suteikiant jai visateisio EIVT skyriaus, atsakingo už rytines ir pietines kaimynines šalis, turinčio pakankamai darbuotojų ir tinkamus biudžeto išteklius, galbūt panaudojant papildomą specialią biudžeto eilutę, statusą; ragina valstybių narių žvalgybos tarnybas glaudžiau bendradarbiauti siekiant įvertinti trečiųjų šalių daromą įtaką, kuria siekiama ardyti demokratinius ES pagrindus ir kenkti jos vertybėms; ragina Parlamentą ir EIVT glaudžiau bendradarbiauti strateginės komunikacijos srityje, be kita ko, naudotis Parlamento analitiniais pajėgumais ir valstybėse narėse esančiais informacijos biurais;

28. pabrėžia, jog yra itin svarbu, kad ES, vykdydama savo išorės veiksmus, toliau aktyviai propaguočiau pagarbą pagrindinėms teisėms ir laisvėms; mano, kad žodžio laisvės, susirinkimų laisvės, teisės gauti informaciją ir žiniasklaidos nepriklausomumo rėmimas kaimyninėse šalyse turėtų padėti ES vykdyti kovos su propaganda veiksmus;

2016 m. lapkričio 23 d., trečiadienis

29. pabrėžia, kad reikia ES ir jos kaimynystėje stiprinti žiniasklaidos pliuralizmą ir objektyvumą, jos nešališkumą ir nepriklausomą, įskaitant nevalstybinius subjektus, be kita ko, remiant žurnalistus ir žiniasklaidos subjektams rengiant gebėjimų ugdymo programas, skatinant informacijos mainų partnerystes ir tinklus, pvz., dalijimosi turiniu platformas, su žiniasklaida susijusius mokslinius tyrimus, suteikiant žurnalistams galimybes keliauti ir mokytis, taip pat stažuotis ES veikiančiose žiniasklaidos bendrovėse, siekiant palengvinti geriausios praktikos mainus;

30. pabrėžia svarbų kokybiško žurnalistinio išsilavinimo ir mokymo vaidmenį ES ir už jos ribų, siekiant pateikti kokybišką žurnalistinę analizę ir laikytis aukštų redakcinių standartų; teigia, kad ES spaudos laisvės, saviraiškos laisvės ir žiniasklaidos pliuralizmo vertybių propagavimas apima pagalbą trečiojoje šalyse persekiojamiems ir įkalintiems žurnalistams ir žmogaus teisių gynėjams;

31. ragina ES institucijas, Europos demokratijos fondą, Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizaciją (ESBO), Europos Tarybą ir valstybes nares glaudžiau bendradarbiauti, siekiant išvengti dubliavimosi ir užtikrinti sąveiką vykdant panašias iniciatyvas;

32. apgailestauja dėl rimtų problemų, susijusių su žiniasklaidos nepriklausomumu ir laisve kai kuriose valstybėse narėse, kaip pažymi tarptautinės organizacijos, įskaitant organizaciją „Žurnalistai be sienų“; ragina ES ir valstybes nares imtis tinkamų priemonių, kuriomis būtų gerinama dabartinė padėtis žiniasklaidos sektoriuje, siekiant užtikrinti ES išorės veiksmų, skirtų žiniasklaidos laisvei, nešališkumui ir nepriklausomumui remti, patikimumą;

33. ragina atsižvelgiant į „Twitter“ paskyrą „@EUvsDisInfo“ ir pagal pasiūlymą taip sustiprintą už komunikaciją atsakingą darbo grupę sukurti plačiai visuomenei skirtą interneto svetainę, kuri apimtų įvairias priemones, skirtas dezinformacijai išaiškinti, ir informuotų apie įvairias šios srities pilietinės visuomenės iniciatyvas;

34. teigia, kad pagal veiksmingą komunikacijos strategiją būtina įtraukti vietos bendruomenes į diskusijas apie ES veiksmus, teikti paramą žmonių tarpusavio ryšiams ir tinkamai atsižvelgti į kultūrinius ir socialinius mainus, kurie yra svarbiausias veiksnys kovojant su išankstiniu vietos gyventojų nusistatymu; primena, kad šiuo atžvilgiu ES delegacijos turi palaikyti tiesioginį ryšį su vietos visuomeniniais suinteresuotaisiais subjektais ir pilietinės visuomenės atstovais;

35. pabrėžia, kad neapykantos, smurto ar karo kurstymo negalima maskuoti prisidengiant saviraiškos laisvei; ragina imtis teisinių šios srities iniciatyvų, siekiant užtikrinti didesnę atskaitomybę dezinformacijos neutralizavimo srityje;

36. atkreipia dėmesį į tai, kad svarbu nuosekliai ir veiksmingai informuoti apie ES politiką tiek Sąjungos viduje, tiek jos išorėje, ir teikti konkretiems regionams pritaikytą informaciją, be kita ko, sudarant galimybes informaciją gauti vietos kalbomis; atsižvelgdamas į tai, teigiamai vertina tai, kad pradėjo veikti EIVT interneto svetainė rusų kalba – tai pirmas žingsnis tinkama linkme –, ir ragina versti EIVT interneto svetainę į daugiau kalbų, pvz., arabų ir turkų;

37. pabrėžia valstybių narių atsakomybę aktyviai, preventyviai ir bendradarbiaujant priešintis savo teritorijoje vykdomoms ar prieš jų interesus nukreiptoms priešiškos informacijos operacijoms; ragina valstybių narių vyriausybes kurti nuosavus strateginės komunikacijos pajėgumus;

38. ragina visas valstybes nares pasirūpinti, kad du ES strateginės komunikacijos darbo grupės savaitiniai naujienlaiškiai, *The Disinformation Digest* ir *The Disinformation Review*, taptų prieinami jų piliečiams, kad būtų didinamas plačiosios visuomenės informuotumas apie trečiųjų šalių naudojamus propagandos metodus;

39. primygtinai ragina skirti propagandą ir kritiką;

40. pabrėžia, kad, nors ne visa ES arba jos politikos kritika yra propaganda arba dezinformacija, ypač kai tokia kritika reiškiamą politinėmis priemonėmis, tačiau su trečiosiomis šalimis susijusios manipuliacijos arba paramos atvejai, kai siekiama tokią kritiką pakurstyti ar paaštrinti, teikia pagrindo abejoti tokių pranešimų patikimumu;

2016 m. lapkričio 23 d., trečiadienis

41. pabrėžia, kad, nors reikia kovoti su trečiųjų šalių skleidžiama prieš ES nukreipta propaganda ir dezinformacija, neturėtų kilti klausimų dėl to, kad svarbu palaikyti konstruktyvius ryšius su trečiosiomis šalimis ir padaryti jas strateginėmis partnerėmis sprendžiant bendrus uždavinius;

42. teigiamai vertina tai, kad, siekiant informuoti apie ES politiką ir neutralizuoti prieš ES nukreiptą propagandą ir dezinformaciją, priimtas Strateginės komunikacijos veiksmų planas ir Europos išorės veiksmų tarnyboje (EIVT) įsteigta Strateginės komunikacijos Rytų kaimynystės šalyse grupė (angl. *East StratCom Team*); ragina toliau intensyvinti strateginę komunikaciją; mano, kad reikia toliau didinti Strateginės komunikacijos Rytų kaimynystės šalyse grupės darbo veiksmingumą ir skaidrumą; ragina EIVT parengti kriterijus jos darbo veiksmingumui matuoti; atkreipia dėmesį, jog svarbu užtikrinti, kad Strateginės komunikacijos Rytų kaimynystės šalyse grupė turėtų pakankamai finansų ir darbuotojų;

43. pažymi, kad Strateginės komunikacijos Rytų kaimynystės šalyse grupės skelbiama dezinformacijos apžvalga turi atitikti Tarptautinės žurnalistų federacijos žurnalistų elgesio principų deklaracijoje numatytus standartus; pabrėžia, kad ši apžvalga turi būti rašoma tinkamai, nevaržant užgaulių žodžių ir nepateikiant vertybių vertinimo; ragina Strateginės komunikacijos Rytų kaimynystės šalyse grupę persvarstyti kriterijus, naudojamus rengiant minėtą apžvalgą;

44. mano, jog norint, kad prieš ES nukreiptos propagandos neutralizavimo strategija būtų veiksminga, galbūt reikėtų patvirtinti priemones, kurias naudojant tikslinei auditorijai būtų teikiama tinkama ir įdomi informacija apie ES veiklą, Europos vertybes ir kitus visuomenei svarbius klausimus, ir pabrėžia, kad tam galėtų būti naudojamos šiuolaikinės technologijos ir socialiniai tinklai;

45. ragina Komisiją paskubinti kai kurias teises iniciatyvas, kad dezinformacijos ir propagandos klausimai būtų sprendžiami veiksmingiau ir atsakingai bei pasinaudoti Europos kaimynystės priemonės laikotarpio vidurio peržiūra ir per ją paskatinti strateginį prioritetą stiprinti žiniasklaidos atsparumą; ragina Komisiją atlikti visapusę esamų ES finansinių priemonių veiksmingumo peržiūrą ir pateikti pasiūlymą dėl išsamaus ir lankstaus sprendimo, pagal kurį būtų galima teikti tiesioginę paramą nepriklausomoms žiniasklaidos priemonėms, ekspertų grupėms ir NVO, ypač tikslinės grupės gimtąja kalba, ir nukreipti papildomus išteklius organizacijoms, kurios pajėgios tą paramą teikti, tokioms kaip Europos demokratijos fondas, tuo pat metu apribojant finansinius srautus, kuriais finansuojami asmenys ir subjektai, dalyvaujantys strateginės komunikacijos veikloje, smurto ar neapykantos kurstyme; ragina Komisiją atlikti išsamų tam tikrų ES finansuojamų didelės apimties žiniasklaidos projektų, pvz., „Euronews“, veiksmingumo auditą;

46. pabrėžia, kad ES ir kaimynystėje svarbus informuotumo didinimas, švietimas, internetinė žiniasklaida ir gebėjimas naudotis žiniasklaidos priemonėmis norint suteikti piliečiams gebėjimų kritiškai analizuoti žiniasklaidos turinį, kad jie atpažintų propagandą; atsižvelgdamas į tai, pabrėžia, kad svarbu gerinti visose švietimo sistemos pakopose teikiamas žinias; nurodo, kad reikia raginti žmones būti aktyviais piliečiais ir kelti jų, kaip žiniasklaidos vartotojų, sąmoningumą; atkreipia dėmesį į itin didelę internetinių priemonių, ypač socialinės žiniasklaidos, kuriomis skleidžiama melaginga informacija ir kuriose lengviau pradėti dezinformacijos kampanijas ir dažnai tam nesudaroma jokių kliūčių, svarbą; primena, kad propagandos skleidimas kitos propagandos neutralizavimo tikslais gali duoti priešingų rezultatų, todėl supranta, kad visa ES ir kiekviena pavienė valstybė narė gali kovoti su trečiųjų šalių propaganda paneigdamas dezinformacijos kampanijas ir naudodamos pozityvius pranešimus ir informaciją, taip pat turėtų parengti veiksmingą strategiją, kuri turėtų būti diferencijuota ir pritaikyta prie subjektų, kurie skelbia propagandą, pobūdžio; pripažįsta, kad dėl finansų krizės ir pažangos naujų formų skaitmeninės žiniasklaidos srityje iškilų rimtų iššūkių kokybiškai žurnalistikai;

47. reišia susirūpinimą, kad socialinė žiniasklaida ir interneto platformos naudojamos nusikalstamoms neapykantą kurstančioms kalboms ir smurto kurstymui, ir ragina valstybes nares pritaikyti ir atnaujinti teisės aktus, kad juose būtų atsižvelgiama į vykstančius pasikeitimus, arba visapusiškai įgyvendinti ir priversti vykdyti esamus teisės aktus dėl neapykantą kurstančios kalbos internete ir kitoje aplinkoje; teigia, kad reikia glaudžiau bendradarbiauti su interneto platformomis ir pagrindinėmis interneto ir žiniasklaidos bendrovėmis;

48. ragina valstybes nares numatyti ir užtikrinti būtiną kokybiškos žurnalistikos ir įvairios informacijos sklaidos sistemą, stengiantis įveikti žiniasklaidos koncentraciją, kuri daro neigiamą įtaką žiniasklaidos pliuralizmui;

2016 m. lapkričio 23 d., trečiadienis

49. pažymi, kad švietimas žiniasklaidos klausimais suteikia žinių ir įgūdžių, taip pat įgalina piliečius naudotis savo teise į žodžio laisvę, kritiškai analizuoti žiniasklaidos turinį ir reaguoti į dezinformaciją; taigi pabrėžia, kad informuotumą apie dezinformacijos pavojų būtina didinti visų lygmenų žiniasklaidos priemonių veiksmais, be kita ko, vykdant Europos informavimo apie žiniasklaidos, žurnalistų ir leidėjų etiką kampaniją, taip pat skatinant geresnį bendradarbiavimą su socialinėmis platformomis ir propaguojant bendras iniciatyvas, skirtas neapykantą kurstančių kalbų, smurto kurstymo ir internetinės diskriminacijos klausimams spręsti;

50. pažymi, kad švelniosios galios strategija negali būti sėkmingai naudojama be kultūrinės diplomatijos ir neskatinant tarpkultūrinio dialogo tarp šalių ir jų viduje, Europos Sąjungoje ir už jos ribų; taigi ragina imtis ilgalaikių viešosios ir kultūros diplomatijos veiksnių ir iniciatyvų, pvz., teikti stipendijas studentams ir jauniems specialistams ir vykdyti jų mainų programas, įskaitant iniciatyvas kultūrų dialogui remti, kultūriniais ryšiams su ES stiprinti ir bendriems kultūriniais ryšiams bei paveldui populiarinti, taip pat rengti tinkamus ES delegacijų ir EIVT darbuotojų mokymus, siekiant suteikti jiems atitinkamų tarpkultūrinių įgūdžių;

51. mano, kad viešojo žiniasklaida turėtų duoti pavyzdį, kaip pateikti nešališką ir objektyvią informaciją, laikantis geriausios žurnalistų praktikos ir etikos;

52. pabrėžia, kad turėtų būti skiriamas ypatingas dėmesys naujosios technologijoms, įskaitant skaitmeninį transliavimą, judrųjų ryši, interneto žiniasklaidą ir socialinius tinklus – be kita ko, regioninio pobūdžio socialinius tinklus –, ir taip palengvinti informacijos apie Sutartyse įtvirtintas Europos vertybes sklaidą ir geresnį jų suvokimą; primena, kad tokie pranešimai privalo būti aukštos kokybės, juose turėtų būti pateikiama konkrečių geriausios praktikos pavyzdžių ir pabrėžiamas ES poveikis trečiosioms šalims, be kita ko, ES teikiama humanitarinė pagalba, taip pat galimybės ir nauda, kurią iš glaudesnio bendravimo ir bendradarbiavimo su ES gauna trečiųjų šalių piliečiai, ypač jauni žmonės, kaip antai bevizis kelionių režimas arba gebėjimų stiprinimas, tam tikrais atvejais mobilumo ir mainų programas;

53. atkreipia dėmesį į poreikį užtikrinti, kad naujame EKP portale – jis šiuo metu kuriamas pagal Atviros kaimynystės programą (angl. *OPEN Neighbourhood Programme*) – būtų ne tik kaupiamas specialistų bendruomenei skirtas turinys, bet ir rengiama platesnei auditorijai pritaikyta skiltis; laikosi nuomonės, kad portale turėtų būti skiltis apie Rytų partnerystę, kurioje būtų sutelkta šiuo metu keliose interneto svetainėse išmėtyta informacija apie iniciatyvas;

54. nurodo populiariosios kultūros ir pramoginio švietimo (angl. *entertainment-education (EE)*) galimybes, nes tai yra priemonė skleisti bendras žmogiškąsias vertybes ir informuoti apie ES politiką;

55. pabrėžia savo paramą tokioms iniciatyvoms, kaip Baltijos žiniasklaidos kompetencijos centras Rygoje, NATO Strateginės komunikacijos kompetencijos centras (NATO StratCom COE) ar Informacijos apie radikalizaciją tinklo kompetencijos centras; pabrėžia, kad reikia pasinaudoti jų išvadomis ir analize ir stiprinti ES analitinius gebėjimus visais lygmenimis; ragina Komisiją ir valstybes nares pradėti panašius projektus, imtis žurnalistų mokymo veiklos, remti nepriklausomas žiniasklaidos centrus ir žiniasklaidos įvairovę, skatinti kurti tinklus ir raginti žiniasklaidą bei ekspertų grupes bendradarbiauti ir keistis geriausia praktika bei informacija šiose srityse;

56. smerkia tai, kad nepriklausomai žiniasklaidai, žurnalistams ir pilietinės visuomenės veikėjams Rusijoje ir okupuotose teritorijose, įskaitant Krymą nuo tada, kai jis neteisėtai aneksuotas, nuolat taikomos griežtos priemonės; pabrėžia, kad nuo 1999 m. Rusijoje nužudyta, dingę be žinios ar įkalinta dešimtys žurnalistų; ragina Komisiją ir valstybes nares sustiprinti žurnalistų apsaugą Rusijoje ir ES kaimyninėse šalyse, taip pat remti Rusijos pilietinę visuomenę ir investuoti į žmonių tarpusavio ryšius; ragina nedelsiant paleisti žurnalistus; pažymi, kad ES stiprina ryšius su savo rytinėmis partnerėmis ir kitomis kaimynėmis, taip pat palikdama atvirus komunikacijos su Rusija kanalus; pripažįsta, kad didžiausia Rusijos dezinformacijos kampanijų kliūtis būtų nepriklausoma ir laisva žiniasklaida pačioje Rusijoje; mano, kad ES turėtų siekti šio tikslo; ragina ypatingą dėmesį ir pakankamai išteklių skirti žiniasklaidos pliuralizmui, vietos žiniasklaidai, tiriamajai žurnalistikai ir žiniasklaidai užsienio kalbomis, ypač rusų, arabų, persų, turkų ir urdu, taip pat kitomis kalbomis, kuriomis kalba propagandai neatsparūs gyventojai;

2016 m. lapkričio 23 d., trečiadienis

57. remia Sirijoje, Irake ir kitose regiono šalyse (įskaitant užsienio kovotojų kilmės šalis) atitinkamų subjektų vykdomas komunikacijos kampanijas, kuriomis siekiama diskredituoti grupuotės ISIS / „Da'esh“ ideologiją, pasmerkti jos vykdomus žmogaus teisių pažeidimus ir kovoti su smurtiniu ekstremizmu ir neapykantą kitoms regione esančioms grupėms kurstančiomis kalbomis; ragina ES ir jos valstybes nares vykdant dialogą su MENA šalimis pabrėžti, kad geras valdymas, atskaitomybė, skaidrumas, teisinė valstybė ir pagarba žmogaus teisėms yra būtinos sąlygos norint apsaugoti tas visuomenes nuo netolerantiškų ir smurtinių ideologijų, kurios įkvepia tokias teroristines organizacijas kaip ISIS / „Da'esh“ ir „Al Qaeda“, plitimo; augant terorizmo grėsmei, kurią kelia ISIS / „Da'esh“ ir kitos tarptautinės teroristinės organizacijos, pabrėžia, kad reikia gerinti bendradarbiavimą saugumo klausimais su šalimis, kurios turi didelę kovos su terorizmu patirtį;

58. ragina pirmininko pavaduotoją ir vyriausiąją įgaliotinę bei Tarybą patvirtinti, kad ES visapusiškai remia vykdomą „Žiniasklaidos iniciatyvų rusų kalba Rytų partnerystės šalyse ir už jų ribų galimybių studijos“, kurią 2015 m. atliko Europos demokratijos fondas, rekomendacijų įgyvendinimo procesą ir finansiškai padeda vykdyti šias rekomendacijas;

o

o o

59. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, valstybėms narėms, Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos pirmininko pavaduotojai, EIVT ir NATO.

2016 m. lapkričio 23 d., trečiadienis

P8_TA(2016)0442

Gestų kalba ir profesionalūs gestų kalbos vertėjai

2016 m. lapkričio 23 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl gestų kalbų ir profesionalių gestų kalbų vertėjų (2016/2952(RSP))

(2018/C 224/09)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 2, 5, 9, 10, 19, 168 straipsnius ir 216 straipsnio 2 dalį bei Europos Sąjungos sutarties (ES sutarties) 2 ir 21 straipsnius,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją,
- atsižvelgdamas į savo 1988 m. birželio 17 d. rezoliuciją dėl gestų kalbų kurtiesiems ⁽¹⁾ ir 1998 m. lapkričio 18 d. rezoliuciją dėl gestų kalbų ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų neįgaliųjų teisių konvenciją ir į tai, kad, vadovaujantis 2009 m. lapkričio 26 d. Tarybos sprendimu 2010/48/EB dėl Jungtinių Tautų neįgaliųjų teisių konvencijos sudarymo Europos bendrijos vardu ⁽³⁾, 2011 m. sausio 21 d. ji įsigaliojo ES,
- atsižvelgdamas į savo 2016 m. liepos 7 d. rezoliuciją dėl Jungtinių Tautų neįgaliųjų teisių konvencijos įgyvendinimo, ypač atsižvelgiant į Jungtinių Tautų neįgaliųjų teisių konvencijos komiteto baigiamąsias pastabas ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į JT neįgaliųjų teisių komiteto bendrąją pastabą Nr. 4 (2016) dėl teisės į įtraukų švietimą ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją, Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvenciją, Tarptautinį ekonominių, socialinių ir kultūrinių teisių paktą ir Tarptautinį pilietinių ir politinių teisių paktą,
- atsižvelgdamas į 2000 m. lapkričio 27 d. Tarybos direktyvą 2000/78/EB, nustatančią vienodo požiūrio užimtumo ir profesinėje srityje bendruosius pagrindus (toliau – Lygybės užimtumo srityje direktyva) ⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo ⁽⁷⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2016 m. balandžio 12 d. rezoliuciją „Programa „Erasmus+“ ir kitos priemonės judumui skatinti profesinio rengimo ir mokymo srityje. Mokymosi visą gyvenimą požiūris“ ⁽⁸⁾,
- atsižvelgdamas į Europos jaunimo forumo politikos dokumentą dėl lygybės ir nediskriminavimo ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ OL C 187, 1988 7 18, p. 236.

⁽²⁾ OL C 379, 1998 12 7, p. 66.

⁽³⁾ OL L 23, 2010 1 27, p. 35.

⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0318.

⁽⁵⁾ <http://www.ohchr.org/Documents/HRBodies/CRPD/GC/RighttoEducation/CRPD-C-GC-4.doc>.

⁽⁶⁾ OL L 303, 2000 12 2, p. 16.

⁽⁷⁾ OL L 255, 2005 9 30, p. 22.

⁽⁸⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0107.

⁽⁹⁾ http://www.youthforum.org/assets/2016/04/0099-16_Policy_Paper_Equality_Non-discrimination_FINAL2.pdf.

2016 m. lapkričio 23 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į 2015 m. gruodžio 2 d. pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su gaminių ir paslaugų prieinamumo reikalavimais, suderinimo (COM(2015)0615),
  - atsižvelgdamas į 2012 m. gruodžio 3 d. pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl viešojo sektoriaus institucijų interneto svetainių prieinamumo (COM(2012)0721),
  - atsižvelgdamas į 2010 m. spalio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2010/64/ES dėl teisės į vertimo žodžiu ir raštu paslaugas baudžiamajame procese ⁽¹⁾,
  - atsižvelgdamas į Europos gestų kalbos vertėjų forumo (*efsl*) mokymosi rezultatus ir vertinimo gaires, susijusius su vienodomis gestų kalbos vertėjų mokymosi galimybėmis ir kokybiškoms paslaugoms kurtiems visos Sąjungos piliečiams ⁽²⁾,
  - atsižvelgdamas į *efsl* ir Europos kurčiųjų sąjungos (angl. EUD) gestų kalbos vertėjų gaires, skirtas tarptautinio ir Europos lygmens susitikimams ⁽³⁾,
  - atsižvelgdamas į Tarptautinės vertėjų žodžiu asociacijos (angl. AIIC) gaires, skirtas mišrioje grupėse dirbantiems vertėjams žodžiu ⁽⁴⁾,
  - atsižvelgdamas į *efsl* parengtą ataskaitą teisių į gestų kalbos vertimo paslaugas dirbant ar mokantis užsienyje klausimu ⁽⁵⁾,
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 123 straipsnio 2 dalį,
- A. kadangi, kaip visateisiai piliečiai, visi neįgalūs asmenys, ypač moterys ir vaikai, taip pat kurti ir klausos sutrikimų turintys asmenys, įskaitant tuos, kurie vartoja gestų kalbą, ir tuos, kurie jos nevartoja, naudojami tokiais pat teisėmis ir turi teisę į neatimamą orumą, vienodą požiūrį, nepriklausomą gyvenimą, savarankiškumą ir visapusišką dalyvavimą visuomenės gyvenime;
- B. kadangi, vadovaujantis SESV, Sąjunga turi kovoti su diskriminacija dėl negalios nustatydamą ir įgyvendindama savo politikos kryptis ir veiksmus (10 straipsnis) ir yra įgaliota priimti teisės aktus, būtinus norint kovoti su tokio pobūdžio diskriminacija (19 straipsnis);
- C. kadangi Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 21 ir 26 straipsniuose aiškiai draudžiama diskriminacija dėl negalios ir numatytas lygiateisiškas neįgaliųjų dalyvavimas visuomenės gyvenime;
- D. kadangi ES yra apie milijoną gestų kalbos vartotojų ⁽⁶⁾ ir 51 milijonas klausos sutrikimų turinčių piliečių ⁽⁷⁾, kurių nemažai taip pat vartoja gestų kalbą;
- E. kadangi nacionalinės ir regioninės gestų kalbos yra visavertės natūralios kalbos, turinčios šnekamosioms kalboms prilygstančią gramatiką ir sintaksę ⁽⁸⁾;

⁽¹⁾ OL L 280, 2010 10 26, p. 1.

⁽²⁾ <http://efsl.org/publications>.

⁽³⁾ <http://efsl.org/efsliblu/wp-content/uploads/2012/09/SL-Interpreter-Guidelines.pdf>.

⁽⁴⁾ <http://aiic.net/page/6701/guidelines-for-spoken-language-interpreters-working-in-mixed-teams/lang/1>.

⁽⁵⁾ <http://efsl.org/efsliblu/wp-content/uploads/2012/09/R1101-The-right-to-sign-language-interpreting-services-when-working-or-studying-abroad.pdf>.

⁽⁶⁾ http://europa.eu/rapid/press-release_IP-13-511_en.htm.

⁽⁷⁾ Europos klausos sutrikimų turinčių asmenų federacija (angl. EFHOH), http://www.efhoh.org/about_us.

⁽⁸⁾ Brentari, D., red. (2010 m.), „Sign Languages“, Cambridge University Press.

Pfau, R., Steinbach, M. & Bencie, W., red. (2012 m.), „Sign Language: An International Handbook“, De Gruyter.

2016 m. lapkričio 23 d., trečiadienis

- F. kadangi igyvendinant ES daugiakalbystės politiką skatinama mokytis užsienio kalbų ir kadangi vienas iš jos siekių yra užtikrinti, kad kiekvienas europietis be savo gimtosios kalbos mokėtų dar dvi kalbas; kadangi nacionalinių ir regioninių gestų kalbų mokymasis ir populiarinimas galėtų padėti siekti šio tikslo;
- G. kadangi prieinamumas yra prielaida neįgaliesiems gyventi savarankiškai ir lygiomis teisėmis visapusiškai dalyvauti visuomenės gyvenime ⁽¹⁾;
- H. kadangi prieinamumas neapsiriboja vien prieiga prie fizinės aplinkos ir apima galimybę gauti informacijos ir komunikuoti – taip pat ir užtikrinant turinį gestų kalba ⁽²⁾;
- I. kadangi darbo ir pavedamų užduočių požiūriu profesionalūs gestų kalbos vertėjai nenusileidžia verčiantiesiems iš šnekamosios kalbos;
- J. kadangi gestų kalbos vertėjų padėtis valstybėse narėse labai nevienoda: vienais atvejais tai neformalią pagalbą šeimos rate teikiantys asmenys, kitais – profesionalūs išsilavinimą universitete įgiję visapusiškai kvalifikuoti vertėjai;
- K. kadangi visose valstybėse narėse trūksta kvalifikuotų profesionalių gestų kalbos vertėjų ir kadangi gestų kalbos vartotojų ir gestų kalbos vertėjų santykis skiriasi nuo 8:1 iki 2 500:1 (vidutinis santykis – 160:1) ⁽³⁾;
- L. kadangi inicijuota peticija ⁽⁴⁾, kurioje Parlamentas raginamas leisti teikti peticijas ES nacionalinėmis ir regioninėmis gestų kalbomis;
- M. kadangi Briuselio deklaracijoje dėl gestų kalbų Europos Sąjungoje ⁽⁵⁾ raginama laikytis nediskriminacinio požiūrio į natūralios gestų kalbos vartojimą, kaip reikalaujama Jungtinių Tautų neįgaliųjų teisių konvencijoje, kurią yra ratifikavusi ES ir visos ES valstybės narės, išskyrus vieną;
- N. kadangi valstybinių ir privačių televizijos kanalų subtitravimo lygis ir kokybė įvairiose valstybėse narėse stipriai skiriasi (nuo mažiau nei 10 proc. iki beveik 100 proc., be to, taikomi labai nevienodi kokybės standartai) ⁽⁶⁾; kadangi daugumoje valstybių narių stokojama duomenų apie gestų kalbos vertimo per televiziją lygį;
- O. kadangi naujų kalbos technologijų vystymas galėtų būti naudingas gestų kalbos vartotojams;
- P. kadangi, pasak JT neįgaliųjų teisių komiteto, galimybės naudotis būtino pritaikymo priemonėmis nesudarymas yra diskriminacijos pavyzdys ir kadangi, remiantis Lygybės užimtumo srityje direktyva, jei norima užtikrinti vienodo požiūrio principo laikymąsi, galimybė naudotis būtino pritaikymo priemonėmis turi būti sudaryta;
- Q. kadangi šiuo metu nesama tiesioginės komunikacijos būdų, kuriais naudodamiesi kurtieji, kurtieji ir aklieji arba klausos sutrikimų turintys piliečiai galėtų kreiptis į Europos Parlamento narius ir Europos Sąjungos institucijos administracijos darbuotojus ir atvirksčiai – ES institucijos galėtų pasiekti kurčiuosius ar klausos sutrikimų turinčius asmenis;

⁽¹⁾ JT neįgaliųjų teisių komiteto bendroji pastaba Nr. 2.

⁽²⁾ Jungtinių Tautų neįgaliųjų teisių konvencijos 9 straipsnis.

⁽³⁾ Wit, M. de (2016 m., dar nepaskelbta), „Sign Language Interpreting in Europe“, 2016 m. leidimas.

⁽⁴⁾ Peticija Nr. 1056-16.

⁽⁵⁾ Briuselio deklaracija (2010 m.), EUD, http://www.eud.eu/files/8514/5803/7674/brussels_declaration_FINAL.pdf.

⁽⁶⁾ EFHOH (2015 m.), *State of subtitling access in EU*. Galima gauti adresu http://media.wix.com/ugd/c2e099_0921564404524507bed2ff3648781a3c.pdf.

2016 m. lapkričio 23 d., trečiadienis

Kvalifikuoti profesionalūs gestų kalbos vertėjai

1. pabrėžia, kad reikalingi kvalifikuoti profesionalūs gestų kalbos vertėjai ir kad tai gali būti užtikrinta tik vadovaujantis šiuo požiūriu:
  - a) oficialiai pripažįstant nacionalinę ir regioninę gestų kalbą ar kalbas valstybėse narėse ir ES institucijose,
  - b) pasirūpinant formaliu mokymu (universitetiniu ar pan., kuris prilygtų 3 metų trukmės nuolatinėms studijoms ir atitiktų šnekamųjų kalbų vertėjų rengimo reikalavimus) ⁽¹⁾,
  - c) pasirūpinant registracija (oficialia akreditacijos ir kokybės kontrolės sistema, pvz., nuolatinio profesinio tobulėjimo būdais),
  - d) oficialiai pripažįstant profesiją;
2. pripažįsta, kad aukštos kokybės gestų kalbos vertimo paslaugų teikimas:
  - a) priklauso nuo objektyvaus kokybės vertinimo dalyvaujant visoms suinteresuotosioms šalims,
  - b) grindžiamas profesinėmis kvalifikacijomis,
  - c) turi apimti kurčiųjų bendruomenės atstovus-ekspertus,
  - d) priklauso nuo pakankamų išteklių norint apmokyti ir įdarbinti gestų kalbų vertėjus;
3. pripažįsta, kad gestų kalbos vertimas yra profesionali paslauga, už kurią turi būti deramai atlyginama;

Skirtumas tarp prieinamumo ir būtino pritaikymo priemonių ⁽²⁾

4. supranta, kad prieinamumas naudingas tam tikroms grupėms ir yra grindžiamas pamažu įgyvendinamais standartais;
5. suvokia, kad nesugebėjimas užtikrinti prieinamumo negali būti pateisinamas neproporcinga ar pernelyg didele našta;
6. pripažįsta, kad būtino pritaikymo priemonės priklauso nuo konkretaus asmens ir papildo pareigą užtikrinti prieinamumą;
7. taip pat pažymi, kad dėl būtino pritaikymo priemonių asmuo gali kreiptis net tada, kai prieinamumo pareiga būna įvykdyta;
8. supranta, kad, priklausomai nuo situacijos, gestų kalbos vertimo paslaugos gali būti vertinamos kaip prieinamumo arba būtino pritaikymo priemonė;

Prieinamumas

9. pabrėžia, kad kurtiesiems, kurtiesiems ir akliesiems bei klausos sutrikimų turintiems asmenims turi būti prieinama tokia pat informacija ir komunikacijos būdai, kaip ir visiems kitiems, užtikrinant gestų kalbos vertimo, subtitravimo, balso konvertavimo į tekstą paslaugas ir (arba) alternatyvius komunikacijos būdus, įskaitant vertėjus žodžiu;

⁽¹⁾ Trejų metų trukmės vertimo žodžiu studijų programos absolventų mokymosi rezultatai, *efsi* (2013 m.).

⁽²⁾ CRPD/C/GC/4, 28 dalis.

2016 m. lapkričio 23 d., trečiadienis

10. pabrėžia, kad naudotis viešų ir vyriausybinių tarnybų paslaugomis, įskaitant jų internetinį turinį, turi būti įmanoma padedant tiesioginiams tarpininkams, pvz., vietoje dirbantiems gestų kalbos vertėjams, tačiau prirėikus turi būti teikiamos ir alternatyvios internetinės bei nuotolinės paslaugos;
11. pakartoja esąs įsipareigojęs užtikrinti, kad politinis procesas būtų kuo prieinamesnis – taip pat ir užtikrinant profesionalių gestų kalbos vertėjų paslaugas; pažymi, kad, priklausomai nuo situacijos, tai taikytina rinkimams, viešoms konsultacijoms ir kitiems renginiams;
12. pabrėžia, kad kalbos technologijos vis svarbesnės užtikrinant vienodą prieigą prie skaitmeninės erdvės visiems;
13. pripažįsta, kad prieinamumui užtikrinti svarbūs minimalūs standartai – ypač atsižvelgiant į tokias naujas ir atsirandančias technologijas, kaip teikiamos internetinės gestų kalbos vertimo ir subtitravimo paslaugos;
14. pažymi, kad sveikatos priežiūros užtikrinimas – valstybių narių kompetencijos sritis, tačiau ji turi apimti kurčiųjų, kurčiųjų ir aklųjų bei klausos sutrikimų turinčių asmenų reikmes, pvz., pasirūpinant profesionaliais gestų kalbos vertėjais ir sąmoningumo ugdymo mokymais darbuotojams bei ypatingą dėmesį skiriant moterims ir vaikams;
15. pripažįsta, kad vienodos galimybės kreiptis į teismą kurtiesiems, kurtiesiems ir akliesiems bei klausos sutrikimų turintiems asmenims gali būti užtikrintos tik sudarant galimybę naudotis tinkamai kvalifikuotų profesionalių gestų kalbos vertėjų paslaugomis;
16. suvokia teisingo ir tikslaus vertimo žodžiu ir raštu paslaugų svarbą, ypač teisme ir kitokioje teisinėje aplinkoje; todėl pakartoja, kad svarbų vaidmenį – ypač minėtoje aplinkoje – atlieka aukštos kvalifikacijos profesionalūs gestų kalbos vertėjai;
17. pabrėžia, kad būtina numatyti didesnę pagalbą ir daugiau konkrečių priemonių, pvz., gestų kalbos vertimo paslaugas ir prieinamą tekstinę informaciją apie nelaimės, kuri būtų teikiama realiuoju laiku, neįgaliesiems ginkluoto konflikto, ekstremalios humanitarinės situacijos ir gaivalinės nelaimės atvejais⁽¹⁾;

Užimtumas, švietimas ir mokymas

18. pažymi, kad, siekiant užtikrinti vienodas galimybes įsidarbinti, įgyti išsilavinimą ir mokytis, turi būti taikomos būtino pritaikymo priemonės, įskaitant profesionalių gestų kalbos vertėjų paslaugas;
19. pabrėžia, jog turi būti teikiama pasverta holistinė informacija apie gestų kalbą ir apie tai, ką reiškia būti kurčiu, kad tėvai galėtų priimti informacija pagrįstą sprendimą atsižvelgdami į tai, kas geriausia jų vaikams;
20. pabrėžia, kad vaikams nepaprastai svarbios ankstyvosios intervencijos programos – taip jie ugdo gyvenimiškus, įskaitant kalbos, įgūdžius; be to, pažymi, kad būtų idealu, jei į šias programas būtų įtraukiami sektinu pavyzdžiu tapę kurtieji;
21. pabrėžia, kad ikimokyklinio ugdymo įstaigose ir mokyklose kurtiesiems, kurtiesiems ir akliesiems bei klausos sutrikimų turintiems moksleiviams ir jų tėvams turi būti sudaroma galimybė mokytis jų aplinkoje naudojamos nacionalinės ar regioninės gestų kalbos⁽²⁾;

⁽¹⁾ Jungtinių Tautų neįgaliųjų teisių konvencijos 11 straipsnis.

⁽²⁾ http://www.univie.ac.at/designbilingual/downloads/De-Sign_Bilingual_Findings.pdf.

2016 m. lapkričio 23 d., trečiadienis

22. pabrėžia, kad gestų kalba turėtų būti įtraukta į švietimo programas siekiant padidinti informuotumą apie gestų kalbos vartojimą ir jį skatinti;
23. pabrėžia, kad būtina imtis priemonių, siekiant pripažinti ir skatinti kalbinę kurčiųjų bendruomenių tapatybę ⁽¹⁾;
24. ragina valstybes nares skatinti mokytis gestų kalbos taip pat, kaip ir užsienio kalbų;
25. pabrėžia, kad kvalifikuoti gestų kalbos vertėjai, taip pat gestų kalbą įvaldę ir įgūdžių veiksmingai dirbti dvikalbėje įtraukioje švietimo aplinkoje turintys pedagogai yra esminis kurčių vaikų ir jaunuolių akademinį laimėjimų veiksnys, ilgainiui užtikrinantis aukštesnius mokymosi rezultatus ir mažesnio nedarbo lygį;
26. atkreipia dėmesį į tai, kad daug kur trūksta gestų kalbos vartotojams reikalingų dvikalbių vadovėlių ir mokomosios medžiagos, parengtos patogiu formatu ir reikiamomis kalbomis;
27. ragina garantuoti, kad būtų laikomasi laisvo kurčiųjų, kurčiųjų ir aklųjų bei klausos sutrikimų turinčių asmenų judėjimo ES principo – ypač pagal programą „Erasmus+“ ir susijusias judumo programas – užtikrinant, kad šių programų dalyviai nebūtų apkrauti neproporcingai didele našta paliekant jiems patiems rūpintis savo poreikiais, susijusiais su vertimo paslaugomis;
28. teigiamai vertina bandomąją Europos neįgaliojo kortelės projektą; apgailestauja, kad į projektą neįtrauktos gestų kalbos vertimo paslaugos, nes tai labai trikdo laisvą kurčių, kurčių ir aklų bei klausos sutrikimų turinčių darbuotojų ir studentų judėjimą ES;

Europos Sąjungos institucijos

29. pripažįsta, kad būtino pritaikymo priemonių ir prieinamumo, įskaitant gestų kalbos vertimo paslaugas, užtikrinimo požiūriu ES institucijos turi būti geriausias praktinis pavyzdys savo darbuotojams, išrinktiems pareigūnams ir stažuotojams bei ES piliečiams;
30. teigiamai vertina tai, kad ES institucijos *ad hoc* pagrindu jau užtikrina viešų renginių ir komitetų posėdžių prieinamumą; laikosi nuomonės, kad subtitravimas ir balso konvertavimas į tekstą turėtų būti laikomi alternatyviomis, tačiau lygiavertėmis ir būtinomis priemonėmis klausos sutrikimų turintiems asmenims, kurie nevaržo gestų kalbos, ir kad ES institucijų darbuotojams tai irgi svarbu būtino pritaikymo priemonėms užtikrinti, kaip apibrėžta direktyvoje 2000/78/EB, nustatančioje vienodo požiūrio užimtumo ir profesinėje srityje bendruosius pagrindus;
31. pripažįsta, kad ES institucijos taiko sistemą, pagal kurią atitinkami jų vertimo žodžiu skyriai teikia gestų kalbos vertimo paslaugas prieinamumo tikslais; ragina institucijas esamas sistemas taip pat naudoti užtikrinant būtino pritaikymo priemones darbuotojams ir (arba) išrinktiems pareigūnams, kad veiksmingai mažėtų žmogui ir institucijoms tenkanti administracinė našta;
32. primygtinai ragina institucijas oficialiai suteikti gestų kalbos vertėjams tokį pat statusą, kaip ir šnekamųjų kalbų vertėjams, atsižvelgiant į vertimo žodžiu paslaugas, kurias jie teikia institucijoms ir (arba) jų darbuotojams bei paskirtiesiems pareigūnams, įskaitant galimybę naudotis technologine pagalba, parengiamąja medžiaga ir dokumentais;
33. ragina Eurostatą užtikrinti, kad ES institucijoms būtų teikiama statistika apie kurčius, kurčius ir aklius bei klausos sutrikimų turinčius gestų kalbos vartotojus – taip jos galėtų geriau apibrėžti, įgyvendinti ir analizuoti savo vykdomą politiką negalios ir kalbos srityse;
34. ragina Parlamento lankytojų tarnybas pasirūpinti kurčių, kurčių ir aklų bei klausos sutrikimų turinčių lankytojų reikmėmis sudarant jiems galimybę tiesiogiai naudotis vertimo į nacionalinę ar regioninę gestų kalbą bei balso konvertavimo į tekstą paslaugomis;

⁽¹⁾ JT neįgaliųjų teisių komiteto bendroji pastaba Nr. 4, žr. <http://www.ohchr.org/Documents/HRBodies/CRPD/GC/RighttoEducation/CRPD-C-GC-4.doc>.

2016 m. lapkričio 23 d., trečiadienis

35. prašo institucijų visapusiškai įgyvendinti ES bandomąjį projektą INSIGN – tai atsakas į Parlamento 2012 m. gruodžio 12 d. sprendimą dėl gestų kalbos realiojo laiko taikomosios programos ir paslaugos įgyvendinimo, siekiant gerinti kurčiųjų ir klausos sutrikimų turinčių asmenų bei ES institucijų komunikacijos galimybes ⁽¹⁾;

o

o o

36. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams.

⁽¹⁾ <http://www.eud.eu/projects/past-projects/insign-project/>.

2016 m. lapkričio 23 d., trečiadienis

P8_TA(2016)0443

Leidimo naudoti veikliąją medžiagą bentazoną atnaujinimas

2016 m. lapkričio 23 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Komisijos įgyvendinimo reglamento, kuriuo pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką pratęsimas veikliosios medžiagos bentazono patvirtinimo galiojimas ir iš dalies keičiamas Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 540/2011 priedas, projekto (D047341/00 – 2016/2978(RSP))

(2018/C 224/10)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos įgyvendinimo reglamento, kuriuo pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką pratęsimas veikliosios medžiagos bentazono patvirtinimo galiojimas ir iš dalies keičiamas Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 540/2011 priedas, projektą (D047341/00,
  - atsižvelgdamas į 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką ir panaikinantį Tarybos direktyvas 79/117/EEB ir 91/414/EEB⁽¹⁾, ypač į jo 20 straipsnio 1 dalį,
  - atsižvelgdamas į 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai 11 ir 13 straipsnius⁽²⁾,
  - atsižvelgdamas į Europos maisto saugos tarnybos (EFSA) rizikos vertinimo tarpusavio peržiūros⁽³⁾ išvadą dėl veikliosios medžiagos bentazono, kaip pesticido,
  - atsižvelgdamas į Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto pasiūlymą dėl rezoliucijos,
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 106 straipsnio 2 ir 3 dalis,
- A. kadangi veiklioji medžiaga bentazonas veikia kaip atrankinis jau išdygusias plačialapes piktžolės naikinantis herbicidas, tinkamas daugeliui pasėlių ir paprastai naudojamas žemės ūkyje;
- B. kadangi veiklioji medžiaga bentazonas dėl jai būdingų savybių turi dideles galimybes tiesiogiai nutekėti į gruntinius vandenius;
- C. kadangi JK aplinkos agentūros duomenimis veiklioji medžiaga bentazonas yra JK gruntiniuose vandenyse dažniausiai nustatomas patvirtintas pesticidas, kurį galima aptikti ir vandens paviršiuje; kadangi panaši padėtis visoje Europoje;
- D. kadangi pagal 2016 m. balandžio 8 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2016/549, kuriuo iš dalies keičiamas įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 540/2011, veikliosios medžiagos bentazono patvirtinimo galiojimas pratęstas iki 2017 m. birželio 30 d., nes atidėtas medžiagos vertinimas;
- E. kadangi Komisijos įgyvendinimo reglamento, kuriuo pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką pratęsimas veikliosios medžiagos bentazono patvirtinimo galiojimas ir iš dalies keičiamas Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 540/2011 priedas, projekte (toliau – įgyvendinimo reglamento projektas) remiantis EFSA moksliniu vertinimu bentazonas patvirtinamas iki 2032 m. sausio 31 d., t. y. ilgiausiam galimam laikotarpiui;

⁽¹⁾ OL L 309, 2009 11 24, p. 1.

⁽²⁾ OL L 55, 2011 2 28, p. 13.

⁽³⁾ EFSA leidinys 2015; 13(4):4077.

2016 m. lapkričio 23 d., trečiadienis

- F. kadangi pagal Reglamentą (EB) Nr. 1107/2009 ir atsižvelgiant į dabartines mokslines ir technines žinias tam tikros sąlygos ir apribojimai, visų pirma kalbant apie reikalavimą pateikti tolesnę patvirtinančią informaciją, nustatyti įgyvendinimo reglamento projekte;
- G. kadangi apsvarsčius pastabas, gautas pagal galiojimo pratęsimo vertinimo ataskaitą, buvo nuspręsta, kad reikėtų paprašyti, kad prašytojai pateiktų papildomą informaciją;
- H. kadangi apsvarsčius pastabas, gautas pagal galiojimo pratęsimo vertinimo ataskaitą, buvo nuspręsta, kad EFSA turėtų atlikti ekspertų konsultacijas žinduolių toksikologijos, nuosėdų, išlikimo aplinkoje ir elgsenos ir ekologinės toksikologijos srityse ir priimti išvadas dėl to, ar galima tikėtis, jog veiklioji medžiaga bentazonas atitiks sąlygas, nustatytas Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 4 straipsnyje;
- I. kadangi reikalaujama, kad prašymo pateikėjai pateiktų patvirtinančią informaciją apie 2/3 lygmens testus, šiuo metu nurodytus EBPO konceptualioje sistemoje, parengtoje siekiant nustatyti endokrininio veikimo būdo poveikį vystymuisi, pastebėtą atliekant toksinio poveikio vystymuisi tyrimus su žiurkėmis (didesnis apvaisintų pelių persileidimų skaičius, mažiau gyvų embrionų ir pavėluotas embrionų vystymasis nenustačius aiškaus motinos toksiškumo, iš to sprendžiant, kad būtų galima klasifikuoti kaip 2 kategorijos toksišką medžiagą);
- J. kadangi rizikos vartotojams vertinimas nebuvo baigtas, nes siūlomos nuosėdų apibrėžtys siekiant įvertinti riziką augalams ir poveikį naminiams gyvuliams dėl nustatytų duomenų trūkumų buvo laikomi negalutiniais;
- K. kadangi nebaigtas pirminio bentazono ir metabolito N-metil-bentazono poveikio gruntiniams vandenims vertinimas; kadangi nėra informacijos apie galimą poveikį gruntiniams vandenims, kai metinis naudojimo rodiklis viršija 960 g a. s./ha (buvo taikomas referencinis naudojimas iki 1 440 g a. s./ha);
- L. kadangi Komisijos sprendimas patvirtinti veikliąją medžiagą tuo pačiu prašant duomenų, kuriais būtų patvirtintas jos saugumas (vadinamoji patvirtinamųjų duomenų procedūra) sudarytų galimybę pateikti veikliąją medžiagą rinkai prieš tai, kai Komisija gaus visus duomenis, kurių reikia šiam sprendimui pagrįsti;
- M. kadangi Europos ombudsmenė savo 2016 m. vasario 18 d. sprendime byloje 12/2013/MDC dėl Komisijos taikomos augalų apsaugos produktų (pesticidų) registravimo ir pateikimo rinkai praktikos paragino Komisiją patvirtinamųjų duomenų procedūrą taikyti ribotai ir griežtai laikantis taikytinų teisės aktų ir per dvejus metus po ombudsmenės sprendimo pateikti ataskaitą, iš kurios būtų aišku, kad sprendimų pagal patvirtinamųjų duomenų procedūrą skaičius labai sumažėjo palyginti su dabartine padėtimi;
- N. kadangi Komisijos įgyvendinimo reglamento projekte neįgyvendinami ombudsmeno pasiūlyti sprendimai siekiant pagerinti Komisijos pesticidų patvirtinimo sistemą;
- O. kadangi pagal Reglamentą (EB) Nr. 1107/2009 veikliųjų medžiagų patvirtinimas turėtų būti atnaujinamas ne ilgesniam kaip penkiolikos metų laikotarpiui; kadangi patvirtinimo laikotarpis turėtų būti proporcingas galimai rizikai, būdingai naudojant tokias medžiagas; kadangi pagal Reglamentu (EB) Nr. 1107/2009 nustatytą atsargumo principą reikalaujama, kad Komisija užtikrintų, jog veikliosios medžiagos nebūtų tvirtinamos tais atvejais, kai gali kilti pavojus visuomenės sveikatai arba aplinkai;
- P. kadangi EFSA atliktoje tarpusavio peržiūroje siūloma veikliąją medžiagą bentazoną klasifikuoti kaip 2 kategorijos toksiška reprodukcijai medžiagą pagal Reglamento (EB) Nr. 1272/2008 nuostatas;

2016 m. lapkričio 23 d., trečiadienis

- Q. kadangi šis klausimas nurodytas kaip itin opi problema, kai nėra pakankamai informacijos, kad būtų galima atlikti reprezentatyvaus naudojimo vertinimą pagal vienodus principus, išdėstytus Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 29 straipsnio 6 dalyje ir išdėstytus Komisijos reglamente (ES) Nr. 546/2011, kai atlikus vertinimą negalima padaryti išvados, jog bent vienu iš reprezentatyvaus naudojimo atvejų galima manyti, kad augalų apsaugos produktas, kuriame yra veikliosios medžiagos neigiamai nepaveiks žmonių ar gyvūnų sveikatos ar gruntinių vandenų, arba nedarys nepriimtino poveikio aplinkai;
- R. kadangi remiantis EFSA išvadomis buvo nustatytos itin didelį susirūpinimą keliančios sritys, visų pirma tai, kad abiejų prašytojų pateiktos techninės medžiagos specifikacijos buvo nesuderinamos su medžiaga, naudota bandymuose siekiant nustatyti toksikologines pamatines vertes ir kad nebuvo įrodyta, jos ekologinio toksiškumo tyrimuose naudota medžiaga buvo tinkamai reprezentatyvi kalbant apie abiejų prašytojų technines specifikacijas;
1. mano, kad Komisijos įgyvendinimo reglamento projektas viršija Reglamente (EB) Nr. 1107/2009 numatytus įgyvendinimo įgaliojimus;
  2. mano, kad veikliosios medžiagos bentazono reprezentatyvaus naudojimo vertinimas buvo nepakankamas norint daryti išvadą, jog bent vienu iš reprezentatyvaus naudojimo atvejų galima manyti, kad augalų apsaugos produktas, kuriame yra veikliosios medžiagos neigiamai nepaveiks žmonių ar gyvūnų sveikatos ar gruntinių vandenų, arba nedarys nepriimtino poveikio aplinkai;
  3. ragina Komisiją ir valstybes nares finansuoti mokslinius tyrimus ir inovacijas, susijusius su alternatyviais tvariais ir ekonomiškais kenksmingųjų organizmų kontrolės produktų sprendimais, siekiant užtikrinti aukšto lygio žmonių ir gyvūnų sveikatos ir aplinkos apsaugą;
  4. mano, kad Komisija, veikliajai medžiagai bentazonui taikydama patvirtinamųjų duomenų procedūrą, pažeidė Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 nuostatas ir nusižengė atsargumo principui, nustatytam Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 191 straipsnyje;
  5. ragina Komisiją prieš priimant sprendimą patvirtinti, prašyti trūkstamos informacijos ir ją įvertinti;
  6. prašo Komisijos atsiimti savo įgyvendinimo reglamento projektą ir pateikti komitetui naują projektą;
  7. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai bei valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams.
-

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0444

Gui Minhai, Kinijoje kalinamo leidėjo, atvejis

2016 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Gui Minhai, Kinijoje kalinamo leidėjo, atvejo (2016/2990(RSP))

(2018/C 224/11)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl Kinijos, ypač į 2016 m. vasario 4 d. rezoliuciją dėl dingusių be žinios Honkongo knygų leidėjų atvejo ⁽¹⁾, 2015 m. gruodžio 16 d. rezoliuciją dėl ES ir Kinijos santykių ⁽²⁾ ir 2014 m. kovo 13 d. rezoliuciją „ES prioritetai 25-ojoje JT Žmogaus teisių tarybos sesijoje“ ⁽³⁾,
  - atsižvelgdamas į 2016 m. sausio 7 d. Europos išorės veikslių tarnybos (EIVT) atstovo spaudai pareiškimą dėl asmenų, susijusių su Honkongo leidykla „Mighty Current“, dingimo,
  - atsižvelgdamas į 2016 m. balandžio mėn. 18-ą Europos Komisijos ir Europos išorės veikslių tarnybos ataskaitą dėl Ypatingojo Administracinio Kinijos Regiono (YAR) Honkongo,
  - atsižvelgdamas į 1995 m. pradėtą ES ir Kinijos dialogą dėl žmogaus teisių ir į jo 34-ąjį raundą, surengtą 2015 m. lapkričio 30 d. ir gruodžio 1 d. Pekine,
  - atsižvelgdamas į 2016 m. vasario 16 d. Jungtinių Tautų vyriausiojo žmogaus teisių komisaro pareiškimą,
  - atsižvelgdamas į 2016 m. birželio 22 d. Europos Komisijos ir EIVT bendrą komunikatą Europos Parlamentui ir Tarybai „Naujos ES strategijos dėl Kinijos elementai“,
  - atsižvelgdamas į Ypatingojo Administracinio Kinijos Liaudies Respublikos Regiono Honkongo Pagrindinį įstatymą, visų pirma į straipsnius dėl asmeninių laisvių ir spaudos laisvės, ir į Honkongo Teisių akto potvarkį,
  - atsižvelgdamas į 1966 m. gruodžio 16 d. Tarptautinį pilietinių ir politinių teisių paktą,
  - atsižvelgdamas į 1948 m. Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją,
  - atsižvelgdamas į 2015 m. liepos 1 d. Kinijos Nacionalinio Liaudies Kongreso Nuolatinio komiteto priimtą naują nacionalinio saugumo įstatymą, 2016 m. balandžio 28 d. Nacionalinio Liaudies Kongreso priimtą naują užsienio NVO valdymo įstatymą ir 2016 m. lapkričio 7 d. priimtą naują kibernetinio saugumo įstatymą,
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 135 straipsnio 5 dalį ir 123 straipsnio 4 dalį,
- A. kadangi 2015 m. spalio 17 d. Patajoje, Tailande, be žinios dingo Gui Minhai, knygų leidėjas, leidyklos ir literatūros kūrinių, kuriuose kritikuojamas Pekinas, prekiaujančio knygyno bendrasavininkis;
- B. kadangi nuo 2015 m. spalio iki gruodžio mėn. taip pat dingo kiti keturi Honkongo piliečiai (Lui Bo, Zhang Zhiping, Lam Wing-Kee ir Lee Bo), dirbę tame pačiame knygyne;

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0045.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0458.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2014)0252.

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

- C. kadangi Gui Minhai yra kinų kilmės Švedijos pilietis, taigi, jis yra ES pilietis;
- D. kadangi 2016 m. sausio 17 d. Gui Minhai dalyvavo Kinijos televizijos laidoje ir aiškiai pripažino, jog savanoriškai grįžo į žemyninę Kiniją, kad galėtų būti teisiamas dėl įtariamo nusikaltimo, susijusio su automobilio avarija 2003 m.; kadangi esama pagrįstų priežasčių manyti, kad jo pasirodymas per televiziją buvo surežisuotas ir kad jam buvo duotas tekstas, kurį jis turėjo perskaityti;
- E. kadangi Gui Minhai sulaukytas ilgiau kaip metus, su juo negalima susisiekti ir kadangi nežinoma jo buvimo vieta; kadangi Gui Minhai yra vienintelis tebekalintis leidėjas iš tos leidėjų grupės;
- F. kadangi Švedijos valdžios institucijos paprašė Kinijos valdžios institucijų visapusiškai padėti apsaugoti Švedijos piliečio, taip pat kitų „dingusių“ asmenų teises; kadangi nei Gui Minhai šeima, nei Švedijos vyriausybė nėra informuoti apie jam oficialiai pateiktus kaltinimus ar oficialią jo kalinimo vietą;
- G. kadangi 2016 m. kovo 4 d. Lui Bo ir kovo 8 d. Zhang Zhipingui, sulaukytiems žemyninėje Kinijoje, leista grįžti į Honkongą; kadangi jie paprašė policijos nutraukti jų bylas ir grįžo į žemyninę Kiniją tą pačią dieną, kai atvyko; kadangi 2016 m. kovo 24 d. Lee Bo grįžo į Honkongą ir neigia, kad buvo pagrobtas; kadangi 2016 m. birželio 16 d. Lam Wing-Kee grįžo į Honkongą;
- H. kadangi 2016 m. birželio mėn. vienas iš leidėjų, Lam Wing-Kee, grįžo į Honkongą, kad nutrauktų jo dingimo tyrimą, tačiau, užuot grįžęs į žemyninę Kiniją, pareiškė žiniasklaidai, kad jį buvo pagrobusi Kinijos saugumo tarnybos, laikė izoliuotą ir vertė prieš televizijos kameras prisipažinti padarius nusikaltimus, kurių jis nepadarė;
- I. kadangi Honkongas puoselėja ir saugo žodžio, saviraiškos ir spaudos laisvę; kadangi bet kokios medžiagos, kurioje kritikuojama Kinijos vadovybė, leidyba Honkonge yra teisėta, tačiau uždrausta žemyninėje Kinijoje; kadangi principas „viena šalis, dvi sistemos“ garantuoja Honkongo autonomiją nuo Pekino tokių laisvių atžvilgiu, kaip nustatyta Pagrindinio įstatymo 27 straipsnyje;
- J. kadangi 2015 m. ataskaitoje dėl Ypatingojo Administracinio Kinijos Regiono Honkongo EIVT ir Komisija nurodė, kad penkių knygų leidėjų atvejis yra vienas didžiausių iššūkių siekiant taikyti Honkongo Pagrindinį įstatymą ir principą „viena šalis, dvi sistemos“ nuo to laiko, kai Honkongas vėl prisijungė prie Kinijos Liaudies Respublikos 1997 m.; kadangi tik Honkongo teisėsaugos tarnybos turi teisinius įgaliojimus užtikrinti, kad Honkonge būtų laikomasi įstatymų;
- K. kadangi Jungtinių Tautų Kovos su kankinimu komitetas pranešė esąs rimtai susirūpinęs dėl nuolatinių iš įvairių šaltinių gaunamų pranešimų apie tai, kad žmonės nuolat neteisėtai kalinami slaptose ir neoficialiose sulaikymo vietose, vadinamuosiuose juoduosiuose kalėjimuose; kadangi jam taip pat didelį susirūpinimą kelia nuolatiniai pranešimai, kuriuose teigiama, kad kankinimas ir netinkamas elgesys vis dar giliai išisakniję baudžiamojo teisingumo sistemoje, kurioje nuosprendžiai grindžiami pernelyg dideliu pasitikėjimu prisipažinimais;
- L. kadangi Kinija pasirašė Tarptautinį pilietinių ir politinių teisių paktą, bet jo neratifikavo; kadangi Kinija nėra nei pasirašiusi, nei ratifikavusi Tarptautinės konvencijos dėl visų asmenų apsaugos nuo priverstinio dingimo;
- M. kadangi 2015 m. birželio 29 d. įvykusiame 17-ajame ES ir Kinijos aukščiausiojo lygio susitikime dvišaliai santykiai pasiekė naują lygį ir kadangi savo strateginėje programoje žmogaus teisių ir demokratijos klausimais ES išipareigoja užtikrinti, kad žmogaus teisės būtų jos santykių su visomis trečiosiomis šalimis, įskaitant jos strategines partneres, pagrindinis klausimas; kadangi 2016 m. liepos 12–13 d. įvykusiame 18-ajame ES ir Kinijos aukščiausiojo lygio susitikime priimtas baigiamasis pareiškimas, kuriame nurodyta, kad iki 2016 m. pabaigos įvyks dar vienas ES ir Kinijos dialogo žmogaus teisių klausimais raundas;

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

1. reiškia didelį susirūpinimą dėl to, kad nėra žinių apie Gui Minhai buvimo vietą; ragina nedelsiant paskelbti išsamią informaciją apie tai, kur jis yra, ir ragina nedelsiant saugiai jį paleisti, o jam suteikti teisę susisiekti;
2. reiškia susirūpinimą dėl įtarimų, kad žemyninės Kinijos teisėsaugos tarnybos vykdo veiklą Honkonge; primena Kinijos valdžios institucijoms, kad bet kokia jos teisėsaugos tarnybų veikla Honkonge nesiderina su principu „viena šalis, dvi sistemos“;
3. primygtinai ragina atitinkamas Tailando, Kinijos ir Honkongo institucijas išaiškinti dingimo atvejų aplinkybes, laikantis teisinės valstybės principo;
4. griežtai smerkia visus žmogaus teisių pažeidimų atvejus, visų pirma savavališkus sulaikymus, perdavimą, prievarta išgautus prisipažinimus, slaptą kalinimą, kalinimą neleidžiant susisiekti, spaudos ir saviraiškos teisės pažeidimus; primena, kad turi būti užtikrintas knygų redaktorių, žurnalistų ir tinklaraštininkų nepriklausomumas; ragina nedelsiant nutraukti žmogaus teisių pažeidimus ir politinį bauginimą;
5. smerkia saviraiškos laisvės suvaržymus ir kriminalizavimą ir apgailestauja dėl saviraiškos laisvės apribojimų sugriežtinimo; ragina Kinijos vyriausybę nustoti varžyti laisvą informacijos srautą, įskaitant varžymą ribojant naudojimąsi internetu;
6. reiškia susirūpinimą dėl 2016 m. lapkričio 7 d. priimto naujo įstatymo dėl kibernetinio saugumo, nes jis skatina ir institucionalizuoja kibernetinės erdvės cenzūros ir stebėsenos praktiką, dėl priimto nacionalinio saugumo įstatymo ir kovos su terorizmu įstatymo projekto; atkreipia dėmesį į Kinijos reformas remiančių teisininkų ir pilietinių teisių gynėjų baimę, kad šiais įstatymais bus dar labiau apribota saviraiškos laisvė ir kad savicenzūra tik didės;
7. ragina Kiniją panaikinti ar at mesti visus kaltinimus taikiems vyriausybės kritikams, kovos su korupcija aktyvistams, teisininkams ir žurnalistams;
8. reiškia susirūpinimą dėl to, kad netrukus, 2017 m. sausio 1 d., įsigalios užsienio nevyriausybinų organizacijų valdymo įstatymas, nes jis labai stipriai trukdys Kinijos pilietinės visuomenės veiklai ir labai apribos asociacijų ir saviraiškos laisvės šalyje, įskaitant Kinijos viešojo saugumo ministerijoje neregistruotų užsienio NVO uždraudimą, draudimą provincijų viešojo saugumo tarnyboms finansuoti bet koki Kinijos asmenį ar organizaciją ir draudimą Kinijos grupėms vykdyti veiklą neregistruotų užsienio NVO, įskaitant Honkonge ir Makao įsisteigusias organizacijas, vardu ar jų pavedimu; ragina Kinijos valdžios institucijas užtikrinti saugias ir sąžiningas veiklos sąlygas ir skaidrias procedūras, kad NVO galėtų laisvai ir veiksmingai veikti Kinijoje;
9. pabrėžia Europos Sąjungos įsipareigojimą stiprinti demokratiją, įskaitant teisinės valstybės principą, teisminių institucijų nepriklausomumą, pagrindines laisves ir teises, skaidrumą ir informacijos bei saviraiškos laisvę Honkonge;
10. ragina Kiniją nedelsiant ratifikuoti Tarptautinių pilietinių ir politinių teisių paktą, pasirašyti ir ratifikuoti Tarptautinę konvenciją dėl visų asmenų apsaugos nuo priverstinio dingimo;
11. pabrėžia Europos Sąjungos įsipareigojimą stiprinti teisinę valstybę, teisminių institucijų nepriklausomumą, pagrindines laisves ir teises, o ypač skaidrumą ir žodžio bei saviraiškos laisvę visose šalyse, su kuriomis ES palaiko dvišalius santykius; mano, kad reikia užmegzti prasmingą ir atvirą dialogą žmogaus teisių klausimais, grindžiamą abipuse pagarba; laikosi nuomonės, kad tvirti ir nuolat palaikomi ES ir Kinijos santykiai turi užtikrinti veiksmingą platformą brandžiam, prasmingam ir atviram žmogaus teisių dialogui, grindžiamam abipuse pagarba;
12. primygtinai nurodo, kad prekybiniai ir ekonominiai santykiai labai svarbūs siekiant didinti šalių gerovę; primena, kad tokie santykiai gali plėtotis tik tada, jei yra gera valia ir abipusis pasitikėjimas; pabrėžia, kad pagarba žmogaus teisėms ir skaidrumas yra modernių prekybos susitarimų dalis;
13. primygtinai ragina atitinkamas ES institucijas sparčiai veikti ir įtraukti Gui Minhai atvejo klausimą į kito ES ir Kinijos dialogo žmogaus teisių klausimais darbotvarkę;

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

14. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, Kinijos Liaudies Respublikos vyriausybei ir parlamentui, taip pat Ypatingojo Administracinio Regiono Honkongo vadovui ir asamblėjai.

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0445

Guarani-Kaiowá genties padėtis Brazilijos Pietų Mato Grosso valstijoje

2016 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl gyvanių ir kaivų padėties Brazilijos Pietų Mato Grosso valstijoje (2016/2991(RSP))

(2018/C 224/12)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezolucijas dėl būtinybės apsaugoti Brazilijos čiabuvių tautų teises, ypač į 1996 m. vasario 15 d. rezoluciją dėl Brazilijos čiabuvių tautų konstitucinių teisių pažeidimo ⁽¹⁾,
  - atsižvelgdamas į savo 1995 m. spalio 12 d. rezoluciją dėl Brazilijos čiabuvių tautų padėties ⁽²⁾,
  - atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų deklaraciją dėl čiabuvių tautų teisių (angl. UNDRIP), kurią 2007 m. rugsėjo 13 d. priėmė Generalinė Asamblėja,
  - atsižvelgdamas į 1948 m. gruodžio 10 d. Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją,
  - atsižvelgdamas į 2015 m. rugsėjo mėn. priimtus Jungtinių Tautų darnaus vystymosi tikslus,
  - atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų verslo ir žmogaus teisių pagrindinius principus ir Jungtinių Tautų pasaulinį susitarimą,
  - atsižvelgdamas į 1989 m. birželio 27 d. priimtą Tarptautinės darbo organizacijos konvenciją dėl čiabuvių tautų ir genčių (Konvenciją Nr. 169), kurią parafavo ir Brazilija,
  - atsižvelgdamas į 2016 m. rugpjūčio 9 d. Tarptautinės pasaulio čiabuvių dienos proga paskelbtą Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai Federicos Mogherini pareiškimą,
  - atsižvelgdamas į 1998 m. Jungtinių Tautų deklaraciją dėl žmogaus teisių gynėjų, Europos Sąjungos gaires dėl žmogaus teisių gynėjų ir Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemonę (angl. EIDHR),
  - atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų specialiosios pranešėjos čiabuvių tautų teisių klausimais Victorios Tauli Corpuz ataskaitą dėl jos 2016 m. kovo 7–17 d. apsilankymo Brazilijoje (A/HRC/33/42/Add.1),
  - atsižvelgdamas į 2016 m. Misijų čiabuvių tautose tarybos (port. CIMI) pranešimą,
  - atsižvelgdamas į ES specialiojo įgaliotinio žmogaus teisių klausimais pareiškimus, paskelbtus ES ir Brazilijos dialogo žmogaus teisių klausimais metu,
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 135 straipsnio 5 dalį ir 123 straipsnio 4 dalį,
- A. kadangi 1988 m. priimtoje šiuo metu galiojančioje Brazilijos Konstitucijoje, dėl kurio buvo deramasi su čiabuvių tautomis, pripažįstamos tokių tautų teisės išsaugoti savo kultūros tradicijas ir pripažįstama jų pirminė teisė į savo protėvių teritorijas; kadangi valstybei tenka pareiga reguliuoti ir apsaugoti šią teisę;

⁽¹⁾ OL C 65, 1996 3 4, p. 164.

⁽²⁾ OL C 287, 1995 10 30, p. 202.

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

- B. kadangi, pasak Jungtinių Tautų specialiosios pranešėjos čiabuvių tautų teisių klausimais, pranešama, jog per pastaruosius aštuonerius metus stebėtina nepasiekta jokios pažangos įgyvendinant Jungtinių Tautų rekomendacijas ir sprendžiant įsisenėjusius klausimus, ypač svarbius Brazilijos čiabuvių tautoms (pavyzdžiui, tvirtinant jų teritorijų ribas), taip pat nerimą kelia sumažėjusi čiabuvių tautų teisių apsauga;
- C. kadangi, remiantis Specialiojo čiabuvių sveikatos apsaugos sekretoriato (port. SESAI) ir Pietų Mato Grosso Čiabuvių sveikatos apsaugos apygardos (port. DSEI-MS) pateiktais oficialiais duomenimis apie Pietų Mato Grosso valstijoje nužudytus čiabuvius gvaranius ir kaivus, per pastaruosius 14 metų nužudyta ne mažiau kaip 400 čiabuvių ir 14 jų lyderių (įskaitant Simiao Vilharva ir Clodiodi de Souza), bandžiusių taikiais protestais atgauti savo protėvių žemes;
- D. kadangi, remiantis 2008–2009 m. atliktu nacionaliniu čiabuvių sveikatos ir mitybos Brazilijoje tyrimu, 26 % čiabuvių vaikų nuolat neprivalgo (palyginti su vidutiniškai 5,9 % ne čiabuvių vaikų); kadangi, remiantis neseniai atliktais organizacijos FIAN (angl. „FoodFirst Information and Action Network“) Brazilijos padalinio ir Misijų čiabuvių tautose tarybos (port. CIMI) moksliniais tyrimais, 42 % asmenų gvaranių ir kaivų bendruomenėse nuolat neprivalgo;
- E. kadangi nepakankamas tinkamų sveikatos priežiūros, švietimo ir socialinių paslaugų teikimas ir neatliktas čiabuvių žemių demarkavimas turi įtakos jaunuolių savižudybių ir kūdikių mirtingumo rodikliams; kadangi per pastaruosius 15 metų bent 750 asmenų (daugiausiai jaunuolių), nusižudė ir daugiau kaip 600 jaunesnių nei 5 metų amžiaus vaikų mirė (dauguma jų nuo lengvai išgydomų ligų, kurių buvo galima išvengti);
- F. kadangi 98,33 % Brazilijos čiabuvių žemių yra Amazonės regione, kuriame čiabuviai padeda išsaugoti biologinę įvairovę ir taip padeda užkirsti kelią klimato kaitai; kadangi, remiantis tyrimu „Toward a Global Baseline of Carbon Storage in Collective Lands: An Updated Analysis of Indigenous Peoples' and Local Communities' Contributions to Climate Change Mitigation“, kurį atliko ir 2016 m. lapkričio 1 d. paskelbė organizacijos „Rights and Resources Initiative“, „Woods Hole Research Center“ ir „World Resources Institute“, čiabuvių teisių į žemę išplėtimas gali atlikti svarbų vaidmenį apsaugant miškus, biologinę įvairovę ir ekosistemas;
- G. kadangi Federalinė viešųjų reikalų ministerija ir Nacionalinis indėnų reikalų fondas (port. FUNAI) 2007 m. pasirašė Elgesio koregavimo sąlygas, siekdami iki 2009 m. nustatyti ir demarkuoti 36 gvaranių ir kaivų bendruomenių teritorijas Pietų Mato Grosso valstijoje;
- H. kadangi šiuo metu įgyvendinama keletas iniciatyvų, kuriomis siekiama pakeisti Brazilijos Federalinės Konstitucijos turinį, aiškinimą ir taikymą, ir kadangi šie galimi pakeitimai galėtų sukelti pavojų Konstitucijoje pripažintoms čiabuvių teisėms;
1. pripažįsta ilgalaikius ES ir Brazilijos partnerystės ryšius, grindžiamus abipusiu pasitikėjimu ir pagarba demokratiniais principais ir vertybėmis; teigiamai vertina Brazilijos vyriausybės pasiektą pažangą tokiais klausimais kaip konstruktyvus Nacionalinio indėnų reikalų fondo vaidmuo, keletas Federalinio Aukščiausiojo Teismo sprendimų siekiant užkirsti kelią iškeldinimams, ne kartą dėtos pastangos diferencijuoti sveikatos ir švietimo paslaugas, dideli pasiekimai demarkuojant žemės sklypus Amazonės regione, pirmosios nacionalinės konferencijos čiabuvių politikos klausimais organizavimas ir Nacionalinės politikos čiabuvių klausimais tarybos įsteigimas;
  2. griežtai smerkia įvykdytus smurto aktus prieš Brazilijos čiabuvių bendruomenes; apgailestauja dėl gvaranių ir kaivų skurdo ir žmogaus teisių būklės Pietų Mato Grosso valstijoje;
  3. ragina Brazilijos valdžios institucijas nedelsiant imtis veiksmų, kad užtikrintų čiabuvių saugumą, ir pasirūpinti, kad būtų atlikti nepriklausomi tyrimai dėl savo žmogaus teises ir teises į savo teritoriją ginančių čiabuvių nužudymų ir užpuolimų ir būtų galima patraukti atsakomybėn kaltininkus;

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

4. primena Brazilijos valdžios institucijoms jų atsakomybę už tai, kad gvaranių ir kaivų atžvilgiu būtų išsaugotos ir visapusiškai taikomos Brazilijos Konstitucijos nuostatos dėl asmens teisių ir mažumų bei apsiginti negalinčių etninių grupių teisių apsaugos
  5. primena Brazilijos valdžios institucijoms jų pareigą čiabuvių tautų atžvilgiu laikytis tarptautinių žmogaus teisių standartų, kaip visų pirma reikalaujama Brazilijos Federalinėje Konstitucijoje ir Įstatyme Nr. 6.001/73 (Indėnų statute);
  6. pripažįsta Brazilijos Federalinio Aukščiausiojo Teismo vaidmenį tęsiant čiabuvių tautų pirminių ir konstitucinių teisių apsaugą ir ragina Nacionalinę Tarybą parengti mechanizmus ir veiksmus, kurie geriau gintų pažeidžiamų žmonių grupių poreikius;
  7. ragina Brazilijos valdžios institucijas visapusiškai įgyvendinti Jungtinių Tautų specialiosios pranešėjos čiabuvių tautų teisių klausimais rekomendacijas, pateiktas po jo 2016 m. kovo mėn. apsilankymo Brazilijoje;
  8. ragina Brazilijos valdžios institucijas parengti veiklos planą, kuriuo teikiamas prioritetas visų teritorijų, į kurias pretenduoja gvaraniai ir kaivai, demarkavimui, taip pat sukurti tam reikalingas technines veiklos sąlygas, nes daugelis nužudymų yra atsakomieji veiksmai, susiję su protėvių žemių atsiėmimu;
  9. rekomenduoja, kad Brazilijos valdžios institucijos numatytų pakankamą biudžetą Nacionaliniam indėnų reikalų fondui ir sustiprintų jį ištekliais, būtinais siekiant teikti pagrindines čiabuvių tautoms reikalingas paslaugas;
  10. reiškia susirūpinimą dėl siūlomo Konstitucijos pakeitimo Nr. 215/2000 (PEC 215), kuriam griežtai prieštarauja Brazilijos čiabuvių tautos, nes jo priėmimo atveju indėnams priešiškos interesų grupės, susijusios su žemės ūkio verslu, medienos, kasybos ir energetikos sektoriais, galės užblokuoti naujų čiabuvių teritorijų pripažinimą ir kils pavojus čiabuvių teisėms į žemę; yra tvirtai įsitikinęs, kad įmonės turėtų atsakyti už bet kokią žalą aplinkai ir žmogaus teisių pažeidimus, atsiradusius dėl jų kaltės, ir kad ES ir jos valstybės narės turėtų laikyti šį principą esminiu ir įtvirtinti jį privalomomis nuostatomis visose prekybos politikos priemonėse;
  11. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, Jungtinių Tautų vyriausiajam žmogaus teisių komisarui, Brazilijos prezidentui ir vyriausybei, Brazilijos Nacionalinio Kongreso pirmininkui, Europos ir Lotynų Amerikos parlamentinės asamblėjos pirmininkams ir Jungtinių Tautų nuolatiniam forumui čiabuvių klausimais (UNPFII).
-

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0446

Ildaro Dadino, sąžinės kalinio Rusijoje, atvejis**2016 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Ildaro Dadino, sąžinės kalinio Rusijoje, atvejo (2016/2992(RSP))**

(2018/C 224/13)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo ankstesnius pranešimus, rekomendacijas ir rezoliucijas dėl Rusijos, ypač į savo 2012 m. spalio 23 d. rezoliuciją dėl bendrų vizų išdavimo apribojimų nustatymo Rusijos pareigūnams, susijusiems su Sergejaus Magnitskio byla⁽¹⁾, savo 2013 m. birželio 13 d. rezoliuciją dėl įstatymo viršenybės Rusijoje⁽²⁾ ir 2014 m. kovo 13 d. rezoliuciją „Rusija. Nuosprendžiai demonstrantams, dalyvavusiems įvykiuose Bolotnajos aikštėje“⁽³⁾, į savo 2014 m. balandžio 2 d. rekomendaciją Tarybai dėl bendrų vizų išdavimo apribojimų nustatymo Rusijos pareigūnams, susijusiems su Sergejaus Magnitskio byla⁽⁴⁾, taip pat į savo 2014 m. spalio 23 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl NVO „Memorial“ (2009 m. Sacharovo premijos laimėtoja) uždarymo Rusijoje⁽⁵⁾, 2015 m. kovo 12 d. rezoliuciją dėl Rusijos opozicijos lyderio Boriso Nemcovo nužudymo ir demokratijos padėties Rusijoje⁽⁶⁾, 2015 m. birželio 10 d. rezoliuciją dėl ES ir Rusijos santykių padėties⁽⁷⁾ ir 2015 m. rugsėjo 10 d. rezoliuciją dėl Rusijos, ypač Estono Kohvero, Oleho Sencovo ir Oleksandro Kolčenkos bylų⁽⁸⁾,
  - atsižvelgdamas į 2013 m. birželio 3-4 d. vykusio ES ir Rusijos aukščiausiojo lygio susitikimo rezultatus ir į 2013 m. gegužės 19 d. konsultacijas žmogaus teisių klausimais,
  - atsižvelgdamas į Rusijos konstituciją, ypač į jos 29 straipsnį, kuriuo saugoma žodžio laisvė, ir 31 straipsnį, kuriuo numatyta teisė į taikius susirinkimus,
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 135 straipsnio 5 dalį ir 123 straipsnio 4 dalį,
- A. kadangi Rusijos opozicijos aktyvistas Ildaras Dadinas, 2015 m. gruodžio pradžioje nubaustas trejiems metams kalėjimo už tai, kad surengė keletą taikių antikarinių protestų ir susirinkimų, buvo pirmas asmuo Rusijoje, nuteistas vadovaujantis 2014 m. priimtu griežtu įstatymu dėl viešų susirinkimų;
- B. kadangi I. Dadinas buvo nubaustas kalėti trejus metus, viršijant prokuroro rekomenduotą dvejų metų bausmę; kadangi nuosprendį apskundus bausmės laikas sutrumpintas iki dvejų su puse metų;
- C. kadangi, kaip pranešama, kalėdamas Karelijos griežtojo režimo kolonijoje Nr. 7 I. Dadinas Rusijos valdžios institucijų rankose ne kartą patyrė kankinimą, mušimą, nežmonišką elgesį ir grasinimus nužudyti;
- D. kadangi Europos Žmogaus Teisių Teismas (EŽTT) pritarė I. Dadino advokato prašymui ir įpareigojo Rusijos Federaciją užtikrinti veiksmingą tyrimą, perkelti I. Dadiną į kitą kalnimo vietą ir sudaryti jam sąlygas bendrauti su savo teisiniu atstovu;

⁽¹⁾ OL C 68 E, 2014 3 7, p. 13.⁽²⁾ OL C 65, 2016 2 19, p. 150.⁽³⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2014)0253.⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2014)0258.⁽⁵⁾ OL C 274, 2016 7 27, p. 21.⁽⁶⁾ OL C 316, 2016 8 30, p. 126.⁽⁷⁾ OL C 407, 2016 11 4, p. 35.⁽⁸⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0314.

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

- E. kadangi I. Dadino atvejis nėra pavienis: remiantis patikimais pranešimais apie žmogaus teisių padėtį, kankinimas, nederamas ir nežmoniškas elgesys Rusijos baudžiamųjų priemonių sistemoje naudojami sistemingai; kadangi kalinių ar baudžiamosiose ir sulaikymo įstaigose esančių asmenų kankintojai ir smurtaujantieji prieš juos bei tie, kurie turėtų atsakyti už šią neleistiną veiklą, dažnai lieka nenubausti;
- F. kadangi 2016 m. lapkričio 3 d. Europos Tarybos generalinis sekretorius Thorbjørn Jagland, kalbėdamas su Rusijos Federacijos teisingumo ministru Aleksandru Konovalovu, pareiškė, kad įtarimai dėl netinkamo elgesio su I. Dadinu jam kelia susirūpinimą;
- G. kadangi pastaraisiais metais Rusijoje labai išaugo politinių kalinių skaičius: pasak Žmogaus teisių centro „Memorial“, šiuo metu jų yra 102, tarp jų Aleksandras Fiodorovičius Kostenko, Ivanas Nepomniaščich, Dmitrijus Bučenkovas, Vladimiras Jonovas, Maksimas Panfilovas ir kiti; kadangi nustatyta, kad 2015 m. Rusija 109 kartus – kitaip tariant, daugiau nei bet kuri kita šalis – pažeidė Europos žmogaus teisių konvenciją;
- H. kadangi 2015 m. užfiksuoti 197 laikinai suimtų asmenų mirties atvejai, įskaitant 109 staigiai pablogėjusios sveikatos būklės ir 62 savižudybės atvejus, o tai verčia manyti, kad patekę į Rusijos Federacijos kalinimo įstaigas sulaikytieji dažnai patiria smurtą, yra kankinami ir su jais netinkamai elgiamasi;
- I. kadangi 2016 m. spalio 26 d. Maskvos teismas skyrė 300 000 rublių baudą Jurijaus Levados analitiniam centrui (centrui „Levada“) – vienai iš trijų svarbiausių viešąją nuomonę Rusijoje tiriančių organizacijų – nes ji nebuvo užregistruota kaip „užsienio agentas“;
- J. kadangi neseniai Prezidentas V. Putinas pasirašė potvarkį, kuriuo remiantis nuo šiol Rusija atsisako būti Tarptautinio baudžiamojo teismo (TBT) Romos statuto šalimi; kadangi Rusijos užsienio reikalų ministerijos pareiškime TBT darbas buvo pavadintas neveiksmingu ir vienašališku bei pareikštas susirūpinimas dėl jo tyrimo, susijusio su 2008 m. rugpjūčio mėn. įvykiais Pietų Osetijoje; kadangi TBT prokurorai teismo interneto svetainėje paskelbė ataskaitą, kurioje pažymima, kad Rusijos okupaciją lydėjo Krymo totorių persekiojimas ir bauginimas;
- K. kadangi 2016 m. spalio mėn. Jungtinių Tautų Žmogaus teisių taryba nusprendė nebeperrinkti Rusijos savo nare po to, kai per 80 žmogaus teisių ir tarptautinės pagalbos organizacijų pasirašė laišką, kuriame JT narės raginamos blokuoti Rusijos išrinkimą į šį organą;
1. ragina nedelsiant besąlygiškai išlaisvinti I. Dadiną ir visus, kurie buvo sulaikyti pateikus suklastotus ar nepagrįstus kaltinimus arba už tai, kad naudojosi savo teise į saviraiškos ir susirinkimų laisvę;
  2. reiškia didžiulį susirūpinimą dėl Rusijos Federacijos baudžiamojo kodekso dalinio pakeitimo įtraukiant straipsnį, pagal kurį dar labiau suvaržomi vieši susibūrimai ir numatoma juos laikyti nusikalstama veika;
  3. ragina Rusijos valdžios institucijas atlikti nuodugnų ir skaidrų I. Dadino tvirtinimų apie patirtą kankinimą ir netinkamą elgesį tyrimą dalyvaujant nepriklausomiems žmogaus teisių ekspertams; ragina atlikti nepriklausomą kankinimų, smurtavimo, taip pat žeminančio ir nežmoniško elgesio, kuriais įtariami valstybinių Rusijos sulaikymo įstaigų, darbo stovyklų ir kalėjimų pareigūnai, tyrimą;
  4. atsižvelgdamas į tai ragina Rusijos Federaciją atlikti išsamų savo kalinimo įstaigų sistemos vertinimą, siekiant nuodugniai ją reformuoti, ir visapusiškai įgyvendinti standartus, dėl kurių susitarta pagal atitinkamas tarptautines konvencijas;
  5. solidarizuojasi su asmenimis, kurie Rusijoje ir laikinai okupuotose Ukrainos teritorijose buvo suimti pateikus suklastotus ir nepagrįstus kaltinimus (įskaitant Krymo totorius), ir ragina nedelsiant juos išlaisvinti;

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

6. primena Rusijai, kad svarbu visapusiškai laikytis savo tarptautinių teisinių įsipareigojimų, kuriuos ji yra prisiėmusi kaip Europos Tarybos ir Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacijos narė, taip pat gerbti pagrindines žmogaus teises ir teisinės valstybės principą, įtvirtintus įvairiose tarptautinėse sutartyse ir susitarimuose, kuriuos yra pasirašiusi ir kurių šalis yra Rusija; pabrėžia, kad Rusijos Federacija gali būti laikoma patikima partnere tarptautinio bendradarbiavimo srityje tik jeigu ji vykdo savo įsipareigojimus, prisiimtus pagal tarptautinę teisę; atsižvelgdamas į tai, reišia susirūpinimą dėl Prezidento potvarkio, kuriuo Rusija atsisako save laikyti TBT Romos statuto šalimi;
  7. ragina Rusijos vyriausybę imtis konkrečių skubių veiksmų, siekiant vykdyti visus EŽTT sprendimus prieš Rusiją; šiuo požiūriu apgailestauja, kad naujais 2015 m. gruodžio mėn. priimtais teisės aktais Rusijos Federacija suteikė teisę savo Konstituciniam teismui panaikinti EŽTT sprendimus;
  8. primygtinai ragina Tarybą parengti vieningą politiką Rusijos atžvilgiu, pagal kurią 28 ES valstybės narės ir ES institucijas būtų įpareigosotos laikytis tvirtos bendros pozicijos žmogaus teisių vaidmens klausimu ES ir Rusijos santykių bei pagarbos tarptautinei teisei srityse; ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją ir vyriausiąją įgaliotinę, taip pat Europos išorės veiksmų tarnybą (EIVT) ir Komisiją parengti svarią ir konkrečią strategiją Rusijos pilietinei visuomenei ir organizacijoms paremti pasinaudojant Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemone;
  9. ragina Tarybą priimti tikslines sankcijas ir nubausti tuos, kurie turi atsakyti už netinkamą elgesį su I. Dadinu ir kitais žmogaus teisių aktyvistais;
  10. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją EIVT, Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, Tarybai, Komisijai, Europos Tarybai, Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacijai bei Rusijos Federacijos Prezidentui, vyriausybei ir parlamentui.
-

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0449

Padėtis Sirijoje

2016 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl padėties Sirijoje (2016/2933(RSP))

(2018/C 224/14)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į ankstesnes savo rezoliucijas dėl Sirijos, taip pat į 2016 m. spalio 6 d. rezoliuciją⁽¹⁾,
  - atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų Chartijos principus,
  - atsižvelgdamas į 1948 m. Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją,
  - atsižvelgdamas į 1949 m. Ženevos konvencijas ir jų papildomus protokolus,
  - atsižvelgdamas į JT Saugumo Tarybos rezoliucijas dėl grupuočių „Da'esh“ ir „Jabhat Fateh al-Sham“ ir dėl konflikto Sirijos Arabų Respublikoje, ypač rezoliucijas 2118 (2013), 2139 (2014), 2165 (2014), 2191 (2014), 2199 (2015), 2254 (2015), 2258 (2015) ir 2268 (2016),
  - atsižvelgdamas į 2016 m. spalio 17 d. Tarybos išvadas ir 2016 m. vasario 18 ir 19 d., ir 2016 m. spalio 20 ir 21 d. Europos Vadovų Tarybos išvadas,
  - atsižvelgdamas į Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai Federicos Mogherini ir už humanitarinę pagalbą ir civilinę saugą atsakingo Komisijos nario Christoso Stylianideso bendrus pareiškimus: 2016 m. rugsėjo 16 d. dėl Sirijos, 2016 m. rugsėjo 20 d. dėl oro antskrydžių prieš JT ir Sirijos Raudonojo Pasmėnuli draugijos humanitarinės pagalbos vilkstinę, 2016 m. rugsėjo 24 d. dėl padėties Alepe, 2016 m. spalio 2 d. dėl skubios humanitarinės pagalbos teikimo Alepui iniciatyvos ir 2016 m. spalio 25 d. dėl būtinybės pristatyti humanitarinę pagalbą į Alepą,
  - atsižvelgdamas į JT Saugumo Tarybos įsteigtos Nepriklausomos tarptautinės tyrimų Sirijos Arabų Respublikoje komisijos ataskaitas ir 2016 m. rugsėjo 27 d. ir 2016 m. spalio 21 d. JT Saugumo Tarybos rezoliucijas dėl Sirijos Arabų Respublikos,
  - atsižvelgdamas į 2016 m. lapkričio 17 d. Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai Federicos Mogherini ir Tarptautinio baudžiamojo teismo pareiškimą dėl Rusijos,
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 123 straipsnio 2 ir 4 dalis,
- A. kadangi einant šeštiesiems konflikto metams dėl kraštutinio smurto ir brutalumo Sirijoje mirė daugiau nei 400 000 žmonių, o daugiau nei 13 mln. žmonių reikalinga humanitarinė pagalba; kadangi numatoma, kad 2016 m. 8,7 mln. žmonių bus perkelta pačioje Sirijoje, o 4,8 mln. pabėgo iš šalies;

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0382.

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

- B. kadangi Sirijoje neslūgsta mūšiai ir bombardavimai, o humanitarinė padėties dar labiau pablogėjo; kadangi Alepas tebėra Sirijos konflikto židinys, tačiau kovos taip pat tebesitęsia Hamoje, Idlibe, Sirijos šiaurės vakarinėje dalyje, Damasko priemiesčiuose ir Deir ez Zore; kadangi daugiau kaip keturi milijonai žmonių gyvena apgultuose miestuose ir sunkiai pasiekiamose vietovėse, kuris buvo sunaikinta itin svarbi vandens ir elektros energijos tiekimo infrastruktūra; kadangi, nepaisant vienašališkų B. al-Assado režimo ir Rusijos paskelbtų humanitarinių pertraukų, rytų Alepo ir kitų apgultų miestų, pvz., sukilėlių kontroliuojamo Zabadanio miesto ir vyriausybės kontroliuojamų Idlibo provincijos kaimų Kefraya ir Al-Fu'ah, gyventojai kenčia nuo didelio svarbiausių maisto produktų ir vaistų trūkumo; kadangi nuo 2016 m. liepos mėn. apgultų rytų Alepo rajonų nepasiekė jokia humanitarinė pagalba;
- C. kadangi Alepe ir visoje Sirijoje patiriama nuolatinė sveikatos krizė; kadangi pagal UNICEF duomenis daugiau negu du trečdaliai sirų regione neturi nuolatinės prieigos prie vandens, o beveik 6 mln. vaikų reikia skubios gyvybių gelbėjimo pagalbos;
- D. kadangi sunkių tarptautinių žmogaus teisių ir humanitarinės teisės pažeidimų yra padariusios visos konflikto šalys, tačiau sunkiausias iš jų – Rusijos ir Irano remiamas B. al-Assado režimas: civilių gyvenamose teritorijose naudojami nerinklūs ginklai, padėgamosios, vamzdinės ir įtvirtinimus griaunančios bombos, taip pat medžiagos, pagal Konvenciją dėl cheminio ginklo kūrimo, gamybos, kaupimo ir panaudojimo uždraudimo bei jo sunaikinimo laikomos cheminiu ginklu; kadangi nebuvo laikomasi atsargumo ir proporcingumo principų; kadangi buvo tyčia taikomasi į civilių gyvenamas vietas, mokyklas, ligonines, humanitarinės pagalbos darbuotojus ir pabėgėlių stovyklas; kadangi karo nusikaltimų ir nusikaltimų žmoniškumui vykdytojais neturėtų likti nenubausti;
- E. kadangi JT įgaliota Nepriklausoma tarptautinė tyrimų Sirijos Arabų Respublikoje komisija ir žmogaus teisių grupės surinko įrodymus, jog Sirijos vyriausybė nežmoniškomis sąlygomis kalina mažiausiai 200 000 žmonių; kadangi per pastaruosius metus nuo kankinimų ir ligų Sirijos vyriausybės kalėjimuose mirė tūkstančiai sirų; kadangi labai dažni priverstiniai dingimai ir labai paplitusi siaubinga prievarta prieš kalinius; kadangi Sirijos valdžios institucijos mėgino informaciją apie savo kalinimo įstaigas išlaikyti paslapyje neleidama į jas patekti pripažintiems tarptautiniams kalinimo įstaigų stebėtojams; kadangi Tarptautinis Raudonojo Kryžiaus komiteto (TRKK) atstovams nuo 2011 m. buvo leista apsilankyti tik keliuose kalėjimuose;
- F. kadangi pasaulis ne kartą buvo pasibaisėjęs grupuotės „Da'esh“ ir kitų džihadistų grupuočių žvėriškumu, žiauriomis egzekucijomis ir baisia seksualine prievarta, grobimais, kankinimais, priverstiniu atvertimu į islamą ir moterų ir mergaičių vergove; kadangi vaikai verbuojami ir naudojami teroristiniams išpuoliams vykdyti; kadangi grupuotė „Da'esh“ vis dar kontroliuoja dideles Sirijos ir Irako teritorijos dalis; kadangi grupuotė „Da'esh“ vykdo religinių ir etninių mažumų genocidą ir itin žiaurius kankinimus ir naikina kultūros paveldą; kadangi didelį susirūpinimą kelia grupuotės „Da'esh“ kontroliuojamų teritorijų gyventojų gerovė ir tai, kad per išlaisvinimo kampaniją gali būti naudojami kaip gyvieji skydai;
- G. kadangi grupuotė „Jabhat Fateh al-Sham“, anksčiau vadinta „al Nusra“ frontu, Sirijoje veikiantis organizacijos „al Qaeda“ padalinys, yra teroristinė organizacija, atmetanti vykdančias derybas pasiekiamų politinių permainų ir įtraukios demokratinės ateities Sirijoje galimybę;
- H. kadangi Sirija pasirašė Tarptautinio baudžiamojo teismo (TBT) Romos statutą, tačiau jo neratifikavo; kadangi JT Generalinis Sekretorius Ban Ki-moon ne kartą paragino JT Saugumo Tarybą dėl padėties Sirijoje kreiptis į TBT; kadangi Rusija ir Kinija stabdo atsakomybės Sirijoje klausimo sprendimo pažangą vetuodamos visas Saugumo Tarybos rezolucijas, kuriomis Teismui būtų suteikti įgaliojimai ištirti baisius nusikaltimus, įvykdytus per konfliktą Sirijoje; kadangi 2016 m. lapkričio 16 d. Rusija nusprendė nebūti Romos statutą pasirašiusia šalimi; kadangi atsakomybės nebuvimas skatina tolesnius žiaurumus ir apsunkena aukų kančias;

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

- I. kadangi visoms konflikte dalyvaujančioms valstybėms ir šalims reikia priminti jų įsipareigojimus pagal JT Saugumo Tarybos rezoliuciją Nr. 2254 (2015), ypač įpareigojimą nutraukti bet kokias atakas prieš civilius gyventojus ir civilinę infrastruktūrą ir įpareigojimą visoje šalyje užtikrinti humanitarinės pagalbos teikimą; kadangi Europos Sąjunga turi naudotis visomis savo turimomis priemonėmis, įskaitant ribojamąsias priemones, siekiant užtikrinti, kad visos šalys laikytųsi šios rezoliucijos;
- J. kadangi ES yra viena iš pagrindinių humanitarinės pagalbos žmonėms, bėgantiems nuo istorinės reikšmės smurto ir pražūties Sirijoje, teikėjų; kadangi tarptautiniu mastu trūksta vieningumo ir dėl to gerokai sunkiau vykdomas derybas nutraukti karą Sirijoje;
  1. dar kartą reiškia didelį susirūpinimą dėl nesiliaujančių mūšių, bombardavimų ir blogėjančios humanitarinės padėties Sirijoje; griežtai smerkia visus išpuolius prieš civilius ir civilinę infrastruktūrą, visų apgulčių Sirijoje tęsimą ir humanitarinės pagalbos, teikiamos Sirijos gyventojams, kuriems jos reikia, trūkumą; ragina visas šalis sudaryti sąlygas nekliudomai ir nuolat teikti humanitarinę pagalbą ir tiekti būtiniausias prekes, visų pirma į nusiaubtas ir sunkiai pasiekiamas vietas; pabrėžia, kad pagal tarptautinę humanitarinę teisę draudžiama tyčia sukelti badą, ir ragina visas šalis nedelsiant leisti iš rytinio Alepo ir visų kitų apgultų vietovių evakuoti ligonius;
  2. kuo griežčiausiai smerkia žiaurumus ir plačiai paplitusius žmogaus teisių ir tarptautinės humanitarinės teisės pažeidimus, kuriuos, padedant Rusijai ir Iranui, padarė B. al-Assado režimo pajėgos, taip pat žmogaus teisių ir tarptautinės humanitarinės teisės pažeidimus, kuriuos padarė nevalstybinės ginkluotos teroristų grupuotės, visų pirma grupuotės „Da'esh“ ir „Jabhat Fateh al-Sham“ ir kitos džihadistų grupuotės;
  3. reikalauja nedelsiant nutraukti bombardavimą ir beatodairiškas atakas prieš civilius; pažymi, kad visos šalys daugiausia dėmesio turi skirti civilių apsaugai, nepaisant jų etninės kilmės ar religinių įsitikinimų, ir šiuo tikslu imtis visų tinkamų priemonių; griežtai smerkia ginkluotų opozicinių grupuočių nesirenkant taikinio vykdomus gausius civilių gyventojų apgyvendintų vakarinio Alepo priemiesčių apšaudymus raketomis; pabrėžia, jog sužeidžiama ir žūsta daug civilių, įskaitant vaikus; ragina visas konflikto šalis imtis reikiamų veiksmų civiliams apsaugoti, laikantis tarptautinės teisės, įskaitant į civilinius objektus, pvz., medicinos centrus, mokyklas ir vandens stotis, nukreiptų atakų nutraukimą nedelsiant demilitarizuojant tokius objektus, siekiant užkirsti kelią karinių pozicijų nustatymui tankiai apgyvendintose vietovėse ir suteikiant galimybę evakuoti sužeistuosius ir civilius, norinčius išvykti iš apgultų vietovių; pabrėžia, kad pagrindinė atsakomybė už Sirijos gyventojų apsaugą tenka Sirijos režimui;
  4. giria humanitarinę pagalbą teikiančių darbuotojų pastangas siekiant nugabenti labai reikalingą pagalbą, maistą, vandenį ir vaistus į konflikto spąstus patekusiems asmenims, ir primygtinai ragina visas konflikte dalyvaujančias šalis užtikrinti, kad humanitarinę pagalbą teikiančios agentūros galėtų saugiai ir be kliūčių pasiekti nuo karo nukentėjusius civilius;
  5. ragina ES institucijas ir valstybes nares teikti visapusišką paramą JT ir Cheminio ginklo uždraudimo organizacijai (CGUO), siekiant toliau tirti, kaip visos šalys Sirijoje naudoja ir naikina cheminius ginklus; griežtai reikalauja, kad už cheminių ginklų naudojimą atsakingi asmenys būtų patraukti atsakomybėn; pritaria CGUO Jungtinio tyrimo mechanizmo įgaliojimų išplėtimui siekiant nustatyti asmenis, atsakingus už cheminių ginklų panaudojimą Sirijoje;
  6. reiškia susirūpinimą dėl sulaikytųjų neteisėto kalinimo, kankinimo, netinkamo elgesio su jais, priverstinio dingimo ir žudymo režimo kalėjimuose ir slaptuose sulaikymo centruose, kuriuos prižiūri užsienio remiami kovotojai; ragina Sirijos valdžios institucijas, prižiūrinčias šiuos sulaikymo centrus, liautis vykdyti mirties bausmes ir nutraukti nežmonišką elgesį;
  7. ragina nedelsiant vadovaujantis 2014 m. vasario 22 d. JT Saugumo Tarybos rezoliucija Nr. 2139 paleisti nepagrįstai sulaikytus asmenis ir nutraukti kankinimus, kitą netinkamą elgesį bei prievartinio dingimo praktiką; ragina nedelsiant užtikrinti tarptautiniams kalinimo įstaigų stebėtojams, pvz., TRKK, galimybę stebėti visų kalinamųjų Sirijoje padėtį ir teikti kalinamų asmenų šeimoms informaciją ir paramą;

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

8. primena, kad griežtai smerkia B. al-Assado režimo, grupuočių „Da'esh“ ir „Jabhat Fateh al-Sham“ ir kitų teroristinių organizacijų įvykdytus žiaurumus, kurie gali būti laikomi sunkiais karo nusikaltimais ir nusikaltimais žmoniškumui; pritaria NATO penketo (Jungtinių Amerikos Valstijų, Prancūzijos, Vokietijos, Italijos ir Jungtinės Karalystės) bei Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai raginimui visoms Sirijoje kovojančioms ginkluotoms grupuotėms nutraukti bendradarbiavimą su grupuote „Jabhat Fateh al-Sham“; atkreipia dėmesį į tai, kad svarbu veiksmingai užkirsti kelią grupuotės „Da'esh“ finansavimui, sulaikyti užsienio kovotojus ir sustabdyti ginklų tiekimą džihadistų grupuotėms; ragina Sirijos opoziciją aiškiai atsiriboti nuo tokių ekstremistinių veikėjų ir ideologijos; primena, kad pastangos turėtų būti telkiamos siekiant įveikti grupuotę „Da'esh“ ir kitas JT įvardytas teroristų grupuotes; ragina imtis veiksmų, kad materialinė ir finansinė parama nepasiektų žmonių, grupių, įmonių ir subjektų, siejamų su JT nustatytais teroristinėmis grupuotėmis;

9. dar kartą ragina imtis priemonių, kad tie, kurie yra kalti dėl karo nusikaltimų ir nusikaltimų žmoniškumui, pajustų pasekmes ir būtų patraukti atsakomybėn; pabrėžia, kad tie, kurie vykdo nusikaltimus prieš religines, etnines ir kitas grupes bei mažumas taip pat turėtų būti teisiami; lieka įsitikinęs, kad šį konfliktą bus galima veiksmingai išspręsti ir tvarią taiką Sirijoje pasiekti, tik užtikrinus atsakomybę už padarytus nusikaltimus; mano, kad atsakomybės už karo nusikaltimus ir nusikaltimus žmoniškumui klausimas neturėtų būti politizuojamas: pareiga gerbti tarptautinę humanitarinę teisę visomis aplinkybėmis tenka visoms konflikte dalyvaujančioms šalims ir visi, darantys tokius nusikaltimus, turi žinoti, kad anksčiau ar vėliau jie už juos atsakys;

10. ragina ES ir valstybes nares užtikrinti, kad visi asmenys, atsakingi už tarptautinės žmogaus teisių ir humanitarinės teisės pažeidimus stotų prieš teismą taikant tinkamus, nešališkus tarptautinius baudžiamojo teisingumo mechanizmus arba nacionaliniuose teismuose pagal visuotinės jurisdikcijos principą; dar kartą tvirtina, kad pritaria tam, jog Sirijos byla būtų perduota TBT, tačiau, atsižvelgdamas į Saugumo Tarybos neveiksmumą sprendžiant šį klausimą, primena savo raginimą ES ir jos valstybėms narėms imtis vadovaujamo vaidmens Jungtinių Tautų Generalinėje Asamblėjoje ir apsvarstyti galimybę sukurti Sirijos karo nusikaltimų teismą, kol byla neperduota TBT; atkreipia dėmesį į Sirijos atsakomybę už proceso eigą pasibaigus konfliktui ir skatinant sutaikinimą;

11. palankiai vertina ir pabrėžia itin didelę vietas ir tarptautinių pilietinės visuomenės organizacijų darbo svarbą renkant padarytų karo nusikaltimų, nusikaltimų žmoniškumui ir kitų pažeidimų, įskaitant kultūros paveldo naikinimą, dokumentinius įrodymus; ragina ES ir jos valstybes nares toliau teikti papildomą ir visapusišką paramą šiems subjektams;

12. smerkia Rusijos prezidento Vladimiro Putino sprendimą pasitraukti iš TBT, kartu atkreipia dėmesį į tai, kad Rusijos Federacija niekada faktiškai neratifikavo Romos statuto ir kad laikas, kuriuo buvo priimtas šis sprendimas, kenkia šalies patikimumui ir leidžia daryti išvadas dėl Rusijos išpareigojimo užtikrinti tarptautinį teisingumą;

13. palankiai vertina 2016 m. spalio 17 d. Tarybos išvadas dėl Sirijos ir 2016 m. spalio 20 ir 21 d. įvykusio Europos Vadovų Tarybos susitikimo išvadas dėl Sirijos; pritaria ES raginimui nutraukti visus karinius skrydžius virš Alepo miesto, nedelsiant nutraukti karo veiksmus – ši veikla turi būti stebima taikant tvirtą ir skaidrų mechanizmą, nutraukti apsiaustis ir visas konflikto šalis įtikinti, kad visoje šalyje būtų sudarytos visos sąlygos nekludomai ir tvariai teikti humanitarinę pagalbą;

14. teigiamai vertina Sirijai ir asmenims, kurie yra atsakingi už šalies civilių gyventojų represijas, taikomų ES ribojamųjų priemonių peržiūrą; pabrėžia, kad ES turėtų apsvarstyti visas prieinamas galimybes, įskaitant neskraidymo zoną virš Alepo miesto, siekiant užtikrinti, kad visi nusikaltėliai atsakytų už baisiausius žmogaus teisių pažeidimus ir piktnaudžiavimą jomis, jei toliau bus vykdomi žiaurumai ir akivaizdžiai nepaisoma humanitarinės teisės;

15. reikalauja, kad visi gerbtų Sirijos etninių ir religinių mažumų, įskaitant krikščionis, teisę toliau oriai, lygiateisiškai ir saugiai gyventi savo istorinėse ir tradicinėse tėvų žemėse bei visapusiškai ir nevaržomai praktikuoti savo religiją ir įsitikinimus, nepatiriant prievartos, smurto ar diskriminacijos; remia religijų dialogą, kad būtų skatinamas abipusis supratimas ir kovojama su fundamentalizmu;

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

16. primygtinai ragina visus Tarptautinės paramos Sirijai grupės dalyvius atnaujinti derybas siekiant sudaryti palankesnes sąlygas paskelbti stabilias paliaubas ir aktyviau dirbti siekiant ilgalaikio politinio sprendimo Sirijoje; pabrėžia, kad regiono veikėjams, ypač kaimyninėms šalims, tenka ypatinga atsakomybė;

17. dar kartą ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai atnaujinti veiksmus kuriant bendrą ES Sirijos strategiją; palankiai vertina ir visapusiškai remia paskutiniąsias Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai Federicos Mogherini iniciatyvas, kuriomis, vadovaujantis Europos Vadovų Tarybos įgaliojimais, siekiama sugrąžinti konflikte dalyvaujančias šalis prie derybų stalo ir atnaujinti politinį procesą Ženevoje; su susidomėjimu atkreipia dėmesį į jos surengtas regionines derybas su Iranu ir Saudo Arabija ir mano, kad jos veikla turės pridėtinės vertės ir bus naudinga remiant Jungtinių Tautų specialiojo pasiuntinio Staffano de Misturo darbą; ragina visas konflikte dalyvaujančias šalis kuo greičiau atnaujinti ir intensyviau vesti politines derybas, kol bus pasiektos naujos ir stabilios paliaubos, kurios turi būti nustatytos ir į kurias reikėtų įtraukti nuostatas, pagal kurias po konflikto Sirijoje būtų užtikrinamas teisingumas pereinamuoju laikotarpiu; pabrėžia, kad šios taikos derybos turėtų padėti nutraukti karo veiksmus ir užtikrinti perėjimą prie Sirijos vadovaujamo ir organizuojamo politinio proceso; atkreipia dėmesį į vaidmenį, kurį ES gali atlikti rekonstrukcijos ir susitaikymo po konflikto procese;

18. pakartoja, kad visapusiškai remia Alepo miestui skirtos ES humanitarinės iniciatyvos įgyvendinimą, ir ragina visas šalis palengvinti šį įgyvendinimo procesą;

19. palankiai vertina 2016–2018 m. partnerystės su Jordanija ir 2016–2020 m. partnerystės su Libanu prioritetus ir susitarimus; pažymi, kad susitarimai yra sistema, pagal kurią tarpusavio išsipareigojimai, priimti 2016 m. vasario 4 d. Londono konferencijoje „Parama Sirijai ir visam regionui“, tampa veiksmais; atkreipia dėmesį į didėjančius finansinius poreikius ir nuolatinį finansavimo trūkumą, susijusį su Sirijos kaimynystėje esančioms šalims teikiama humanitarine pagalba; ragina ES valstybes nares įgyvendinti savo išsipareigojimus ir teikti labai reikalingą paramą JT, jų specializuotųjų agentūrų ir kitų humanitarinės veiklos vykdytojų teikiamai humanitarinei pagalbai milijonams tiek šalies viduje, tiek priimančioiose šalyse ir bendruomenėse perkeltų sirų;

20. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, Tarybai, Komisijai, ES valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, Jungtinėms Tautoms, Tarptautinės paramos Sirijai grupės nariams ir visoms kitoms konflikto šalims.

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0450

ES ir Turkijos santykiai**2016 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ES ir Turkijos santykių (2016/2993(RSP))**

(2018/C 224/15)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas, ypač į 2016 m. spalio 27 d. rezoliuciją dėl žurnalistų padėties Turkijoje ⁽¹⁾ ir 2016 m. balandžio 14 d. rezoliuciją dėl 2015 m. ataskaitos dėl Turkijos ⁽²⁾,
  - atsižvelgdamas į 2016 m. lapkričio 9 d. Komisijos paskelbtą 2016 m. metinę ataskaitą dėl Turkijos (SWD(2016)0366),
  - atsižvelgdamas į 2005 m. spalio 3 d. ES derybų programą Turkijai,
  - atsižvelgdamas į 2016 m. liepos 18 d. Tarybos išvadas dėl Turkijos,
  - atsižvelgdamas į 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 231/2014, kuriuo nustatoma Pasirengimo narystei paramos priemonė (PNPP II) ⁽³⁾,
  - atsižvelgdamas į teisę į saviraiškos laisvę, įtvirtintą Europos žmogaus teisių konvencijoje (EŽTK) ir Tarptautiniame pilietinių ir politinių teisių pakte (TPPTP), kurių šalis yra Turkija,
  - atsižvelgdamas į Europos Tarybos žmogaus teisių komisaro memorandumus,
  - atsižvelgdamas į Europos Tarybos žmogaus teisių komisaro 2016 m. liepos 26 d. pareiškimą dėl priemonių, kurių imtasi paskelbus nepaprastąją padėtį Turkijoje,
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 123 straipsnio 2 ir 4 dalis,
- A. kadangi Europos Sąjunga ir Europos Parlamentas griežtai pasmerkė nepavykusį karinį perversmą Turkijoje ir pripažino teisėtą Turkijos valdžios institucijų pareigą patraukti baudžiamojon atsakomybėn asmenis, kurie atsakingi už mėginimą įvykdyti šį perversmą ir su juo susiję;
- B. kadangi Turkija yra svarbi partnerė ir tikimasi, kad, kaip šalis kandidatė, ji laikysis aukščiausių demokratijos standartų, įskaitant pagarbą žmogaus teisėms, teisinės valstybės principui, pagrindinėms laisvėms ir visuotinei teisei į teisingą bylos nagrinėjimą; kadangi nuo 1950 m. Turkija yra Europos Tarybos narė, taigi turi laikytis EŽTK;

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0423.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0133.

⁽³⁾ OL L 77, 2014 3 15, p. 11.

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

- C. kadangi represinės priemonės, kurių Turkijos vyriausybė ėmėsi paskelbus nepaprastą padėtį, yra neproporcingos ir pažeidžia Turkijos konstitucijos saugomas pagrindines teises ir laisves, demokratines vertybes, kuriomis grindžiama Europos Sąjunga, bei TPPTP; kadangi nuo tada, kai buvo mėginta įvykdyti perversmą, valdžios institucijos suėmė 10 Turkijos Didžiosios Nacionalinės Asamblėjos narių, priklausančių opozicinei Liaudies demokratinei partijai (HDP), ir apie 150 žurnalistų (tai didžiausias pasaulyje tokių suėmimų skaičius); kadangi sulaikyti 2 386 teisėjai ir prokurorai bei 40 000 kitų asmenų, iš kurių daugiau kaip 31 000 tebėra suimti; kadangi, remiantis Komisijos 2016 m. ataskaita dėl Turkijos, 129 000 viešojo sektoriaus darbuotojai tebėra nušalinti (66 000) arba buvo atleisti (63 000), nors daugumai jų iki šiol nepateikti jokie kaltinimai;
- D. kadangi Turkijos Prezidentas R. T. Erdogan ir Turkijos vyriausybės nariai paskelbė ne vieną pareiškimą dėl mirties bausmės grąžinimo; kadangi Taryba savo 2016 m. liepos 18 d. išvadose dėl Turkijos pakartojo, kad tvirtas mirties bausmės atsisakymas yra esminis Sąjungos *acquis* aspektas;
- E. kadangi yra kilęs didelis susirūpinimas dėl sąlygų, kuriomis laikomi po žlugusio mėginimo įvykdyti perversmą sulaikyti ir suimti asmenys, taip pat dėl griežtų saviraiškos laisvės bei spaudos ir žiniasklaidos suvaržymų Turkijoje;
- F. kadangi derybų programos 5 dalyje numatyta, kad tuo atveju, jei Turkijoje būtų nuolat rimtai pažeidžiami laisvės, demokratijos, pagarbos žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms bei teisinės valstybės principai, kuriais grindžiama Sąjunga, Komisija savo iniciatyva arba paprašyta trečdaliai valstybių narių rekomenduotų stabdyti derybas ir pasiūlytų sąlygas deryboms galimai atnaujinti;
- G. kadangi laikinas derybų sustabdymas reikštų, kad dabartinės derybos būtų įšaldytos, nebūtų pradėtos derybos dėl jokių naujų skyrių ir nebūtų imtasi jokių naujų iniciatyvų, susijusių su ES derybų programa Turkijai;
1. griežtai smerkia neproporcingas represines priemones, kurių Turkijoje imtasi po nesėkmingo mėginimo įvykdyti karinį perversmą 2016 m. liepos mėn.; tebėra išpareigojęs išsaugoti Turkijos saitus su ES; tačiau ragina Komisiją ir valstybes nares inicijuoti laikiną vykstančių stojimo derybų su Turkija išaldymą;
  2. yra pasiryžęs persvarstyti savo poziciją, kai Turkijoje bus atsisakyta neproporcingų priemonių, taikomų paskelbus nepaprastą padėtį; savo vertinimą pagrįs atsižvelgdamas į tai, ar visoje šalyje atkurta pagarba teisinės valstybės principui ir žmogaus teisėms; mano, kad tinkamas metas imtis tokio vertinimo būtų atšaukus nepaprastą padėtį;
  3. pakartoja, kad, Turkijos vyriausybei grąžinus mirties bausmę, stojimo procesas būtų oficialiai sustabdytas;
  4. pažymi, kad iki šiol Turkija nėra įgyvendinusi 7 iš 72 vizų režimo liberalizavimo plano reikalavimų, keletas kurių yra ypač svarbūs;
  5. pažymi, kad Turkijai svarbus muitų sąjungos stiprinimas; pabrėžia, kad darbo, susijusio su muitų sąjungos stiprinimu, sustabdymas šaliai turėtų didelių ekonominių padarinių;
  6. reiškia didžiulį susirūpinimą dėl pareiškimų, kuriais abejojama Loanos sutartimi – remiantis ja buvo apibrėžtos šiuolaikinės Turkijos sienos ir prisidėta prie beveik šimtą metų trunkančios taikos ir stabilumo regione užtikrinimo;
  7. ragina Komisiją laikotarpio vidurio peržiūros ataskaitoje dėl PNPP, kurią numatyta parengti 2017 m., atsižvelgti į naujausius įvykius Turkijoje; prašo Komisijos išanalizuoti galimybę padidinti paramą Turkijos pilietinei visuomenei naudojantis Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemone;

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

8. ragina Europos Komisiją, Europos Tarybą ir Venecijos komisiją pasiūlyti papildomą teisminę pagalbą Turkijos valdžios institucijoms;
  9. pabrėžia, kad ES ir Turkijos santykiai strategiškai svarbūs abiem šalims; pripažįsta, kad Turkija yra svarbi ES partnerė, tačiau politinę valių bendradarbiauti turi rodyti abi partnerystės šalys; mano, kad Turkija tokios politinės valios nerodo, nes dėl vyriausybės veiksmų Turkija vis labiau tolsta nuo Europos kelio;
  10. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, Tarybai, Komisijai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams bei Turkijos vyriausybei ir parlamentui.
-

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0451

ES prisijungimas prie Stambulo konvencijos dėl smurto prieš moteris prevencijos ir kovos su juo

2016 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ES prisijungimo prie Europos Tarybos konvencijos dėl smurto prieš moteris prevencijos ir kovos su juo (Stambulo konvencija) (2016/2966(RSP))

(2018/C 224/16)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties (ES sutartis) 2 straipsnį ir 3 straipsnio 3 dalies antrąją pastraipą ir į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 8, 19, 157 ir 216 straipsnius,
- atsižvelgdamas Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 21, 23, 24 ir 25 straipsnius,
- atsižvelgdamas į Pekino deklaraciją ir veiksmų platformą, priimtas per 1995 m. rugsėjo 15 d. Jungtinių Tautų ketvirtąją pasaulinę moterų konferenciją, ir į vėlesnius galutinius dokumentus, priimtus specialiuose Jungtinių Tautų posėdžiuose „Pekinas + 5“ (2000), „Pekinas + 10“ (2005), „Pekinas + 15“ (2010) ir „Pekinas + 20“ (2015),
- atsižvelgdamas į JT žmogaus teisių, ypač moterų teisių, srities teises priemones, pvz., JT Chartiją, Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją, Tarptautinį pilietinių ir politinių teisių paktą, Tarptautinį ekonominių, socialinių ir kultūrinių teisių paktą, Konvenciją dėl kovos su žmonių prekyba ir trečiųjų asmenų išnaudojimu prostitucijos tikslams, Konvenciją dėl visų formų diskriminacijos panaikinimo moterims ir jos fakultatyvinį protokolą, Konvenciją prieš kankinimą ir kitokį žiaurų, nežmonišką ar žeminantį elgesį ar baudimą, 1951 m. Konvenciją dėl pabėgėlių statuso ir negražinimo principo ir Jungtinių Tautų neigaliųjų teisių konvenciją,
- atsižvelgdamas į 1979 m. gruodžio 18 d. JT Generalinės Asamblėjos rezoliucija Nr. 34/180 patvirtintos Konvencijos dėl visų formų diskriminacijos panaikinimo moterims 11 straipsnio 1 dalies d punktą,
- atsižvelgdamas į savo 2015 m. birželio 9 d. rezoliuciją dėl ES moterų ir vyrų lygybės strategijos po 2015 m. ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2009 m. lapkričio 26 d. rezoliuciją dėl smurto prieš moteris panaikinimo ⁽²⁾, 2011 m. balandžio 5 d. rezoliuciją dėl naujos ES kovos su smurtu prieš moteris politikos programos prioritetų ir metmenų ⁽³⁾ ir 2013 m. vasario 6 d. rezoliuciją dėl JT Moterų padėties komisijos 57-osios sesijos. Visų formų smurto prieš moteris ir mergaites prevencija ir panaikinimas ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2014 m. vasario 25 d. rezoliuciją su rekomendacijomis Komisijai dėl kovos su smurtu prieš moteris ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į 2011 m. kovo mėn. Europos Vadovų Tarybos priimtą Europos lyčių lygybės paktą (2011–2020 m.),

⁽¹⁾ OL C 407, 2016 11 4, p. 2.

⁽²⁾ OL C 285 E, 2010 10 21, p. 53.

⁽³⁾ OL C 296 E, 2012 10 2, p. 26.

⁽⁴⁾ OL C 24, 2016 1 22, p. 8.

⁽⁵⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2014)0126.

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į ES gaires dėl smurto prieš moteris ir mergaites ir kovos su visų formų jų diskriminacija,
  - atsižvelgdamas į Europos pridėtinės vertės vertinimą ⁽¹⁾,
  - atsižvelgdamas į 2014–2020 m. Teisių, lygybės ir pilietybės programą,
  - atsižvelgdamas į 2015 m. gruodžio 3 d. Komisijos tarnybų darbinį dokumentą „Strateginė veikla siekiant lyčių lygybės 2016–2019 m.“ (angl. *Strategic engagement for gender equality 2016-2019*) (SWD(2015)0278),
  - atsižvelgdamas į 2015 m. gruodžio 7 d. trijų (ES pirmininkavusios, pirmininkaujančios ir pirmininkausiančios) valstybių narių grupės deklaraciją dėl lyčių lygybės, kurią pateikė Nyderlandai, Slovakija ir Malta,
  - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių agentūros ataskaitą „Smurtas prieš moteris: ES masto tyrimas“, paskelbtą 2014 m. kovo mėn.,
  - atsižvelgdamas į Direktyvą 2012/29/ES, kuria nustatomi būtiniausi nusikaltimų aukų teisių, paramos joms ir jų apsaugos standartai ⁽²⁾,
  - atsižvelgdamas į Direktyvą 2011/99/ES dėl Europos apsaugos orderio ⁽³⁾ ir į Reglamentą (ES) Nr. 606/2013 dėl apsaugos priemonių tarpusavio pripažinimo civilinėse bylose ⁽⁴⁾,
  - atsižvelgdamas į Direktyvą 2011/36/ES dėl prekybos žmonėmis prevencijos, kovos su ja ir aukų apsaugos ⁽⁵⁾ ir į Direktyvą 2011/92/ES dėl kovos su seksualine prievarta prieš vaikus, jų seksualiniu išnaudojimu ir vaikų pornografija, kuria pakeičiamas Tarybos pamatinis sprendimas 2004/68/TVR ⁽⁶⁾,
  - atsižvelgdamas į Europos Tarybos konvenciją dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo (Stambulo konvencija),
  - atsižvelgdamas į Komisijos galimo ES prisijungimo prie Stambulo konvencijos planą, paskelbtą 2015 m. spalio mėn.,
  - atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymus dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Tarybos konvencijos dėl smurto prieš moteris prevencijos ir kovos su juo pasirašymo ir sudarymo Europos Sąjungos vardu (COM(2016)0111 ir COM(2016)0109),
  - atsižvelgdamas į klausimus Tarybai ir Komisijai dėl ES prisijungimo prie Europos Tarybos konvencijos dėl smurto prieš moteris prevencijos ir kovos su juo (Stambulo konvencija) (O-000121/2016 – B8-1805/2016 ir O-000122/2016 – B8-1806/2016),
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 128 straipsnio 5 dalį ir 123 straipsnio 2 dalį,
- A. kadangi lyčių lygybė yra pagrindinė ES vertybė – kaip pripažįstama Sutartyse ir Pagrindinių teisių chartijoje – kurią ES išipareigojo integruoti į visas veiklos sritis, ir kadangi lyčių lygybė yra būtina, kaip strateginis tikslas, siekiant bendrą strategijos „Europa 2020“ augimo, užimtumo ir socialinės įtraukties tikslų;

⁽¹⁾ PE 504.467.

⁽²⁾ OL L 315, 2012 11 14, p. 57.

⁽³⁾ OL L 338, 2011 12 21, p. 2.

⁽⁴⁾ OL L 181, 2013 6 29, p. 4.

⁽⁵⁾ OL L 101, 2011 4 15, p. 1.

⁽⁶⁾ OL L 335, 2011 12 17, p. 1.

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

- B. kadangi teisė į vienodą požiūrį ir nediskriminavimą yra pagrindinė teisė, pripažįstama Europos Sąjungos sutartyse, taip pat giliai išsiskynusi Europos visuomenėje, ir kadangi ši teisė yra būtina tolesniam visuomenės vystymuisi ir turėtų būti taikoma teisės aktuose, praktikoje, teismų praktikoje ir kasdiniame gyvenime;
- C. kadangi Direktyvoje 2012/29/ES, kuria nustatomi būtiniausi nusikaltimų aukų teisių, paramos joms ir jų apsaugos standartai, smurtas dėl lyties apibrėžiamas kaip smurtas, kuris yra nukreiptas į asmenį dėl to asmens lyties, lytinės tapatybės ar lytinės raiškos arba nuo kurio neproporcingai nukenčia tam tikros lyties asmenys; kadangi dėl to aukos gali patirti fizinę, seksualinę, emocinę ar psichologinę žalą arba ekonominių nuostolių, tuo pačiu gali būti padarytas poveikis jų šeimos nariams ir giminaičiams, taip pat visai visuomenei; kadangi smurtas dėl lyties yra kraštutinė diskriminacijos forma ir pažeidžia pagrindines aukos teises ir laisves, kurios yra tiek lyčių nelygybės priežastis, tiek padarinys; ir kadangi smurtas prieš moteris ir mergaites apima smurtą artimoje aplinkoje, seksualinį smurtą (įskaitant išžaginimą, lytinę prievartą ir priekabiavimą), prekybą žmonėmis, vergiją, įskaitant naujų formų patyčias prieš moteris ir mergaites internete, ir įvairių formų žalingą praktiką, pavyzdžiui, priverstines santuokas, moterų lyties organų žalojimą ir vadinamuosius nusikaltimus dėl garbės;
- D. kadangi smurtas prieš moteris ir smurtas dėl lyties tebėra plačiai paplitęs reiškinys visoje ES; kadangi, 2014 m. Pagrindinių teisių agentūros surengto tyrimo dėl smurto prieš moteris ir kitų esamų tyrimų duomenimis, trečdalis visų Europoje gyvenančių moterų bent kartą būdamos suaugusios patyrė fizinio ar seksualinio smurto veiksmus, 20 proc. jaunų moterų (18–29 metų amžiaus) patyrė seksualinį priekabiavimą internete, viena iš penkių moterų (18 proc.) buvo persekiojama, viena iš dvidešimties buvo išprievartauta ir daugiau kaip viena iš dešimties patyrė seksualinį smurtą nesant sutikimui arba panaudojus jėgą; kadangi atlikus šį tyrimą taip pat paaiškėjo, kad apie daugumą smurto atvejų nebuvo pranešta jokioms valdžios institucijoms, o tai rodo, kad viktimizacijos tyrimai kartu su administracinio pobūdžio statistiniais duomenimis yra labai svarbūs siekiant susidaryti išsamų vaizdą apie įvairių formų smurtą prieš moteris; ir kadangi reikia papildomų priemonių siekiant paskatinti moteris smurto aukas pranešti apie savo patirtį ir siekti pagalbos, taip pat užtikrinti, kad paslaugų teikėjai galėtų patenkinti aukų poreikius ir jas informuoti apie jų teises ir esamas paramos formas;
- E. kadangi, Europos pridėtinės vertės vertinimo duomenimis, 2011 m. metinės ES išlaidos dėl smurto prieš moteris ir smurto dėl lyties siekė 228 mlrd. EUR (t. y. 1,8 proc. ES BVP), iš kurių išlaidos visuomeninėms ir valstybinėms paslaugoms per metus sudaro 45 mlrd. EUR, o nepasiekti ekonominiai rezultatai įvertinti 24 mlrd. EUR;
- F. kadangi Komisija savo dokumente „Strateginė veikla siekiant lyčių lygybės 2016–2019 m.“ pabrėžė, kad smurtas prieš moteris ir smurtas dėl lyties, kuris kenkia moterų sveikatai ir gerovei, profesiniam gyvenimui, finansinei nepriklausomybei ir ekonomikai, yra viena iš pagrindinių problemų, kurios turi būti sprendžiamos, siekiant užtikrinti tikrą lyčių lygybę;
- G. kadangi smurtas prieš moteris pernelyg dažnai laikomas asmeniniu klausimu ir yra pernelyg lengvai toleruojamas; kadangi iš tiesų tai yra pagrindinių teisių pažeidimas ir sunkus nusikaltimas, už kurio turi būti baudžiama; kadangi nusikaltėlių nebaudžiamumas turi baigtis siekiant pralaužti užburtą moterų ir mergaičių, kurios yra smurto aukos, tylos ir vienišumo ratą;
- H. kadangi nė viena atskira priemonė nepadės panaikinti smurto prieš moteris ir smurto dėl lyties, o imantis suderintų veiksmų infrastruktūros, teisės, teismų, priverstinio vykdymo, kultūros, švietimo, socialinėje, sveikatos ir kitose su paslaugų teikimu susijusiose srityse galima gerokai padidinti informuotumą ir sumažinti smurtą ir jo padarinius;
- I. kadangi dėl tokių veiksmų, kaip etninė kilmė, religija arba tikėjimas, sveikata, civilinė būklė, būstas, migracijos statusas, amžius, negalia, klasė, seksualinė orientacija, lyties tapatybė ir lyties raiška, moterys gali turėti specialių poreikių ir būti mažiau apsaugotos nuo daugialypės diskriminacijos, o tai reiškia, kad joms reikėtų suteikti ypatingą apsaugą;

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

- J. kadangi patvirtinus ES gaires dėl smurto prieš moteris ir mergaites ir kovos su visų formų moterų diskriminacija, taip pat konkretų skyrių dėl moterų apsaugos ES nuo smurto dėl lyties ES strateginėje programoje žmogaus teisių srityje ir susijusiame veiksmų plane aiškiai parodyta, kad ES turi politinės valios moterų teisių klausimą laikyti pirmenybiniu ir imtis ilgalaikių veiksmų šioje srityje; kadangi žmogaus teisių politikos kryptį išorės ir vidaus aspektų suderinamumas kartais gali atskleisti kalbų ir veiksmų atotrūkį;
- K. kadangi Sąjungos piliečiai ir gyventojai nevienodai saugomi nuo smurto dėl lyties, nes nėra nuoseklios sistemos ir skiriasi valstybių narių politika ir teisės aktai, *inter alia*, nusikaltimų apibrėžties ir teisės aktų taikymo srities atžvilgiu, todėl jie yra mažiau apsaugoti nuo smurto;
- L. kadangi 2016 m. kovo 4 d. Komisija pasiūlė, kad ES prisijungtų prie Stambulo konvencijos – pirmosios teisiškai privalomos priemonės dėl smurto prieš moteris prevencijos ir kovos su juo tarptautiniu lygmeniu;
- M. kadangi konvenciją pasirašė visos ES valstybės narės, tačiau tik keturiolika ją ratifikavo;
- N. kadangi ratifikavus konvenciją nebus pasiekta rezultatų, nebent bus užtikrintas tinkamas jos vykdymas ir pakankamai finansinių ir žmogiškųjų išteklių bus skiriama smurto prieš moteris ir smurto dėl lyties prevencijai, kovai su juo ir aukų apsaugai;
- O. kadangi Stambulo konvencija grindžiama holistiniu požiūriu, kurį taikant smurto prieš moteris ir mergaites ir smurto dėl lyties klausimas sprendžiamas iš įvairių perspektyvų, tokių kaip prevencija, kova su diskriminacija, baudžiamosios teisės priemonės kovai su nebaudžiamumu, aukų apsauga ir parama, vaikų apsauga, moterų pabėgėlių ir prieglobsčio prašytojų apsauga ar geresnis duomenų rinkimas; kadangi taikant šį požiūrį vadovaujant įvairiems suinteresuotiesiems subjektams (teismams, policijai ir socialinėms tarnyboms, NVO, vietos ir regioninėms asociacijoms, vyriausybei ir pan.) priimama integruota politika, derinami įvairių sričių veiksmai visais valdymo lygmenimis;
- P. kadangi Stambulo konvencija yra mišrus susitarimas, pagal kurį sudaromos sąlygos ES prisijungimui ir tuo pačiu valstybių narių prisijungimui, nes ES yra kompetentinga tokiose srityse, kaip, be kita ko, nukentėjusiųjų teisės ir apsaugos orderiai, prieglobstis ir migracija, taip pat teisminis bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose;
1. primena, kad Komisija privalo laikytis ES sutarties 2 straipsnio ir Pagrindinių teisių chartijos ir garantuoti, skatinti lyčių lygybę bei imtis ją skatinančių veiksmų;
  2. palankiai vertina Komisijos pasiūlymą pasirašyti Stambulo konvenciją ir užbaigti ES prisijungimą prie jos, tačiau apgailestauja dėl to, kad derybos Taryboje nevyksta tokiu pačiu greičiu;
  3. pabrėžia, kad ES prisijungimu bus užtikrinta nuosekli Europos teisinė sistema, siekiant užkirsti kelią smurtui prieš moteris ir smurtui dėl lyties, kovoti su juo ir apsaugoti smurto aukas; pabrėžia, kad tai užtikrins didesnę ES vidaus ir išorės politikos suderinamumą ir veiksmingumą, geresnę ES teisės aktų, programų ir fondų, susijusių su konvencija, stebėseną, aiškinimą ir įgyvendinimą, taip pat tinkamesnį ir geresnį palyginamų desegreguotų duomenų apie smurtą prieš moteris ir smurtą dėl lyties rinkimą ES lygmeniu ir sustiprins ES atskaitomybę tarptautiniu lygmeniu; pabrėžia, kad ES prisijungus vėl bus daromas politinis spaudimas valstybėms narėms ratifikuoti šią priemonę;
  4. ragina Tarybą ir Komisiją paspartinti derybas dėl Stambulo konvencijos pasirašymo ir sudarymo;
  5. pritaria ES prisijungimui prie Stambulo konvencijos apskritai ir be išlygų;
  6. ragina Komisiją ir Tarybą užtikrinti, kad Parlamentas būtų visapusiškai įtrauktas į konvencijos stebėjimo procesą po ES prisijungimo prie Stambulo konvencijos, kaip numatyta SESV 218 straipsnyje;

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

7. primena, kad ES prisijungimas prie Stambulo konvencijos neatleidžia valstybių narių nuo nacionalinio konvencijos ratifikavimo; todėl ragina visas valstybes nares, kurios to dar nepadarė, skubiai ratifikuoti Stambulo konvenciją;
  8. ragina valstybes nares užtikrinti tinkamą konvencijos įgyvendinimo vykdymą ir skirti tinkamus finansinius ir žmogiškuosius išteklius siekiant užkirsti kelią smurtui prieš moteris ir smurtui dėl lyties, kovoti su juo ir apsaugoti aukas;
  9. mano, kad ES pastangos siekiant panaikinti smurtą prieš moteris ir mergaites turi būti visuminio kovos su visų formų lyčių nelygybe plano dalis; ragina patvirtinti ES strategiją dėl kovos su smurtu prieš moteris ir smurtu dėl lyties;
  10. pakartoja savo raginimą Komisijai, išsakytą 2014 m. vasario 25 d. rezoliucijoje su rekomendacijomis dėl kovos su smurtu prieš moteris, pateikti pasiūlymą dėl teisės akto, kuriuo būtų užtikrinama nuosekli statistinių duomenų rinkimo sistema ir stipresni valstybių narių veiksmai visų pavidalų smurto prieš mergaites ir moteris ir smurto dėl lyties prevencijai ir persekiojimui, taip pat lengvai įgyvendinama teisė kreiptis į teismą;
  11. prašo Tarybos pradėti taikyti nuostatą dėl pereigos priimant vienbalsį sprendimą, kuriuo smurtas prieš moteris ir mergaites (ir kitų formų smurtas dėl lyties) būtų priskiriamas SESV 83 straipsnio 1 dalyje išvardytiems nusikaltimams;
  12. pripažįsta labai svarbų pilietinės visuomenės organizacijų atliktą darbą siekiant užkirsti kelią smurtui prieš moteris ir mergaites, kovoti su juo, apsaugoti smurto aukas ir joms padėti;
  13. ragina valstybes nares ir suinteresuotuosius subjektus, bendradarbiaujant su Komisija, moterų NVO ir pilietinės visuomenės organizacijomis, padėti skleisti informaciją apie šią konvenciją, ES programas ir galimas lėšas, skiriamas pagal jas kovai su smurtu prieš moteris ir aukų apsaugai;
  14. ragina Komisiją ir Tarybą bendradarbiauti su Parlamentu siekiant nustatyti pažangą lyčių lygybės srityje ir prašo trijų (pirmininkavusios, pirmininkaujančios ir pirmininkausiančios) valstybių narių dėti daug pastangų siekiant vykdyti savo įsipareigojimus šioje srityje; siekiant atnaujinti įpareigojimus ragina surengti ES aukščiausiojo lygio susitikimą dėl lyčių lygybės ir moterų bei mergaičių teisių;
  15. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, valstybių narių vyriausybėms ir Europos Tarybos Parlamentinei Asamblėjai.
-

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0452

Europos ombudsmeno 2015 m. veikla**2016 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl metinio pranešimo apie Europos ombudsmeno 2015 m. veiklą (2016/2150(INI))**

(2018/C 224/17)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į metinį pranešimą apie Europos ombudsmeno 2015 m. veiklą,
  - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 15 straipsnį,
  - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 228 straipsnį,
  - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 258 straipsnį,
  - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 11 straipsnį,
  - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnį,
  - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 42 straipsnį,
  - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 43 straipsnį,
  - atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų neįgaliųjų teisių konvenciją,
  - atsižvelgdamas į 1994 m. kovo 9 d. Europos Parlamento sprendimą 94/262/EAPB, EB, Euratomas dėl ombudsmeno pareigų atlikimą reglamentuojančių nuostatų ir bendrųjų sąlygų ⁽¹⁾,
  - atsižvelgdamas į Europos Parlamento 2001 m. rugsėjo 6 d. patvirtintą Europos gero administracinio elgesio kodeksą ⁽²⁾,
  - atsižvelgdamas į 2006 m. kovo 15 d. sudarytą ir 2006 m. balandžio 1 d. įsigaliojusį Europos Parlamento ir Europos ombudsmeno pagrindų susitarimą dėl bendradarbiavimo,
  - atsižvelgdamas į Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) paskelbtus skaidrumo ir sąžiningumo principus vykdam lobistinę veiklą,
  - atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl Europos ombudsmeno veiklos,
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 220 straipsnio 2 dalies antrą ir trečią sakinius,
  - atsižvelgdamas į Peticijų komiteto pranešimą (A8–0331/2016),
- A. kadangi 2016 m. gegužės 3 d. Parlamento pirmininkui oficialiai pateiktas metinis pranešimas apie Europos ombudsmeno 2015 m. veiklą, o 2016 m. birželio 20 d. ombudsmenė Emily O'Reilly Briuselyje pristatė pranešimą Peticijų komitetui;
- B. kadangi SESV 15 straipsnyje nurodyta, jog siekiant skatinti gerą valdymą ir užtikrinti pilietinės visuomenės dalyvavimą Europos Sąjungos institucijos, įstaigos ir organai turi, kiek įmanoma, laikytis atvirumo principo;

⁽¹⁾ OL L 113, 1994 5 4, p. 15.⁽²⁾ OL C 72 E, 2002 3 21, p. 331.

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

- C. kadangi SESV 24 straipsnyje nustatytas principas, kad kiekvienas Sąjungos pilietis gali kreiptis į ombudsmeną, kurio pareigybė įsteigta pagal SESV 228 straipsnį;
- D. kadangi SESV 228 straipsniu Europos ombudsmenas įgaliotas priimti skundus dėl netinkamo administravimo atvejų Sąjungos institucijų ar įstaigų veikloje, išskyrus Europos Sąjungos Teisingumo Teismą, kai šis vykdo teismines funkcijas;
- E. kadangi SESV 258 straipsnyje nustatytas Komisijos kaip Sutarčių sergėtojos vaidmuo; kadangi šių pareigų nevykdymas arba neveikimas gali būti laikomi netinkamu administravimu;
- F. kadangi pagal SESV 298 straipsnį ES institucijos, įstaigos ir organai „remiasi atvira, veiksminga ir nepriklausoma Europos administracija“ ir kadangi tame pačiame straipsnyje numatyta, kad šiuo tikslu turi būti priimti specialūs antriniai teisės aktai visoms ES administracijos sritims taikytinų reglamentų pavidalu;
- G. kadangi Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnyje teigiama, kad „kiekvienas asmuo turi teisę į tai, kad Sąjungos institucijos, įstaigos ir organai jo reikalus tvarkytų nešališkai, teisingai ir per kiek įmanomai trumpesnę laiką“;
- H. kadangi Pagrindinių teisių chartijos 43 straipsnyje teigiama, kad „kiekvienas Sąjungos pilietis ir kiekvienas fizinis asmuo, kuris gyvena bet kurioje valstybėje narėje, ar juridinis asmuo, kurio registruota buveinė yra valstybėje narėje, turi teisę kreiptis į Europos ombudsmeną su skundu dėl netinkamų Sąjungos institucijų, įstaigų ar organų administravimo veiksmų, išskyrus Europos Sąjungos Teisingumo Teismo vykdomas teismo funkcijas“;
- I. kadangi Maastrichto sutartimi įsteigta Europos ombudsmeno tarnyba 2015 m. paminėjo savo veiklos 20-metį ir nuo 2005 m. yra išnaginėjusi 48 840 skundų;
- J. kadangi, remiantis 2015 m. spalio mėn. „Eurobarometro“ greitąja apklausa dėl ES pilietybės suteikiamų teisių, 83 proc. ES piliečių žino, kad ES piliečiai turi teisę pateikti skundą Komisijai, Europos Parlamentui ir Europos ombudsmenui;
- K. kadangi pagal Europos ombudsmeną netinkamas administravimas apibrėžiamas kaip blogas administravimas arba jo nebuvimas, kai institucija ar viešoji įstaiga nesilaiko teisės aktų, jai privalomų taisyklių ar principų, netaiko gero administravimo principų arba pažeidžia žmogaus teises;
- L. kadangi Gero administracinio elgesio kodeksu siekiama užkirsti kelią netinkamam administravimui; kadangi šios priemonės nauda ribota, nes ji yra neprivalomo pobūdžio;
- M. kadangi, siekiant įgyti teisėtumą ir tikėjimą tuo, kad visi sprendimai grindžiami bendru viešuoju interesu, itin svarbu užtikrinti didelį skaidrumą;
- N. kadangi dokumentų, susijusių su dideliu poveikiu socialiniam ir ekonominiam ES modeliui, taip pat dažnai darančių didelį poveikį visuomenės sveikatos ir aplinkos sritims, neskaidrumas paprastai lemia piliečių nepasitikėjimą ir apskritai nepalankią viešąją nuomonę;
- O. kadangi informatoriams tenka itin svarbus vaidmuo pranešant apie netinkamo administravimo ir kai kuriais atvejais net politinės korupcijos atvejus; kadangi dėl tokių atvejų daromas labai didelis neigiamas poveikis mūsų demokratijos kokybei; kadangi neretai pasitaiko, kad informatoriai po to patys atsiduria labai keblioje padėtyje ir pernelyg dažnai patiria neigiamas asmenines pasekmes daugeliu lygmenų – ne tik profesiniu, bet net ir baudžiamuoju; kadangi nesant tolesnės apsaugos ši žinoma ankstesnė patirtis gali asmenis ateityje atgrasyti nuo informavimo apie pažeidimus laikantis etikos principų;
- P. kadangi 2014 m. buvo įgyvendinta 90 proc. Europos ombudsmeno tarnybos sprendimų ir (arba) rekomendacijų, t. y. 10 proc. daugiau nei 2013 m.;

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

- Q. kadangi 2015 m. ombudsmenės iniciatyva pradėti tyrimai yra susiję su šiomis pagrindinėmis temomis: skaidrumas ES institucijose, etikos klausimai, visuomenės dalyvavimas ES sprendimų priėmimo procese, ES konkurencijos taisyklės ir pagrindinės teisės;
- R. kadangi Peticijų komitetas yra aktyvus Europos ombudsmenų tinklo narys; kadangi dėl šios priežasties Europos ombudsmenė komitetui perdavė 42 skundus, kurie buvo toliau nagrinėjami kaip peticijos;
1. patvirtina Europos ombudsmenės pristatytą metinį pranešimą apie 2015 m. veiklą;
  2. sveikina Emily O'Reilly atlikus puikų darbą ir nepailstant dėjus pastangas, kad ES administracija piliečiams teiktų dar kokybiškesnes paslaugas; pripažįsta skaidrumo kaip svarbiausio elemento nusipelnant pasitikėjimą ir užtikrinant gerą administravimą svarbą – tai paaikškėja ir atsižvelgiant į didelę skundų dėl skaidrumo procentinę dalį (22,4 proc.), taigi ši tema yra dažniausiai pasitaikanti; pripažįsta strateginių tyrimų vaidmenį užtikrinant gerą administravimą ir pritaria Europos ombudsmeno tarnybos iki šiol atliktiems šios srities tyrimams;
  3. palankiai vertina nuolatinės Europos ombudsmenės pastangas didinti skaidrumą vykstant deryboms dėl TPIP, šiuo tikslu teikiant pasiūlymus Komisijai; palankiai vertina tai, kad Komisija paskelbė daug TPIP dokumentų, taip propaguodama skaidrumą kaip vieną iš trijų savo naujosios prekybos strategijos ramsčių; dar kartą pabrėžia, kad tarptautiniuose susitarimuose, tokiuose kaip TPIP, IEPS ir kt., būtina užtikrinti didesnę skaidrumą, kaip ragino ne vienas susirūpinęs pilietis, kuris kreipėsi į Peticijų komitetą; šiuo atžvilgiu ragina dėti daugiau ir platesnio masto pastangų, kad būtų išsaugotas Europos piliečių pasitikėjimas;
  4. ragina Europos ombudsmeną ištirti, kiek saugių skaityklų steigimas atitinka teisę susipažinti su dokumentais ir gero valdymo principus;
  5. primena, kad Reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais paremtas kuo platesnės galimybės susipažinti su dokumentais principu; turėdamas tai omenyje, pabrėžia, kad skaidrumas ir visiška prieiga prie ES institucijų dokumentų turi tapti įprasta praktika siekiant užtikrinti, kad piliečiai galėtų visapusiškai naudotis savo demokratinėmis teisėmis; pabrėžia, kad, kaip nustatė Europos Sąjungos Teisingumo Teismas, šios praktikos išimtys turi būti tinkamai išaiškintos, atsižvelgiant į viršesnę viešąją interesą atskleisti informaciją ir laikytis demokratijos principų, aktyviau įtraukti piliečius į sprendimų priėmimo procesą, užtikrinti valdymo teisėtumą, veiksmingumą ir atskaitomybę piliečiams;
  6. ragina Komisiją ir valstybes nares suteikti Europos ombudsmenei įgaliojimus padaryti pareiškimą dėl to, jog įvairios ES institucijos nesilaiko Reglamento (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais, su sąlyga, kad šie dokumentai nepatenka į minėtojo reglamento 4 straipsnio ir 9 straipsnio 1 dalies taikymo sritį; pritaria minčiai, kad ištyrus šio reglamento nesilaikymo atvejus ombudsmenei turėtų būti suteikta galimybė priimti sprendimą dėl atitinkamų dokumentų paskelbimo;
  7. apgailestauja dėl to, kad Reglamento (EB) Nr. 1049/2001 persvarstymas stringa; mano, kad svarbu nedelsiant padaryti pažangą, nes šis reglamentas nebeatspindi esamos teisinės padėties ir institucinės praktikos;
  8. pripažįsta, kad ES sprendimų priėmimo procesas turi būti skaidrus, ir pritaria Europos ombudsmenės tyrimui dėl neformaliųjų trijų pagrindinių ES institucijų derybų (trišalių dialogų) ir tam, kad pradėtos viešosios konsultacijos šiuo klausimu; pritaria tam, kad būtų skelbiami trišalių dialogų dokumentai, deramai atsižvelgiant į Reglamento (EB) Nr. 1049/2001 4 ir 9 straipsnius;
  9. apgailestauja dėl to, kad Parlamento Išmetamųjų teršalų matavimų automobilių sektoriuje (EMIS) tyrimo komitetui Komisija pateikė tik dalį dokumentų, o tie dokumentai buvo parinkti taip, kad trūko tam tikros informacijos, kurios Komisija nelaiškė svarbia; ragina Komisiją užtikrinti kuo didesnę savo darbo tikslumą ir visišką teikiamų dokumentų skaidrumą, taip pat visiškai laikytis lojalaus bendradarbiavimo principo siekiant užtikrinti, kad EMIS tyrimo komitetas galėtų visapusiškai ir veiksmingai naudotis savo įgaliojimais vykdyti tyrimus;

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

10. remia Europos ombudsmenės pasiryžimą padaryti Europos Centrinio Banko (ECB) veiklą skaidresnę ir atitinkančią aukštus valdymo standartus, ypač dėl to, kad jis yra trejeto ir grupės *Quadriga* narys, prižiūrintis fiskalinio konsolidavimo programas ES šalyse; teigiamai vertina ECB sprendimą skelbti savo Vykdomosios valdybos narių posėdžių tvarkaraštį; pritaria naujiesiems pagrindiniams viešo kalbėjimo principams ir draudimo paskelbti informaciją laikotarpio nustatymui prieš Valdanciosios tarybos posėdžius, kiek tai susiję su rinką galinčia paveikti informacija;
11. atkreipia dėmesį į ECB, kuris veikia ir kaip pinigų įstaiga, ir kaip trejeto bei grupės *Quadriga* patariantysis narys, statusą ir ragina Europos ombudsmenę užtikrinti, kad vienoje svarbiausių Europos finansinių institucijų būtų laikomasi gero administravimo principų;
12. ragina, kad Euro grupės posėdžiai būtų skaidresni ir kad šiuo tikslu būtų imtasi dar daugiau priemonių nei tos, kurių po Europos ombudsmenės įsikišimo jau ėmėsi jos pirmininkas;
13. pritaria ombudsmenės tyrimui dėl Komisijos ekspertų grupių sudarymo ir jų darbo skaidrumo; pažymi, kad Komisija stengiasi šias grupes atverti visuomenei, ir pabrėžia, kad būtina imtis tolesnių veiksmų siekiant užtikrinti visapusišką skaidrumą; pakartoja savo raginimą Tarybai, įskaitant jos parengiamuosius organus, kuo skubiau prisijungti prie lobistų registro ir užtikrinti didesnę savo darbo skaidrumą;
14. remia ombudsmenės pastangas, susijusias su lobizmo skaidrumo didinimu; apgailestauja dėl Komisijos nenoro skelbti išsamią informaciją apie tabako lobistų susitikimus; ragina Komisiją leisti visuomenei visapusiškai susipažinti su jos veikla, kad būtų pelnytas didesnis pasitikėjimas jos darbu;
15. ragina Komisiją suteikti galimybę visuomenei susipažinti su visa informacija apie lobistų įtaką; ši informacija turėtų būti pateikiama nemokamai, ji turėtų būti lengvai suprantama ir nesunkiai prieinama ir šiuo tikslu turėtų būti sukurta viena bendra centralizuota internetinė duomenų bazė;
16. ragina Komisiją 2017 m. pateikti pasiūlymą dėl visiškai privalomo ir teisiškai įpareigojančio lobistų registro siekiant užtikrinti, kad būtų pašalintos visos spragos ir sukurtas visiškai privalomas visų lobistų registras;
17. remia pastangas parengti lobistinės veiklos skaidrumo gaires, kurios būtų taikomos ne tik ES institucijoms, bet ir nacionalinėms administracijoms;
18. atkreipia dėmesį į piliečių susirūpinimą dėl to, kaip Komisija perduoda pažeidimo nagrinėjimo procedūras ETT, ir dėl nepakankamo skaidrumo atitinkamais šio proceso etapais; pabrėžia, kad teisė į gerą administravimą, įtvirtinta Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnyje, apima prievolę pateikti tinkamą pagrindimą tais atvejais, kai Komisija nusprendžia nepradėti pažeidimo nagrinėjimo procedūros Teisingumo Teisme; palankiai vertina Europos ombudsmenės strateginį tyrimą dėl sisteminių problemų, su kuriomis susiduriama sistemoje „EU Pilot“;
19. palankiai vertina tai, kad pradėtas ombudsmeno tyrimas (byla OI/5/2016/AB) dėl to, kaip Komisija, vykdydama savo kaip Sutarčių sergėtojos funkcijas, nagrinėja skundus dėl pažeidimų pagal sistemos „EU Pilot“ procedūras; primena apie ankstesnius Peticijų komiteto prašymus leisti susipažinti su dokumentais, susijusiais su sistema „EU Pilot“ ir pažeidimo nagrinėjimo procedūromis, nes išnagrinėjus peticijas dažnai inicijuojamos tokios procedūros;
20. palankiai vertina tai, kad Europos ombudsmenė tęsia tyrimus dėl „sukamųjų durų“ reiškinio atvejų Komisijoje; pripažįsta, kad po šių tyrimų Komisija pateikė daugiau informacijos apie vyresniųjų pareigūnų, kurie perėjo dirbti į privatųjį sektorių, pavardes; ragina dažniau skelbti tokių asmenų pavardes ir kitus duomenis; išreiškia viltį, kad kitos ES institucijos ir agentūros paseks šiuo pavyzdžiu; palankiai vertina tai, kad Komisija yra pasirengusi skelbti informaciją apie buvusių Komisijos narių pareigas baigus savo kadenciją; reiškia didelį susirūpinimą dėl to, kad buvęs Komisijos pirmininkas J. M. Barroso buvo paskirtas įmonės „Goldman Sachs International“ konsultantu ir nevykdomuoju pirmininku; ragina Ombudsmenę pradėti strateginį tyrimą apie Komisijos požiūrį į buvusio Komisijos Pirmininko J. M. Barroso „sukamųjų durų“ atvejį, taip pat parengti rekomendacijas dėl elgesio kodekso pertvarkymo laikantis gero valdymo principų ir SESV 245 straipsnyje išdėstytų reikalavimų;

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

21. primena, kad interesų konfliktas apima daugiau negu „sukamųjų durų“ reiškinio atvejus; pabrėžia, kad norint užtikrinti gerą administravimą ir politinių bei techninio pobūdžio sprendimų priėmimo proceso patikimumą nepaprastai svarbu veiksmingai kovoti su bet kokiomis interesų konflikto priežastimis; mano, kad ypatingas dėmesys turi būti skiriamas ES lygmeniu, kai skiriami kandidatai į pareigas Sąjungos institucijose, agentūrose ir įstaigose, – tai turi būti daroma taikant aukštus standartus ir konkrečias priemones, kurios nepalikyt abejonių dėl jokio interesų konflikto;

22. palankiai vertina tai, kad visos ES institucijos, remdamosi Tarnybos nuostatų 22 straipsnio a–c punktais, 2015 m. patvirtino vidaus taisykles dėl informatorių apsaugos, tokiu būdu skatindamos reglamentuotą informavimą apie pažeidimus; pažymi, kad galėtų būti užtikrinama veiksmingesnė informatorių apsauga nuo atsakomųjų veiksmų; šiuo tikslu primygtinai ragina patvirtinti bendras taisykles, kuriomis būtų skatinama informuoti apie pažeidimus ir nustatomos informatoriams taikomos būtinosios garantijos ir apsaugos priemonės;

23. ragina priimti direktyvą dėl informavimo apie pažeidimus, kurioje būtų nustatyti tinkami kanalai ir procedūros, kad būtų pranešama apie bet kokios formos netinkamus veiksmus, taip pat įtvirtintos būtinausios reikiamos garantijos ir teisinė informatorių apsauga tiek viešajame, tiek privačiajame sektoriuose;

24. palankiai vertina FRONTEX skundų dėl galimų pagrindinių teisių pažeidimų nagrinėjimo mechanizmą, kuris buvo sukurtas po vykstančio ombudsmenės tyrimo dėl praktikos, kurią taiko FRONTEX ir valstybės narės tais atvejais, kai vykdomos bendros priverstinio neteisėtų migrantų grąžinimo operacijos; palankiai vertina tai, kad toks mechanizmas numatytas pagal naująjį reglamentą dėl Europos sienų ir pakrančių apsaugos pajėgų;

25. teigiamai vertina Europos ombudsmenės tyrimą, atliktą siekiant įvertinti, ar valstybės narės, įgyvendindamos ES fondų lėšomis finansuojamus veiksmus, pvz., projektus, kuriais siekiama neįgaliuosius apgyvendinti priežiūros įstaigose, o ne integruoti juos į visuomenę, laikosi Pagrindinių teisių chartijos nuostatų; primygtinai ragina Europos ombudsmenę ir toliau vykdyti tokius tyrimus, kad būtų užtikrintas projektų skaidrumas ir jų pridėtinė vertė;

26. palankiai vertina ombudsmeno ir Europos Parlamento bendradarbiavimą pagal ES sistemą, skirtą JT neįgaliųjų teisių konvencijai, visų pirma kiek tai susiję su raginimu ES lygmeniu visapusiškai įgyvendinti šią konvenciją ir tam skirti pakankamai išteklių; dar kartą patvirtina, kad visapusiškai remia minėtosios konvencijos įgyvendinimą, ir ragina Komisiją ir valstybes nares pradėti visapusiškai įgyvendinti šią konvenciją ES lygmeniu;

27. remia ombudsmenės pastangas, susijusias su diskriminacijos atvejų, mažumų grupių teisių ir vyresnio amžiaus asmenų teisių nagrinėjimu Europos ombudsmenų tinklo seminare pavadinimu „Ombudsmenai prieš diskriminaciją“;

28. remia ombudsmenės pastangas užtikrinti nešališkumą Komisijai priimant sprendimus konkurencijos klausimais;

29. pripažįsta, kad piliečių teisė išreikšti savo nuomonę formuojant ES politiką dabar yra svarbesnė nei bet kada; palankiai vertina ombudsmenės pasiūlytas gaires, kaip pagerinti Europos piliečių iniciatyvos veikimą, ypač kiek tai susiję su tvirtu Komisijos pagrindimu, kai tokios Europos piliečių iniciatyvos atmetamos; vis dėlto pripažįsta, kad esama didelių trūkumų, su kuriais reikia kovoti ir kuriuos būtina pašalinti, kad Europos piliečių iniciatyva būtų veiksmingesnė; tvirtina, kad labiau įtraukus piliečius į ES politikos formavimą padidės Europos Sąjungos institucijų patikimumas;

30. teigiamai vertina ombudsmenės vykdomą nenutrūkstamą dialogą ir palaikomus artimus santykius su daugeliu ES institucijų (įskaitant Europos Parlamentą) ir kitomis įstaigomis, siekiant užtikrinti administracinį bendradarbiavimą ir sanglaudą; be to, palankiai vertina ombudsmenės pastangas užtikrinti nuolatinį ir atvirą bendradarbiavimą su Peticijų komitetu;

31. pripažįsta, kad ES agentūros turi laikytis tų pačių aukštų skaidrumo, atskaitomybės ir etikos standartų, kaip ir kitos institucijos; pažymi, jog vertina tai, kad Europos ombudsmenė atliko svarbų darbą keliose ES agentūrose; remia Europos cheminių medžiagų agentūrai (ECHA) pateiktą pasiūlymą reikalauti, kad registruotojai įrodytų, jog padarė viską, kas įmanoma, kad išvengtų bandymų su gyvūnais, ir kad būtų teikiama informacija, kaip išvengti bandymų su gyvūnais;

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

32. remia ombudsmenės rekomendacijas, kad Europos maisto saugos tarnyba turėtų persvarstyti savo interesų konfliktų srities taisykles ir procedūras siekiant užtikrinti tinkamas viešąsias konsultacijas ir dalyvavimą;
  33. primena, jog ombudsmenas taip pat turi įgaliojimus ir atitinkamą pareigą vykdyti Parlamento darbo priežiūrą, kad ES piliečiams būtų užtikrintas geras administravimas;
  34. ragina veiksmingai atnaujinti Europos gero administracinio elgesio kodeksą priimant privalomą reglamentą šiuo klausimu iki šios kadencijos pabaigos;
  35. ragina Europos ombudsmenę būsimose metinėse ataskaitose kategorizuoti skundus, nepatenkančius į Ombudsmeno tarnybos kompetencijos sritį, – tai suteiktų Europos Parlamento nariams galimybę susidaryti bendrą vaizdą, kokių problemų kyla ES piliečiams;
  36. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją ir Peticijų komiteto pranešimą Tarybai, Komisijai ir Europos ombudsmenei, taip pat valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams bei jų ombudsmenams arba panašioms kompetentingoms tarnyboms.
-

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0453

Galutinės PVM sistemos kūrimas ir kova su sukčiavimu PVM**2016 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento rezoliucija „Galutinės PVM sistemos kūrimas ir kova su sukčiavimu PVM“ (2016/2033(INI))**

(2018/C 224/18)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2016 m. balandžio 7 d. Komisijos pateiktą PVM veikslių planą (COM(2016)0148),
  - atsižvelgdamas į 2016 m. kovo 3 d. Europos Audito Rūmų specialiąją ataskaitą Nr. 24/2015 „Kova su sukčiavimu PVM Bendrijos viduje: reikia imtis daugiau veikslių“,
  - atsižvelgdamas į 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvą 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos,
  - atsižvelgdamas į savo 2011 m. spalio 13 d. rezoliuciją dėl PVM ateities ⁽¹⁾,
  - atsižvelgdamas į pasiūlymą dėl Direktyvos dėl baudžiamosios teisės priemonių kovai su Sąjungos finansiniams interesams kenkiančiu sukčiavimu (COM(2012)0363),
  - atsižvelgdamas į pasiūlymą dėl Tarybos reglamento dėl Europos prokuratūros įsteigimo (COM(2013)0534),
  - atsižvelgdamas į savo 2014 m. kovo 12 d. rezoliuciją dėl pasiūlymo dėl Tarybos reglamento dėl Europos prokuratūros įsteigimo ⁽²⁾,
  - atsižvelgdamas į pasiūlymą dėl Reglamento dėl Europos Sąjungos bendradarbiavimo baudžiamosios teisenos srityje agentūros (Eurojusto) (COM(2013)0535),
  - atsižvelgdamas į savo 2015 m. balandžio 29 d. rezoliuciją dėl pasiūlymo dėl Tarybos reglamento dėl Europos prokuratūros įsteigimo ⁽³⁾,
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
  - atsižvelgdamas į Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto pranešimą ir Biudžeto kontrolės komiteto bei Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto nuomonės (A8-0307/2016),
- A. kadangi 1993 m. sausio 1 d. įsteigus bendrąją rinką buvo panaikintos sienų kontrolės prekybai Bendrijos viduje ir kadangi nuo 1993 m. veikianti Europos Sąjungos pridėtinės vertės mokesčio sistema pagal galiojančios Pridėtinės vertės mokesčio direktyvos 402–404 straipsnius yra tik laikinojo pobūdžio ir pereinamojo laikotarpio procedūra;
- B. kadangi pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 113 straipsnį Taryba turi vieningai priimti direktyvas, kurios yra reikalingos, kad papildytų bendrą PVM sistemą ir visų pirma laipsniškai apribotų arba panaikintų nuo šios sistemos nukrypti leidžiančias nuostatas;
- C. kadangi Komisija yra įpareigota kas ketverius metus Europos Parlamentui ir Tarybai teikti pranešimą apie tai, kaip veikia esama PVM sistema ir visų pirma pereinamojo laikotarpio procedūros;

⁽¹⁾ OL C 94 E, 2013 4 3, p. 5.⁽²⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2014)0234.⁽³⁾ OL C 346, 2016 9 21, p. 27.

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

- D. kadangi PVM, iš kurio 2014 m. gauta beveik 1 trln. EUR pajamų, yra reikšmingas ir augantis valstybių narių pajamų šaltinis ir vienas iš ES nuosavų išteklių šaltinių; kadangi visos ES pajamos iš PVM nuosavų išteklių 2014 m. siekė 17 667 mln. EUR ir sudarė 12,27 proc. visų ES pajamų ⁽¹⁾;
- E. kadangi esama PVM sistema – visų pirma, kai ją tarpvalstybiniais sandoriais taiko didelės korporacijos – yra neapsaugota nuo sukčiavimo, mokesčių vengimo strategijų, dėl nemokumo nesurinkto PVM ar neteisingo apskaičiavimo; kadangi, remiantis skaičiavimais, numatomo ir surenkamo PVM skirtumas siekia apie 170 mlrd. EUR per metus ir tampa prieinamos geresnės skaitmeninės technologijos, kurios gali padėti šį skirtumą panaikinti;
- F. kadangi, remiantis Komisijos atliktu tyrimu ⁽²⁾, vien dėl dingusio prekiautojo sukčiavimo Bendrijoje (MTIC sukčiavimo, paprastai vadinamo karuseliniu sukčiavimu) kasmet prarandama apytikriai 45–53 mlrd. EUR metinių PVM pajamų;
- G. kadangi valstybių narių efektyvumas sprendžiant sukčiavimo PVM ir PVM vengimo problemas skiriasi, nes numatomo ir surenkamo PVM skirtumas, remiantis vertinimais, kinta nuo mažiau kaip 5 proc. iki daugiau kaip 40 proc., priklausomai nuo atitinkamos šalies;
- H. kadangi, remiantis Europolo duomenimis, dėl organizuotų nusikalstamų grupuočių valstybės narės praranda 40–60 mlrd. EUR metinių PVM pajamų ir 2 proc. šių grupuočių yra atsakingos už 80 proc. MTIC sukčiavimo atvejų;
- I. kadangi pajamų nuostolių, susidariusių dėl tarpvalstybinio sukčiavimo PVM, apskaičiavimas yra labai sudėtingas uždavinys atsižvelgiant į tai, kad tik dvi valstybės narės – Jungtinė Karalystė ir Belgija – renka ir atskleidžia statistiką šiuo klausimu;
- J. kadangi, koordinuojant Eurojustui ir Europolui, kelios valstybės narės neseniai įvykdė tris sėkmingas viena po kitos operacijas „Vertigo“, kurių metu buvo atskleista karuselinio sukčiavimo schema, kurios bendra suma 320 mln. EUR;
- K. kadangi dėl esamos PVM sistemos, visų pirma tarpvalstybinės prekybos srityje, patiriamos didelės administracinės išlaidos, kurias būtų galima gerokai sumažinti, visų pirma mažosioms ir vidutinėms įmonėms, be kita ko, taikant supaprastinimo priemones, apimančias skaitmenines ataskaitų teikimo priemones ir bendras duomenų bazes;
- L. kadangi yra daug galimybių mažinti administracines ir mokesčių kliūtis, kurios visų pirma neigiamai veikia tarpvalstybinio bendradarbiavimo projektus;
- M. kadangi PVM yra vartojimo mokestis, grindžiamas mokėjimo dalimis sistema, pagal kurią jį mokėti privalantys asmenys gali užsiimti savikontrolė, ir kadangi, siekiant užtikrinti įmonės neutralumą, šį mokestį turi mokėti tik galutinis vartotojas; kadangi valstybės narės gali pačios nuspręsti kaip praktiškai vykdyti PVM surinkimą siekiant užtikrinti, kad jį sumokėtų galutinis vartotojas;
- N. kadangi praėjus 23 metams nuo PVM direktyvos priėmimo vadinamosios nekeičiamumo išlygos yra pasenusios, visų pirma atsižvelgiant į modernią skaitmeninę ekonomiką;
- O. kadangi per praėjusius du dešimtmečius Komisija pradėjo daugiau kaip 40 pažeidimo nagrinėjimo procedūrų prieš daugiau kaip du trečdalius valstybių narių, nes jos nesilaikė direktyvos nuostatų;
- P. kadangi galutinės PVM procedūros taikant kilmės šalies principą reikalavimas nesulauks daugumos pritarimo, nes tuomet, siekiant išvengti didžiulio konkurencijos iškreipimo, būtų reikalingas didesnis mokesčio tarifų derinimas;
- Q. kadangi kova su mokestiniu sukčiavimu yra viena iš pagrindinių su mokesčiais susijusių problemų, su kuriomis susiduria valstybės narės;

⁽¹⁾ Europos Komisija, 2014 m. finansinė ataskaita.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/resources/documents/common/publications/studies/ey_study_destination_principle.pdf

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

- R. kadangi sukčiavimas PVM – itin žalinga veika, dėl kurios į valstybių narių biudžetą nesurenkamos didelės sumos ir trukdoma jų pastangoms konsoliduoti savo viešuosius finansus;
- S. kadangi tarpvalstybinis sukčiavimas PVM mūsų valstybėms narėms ir Europos mokesčių mokėtojams kasmet kainuoja apie 50 mlrd. EUR;
- T. kadangi sukčiavimo PVM tipologijos yra daugialypės, jos tobulėja ir yra susijusios su daugeliu ekonomikos sektorių, todėl reikia greitai pritaikyti atitinkamus teisės aktus, siekiant pereiti prie tvarios ir paprastos PVM sistemos, kuri padėtų užkirsti kelią sukčiavimui ir galimam mokestinių pajamų praradimui;
- U. kadangi atvirkštinio apmokestinimo bandomieji projektai neturi sukelti arba paskatinti vėlavimo pagal Komisijos veiksmų plano gaires sukurti galutinę PVM sistemą;
- V. kadangi plačiausiai naudojamas sukčiavimo PVM būdas – karuselinis sukčiavimas; kadangi šio sukčiavimo, kuris labai dažnai pasitaiko prekybos elektroniniais komponentais, mobiliaisiais telefonais ir tekstile sektoriuose, atveju prekės cirkuliuoja tarp kelių bendrovių, įsikūrusių skirtingose valstybėse narėse, pasinaudojant tuo, kad nėra jokio mokesčio, taikomo prekių tiekimui ES viduje;
- W. kadangi siekiant kurti išsamią ir integruotą kovos su sukčiavimu strategiją, visų pirma atsižvelgiant į dabartinius ES biudžeto apribojimus ir padidėjusį e. prekybos ir prekybos internetu mastą, dėl kurio susilpnėjo teritorinė PVM rinkimo kontrolė, skubiai reikia sustiprintų ir nuolatinių valstybių narių pastangų bendradarbiauti;
- X. kadangi Europos Sąjungos ir valstybių narių finansinių interesų apsauga yra pagrindinė Sąjungos politinės darbotvarkės dalis, siekiant skatinti ir didinti piliečių pasitikėjimą ir užtikrinti, kad jų pinigai būtų naudojami tinkamai;
- Y. kadangi dėl sukčiavimo PVM valstybės narės, taigi ir ES, praranda pajamas, susikuria iškreipta fiskalinė aplinka, kuri ypač kenksminga mažosioms ir vidutinėms įmonėms, ir juo užsiima nusikalstamos organizacijos, naudojamosi esamomis valstybių narių teisės aktų ir jų kompetentingų priežiūros institucijų sąveikos spragomis;
- Z. kadangi Europos Audito Rūmų specialiojoje ataskaitoje Nr. 24/2015 prieita prie išvados, kad sukčiavimas PVM daugiausia yra nusikalstama veika, kuriai turi būti užkirstas kelias;
- AA. kadangi byloje *Taricco ir kiti* (C105/14) Europos Sąjungos Teisingumo Teismas nustatė, kad sąvoka „sukčiavimas“, kaip apibrėžta Konvencijos dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos 1 straipsnyje, apima iš PVM gautas pajamas;
1. palankiai vertina Komisijos ketinimą iki 2017 m. pateikti pasiūlymą dėl galutinės PVM sistemos, kuri būtų paprasta, teisinga, patikima, veiksminga ir labiau apsaugota nuo sukčiavimo;
  2. pabrėžia, kad norint užtikrinti tinkamą bendrosios skaitmeninės rinkos veikimą reikalinga paprasta PVM sistema, kurioje būtų mažiau nukrypti leidžiančių nuostatų;
  3. mano, kad mokslinėje ekspertizėje, kuria grindžiami veiksmų programoje pateikti Komisijos pasiūlymai, nurodoma nemažai vertingų rekomendacijų; pabrėžia, kad Komisijos pasiūlymų, kuriais siekiama sukurti patikimą, paprastą ir labiau apsaugotą nuo sukčiavimo PVM sistemą, sąrašas nėra baigtinis;
  4. palankiai vertina naujausią 2016 m. balandžio 7 d. Komisijos komunikatą ir ketinimą imtis tolesnių priemonių siekiant užkirsti kelią sukčiavimui ir padėti gerinti esamą PVM sistemą;
  5. mano, kad taip pat svarbu gerinti esamą sistemą ir ragina vykdyti esmines reformas, kuriomis būtų išsprendžiamos arba bent gerokai sumažinamos esamos sistemos problemos, visų pirma PVM surinkimo Europoje problema;

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

6. mano, kad Komisija turėtų vienodai ir nedarydama ankstyvų išvadų apsvarstyti visus galimus variantus ir įtraukti juos į teisėkūros procesą;
7. pažymi, kad reikalingos bendros valstybių narių pastangos, kad būtų pasiektas susitarimas dėl galutinės PVM sistemos;
8. pripažįsta, kad vieningas pritarimas yra būtina išankstinė sąlyga norint pasiekti susitarimą dėl geresnio PVM sistemos veikimo, todėl ragina parengti aiškią viziją dėl sistemos paprastumo ir retesnio nukrypti leidžiančių nuostatų taikymo, taip pat laikytis pragmatinio požiūrio atsižvelgiant į sparčiai besivystančios skaitmeninės ekonomikos interesus;
9. pažymi, kad, siekiant veiksmingiau kovoti su mokesčių slėpimu ir vengimu ir pagaliau surinkti tiek PVM, kiek numatyta, būtina koordinuota valstybių narių mokesčių politika ir būtina greičiau ir dažniau keistis informacija apie Bendrijos vidaus prekybą;
10. ragina Komisiją ir vyriausybes agentūras išnagrinėti ir išbandyti naujas technologijas, tokias kaip išsklaidytoji operacijų knygos technologija ir realiojo laiko priežiūra, sudarančias dalį reguliavimo technologijų darbotvarkės, siekiant gerokai sumažinti esamą ir esminę PVM nepriemoką Sąjungoje;
11. pabrėžia, kad mokesčių institucijos atskirose valstybėse narėse privalo užtikrinti, kad PVM būtų mokamas paprastai ir MVĮ palankiu būdu, o tam gali pasitarnauti didesnis nacionalinių valdžios institucijų bendradarbiavimas;
12. mano, kad valstybių narių mokesčių administratoriai bendradarbiavo ir keitėsi informacija nepakankamai, o „Eurofisc“ veikla taip pat kol kas nedavė patenkinamų rezultatų; laikosi nuomonės, kad keitimasis informacija per „Eurofisc“, turėtų būti geriau labiau orientuotas į sukčiavimą; laukia būsimo Komisijos pasiūlymo dėl „Eurofisc“ veiklos sustiprinimo;
13. atkreipia dėmesį į tai, kad PVM informacijos mainų sistema (VIES) pasirodė esanti naudinga priemonė kovojant su sukčiavimu, nes mokesčių institucijos gali suderinti duomenis apie prekiautojus šalyse, tačiau vis dar yra jos įgyvendinimo trūkumų, visų pirma, šie trūkumai susiję su laiku pateikiama informacija, kaip greit pateikiami atsakymai į užklausas ir su reagavimu į nurodytas klaidas; todėl rekomenduoja, kad valstybės narės tinkamai atsižvelgtų į šių trūkumų sprendimą;
14. atkreipia dėmesį į tai, kad duomenys, kuriuos „Eurofisc“ pateikia nacionalinės institucijos, nėra filtruojami, persiunčiant tik įtarimų keliančius atvejus, o tai trukdo optimaliam grupės veikimui; remia kelių valstybių narių iniciatyvą, kurioje pasisakoma už tai, kad būtų parengtos nacionalinės rizikos analizės priemonės, kurios leistų filtruoti duomenis, nesibaiminant, kad bet kurioje valstybėje narėje bus aplenkta įtartini atvejai ir remiantis šia informacija „Eurofisc“ galėtų greitai reaguoti į tarpvalstybinį sukčiavimą PVM;
15. pabrėžia, kad mokesčių institucijos atskirose valstybėse narėse privalo užtikrinti, kad PVM būtų mokamas tinkamai ir paprastu būdu;
16. primena, kad valstybės narės labai priklauso nuo iš kitų valstybių narių gauto informacijos apie ES vidaus prekybą, kad galėtų savo teritorijoje surinkti PVM; ragina atsakingas institucijas visų pirma keistis PVM ir muitų duomenimis, taip pat naudoti standartines elektronines formas, rinkti duomenis apie tarpvalstybinį prekių tiekimą ir paslaugų teikimą galutiniams vartotojams; atsižvelgdamas į tai, mano, kad PVM mokėtojo kodo ieškikliai, pagal kuriuos klientai negali atskaityti pirkimo mokesčio, jeigu sąskaitoje faktūroje nurodyta PVM yra be galiojančio PVM mokėtojo kodo ieškiklio, galėtų būti naudinga priemonė;
17. mano, kad palyginamų duomenų ir tinkamų svarbių rodiklių, kuriais būtų vertinami valstybių narių veiklos rezultatai, trūkumas daro poveikį į ES sistemos veiksmingumui kovojant su sukčiavimu PVM Europos Sąjungoje viduje, ir todėl ragina mokesčių institucijas, derinant veiksmus su Komisija, įsteigti bendrą sistemą, skirtą įvertinti sukčiavimo ES viduje mastą, ir tuomet nustatyti tikslus jam sumažinti, kadangi tai suteiktų galimybę įvertinti valstybių narių veiklą sprendžiant šią problemą;

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

18. taip pat ragina valstybes nares sukurti geresnes sąlygas keistis informacija su teisinėmis ir teisėsaugos institucijomis, pavyzdžiui, Europolu ir OLAF, kaip rekomendavo Audito Rūmai;

19. pažymi, kad 42 muitinės procedūra, kurioje numatytas atleidimas nuo PVM prekėms, importuojamoms į vieną valstybę narę, kai jos bus vėliau siunčiamos į kitą valstybę narę, nepasitvirtino, nes ši procedūra nėra atspari piktnaudžiavimui; atkreipia dėmesį į tai, kad veiksminga kryžminė duomenų patikra, kurią atlieka mokesčių institucijos, palygindamos su muitinės turimais duomenimis, yra labai svarbi siekiant nustatyti ir pašalinti šio tipo sukčiavimą; todėl ragina valstybes nares ir Komisiją imtis veiksmų, kad būtų lengviau muitinėms ir mokesčių institucijoms keistis informacija, susijusia su pagal 42 muitinės procedūrą importuojamomis prekėmis, kaip tai rekomendavo Europos Audito Rūmai;

20. remia veiksmų plano tikslą sukurti bendrą Europos Sąjungos PVM erdvę, kuri stiprintų integruotesnę ir teisingesnę vidaus rinką ir padėtų skatinti mokesčių teisingumą, tvarų vartojimą, užimtumą, augimą, investicijas ir konkurencingumą, tuo pat metu ribojant sukčiavimo PVM galimybes;

21. atsižvelgiant į tai, ragina kuo greičiau paslaugas visiškai įtraukti į naują sistemą ir, visų pirma, ragina finansinėms paslaugoms taikyti PVM;

22. pritaria Komisijos nuomonei, kad galutinė PVM sistema turi būti grindžiama prekių ir paslaugų apmokestinimo paskirties šalyje principu, nes kilmės šalies principo neįmanoma įgyvendinti;

23. pritaria tam, kad paprastai nuotolinės prekybos pardavimo privatiems asmenims atveju būtų taikomas paskirties šalies principas, ir tam, kad būtų nustatytos suderintos priemonės, skirtos mažoms įmonėms;

24. ragina, kuriant galutinę PVM sistemą, į esamus apmokestinimo modelius įtraukti skaitmeninę technologijų pažangą, kad PVM sistema būtų pritaikyta XXI a.;

25. pažymi, kad dėl taikomų daugybės skirtingų PVM tarifų atsiranda didelis netikrumas tarpvalstybiniu lygmeniu veikiančioms įmonėms, ypač paslaugų sektoriuje ir MVĮ; atkreipia dėmesį į tai, kad netikrumas kyla ir dėl to, kas yra atsakingas už PVM surinkimą, tiekimo Bendrijos viduje įrodymą, dalyvavimą dingusio prekiautojo sukčiavime, pinigų srautų problemas ir įvairius skirtingų produktų kategorijų PVM tarifus toje pačioje šalyje; todėl ragina Komisiją iki 2017 m. vidurio išnagrinėti dingusio prekiautojo sukčiavimo poveikį; ragina valstybes nares susitarti dėl PVM tarifų konvergencijos padidavimo;

26. ragina Komisiją įvertinti, kokią įtaką daro Sąjungos lygiu nesuderinti mokesčių tarifai, visų pirma tarpvalstybinei veiklai, ir įvertinti galimybes pašalinti šias kliūtis;

27. pritaria Komisijos pasiūlytai galimybei nuolat peržiūrėti sąrašas prekių ir paslaugų, kurioms galima taikyti lengvatinius tarifus, kuriuos turi patvirtinti Taryba; ragina šiame sąrašė atsižvelgti į politinius prioritetus, kaip antai socialinius, aplinkos apsaugos, lyčių lygybės, sveikatos, mitybos ir kultūrinius aspektus;

28. mano, kad Komisijos kaip alternatyva pasiūlytas visiškas mažiausių mokesčių tarifų panaikinimas gali nulemti didelį konkurencijos iškraipymą ir problemas vidaus rinkoje; mano, kad būtina atsižvelgti į tai, kad būtinas didesnis suderinimas tam, kad tinkamai veiktų bendroji rinka;

29. ragina išnagrinėti, ar bendras Europos prekių ir paslaugų, kurioms taikytina mokesčio lengvata, sąrašą galėtų būti sudarytas siekiant rasti alternatyvą dabartinei lengvatinių PVM tarifų sistemai; šis sąrašas galėtų labai pagerinti PVM sistemos veiksmingumą, kad būtų galima sukurti labiau struktūruotą sistemą, o ne tokią, kuri yra šiuo metu;

30. mano, kad kuo mažiau išimčių būtų svarbu siekiant kovoti su sukčiavimu PVM ir kad geriausias ir veiksmingiausias būdas spręsti sukčiavimo PVM sistema yra paprasčiausia, kaip galima mažesnių normų, PVM sistema;

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

31. laikosi nuomonės, kad dabartinė sudėtinga sistema gali būti gerokai supaprastinta, jei prekių ir paslaugų, kurioms galima taikyti lengvatinius mokesčių tarifus, skaičius būtų sumažintas ir dėl kai kurių prekių ir paslaugų, kurioms galima taikyti lengvatinius mokesčių tarifus, būtų kartu nusprendžiama ES lygmeniu, kartu leidžiant valstybėms narėms spręsti dėl mokesčių tarifų, jei jie atitinka PVM direktyvoje nurodytus minimalius mokesčių tarifus ir jei, tai nesukeltų nesąžiningos konkurencijos;
32. mano, kad produktai turėtų būti apmokestinami vienodai pagal paskirties šalies principą, nesvarbu, kokia forma ar per kokią platformą jie išigyjami, teikiami skaitmeniniu būdu ar fiziškai;
33. atkreipia dėmesį į tai, kad šiandien MVĮ susiduria su problema, kai valstybės narės skirtingai aiškina, kas gali būti laikoma produktu ar paslauga; todėl ragina Komisiją aiškiai apibrėžti ir patikslinti jų apibrėžtis;
34. ragina valstybes nares tose srityse, kuriose privačios ir valstybinės įmonės tarpusavyje konkuruoja, PVM aspektu jas traktuoti vienodai;
35. atkreipia dėmesį į tai, kad EBPO BEPS projekte (1 veiksmas) PVM mokėjimo dalimis sistema buvo pasirinkta netiesioginio apmokestinimo standartu, nes tai užtikrina, kad mokesčių surinkimas yra veiksmingas ir pagal savo pobūdį veiklos vykdytojams suteikia savikontrolės galimybių;
36. pažymi, kad PVM direktyvos 199 ir 199a straipsniuose numatyta laikinai ir tikslingai taikyti atvirkštinio apmokestinimo sistemą tarpvalstybiniais sandoriams ir tam tikriems didelės rizikos vidaus sektoriams valstybėse narėse;
37. ragina Komisiją atidžiai išnagrinėti atvirkštinio apmokestinimo mechanizmo padarinius ir ištirti, ar tokia procedūra supaprastins MVĮ padėtį ir sumažins sukčiavimą PVM;
38. ragina Komisiją įvertinti atvirkštinio apmokestinimo procedūros poveikį (ir ne tik atskiriems sektoriams, kuriuose ypač didelė sukčiavimo tikimybė) išmokų, atitikties sąnaudų, sukčiavimo, veiksmingumo ir įgyvendinimo problemų ir ilgalaikių privalumų ir trūkumų, vykdant bandomuosius projektus, atžvilgiu, kaip to pareikalavo kurios valstybės narės ir Komisija aiškiai tai patvirtino, nors ir tai iki šiol nėra įtraukta į jos veiksmų planą; pabrėžia, kad tokie bandomieji projektai vis dėlto jokių būdu neturi sukelti arba paskatinti vėlavimo pagal Komisijos veiksmų plano gaires parengti ir įdiegti nuolatinę PVM tvarką;
39. mano, kad nacionaliniai mokesčių administratoriai turi prisiimti didesnę atsakomybę už mokesčių mokėjimo pareigos vykdymą ir jos apėjimo galimybių mažinimą įgyvendinant bendrąjį paskirties šalies principą; sutinka su Komisija, kad dar yra daug erdvės kovai su sukčiavimu PVM stiprinti taikant įprastas administracines priemones ir gerinant valstybių narių personalo mokesčių surinkimo ir kontrolės pajėgumus ir gebėjimus; atkreipia dėmesį į tai, kad reikia sustiprinti mokesčių tikrinimą ir sugriežtinti sankcijas didžiausiems sukčiautojams; ragina Komisiją teikti tinkamą finansinę ir techninę paramą šioje srityje;
40. laikosi nuomonės, kad Komisija turėtų atidžiai stebėti nacionalinių mokesčių institucijų veiklą ir geriau ją koordinuoti;
41. palankiai vertina tai, kad Komisija paskelbė išplečianti minimaliąją vieno langelio sistemą ir kurianti visavertę vieno langelio sistemą; pažymi, jog itin svarbu užtikrinti, kad ji būtų patogi naudoti ir vienodai veiksminga visose 28 valstybėse narėse; pabrėžia, kad sukūrus vieno langelio sistemą sumažės administracinė našta, sulaikanti įmones nuo tarptautinės veiklos, ir sumažės išlaidos MVĮ (COM(2016)0148);

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

42. pažymi, kad, siekiant įgyvendinti paskirties šalies principą ir sumažinti galimybes sukčiauti, būtina vieno langelio sistema; ragina pagerinti vieno langelio sistemą remiantis turima minimaliosios skaitmeninių produktų vieno langelio sistemos patirtimi; pažymi, kad pagal naują paskirties šalies principą net taikant minimaliąją vieno langelio sistemą mažos ir labai mažos įmonės gali susidurti su didele administracine našta; todėl palankiai vertina į Komisijos veiksmų planą dėl PVM įtrauktą pasiūlymą nustatyti visoje ES galiosiančią supaprastinimo priemonę (PVM ribinę vertę); ragina aiškiai apibrėžti, kuri valstybė narė tarpvalstybinių sandorių atveju yra atsakinga už mokesčių tikrinimą; palankiai vertina į Komisijos veiksmų planą dėl PVM įtrauktą ketinimą panaikinti mokesčio lengvatą nedidelės vertės siuntoms;

43. pripažįsta, kad visoje Europos Sąjungoje taikomi skirtingi PVM režimai gali būti laikomi netarifine bendrosios rinkos kliūtimi; pabrėžia, kad minimalioji PVM vieno langelio sistema (VAT MOSS) yra geras būdas padėti pašalinti šią kliūtį ir ypač paremti MVĮ joms vykdam tarpvalstybinę veiklą; pripažįsta, kad vis dar esama tam tikrų nedidelių su sistema VAT MOSS susijusių problemų, ragina Komisiją toliau paprastinti tvarką, kad įmonėms ES būtų lengviau mokėti PVM prievoles;

44. atkreipia dėmesį į Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimą byloje C-97/09 (*Ingrid Schmelz prieš Finanzamt Waldviertel*); pažymi, kad egzistuoja 28 skirtingos atleidimo nuo PVM ribinės vertės; atkreipia dėmesį į vėlesnius finansinius sunkumus, su kuriais tektų susidurti MVĮ ir labai mažoms įmonėms, kurios būtų atleistos nuo PVM pagal savo nacionalines sistemas; ragina Komisiją vykdyti tolesnius tyrimus dėl atleidimo nuo PVM ribinės vertės nustatymo labai mažoms įmonėms;

45. ragina nagrinėti visus pasiūlymus, kad būtų užtikrinta kuo mažesnė su apyvartos mokesčiu susijusi administracinė našta LMMVĮ; šiomis aplinkybėmis ragina Komisiją taip pat pasiremti tarptautine geriausia patirtimi, pvz., Singapūre ir Australijoje taikomomis „auksinių kortelių“ sistemomis, ir pripažįsta, kad rizika, jog kai kurie tiekėjai sukčiaus, yra labai nedidelė;

46. palankiai vertina Komisijos paskelbtą ketinimą 2017 m. pateikti MVĮ PVM dokumentų rinkinį; tačiau rekomenduoja naują sistemą įgyvendinti palaipsniui, nes tam reikės papildomų administracinių išlaidų (kaip antai IT infrastruktūros arba PVM procesų);

47. atkreipia dėmesį į sudėtingą duomenų pateikimo sistemą, kuri sukelia didelę našta MVĮ ir tokiu būdu atgraso nuo tarptautinės prekybos; ragina Komisiją į savo MVĮ dokumentų rinkinį įtraukti pasiūlymą dėl standartinio PVM duomenų pateikimo ir suderintų ataskaitų teikimo reikalavimų ir terminų;

48. pabrėžia, kad reikia suderinti PVM aplinką nuotolinės įmonių tarpusavio prekybos atveju ir įmonių vykdomų prekių vartotojams pardavimo atveju; pažymi, kad PVM ribinės vertės nevienodai sėkmingai taikomos įvairiose valstybėse narėse dėl koordinavimo trūkumo;

49. pabrėžia, jog nauja supaprastinta PVM sistema turi būti sukurta taip, kad MVĮ būtų lengva laikytis tarptautinės prekybos taisyklių ir kad jos visose valstybėse narėse galėtų gauti pagalbą ne tik kaip prisitaikyti prie taisyklių, bet ir kaip atlikti PVM procedūras;

50. ragina trumpuoju laikotarpiu sukurti išsamų viešai prieinamą interneto portalą, kuriame įmonės ir galutiniai vartotojai lengvai rastų aiškų ir išsamią informaciją apie atskiriems produktams ir paslaugoms valstybėse narėse taikomus PVM tarifus; pabrėžia, kad šio portalo kalba ir dizainas turi būti lengvai suprantami ir paprasti naudoti; dar kartą patvirtina savo įsitikinimą, kad parama įmonėms tinkamai suprasti valstybėse narėse taikomas PVM taisykles dar labiau sustiprins kovos su PVM sukčiavimu priemones; taip pat pažymi, kad sertifikuota mokesčių programinė įranga galėtų padėti sumažinti tam tikro pobūdžio sukčiavimo ir kitų pažeidimų riziką ir galėtų suteikti tikrumo sąžiningoms įmonėms, vykdančioms vietas ir tarptautinius sandorius; taip pat ragina Komisiją nacionalinėms mokesčių institucijoms pateikti sandorių klasifikavimo gaires atsižvelgiant į taikytą PVM tarifą siekiant sumažinti reikalavimų laikymosi sąnaudas ir teisinių ginčų skaičių; ragina valstybes nares sukurti viešas informacijos sistemas, pvz., PVM internetinį portalą, kuriose būtų teikiama patikima informacija;

51. ragina Komisiją kiekvienoje valstybėje narėje pateikti su PVM taisyklėmis susijusias atnaujintos informacijos sąrašą; kartu pažymi, kad valstybės narės yra atsakingos už savo taisyklių ir tarifų pateikimą Komisijai;

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

52. pažymi, kad e. prekybos atveju dėl suderintų PVM ribinių verčių nebuvimo e. prekybos veiklą vykdančios MVĮ patiria dideles sandorių sąnaudas, jei jos netyčia arba neplanuotai viršija ribinę vertę;
53. ragina valstybes nares nedelsiant pateikti Komisijai informaciją apie jų atitinkamus PVM tarifus, specialiuosius reikalavimus ir lengvatas; ragina Komisiją surinkti šią informaciją ir sudaryti sąlygas įmonėms ir vartotojams su ja susipažinti;
54. laikosi nuomonės, kad turi būti atliekamas išsamus, patikimos kokybės Komisijos veiksmų programoje paskelbtų PVM reformos planų poveikio vertinimas, dalyvaujant mokslo sektoriaus, ES valstybių narių mokesčių administratorių, MVĮ ir ES įmonių atstovams;
55. pabrėžia, kad mokesčių teisės aktai priklauso išiminei valstybių narių kompetencijai; pabrėžia, kad pagal SESV 329 straipsnio 1 dalį bent devynių valstybių narių grupė gali pradėti glaudesnę bendradarbiavimą; ragina Komisiją remti glaudesnio bendradarbiavimo pasiūlymus, kuriais siekiama kovoti su sukčiavimu ir mažinti administracinę naštą PVM srityje;
56. laikosi nuomonės, kad reikėtų siekti bendro EBPO sprendimo, o ne vykdyti pavienes priemones, kurias reikia derinti su EBPO rekomendacijomis ir BEPS veiksmų planu;
57. palankiai vertina Komisijos komunikatą „2016–2020 m. ES e. valdžios veiksmų planas. Valdžios skaitmeninių permainų spartinimas“ (COM(2016)0179);
58. pažymi, kad į naująjį veiksmų planą įtrauktos papildomos tolesnės priemonės veiksmingesnei galutinei sistemai, kuri skaitmeninės ekonomikos ir elektroninės prekybos amžiuje būtų palankesnė įmonėms ir kuria būtų užkertamas kelias sukčiavimui, kurti;
59. remia Komisijos pasiūlymą, pagal kurį tarpvalstybinės prekybos (prekėmis ar paslaugomis) atveju PVM rinktų kilmės valstybės mokesčių institucija, taikydama vartojimo valstybėje galiojantį tarifą, ir perduotų jį valstybei, kurioje prekės ar paslaugos galiausiai yra suvartojamos;
60. pabrėžia, kaip svarbu pateikti pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriuo remiantis bendras elektroninis PVM registravimo ir mokėjimo mechanizmas būtų išplėstas tarpvalstybinėms įmonėms, internete parduodančioms fizines prekes vartotojams, siekiant sumažinti administracinę naštą – vieną iš pagrindinių kliūčių, su kuriomis susiduria tarpvalstybinę veiklą vykdančios įmonės;
61. ragina Komisiją spręsti administracinės naštos, su kuria susiduria įmonės dėl nevientisos PVM tvarkos, klausimą pateikiant pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų, kuriais būtų išplečiama dabartinė PVM deklaravimo minimalioji vieno langelio sistema internete parduodamam materialiajam turtui; pagal šią sistemą įmonės galėtų pildyti tik vieną deklaraciją ir atlikti vieną PVM mokėjimą savo valstybėje narėje;
62. ragina valstybes nares supaprastinti savo nacionalines mokesčių sistemas ir padaryti jas nuoseklesnes ir tvirtesnes, kad būtų sudarytos geresnės sąlygos atitikčiai, vykdoma sukčiavimo prevencija, atgrasoma nuo sukčiavimo ir mokesčių slėpimo, už tai būtų taikomos nuobaudos ir veiksmingiau surenkamas PVM;
63. yra susirūpinęs, kad tikslas supaprastinti PVM, kaip nuosavo šaltinio, atskaitomybės sistemą nebuvo visiškai pasiektas; primena, kad, siekiant sumažinti klaidų ir sukčiavimo galimybes, reikia dar labiau supaprastinti su nuosavais ištekliais susijusią valdymo sistemą; apgailestauja, kad įgyvendinant naująjį veiksmų planą neketinama atsizvelgti į poveikį PVM pagrįstiems nuosaviems ištekliams;
64. atkreipia dėmesį į tai, kad 2015 m. valstybių narių PVM nepriemoka ir apskaičiuotos prarastos PVM pajamos Sąjungoje sudarė 170 mlrd. EUR, ir pabrėžia, jog 2014 m. 13 iš 26 tikrintų valstybių narių vidutiniai apskaičiuoti PVM nuostoliai sudarė daugiau kaip 15,2 proc.; ragina Komisiją visapusiškai naudotis vykdomaisiais įgaliojimais, kad galėtų kontroliuoti valstybes nares ir joms padėti; pažymi, kad priemonės PVM nepriemokai mažinti bus veiksmingos tada, kai bus taikomas suderintas plataus pobūdžio požiūris, nes ši nepriemoka atsiranda ne tik dėl sukčiavimo, bet ir dėl daugelio kitų veiksnių, įskaitant bankrotus ir nemokumą, statistines paklaidas, pavėluotus mokėjimus, mokesčių slėpimą ir mokesčių vengimą; kad būtų galima geriau tirti sukčiavimą ir nuo jo atgrasyti, primena savo raginimą Komisijai nedelsiant skatinti priimti teisės aktus dėl informatorių apsaugos Europos Sąjungoje būtiniausio lygio ir finansiskai remti tarptautinę tiriamąją žurnalistiką, kuri aiškiai pasirodė esanti veiksminga per „Luxleaks“, „Dieselgate“ ir Panamos dokumentų skandalus;

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

65. apgailestauja, kad sukčiavimas PVM, ypač vadinamasis karuselinis sukčiavimas arba dingusio prekiautojo sukčiavimas, iškreipia konkurenciją, dėl jo nacionaliniai biudžetai negauna daugybės pajamų ir daroma žala Sąjungos biudžetui; yra susirūpinęs dėl to, kad Komisija neturi patikimų duomenų apie karuselinį sukčiavimą PVM; todėl ragina Komisiją įpareigoti valstybes nares imtis koordinuotų veiksmų siekiant sukurti bendrą statistinių duomenų apie karuselinį sukčiavimą PVM rinkimo sistemą; pabrėžia, kad kuriant šią sistemą būtų galima pasinaudoti kai kuriose valstybėse narėse jau taikoma praktika;

66. primygtinai ragina Komisiją pradėti kurti bendrą sistemą, skirtą sukčiavimo PVM ES viduje mastui tiksliau įvertinti, renkant statistinius duomenis apie sukčiavimą PVM Europos Sąjungos viduje, kuri leistų atskiroms valstybėms narėms įvertinti savo atitinkamos veiklos rezultatus taikant tikslus ir patikimus rodiklius, susijusius su PVM mažinimu ES viduje, geresniu sukčiavimo atvejų nustatymu ir atitinkamų mokesčių išieškojimu; laikosi nuomonės, kad nauji audito metodai, pavyzdžiui, vieno audito arba bendrų auditų, turėtų būti taikomi plačiau, apimant ir tarpvalstybines operacijas;

67. pabrėžia, kad svarbu įgyvendinti naujas strategijas ir veiksmingiau naudoti esamas ES struktūras siekiant geriau kovoti su sukčiavimu PVM; pabrėžia, kad siekiant nustatyti sukčiavimo planus ir korupcijos atvejus ir užkirsti jiems kelią labai svarbu užtikrinti daugiau skaidrumo, nes tai leistų tinkamai tikrinti ir taikyti sistemingesnį rizika pagrįstą požiūrį;

68. apgailestauja, kad administracinis valstybių narių bendradarbiavimas kovojant su sukčiavimu PVM vis dar yra nepakankamai veiksmingas, kad būtų galima kovoti su ES viduje taikomais sukčiavimo PVM mechanizmais ir valdyti tarpvalstybinius sandorius ar prekybą; pabrėžia, kad visoms valstybėms narėms reikia paprastos, veiksmingos ir prieinamos PVM sistemos, kad būtų galima sumažinti joms tenkančią PVM našą ir kovoti su sukčiavimu PVM; todėl ragina Komisiją vykdyti daugiau stebėsenos vizitų į valstybes nares, atrenkamas atsižvelgiant į riziką, nustatytą vertinant administracinio bendradarbiavimo susitarimus; taip pat ragina Komisiją vykdamas administracinių susitarimų vertinimą daugiau dėmesio skirti teisinių kliūčių, trukdančių administracinėms, teisminėms ir teisėsaugos institucijoms keistis informacija nacionaliniu ir ES lygmenimis, pašalinimui; be to, ragina Komisiją rekomenduoti valstybėms narėms pradėti taikyti bendrą rizikos analizę, įskaitant socialinių tinklų analizę, siekiant užtikrinti, kad informacija, kuria keičiamasi per „Eurofisc“, būtų tikslingai susijusi su sukčiavimu; ragina valstybes nares numatyti veiksmingas, proporcingas bei atgrasancias nuobaudas ir patobulinti šiuo metu naudojamą keitimosi informacija sistemą;

69. pabrėžia, kad siekiant paspartinti keitimąsi informacija reikia stiprinti „Eurofisc“; pažymi, kad išlieka problemų dėl informacijos tikslumo, išsamumo ir pateikimo laiku; mano, kad būtina sutelkti valstybių narių mokesčių administratorių, teisminių ir policijos institucijų, pavyzdžiui, Europolo, Eurojusto ir Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF), kurios kovoja su sukčiavimu, organizuotu nusikalstamumu ir pinigų plovimu, veiksmus ir derinti jų įgyvendinamas strategijas; skatina visus suinteresuotuosius subjektus toliau svarstyti paprastus ir suprantamus keitimosi informacija tikruoju laiku modelius, kad siekiant kovoti su esamais ar naujais sukčiavimo planais būtų galima greitai reaguoti į susiklosčiusią padėtį arba taikyti padarinių mažinimo priemones;

70. mano, jog labai svarbu, kad visos valstybės narės prisijungtų prie „Eurofisc“ visose jos veiklos srityse, kad būtų galima imtis veiksmingų kovos su sukčiavimu PVM priemonių;

71. ragina Komisiją pasiūlyti, kaip atlikti veiksmingas muitinių ir mokesčių administratorių pateikiamų duomenų kryžmines patikras, ir vykdamas valstybių narių stebėseną daugiausia dėmesio skirti priemonėms, rodančioms, kad pagerėjo jų atsakymų į prašymus pateikti informaciją teikimas laiku ir kad didinamas keitimosi informacija apie PVM sistemos (angl. VAT Information Exchange System, VIES) patikimumas;

72. ragina Komisiją skatinti tas valstybes nares, kurios dar to nepadarė, įgyvendinti dviejų pakopų PVM mokėtojų kodų (PVM mokėtojų kodai suteikiami prekybininkams, norintiems dalyvauti prekyboje Bendrijos viduje; jie skiriasi nuo PVM mokėtojų kodų šalies viduje) sistemą ir vykdyti Reglamento (ES) Nr. 904/2010 22 straipsnyje nustatytas patikras, kartu prekybininkams teikiant nemokamas konsultacijas;

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

73. ragina Komisiją numatyti, kad valstybių narių elektroninio įforminimo sistemose būtų galima atlikti automatinę PVM mokėtojų kodų patikrą;
74. primygtinai ragina Komisiją pasiūlyti PVM direktyvos pakeitimą turint tikslą dar labiau suderinti valstybių narių PVM ataskaitų teikimo reikalavimus ES viduje tiekiant prekes ir teikiant paslaugas;
75. apgailestauja, kad Taryba nepatvirtino Komisijos pasiūlymo dėl solidariosios atsakomybės tarpvalstybinės prekybos atvejais; pabrėžia, kad tai sumažina atgrasomąjį poveikį, kai vykdoma veikla su nesąžiningais prekyautojais; mano, kad sumuojamųjų ataskaitų teikimo laikotarpio požiūriu PVM direktyva valstybėse narėse įgyvendinama nevienodai ir kad todėl daugiau nei vienoje valstybėje narėje veiklą vykdančiams prekyautojams padidėja administracinė našta; dėl šios priežasties ragina Tarybą patvirtinti Komisijos pasiūlymą dėl solidariosios atsakomybės;
76. skatina Komisiją ir valstybes nares, siekiant nustatyti bendradarbiavimo standartus ir strategijas, kurie daugiausia būtų grindžiami skaidrumo, gero valdymo ir keitimosi informacija principais, tarptautiniu lygmeniu veikti aktyviau, labiau bendradarbiauti su ES nepriklausančiomis šalimis ir užtikrinti veiksmingą PVM rinkimą; ragina valstybes nares tarpusavyje keistis iš ES nepriklausančių šalių gauta informacija, kad būtų lengviau užtikrinti PVM surinkimą, ypač e. prekybos srityje;
77. primygtinai ragina Tarybą įtraukti PVM į Direktyvos dėl baudžiamosios teisės priemonių kovai su Sąjungos finansiniams interesams kenkiančiu sukčiavimu (PIF direktyvos) taikymo sritį, siekiant kuo skubiau susitarti šiuo klausimu;
78. ragina Komisiją ir toliau vertinti nusikalstamų organizacijų iš sukčiavimo PVM gaunamas pajamas ir pateikti išsamią, bendrą, daugiadalykę strategiją, kaip kovoti su nusikalstamų organizacijų verslo modeliais, grindžiamais sukčiavimu PVM, taip pat ir pasitelkiant jungtines tyrimų grupes;
79. mano, jog nepaprastai svarbu užtikrinti, kad būtų įsteigta viena, stipri ir nepriklausoma Europos prokuratūra, kuri gebėtų tirti, persekioti ir patraukti baudžiamojon atsakomybėn nusikalstamos veikos, kuria kenkiama Sąjungos finansiniams interesams, įskaitant sukčiavimą PVM, vykdytojus, kaip apibrėžta minėtoje PIF direktyvoje, ir yra įsitikinęs, kad bet koks silpnas sprendimas būtų nuostolingas Sąjungos biudžetui; be to, pabrėžia, jog reikia užtikrinti, kad Europos prokuratūrai ir valstybių narių tyrimo institucijoms pasidalijus kompetencija, didelį poveikį Sąjungos biudžetui darantys nusikaltimai būtų priskirti Europos prokuratūros kompetencijai;
80. ragina visas valstybes nares skelbti nuostolių, patiriamų dėl ES vykdomos sukčiavimo PVM veiklos, statistiką, panaikinti „Eurofisc“ trūkumus ir geriau koordinuoti savo atvirkštinio su prekėmis ir paslaugomis susijusio apmokestinimo PVM politiką;
81. mano, jog labai svarbu, kad valstybės narės taikytų daugiašalių patikrų priemones – šias koordinuotas patikras vykdo dvi ar daugiau valstybių narių, kuriose mokesčius turi mokėti vienas ar daugiau susijusių apmokestinamųjų asmenų, nes tai naudinga kovos su sukčiavimu PVM priemonė;
82. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir valstybėms narėms.
-

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0454

ES kovos su neteisėta prekyba laukiniais augalais ir gyvūnais veiksmų planas**2016 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ES veiksmų plano siekiant sustabdyti neteisėtą prekybą laukiniais augalais ir gyvūnais (2016/2076(INI))**

(2018/C 224/19)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „ES kovos su neteisėta prekyba laukiniais augalais ir gyvūnais veiksmų planas“ (COM(2016)0087),
- atsižvelgdamas į savo 2014 m. sausio 15 d. rezoliuciją dėl nusikaltimų laukinei gamtai ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į Nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių tarptautinės prekybos konvenciją (CITES), kuri ES įgyvendinta Tarybos reglamentu (EB) Nr. 338/97 dėl laukinės faunos ir floros rūšių apsaugos kontroliuojant jų prekybą ir Komisijos reglamentu (EB) Nr. 865/2006, nustatančiu išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 338/97 įgyvendinimo taisykles,
- atsižvelgdamas į 2015 m. kovo 6 d. Tarybos sprendimą (ES) 2015/451 dėl Europos Sąjungos prisijungimo prie Nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių tarptautinės prekybos konvencijos (CITES) ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2003 m. Jungtinių Tautų Konvenciją prieš korupciją,
- atsižvelgdamas į 2000 m. Jungtinių Tautų Konvenciją prieš tarptautinį organizuotą nusikalstamumą,
- atsižvelgdamas į Biologinės įvairovės konvenciją ir Europos laukinės gamtos ir gamtinės aplinkos apsaugos konvenciją (Bernio konvenciją),
- atsižvelgdamas į 2016 m. Jungtinių Tautų Narkotikų kontrolės ir nusikalstamumo prevencijos biuro (UNODC) nusikaltimų laukinei gamtai pasaulyje ataskaitą,
- atsižvelgdamas į 2015 m. liepos 30 d. JT Generalinės Asamblėjos rezoliuciją Nr. 69/314 dėl kovos su neteisėta prekyba laukiniais augalais ir gyvūnais,
- atsižvelgdamas į JT aplinkos asamblėjos rezoliuciją Nr. 2/14 dėl neteisėtos prekybos laukiniais augalais ir gyvūnais bei jų produktais,
- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų 2015–2030 m. darnaus vystymosi tikslus (DVT),
- atsižvelgdamas į kovos su nusikaltimais laukinei gamtai tarptautinį konsorciumą (angl. ICCWC), kuris apima CITES, Interpolą, UNODC, Pasaulio banką ir Pasaulio muitinių organizaciją,
- atsižvelgdamas į per 2014 m. Londono konferenciją dėl neteisėtos prekybos laukiniais augalais ir gyvūnais pasirašytą deklaraciją,

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2014)0031.

⁽²⁾ OL L 75, 2015 3 19, p. 1.

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 2016 m. Bakingamo Rūmų deklaraciją dėl neteisėtos prekybos laukiniais augalais ir gyvūnais prevencijos transporto sektoriuje,
- atsižvelgdamas į 2010 m. spalio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 995/2010, kuriuo nustatomos veiklos vykdytojų, pateikiančių rinkai medieną ir medienos produktus, pareigos ⁽¹⁾, ir į Komisijos pateiktą jo įgyvendinimo ataskaitą,
- atsižvelgdamas į 2008 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1005/2008, nustatantį Bendrijos sistemą, kuria siekiama užkirsti kelią neteisėtai, nedeklaruojamai ir nereglamentuojamai žvejybai, atgrasyti nuo jos ir ją panaikinti ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2013 m. birželio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 605/2013, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1185/2003 dėl ryklių pelekų pašalinimo laivuose ⁽³⁾ ir 2009 m. kovo 5 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 206/2009 ⁽⁴⁾, pagal kurį leidžiama importuoti 20 kg žuvų produktų asmeninio vartojimo tikslais,
- atsižvelgdamas į Tarybos reglamentu (EB) Nr. 768/2005 įsteigtos Europos žuvininkystės kontrolės agentūros svarbą kovojant su neteisėta vandens gyvūnų žvejyba ir pardavimu,
- atsižvelgdamas į 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2008/99/EB dėl aplinkos apsaugos pagal baudžiamąją teisę ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į 1999 m. kovo 29 d. Tarybos direktyvą 1999/22/EB dėl laukinių gyvūnų laikymo zoologijos soduose ⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į 2009 m. lapkričio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/147/EB dėl laukinių paukščių apsaugos ⁽⁷⁾,
- atsižvelgdamas į 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyvą 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos ⁽⁸⁾,
- atsižvelgdamas į Parlamento Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto teminio skyriaus 2016 m. kovo mėn. paskelbtą tyrimą „Nusikaltimai laukinei gamtai“,
- atsižvelgdamas į tinklą „Natura 2000“, į kurį įtraukti pagrindiniai retų ir nykstančių rūšių veisimosi ir poilsio plotai ir kai kurių retų rūšių gamtinės buveinės, kurios saugomos kaip vertingos gamtinės buveinės,
- atsižvelgdamas į 2014 m. ES kovos su nusikaltimais gamtai veiksmų (EFFACE) tyrimų projekto ataskaitą,
- atsižvelgdamas į 2016 m. vasario 12 d. Tarybos išvadas dėl kovos su terorizmo finansavimu,
- atsižvelgdamas į 2003 m. kovo 4 d. Jungtinių Tautų Nusikaltimų prevencijos ir baudžiamosios justicijos komisijos generalinio sekretoriaus pranešimą „Neteisėta prekyba saugomų rūšių laukiniais augalais ir gyvūnais ir neteisėta prieiga prie genetinių išteklių“,
- atsižvelgdamas į 2016 m. birželio 20 d. Tarybos išvadas dėl ES kovos su neteisėta prekyba laukiniais augalais ir gyvūnais veiksmų plano,

⁽¹⁾ OL L 295, 2010 11 12, p. 23.

⁽²⁾ OL L 286, 2008 10 29, p. 1.

⁽³⁾ OL L 181, 2013 6 29, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 77, 2009 3 24, p. 1.

⁽⁵⁾ OL L 328, 2008 12 6, p. 28.

⁽⁶⁾ OL L 94, 1999 4 9, p. 24.

⁽⁷⁾ OL L 20, 2010 1 26, p. 7.

⁽⁸⁾ OL L 206, 1992 7 22, p. 7.

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 2016 m. Jungtinių Tautų aplinkos programos (UNEP) ir Interpolo skubiai atliktą vertinimą „Nusikaltimų aplinkai suklestėjimas“,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto pranešimą ir Vystymosi komiteto, Tarptautinės prekybos komiteto, Žuvininkystės komiteto bei Teisės reikalų komiteto nuomones (A8-0303/2016),
- A. kadangi neteisėta prekyba laukiniais augalais ir gyvūnais yra organizuotas tarptautinis nusikaltimas, vertinamas maždaug 20 mlrd. EUR per metus, kuris pastaraisiais metais išaugo visame pasaulyje ir tapo viena iš didžiausių ir pelningiausių tarptautinio organizuoto nusikalstamumo rūšių; kadangi neteisėta prekyba laukiniais augalais ir gyvūnais finansuoja kitų formų sunkų ir organizuotą nusikalstamumą ir yra glaudžiai su juo susijusi;
- B. kadangi biologinės įvairovės mažėjimo pasaulyje mastas yra didžiulis, atsižvelgiant į tai, kad tai laikoma šeštąja masinio rūšių nykimo banga;
- C. kadangi dėl žemės naudojimo pokyčių, netausaus gamtos išteklių naudojimo, taršos ir klimato kaitos pasaulio biologinei įvairovei ir ekosistemos paslaugoms iškilo grėsmė; kadangi, visų pirma, daug nykstančių rūšių susiduria su didesniais sunkumais nei anksčiau dėl sparčios urbanizacijos, buveinių nykimo ir neteisėtos prekybos laukiniais augalais ir gyvūnais;
- D. kadangi neteisėta prekyba laukiniais augalais ir gyvūnais turi didžiulį neigiamų pasekmių bioįvairovei, esamoms ekosistemoms, kilmės šalių gamtos paveldui, gamtos ištekliams ir gyvūnų rūšių išsaugojimui;
- E. kadangi neteisėta prekyba laukiniais augalais ir gyvūnais kelia rimtą ir vis didėjančią grėsmę pasauliniam saugumui, politiniam stabilumui, ekonomikos plėtrai, pragyvenimo šaltiniams ir teisinės valstybės principams, jai reikia taikyti strateginę suderintą ES požiūrį, įtraukiant visus susijusius veikėjus;
- F. kadangi neteisėtos prekybos nykstančiomis augalų ir gyvūnų rūšimis ir iš jų pagamintais produktais sustabdymas yra itin svarbus, kad būtų galima įgyvendinti JT nustatytus tvaraus vystymosi tikslus;
- G. kadangi CITES yra labai svarbus nuo 1975 m. galiojantis tarptautinis susitarimas, į kurį įtraukta 35 000 gyvūnų ir augalų rūšių ir kurį pasirašė 183 šalys (įskaitant visas ES valstybes nares ir nuo 2015 m. – pačią ES);
- H. kadangi prekybos ir vystymosi politika, be kita ko, turėtų būti naudojama kaip priemonė siekiant padidinti pagarbą žmogaus teisėms, gyvūnų gerovę ir aplinkos apsaugą;
- I. kadangi pasitelkus ES keitimosi informacija apie neteisėtą prekybą laukiniais gyvūnais ir augalais platformą EU-TWIX nuo 2005 m. vykdoma neteisėtos prekybos laukiniais augalais ir gyvūnais stebėseną, sukūrus konfiskuotų augalų ir gyvūnų duomenų bazę ir Europos šalių pareigūnų tarpusavio komunikacijos kanalą;
- J. kadangi informuotumo ir politinės valios stoka yra pagrindinės veiksmingos kovos su neteisėta prekyba laukiniais augalais ir gyvūnais kliūtys;
- K. kadangi ES 2015–2020 m. saugumo darbotvarkėje nusikaltimai laukinei gamtai laikomi organizuoto nusikalstamumo forma, su kuria turi būti kovojama ES lygiu, apsvarstant galimybę taikyti griežtesnes baudžiamąsias sankcijas visoje ES, peržiūrėjus esamus teisės aktus dėl nusikaltimų aplinkai;
- L. kadangi 2015 m. gegužės mėn. įvykdyta operacija COBRA III buvo didžiausia iki šiol koordinuota tarptautinė teisėsaugos kovos su neteisėta prekyba nykstančiomis rūšimis operacija, per kurią sulaikyta 139 asmenų ir konfiskuota daugiau kaip 247 produktų, įskaitant dramblio kaulą, vaistinius augalus, raganosių ragus, skujuočius, raudonmedį, vėžlius ir daug kitų augalų ir gyvūnų egzempliorių;

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

- M. kadangi neteisėtų laukinės gamtos produktų paklausa paskirties rinkose skatina korupciją visoje neteisėtos prekybos laukiniais augalais ir gyvūnais tiekimo grandinėje;
- N. kadangi ES yra svarbi neteisėtos prekybos laukiniais augalais ir gyvūnais paskirties rinka ir tranzito maršrutas, o taip pat prekybos tam tikrų Europoje nykstančių rūšių laukiniais augalais ir gyvūnais šaltinis;
- O. kadangi 2013 m. balandžio mėn. JT Nusikaltimų prevencijos ir baudžiamosios justicijos komisijos rezoliucijoje, kurią 2013 m. liepos 25 d. patvirtino JT Ekonominė ir socialinė taryba, Jungtinių Tautų „valstybės narės raginamos neteisėtą prekybą saugomomis rūšimis, kai dalyvauja organizuoto nusikalstamumo grupuotės, laikyti sunkiu nusikaltimu“ ir jį traktuoti taip pat, kaip prekybą žmonėmis ir prekybą narkotikais;

Bendrosios pastabos

1. palankiai vertina Komisijos kovos su neteisėta prekyba laukiniais augalais ir gyvūnais veiksmų planą, kuriame pabrėžiamas poreikis imtis suderintų veiksmų siekiant šalinti neteisėtos prekybos laukiniais augalais ir gyvūnais priežastis, veiksmingai taikyti ir įgyvendinti galiojančias taisykles ir stiprinti pasaulinį kilmės, tranzito ir paskirties šalių bendradarbiavimą;
2. ragina Komisiją, valstybes nares, Europos išorės veiksmų tarnybą ir ES agentūras Europolą ir Eurojustą pripažinti, kad nusikaltimai laukinei gamtai yra didelė ir auganti grėsmė, ir dėl to kuo skubiausiai imtis politinių sprendimų; pabrėžia visų politikos sričių, įskaitant prekybą, vystymąsi, užsienio reikalus, taip pat teisingumą ir vidaus reikalus, visapusiško ir koordinuoto požiūrio svarbą;
3. pabrėžia, jog siekiant įgyvendinti veiksmų planą, būtina nustatyti ir skirti atitinkamus finansinius ir žmogiškuosius išteklius; pabrėžia, kad ES biudžete ir nacionaliniuose biudžetuose reikia numatyti pakankamus finansinius išteklius veiksmingam šio plano įgyvendinimui užtikrinti;
4. pripažįsta veiksmų plano svarbą, tačiau pabrėžia, kad nepakankamai atsižvelgiama į vandens gyvūnų rūšis;
5. primygtinai reikalauja laiku įgyvendinti visas veiksmų plano dalis, atspindint neatidėliotiną poreikį sustabdyti neteisėtus ir netaisius veiksmus ir neleisti rūšims toliau nykti; ragina Komisiją kasmet teikti Parlamentui ir Tarybai rašytines įgyvendinimo ataskaitas ir sukurti nuolat atnaujinamą išsamų stebėsenos ir vertinimo mechanizmą pažangai įvertinti, įskaitant veiksmus, kurių imasi valstybės narės;
6. ragina Komisiją ir valstybes nares veiksmingiau padidinti tikslinių rūšių buveinių apsaugą ir pabrėžia, kad turėtų būti užtikrinta stipresnė rajonų, priskiriamų prie pažeidžiamų jūrų ekosistemų, ekologiniu arba biologiniu požiūriu svarbių jūrų rajonų, ir tinklo „Natura 2000“ teritorijų apsauga;
7. ragina Komisiją įsteigti Neteisėtos prekybos laukiniais augalais ir gyvūnais koordinatoriaus biurą pagal kovos su prekyba žmonėmis modelį, kad būtų galima užtikrinti bendras įvairių Komisijos tarnybų ir valstybių narių pastangas;
8. primena Komisijai, kad daug vandens gyvūnų rūšių taip pat gresia išnykimas, o nuo to nukentės daugelio ekosistemų tvarumas;
9. ragina Komisiją ir valstybes nares toliau plėtoti mokslinius tyrimus, susijusius su technologiniais žvejybos įrankių patobulinimais, siekiant išvengti priegaudos, atsižvelgiant į tai, kad tam tikrų rūšių gyvūnams, įskaitant vėžlius, grėsmę kelia ir priegauda, ir neteisėta prekyba laukiniais gyvūnais;

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

Neteisėtos prekybos laukiniais augalais ir gyvūnais prevencija ir pagrindinių jos priežasčių šalinimas

10. ragina ES, trečiąsias valstybes, suinteresuotuosius subjektus ir pilietinę visuomenę surengti tam tikrą skaičių tikslinių ir koordinuojamų informuotumo didinimo kampanijų, kurių tikslas būtų mažinti su neteisėta prekyba laukinių augalų ir gyvūnų produktais susijusią paklausą užtikrinus realius ir ilgalaikius individualaus ir kolektyvinio elgesio pokyčius; pripažįsta, kad pilietinės visuomenės organizacijos gali atlikti svarbų vaidmenį, padėdamos įgyvendinti veiksmų planą;

11. ragina ES remti iniciatyvas, kuriomis skatinama alternatyvių tausių pragyvenimo šaltinių arti laukinės gamtos įsikūrusiose kaimo bendruomenėse plėtra ir kuriomis didinama vietoje gaunama nauda iš gamtos išsaugojimo priemonių, mažinami žmogaus ir laukinės gamtos konfliktai ir skatinama žiūrėti į laukinę gamtą kaip į vertingą bendruomenės pajamų šaltinį; mano, kad tokios iniciatyvos, kai jų imamasi konsultuojantis su atitinkamomis bendruomenėmis, padidins paramą gamtos išsaugojimui ir prisidės prie laukinių gyvūnų populiacijų ir jų buveinių atkūrimo, išsaugojimo ir tausaus valdymo;

12. pabrėžia, kad laukinių gyvūnų ir augalų apsauga turi būti esminis ES skurdo mažinimo pasaulyje strategijų elementas ir ragina veiksmus, kurie padeda vietos bendruomenėms gauti tiesioginės naudos iš dalyvavimo laukinės gamtos apsaugos veikloje, įtraukti į įvairius bendradarbiavimo susitarimus, dėl kurių deramasi su trečiosiomis šalimis;

13. primena Komisijai, kad nuo neteisėtos prekybos vandens gyvūnais taip pat nukenčia pakrančių bendruomenių ekonominis vystymasis ir mūsų vandenų aplinkos tinkamumas;

14. ragina ES skubiai spręsti korupcijos problemą ir tarptautinių valdymo priemonių trūkumus visoje neteisėtos prekybos laukiniais augalais ir gyvūnais grandinėje; ragina ES ir jos valstybes nares pradėti dialogą su šalimis partnerėmis pasitelkus Jungtinių Tautų konvenciją prieš korupciją (UNCAC) ir kitus forumus siekiant spręsti problemą kilmės, tranzito ir paskirties rinkose; ragina visas valstybes nares visapusiškai laikytis Jungtinių Tautų konvencijos prieš korupciją nuostatų ir veiksmingai ją įgyvendinti; palankiai vertina tarptautinį kovos su korupcija išpareigojimą pagal 2015 m. liepos mėn. JT Generalinės Asamblėjos rezoliucijos 69/314 10 straipsnį;

15. pripažįsta, kad reikia teikti paramą, gaires ir mokymus kilmės, tranzito ir paskirties šalių institucijoms joms atliekant tyrimus, įgyvendinant nuostatas ir vykdant teismo procedūras vietoje, regiono ir nacionaliniu lygmenimis; pabrėžia poreikį veiksmingai koordinuoti šias pastangas tarp visų šiame darbe dalyvaujančių agentūrų; ragina ES remti keitimąsi geriausios praktikos pavyzdžiais ir sudaryti sąlygas specializuotos įrangos ir ekspertinių žinių teikimui, kai jų prireikia;

16. atkreipia dėmesį į 2016 m. birželio 20 d. Tarybos išvadą dėl ES kovos su neteisėta prekyba laukiniais augalais ir gyvūnais veiksmų plano, kuriose pripažįstama, kad nusikaltimai laukinei gamtai yra didelė ir auganti grėsmė biologinei įvairovei ir aplinkai, taip pat visuotiniam saugumui, įstatymo viršenybei, žmogaus teisėms ir darniam vystymuisi; labai apgailestauja dėl to, kad trūksta aiškių valstybių narių išpareigojimų; pabrėžia, kad valstybės narės atlieka lemiamą vaidmenį visapusiškai ir darniai įgyvendinant veiksmų planą nacionaliniu lygmeniu ir užtikrinant, kad būtų pasiekti plane nustatyti tikslai;

17. primygtinai ragina šalių tiekėjų vyriausybes: i) pagerinti teisinės valstybės principo taikymą ir sukurti veiksmingas atgrasomąsias priemones stiprinant baudžiamosios veikos tyrimą, baudžiamąjį persekiojimą ir nuteisimą; ii) priimti griežtesnius įstatymus, pagal kuriuos neteisėta prekyba laukiniais augalais ir gyvūnais būtų laikoma „sunki nusikaltimu“, kuriai reikia skirti tiek pat dėmesio ir svarbos kiek ir kitų formų tarptautiniam organizuotam nusikalstamumui; iii) skirti daugiau išteklių kovai su nusikaltimais, susijusiems su laukiniais augalais ir gyvūnais, visų pirma siekiant stiprinti prekybos laukiniais augalais ir gyvūnais teisės aktų vykdymą, prekybos kontrolę, stebėseną, susekimą ir konfiskavimą muitinėse; iv) vykdyti visiško korupcijos netoleravimo politiką;

Veiksmingesnio įgyvendinimo ir vykdymo užtikrinimas

18. ragina valstybes nares parengti kovos su neteisėta prekyba laukiniais augalais ir gyvūnais veiksmų planus, kuriuose būtų nurodyta įgyvendinimo politika ir nuobaudos, ir skelbti informaciją apie konfiskuotus produktus ir už nusikaltimus laukinei gamtai sulaikytus asmenis ir ja keistis, kad būtų galima užtikrinti nuoseklumą ir suderintą požiūrį tarp valstybių narių; remia mechanizmą, kuris padėtų reguliariai teikti duomenis ir atnaujinti informaciją apie konfiskuotus produktus ir sulaikytus asmenis valstybėse narėse ir keistis gerąja patirtimi, sukūrimą;

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

19. pabrėžia, kad svarbu visapusiškai įgyvendinti ES prekybos laukiniais augalais ir gyvūnais reglamentus ir užtikrinti jų vykdymą;
20. siūlo nustatyti pakankamai griežtas baudas už neteisėtą prekybą laukiniais augalais ir gyvūnais, ypač pažeidžiamų jūrų ekosistemų rajonuose ar tinklo „Natura 2000“ teritorijose, kad jos atgrasytų galimus pažeidėjus;
21. primygtinai ragina valstybes nares užtikrinti, kad teisėsaugos institucijos, prokuratūros ir nacionalinės teisminės institucijos būtų aprūpintos pakankamais finansiniais ir žmogiškaisiais išteklių ir turėtų atitinkamą kompetenciją kovoti su nusikaltimais laukinei gamtai; primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares dėti daugiau pastangų visoms atitinkamoms agentūroms ir institucijoms mokytis ir jų informuotumui didinti;
22. palankiai vertina Europos Sąjungos aplinkos apsaugos teisės aktų įgyvendinimo ir vykdymo užtikrinimo tinklo (IMPEL), Europos aplinkos prokurorų tinklo (ENPE), ES aplinkos teisėjų forumo (EUFJE) ir policijos pareigūnų, specialiai kovojančių su nusikaltimais aplinkai, tinklo (EnviCrimeNet) pastangas;
23. atkreipia dėmesį į tai, kad neteisėta prekyba laukiniais augalais ir gyvūnais įtraukta į ES 2015–2020 m. saugumo darbotvarkę – taip pripažįstama, kad neteisėta prekyba laukiniais augalais ir gyvūnais kelia grėsmę biologinei įvairovei kilmės regionuose, tvariam vystymuisi ir regionų stabilumui;
24. siūlo, kad valstybės narės pajamas iš baudų už neteisėtą prekybą investuotų į laukinės augalijos ir gyvūnijos apsaugą ir išsaugojimą;
25. ragina imtis esminių pereinamųjų žingsnių renkantis su neteisėta prekyba laukiniais augalais ir gyvūnais susijusią žvalgybos informaciją, priimančios šios srities teisės aktus, užtikrinant jų vykdymą ir kovojant su korupcija valstybės narėse ir kitose paskirties ir tranzito šalyse; todėl ragina Komisiją itin daug dėmesio skirti administravimo ir stebėsenos aspektams, susijusiems su tarptautinių standartų neteisėtos prekybos laukiniais augalais ir gyvūnais srityje taikymu;
26. pabrėžia, kad, siekiant išvengti nusikalstamų neteisėtos prekybos laukiniais augalais ir gyvūnais tinklų „migracijos“, ypač svarbu suderinti politiką ir teisinę sistemą, taikomas su laukiniais augalais ir gyvūnais susijusiems nusikaltimams;
27. pabrėžia, kad reikalingas geresnis įstaigų tarpusavio bendradarbiavimas ir veiksmingas ir laiku atliekamas dalijimasis duomenimis tarp nacionalinio ir ES lygmens įgyvendinimo ir vykdymo užtikrinimo įstaigų; ragina sukurti strateginius tiek ES, tiek valstybių narių lygmens vykdymo užtikrinimo tinklus, siekiant sudaryti palankesnes sąlygas tokiam bendradarbiavimui ir jį pagerinti; ragina valstybes nares įsteigti kovos su nusikaltimais laukinei gamtai skyrius, siekiant palengvinti nuostatų įgyvendinimą įvairiose įstaigose;
28. ragina valstybes nares nuolat tiekti Europolui susijusią žvalgybos informaciją ir duomenis; primygtinai ragina Europolą ir kitą ES sunkių formų ir organizuoto nusikalstamumo grėsmių įvertinimą (SOCTA) įtraukti ir nusikaltimus laukinei gamtai; ragina įsteigti specialų Europolo kovos su nusikaltimais laukinei gamtai skyrių, kuriam būtų priskirti tarptautiniai įgaliojimai ir atsakomybės sritys ir kuris būtų aprūpintas pakankamais finansiniais ir žmogiškaisiais išteklių, kad būtų galima centralizuotai rinkti ir analizuoti informaciją ir koordinuoti vykdymo užtikrinimo strategijas ir tyrimus;
29. ragina Komisiją remti sistemą „EU-TWIX“ kaip pasitvirtinusių ir gerai veikiančių priemonę, kuria naudodamosi valstybės narės gali dalytis duomenimis ir informacija, ir užtikrinti ilgalaikius finansinius išsipareigojimus šiai sistemai; laikosi nuomonės, kad pilietinės visuomenės organizacijos gali atlikti svarbų vaidmenį stebint, kaip vykdomi teisės aktai, ir pranešant apie su laukiniais augalais ir gyvūnais susijusius nusikaltimus; ragina ES ir valstybes nares toliau bendradarbiauti siekiant paremti tokią NVO veiklą;
30. atkreipia dėmesį į nusikaltimų laukinei gamtai ir kitų organizuoto nusikalstamumo formų, įskaitant pinigų plovimą, taip pat kovotojų ir teroristų grupuočių finansavimo sąsajas, ir mano, kad prioritetas turėtų būti kova su neteisėtais finansiniais srautais; ragina ES ir valstybes nares naudotis visomis atitinkamomis priemonėmis, įskaitant bendradarbiavimą su finansiniu sektoriumi, ir stebėti naujai atsiradusių finansinių priemonių ir praktikų, susijusių su ta veikla, poveikį ir atlikti jo tyrimus;

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

31. ragina valstybes nares visapusiškai įgyvendinti Direktyvos 2008/99/EB dėl aplinkos apsaugos pagal baudžiamąją teisę nuostatas ir nustatyti tinkamus sankcijų už nusikaltimus laukinei gamtai dydžius; yra susirūpinęs dėl to, kad kai kurios valstybės narės dar iki galo neįgyvendino direktyvos ir ragina Komisiją įvertinti jos, ypač su baudomis susijusių nuostatų, įgyvendinimą kiekvienoje valstybėje narėje ir pateikti rekomendacijų; ragina Komisiją per ES saugumo darbotvarkėje numatytą laikotarpį atlikti Direktyvos 2008/99/EB dėl aplinkos apsaugos pagal baudžiamąją teisę peržiūrą, ypač jos veiksmingumo kovojant su nusikaltimais laukinei gamtai požiūriu, ir pateikti pasiūlymą dėl atitinkamo jos persvarstymo; ragina Komisiją imtis priemonių siekiant nustatyti ir įgyvendinti minimalias bendrąsias taisykles dėl nusikalstamų veikų ir su neteisėta prekyba laukiniais augalais ir gyvūnais susijusių sankcijų apibrėžimo pagal SESV 83 straipsnio 1 dalį dėl ypač sunkių nusikaltimų, turinčių tarpvalstybinį pobūdį;

32. mano, kad muitinės aspektas turėtų būti labiau pabrėžtas veiksmy plane tiek bendradarbiavimo su šalimis partnerėmis, tiek geresnio ir veiksmingesnio įgyvendinimo Sąjungoje atžvilgiu; todėl laukia, kad Komisija parengtų 2016 m. dabartinės ES teisinės sistemos įgyvendinimo ir vykdymo peržiūrą, ir prašo, kad į šią peržiūrą būtų įtrauktas muitinės procedūrų vertinimas;

33. primygtinai ragina valstybes nares veiksmingai įgyvendinti JT Konvenciją prieš tarptautinį organizuotą nusikalstamumą (UNTOC) ir jos laikytis, nes tai yra tarptautinių veiksmy ir savitarpio teisinės pagalbos pagrindas ir pagrindinė priemonė siekiant bendro požiūrio į kovą su nusikaltimais laukinei gamtai; šiomis aplinkybėmis labai apgailestauja dėl to, kad vienuolika valstybių narių dar nėra įgyvendinusios UNTOC; ragina šias valstybes nares kuo greičiau konvenciją įgyvendinti;

34. mano, kad į kovos su nusikaltimais laukinei gamtai priemonės turi būti įtrauktos nuoseklios, veiksmingos ir atgrasančios baudžiamosios sankcijos; primygtinai ragina valstybes nares laikyti neteisėtą prekybą laukiniais augalais ir gyvūnais sunkiu nusikaltimu, kaip nustatyta UNTOC 2 straipsnio b punkte;

35. pripažįsta, kad valstybių narių teisminėms institucijoms ir prokurorams reikėtų pateikti baudžiamojo persekiojimo ir nuosprendžių priėmimo gaires, o įvežimo į ES punktuose dirbantiems muitinės ir vykdymą užtikrinantiems pareigūnams – surengti mokymus; siūlo UNEP Pasaulinę teisėjų programą ir Ekologiškos muitinės iniciatyvą laikyti pavyzdiniais modeliais;

36. ragina Komisiją, atitinkamas ES agentūras ir valstybes nares pripažinti neteisėtos internetinės prekybos laukiniais augalais ir gyvūnais mastą ir stiprinti gebėjimus kovos su nusikaltimais aplinkai ir muitinės skyriuose, koordinuoti veiksmus su kovos su kibernetiniais nusikaltimais skyriais ir bendradarbiauti su pilietinės visuomenės organizacijomis, siekiant užtikrinti specialių tarptautinių kovos su kibernetiniais nusikaltimais padalinių paramos kanalus;

37. ragina valstybes nares ir Komisiją bendradarbiauti su socialinės žiniasklaidos platformų, paieškos sistemų ir e. prekybos platformų operatoriais neteisėtos internetinės prekybos laukiniais augalais ir gyvūnais klausimu; ragina Komisiją ir valstybes nares stiprinti kontrolės priemones ir plėtoti politikos strategijas, kuriomis būtų kovojama su galima neteisėta veikla internete; šiuo atžvilgiu ragina Komisiją parengti gaires, kaip spręsti internetinių nusikaltimų laukinei gamtai problemą ES lygmeniu;

38. ragina ES ir valstybių narių vykdymo užtikrinimo subjektus nustatyti ir stebėti kitų formų sunkaus ir organizuoto nusikalstamumo, pvz., prekybos žmonėmis, modelius, siekiant paremti prevencinę veiklą ir neteisėtų veiksmy tiekimo grandinėje tyrimus, kai kovojama su neteisėta prekyba laukiniais augalais ir gyvūnais, pavyzdžiui, įtartinus krovinius ir finansinius sandorius;

39. džiaugiasi tuo, kad ES pirmą kartą kaip CITES šalis dalyvavo 17-oje JTBKK konvencijos šalių konferencijoje ir tuo, kad ES ir valstybės narės rodo tvirtą ryžtą ir teikia didelę finansinę pagalbą CITES;

40. palankiai vertina UNEP ekspertų atliekamos peržiūros procesą, kuriuo siekiama sukurti visuotinai priimtą nusikalstamo aplinkai apibrėžtį; šiuo atžvilgiu pažymi, kad teisinis skirtumas tarp įvairių rūšių nusikaltimų aplinkai kartais neišskus, o tai gali sumažinti veiksmingo patraukimo baudžiamojo atsakomybėn ir baudimo galimybes;

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

Visuotinės partnerystės stiprinimas

41. ragina Komisiją ir valstybes nares aktyviau plėtoti dialogą ir bendradarbiavimą su neteisėtos prekybos laukiniais augalais ir gyvūnais tiekimo grandinės kilmės, tranzito ir paskirties šalimis ir teikti joms techninę pagalbą ir diplomatinę paramą; mano, kad ES turi imtis veiksmų tarptautiniu lygmeniu siekdama padėti trečiosioms šalims kovoti su neteisėta prekyba laukiniais augalais ir gyvūnais ir turi padėti toliau tobulinti atitinkamas teisines sistemas dvišaliais ir daugiašaliais susitarimais;

42. pabrėžia, kad paplitusi korupcija, instituciniai trūkumai, valstybės pažeidžiamumas, netinkamas valdymas ir menkos baudmės už nusikaltimus laukinei gamtai yra pagrindiniai uždaviniai, kuriuos reikia spręsti, jei su tarpvalstybine neteisėta prekyba laukiniais augalais ir gyvūnais siekiama kovoti veiksmingai; primygtinai ragina ES remti besivystančias šalis joms dedant pastangas sumažinti brakonieravimo paskatas gerinant ekonomines galimybes ir skatinant gerą valdymą bei teisinę valstybę;

43. ragina ES institucijas, valstybes nares ir visas suinteresuotas valstybes sistemingiau tirti neteisėtos prekybos laukiniais augalais ir gyvūnais ir regioninių konfliktų ar terorizmo sąsajas;

44. ragina Komisiją ir valstybes nares, kaip kovos su neteisėta prekyba laukine fauna ir flora veiksmų plano dalį, įsteigti patikos fondą arba sukurti panašią priemonę, remiantis persvarstyto Sąjungos bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento 187 straipsniu, siekiant apsaugoti saugomas teritorijas ir kovoti su neteisėta prekyba laukine fauna ir flora bei brakonieravimu;

45. ragina ES didinti per vystomojo bendradarbiavimo priemonę ir Europos plėtros fondą (EPF) teikiamą finansinę ir techninę paramą siekiant padėti besivystančioms šalims, ypač neturinčioms pakankamai išteklių, kad būtų užtikrintas teisės aktų vykdymas ir kontrabandininkai būtų patraukti baudžiamojon atsakomybėn, įgyvendinti nacionalinius laukinių augalų ir gyvūnų reglamentus pagal CITES rekomendacijas;

46. ragina Komisiją apsvaistyti galimybę pagal partnerystės priemonę finansuoti iniciatyvas, kuriomis siekiama sumažinti nelegalių laukinių augalų ir gyvūnų produktų paklausą pagrindinėse rinkose, atsižvelgiant į veiksmų plano 1-ąjį prioritetą; pabrėžia, kad pilietinės visuomenės įtraukimas į stebėsenos struktūras pagal ES prekybos susitarimų prekybos ir darnaus vystymosi skyrius gali būti labai naudingas šiuo atžvilgiu;

47. pabrėžia, kad atsižvelgiant į ES ir Kinijos strateginę partnerystę svarbu spręsti jautrų klausimą, susijusį su laukinių augalų ir gyvūnų produktų, tokių kaip dramblio kaulas, raganosių ragai ir tigrų kaulai, didėjančia paklausa, nes dėl jos kyla tikras pavojus minėtų rūšių išsaugojimui ir biologinei įvairovei apskritai;

48. ragina Komisiją į visus ES prekybos susitarimus ir derybas įtraukti privalomus ir vykdytinus darnaus vystymosi skyrius, ypatingą dėmesį skiriant neteisėtos prekybos laukiniais augalais ir gyvūnais sustabdymui visuose ekonomikos sektoriuose, ir ragina Komisiją įtraukti šių nuostatų analizę į savo įgyvendinimo ataskaitas; ragina Komisiją pabrėžti CITES įgyvendinimą ir kovos su nusikaltimais laukinei gamtai priemonės taikant bendrąją lengvatinių muitų tarifų sistemą BLS+;

49. pažymi, kad korupcija yra viena iš pagrindinių sąlygų ir veiksnių, skatinančių neteisėtą prekybą laukiniais augalais ir gyvūnais bei jų produktais; teigiamai vertina Komisijos išsipareigojimą, prisiimtą strategijoje „Prekyba visiems“, į visus būsimus prekybos susitarimus įtraukti plataus užmojo kovos su korupcijos nuostatas, skirtas kovoti tiek su korupcijos, tiek su neteisėtos prekybos laukiniais augalais ir gyvūnais tiesioginiu ir netiesioginiu poveikiu; todėl prašo Komisijos didžiausią dėmesį skirti administravimo ir stebėsenos aspektams, susijusiems su tarptautinių neteisėtos prekybos laukiniais augalais ir gyvūnais standartų taikymu;

50. ragina ES, remiantis PPO sistema, išnagrinėti, kaip pasaulinė prekyba ir aplinkos apsaugos sistemos gali geriau viena kitą papildyti, visų pirma atsižvelgiant į dedamas pastangas stengiantis sustiprinti PPO ir daugiašalių aplinkos apsaugos susitarimų suderinamumą, taip pat atsižvelgiant į prekybos lengvinimo susitarimą, kuris atveria naujas galimybes bendradarbiavimui tarp muitinės tarnybų ir už laukinę augaliją ir gyvūniją bei prekybą atsakingų pareigūnų, ypač besivystančiose šalyse; mano, kad turėtų būti išnagrinėtos papildomos PPO ir CITES bendradarbiavimo galimybės, visų pirma kalbant apie techninės pagalbos teikimą besivystančių šalių pareigūnams ir jų pajėgumų stiprinimą prekybos ir aplinkos apsaugos srityje;

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

51. pabrėžia labai svarbų tarptautinio visų vykdymo užtikrinimo grandinės organizacijų bendradarbiavimo vaidmenį; ragina ES ir valstybes nares toliau remti Kovos su nusikaltimais laukinei gamtai tarptautinį konsorciumą (ICCWC); džiaugiasi be kokia papildoma parama, įskaitant finansinių išteklių ir specialistų ekspertinių žinių teikimą, kuria siekiama padėti vyriausybėms stiprinti pajėgumus, skatinti keitimąsi informacija ir žvalgybos duomenimis ir padėti ICCWC nariams užtikrinti įgyvendinimą ir atitiktį; ragina Komisiją naudotis ICCWC rodikliais siekiant įvertinti ES trečiosioms šalims kovai su neteisėta prekyba laukiniais augalais ir gyvūnais teikiamo finansavimo efektyvumą ir lengviau atlikti vienodą ir patikimą vystymosi finansavimo vertinimą;

52. palankiai vertina tarptautines teisės aktų vykdymo užtikrinimo operacijas, pvz., operaciją COBRA III, kurias vykdančios valstybės daug neteisėtų laukinės gamtos produktų ir sulaikyti neteisėtą prekybą vykdančias asmenis, taip pat užtikrintas geresnis visuomenės supratimas, kad neteisėta prekyba laukiniais augalais ir gyvūnais yra sunkus organizuotas nusikaltimas;

53. ragina valstybes nares didinti CITES biudžetą, kad organizacija galėtų plėsti savo stebėjimo veiklą ir rūšių nustatymo veiklą; šiuo atžvilgiu apgailestauja dėl to, kad šešios valstybės narės dar neatliko visų 1992–2015 m. mokėjimų CITES;

54. taip pat palankiai vertina tai, kad ES veiksmų planas labai padeda siekti darnaus vystymosi tikslų, nustatytų pagal Darnaus vystymosi darbotvarkę iki 2030 m., dėl kurios Jungtinių Tautų aukščiausiojo lygio susitikime 2015 m. rugsėjo mėn. susitarė valstybių vadovai;

ES kaip paskirties rinka, kilmės ir tranzito punktas

55. pažymi, kad CITES, ES medienos reglamentas ir ES NNN žvejybos reguliavimo sistema yra svarbios priemonės, kuriomis reglamentuojama tarptautinė prekyba laukiniais augalais ir gyvūnais; vis dėlto yra susirūpinęs dėl nepakankamo jų įgyvendinimo ir vykdymo ir ragina valstybes nares dėti daugiau bendrų ir koordinuotų pastangų veiksmingam šių teisės aktų įgyvendinimui ir vykdymui užtikrinti; be to, yra susirūpinęs dėl dabartinės reglamentavimo sistemos spragų, susijusių su rūšimis ir veikėjais; todėl ragina ES persvarstyti esamą teisinę sistemą siekiant ją papildyti draudimu tiekti ir pateikti rinkai, pervežti, įsigyti ir turėti trečiojoje šalyje neteisėtai gautų arba parduotų laukinių augalų ar gyvūnų; mano, kad tokie teisės aktai padėtų suderinti esamą ES sistemą ir kad jo tarptautinis poveikis galėtų atlikti pagrindinį vaidmenį mažinant pasaulinę neteisėtą prekybą laukiniais augalais ir gyvūnais; šiuo atžvilgiu pabrėžia, kad, siekiant užtikrinti teisinį tikrumą teisėta prekyba užsiimantiems subjektams, tokiuose teisės aktuose turi būti numatytas visiškas skaidrumas bet kokių draudimų prekiauti tam tikromis rūšimis dėl neteisėto jų statuso trečiojoje šalyje atžvilgiu;

56. pabrėžia, kad trofėjų medžioklė prisidėjo prie didelio masto į CITES I ir II priedus įtrauktų nykstančių rūšių populiacijų sumažėjimo ir primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares nustatyti, kad turi būti vadovaujama atsargumo principu, kalbant apie tų rūšių, kurios saugomos pagal ES prekybos laukiniais augalais ir gyvūnais reglamentus, gyvūnų medžioklės trofėjų importą, taip pat remti tolesnį ES teisinių nuostatų, kuriomis reglamentuojamas medžioklės trofėjų importas į ES valstybes nares, griežtinimą ir reikalauti visų rūšių, įtrauktų į Reglamento (EB) Nr. 338/97 B priedo sąrašą, gyvūnų trofėjų importo leidimų;

57. palankiai vertina 2016 m. Bakingamo Rūmų deklaraciją, kurią pasirašiusios oro linijos, transportavimo įmonės, uostų operatoriai, muitinės, tarpvyriausybinių organizacijų ir išsaugojimo labdaros fondai įsipareigojo kelti transporto sektoriaus standartus, ypač daug dėmesio skiriant įmonių ir organizacijų visame pasaulyje tarpusavio dalijimuisi informacija, darbuotojų mokymui, technologiniams patobulinimams ir dalijimuisi išteklių; ragina visas šalis visapusiškai įgyvendinti deklaracijos įsipareigojimus; ragina valstybes nares skatinti savanoriškus įsipareigojimus, panašius į Bakingamo Rūmų deklaraciją, kitose srityse, ypač finansų ir e. prekybos sektoriuose;

58. ragina Europos lygmeniu nedelsiant visiškai uždrausti prekybą dramblio kaulu, jo eksportą arba reeksportą į Europos Sąjungą ar iš jos, įskaitant iki konvencijos pasirašymo sukauptą dramblio kaulą ir raganosių ragus; ragina parengti mechanizmą, kurį taikant būtų galima įvertinti panašaus pobūdžio ribojamųjų priemonių būtinumą kitoms nykstančioms rūšims;

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

59. pažymi, kad ES reguliavimas, kuriuo siekiama užkirsti kelią neteisėtai, nedeklaruojamai ir neregamentuojamai (NNN) žveijbai, atgrasyti nuo jos ir ją panaikinti, turi poveikio, tačiau primygtinai tvirtina, kad įgyvendinimas turėtų būti patikimesnis, siekiant užtikrinti, kad jokia neteisėtai sužvejota žuvis nepatektų į Europos rinką; siūlo, kad ES valstybės narės nuosekliau ir veiksmingiau tikrintų laimikio dokumentaciją (sužvejoto kiekio sertifikatus) ir krovinius (ypač tų šalių, kurios laikomos didelės rizikos šalimis, laivų), siekiant užtikrinti, kad žuvis būtų teisėtai sužvejota;

60. pabrėžia, kad svarbus privačiojo sektoriaus dalyvavimas kovoje su neteisėta prekyba laukiniais augalais ir gyvūnais taikant saviregulavimo ir įmonių socialinės atsakomybės priemones; mano, kad vykdant teisėtą ir tvarią prekybą (komercinę ar nekomercinę) tiekimo grandinės atsekamumas yra būtinas; pabrėžia tarptautinio masto ir viešojo bei privačiojo sektorių bendradarbiavimo ir koordinavimo būtinybę ir ragina ES sustiprinti esamas kontrolės priemones, įskaitant atsekamumo mechanizmų naudojimą; mano, kad transporto sektorius turėtų atlikti lemiamą vaidmenį, pvz., įdiegus ankstyvo grėsmės išaiškinimo sistemą; atkreipia dėmesį į tai, kokį svarbų vaidmenį šioje srityje gali atlikti viešojo ir privačiojo sektorių partnerystės;

61. ragina valstybes nares, be patikrinimų sienos kirtimo punktuose, kuriuos reikalaujama atlikti pagal Reglamentą (EB) Nr. 338/97, taip pat vykdyti atitiktis stebėseną šalies viduje, t. y. reguliariai tikrinti prekiautojus ir leidimų turėtojus, pvz., naminių gyvūnų parduotuves, veisėjus, mokslinių tyrimų centrus ir veislynus, taip pat prekiautojus mados, meno, medicinos ir maitinimo sektoriuose, kuriuose gali būti naudojami neteisėti augalai ar gyvūnų dalys;

62. ragina valstybes nares užtikrinti, kad būtų nedelsiant konfiskuojami visi sulaikyti egzemplioriai, o sulaikytais ar konfiskuotais gyvais egzemplioriais būtų rūpinamasi ir jie būtų apgyvendinami gyvūnų gelbėjimo centruose, pritaikytuose atitinkamoms rūšims; ragina Komisiją teikti rekomendacijas siekiant užtikrinti, kad visi valstybių narių naudojami laukinių gyvūnų gelbėjimo centrai būtų tinkamo lygio; bet to, ragina ES ir valstybes nares užtikrinti tinkamą gyvūnų gelbėjimo centrų finansavimą;

63. ragina valstybes nares priimti nacionalinius planus dėl gyvų konfiskuotų egzempliorių pagal CITES konferencijos rezoliucijos (Conf. 10.7, Rev. CoP15) 3 priedą; pabrėžia, kad valstybės narės turėtų pranešti apie visus gyvus konfiskuotus egzempliorius EU-TWIX platformoje, kad turėtų būti skelbiamos metinės suvestinės ataskaitos ir kad valstybės narės turėtų užtikrinti, kad į teisės saugos pareigūnų mokymus būtų įtrauktos gyvų gyvūnų gerovės ir saugumo nuostatos; ragina ES ir valstybes nares teikti pakankamą finansinę paramą laukinių gyvūnų gelbėjimo centrams;

64. ragina valstybes nares apsvarstyti galimybes įdiegti rūšių, kurių gyvūnus galima laikyti, sąrašų sistemas, pagal kurias egzotinių rūšių gyvūnai būtų objektyviai vertinami, laikantis mokslinių kriterijų, ir nustatoma, ar saugu ir tinkama jais prekiauti ir juos laikyti kaip augintinius;

o

o o

65. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0455

Naujos galimybės mažosioms transporto įmonėms**2016 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl naujų galimybių mažosioms transporto įmonėms, įskaitant bendradarbiavimu grindžiamus verslo modelius (2015/2349(INI))**

(2018/C 224/20)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutartį, ypač į jos 5 straipsnio 3 dalį,
- atsižvelgdamas į Protokolą Nr. 2 dėl subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymo,
- atsižvelgdamas į Komisijos baltąją knygą „Bendros Europos transporto erdvės kūrimo planas. Konkurencingos efektyviu išteklių naudojimu grindžiamos transporto sistemos kūrimas“ (COM(2011)0144),
- atsižvelgdamas į savo 2015 m. rugsėjo 9 d. rezoliuciją dėl 2011 m. Baltosios knygos dėl transporto politikos įgyvendinimo. Rezultatų apžvalga ir tolesni veiksmai tvaraus judumo link ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į Komisijos rekomendaciją 2003/361/EB dėl labai mažų, mažųjų ir vidutinių įmonių apibrėžimo,
- atsižvelgdamas į metinį pranešimą dėl Europos MVĮ 2014–2015 m.,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatus „Visų pirma galvokime apie mažuosius“ Europos iniciatyva „Small Business Act“ (COM(2008)0394) ir Smulkiojo verslo akto Europai apžvalga (COM(2011)0078),
- atsižvelgdamas Komisijos komunikatą „Europos bendro vartojimo ekonomikos darbotvarkė“ (COM(2016)0356),
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Europos mažataršio judumo strategija“ (COM(2016)0501),
- atsižvelgdamas į savo 2013 m. vasario 5 d. rezoliuciją dėl MVĮ galimybių gauti finansavimą gerinimo ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2015 m. gegužės 19 d. rezoliuciją dėl MVĮ ekologiškai tvaraus augimo galimybių ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į pagal programą „Horizontas 2020“ MVĮ skirtą priemonę, iniciatyvą INNOSUP, Įmonių konkurencingumo ir MVĮ programą (COSME), portalą „Jūsų Europa. Verslas“ bei pagal projektą „Spartus inovacijų diegimas“ numatytas bandomųjų projektų ir tinklų kūrimo galimybes,
- atsižvelgdamas į Elektroninės komercijos direktyvą (2000/31/EB) ir Paslaugų direktyvą (2006/123/EB) ,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Europos bendrosios skaitmeninės rinkos strategija“ (COM(2015)0192),
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Bendrosios rinkos tobulinimas: daugiau galimybių piliečiams ir įmonėms“ (COM(2015)0550),

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0310.

⁽²⁾ OL C 24, 2016 1 22, p. 2.

⁽³⁾ OL C 353, 2016 9 27, p. 27.

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į Europos infrastruktūros tinklų priemonę (EITP), sukurtą 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1316/2013 ⁽¹⁾,
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
  - atsižvelgdamas į Transporto ir turizmo komiteto pranešimą bei Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto nuomonę (A8-0304/2016),
- A. kadangi mažosios ir vidutinės įmonės (MVI) yra pagrindinė Europos ekonomikos varomoji jėga ir, 2014 m. duomenimis, jos sudaro 99,8 proc. visų ne finansinio sektoriaus įmonių bei suteikia dvi iš trijų visų darbo vietų;
- B. kadangi MVI, kurios pastaraisiais metais suteikė darbo vietų, dažniausiai buvo paslaugų sektoriaus įmonės;
- C. kadangi mažosios transporto įmonės atlieka svarbų vaidmenį užtikrinant sklandų judumą Europoje, bet dažnai joms sunku patekti į šią rinką arba joje išsilaikyti, ypač dėl monopolijų šioje rinkoje;
- D. kadangi mažosios įmonės suteikia papildomos naudos visų pirma atokioms ir tankiai apgyvendintoms vietovėms, nes puikiai žino vietos rinką, yra arti klientų ir (arba) gyvybingos ir geba kurti inovacijas; kadangi, be to, jos gali teikti pritaikytas paslaugas ir padeda kovoti su socialine atskirtimi, kurti darbo vietas, ekonominę veiklą, tobulinti judumo valdymą ir prisidėti prie turizmo plėtros (kai judumo paslaugos tiesiogiai susietos su lankytojams reikalinga naujų produktų ir patirties paklausa);
- E. kadangi asmenų ir prekių gabenimo paslaugų paklausa bei teikimo sąlygos labai nevienodos ir kadangi judumo sumažinimas – ne išeitis;
- F. kadangi transporto organizavimas didmiesčiuose ir jų privažiuojamuose keliuose sudaro palankias sąlygas susidaryti didelę našta ekonomikai užkraunančioms spūstims ir kamščiams; kadangi transporto sektoriaus MVI svarbiai prisideda prie viešojo transporto tinklo transporto mazguose, ypač tada, kai viešasis transportas važiuoja labai retai, taip pat periferinėse zonose, kuriose nėra tinkamai išvystytų priemiesčio transporto paslaugų;
- G. kadangi iš neseniai Komisijos atlikto tyrimo matyti, kad 17 proc. Europos vartotojų naudojosi dalijimosi ekonomikos teikiamomis paslaugomis, o 52 proc. žino apie teikiamas paslaugas; kadangi vartotojai tikisi lengvai prieinamų ir lanksčių būdų, kaip naudotis transporto paslaugomis, užtikrinant, kad paslaugos kaina atitiktų realią jos teikimo kainą, taip pat suteikiant galimybę lengvai užsakyti kelionę ir saugiai atsiskaityti už įvykdytą paslaugą;
- H. kadangi bendradarbiavimu grindžiama ekonomika transporto srityje gali aktyviai prisidėti tvarių formų judumo plėtros; kadangi savireguliacija ne visada yra tinkamas sprendimas, todėl reikalinga tinkama reguliavimo sistema;
- I. kadangi, siekiant reaguoti į didėjantį tvaraus judumo poreikį esant neišvystytai infrastruktūrai, dėl darnaus vystymosi būtinybės ir informacinių ir ryšių technologijų revoliucijos atsirado neregėtų galimybių ir iškilo precedento neturinčių problemų bet kokio dydžio įmonėms;
- J. kadangi eksponentiškai augant išmaniųjų mobiliųjų prietaisų skvarbai ir visapusiškai didėjant greitaeigio plačiajuosčio ryšio aprėptčiai sukuriama naujų skaitmeninių priemonių ir transporto paslaugų teikėjams, ir klientams, mažėja sandorių sąnaudos ir taip pat mažėja fizinio paslaugų teikėjų buvimo vietos svarba, tokiu būdu suteikiant jiems galimybę būti plačiai susietiems, siekiant teikti paslaugas ne tik regionų, bet taip pat pasauliniu mastu, skaitmeniniais tinklais ir taip pat iš žemyninių vietovių;

⁽¹⁾ OL L 348, 2013 12 20, p. 129.

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

- K. kadangi technologinė pažanga, nauji verslo modeliai ir skaitmeninimas pastaraisiais metais gerokai pakeitė transporto sektorių, labai didelį poveikį darydami tradiciniams verslo modeliams ir darbo sąlygoms bei užimtumui šiame sektoriuje; kadangi nors, viena vertus, transporto sektorius labai išsiplėtė, kita vertus, darbo sąlygos daugeliu atvejų pablogėjo, pirmiausia dėl ekonomikos krizės, o kai kuriais atvejais – dėl nepakankamo galiojančių taisyklių įgyvendinimo;
- L. kadangi transporto sektorius – tai ne tik tiesiogines transporto paslaugas teikiantys subjektai, bet ir MVĮ, siūlančios tokias paslaugas, kaip transporto priemonių aptarnavimas, prekyba atsarginėmis dalimis, darbuotojų mokymas arba transporto priemonių ir įrangos nuoma; kadangi su šiomis paslaugomis susijęs didžiulis darbo vietų kūrimo potencialas, įskaitant labai kvalifikuotų specialistų darbo vietas; kadangi formuojant transporto sektoriaus politiką reikėtų atsižvelgti į visą vertės grandinę;
- M. kadangi tik 1,7 proc. ES įmonių visapusiškai naudojami pažangiomis skaitmeninėmis technologijomis, o 41 proc. jomis nesinaudoja visai; kadangi siekiant išlaikyti ir padidinti ES konkurencingumą būtinas visų veiklos sektorių skaitmeninimas;
- N. kadangi bendradarbiavimu grindžiamai ekonomikai būdingas lankstumas ir lengvas patekimas į rinką gali suteikti užimtumo galimybių toms grupėms, kurios paprastai neįtraukiamos į darbo rinką, ypač moterims, jaunimui ir migrantams;
- O. kadangi transporto paslaugos yra gera sritis pradėti savarankišką veiklą ir gali skatinti verslumo kultūrą;
- P. kadangi internetinės transporto paslaugų platformos gali pasiūlyti greito klientui reikalingos paslaugos ir darbo jėgos pasiūlos iš užsiregistravusių įmonių ar darbuotojų suderinimo galimybę;
- Q. kadangi EBPO kokybiškas darbo vietas laiko pagrindiniu pastangų kovojant su didele nelygybe ir skatinant socialinę sanglaudą veiksniumi;

I. Mažųjų transporto bendrovių problemos

1. mano, kad transporto įmonės susiduria su problemomis, siekdamas reaguoti į didėjančią judumo poreikį esant neišvystytoms infrastruktūroms ir vis didesniems aplinkosaugos reikalavimams; atkreipia dėmesį, kad visos transporto priemonės patiria spaudimą pateikti saugius, tvarius ir labai konkurencingus sprendimus, kurie būtų pagal COP21 aplinkos požiūriu atsakingi, ir sumažinti spūstis, tačiau mažosioms įmonėms su tuo sunkiau ir brangiau susidoroti;
2. pabrėžia, kad dėl per dažno transporto priemonių išmetamų teršalų normų keitimo mažosioms transporto įmonėms gali kilti ypač didelių sunkumų, turint omenyje transporto priemonių parko nusidėvėjimo laiką;
3. pabrėžia transporto sektoriaus, kuriam būdingas daugiapakopis (vietos, nacionalinis, Europos ir pasaulinis) valdymas, kuris vis dar labai suskaidytas pagal transporto rūšis, sudėtingumą; pažymi, kad šis sektorius griežtai reglamentuojamas, visų pirma kiek tai susiję su galimybe verstis profesine veikla, atitinkama veikla ir transporto paslaugų plėtojimu, naudojimu ir rinkodara (išimtinėmis teisėmis, leidimų skaičiaus ribojimu), taip pat subsidijavimu; pabrėžia, kad saugos ir saugumo uždaviniai yra ypač svarbūs transporto sektoriui, tačiau apgailestauja, kad jais, be kitų veiksnių, kartais naudojamos kaip pretekstu dirbtinėms kliūtims pašalinti;
4. ragina valstybes narsiai panaikinti perteklinę reguliavimą, kuris dažnai susijęs su protekcionizmu ir korporatyvizmo refleksais, kuriuo skatinamas vidaus rinkos susiskaidymas, sudėtingėjimas ir nelankstumas bei didinama nelygybė; mano, kad naudinga, kad valstybės narės interneto platformų teisėtumo nevertintų daugybe skirtingų būdų, ir taip būtų išvengta nepagrįstų vienašališkų apribojimų; ragina valstybes narsiai laikytis ir visiškai įgyvendinti Elektroninės komercijos direktyvą (Direktyvą 2000/31/EB) ir Paslaugų direktyvą (Direktyvą 2006/123/EB); mano, kad laisvas paslaugų teikėjų judėjimas ir įsisteigimo laisvė, kaip numatyta atitinkamai SESV 56 ir 49 straipsniuose, yra esminės sąlygos siekiant paslaugas teikti Europos mastu, taigi, ir vidaus rinkoje;

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

5. pabrėžia, kad dėl apibrėžties „paslaugų teikėjai“ transporto sektoriuje teisinio netikrumo neišmanoma sukurti sąžiningos konkurencijos, ir apgailestauja, kad daugeliui mažųjų įmonių sunku patekti į šalies ir tarptautinę rinką ir plėstis ar siūlyti naujas paslaugas; pabrėžia, kad dėl pirmiau minėtų priežasčių MVĮ sunku patekti į šį sektorių;
6. mano, kad reikia tobulinti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1072/2009 tam, kad būtų susitvarkyta su rimtais trukdžiais, kilusiais po jo paskelbimo tam tikrų valstybių narių nacionalinėse transporto rinkose;
7. palankiai vertina naujas galimybes, suteiktas mažosioms transporto įmonėms ir naujiems bendradarbiavimu grindžiamiems verslo modeliams, ir tuo pat metu apgailestauja dėl nekonkurencingos praktikos, kuri taikoma dėl nevienodo ES taisyklių taikymo valstybėse narėse, visų pirma kiek tai susiję su užmokesčio ir socialinio saugumo sistemomis, nes tai gali sukelti rimtus iškraipymus, pvz., socialinį dempingą, ir su saugumu susijusias problemas;
8. ragina Komisiją ir valstybes nares sustiprinti teisėsaugą; mano, kad bet kokie teisės aktų, susijusių su socialinėmis ir darbo sąlygomis, pakeitimai turi atitikti visas pagrindines ES laisves ir neriboti sąžiningos konkurencijos, grindžiamos objektyviais konkurenciniais pranašumais, taip pat neturi sukurti jokios papildomos administracinės naštos ar papildomų sąnaudų mažosioms transporto įmonėms;
9. pažymi, kad mažosios transporto įmonės turi stengtis ne tik laikytis teisės, bet ir išlaikyti konkurencingumą (pvz., didžiausią dėmesį skiriant naujoms technologijoms); apgailestauja, kad, viena vertus ir skirtingai nei yra su didelėmis įmonėmis, mažųjų įmonių galimybės gauti kreditą ir finansavimą pinigų rinkose vis dar ribotos, nepaisant kiekybinio lengvinimo priemonių, o, antra vertus, viešoji finansinė, ypač Europos, parama ne visuomet sutelkta dėl pernelyg sudėtingų ir ilgų administracinių procedūrų pabrėžia, kad svarbu mažųjų įmonių pareiškėjams skleisti žinias ir pagalbą pasinaudojant Europos investicijų fondu;
10. pažymi, kad didėjant urbanizacijai transportas turi būti organizuotas labiau integruotai, panaudojant daugiau skaitmeninių technologijų ir daugiau transporto rūšių, o transporto mazgo tenka vis svarbesnis vaidmuo organizuojant tvarų judumą; pabrėžia didėjantį daugiarūšių kelionių planavimo taikomųjų programų poveikį ir būtinybę, kad mažosios įmonės būtų įtrauktos į esamų taikomųjų programų sąrašą ir transporto paslaugų katalogus; pabrėžia, kad galimybė visiems naudotis internetu paskatintų dalijimąsi transporto priemonėmis ir geresnį kelionių planavimą;
11. pažymi, kad patiriant ekonominių sunkumų ir trūkstant išteklių transporto tinklo grandims išlaikyti daugelyje regionų (ypač tuose, kuriuose prastesni komunikaciniai ryšiai ir mažai gyventojų) uždaryta daug antrinių linijų; mano, kad bendradarbiavimu grindžiamų veiklos modelių atsiradimu jokių būdu negalima pateisinti to, kad šiuose regionuose atsisakoma viešųjų transporto paslaugų;
12. pabrėžia ypatingą lengvųjų transporto priemonių, tokių kaip dviračiai ar motoroleriai, nuomos bendrovių svarbą; pažymi, kad dauguma šių subjektų veikia MVĮ sektoriuje; ragina dažniau atsižvelgti į šių subjektų potencialą, didinant miesto judumo lygį ir mieste plėtojant energiją tausojantį ir efektyviai išteklius naudojančią transportą;
13. ragina valstybes nares ir Komisiją apsvarstyti mažųjų transporto įmonių sutelkimo galimybę, taip sudarant palankesnes sąlygas šių įmonių partnerystei plėtoti ir padėti klientams pasirinkti tų mažųjų transporto įmonių paslaugų, kurios atitinka jų poreikius;
14. ragina Komisiją nustatant su šiuo klausimu susijusias gaires atsižvelgti į tai, kad tokius modelius sunku taikyti kaimuose ir ne miesto vietovėse;

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

15. pažymi, kad pagal vystomus bendradarbiavimo grindžiamus modelius galima tinkamiau panaudoti transporto priemonės ir infrastruktūrą ir taip padėti tvariau užtikrinti judumą; pažymi, kad, labiau naudojant vartotojų generuojamus duomenis, transporto grandinėje būtų galima gauti papildomos naudos; vis dėlto pabrėžia, kad duomenų sutelkimas tik keliose tarpininkavimo platformose galėtų padaryti neigiamą poveikį sąžiningam pajamų paskirstymui ir dalyvavimo investuojant į infrastruktūrą pusiausvyrai bei kitoms susijusioms išlaidoms, nes visa tai daro tiesioginę įtaką MVĮ.

16. palankiai vertina tai, kad tarpininkavimo platformos sudaro galimybę esamiems veiklos vykdytojams ir korporatyvinėms struktūroms varžytis, kelia grėsmę esamoms monopolijoms ir trukdo kurtis naujoms; pabrėžia, kad tai skatina rinką, kuri yra labiau orientuota į vartotojų paklausą, ir verčia valstybes nares peržiūrėti rinkos struktūrą; vis dėlto pažymi, kad tarpininkavimo platformos su joms būdinga „laimėtojai atitenka viskas“ etika, jei nebus taikoma tinkama ir aiški teisinė sistema, gali paskatinti dominuojančios padėties atsiradimą rinkoje ir pakenkti ekonominės struktūros įvairovei;

17. atkreipia dėmesį į galimybes ir iššūkius (pvz., šiose naujose srityse taip pat galėtų rasti smulkus verslas), kurie susiję su susietų ir savieigių transporto priemonių (lengvųjų automobilių, laivų, bepiločių orlaivių, automatizuotų greitkelių sistemų) kūrimu; todėl ragina Komisiją parengti gaires dėl susietų ir savieigių transporto priemonių ir išanalizuoti galimą šios technologijos poveikį Europos transporto sektoriui, ypač MVĮ;

II. Rekomendacijos: kaip iššūkius paversti galimybėmis

18. ragina toliau dėti pastangas siekiant sukurti bendrą Europos transporto erdvę; mano, kad bet kokie teisės aktai, kuriais nustatomi nauji reikalavimai mažosioms įmonėms, ypač susiję su mokesčiais, socialinės ir aplinkosaugos sričių priemonėmis, turėtų būti proporcingi, paprasti ir aiškūs ir turėtų netrukdyti joms vystytis, o, prireikus, atsižvelgti į regioninius ir nacionalinius įvairių valstybių narių savitumus; mano, kad kartu su tokiais teisės aktais reikia nustatyti būtinas (reguliuojamąsias ir (arba) finansines) paskatas;

19. mano, kad skatinimas kurti koordinuotą ir integruotą Europos judumo sistemą yra geriausias būdas visoms įmonėms, teikiančioms visų rūšių transporto paslaugas, tinkamai integruoti į bendrą dinamišką procesą, kurį vykdančiam skaitmeninimas ir inovacijų skatinimas transporto sektoriaus viduje yra geriausias būdas užtikrinti, kad klientai galėtų naudotis viena nuoseklią sistema, o specialistai būtų geriausioje pozicijoje pridėtinei vertei kurti;

20. pažymi, kad MVĮ teikiamos paslaugos transporto sektoriuje ne visada pakankamai pritaikytos prie neįgaliųjų ir pagyvenusių žmonių poreikių; ragina, kad visomis priemonėmis ir programomis, skirtomis remti šiuos veiklos vykdytojus, būtų atsižvelgta į būtinybę transporto paslaugas kiek įmanoma pritaikyti prie riboto judumo asmenų poreikių;

21. pažymi, kad nesant investicijų į infrastruktūrą, turėtų prisidėti visi veiklos vykdytojai, kurie naudojami ta infrastruktūra, visapusiškai atsižvelgiant į visus taikomus transporto mokesčius, rinkliavas ir neigiamą poveikį aplinkai ir sveikatai; pabrėžia, kad kelių transporto sektoriuje svarbu į savo sąnaudas įtraukti su neigiamais išorės veiksniais susijusias išlaidas ir numatyti tikslinius naudojimosi transporto infrastruktūra, įskaitant tarpvalstybinę infrastruktūrą, asignavimus; vis dėlto pripažįsta, kad tai galėtų sukelti tam tikrų problemų mažosioms įmonėms, įskaitant veikiančias atokiausiuose regionuose, ir į tai būtina atsižvelgti visų pirma;

22. primena, kad ESIF buvo įsteigtas siekiant prisidėti prie labai novatoriškų rinkos grindžiamų sprendimų, ir todėl mano, kad tai esminis įrankis, skirtas MVĮ transporto sektoriaus padėti kurti naujus judumo sprendimus; ragina Komisiją ir valstybes nares paspartinti jo įgyvendinimą ir padidinti pagalbą MVĮ ir pradedančiosioms įmonėms rengiant tokius projektus;

23. ragina Komisiją ir valstybes nares imtis tinkamų veiksmų siekiant kovoti su didelių integruotų grupių antikonkurencine veikla tam, kad įveiktų diskriminaciją ir rinkos prieigos apribojimus, neatsižvelgiant į įmonių, ypač susijusių su naujais verslo modeliais, dydį ar tipą; aktyviai ragina pradėti dialogą ir gerinti vežėjų ir užsakovų santykius, ypač naujose ir potencialiose rinkose, taip pat spręsti tariamai savarankiškai dirbančių asmenų problemą;

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

24. ragina įtraukti MVĮ į Europos integruotos bilietų sistemos rengimo projektą; pažymi, kad tokios sistemos efektyvumas priklausys nuo jos taikymo kuo didesniai transporto paslaugas teikiančių įmonių ir veiklos vykdytojų skaičiui; pažymi, kad keitimasis informacija ir patirtimi tarp stambių veiklos vykdytojų ir MVĮ gali sukurti sinergijos efektą, kuris būtų labai naudingas efektyvaus transporto tinklo Europoje kūrimui;

25. ragina tam, kad būtų užtikrintas didesnis skaidrumas, peržiūrėti ir suderinti taisykles dėl galimybių verstis reglamentuojamomis profesijomis ir veikla Europoje ir su tomis profesijomis susijusią kontrolę siekiant naujiems veiklos vykdytojams ir su skaitmeninėmis platformomis bei bendradarbiavimo ekonomika susijusioms paslaugoms suteikti galimybę vystyti verslui palankioje aplinkoje, įskaitant didesnę skaidrumą teisės aktų keitimo srityje, ir veikti greta įsitvirtinusių veiklos vykdytojų sveiko konkurencingumo aplinkoje; pažymi, kad dalijimosi ekonomikoje veiklos vykdytojų teigiamą poveikį kuriant naujas darbo vietas į darbo rinką ateinančiam jaunimui ir savarankiškai dirbantiems asmenims;

26. ragina Komisiją nedelsiant paskelbti gaires dėl duomenų apie viešai finansuojamą transportą išlaisvinimo ir suderintų transporto duomenų standartų bei programavimo sąsajų taikymo tam, kad būtų galima paskatinti duomenimis imlias inovacijas ir naujų transporto paslaugų teikimą;

27. mano, kad bendradarbiavimo ekonomikos vystymosi sąlygomis nei konkretaus sektoriaus reguliavimas, nei platformų reguliavimas nėra tinkami sprendimai ir kad ateityje reikės reglamentuoti visą judumo sistemą; ragina kurti atnaujintą, daugiaryšę reglamentavimo sistemą, kuria skatinamos inovacijos ir konkurencingumas, taip pat vartotojų ir jų duomenų apsauga, užtikrinamos darbuotojų teisės ir vienodos sąlygos skirtingiems veiklos vykdytojams; turėdamas tai mintyje, atkreipia dėmesį į transporto sektoriaus sąveikumo svarbą, nes mažosioms įmonėms jis suteikia galimybę priimti vieningus sprendimus;

28. ragina valstybes nares, atsižvelgiant į dalijimosi ekonomikos modelių ypatumus ir skirtingą kiekvienos valstybės darbo teisę, įvertinti būtinybę atnaujinti jų galiojančią darbo teisę priderinant ją prie skaitmeninio amžiaus;

29. mano, kad siekiant šio tikslo reikia apjungti modelius, remiantis aiškiais, nuosekliais ir be jokių dalinių sutapimų „tarpininkų“ ir „paslaugų teikėjų“ apibrėžtimis; ragina atskirti tarpininkavimo platformas, kurios savo naudotojams nesukuria prekybinio pelno, ir platformas, kuriose paslaugų teikėjas (siekdamas pelno) palaiko santykius su klientu (kurie gali būti, bet gali ir nebūti darbdavio ir darbuotojo santykiai); siūlo, kad nacionalinės institucijos turėtų turėti galimybę prašyti tarpininkų platformas pateikti informaciją, kurią institucijos laiko reikalinga, tam, kad galėtų visoms šalims palengvinti laikytis jų mokestinių, socialinių ir saugumo užtikrinimo išpareigojimų, taip pat užtikrinti, kad šias platformas naudojantys paslaugų teikėjai būtų kompetentingi ir tinkamai kvalifikuoti (kad galėtų užtikrinti vartotojų apsaugą); pabrėžia, kad jau taikomos grįžtamosios informacijos ir reitingo sistemos taip pat padeda tarpininkams kurti pasitikėjimu pagrįstus santykius su vartotojais ir kad surinkti duomenys turėtų būti tvarkomi pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 95/46/EB;

30. mano, kad didelis bendradarbiavimu grindžiamos ekonomikos skaidrumo potencialas suteikia gero transporto paslaugų operacijų atsekamumo galimybę siekiant tikslo užtikrinti galiojančių teisės aktų įgyvendinimą; ragina Komisiją paskelbti gaires, kaip ES teisė turi būti taikoma įvairiems bendradarbiavimu grindžiamiems verslo modeliams, tam, kad, prireikus, būtų užpildytos reglamentavimo spragos užimtumo ir socialinio saugumo srityse nepažeidžiant nacionalinės kompetencijos;

31. pabrėžia, kad transporto sektoriuje veikiančioms įmonėms taip pat priskiriami subjektai, tiesiogiai neteikiantys transporto paslaugų, pavyzdžiui, mokymo paslaugų teikėjai, nuomos bendrovės, dirbtuvės ir paslaugų punktai; pažymi, kad dauguma šių subjektų veikia MVĮ sektoriuje; ragina atsižvelgti į šių subjektų poreikius, kuriant MVĮ plėtrą skatinančių teisės aktus ir investicinių projektus;

32. skatina Komisiją remti transporto sektoriaus MVĮ, suformuojant šios srities klasterius, į kuriuos jungtųsi vartotojai ir kitos suinteresuotosios šalys;

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

33. pažymi, kad dauguma dalijimosi ekonomikos paslaugų teikėjų nepriklauso ES; mano, kad ES turi plėtoti daugiau inovatyvių transporto sektoriaus startuolių, ir ragina labiau remti tokias įmones, ypač susijusias su jaunųjų verslininkų mokymais šioje srityje;

34. apgailestauja, kad iki šiol valstybių narių atsakas į dalijimosi ekonomikos vystymą buvo labai fragmentiškas, ir kai kuriais atvejais tikrai neatitinka šio sektoriaus plėtros potencialo ir naudos, taip pat prieštarauja vartotojų lūkesčiams, ir mano, kad pageidautini visos ES mastu koordinuojami veiksmai, apimantys tvaraus dalijimosi ekonomikos modelio klausimus; atkreipia dėmesį į pagrįstą Komisijos požiūrį į šį naują verslo modelį, kaip numatyta pastarojo meto jos komunikate, kuriame pabrėžiama bendradarbiavimo ekonomikos svarba augimui ateityje (COM(2016)0356);

35. pažymi, kad naujos technologijos turi didelio potencialo atsirasti naujoms paslaugų teikimo formoms prekių gabenimo sektoriuje; ypač akcentuoja dideles bepiločių orlaivių, kurie jau dabar yra labai veiksminga priemonė dirbant sudėtingomis sąlygomis, galimybes; pabrėžia, kad ES turi skatinti bepiločių orlaivių projektuojančių, gaminančių ir naudojančių MVĮ potencialą;

36. mano, kad bendradarbiavimu grindžiami modeliai labai svarbūs siekiant tvariai plėtoti susisiekimą atokiose, kalnuotose ir kaimo vietovėse, ir taip pat teikia netiesioginę naudą ir turizmo sektoriui;

37. mano, kad teisėkūros reikalavimai turėtų būti proporcingi įmonės veiklos pobūdžiui ir dydžiui; tačiau reiškia susirūpinimą dėl to, ar vis dar yra pagrindo atleisti lengvasias komercines transporto priemones nuo tam tikro skaičiaus Europos taisyklių taikymo, atsižvelgiant į tai, kad vis daugiau lengvųjų komercinių transporto priemonių naudojama vykdant tarptautinį krovinių gabenimą, ir prašo Komisiją pateikti vertinimo ataskaitą dėl poveikio ekonomikai, aplinkai ir saugumui;

38. ragina kurti mažųjų transporto įmonių, mokslo tyrimų institutų ir vietos bei regioninių valdžios institucijų bendradarbiavimo struktūras, siekiant geriau organizuoti judumą miestuose ir tarp jų, kad būtų galima veiksmingai reaguoti į naujų paslaugų ir produktų atsiradimą, įskaitant ir tuos, kuriuos siūlo MVI (pvz., pirmojo ir paskutiniojo transportavimo nuo durų iki durų etapo paslauga), geriau pritaikant jau veikiančią viešojo transporto tinklą prie keleivių poreikių ir lūkesčių; ragina informaciją apie mažųjų įmonių siūlomas mobilumo paslaugas įtraukti į kelionių informacijos ir planavimo paslaugas;

39. ragina steigti inovacines darbo grupes, kurios padėtų visiškai įgyvendinti dalijimosi miestų koncepciją ir padėtų vietos, regionų ir nacionalinėms institucijoms veiksmingai reaguoti į naujų paslaugų ir produktų atsiradimą;

40. pabrėžia tikslinių mokymų (pvz., susijusių su dideliais duomenų rinkiniais, integruotomis paslaugomis ir pan.) svarbą siekiant padėti transporto įmonėms, naudojantis skaitmenine sritimi, kurti pridėtinę vertę; todėl ragina patvirtinti, kaip turi būti vykdomas specialistų mokymas, kad jis atitiktų įgūdžius ir gebėjimus, kurių reikės taikant naujus veiklos modelius, ir kad visų pirma būtų įveiktas darbuotojų, ypač vairuotojų, trūkumas;

41. pažymi, kad MVĮ transporto sektoriuje plėtrą dažnai stabdo padidinta rizika, susijusi su tarpvalstybiniu verslu, ir atsirandanti dėl įvairių valstybių (narių) skirtingų teisinių sistemų; ragina Komisiją, bendradarbiaujant su valstybių narių nacionalinėmis, regionų ir vietos institucijomis, sukurti bendradarbiavimo ir komunikacijos platformas, siekiant konsultuoti ir mokyti MVĮ įvairių finansavimo programų, subsidijų ir tarptautinimo srityje; prašo Komisiją labiau išnaudoti esamas programas, kuriomis remiamos MVĮ, ir jas padaryti labiau matomas transporto sektoriaus dalyviams, atsižvelgiant į įvairių ES fondų sąveiką;

42. skatina vietos valdžios institucijas aktyviai dalyvauti įgyvendinant priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimo principus miesto transporto srityje, išdėstytus Baltojoje knygoje dėl transporto, o veiklos vykdytojus – vykdyti veiklą pagal naują konkurencijos ir veiklos sistemą, naudojantis konkurenciniu pranašumu, kuris bus įgytas dėl paslaugų, teikiamų į aplinką neišskiriant anglies dioksido, ir dėl laipsniško jų valdymo, teikimo ir pardavimo skaitmeninimo;

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

43. ragina Europos Komisiją, valstybes nares ir vietos valdžios institucijas skatinti dalijimosi ekonomikos inovacijas, nes besirandantys bendradarbiavimu grindžiami modeliai padės sukurti palankesnes sąlygas joms diegti, pvz., dalijimosi automobiliu, dviračiu, krovinio transporto priemonėmis, taksi automobiliu paslaugas, susitarimus pavežti, užsakomuosius pervežimus autobusu ir jų sąsajas su viešuoju transportu;

44. ragina Komisiją, glaudžiai bendradarbiaujant jos generaliniams direktoratams, atidžiai stebėti skaitmeninės ekonomikos plėtrą ir „Skaitmeninės darbotvarkės“ teisėkūros iniciatyvų poveikį transporto sektoriui;

45. ragina Komisiją ir valstybes nares, bendradarbiaujant su socialiniais partneriais, reguliariai vertinti skaitmeninimo poveikį darbo vietų skaičiui ir rūšims transporto sektoriuje ir užtikrinti, kad užimtumo ir socialinė politika neatsiliktų nuo transporto darbo rinkos skaitmeninimo;

46. rekomenduoja, kad bendradarbiavimu grindžiamos ekonomikos įmonės ir transporto sektoriuje dirbantys asmenys rastų būdų dirbti kartu siekiant bendrų interesų, pvz., draudimo srityje;

47. palankiai vertina tai, kad transporto sektoriuje socialiniai partneriai derasi dėl naujų darbo laiko modelių, kuriuos taikant darbuotojams būtų suteiktos galimybės geriau derinti darbą ir asmeninį gyvenimą; tačiau pabrėžia, jog svarbu, kad stebėseną atitiktų privalomas taisyklės dėl darbo laiko, vairavimo ir poilsio laiko, o tai galėtų būti lengviau įgyvendinti suskaitmeninus transporto sektorių;

o

o o

48. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0456

Padėtis Baltarusijoje**2016 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl padėties Baltarusijoje (2016/2934(RSP))**

(2018/C 224/21)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas ir rekomendacijas dėl Baltarusijos,
  - atsižvelgdamas į 2016 m. rugsėjo 11 d. įvykusius parlamento ir 2015 m. spalio 11 d. įvykusius prezidento rinkimus,
  - atsižvelgdamas į savo delegacijos ryšiams su Baltarusija pirmininko 2016 m. rugsėjo 13 d. pareiškimą dėl Baltarusijos parlamento rinkimų,
  - atsižvelgdamas į 2016 m. rugsėjo 12 d. Europos išorės veikslių tarnybos atstovo spaudai pareiškimą dėl Baltarusijos parlamento rinkimų,
  - atsižvelgdamas į ESBO Demokratiškas institucijas ir žmogaus teisių biurą, ESBO Parlamentinės Asamblėjos ir Europos Tarybos Parlamentinės Asamblėjos (PACE) 2016 m. rugsėjo 12 d. preliminarų pareiškimą dėl parlamento rinkimų Baltarusijoje,
  - atsižvelgdamas į Tarybos išvadą dėl Baltarusijos, ypač į 2016 m. vasario 16 d. išvadą dėl ribojamųjų priemonių panaikinimo 170 asmenų ir trims Baltarusijos įmonėms,
  - atsižvelgdamas į ESBO 2016 m. sausio 28 d. galutinę ataskaitą dėl 2015 m. spalio 11 d. prezidento rinkimų Baltarusijoje,
  - atsižvelgdamas į daugybę Baltarusijos valdžios institucijų deklaracijų, kad kai kurios ESBO Demokratiškas institucijų ir žmogaus teisių biuro rekomendacijos, pateiktos po 2015 m. prezidento rinkimų, bus įgyvendintos prieš rengiant 2016 m. parlamento rinkimus,
  - atsižvelgdamas į tai, kad 2015 m. rugpjūčio 22 d. Baltarusijos valdžios institucijos paleido šešis politinius kalinius, ir į vėliau pateiktą Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai Federicos Mogherini ir už Europos kaimynystės politiką ir plėtros derybas atsakingo Komisijos nario Johannes Hahno 2015 m. rugpjūčio 22 d. pareiškimą dėl politinių kalinių paleidimo Baltarusijoje,
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 123 straipsnio 2 ir 4 dalis,
- A. kadangi savo galutinėje ataskaitoje dėl 2015 m. prezidento rinkimų Baltarusijoje ESBO Demokratiškas institucijų ir žmogaus teisių biuras ir Europos Tarybos Venecijos Komisija parengė paketą rekomendacijų, kurias Baltarusija turėjo įgyvendinti iki 2016 m. parlamento rinkimų;
- B. kadangi, siekdamas pagerinti santykius su Vakarų šalimis, Baltarusijos valdžios institucijos nenoriai ėmėsi veiksmų, suteikiančių galimybę demokratinėms opozicijos partijoms registruotis paprasčiau nei per ankstesnius rinkimus ir sudarančių geresnes galimybes užsienio stebėtojams stebėti, kaip skaičiuojami balsai;
- C. kadangi 2016 m. birželio 6 d. Baltarusijos prezidentas sušaukė rinkimus į Atstovų Rūmus; kadangi šie rinkimai vyko 2016 m. rugsėjo 11 d.; kadangi daugiau kaip 827 tarptautiniai ir 32 100 piliečių stebėtojų buvo akredituoti stebėti rinkimus; kadangi, kaip savo išvadose teigia ESBO Demokratiškas institucijų ir žmogaus teisių biuras, dauguma piliečių stebėtojų atstovavo valstybės subsidijuojamoms viešoms asociacijoms, kurios taip pat aktyviai dalyvavo kampanijose už vyriausybei palankius kandidatus; kadangi ESBO Demokratiškas institucijų ir žmogaus teisių biuro rinkimų stebėjimo misija buvo paskirta stebėti rinkimus Baltarusijos užsienio reikalų ministerijos kvietimu;

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

- D. kadangi, remiantis ESBO Demokratinių institucijų ir žmogaus teisių biuro misijos vertinimu, 2016 m. parlamento rinkimai buvo organizuoti veiksmingai, vis dėlto liko ilgalaikių sisteminių trūkumų, įskaitant politinių teisių ir pagrindinių laisvių teisinio pagrindo apribojimus; kadangi skaičiuojant balsus ir sudarant rezultatų lenteles pastebėta nemažai procedūrinių trūkumų ir trūko skaidrumo;
- E. kadangi po ilgo laiko Baltarusijos parlamente bus atstovaujama demokratinei opozicijai; kadangi, pasak JT specialiojo pranešėjo žmogaus teisių padėties Baltarusijoje klausimais, teisinė ir administracinė sistemos, kuriomis paremti žmogaus teisių apribojimai, lieka nepakitusios; kadangi du nepriklausomi parlamento nariai turėtų veikti kaip tikra opozicija;
- F. kadangi nuo 1994 m. Baltarusijoje nebuvo laisvų ir sąžiningų rinkimų, kurie būtų vykdyti laikantis rinkimų teisės, atitinkančios tarptautiniu mastu pripažintus ESBO Demokratinių institucijų ir žmogaus teisių biuro standartus;
- G. kadangi 2016 m. vasario mėn. ES, siekdama parodyti gerą valią ir padrašinti Baltarusiją gerinti žmogaus teises, demokratiją ir teisinės valstybės principus, panaikino daugumą Baltarusijos pareigūnams ir juridiniams asmenims taikytų ribojamųjų priemonių; kadangi savo 2016 m. vasario 15 d. išvadose dėl Baltarusijos Taryba pabrėžė, kad reikia gerinti ES ir Baltarusijos bendradarbiavimą daugelyje ekonomikos sektorių ir su prekyba bei pagalba susijusių sričių, o tai suteikė galimybę Baltarusijai prašyti EIB ir ERPB finansavimo; kadangi įdėta daug pastangų siekiant prieš 2016 m. rinkimus išspręsti tam tikras ilgalaikes problemas, tačiau kartu atkreipia dėmesį į tai, kad daug problemų, susijusių su teisine ir procedūrine rinkimų sistema, dar neišspręstos;
- H. kadangi dvi Baltarusijos rinkimų stebėjimo grupės „Žmogaus teisių gynėjai už laisvus rinkimus“ ir „Teisė pasirinkti 2016 m.“ pasmerkė paskutinius rinkimus dėl to, kad juos vykdančios nesilaikė daugelio svarbiausių tarptautinių standartų ir kad jie neatspindėjo Baltarusijos piliečių valios;
- I. kadangi Baltarusijos stebėtojų grupės surinko konkrečių įrodymų, jog nacionaliniu mastu buvo dedamos milžiniškos pastangos siekiant dirbtinai padidinti dalyvavimą rinkimuose nustačius penkių dienų išankstinio balsavimo laikotarpį (2016 m. rugsėjo 6–10 d.) ir rinkimų dieną (2016 m. rugsėjo 11 d.), ir kadangi vienintelis Baltarusijos nepriklausomas visuomenės nuomonės institutas (NISEPI) nutraukė savo veiklą dėl vyriausybės daromo spaudimo, todėl buvo labai sunku vertinti tikrą baltarusių politinį pasirinkimą;
- J. kadangi dalis Baltarusijos opozicinių jėgų pirmą kartą 2015 m. lapkričio 18 d. pateikė bendrą bendradarbiavimo susitarimą susivienyti 2016 m. parlamento rinkimuose;
- K. kadangi 2015 m. birželio 18–19 d. įvyko pirmasis nuo 2002 m. Parlamento delegacijos ryšiams su Baltarusija vizitas į Minską; kadangi Europos Parlamentas šiuo metu neturi oficialių santykių su Baltarusijos parlamentu;
- L. kadangi Baltarusija atliko konstruktyvų vaidmenį sudarant palankias sąlygas ugnies nutraukimo susitarimui Ukrainoje;
- M. kadangi dėl Rusijos agresijos prieš Ukrainą ir neteisėtos Krymo aneksijos Baltarusijos visuomenėje padidėjo baimė, kad pasikeitus galios pasiskirstymui bus destabilizuota vidaus padėtis; tačiau kadangi tai nereiškia ir negali reikšti, jog Baltarusijos žmonės nebeturi vilčių, kad bus įvykdytos esminės reformos ir taiki jų šalies transformacija;
- N. kadangi Baltarusijos ekonomika jau daugiau kaip 20 metų patiria stagnaciją, o pagrindiniai jos sektoriai vis dar priklauso valstybei ir jiems taikoma administracinė valdymo ir kontrolės sistema; kadangi Baltarusijos ekonominė priklausomybė nuo Rusijos ekonominės pagalbos nuolat didėja ir kadangi Baltarusijos ekonomikos rodikliai yra vieni iš žemiausių tarp Eurazijos ekonominės sąjungos šalių – pvz., 2015–2016 m. jos BVP sumažėjo 30 mlrd. JAV dolerių;
- O. kadangi Baltarusija yra vienintelė Europos šalis, kurioje taikoma mirties bausmė; kadangi 2016 m. spalio 4 d. Baltarusijos Aukščiausiasis teismas patvirtino mirties nuosprendį Sjarhejui Vostrykavui ir tai yra ketvirtoji Baltarusijos Aukščiausiojo teismo sprendimu patvirtinta mirties bausmė 2016 m.;

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

- P. kadangi žmogaus teisių organizacijos atkreipė dėmesį į naujus opozicijos persekiojimo metodus; kadangi Baltarusijos valdžios institucijos neatsisakė represinių veiksmų prieš politinius oponentus; taikiems protestuotojams vis dar taikomos administracinės nuobaudos, ribojamos kitos pilietinės ir politinės teisės, šalyje atsirado naujų politinių kalinių; kadangi Baltarusijos valdžios institucijos nesiėmė jokių priemonių, kad būtų pasiekta sisteminių ir kokybinių pokyčių žmogaus teisių srityje, ypač teisėkūros lygmeniu;
- Q. kadangi reikšmingi teigiami pokyčiai žodžio ir žiniasklaidos laisvės, eilinių piliečių ir opozicijos aktyvistų politinių teisių ir teisinės valstybės principo bei pagrindinių teisių užtikrinimo srityse yra būtinos ES ir Baltarusijos santykių pagerėjimo sąlygos; kadangi Europos Sąjunga vis dar stipriai išsipareigojusi toliau ginti žmogaus teises Baltarusijoje, įskaitant žodžio ir žiniasklaidos laisvę;
- R. kadangi 2016 m. spalio 25 d. Baltarusija priėmė savo pirmąjį nacionalinį žmogaus teisių veiksmų planą, kurį patvirtino ministrų tarybos rezoliucija; kadangi, Baltarusijos valdžios institucijų teigimu, šiuo planu apibrėžiamos pagrindinės veiklos kryptys įgyvendinant šalies išsipareigojimus žmogaus teisių srityje;
- S. kadangi vienas iš Baltarusijos dalyvavimo Rytų partnerystės ir jos parlamentinio organo EURONEST veikloje tikslų – siekti intensyvesnio šios šalies ir ES bendradarbiavimo; kadangi Baltarusijos parlamentas neturi oficialaus statuso EURONEST parlamentinėje asamblėjoje;
- T. kadangi šiuo metu Baltarusija Astrave ant ES sienos stato savo pirmąją atominę elektrinę; kadangi visos branduolinę energiją plėtojančios šalys turi griežtai laikytis tarptautinių branduolinės saugos ir aplinkosaugos reikalavimų ir standartų; kadangi Baltarusijos vyriausybė, kuriai tenka išimtinė atsakomybė už jos teritorijoje esančių branduolinių įrenginių saugą ir saugumą, privalo vykdyti išsipareigojimus savo piliečiams ir kaimyninėms šalims; kadangi atvirumo ir skaidrumo principai turėtų būti svarbiausias pagrindas, kuriuo remiamasi kuriant, eksploatuojant ir uždariant branduolinės energetikos objektą;
- U. kadangi Baltarusija priklauso Kolektyvinio saugumo sutarties organizacijai (CSTO) ir dalyvauja bendrose su Rusija karo pratybose „Zapad“, kurios apima scenarijus, pagal kuriuos rengiami vakarinių kaimynų puolimai, įskaitant branduolinio ginklo naudojimo prieš Lenkiją simuliacijas; kadangi Baltarusija kitais metais rengiasi dalyvauti karo pratybose „Zapad–2017“, kuriose gali būti išbandomi dar kiti agresyvūs scenarijai;
1. išlieka labai susirūpinęs dėl trūkumų, kuriuos nepriklausomi tarptautiniai stebėtojai nustatė per 2015 m. prezidento ir 2016 m. parlamento rinkimus; pripažįsta, kad dedamos pastangos siekiant pažangos, tačiau jų dar nepakanka; pažymi, kad naujai išrinktame parlamente bus po vieną opozicinės partijos ir nevyriausybinių sektoriaus atstovų; vis dėlto mano, kad šie atstovai yra paskirti politiniais pagrindais, o ne atsižvelgiant į rinkimų rezultatus; atkreipia dėmesį į tai, kad šių dviejų parlamento narių ateityje pateikti pasiūlymai dėl teisės aktų parodys, kokiais politiniais sumetimais valdžios institucijos juos paskyrė;
  2. ragina Baltarusijos valdžios institucijas bendradarbiaujant su tarptautiniais partneriais nedelsiant pradėti vykdyti išsamią rinkimų reformą, kuri būtų platesnio demokratizacijos proceso dalis; pabrėžia, kad reikia įgyvendinti ESBO Demokratinių institucijų ir žmogaus teisių biuro rekomendacijas likus pakankamai laiko iki 2018 m. kovo mėn. savivaldybių rinkimų ir kad šiuos rinkimus turi stebėti vietos ir tarptautiniai stebėtojai; pažymi, kad tai itin svarbu siekiant pageidaujamos ES ir Baltarusijos santykių pažangos;
  3. pakartoja savo raginimą Baltarusijos valdžios institucijoms užtikrinti, kad bet kokiomis aplinkybėmis būtų laikomasi demokratijos principų, paisoma žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių pagal Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją ir tarptautinius bei regioninius žmogaus teisių aktus, kuriuos yra ratifikavusi Baltarusija;
  4. ragina Baltarusijos vyriausybę reabilituoti paleistus politinius kalinius ir atkurti visas jų pilietines ir politines teises;

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

5. reiškia susirūpinimą dėl to, kad nuo 2000 m. Baltarusijoje nebuvo užregistruota naujų politinių partijų; ragina panaikinti visus apribojimus šioje srityje; pabrėžia, kad visoms politinėms partijoms turi būti leidžiama nevaržomai vykdyti politinę veiklą, ypač rinkimų kampanijos laikotarpiu;
6. tikisi, kad valdžios institucijos nustos dėl politinių priežasčių persekioti nepriklausomą žiniasklaidą; ragina nutraukti administracinį persekiojimą ir savavališką Administracinių teisės pažeidimų kodekso 22.9 straipsnio 2 dalies taikymą laisvai samdomiems žurnalistams, kurie be akreditacijos dirba su užsienio žiniasklaida, nes taip ribojama teisė į saviraiškos laisvę ir informacijos sklaidą;
7. ragina Baltarusijos vyriausybę panaikinti Baltarusijos baudžiamojo kodekso 193 straipsnio 1 dalį, pagal kurią baudžiama už neregistruotų visuomeninių asociacijų organizavimą ir dalyvavimą jų veikloje, ir leisti visapusiškai, laisvai ir netrukdomai teisėtai veikti visuomeninėms asociacijoms ir organizacijoms; ypač atkreipia Komisijos dėmesį į tai, kad šiuo metu dėl baudžiamojo kodekso 193 straipsnio 1 dalies ir kitų ribojamųjų priemonių taikymo daugiau kaip 150 Baltarusijos NVO yra užregistruota Lietuvoje, Lenkijoje, Čekijos Respublikoje ir kitose šalyse;
8. primygtinai ragina Baltarusijos valdžios institucijas persvarstyti politiką, pagal kurią Baltarusijos nevyriausybiniam sektoriui skiriamai tarptautinei finansinei pagalbai vis dar taikomi dideli mokesčiai;
9. griežtai smerkia Baltarusijos vyriausybės politiką naudoti specialiąsias pajėgas kišantis į pilietinės visuomenės organizacijų, įskaitant atstovaujančių nacionalinių mažumų interesams, pavyzdžiui, nepriklausomos NVO „Lenkų Baltarusijoje sąjunga“, vidaus reikalus;
10. ragina Baltarusiją – vienintelę Europos šalį, kurioje tebetaikoma mirties bausmė ir kuri neseniai vėl pradėjo ją vykdyti, – prisijungti prie visuotinio mirties bausmės vykdymo moratoriumo; tai būtų pirmas žingsnis į visišką jos panaikinimą; primena, kad mirties bausmė yra nežmoniškas ir žeminantis elgesys, kurios atgrasomasis poveikis neįrodytas, o teismo klaidos yra nepataisomos; ragina Europos išorės veikslių tarnybą (EIVT) ir Komisiją pirmiau minėtiems klausimams teikti aiškų prioritetą šiuo metu vykstančiame ES ir Baltarusijos dialoge žmogaus teisių klausimais; šiomis aplinkybėmis palankiai vertina Baltarusijos ministrų tarybos priimtą JT žmogaus teisių tarybos visuotinio periodinio vertinimo darbo grupės rekomendacijų įgyvendinimo veikslių planą ir tikisi, kad jis bus visapusiškai įvykdytas;
11. ragina ES išlaikyti tolesnio santykių su Baltarusija normalizavimo pagreitį; pakartoja savo nuomonę, kad esamų skirtumų problemas geriausia spręsti naudojantis stipresniais ryšių palaikymo kanalais, taip pat kad tolesnis ES ir konkrečiai – Europos Parlamento išitraukimas į dialogą su Baltarusija ir visų pirma jos piliečiais bei pilietine visuomene, taip pat su jos parlamentu ir įvairiomis politinėmis partijomis, gali duoti apčiuopiamų rezultatų ir prisidėti prie šalies nepriklausomybės, suverenumo ir klestėjimo;
12. ragina EIVT ir Komisiją toliau teikti ir stiprinti paramą Baltarusijoje ir už jos ribų veikiančioms pilietinės visuomenės organizacijoms; šiomis aplinkybėmis pabrėžia, kad būtina remti visus nepriklausomus Baltarusijos visuomenės informavimo šaltinius, įskaitant žiniasklaidos transliacijas baltarusių kalba ir iš užsienio;
13. pažymi, kad 2014 m. sausio mėn. pradėtomis derybomis dėl vizų tvarkos supaprastinimo siekiama pagerinti žmonių tarpusavio ryšius ir paskatinti pilietinės visuomenės atsiradimą; pabrėžia, kad Komisija ir EIVT turėtų imtis būtinų priemonių, siekdamas paspartinti pažangą šioje srityje;
14. palaiko ES vykdomą kritinio požiūrio politiką Baltarusijos valdžios institucijų atžvilgiu ir pareiškia esantis pasirengęs prisidėti prie jos įgyvendinimo per savo delegaciją ryšiams su Baltarusija; ragina Komisiją atidžiai stebėti teisėkūros iniciatyvas ir prižiūrėti jų įgyvendinimą; primena, jog ES privalo užtikrinti, kad jos išteklių nebūtų naudojami pilietinės visuomenės organizacijų, žmogaus teisių gynėjų, laisvai samdomų žurnalistų ir opozicijos lyderių veiklai užgniaužti;

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

15. yra susirūpinęs dėl saugumo problemų, kurias kelia Baltarusijos atominė elektrinė, statoma Astrave – mažiau nei 50 km atstumu nuo Vilniaus, Lietuvos sostinės, ir visai netoli Lenkijos sienos; pabrėžia, jog įgyvendinant šį projektą reikalinga atidi tarptautinė priežiūra siekiant užtikrinti, kad jis atitiktų tarptautinius branduolinės saugos ir aplinkos apsaugos reikalavimus ir standartus, įskaitant JT Espo ir Orhuso konvencijų taikymą; ragina Komisiją įtraukti šios statomos atominės elektrinės saugumo ir skaidrumo klausimus į savo dialogą su Baltarusija ir Rusija, turint omenyje tai, kad jos statybą finansuoja Rusija ir kad joje naudojama įmonės „Rosatom“ technologija, ir ragina reguliariai teikti ataskaitas Parlamentui ir valstybėms narėms, visų pirma Baltarusijos kaimynėms; ragina Tarybą ir Komisiją pasinaudoti poveikio priemonėmis, įskaitant ES makrofinansinės paramos teikimo sąlygų nustatymą, siekiant užtikrinti, kad Baltarusija laikytųsi tarptautinių saugumo standartų Astravo atominėje elektrinėje, visų pirma atliekant testavimą nepalankiausiomis sąlygomis, kaip sutarta su Komisija 2011 m. birželio 23 d.;

16. teikia daug svarbos tam, kad Baltarusija įstotų į EURONEST parlamentinę asamblėją laikydamosi jos steigiamojo akto, ir tikisi, kad ji tai padarys, kai tik įvykdys politines sąlygas, nes šis prisijungimas būtų natūrali Baltarusijos dalyvavimo Rytų partnerystės daugiašalio bendradarbiavimo sistemoje tąsa;

17. pakartoja išipareigojimą toliau siekti naudoti Baltarusijos gyventojams, remti jų demokratinius siekius bei iniciatyvas ir prisidėti prie stabilios, demokratinės ateities ir šalies klestėjimo;

18. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, Europos išorės veikslių tarnybai, Tarybai, Komisijai, valstybėms narėms, ESBO Demokratiųjų institucijų ir žmogaus teisių biurui, Europos Tarybai ir Baltarusijos valdžios institucijoms.

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0464

Europos Sąjungos solidarumo fondas. Vertinimas

2016 m. gruodžio 1 d. Europos Parlamento rezoliucija „Europos Sąjungos solidarumo fondas. Vertinimas“
(2016/2045(INI))

(2018/C 224/22)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 175 straipsnį ir 212 straipsnio 2 dalį,
- atsižvelgdamas į 2002 m. lapkričio 11 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2012/2002, įsteigiantį Europos Sąjungos solidarumo fondą⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2013 m. sausio 15 d. rezoliuciją dėl Europos Sąjungos solidarumo fondo: įgyvendinimas ir taikymas⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 661/2014, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2012/2002, įsteigiantis Europos Sąjungos solidarumo fondą⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2012/2002, įsteigiantis Europos Sąjungos solidarumo fondą (COM(2013)0522)⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į Komisijos ataskaitą „Europos Sąjungos solidarumo fondo 2014 m. metinė ataskaita“ (COM(2015)0502),
- atsižvelgdamas į savo 2002 m. rugsėjo 5 d. rezoliuciją dėl potvynių Europoje⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2005 m. rugsėjo 8 d. rezoliuciją dėl vasarą Europoje įvykusių stichinių nelaimių (gaisrų ir potvynių)⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Europos Sąjungos solidarumo fondo ateitis“ (COM(2011)0613),
- atsižvelgdamas į 2013 m. lapkričio 28 d. Regionų komiteto nuomonę dėl Europos Sąjungos solidarumo fondo⁽⁷⁾,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 2 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinį susitarimą dėl biudžetinės drausmės, bendradarbiavimo biudžeto klausimais ir patikimo finansų valdymo⁽⁸⁾,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,

⁽¹⁾ OL L 311, 2002 11 14, p. 3.

⁽²⁾ OL C 440, 2015 12 30, p. 13.

⁽³⁾ OL L 189, 2014 6 27, p. 143.

⁽⁴⁾ OL C 170, 2014 6 5, p. 45.

⁽⁵⁾ OL C 272 E, 2003 11 13, p. 471.

⁽⁶⁾ OL C 193 E, 2006 8 17, p. 322.

⁽⁷⁾ OL C 114, 2014 4 15, p. 48.

⁽⁸⁾ OL C 373, 2013 12 20, p. 1.

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

— atsižvelgdamas į Regioninės plėtros komiteto pranešimą ir Biudžeto komiteto bei Biudžeto kontrolės komiteto nuomones (A8–0341/2016),

- A. kadangi Europos Sąjungos solidarumo fondas (ESSF) įsteigtas pagal Reglamentą (EB) Nr. 2012/2002 reaguojant į 2002 m. vasarą Vidurio Europoje įvykusius katastrofiškus potvynius, kaip vertinga priemonė, sudaranti galimybę ES reaguoti į dideles gaivalines nelaimes ir ypatingas regionines nelaimes Sąjungoje ir šalyse, kurios derasi dėl narystės Sąjungoje, ir išreikšti solidarumą su reikalavimus atitinkančiais regionais ir valstybėmis; kadangi jo lėšomis remiamos tik valdžios institucijų vykdomos skubios pagalbos ir gelbėjimo operacijos, įvykus gaivalinėms nelaimėms, kurios daro tiesioginį poveikį nukentėjusio regiono žmonių gyvenimui, gamtinei aplinkai ar ekonomikai (tačiau reikia atkreipti dėmesį į tai, kad 2005 m. Komisija pateikė pasiūlymą dar labiau išplėsti pradžioje numatytą taikymo sritį);
- B. kadangi nuo ESSF įsteigimo jo lėšos panaudotos labai naudingam tikslui, įvykus daugiau kaip 70 nelaimių 24 valstybėse paramos gavėjose ir narystės siekiančiose šalyse iš viso buvo mobilizuota 3,8 mlrd. EUR ir jie buvo panaudoti reaguojant į įvairiausias gaivalines nelaimes sukėlusius reiškinius, t. y. žemės drebėjimus, potvynius, miško gaisrus, audras ir, neseniai, sausrą; kadangi ESSF tebėra vienas stipriausių ES solidarumo simbolių, kai to prireikia;
- C. kadangi 2014 m. atlikta išsami šios priemonės reforma, kuria siekta: pagerinti ir supaprastinti procedūras, taip pat užtikrinti, kad sprendimas būtų priimamas sparčiau – per šešias savaites nuo paraiškos pateikimo; iš naujo nustatyti jos taikymo sritį; nustatyti aiškius kriterijus, taikytinus ištikus regioninei nelaimei ir pagerinti gaivalinių nelaimių prevenciją ir rizikos valdymo strategijas, taip gerinant pagalbos finansavimo veiksmingumą, kaip to jau keletą metų daug kartų prašė Parlamentas ir vietos bei regionų institucijos; kadangi Komisijos 2016 m. rugsėjo 14 d. pasiūlytame bendrajame reglamente (COM(2016)0605 – 2016/0282(COD)) numatyta atlikti naują fondo peržiūrą, siekiant gerinti pasirengimą finansuoti skubią pagalbą ir tokios pagalbos finansavimo veiksmingumą;
- D. kadangi Parlamentas tvirtai remia siūlomus pakeitimus, kurių daugumą atlikti jis ragino jau ankstesnėse rezoliucijose;
- E. kadangi iki 2014 m. birželio mėn. (tą dieną įsigaliojo persvarstytas reglamentas) gautos paraiškos buvo įvertintos pagal pradinį reglamentą, o vėliau gautos paraiškos vertintos remiantis persvarstytu reglamentu;
- F. kadangi investicijos į gaivalinių nelaimių prevenciją yra itin svarbios reaguojant į klimato kaitą; kadangi nemažai ES lėšų skirta investicijoms į gaivalinių nelaimių prevenciją ir rizikos valdymo strategijas, visų pirma pagal Europos struktūrinius ir investicijų fondus (ESIF);
- G. kadangi išimtiniais atvejais, kai atitinkamais metais nepakanka lėšų, galima naudoti kitų metų lėšas, atsižvelgiant į tų metų, kai įvyko nelaimė, ir kitų metų fondo metines biudžeto ribas;
1. primena, kad nuo ESSF įsteigimo 2002 m. fondas buvo svarbus paramos šaltinis vietos ir regionų vyriausybėms palengvinant visoje Europoje vykusius gaivalinių nelaimių – potvynių, žemės drebėjimų, miškų gaisrų – pasekmes ir padėjo ES išreikšti solidarumą su nukentėjusiais Europos regionais; pažymi, kad, visuomenės požiūriu, ESSF yra viena iš konkrečiausių ir apčiuopiamausių paramos, kurią ES gali teikti vietos bendruomenėms, formų;
  2. pabrėžia, kad nuo ESSF įsteigimo dėl klimato kaitos pasekmių gaivalinių nelaimių skaičius Sąjungoje gerokai išaugo, jos tapo rimtesnės ir intensyvesnės; taigi pabrėžia patikimos ir lanksčios priemonės, sudarančios galimybes išreikšti solidarumą ir suteikti tinkamą skubią pagalbą nuo didelių gaivalinių nelaimių nukentėjusiems gyventojams, pridėtinę vertę;
  3. nurodo, kad ESSF yra finansuojamas ne iš Europos Sąjungos biudžeto, iš jo galima skirti ne daugiau kaip 500 mln. EUR (2011 m. kainomis) ir, nepaisant įtvirtinto lankstumo (asignavimų perkėlimas į kitą laikotarpį (N+1)), kasmet daug lėšų gali likti nepanaudota; pažymi, kad, atsižvelgiant į tai, pasiūlytame bendrajame reglamente numatytas metinių finansinių asignavimų dalinis įtraukimas į biudžetą, siekiant pagreitinti lėšų mobilizavimo procedūrą ir skubiau bei veiksmingiau reaguoti siekiant padėti nuo nelaimės nukentėjusiems piliečiams;

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

4. pažymi, jog metinių asignavimų ribų išnaudojimas įrodo, kad metinis asignavimų lygis prasidėjus naujam DFP programavimo laikotarpiui yra pakankamas;

5. pabrėžia 2014 m. atliktos peržiūros svarbą, kadangi ją atlikus pavyko įveikti blokažimą Taryboje ir galiausiai atsižvelgta į ne kartą Parlamento pareikštus raginimus gerinti reaguojimą ir didinti pagalbos veiksmingumą, siekiant užtikrinti, kad būtų greitai ir skaidriai reaguojama ir padedama nuo gaivalinių nelaimių nukentėjusiems gyventojams; be to, palankiai vertina neseniai pateiktą vadinamąjį bendrąjį pasiūlymą, į kurį įtrauktos ir naujos nuostatos, susijusios su supaprastinimu ir lengvesniu lėšų mobilizavimu;

6. atkreipia dėmesį į pagrindines reformos sudėtines dalis, tai yra: nustatyti išankstiniai mokėjimai, kurie sudaro iki 10 proc. iš anksto numatyto finansinio įnašo, kurie gali būti skiriami pateikus prašymą iš karto po paraiškos dėl fondo finansinės paramos pateikimo Komisijai (ne daugiau kaip 30 mln. EUR); išlaidų, susijusių su skubios pagalbos ir gelbėjimo operacijų rengimu ir įgyvendinimu, tinkamumas kompensuoti (pagrindinis Europos Parlamento reikalavimas); pratęstas terminas, per kurį reikalavimus atitinkančios valstybės privalo pateikti paraiškas (12 savaičių po pirmosios žalos užfiksovimo) ir įgyvendinti projektą (18 mėnesių); nustatytas 6 savaičių terminas Komisijai pateikti atsakymą dėl prašymų; numatytos naujos nuostatos dėl gaivalinių nelaimių prevencijos ir pagerintos patikimo finansų valdymo procedūros;

7. vis dėlto pabrėžia, kad nors ir nustatytas mechanizmas, pagal kurį išankstinius mokėjimus galima gauti greičiau nei taikant įprastą procedūrą, naudos gavėjai vis dar susiduria su problemomis dėl viso proceso – nuo paraiškos pateikimo iki galutinės paramos sumos išmokėjimo – ilgumo; pabrėžia, kad, atsižvelgiant į tai, reikia pateikti paraišką kiek galima greičiau po nelaimės, taip pat toliau gerinti vertinimo etapą ir vėlesnius etapus siekiant lengviau atlikti mokėjimus; mano, kad naujai pasiūlytos bendrosios nuostatos dėl ESSF gali padėti greičiau mobilizuoti lėšas, kad būtų reaguojama į realius poreikius vietoje; taip pat pabrėžia, kad valstybės narės turi apsvaistyti savo administracines procedūras tam, kad pagreintų pagalbos nukentėjusiems regionams ir valstybėms mobilizavimą; be to, tikėdamasis, kad atliekant būsimą reformą bus pasiūlyti galimi patobulinimai, siūlo nustatyti reikalavimą privalomai atnaujinti nacionalinius nelaimių valdymo planus, taip pat reikalavimą teikti informaciją apie susitarimų dėl skubios pagalbos sutarčių parengimą;

8. ragina valstybes nares pačias gerinti savo ryšių su vietos ir regionų valdžios institucijomis priemones ir bendradarbiavimą su jomis, tiek vertinant ESSF finansinės pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkančią žalą, tiek rengiant paraiškas, taip pat įgyvendinant projektus, kuriais siekiama šalinti gaivalinių nelaimių padarinius ir taip užtikrinti, kad Sąjungos parama būtų veiksmingai naudojama vietoje ir skatinami tvarūs sprendimai; be to, mano, kad apie ESSF paramą turėtų būti informuojama plačioji visuomenė; ragina atitinkamas valdžios institucijas gerinti komunikaciją ir teikti informaciją apie ESSF paramą, nesukuriant papildomos administracinės naštos;

9. pabrėžia, jog svarbu užtikrinti, kad valstybės narės, reaguodamos į gaivalines nelaimes, laikytųsi viešųjų pirkimų procedūrų, siekiant nustatyti ir skleisti geriausią su sutartimis nepaprastosios padėties atveju susijusią praktiką ir patirtį;

10. palankiai vertina Komisijos regioninių gaivalinių nelaimių tinkamumo finansuoti taisyklių išaiškinimą, tačiau primena, kad galutiniame Parlamento ir Tarybos susitarime palikta galioti 1,5 proc. regiono BVP atitinkanti tinkamumo finansuoti riba, kaip numatyta Komisijos pasiūlyme, nepaisant Parlamento pastangų ją sumažinti iki 1 proc.; pažymi, kad atsižvelgta į atokiausių regionų pažeidžiamumą ir jų atveju riba sumažinta iki 1 proc.;

11. pripažįsta, kad fondo pagalba skiriama nedraudžiamai žalai atlyginti ir ja nedengiami asmeniniai nuostoliai; pabrėžia, kad ilgalaikiams veiksams, pavyzdžiui, tvariam atstatymui arba ekonominės plėtros ir prevencijos veiklai gali būti skirtas finansavimas pagal kitas Sąjungos priemones, visų pirma iš ESI fondų;

12. ragina valstybes nares kuo tinkamiau naudoti turimas ES lėšas, visų pirma penkių ESI fondų lėšas, investuojant į gaivalinių nelaimių prevenciją ir nurodo, kad svarbu plėtoti įvairių Sąjungos fondų ir politikos krypčių sąveiką, kad būtų išvengta gaivalinių nelaimių padarinių ir tais atvejais, kai inicijuojamas ESSF naudojimas, užtikrintas atstatymo projektų konsolidavimas ir ilgalaikė tvari jų plėtra; todėl tvirtina, kad, prireikus naudoti ESSF lėšas, atitinkama valstybė narė turėtų oficialiai įsipareigoti įgyvendinti visas priemones, kurios būtinos nelaimių prevencijai ir tvariam nukentėjusių teritorijų atkūrimui; tais atvejais, kai užtikrinama ši sąveika, ragina kuo labiau supaprastinti bendrų lėšų naudojimo administracines procedūras;

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

13. todėl pabrėžia, kad, kai ESSF lėšomis remiamas atstatymas ir miškų atkūrimas, reikia labiau stengtis investuoti į klimato kaitos švelninimą ir prisitaikymą prie jos, nepamirštant prevencinių priemonių; mano, kad prevenciją reikėtų laikyti horizontaliąja užduotimi, ir siūlo imtis prevencinių priemonių laikantis ekosistema grindžiamo požiūrio, siekiant ESSF lėšomis švelninti nelaimės padarinius; be to, ragina valstybes nares parengti rizikos prevencijos ir rizikos valdymo strategijas, turint mintyje ir tai, kad daug šiandieninių gaivalinių nelaimių tiesiogiai sukelia žmogaus veikla;

14. pabrėžia, kad svarbu užtikrinti, kad ESSF lėšų skyrimo, valdymo ir vykdymo procesai būtų kuo skaidresni; primena, kad svarbu nustatyti, ar ESSF subsidijos buvo naudojamos laikantis patikimo finansų valdymo principo, siekiant nustatyti ir plėtoti geriausią praktiką ir įgytą patirtį ir jomis dalytis; todėl ragina Komisiją ir valstybes nares didinti skaidrumą ir užtikrinti informacijos prieinamumą visuomenei per visą pagalbos telkimo procesą, t. y. nuo paraiškos pateikimo iki projekto pabaigos; taip pat reikalauja, kad būtų parengta specialioji Europos Audito Rūmų ataskaita dėl ESSF veikimo, turint mintyje, be kita ko, tai, kad paskutinė ataskaita buvo parengta prieš 2014 m. ESSF reglamento peržiūrą;

15. pažymi, kad 2014 m. gauta trylika naujų paraiškų, ir atkreipia dėmesį į ypatingas šių metų aplinkybes, kai šešios iš pateiktų paraiškų buvo vertinamos pagal senąjį reglamentą, o likusios septynios – pagal persvarstytą reglamentą;

16. primena, kad 2014 m., remiantis ankstesniu ESSF reglamentu, dvi paraiškos buvo atmestos, nes šios nelaimės nebuvo laikomos „ypatingomis“, nors ir padarė didelės žalos ir tiesioginį poveikį atitinkamų regionų ekonominiam ir socialiniam vystymuisi, todėl teigiamai vertina persvarstytame ESSF reglamente šiuo atžvilgiu padarytus patikslinimus; vis dėlto, turėdamas mintyje būsimas reformas ir galimybę iš naujo apibrėžti regioninės gaivalinės nelaimės sąvoką, siūlo, kad būtų leidžiama kelioms reikalavimus atitinkančioms ir nuo gaivalinės nelaimės tarpvalstybiniu mastu nukentėjusioms valstybėms bendrai pateikti atskiras paraiškas, jei jos nukentėjo nuo tos pačios kilmės ir tuo pačiu metu vykusios gaivalinės nelaimės, ir kad vertinant paraiškas būtų atsižvelgiama į patirtą netiesioginę žalą;

17. ragina Komisiją, turint mintyje būsimas reformas, apvarstyti galimybę padidinti išankstinių mokėjimų ribą nuo 10 iki 15 proc., taip pat sutrumpinti paraiškų nagrinėjimo laiką nuo šešių iki keturių savaičių; taip pat ragina Komisiją apvarstyti galimybę nustatyti regioninių gaivalinių nelaimių atveju taikytiną 1 proc. regiono BVP dydžio tinkamumo finansuoti ribą ir, vertinant prašymus, atsižvelgti į nukentėjusių regionų socialinį ekonominį išsivystymo lygį;

18. nurodo, kad reikia apvarstyti, ar galima būtų naudoti naujus rodiklius, atitinkančius ne vien BVP, bet ir, pvz., žmogaus socialinės raidos indeksą ir regioninį socialinės pažangos indeksą;

19. palankiai vertina tai, kad Komisija patvirtino septynias paraiškas skirti pagalbą, gautas pagal persvarstytas taisykles, įskaitant keturias, kurios buvo patvirtintos 2014 m. pabaigoje, tačiau pagal jas skirti asignavimai turėjo būti perkelti į 2015 m., kaip teigiama ESSF 2015 m. metinėje ataskaitoje; atsižvelgdamas į tai, primena, kad 2015 m. buvo pirmieji metai, kai persvarstytos taisyklės buvo taikomos visus metus, ir kad pagal analizę matoma, jog atliekant reformą numatyti teisiniai patikslinimai užtikrina sėkmingą taikymą, ko nebuvo taikant senąsias nuostatas, pagal kurias apie du trečdalius regioninių paraiškų dėl pagalbos nelaimės atveju buvo įvertintos kaip neatitinkančios reikalavimų;

20. apgailestauja, kad pagal senąjį reglamentą numatytos įgyvendinimo ir baigiamųjų ataskaitų vertinimo procedūros truko taip ilgai, ir tikisi, kad pagal iš dalies pakeistą reglamentą užbaigimo procedūros bus vykdomos veiksmingiau ir skaidriau, taip užtikrinant Sąjungos finansinių interesų apsaugą;

21. be to, pabrėžia, kad pagal iš dalies pakeisto reglamento 11 straipsnį Komisijai ir Audito Rūmams suteikiami audito įgaliojimai ir, prireikus, Kovos su sukčiavimu tarnybai (OLAF) leidžiama atlikti tyrimus;

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

22. ragina Komisiją ir Audito Rūmus iki dabartinės daugiametės finansinės programos laikotarpio pabaigos įvertinti ESSF veikimą;
  23. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, valstybėms narėms ir regioninėms valdžios institucijoms.
-

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0476

Padėtis Italijoje po žemės drebėjimų**2016 m. gruodžio 1 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl padėties Italijoje po žemės drebėjimų (2016/2988(RSP))**

(2018/C 224/23)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties (ES sutarties) 3 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 174 straipsnį, 175 straipsnio trečią pastraipą ir 212 straipsnį,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1303/2013, kuriuo nustatomos Europos regioninės plėtros fondai, Europos socialiniai fondai, Sanglaudos fondai, Europos žemės ūkio fondai kaimo plėtrai ir Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondai bendros nuostatos ir Europos regioninės plėtros fondai, Europos socialiniai fondai, Sanglaudos fondai ir Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondai taikytinos bendrosios nuostatos ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1083/2006 ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2016 m. kovo 15 d. Tarybos reglamentą (ES) 2016/369 dėl skubios paramos teikimo Sąjungoje ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2002 m. lapkričio 11 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2012/2002, įsteigiantį Europos Sąjungos solidarumo fondą ⁽³⁾, ir į 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 661/2014, kuriuo iš dalies keičiamas tas reglamentas ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 2014 m. balandžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 375/2014, kuriuo įsteigiamas Europos savanoriškos humanitarinės pagalbos korpusas (ES pagalbos savanorių iniciatyva) ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į 1996 m. birželio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1257/96 dėl humanitarinės pagalbos ⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į 2011 m. balandžio 11 d. Tarybos išvadas dėl tolesnio rizikos vertinimo nelaimių valdymo srityje plėtojimo Europos Sąjungoje,
- atsižvelgdamas į 2008 m. lapkričio 28 d. Tarybos išvadas, kuriomis raginama stiprinti civilinės saugos pajėgumus pasitelkiant Europos savitarpio pagalbos sistemą, grindžiamą civilinės saugos modulių metodu (16474/08),
- atsižvelgdamas į Komisijos ataskaitą „2014 m. Europos Sąjungos solidarumo fondo metinė ataskaita“ (COM(2015)0502),
- atsižvelgdamas į savo 2007 m. lapkričio 14 d. rezoliuciją dėl žemės drebėjimų poveikio regionams ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 320.⁽²⁾ OL L 70, 2016 3 16, p. 1.⁽³⁾ OL L 311, 2002 11 14, p. 3.⁽⁴⁾ OL L 189, 2014 6 27, p. 143.⁽⁵⁾ OL L 122, 2014 4 24, p. 1.⁽⁶⁾ OL L 163, 1996 7 2, p. 1.⁽⁷⁾ OL C 282 E, 2008 11 6, p. 269.

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 2008 m. birželio 19 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl ES pajėgumo reaguoti į nelaimės gerinimo ⁽¹⁾,
  - atsižvelgdamas į savo 2009 m. spalio 8 d. rezoliuciją ⁽²⁾ dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos solidarumo fondo lėšų panaudojimo: Italija, Abruca, žemės drebėjimas,
  - atsižvelgdamas į savo 2013 m. sausio 15 d. rezoliuciją „Europos solidarumo fondas, įgyvendinimas ir taikymas“ ⁽³⁾,
  - atsižvelgdamas į 2013 m. lapkričio 28 d. Regionų komiteto nuomonę dėl Europos Sąjungos solidarumo fondo ⁽⁴⁾,
  - atsižvelgdamas į klausimus Komisijai dėl padėties Italijoje po žemės drebėjimų (O-000139/2016 – B8-1812/2016, O-000140/2016 – B8-1813/2016 ir O-000141/2016 – B8-1814/2016),
  - atsižvelgdamas į Europos Audito Rūmų specialiąją ataskaitą Nr. 24/2012 „Europos Sąjungos solidarumo fondo veiksmas, reaguojant į 2009 m. žemės drebėjimą Abrucuse. Operacijų aktualumas ir išlaidos“,
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 128 straipsnio 5 dalį ir 123 straipsnio 4 dalį,
- A. kadangi po 2016 m. rugpjūčio 24 d. centrinę Italiją nuniokojusio žemės drebėjimo dar trys dideli žemės drebėjimai kartu su požeminių smūgių banga sukūrė centrinės Italijos regionus – 5,5 ir 6,1 balų stiprumo žemės drebėjimai 2016 m. spalio 26 d. ir 6,5 balų – 2016 m. spalio 30 d.;
- B. kadangi žemės drebėjimai ir pakartotiniai požeminiai smūgiai pastaraisiais mėnesiais toliau niokoja centrinę Italiją; kadangi paskutinio 2016 m. spalio 30 d. žemės drebėjimo požeminiai smūgiai buvo stipriausi iš visų per daugiau kaip tris dešimtmečius šalį supurčiusių drebėjimų, dėl kurių visiškai sugriuvo ištisi kaimeliai, daug nukentėjusių vietovių gyventojų puolė į nevilgtį, o aplinkiniams rajonams padaryta įvairios netiesioginės žalos;
- C. kadangi per pastaruosius žemės drebėjimus buvo sužeista daugiau kaip 400 žmonių ir 290 žmonių žuvo;
- D. kadangi šie pražūtingi žemės drebėjimai sukelia vadinamąjį domino efektą ir dėl jų buvo perkelta 100 000 gyventojų;
- E. kadangi per pastaruosius žemės drebėjimus sunaikinti miestai, labai pažeista vietos ir regionų infrastruktūra, sugriauta istorinio ir kultūrinio paveldo dalis, pakenkta ekonominei veiklai, visų pirma MVL, žemės ūkiui ir kraštovaizdžiui ir sumažėjo galimybių tobulinti turizmo ir apgyvendinimo ir maitinimo paslaugų sektorius;
- F. kadangi atitinkamos teritorijos patyrė deformaciją, kuri išplito apie 130 kvadratinį kilometrų teritorijoje ir kurios didžiausias poslinkis – ne mažiau kaip 70 cm, ir kadangi neprognozuojami hidrogeologiniai padariniai, kurie dėl atšiaurių žiemos sąlygų gali sukelti papildomas gaivalines nelaimes, pvz., potvynius ir nuošliaužas, ir bendrus nuostolius;
- G. kadangi kai kurioms Europos Sąjungos teritorijoms kyla didelė seisminė rizika; kadangi šioms teritorijoms gali grėsti net pasikartojančių įvairių rūšių gaivalinių nelaimių pavojus, o kai kurios nelaimės gali įvykti keletą kartų per metus, kaip neseniai įvyko Italijoje, Portugalijoje, Graikijoje ir Kipre;

⁽¹⁾ OL C 286 E, 2009 11 27, p. 15.

⁽²⁾ OL C 230 E, 2010 8 26, p. 13.

⁽³⁾ OL C 440, 2015 12 30, p. 13.

⁽⁴⁾ OL C 114, 2014 4 15, p. 48.

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

- H. kadangi, norint atlyginti ekonominius ir socialinius nuostolius, reikia tinkamai koordinuoti pastangas tvariai atkurti padėtį ir kadangi, skatinant įgyvendinti tarptautinius ir europinius projektus, kuriais siekiama apsaugoti istorinius pastatus ir vietas, itin daug dėmesio reikėtų skirti neįkainojamam Italijos kultūros paveldui;
- I. kadangi, kaip atsakas į katastrofiškus potvynius, 2002 m. vasarą nuniokojusius Vidurio Europą, Reglamentu (EB) Nr. 2012/2002 įsteigtas Europos Sąjungos solidarumo fondas;
- J. kadangi gali būti naudojamos įvairios Sąjungos priemonės, pvz., Europos struktūriniai ir investicijų fondai ar civilinės saugos mechanizmas ir finansinė priemonė, siekiant sustiprinti žemės drebėjimų prevencijos ir atkūrimo po jų priemonės;
- K. kadangi, 2014 m. atlikus Europos Sąjungos solidarumo fondo reformą, valstybėms narėms suteikta galimybė prašyti išankstinių mokėjimų, dėl kurių skyrimo, jeigu yra pakankamų išteklių, sprendžia Komisija; kadangi avanso suma negali būti didesnė kaip 10 proc. visos numatomos finansinės paramos iš Europos Sąjungos solidarumo fondo ir neturi viršyti 30 mln. EUR;
- L. kadangi nukentėjusioji valstybė ne vėliau kaip per dvylika savaičių po to, kai paaiškėja pirmieji nelaimės padariniai, turi pateikti Komisijai prašymą skirti Europos Sąjungos solidarumo fondo paramą; kadangi paramą gaunanti valstybė yra atsakinga už dotacijos naudojimą ir jos panaudojimo auditą, bet Komisija gali atlikti Europos Sąjungos solidarumo fondo lėšomis finansuojamų veiksmų patikrinimus vietoje;
- M. kadangi vykdant atstatymo procesą turi būti atsižvelgiama į anksčiau įgytą patirtį ir kadangi tvarus atstatymas turi būti vykdomas itin sparčiai, jam skiriamų išteklių, supaprastinant biurokratinę procedūrą ir užtikrinant skaidrumą ir taip pat nukentėjusiems gyventojams turi būti suteikiamas saugumas ir stabilumas, siekiant užtikrinti, kad jie galėtų ir toliau gyventi šiuose regionuose;
- N. kadangi prevencija turėtų būti vis svarbesnis etapas valdant nelaimės ir jai turėtų būti suteikiama didesnė socialinė svarba, taip pat reikėtų apgalvotos veiksmų programos, skirtos informacijos sklaidai, visuomenės informavimui ir švietimui;
- O. kadangi dabar taikomas nelaimių prevencijos priemonės būtina sustiprinti, vadovaujantis Parlamento ankstesniais pasiūlymais, siekiant konsoliduoti gaivalinių ir žmogaus sukeltų nelaimių prevencijos strategiją ES lygmeniu;
1. išreiškia didžiausią solidarumą su visais nuo žemės drebėjimų nukentėjusiais asmenimis ir jų šeimomis, taip pat Italijos nacionalinės, regionų ir vietos valdžios institucijomis, kurios stengiasi suteikti paramą po įvykusios nelaimės, ir reiškia savo giliausią užuojautą;
  2. reiškia savo nerimą dėl didelio perkeltųjų asmenų, artėjant žiemos sezonui gyvenančių itin atšiauriomis oro sąlygomis, skaičiaus; todėl ragina Komisiją išsiaiškinti visus įmanomus būdus, kaip teikti pagalbą Italijos valdžios institucijoms, siekiant visiems savo namų netekusiems žmonėms užtikrinti tinkamas gyvenimo sąlygas;
  3. vertina nenuilstamas gelbėjimo tarnybų, civilinės saugos pajėgų, savanorių, pilietinės visuomenės organizacijų ir vietos, regionų ir nacionalinės valdžios institucijų dedamas pastangas nuniokotose vietovėse siekiant gelbėti žmonių gyvybes, mažinti padarytą žalą ir sudaryti sąlygas vykdyti įprastą pagrindinę veiklą, kad būtų užtikrintas deramas gyvenimo lygis;
  4. atkreipia dėmesį į rimtus ekonominius ir socialinius padarinius, kuriuos sukėlė vienas po kito įvykę žemės drebėjimai, ir į jų niokojamąjį poveikį;
  5. pabrėžia, kad padėtis vietoje yra sunki, todėl Italijos nacionalinės, regionų ir vietos valdžios institucijos patiria didelį ir intensyvų finansinį spaudimą;

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

6. palankiai vertina pagal Sutartis Italijai suteiktą didesnę lankstumą skaičiuojant su žemės drebėjimais susijusių išlaidų deficitą, kad šalis galėtų veiksmingai ir greitai susidoroti su dabartinės ekstremaliosios situacijos padariniais ir imtis tolesnių intervencinių veiksmų saugumui paveiktose vietovėse užtikrinti; taip pat ragina Italijos vyriausybę užtikrinti, kad visi suteikiami papildomi ištekliai būtų iš tiesų naudojami šiuo konkrečiu tikslu;

7. primygtinai ragina Komisiją, atsižvelgiant į šią išskirtinę ir labai rimtą padėtį, apsvarstyti galimybę skaičiuojant nacionalinį deficitą pagal Stabilumo ir augimo paktą neįtraukti investicijų į tvarų atkūrimą ir antiseisminę statybą, įskaitant ESI fondų lėšomis bendrai finansuojamas ir 5 teminiam tikslui („prevencija, prisitaikymo prie klimato kaitos, rizikos prevencijos ir valdymo skatinimas“) priskiriamas investicijas;

8. palankiai vertina ES institucijų, kitų valstybių narių, Europos regionų ir tarptautinių subjektų išreikštą solidarumą, kurio pavyzdys yra savitarpio pagalba ekstremaliosiose situacijose;

9. prašo Komisijos apsvarstyti galimybę praplėsti esamus solidarumo fondo skaičiavimo metodus, kurie šiuo metu yra pagrįsti vienos nelaimės sukeltais nuostoliais, kad jie apimtų apibendrintą kelių gaivalinių nelaimių sukeltų nuostolių tame pačiame regione per metus, apskaičiavimą;

10. atkreipia dėmesį į su žemės drebėjimų sistemomis susijusias nuspėjamojo problemas ir į didelį seisminį aktyvumą Viduržemio jūros zonoje ir Pietryčių Europoje; ragina valstybes nares sparčiau atlikti mokslinius tyrimus, kad būtų galima, imantis veiksmų pagal programą „Horizontas 2020“, užkirsti kelią neigiamiems padariniams, suvaldyti krizes ir kuo labiau sumažinti nelaimių poveikio mastą; susirūpinęs pažymi, kad dėl pastaruosius 15 metų Europą krėtusių pragaištingų žemės drebėjimų tūkstančiai žmonių žuvo, o šimtai tūkstančių neteko namų;

11. primena, kaip svarbu laikytis žemės drebėjimams atsparių pastatų ir infrastruktūros objektų, statybos reikalavimų; primygtinai ragina nacionalinės, regionų ir vietos valdžios institucijas labiau stengtis užtikrinti, kad konstrukcijos atitiktų galiojančiais atsparumo žemės drebėjimams standartais, ir skirti tam deramą dėmesį išduodant statybos leidimus;

12. atkreipia dėmesį į Europos Sąjungos civilinės saugos mechanizmo svarbą skatinant Europos nacionalinių civilinės saugos institucijų bendradarbiavimą nepalankiose situacijose ir siekiant kuo labiau sumažinti ypatingų įvykių poveikį; ragina Komisiją ir valstybes nares dar labiau supaprastinti mechanizmo aktyvavimo procedūras, kad juo būtų galima greitai ir veiksmingai naudotis iškart po nelaimės;

13. atkreipia dėmesį į tai, kad Italijos vyriausybė pateikė prašymą Europos solidarumo fondui ir ragina Komisiją imtis visų reikalingų priemonių, padedančių greitai išnagrinėti prašymus skirti Europos Sąjungos solidarumo fondo (ESSF) lėšas, ir taip užtikrinti operatyvų lėšų panaudojimą; šiomis aplinkybėmis pabrėžia, kad labai svarbu kuo greičiau nacionalinėms valdžios institucijoms išmokėti išankstines išmokas, kad jos galėtų reaguoti į būtinus poreikius, susijusius su susidariusia situacija;

14. mano, kad pasiūlytame reglamente „Omnibus“ nustatyta galimybė dalį metinių ESSF finansinių asignavimų įtraukti į biudžetą ateityje galėtų paspartinti lėšų panaudojimo procedūrą, siekiant anksčiau ir veiksmingiau suteikti pagalbą nuo nelaimės nukentėjusiems žmonėms; be to, atsižvelgdamas į tikėtinas reformas ateityje, ragina Komisiją išnagrinėti galimybę padidinti išankstinių išmokų dydį ir sutrumpinti prašymų nagrinėjimo terminus;

15. pabrėžia, kaip svarbu sukurti visų turimų priemonių, įskaitant Europos struktūrinių ir investicijų (ESI) fondų, sąveiką, ir užtikrinti, kad ištekliai būtų veiksmingai panaudojami atstatymo veiklai ir visiems kitiems būtiniais veiksmais vykdyti, visapusiškai bendradarbiaujant su Italijos nacionalinės ir regioninės valdžios institucijomis; ragina Komisiją šiuo tikslu būti pasirengusiai kuo greičiau, gavus valstybės narės prašymą dėl pakeitimų, priimti atitinkamus programų ir veiksmų programų pakeitimus; taip pat pabrėžia galimybę Europos žemės ūkio fondą kaimo plėtrai (EŽŪFKP) naudoti kaimo vietovėms ir žemės ūkio veiklai, kurioms turėjo poveikį žemės drebėjimai, paremti;

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

16. be to, pažymi, kad svarbu optimizuoti dabartinę ES lėšų panaudojimą investuojant į gaivalinių nelaimių prevenciją ir užtikrinti atstatymo projektų konsolidaciją ir ilgalaikę tvarią plėtrą, ir pakartoja, kad būtina supaprastinti fondų koordinavimui taikomas administracines procedūras; pažymi, kad atitinkamos valstybės narės, gavusios ESSF paramą, turėtų dar labiau stengtis parengti tinkamas rizikos valdymo strategijas ir sustiprinti savo nelaimių prevencijos mechanizmus;
17. atkreipia dėmesį į tai, kad, siekiant atlikti palydovinių nukentėjusioms vietovėms padarytos žalos vertinimą, Italijos vyriausybės prašymu aktyvuota ES ekstremaliųjų situacijų valdymo paslauga „Copernicus“; ragina tarptautinius mokslinių tyrimų centrus bendradarbiauti ir palankiai vertina tai, kad naudojamasi sintezuotosios apertūros radaru (angl. SAR), kuriuo pro debesis dieną ir naktį, taip pat prevencijos ir rizikos valdymo tikslais, galima nustatyti ir išmatuoti žemės plutos poslinkius centimetrų tikslumu;
18. pabrėžia viešųjų mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros (MTTP) svarbą vykdant gaivalinių nelaimių prevenciją ir valdymą ir prašo stiprinti valstybių narių MTTP institucijų koordinavimą ir bendradarbiavimą, ypač tų valstybių, kurios susiduria su panašiais pavojais; prašo stiprinti išankstinių pavojaus pranešimų sistemas valstybėse narėse ir sukurti įvairių išankstinio išpėjimo sistemų sąsajas ir jas stiprinti;
19. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Italijos vyriausybei ir regionų bei vietos valdžios institucijoms nuo nelaimių nukentėjusiose vietovėse.
-

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0477

Komisijos narių interesų deklaracijų gairės

2016 m. gruodžio 1 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Komisijos narių interesų deklaracijų gairių (2016/2080(INI))

(2018/C 224/24)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutartį, ypač į jos 17 straipsnio 3 dalį,
  - atsižvelgdamas į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV), ypač į jos 245 straipsnį,
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių XVI priedą (Europos Komisijos tvirtinimo gairės), ypač į jo 1 dalies a punkto trečią pastraipą,
  - atsižvelgdamas į savo 2015 m. balandžio 28 d. sprendimą dėl paskirtųjų Komisijos narių finansinių interesų deklaracijų nagrinėjimo (Darbo tvarkos taisyklių XVI priedo 1 dalies a punkto išaiškinimas) ⁽¹⁾,
  - atsižvelgdamas į Pagrindų susitarimą dėl Europos Parlamento ir Europos Komisijos santykių ⁽²⁾, ypač į punktus, atitinkančius II skirsnį („Politinė atsakomybė“),
  - atsižvelgdamas į savo 2015 m. rugsėjo 8 d. rezoliuciją „Komisijos narių klausymų procedūros ir praktika: 2014 m. proceso pamokos“ ⁽³⁾,
  - atsižvelgdamas į 2011 m. balandžio 20 d. Europos Komisijos narių elgesio kodeksą ⁽⁴⁾, ypač jo 1.3, 1.4, 1.5 ir 1.6 punktus,
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
  - atsižvelgdamas į Teisės reikalų komiteto pranešimą ir Biudžeto kontrolės komiteto nuomonę (A8-0315/2016),
- A. kadangi pagal savo Darbo tvarkos taisyklių XVI priedo (Europos Komisijos tvirtinimo gairės) 1 dalies a punktą Parlamentas gali pareikšti nuomonę dėl išrinktojo Komisijos pirmininko siūlomo pareigų padalijimo jos nariams ir paprašyti bet kokios informacijos, kurios reikia siekiant priimti sprendimą dėl paskirtųjų Komisijos narių tinkamumo; kadangi Parlamentas laukia, kad jam būtų pateikta visa informacija apie paskirtųjų Komisijos narių finansinius interesus, o jų finansinių interesų deklaracijos būtų pateiktos nagrinėti už teisės reikalus atsakingam komitetui;
- B. kadangi pagal Pagrindų susitarimo dėl Europos Parlamento ir Europos Komisijos santykių II skirsnio („Politinė atsakomybė“) 3 punktą paskirtieji Komisijos nariai, laikydamiesi Sutartyse numatyto nepriklausomumo išsipareigojimo, be išlygų atskleidžia visą esminę informaciją; kadangi ši informacija atskleidžiama laikantis procedūrų, kurių paskirtis – užtikrinti atvirą, sąžiningą ir nuoseklų visų paskirtųjų Komisijos narių įvertinimą;
- C. kadangi, laikantis prieš tai minėto 2015 m. balandžio 28 d. sprendimo už teisės reikalus atsakingam komitetui nagrinėjant paskirtojo Komisijos nario finansinių interesų deklaraciją ne tik patikrinama, ar deklaracija tinkamai užpildyta, bet ir įvertinama, ar deklaracijos turinys yra tikslus ir ar galima išvelgti interesų konfliktą;

⁽¹⁾ OL C 346, 2016 9 21, p. 110.

⁽²⁾ OL L 304, 2010 11 20, p. 47.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0287.

⁽⁴⁾ C(2011)2904.

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

- D. kadangi pagal savo Darbo tvarkos taisyklių XVI priedo 1 dalies a punktą Parlamentas paskirtuosius Komisijos narius įvertina ir pagal jų asmeninį nepriklausomumą, ypač atsižvelgdamas į Europos Komisijai pagal Sutartis pavestą ypatingą Sąjungos interesų gynėjos vaidmenį;
- E. kadangi pirmiau minėtoje 2015 m. rugsėjo 8 d. rezoliucijoje Parlamentas nurodė, kad, prieš pradėdamas Komisijos narių klausymus, Teisės reikalų komitetas būtina turi patvirtinti, kad nėra interesų konflikto, ypač atsižvelgiant į tai, kad Lisabonos sutartimi buvo sustiprinti Komisijos politiniai įgaliojimai;
- F. kadangi minėtoje 2015 m. rugsėjo 8 d. rezoliucijoje Parlamentas laikėsi nuomonės, kad svarbu, kad Teisės reikalų komitetas pateiktų rekomendacijų ar pranešimo savo iniciatyva formos gaires, kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos atlikti procedūrų, susijusių su Komisijos narių interesų deklaracijomis, reformą, ir sykiu paragino Komisiją persvarstyti savo taisykles, susijusias su Komisijos narių interesų deklaracijomis;
- G. kadangi pagal Komisijos narių elgesio kodekso dėl nesavanaudiškumo, sąžiningumo, skaidrumo, dorumo, atsakingumo ir pagarbos Parlamento orumui 1.3 punktą Komisijos nariai turi deklaruoti visus finansinius interesus ar turtą, kurie galėtų sukelti interesų konfliktą einant pareigas, ir, kaip apibrėžta dabar galiojančiose taisyklėse ⁽¹⁾, savo sutuoktinio ar partnerio turimas akcinio kapitalo dalis, kurios galėtų sukelti interesų konfliktą;
- H. kadangi privalomi deklaruoti finansiniai interesai apima bet kokios formos individualų finansinį dalyvavimą įmonės kapitale;
- I. kadangi pagal Komisijos narių elgesio kodekso 1.4 punktą, kad išvengtų bet kokios interesų konflikto rizikos, Komisijos nariai privalo deklaruoti savo sutuoktinio ar partnerio profesinę veiklą, ir deklaracijoje turi būti nurodomas veiklos pobūdis, einamų pareigų pavadinimas ir darbdavio (jei toks yra) vardas, pavardė ar pavadinimas;
- J. kadangi pagal Komisijos narių elgesio kodekso 1.5 punktą finansiniai interesai turi būti deklaruojami užpildant prie Elgesio kodekso pridėtą formą ir kadangi ši forma turi būti užpildoma ir pateikiama prieš paskirtojo Komisijos nario klausimą Europos Parlamente bei peržiūrima jo kadencijos metu, jei pasikeičia duomenys, ir bent vieną kartą per metus;
- K. kadangi šioje formoje pateikiama informacija yra ribota ir netinkama, joje nėra aiškiai apibrėžiama interesų konflikto sąvoka, ir dėl to Parlamentas negali tinkamai įvertinti, ar esama realaus ar potencialaus paskirtųjų Komisijos narių interesų konfliktų ir ar jie gebės eiti pareigas vadovaudamiesi Komisijos narių elgesio kodeksu;
- L. kadangi pagal Komisijos narių elgesio kodekso 1.6 punktą Komisijos narys negali kištis į jo atsakomybės sričiai priklausančius klausimus, kai jį sieja asmeniniai interesai, pavyzdžiui, šeimyniniai ar finansiniai, galintys pakenkti jo nepriklausomumui;
- M. kadangi Komisija yra galutinai atsakinga už jos narių interesų deklaracijose pateikiamos informacijos pobūdį ir aprėptį; kadangi dėl šios priežasties Komisija privalo kruopščiai užtikrinti tinkamam paskirtųjų Komisijos narių skyrimo procedūros vykdymui reikalingą skaidrumo lygį;
- N. kadangi pagal Pagrindų susitarimo dėl Europos Parlamento ir Europos Komisijos santykių 5 punktą Parlamentas gali paprašyti Komisijos pirmininko pareikšti nepasitikėjimą atskiru Komisijos nariu; kadangi pagal šio susitarimo 7 punktą, jei Komisijos pirmininkas ketina perskirstyti Komisijos narių pareigas, jis turi apie tai pranešti Parlamentui, kad Parlamente būtų galima surengti konsultacijas šiuo klausimu;

⁽¹⁾ Pastovus nesantuokinis partneris, kaip apibrėžta Reglamente (Euratomas, EAPB, EEB) Nr. 2278/69 (OL L 289, 1969 11 17, p. 1) ir Pareigūnų tarnybos nuostatų VII priedo 1 straipsnio 2 dalies c punkte.

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

- O. kadangi, palyginti su 2008–2009 m. nagrinėtomis deklaracijomis, dabartines Komisijos narių finansinių interesų deklaracijas apskritai galima laikyti geresnėmis, tačiau kadangi netrūko atvejų, kai vėliau reikėjo patikslinti tam tikras interesų deklaracijas;
- P. kadangi apgailestautina, kad 2011 m. priimtame Komisijos narių elgesio kodekse nepakankamai atsižvelgta į keletą Parlamento rekomendacijų dėl patobulinimų, ypač susijusių su Komisijos narių finansinių interesų deklaracijomis, įsidarbinimo pasibaigus kadencijai apribojimais ir *ad hoc* etikos komiteto, atsakingo už interesų konfliktų vertinimą, stiprinimu; kadangi, atsižvelgiant į tai, taip pat reikėtų nepamiršti Parlamento priimtų pozicijų dėl paskirtųjų Komisijos narių klausymo procedūros pakeitimų ir patobulinimų;
- Q. kadangi vienas iš Europos valdymo ramsčių – tai etikos ir skaidrumo didinimas ES institucijose siekiant pagerinti Europos piliečių pasitikėjimą jomis, visų pirma atsižvelgiant į tai, kad priėmus Lisabonos sutartį Komisijai suteikti platesni politiniai įgaliojimai;

Bendrosios pastabos

1. pažymi, kad nagrinėjant Komisijos narių finansinių interesų deklaracijas siekiama užtikrinti, kad Komisijos nariai gebėtų vykdyti savo pareigas būdami visiškai nepriklausomi ir kad Komisija būtų kuo skaidresnė ir atskaitingesnė, kaip nurodyta ES sutarties 17 straipsnio 3 dalyje, SESV 245 straipsnyje ir Komisijos narių elgesio kodekse; todėl pažymi, kad tai turėtų būti daroma ne tik paskiriant naująją Komisiją, bet ir atsilaisvinus vietai dėl Komisijos nario atsistatydinimo, privalomo išėjimo į pensiją ar mirties, įstojus naujai valstybei narei arba iš esmės pasikeitus Komisijos nario atsakomybės sričiai ar finansiniams interesams;
2. laikosi nuomonės, kad potencialaus interesų konflikto vertinimas turi būti grindžiamas įtikinamais, objektyviais ir aktualiais duomenimis ir jame turi būti atsižvelgiama į paskirtojo Komisijos nario atsakomybės sritį;
3. pažymi, kad interesų konfliktas apibrėžiamas kaip bet kokia padėtis, kai viešasis interesas neatitinka viešųjų ir privačiųjų interesų, kuri gali – arba atrodo, kad gali – paveikti nepriklausomą, nešališką ir objektyvų pareigų vykdymą;
4. patvirtina, kad Teisės reikalų komitetas yra kompetentingas ir atsakingas už tai, kad būtų atlikta esminė finansinių interesų deklaracijų analizė, taikant išsamų patikrinimą, kad būtų galima įvertinti, ar paskirtojo Komisijos nario finansinių interesų deklaracija yra tinkamai užpildyta, ar atitinka Sutartyse ir Elgesio kodekse nustatytus kriterijus ir principus, ar joje galima išžvelgti interesų konfliktą, ir kad jis privalo galėti pasiūlyti Komisijos pirmininkui pakeisti tą Komisijos narį; todėl ragina Komisiją suteikti Teisės komitetui visas faktines priemones ir informaciją, kad ji galėtų atlikti išsamią ir objektyvią analizę;
5. mano, kad itin svarbu suteikti Teisės reikalų komitetui pakankamai laiko, kad jis galėtų veiksmingai atlikti šią išsamią analizę;
6. pažymi, kad Teisės reikalų komitetas nagrinėja su paskirtųjų Komisijos narių finansinių interesų deklaracijomis susijusius klausimus griežtai laikydamasis konfidencialumo, tačiau, vadovaudamasis skaidrumo principu, taip pat užtikrina, kad kai tik parengia išvadas, jos iš karto būtų paskelbtos;
7. mano, kad be laiko, skiriamo Teisės reikalų komitetui užduoti klausimų kandidatui į Komisijos narius, tuo atveju, kai jis nustato galimą interesų konfliktą, jam reikėtų suteikti teisę pratęsti klausymus ir gauti reikiamus paaiškinimus;

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

Finansinių interesų deklaracijų nagrinėjimo procedūra prieš paskirtųjų Komisijos narių klausymus

8. mano, kad Teisės reikalų komiteto patvirtinimas, kad interesų konflikto nėra, grindžiamas išsamia finansinių interesų deklaracijos analize, yra būtina išankstinė sąlyga atsakingam komitetui rengti klausymą ⁽¹⁾;
9. todėl laikosi nuomonės, kad, jeigu tokio patvirtinimo nėra arba Teisės reikalų komitetas nustato interesų konfliktą, skiriamojo Komisijos nario skyrimo procesas sustabdomas;
10. laikosi nuomonės, kad, Teisės reikalų komitetui nagrinėjant finansinių interesų deklaracijas, reikia vadovautis tokiomis gairėmis:
- a) jeigu, išnagrinėjęs finansinių interesų deklaraciją, Teisės reikalų komitetas laikosi nuomonės, kad, remiantis pateiktais dokumentais, ji užpildyta tinkamai, joje nieko netrūksta ir nėra informacijos, dėl kurios būtų galima įžvelgti su skiriamojo Komisijos nario atsakomybės sritimi susijusį esamą ar galimą interesų konfliktą, komiteto pirmininkas pateikia interesų konflikto nebuvimo patvirtinimo raštą už klausymą atsakingiems komitetams arba, jeigu procedūra vyksta Komisijos nario kadencijos metu, – atsakingiems komitetams;
- b) jeigu Teisės reikalų komitetas mano, kad skiriamojo Komisijos nario interesų deklaracijoje pateikta informacija yra neišsami ar prieštaringa arba kad ją reikia papildomai paaiškinti, remdamasis Darbo tvarkos taisyklėmis ⁽²⁾ ir Pagrindų susitarimu dėl Europos Parlamento ir Europos Komisijos santykių ⁽³⁾, jis paprašo skiriamojo Komisijos nario nepagrįstai nedelsiant pateikti šią informaciją ir sprendimą priima tik ją gavęs ir deramai išanalizavęs; Teisės reikalų komitetas gali nuspręsti prireikus pakviesti skiriamąjį Komisijos narį į klausymą;
- c) jeigu Teisės reikalų komitetas nustato, kad, sprendžiant iš finansinių interesų deklaracijos arba skiriamojo Komisijos nario pateiktos papildomos informacijos, esama interesų konflikto, parengia rekomendacijas, kuriomis siekiama interesų konfliktą panaikinti; gali būti rekomenduojama atsisakyti tų finansinių interesų arba kad Komisijos pirmininkas pakeistų skiriamojo Komisijos nario atsakomybės sritį; sunkesniais atvejais, jei jokia kita rekomendacija nepadedą panaikinti interesų konflikto, kraštutiniu atveju už teisės reikalus atsakingas komitetas gali padaryti išvadą, kad, remiantis Sutartimi ir Elgesio kodeksu, skiriamasis Komisijos narys negali eiti jam numatytų pareigų; Parlamento pirmininkas klausia Komisijos pirmininko, kokių tolesnių veiksmų šis ketina imtis;

Finansinių interesų deklaracijų nagrinėjimo procedūra, taikoma Komisijos nario kadencijos metu

11. pabrėžia, kad kiekvienas Komisijos narys privalo pasirūpinti, kad jo interesų deklaracija būtų nedelsiant atnaujinta kaskart, kai pasikeičia jo finansiniai interesai, ir ragina Komisiją nedelsiant informuoti Parlamentą apie bet kokius pokyčius ar aplinkybes, dėl kurių kyla arba gali kilti interesų konfliktas;
12. todėl mano, kad finansinių interesų deklaracija turi apimti esamus ar buvusius su paveldu, profesiniais ir asmeniniais dalykais ar šeima susijusius praėjusių dvejų metų interesus ar veiklą, turinčius sąsają su siūloma atsakomybės sritimi; joje taip pat turi būti atsižvelgiama į tai, kad interesai gali būti susiję su privalumais sau ar kitiems ir kad jie taip pat gali būti moralinio, materialinio ar finansinio pobūdžio;
13. mano, kad dėl bet kokio Komisijos nario finansinių interesų pasikeitimo kadencijos metu arba Komisijos narių atsakomybės sričių persikirstymo susidaro nauja padėtis galimo interesų konflikto atžvilgiu; todėl mano, kad esant tokiai padėčiai, atsižvelgiant į šios rezoliucijos 10 dalį ir Europos Parlamento darbo tvarkos taisyklių XVI priedo (Komisijos tvirtinimo gairės) 2 dalį, atliekamas Parlamento patikrinimas;

⁽¹⁾ Žr. 2015 m. rugsėjo 8 d. Europos Parlamento rezoliuciją „Komisijos narių klausymų procedūros ir praktika: 2014 m. proceso pamokos“.

⁽²⁾ Žr. Darbo tvarkos taisyklių XVI priedo 1 dalies a punktą.

⁽³⁾ Žr. Pagrindų susitarimo dėl Europos Parlamento ir Europos Komisijos santykių II skirsnio 3 dalį.

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

14. primena, kad vadovaujantis SESV 246 straipsnio antra pastraipa, jeigu Komisijos narys keičiamas kadencijos metu, konsultuojamasi su Parlamentu; mano, kad tai, vadovaujantis šios rezoliucijos 10 dalies nuostatomis ir Darbo tvarkos taisyklių XVI priedo (Komisijos tvirtinimo gairės) ⁽¹⁾ nuostatomis dėl Europos Parlamento kompetencijų tuo atveju, kai keičiasi Komisijos sudėtis arba iš esmės keičiamos Komisijos narių atsakomybės sritys kadencijos metu, būtinai apima ir patikrinimą, ar nėra interesų konflikto;

15. mano, kad jeigu interesų konfliktas nustatomas Komisijos nario kadencijos metu ir jeigu Komisijos pirmininkas nesilaiko Parlamento rekomendacijų dėl interesų konflikto panaikinimo, kaip nustatyta šios rezoliucijos 10 dalyje, Teisės reikalų komitetas gali paprašyti Komisijos pirmininko pagal ES sutarties 17 straipsnio 6 dalį pareikšti nepasitikėjimą Komisijos nariu ir prireikus paprašyti Parlamento paraginti Komisijos pirmininką veikti pagal SESV 245 straipsnį, kad tas Komisijos narys netektų teisės į pensiją ar kitų panašių privilegijų;

Komisijos narių elgesio kodeksas

16. pažymi, kad 2011 m. balandžio 20 d. priimtame Komisijos narių elgesio kodekse, kuriame kalbama apie nešališkumą, sąžiningumą, skaidrumą, stropumą, dorumą, atsakomybę ir apdairumą, lyginant su ankstesniu 2004 m. priimtu kodeksu, esama patobulinimų, susijusių su finansinių interesų deklaravimu, nes reikalavimas juos atskleisti dabar taikomas ir Komisijos narių partneriams, o interesų deklaracija turi būti peržiūrėta pasikeitus informacijai arba bent kartą per metus;

17. pažymi, kad finansinių interesų deklaracijos patikimumas priklauso nuo paskirtajam Komisijos nariui teikiamos formos tikslumo; mano, kad dabartinė Komisijos narių interesų deklaracijų apimtis pernelyg ribota, o jose pateikiami paaiškinimai neaiškūs; todėl ragina Komisiją kuo greičiau peržiūrėti Elgesio kodeksą siekiant užtikrinti, kad interesų deklaracijos suteiktų Teisės reikalų komitetui tikslią informaciją, kuria jis galėtų nedvejodamas grįsti savo sprendimą;

18. mano, kad, norint susidaryti išsamesnį vaizdą apie deklaraciją pateikusio Komisijos nario finansinę padėtį, Komisijos narių elgesio kodekso 1.3–1.5 punktuose minimos finansinių interesų deklaracijos turėtų apimti visus paskirtojo Komisijos nario ir jo sutuoktinio ar partnerio finansinius interesus ir veiklą, jokia būdu ne tik tuos, „dėl kurių gali kilti interesų konfliktas“;

19. mano, kad Komisijos narių elgesio kodekso 1.6 punkte nurodyti šeimos interesai turėtų būti įtraukti į finansinių interesų deklaracijas; atsižvelgdamas į tai, ragina Komisiją nustatyti sąžiningas šeimos interesų, dėl kurių gali kilti interesų konfliktas, nustatymo priemones;

20. mano, kad, siekiant išplėsti ir patobulinti taisykles dėl interesų konfliktų, interesų deklaracijos taip pat turėtų apimti informaciją apie bet kokius paskirtojo Komisijos nario sutartinius santykius, dėl kurių jiems einant savo pareigas galėtų kilti interesų konfliktas;

21. apgailestauja, kad Elgesio kodekse tinkamai nekodifikuotas SESV 245 straipsnyje nustatytas reikalavimas, kad per savo kadenciją ir jai pasibaigus Komisijos nariai gerbs „įsipareigojimus, ypač savo pareigą sąžiningai ir apdairiai elgtis nustoję eiti šias pareigas, sutikdami eiti tam tikras skiriamąsias pareigas ar gauti tam tikrą naudą“;

22. apgailestauja, kad Elgesio kodekse nenustatyta jokių reikalavimų deklaruoti turto perleidimą, nors tokie reikalavimai turi būti bet kokios etinės tvarkos standartas; mano, jog šio aspekto reglamentavimas – skubus prioritetas;

23. pažymi, kad Elgesio kodekse nenurodytas joks konkretus terminas deklaracijai pateikti iki Parlamento rengiamo paskirtųjų Komisijos narių klausymo; mano, kad šis reikalavimas yra pagrindinis aspektas persvarstant paskirtųjų Komisijos narių klausymo procedūrą;

⁽¹⁾ Žr. Europos Parlamento darbo tvarkos taisyklių XVI priedo 2 dalį.

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

24. apgailestauja, kad Komisija reguliariai neteikia Komisijos narių elgesio kodekso įgyvendinimo – ypač kai tai susiję su jų interesų deklaracijomis – ataskaitos, ir mano, kad Elgesio kodeksas turėtų būti iš dalies pakeistas, kad būtų numatyta galimybė pateikti skundą ar pritaikyti sankcijas padarius pažeidimą, ne tik sunkius nusižengimus, kaip nurodyta SESV 245 ir 247 straipsniuose;

25. ypač apgailestauja dėl to, kad Komisijos pirmininkas pateikė neigiamą atsakymą į Europos ombudsmeno prašymą iniciatyviai skelbti sprendimus dėl leidimų dėl buvusių Komisijos narių veiklos vykdymo pasibaigus kadencijai, taip pat *ad hoc* etikos komiteto nuomones; pabrėžia, kad vien tik skelbti Komisijos posėdžių protokolus nepakanka siekiant Parlamentui ir pilietinei visuomenei suteikti galimybę sužinoti, kaip praktikoje aiškinami „galimi interesų konfliktai“, ir susipažinti su sąžiningumo užtikrinimo politikos priemonėmis, kurias šioje srityje parengė *ad hoc* etikos komitetas;

26. atkreipia dėmesį į tai, kad 18 mėnesių visiems buvusiems Komisijos nariams draudžiama daryti poveikį Komisijos nariams ir jų darbuotojams ir ginti savo įmonės, kliento ar darbdavio interesus, kai tai susiję su klausimais, kurie priklausė jų atsakomybės sričiai, bet po to, kai jie palieka Komisiją, trejus metus turi teisę į labai dosnią pereinamojo laikotarpio išmoką – 40–65 proc. paskutinio bazinio darbo užmokesčio;

27. teigiamai vertina tai, kad į Elgesio kodeksą įtraukta nuostata dėl bylų perskyrimo kitam Komisijos nariui atsiradus interesų konflikto galimybei, tačiau apgailestauja, kad:

- a) išsamiai neapibrėžta, kas laikoma interesų konfliktu;
- b) nuostata apsiriboja su atitinkamo Komisijos nario atsakomybės sritimi susijusiais klausimais, taigi neatsižvelgiama į Komisijos nario, kaip kolegijai priklausančio pareigūno, pareigas;
- c) nėra nei kriterijų, kuriais vadovaudamasis Komisijos pirmininkas galėtų priimti sprendimą dėl perskyrimo, nei privalomos Parlamento informavimo tvarkos ar procedūros, kuri būtų taikoma, jei Komisijos narys nepraneša apie interesų konfliktą arba vykdo veiklą, nesuderinamą su jo pareigų pobūdžiu;

28. ragina Komisiją kuo skubiau peržiūrėti 2011 m. Komisijos narių elgesio kodeksą ir atsižvelgti į Europos Parlamento rekomendacijas, pateiktas neseniai priimtose rezoliucijose, ir plėtojamus bendruosius etikos ir skaidrumo standartus, kurie taikomi visoms ES institucijoms; rekomenduoja Komisijai pataisyti savo Komisijos narių elgesio kodeksą, siekiant užtikrinti, kad:

- a) Komisijos nariai deklaruotų visus finansinius interesus, įskaitant turtą ir įsipareigojimus, viršijančius 10 000 EUR;
- b) Komisijos nariai deklaruotų visus savo interesus (kaip akcininkai, bendrovių valdybų nariai, patarėjai ir konsultantai, asocijuotųjų fondų nariai ir pan.), susijusius su visomis įmonėmis, kurių veikloje jie dalyvavo, įskaitant artimų šeimos narių interesus, taip pat pokyčius, kurie įvyko tuo metu, kai buvo paskelbta apie jų kandidatūras;
- c) Komisijos narių išlaikomi ir (arba) tiesioginiai šeimos nariai atskleistų tokią pat informaciją, kaip ir sutuoktiniai ar partneriai;
- d) Komisijos nariai visapusiškai paaiškintų organizacijų, kurių veikloje dalyvauja jie ir (arba) jų sutuoktiniai, ir (arba) jų išlaikomi vaikai, tikslus, siekiant nustatyti, ar esama interesų konflikto;
- e) Komisijos nariai atskleistų savo narystę bet kokioje nevyriausybinėje organizacijoje, slaptoje draugijoje ar asociacijoje, slepiančioje savo egzistavimą ir vykdančioje su viešųjų institucijų funkcijomis nesuderinamą veiklą;
- f) Komisijos nariai ir jų išlaikomi šeimos nariai atskleistų savo narystę bet kokioje nevyriausybinėje organizacijoje ir visas NVO dovanotas lėšas, kurių vertė viršija 500 EUR;

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

- g) Elgesio kodeksas būtų iš dalies pakeistas vadovaujantis SESV 245 straipsniu siekiant pratęsti Komisijos narių įsidarbinimo pasibaigus kadencijai apribojimus iki mažiausiai trejų metų laikotarpio, kuris būtų ne trumpesnis už laikotarpį, kuriuo buvę Komisijos nariai turi teisę į pereinamojo laikotarpio išmoką, kaip apibrėžta Reglamente Nr. 422/67/EEB;
- h) į Elgesio kodeksą būtų įtraukti konkretūs turto perleidimo reikalavimai;
- i) paskirtieji Komisijos nariai pateiktų savo deklaracijas per konkretų laiką ir pakankamai iš anksto, kad *ad hoc* etikos komitetas galėtų pateikti Parlamentui savo nuomonę dėl galimų interesų konfliktų likus pakankamai laiko iki klausymų Parlamente;
- j) Komisijos nariai susitiktų tik su tų lobistų grupių, kurios yra įtrauktos į Skaidrumo registrą, kuriame pateikiama informacija apie asmenis, siekiančius daryti įtaką politikos formavimui ES institucijose, atstovais;
- k) Komisijos nariai, kai yra paskiriami, pateiktų pasirašytą deklaraciją, kurioje patvirtintų, kad jie sutinka būti išklaustyti bet kuriame Parlamento komitete veiklos, susijusios su jų įgaliojimais, klausimais;
- l) deklaracijos būtų skelbiamos atviriesiems duomenims tinkamu formatu, kad jas būtų paprasta tvarkyti naudojantis duomenų bazėmis;
- m) bylų perskyrimo procedūra kilus interesų konfliktui būtų patobulinta atsižvelgiant į Komisijos nario, kaip kolegijai priklausančio pareigūno, pareigas, nustatant sąžiningumo ir apdairumo kriterijus, kuriais vadovaudamasis Komisijos pirmininkas galėtų priimti sprendimą dėl bylų perskyrimo, įgyvendinant privalomą procedūrą ir skiriant sankcijas tais atvejais, kai Komisijos narys nepateikia informacijos apie galimą interesų konfliktą, ir pradėdant taikyti privalomą Parlamento informavimo apie minėtuosius atvejus procedūrą;
- n) Komisija kasmet pateiktų ataskaitą apie tai, kaip įgyvendinamas Komisijos narių elgesio kodeksas, ir nustatytų skundų teikimo procedūras ir sankcijas ne tik sunkių nusižengimų, bet ir reikalavimų nesilaikymo – ypač kai tai susiję finansinių interesų deklaravimu – atveju;
- o) būtų nustatyti kriterijai pagal SESV 245 straipsnį, kuriame nustatyta, kad Komisijos nariai turi „pareigą sąžiningai ir apdairiai elgtis nustoję eiti šias pareigas, sutikdami eiti tam tikras skiriamąsias pareigas ar gauti tam tikrą naudą“;
- p) būtų iniciatyviai skelbiami sprendimai dėl leidimų dėl buvusių Komisijos narių veiklos vykdymo pasibaigus kadencijai, taip pat *ad hoc* etikos komiteto nuomonės;
- q) *ad hoc* etikos komitetas būtų sudarytas iš nepriklausomų ekspertų, kurie patys nėra ėję Komisijos nario pareigų;
- r) *ad hoc* etikos komitetas rengtų ir skelbtų metinę savo veiklos ataskaitą, kurioje galėtų būti teikiamos rekomendacijos, kaip, šio komiteto nuomone, būtų tinkama pagerinti Elgesio kodeksą arba jo įgyvendinimą.

29. prašo Komisijos pradėti derybas su Parlamentu dėl galimų reikalingų Pagrindų susitarimo dėl Europos Parlamento ir Europos Komisijos santykių dalinių pakeitimų;

30. prašo Konstitucinių reikalų komiteto pasiūlyti reikiamus Parlamento darbo tvarkos taisyklių, ypač jų XVI priedo, pakeitimus, kad būtų galima įgyvendinti šią rezoliuciją;

o

o o

31. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0478

Atsakomybė ir kompensacijos už naftos ir dujų operacijas jūroje bei jų finansinis užtikrinimas**2016 m. gruodžio 1 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl atsakomybės ir kompensacijų už naftos ir dujų operacijas jūroje bei jų finansinio užtikrinimo (2015/2352(INI))**

(2018/C 224/25)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai dėl atsakomybės ir kompensacijų už naftos ir dujų operacijas jūroje bei jų finansinio užtikrinimo pagal Direktyvos 2013/30/ES 39 straipsnį (COM(2015)0422),
- atsižvelgdamas į Komisijos tarnybų darbinį dokumentą „Atsakomybė ir kompensacijos už avarijas jūroje Europos ekonominėje erdvėje bei jų finansinis užtikrinimas“ ir į kartu pateiktą Komisijos ataskaitą šiuo klausimu (SWD(2015) 0167),
- atsižvelgdamas į 2013 m. birželio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2013/30/ES dėl naftos ir dujų operacijų jūroje saugos, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2004/35/EB ⁽¹⁾ (Saugos jūroje direktyva),
- atsižvelgdamas poveikio vertinimą, pridėtą prie dokumento „Pasiūlymas dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl jūroje vykdomos naftos ir dujų paieškos, žvalgyimo ir gavybos saugos“ (SEC(2011)1293),
- atsižvelgdamas į 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2008/99/EB dėl aplinkos apsaugos pagal baudžiamąją teisę ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2004/35/EB dėl atsakomybės už aplinkos apsaugą siekiant išvengti žalos aplinkai ir ją ištaisyti (atlyginti) (Atsakomybės už aplinkos apsaugą direktyva) ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į tarptautinį ir regioninį *acquis*, kuriuo vadovaujamosi reikalaujant atlyginti žalą už naftos ar dujų operacijų incidentus jūroje, pirmiausia į 1992 m. lapkričio 27 d. Tarptautinę konvenciją dėl civilinės atsakomybės už taršos nafta padarytą žalą (Civilinės atsakomybės konvencija), 1992 m. lapkričio 27 d. Tarptautinę konvenciją dėl Tarptautinio fondo įkūrimo taršos nafta padarytai žalai kompensuoti (Fondo konvencija), 2001 m. kovo 23 d. Tarptautinę konvenciją dėl civilinės atsakomybės už laivų bunkeriuose vežamos naftos padarytą žalą (Konvencija bunkeriuose vežamos naftos padarytos žalos klausimais), Šiaurės šalių aplinkos apsaugos konvenciją, kurią yra pasirašiusios Danija, Suomija, Norvegija ir Švedija, ir Barselonos konvencijos dėl Viduržemio jūros aplinkos ir pakrančių zonų apsaugos Protokolą dėl veiklos jūroje (Protokolas dėl veiklos jūroje),
- atsižvelgdamas į 2005 m. rugsėjo 13 d. Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimą ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 83 straipsnio 2 dalį,

⁽¹⁾ OL L 178, 2013 6 28, p. 66.

⁽²⁾ OL L 328, 2008 12 6, p. 28.

⁽³⁾ OL L 143, 2004 4 30, p. 56.

⁽⁴⁾ Sprendimas Komisija / Taryba, C-176/03, ECLI:EU:C:2005:542.

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo⁽¹⁾ (nauja reglamento „Bruselis I“ redakcija),
  - atsižvelgdamas į Konvenciją dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo⁽²⁾ (2007 m. Lugano konvencija),
  - atsižvelgdamas į 2007 m. liepos 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 864/2007 dėl nesutartinėms prievolėms taikytinos teisės⁽³⁾ („Roma II“),
  - atsižvelgdamas į galutinį pranešimą „Civilinė atsakomybė, finansinis užtikrinimas ir kompensavimas reikalaujant atlyginti žalą už naftos ir dujų gavybos veiklą jūroje Europos ekonominėje erdvėje“, kurį Komisijai parengė bendrovės „Deloitte“ konsultavimo tarnyba BIO⁽⁴⁾,
  - atsižvelgdamas į savo 2011 m. rugsėjo 13 d. rezoliuciją dėl naftos ir dujų žvalgyimo atviroje jūroje saugos problemų⁽⁵⁾,
  - atsižvelgdamas į 2010 m. balandžio mėn. katastrofą Meksikos įlankoje veikusioje naftos platformoje „Deepwater Horizon“,
  - atsižvelgdamas į nelaimingus atsitikimus, susijusius su platforma „Castor“ Ispanijos provincijų Taragonos ir Kasteljono pakrantėse, įskaitant daugiau kaip 500 registruotų žemės drebėjimų, kurie padarė tiesioginį poveikį tūkstančiams ES piliečių;
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
  - atsižvelgdamas į Teisės reikalų komiteto pranešimą ir Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto nuomonę (A8–0308/2016),
- A. kadangi SESV 194 straipsnyje aiškiai remiama valstybių narių teisė nustatyti savo energijos išteklių eksploatavimo sąlygas, kartu gerbiant solidarumą ir atsižvelgiant į būtinybę saugoti aplinką;
- B. kadangi vietos naftos ir dujų šaltiniai gali iš esmės prisidėti prie dabartinių Europos energijos poreikių užtikrinimo ir yra ypač svarbūs energetiniam saugumui ir energijos šaltinių įvairovei;
- C. kadangi naftos ir dujų operacijos jūroje pamažu vykdomos vis ekstremalesnėje aplinkoje ir jų pasekmės jūrų ir pakrančių rajonų aplinkai ir ekonomikai galėtų būti didžiulės ir pražūtingos;
- D. kadangi, nors Šiaurės jūros naftos ir dujų gavyba per pastaruosius metus sumažėjo, įrenginių jūroje ateityje Europoje, ypač Viduržemio ir Juodojoje jūrose tikriausiai padaugės;
- E. kadangi jūroje veikiančių naftos ir dujų platformų sukeltų avarijų padariniai yra itin sunkūs ir tarpvalstybinio masto ir todėl ES veiksmai siekiant užkirsti kelią tokioms avarijoms ir sušvelninti jų pasekmes, taip pat pabandyti su jomis kovoti yra reikalingi ir proporcingi;
- F. kadangi svarbu prisiminti tragišką 167 naftininkų žūtį per nelaimę naftos platformoje „Piper Alpha“, 1988 m. liepos 6 d. įvykusią jūroje prie Aberdyno (Škotija);

⁽¹⁾ OL L 351, 2012 12 20, p. 1.

⁽²⁾ OL L 339, 2007 12 21, p. 3.

⁽³⁾ OL L 199, 2007 7 31, p. 40.

⁽⁴⁾ Bendrovės „Deloitte“ tarnybos BIO 2014 m. galutinis pranešimas „Civilinė atsakomybė, finansinis užtikrinimas ir kompensavimas reikalaujant atlyginti žalą už naftos ir dujų gavybos veiklą jūroje Europos ekonominėje erdvėje“ (angl. *Civil liability, financial security and compensation claims for offshore oil and gas activities in the European Economic Area*) parengtas Europos Komisijos Energetikos GD.

⁽⁵⁾ OL C 51 E, 2013 2 22, p. 43.

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

- G. kadangi pažymi, jog ne viename tyrime, įskaitant vieną tyrimą, atliktą Europos Parlamento tyrimų tarnybos, ir vieną tyrimą, atliktą Jungtinio tyrimų centro, apytiksliai nurodoma, kad incidentų skaičius ES naftos ir dujų sektoriuje siekia tūkstančius, tiksliau, 9 700 1990–2007 m. laikotarpiu; kadangi taip pat pažymi, kad bendras šių incidentų, įskaitant tuos, kurie yra tik nedidelio masto, poveikis jūrų aplinkai yra rimtas ir ilgalaikis, taigi į jį turėtų būti atsižvelgta direktyvoje;
- H. kadangi, remiantis SESV 191 straipsniu, visi ES veiksmai šioje srityje turi būti paremti aukšto lygio apsauga, *inter alia*, vadovaujantis atsargumo, žalos išvengimo, tvarumo principais ir principu „teršėjas moka“;
- I. kadangi pažymi, kad ES didelių avarių jūroje nebūta nuo 1988 m. ir kadangi 73 proc. ES naftos ir dujų išgaunama Šiaurės jūros valstybėse narėse, kurios, kaip jau pripažinta, turi geriausiai pasaulyje veikiančias saugumo jūroje sistemas; kadangi svarbu pabrėžti, kad ES pakrančių linija siekia maždaug 68 000 km ir kad ateityje įrenginių jūroje – ypač Viduržemio ir Juodojoje jūrose – skaičius greičiausiai gerokai padidės, taigi būtina nedelsiant visapusiškai įgyvendinti ir vykdyti Direktyvą 2013/30/ES ir užtikrinti, kad tinkamas teisinis pagrindas, kuriuo vadovaujantis būtų reglamentuojama bet kokia veikla jūroje, būtų pradėtas taikyti anksčiau negu įvyks rimta avarija; kadangi pagal SESV 191 straipsnį Sąjungos aplinkos politika turi būti grindžiama atsargumo ir prevencinių veiksmų principais;
- J. kadangi atsakomybės sistemos yra svarbiausia priemonė, kuria naudojantis taikomas principas „teršėjas moka“ ir užtikrinama, kad bendrovės atsakytų už bet kokią žalą, padarytą vykdant veiklą, ir būtų skatinamos imtis prevencinių priemonių, vystyti atitinkamą praktiką ir imtis veiksmų, kuriais būtų mažinama žalos rizika;
- K. kadangi, nors, remiantis Saugos jūroje direktyva, veiklos jūroje licencijų turėtojai griežtai atsako už bet kokios žalos aplinkai, padarytos joms vykdant savo operacijas, prevenciją ir atitaisymą (7 straipsnis, skaitomas kartu su 38 straipsniu, Atsakomybės už aplinkos apsaugą direktyvos taikymo sritį išplečia įtraukiant valstybių narių žemyninius šelfus), tačiau direktyva negalima sukurti visapusiškos ES atsakomybės sistemos;
- L. kadangi labai svarbu turėti veiksmingus ir tinkamus kompensavimo mechanizmus bei greito ir tinkamo reikalavimų atlyginti žalą nagrinėjimo mechanizmus, skirtus žalai, padarytai vykdant naftos ir dujų operacijas jūroje, patyrusiems žmonėms, gyvūnams ir aplinkai atlyginti, taip pat turėti pakankamai išteklių pagrindinėms ekosistemoms atstatyti;
- M. kadangi Saugos jūroje direktyvoje nenumatytas civilinės atsakomybės už avarijas jūroje suderinimas, o taikant esamą tarptautinę teisinę sistemą sunku užsitikrinti, kad būtų patenkintas tarpvalstybinio pobūdžio civilinis reikalavimas atlyginti žalą;
- N. kadangi Saugos jūroje direktyvoje nustatytos išankstinės licencijavimo sąlygos siekiant užtikrinti, kad licencijų turėtojai niekada nebūtų techniniu ar finansiniu požiūriu nepajėgūs spręsti savo jūroje vykdomų operacijų pasekmių klausimo, be to, reikalaujama, kad valstybės narės nustatytų greito ir tinkamo reikalavimų kompensuoti žalą – taip pat ir tarpvalstybinių incidentų atvejais – nagrinėjimo tvarką bei palengvintų tvarių finansinių priemonių naudojimą (4 straipsnis);
1. teigiamai vertina tai, kad priimta Saugos jūroje direktyva 2013/30/ES, papildanti Atsakomybės už aplinkos apsaugą direktyvą 2004/35/EB ir Poveikio aplinkai vertinimo direktyvą 2011/92/ES, taip pat kad Taryba ratifikavo Barselonos konvencijos protokolą dėl atviroje jūroje vykdomos veiklos, nes tai yra pirmas žingsnis siekiant užtikrinti aplinkos apsaugą ir darbuotojų saugą; ragina valstybes nares, kurios jos dar nėra perkėlusios minėtų direktyvų į savo nacionalinę teisę, kuo greičiau tai padaryti; taip pat ragina valstybes nares užtikrinti kompetentingų institucijų nepriklausomumą, kaip numatyta Saugos jūroje direktyvos 8 straipsnyje, ir ragina Komisiją įvertinti, ar tinkama nustatyti tolesnes suderintas taisykles dėl atsakomybės, kompensavimo ir finansinio saugumo siekiant užkirsti kelią visoms būsimoms avarijoms, turinčioms tarpvalstybinių poveikį;

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

2. apgailestauja dėl to, kad pagal Saugos jūroje direktyvą ir Atsakomybės už aplinkos apsaugą direktyvą incidentas laikomas rimtu tik jo metu susidūrus su mirties arba sunkaus sužalojimo atveju, tačiau visiškai neužsimenama apie poveikį aplinkai; pabrėžia, kad net jei incidento metu nesusiduriama su mirties ar sunkaus sužalojimo atveju jis gali turėti rimtų pasekmių aplinkai dėl savo masto arba poveikio, pvz., saugomoms teritorijoms, saugomoms rūšims arba itin pažeidžiamoms buveinėms;

3. pabrėžia, kad veiksmingas principo „teršėjas moka“ taikymas naftos ir dujų operacijoms jūroje turėtų apimti ne tik žalos aplinkai prevenciją ir atitaisymą, kaip šiuo metu tam tikru mastu daroma vadovaujantis Saugos jūroje ir Atsakomybės už aplinkos apsaugą direktyvomis, bet ir išlaidas, susijusias su reikalavimų atlyginti tradicinę žalą patenkinimu, kaip numatyta pagal atsargumo ir tvaraus vystymosi principus; todėl ragina Komisiją apsvarstyti galimybę sukurti teisėkūros procedūra priimtą avarių jūroje sukeltos žalos atlyginimo mechanizmą, panašų į numatytą Norvegijos akte dėl su nafta susijusios veiklos ir taikomą bent jau tiems sektoriams, kurie gali patirti didelį neigiamą poveikį, pavyzdžiui, žuvininkystei, pakrančių turizmui ir kitiems mėlynosios ekonomikos sektoriams; atsižvelgdamas į tai, rekomenduoja kiekybiniu ir kokybiniu požiūriu įvertinti bendrovėms vykdančias veiklą išylančias problemas ar sukeltas avarijas ir nustatyti visokių susijusių subjektų dėl to patiriamą antrinį poveikį; taip pat pabrėžia Atsakomybės už aplinkos apsaugą direktyvos nuostatų dėl atsakomybės už aplinkai padarytą žalą perkėlimo į nacionalinę teisę ir taikymo skirtumus ir trūkumus, kaip nurodė ir Komisija savo antroje įgyvendinimo ataskaitoje; ragina Komisiją užtikrinti, kad Atsakomybės už aplinkos apsaugą direktyva būtų veiksmingai įgyvendinta ir kad atsakomybė už žalą aplinkai dėl avarių jūroje būtų tinkamai taikoma visoje ES;

4. atsižvelgdamas į tai apgailestauja, kad Saugos jūroje direktyva neapima civilinės atsakomybės už tiesiogiai ar netiesiogiai sukeltą žalą nei fizinių, nei juridinių asmenų atžvilgiu – nesvarbu, ar tai būtų kūno sužalojimas, ar sugadintas turtas, ar ekonominiai nuostoliai;

5. taip pat apgailestauja dėl to, kad skirtingose valstybėse narėse civilinė atsakomybė traktuojama labai įvairiai; pabrėžia, kad daugelyje valstybių narių, kurios vykdo veiklą jūroje ir užsiima dujų gavyba, nenumatyta atsakomybė dėl trečiųjų šalių reikalavimų dėl kompensavimo už tradicinę avarijos sukeltą žalą ir didžiojoje dalyje valstybių narių nenumatytas kompensacijos mokėjimas; taip pat pabrėžia, kad dažnai neaišku, kaip įvairūs reikalavimai užtikrinti civilinę atsakomybę įvykus naftos ir dujų operacijų incidentui jūroje būtų nagrinėjami pagal valstybių narių teises sistemas; todėl mano, kad reikalinga tokia Europos sistema, kuri būtų grindžiama pažangiausių valstybių narių teisės aktais, apimtų civilinę atsakomybę ne tik už kūno sužalojimą ir turto sugadinimą, bet ir vien ekonominius nuostolius, taip pat turėtų užtikrinti veiksmingus kompensavimo nukentėjusiems asmenims ir sektoriams, kuriems gali būti padarytas didžiulis poveikis (pvz., žuvininkystė ir pakrančių turizmas), mechanizmus; atsižvelgdamas į tai, ragina Komisiją įvertinti, ar horizontali Europos kolektyvinio žalos atlyginimo sistema būtų galimas sprendimas, ir tam skirtų ypatingą dėmesį rengdama Saugos jūroje direktyvos įgyvendinimo ataskaitą;

6. šiuo požiūriu pabrėžia, kad reikalavimų kompensuoti ir atitaisyti tradicinę žalą nagrinėjimą dar labiau trikdo civilinio proceso nuostatos dėl laiko apribojimų, finansinių išlaidų, galimybių pateikti ieškinį viešajam interesui apginti ir reikalauti atlyginti kolektyvinę žalą nebuvimas bei įrodymų pateikimo tvarka – visai tai valstybėse narėse labai skiriasi;

7. pabrėžia, kad, taikant kompensavimo sistemas, turi būti įmanoma tarpvalstybinius ieškinius nagrinėti veiksmingai, greitai, per deramą laikotarpį ir nediskriminuojant skirtingų EEE šalių ieškovų; rekomenduoja nustatyti pirminę ir antrinę žalą visuose susijusiuose regionuose, atsižvelgiant į tai, kad įvykus tam tikroms avarijoms nukenčia didelės teritorijos, o vėliau dar ilgai jaučiami padariniai; pabrėžia, kad kaimyninės valstybės, kurios nėra EEE narės, privalo laikytis tarptautinės teisės;

8. laikosi nuomonės, jog turėtų būti nustatytos griežtos civilinės atsakomybės už avarijas jūroje taisyklės, kad nukentėjusiems nuo avarių jūroje (ir juridiniams, ir fiziniams asmenims) būtų lengviau kreiptis į teismą, nes tai gali paskatinti įrenginių jūroje operatorius tinkamai valdyti operacijų riziką; mano, kad nereikėtų nustatyti maksimalios finansinės atsakomybės ribos;

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

9. ragina valstybes nares ir Komisiją atsižvelgti į ypatingą naftos ir dujų gavybos jūroje pramonės darbuotojų, visų pirma mažų ir vidutinių įmonių (MVI) darbuotojų, padėtį; pažymi, kad naftos ir dujų operacijų incidentų jūroje padariniai gali ypač skaudžiai paveikti žuvininkystės ir turizmo sektorius, taip pat kitus sektorius, kurių veiklai svarbi gera bendros jūrų aplinkos būklė, nes kilus dideliame incidentui jūroje šie sektoriai, kuriuose veikia daugybė MVI, gali patirti didžiulius ekonominius nuostolius;

10. todėl pabrėžia, kad nepaprastai svarbu atnaujinti esamas valstybių narių atsakomybės sistemas, siekiant užtikrinti, kad jų vandenynse įvykęs incidentas neigiamai nepaveiktų nei atitinkamos valstybės, nei visos ES naftos ir dujų operacijų jūroje ateities, jei incidentas įvyktų teritorijoje, kuri daugiausia priklauso nuo turizmo generuojamų pajamų; todėl ragina Komisiją iš naujo apsvarstyti būtinybę įvesti bendrus ES standartus, kurie būtų taikomi reikalavimų atitaisyti ir kompensuoti žalą sistemoms;

11. pabrėžia, kad visi nuo taršos šalutinio poveikio, susijusio su žvalgymu, tyrimais ar įrenginių jūroje vykdoma veikla, nukentėję asmenys turi būti laikomi asmenimis, kurie galėjo gauti naudos iš nustatyto žalos atlyginimo;

12. pažymi, kad Komisija ketina sistemingai rinkti duomenis padedant Už jūroje vykdomą veiklą atsakingų institucijų ES grupei (angl. *EU Offshore Authorities Group*, EUOAG), siekdama atlikti išsamesnę nacionalinių nuostatų dėl atsakomybės veiksmingumo ir taikymo srities analizę;

13. pabrėžia, kad Komisija turi reguliariai tikrinti, ar nacionalinės teisinės sistemos ir įmonės atitinka reikiamas Saugos jūroje direktyvos nuostatas dėl atsakomybės ir kompensavimo, įskaitant jūroje veiklą vykdančių bendrovių ataskaitų tikrinimą, ir imtis veiksmų atitikties pažeidimo atveju, siekiant užkirsti kelią rimtiems incidentams ir sumažinti jų poveikį asmenims ir aplinkai; rekomenduoja sukurti bendrą Europos Sąjungos lygmeniu veikiančių incidentų ir netinkamo naudojimo aptikimo mechanizmą;

14. pabrėžia, kad būtina pusiausvyra tarp greito ir deramo kompensavimo nukentėjusiesiems ir išmokėjimo pagal neteisėtus reikalavimus prevencijos (vadinamoji nevaldomo srauto problema) užtikrinant didesnę aiškumą daugybės veiklą jūroje vykdančių bendrovių finansinės atsakomybės dydžio klausimu ir vengiant ilgų ir brangiai kainuojančių teismų procesų;

15. apgailestauja, kad nė viena valstybė narė nėra aiškiai nustačiusi visapusišką finansinio saugumo priemonių, kurios būtų taikomos reikalaujant kompensuoti tradicinę žalą jūroje kilus incidentui dėl naftos ir dujų operacijų; atsižvelgdamas į tai pabrėžia, kad pernelyg didelis pasiklojimas draudimu gali lemti uždaros finansinio saugumo priemonių rinkos atsiradimą ir, savo ruožtu, galimai ribotą konkurenciją ir didesnes išlaidas;

16. apgailestauja, kad ES menkai įsisavintos finansinio užtikrinimo priemonės nuostolingiausių avarių jūroje žalai padengti; pažymi, jog viena iš priežasčių gali būti atsakomybės už žalą taikymo sritis, dėl kurios kai kuriose valstybėse narėse tokios priemonės nereikalingos;

17. ragina valstybes nares pateikti išsamius duomenis apie finansinių priemonių įsisavinimą ir tinkamą avarių jūroje, įskaitant nuostolingiausias, žalos padengimą;

18. mano, jog visi įrodytos atsakomybės atvejai ir išsami informacija apie paskirtas baudas turi būti skelbiami viešai, kad tikroji žalos aplinkai kaina būtų aiški visiems;

19. ragina Komisiją paskatinti valstybes nares kurti finansinio saugumo priemones, susijusias su reikalavimais kompensuoti tradicinę žalą kilus incidentui dėl naftos ir dujų operacijų jūroje apskritai arba dėl su transportu susijusių incidentų – taip pat ir nemokumo atvejais; mano, kad tai galėtų riboti atvejus, kai operatorių atsakomybė už atsitiktinį užteršimą pereina valstybės biudžetui, nes, jei liktų galioti dabartinės taisyklės, išlaidas už kompensaciją tektų dengti valstybės biudžeto lėšomis; atsižvelgdamas į tai mano, kad taip pat reiktų apsvarstyti fondo, pagrįsto jūrų pramonės įmonių mokamais mokesčiais, įsteigimą;

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

20. mano, kad reikia išnagrinėti, kiek baudžiamosios atsakomybės nustatymas ES lygmeniu būtų dar viena atgrasomoji priemonė, kurios neapima civilinė atsakomybė ir kurią taikant būtų galima pagerinti aplinkos apsaugą bei saugos priemonių taikymą; todėl palankiai vertina tai, kad ES priėmė Direktyvą 2008/99/EB dėl aplinkos apsaugos pagal baudžiamąją teisę, kuria suderintos baudžiamosios sankcijos už tam tikrus ES aplinkos teisės aktų pažeidimus; tačiau apgailestauja dėl to, kad šios direktyvos taikymo sritis neapima visos Saugos jūroje direktyvoje numatytos veiklos; taip pat apgailestauja, kad nusikalstamų veikų ir minimalių saugos jūroje pažeidimų sankcijų apibrėžtys nėra suderintos visoje ES; ragina Komisiją laiku ir ne vėliau negu 2019 m. liepos 19 d. į Direktyvos dėl aplinkos apsaugos pagal baudžiamąją teisę sritį įtraukti dideles su nafta susijusias avarijas ir Parlamentui pateikti savo pirmąją Saugos jūroje direktyvos įgyvendinimo ataskaitą;
21. ragina Komisiją parengti reikalingus tyrimus, kuriais būtų galima išsiaiškinti ekonominės rizikos grėsmę atskiroms valstybėms narėms ir jų pakrančių zonoms, įvertinant atskirų teritorijų ekonominį ir sektorinį pobūdį, naftos ir dujų operacijų jūroje intensyvumą atskirose teritorijose, sąlygas, kurioms esant vykdoma veikla, klimato veiksnius, pvz., jūrų sroves ir vėjus, taip pat taikomus aplinkosaugos standartus; todėl rekomenduoja sukurti bendrovių uždarymo atvejui skirtus apsaugos ir saugos mechanizmus ir palankiai vertina siūlymą kurti keturių naftos grėžinių uždengimo įrenginių pramonę, kad avarijos atveju išsiliėtų mažiau naftos;
22. ragina atlikti specialų visų Arkties regione, kurio ekosistemos itin pažeidžiamos ir glaudžiai susijusios su pasaulio biosfera, vykdomų operacijų poveikio Arkties aplinkai vertinimą;
23. prašo Komisijos ir valstybių narių svarstyti galimybę parengti papildomas priemones, pagal kurias naftos ir dujų operacijų jūroje sauga būtų veiksmingai užtikrinama prieš įvykstant didelei nelaimei;
24. atsižvelgdamas į tai, ragina Komisiją ir valstybes nares toliau svarstyti tarptautinio sprendimo galimybę turint galvoje, kad nemažai ES veikiančių naftos ir dujų bendrovių vykdo veiklą visame pasaulyje ir kad pasaulinio masto sprendimas užtikrintų vienodas sąlygas visame pasaulyje globaliai, griežčiau kontroliuojant žvalgyimo bendroves už ES ribų; ragina valstybes nares greitai ratifikuoti 2015 m. gruodžio mėn. Paryžiaus susitarimą dėl klimato kaitos;
25. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių vyriausybėms bei parlamentams.
-

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0479

Padėtis Kongo Demokratinėje Respublikoje**2016 m. gruodžio 1 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl padėties Kongo Demokratinėje Respublikoje (2016/3001(RSP))**

(2018/C 224/26)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezolucijas dėl Kongo Demokratinės Respublikos (KDR), ypač į 2016 m. kovo 10 d. rezoliuciją ⁽¹⁾ ir 2016 m. birželio 23 d. rezoliuciją ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į ES delegacijos Kongo Demokratinėi Respublikai pareiškimus dėl žmogaus teisių padėties šalyje, ypač į paskelbtus 2016 m. lapkričio 23 d. ir 2016 m. rugpjūčio 24 d.,
- atsižvelgdamas į 2016 m. birželio 15 d. AKR ir ES jungtinės parlamentinės asamblėjos rezoliuciją dėl padėties prieš rinkimus ir saugumo padėties Kongo Demokratinėje Respublikoje,
- atsižvelgdamas į ES pareiškimus vietos lygiu dėl žmogaus teisių padėties Kongo Demokratinėje Respublikoje (2016 m. birželio 25 d.) ir dėl rinkimų proceso Kongo Demokratinėje Respublikoje po to, kai Kongo Demokratinėje Respublikoje buvo pradėtas nacionalinis dialogas (2016 m. rugpjūčio 2 d. ir 2016 m. rugpjūčio 24 d.),
- atsižvelgdama į 2015 m. liepos 27 d. paskelbtą JT vyriausiojo žmogaus teisių komisaro metinę ataskaitą dėl žmogaus teisių padėties ir Jungtinių Tautų Jungtinio žmogaus teisių biuro veiklos Kongo Demokratinėje Respublikoje,
- atsižvelgdamas į 2016 m. vasario 16 d. ir 2016 m. birželio 5 d. paskelbtus Afrikos Sąjungos, Jungtinių Tautų, Europos Sąjungos ir Tarptautinės Frankofonijos organizacijos bendrą pranešimą spaudai dėl to, kad Kongo Demokratinėi Respublikai būtinas įtraukus politinis dialogas, ir į jų išipareigojimą remti Kongo subjektus, kurie siekia šalyje įtvirtinti demokratiją,
- atsižvelgdamas į Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai atstovo spaudai 2016 m. rugpjūčio 15 d. pareiškimus dėl smurto Kongo Demokratinėje Respublikoje,
- atsižvelgdamas į 2016 m. gegužės 23 d. ir 2016 m. spalio 17 d. ES Tarybos išvadas dėl Kongo Demokratinės Respublikos,
- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezolucijas dėl Kongo Demokratinės Respublikos, visų pirma į Rezoliuciją Nr. 2293 (2016) dėl Kongo Demokratinėi Respublikai taikomų sankcijų režimo atnaujinimo ir Ekspertų grupės įgaliojimų ir Rezoliuciją Nr. 2277 (2016), kuria buvo atnaujinti Jungtinių Tautų Organizacijos stabilizavimo misijos Kongo Demokratinėje Respublikoje (MONUSCO) įgaliojimai,
- atsižvelgdamas į 2016 m. liepos 15 d. ir 2016 m. rugsėjo 21 d. Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos pareiškimus spaudai dėl padėties Kongo Demokratinėje Respublikoje,
- atsižvelgdamas į 2016 m. rugsėjo 20 d. AKR ir ES jungtinės parlamentinės asamblėjos pirmininkų pareiškimą, kuriame raginama laikytis rimties siekiant išspręsti krizę dialogo būdu ir laikantis Konstitucijos,
- atsižvelgdamas į 2000 m. birželio 23 d. pasirašytą ir 2005 m. birželio 25 d. bei 2010 m. birželio 22 d. pakeistą Kotonu partnerystės susitarimą,

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0085.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0290.

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 1981 m. birželio mėn. Afrikos žmogaus ir tautų teisių chartiją,
  - atsižvelgdamas į Afrikos demokratijos, rinkimų ir valdymo chartiją,
  - atsižvelgdamas į 2006 m. vasario 18 d. priimtą Kongo Demokratinės Respublikos Konstituciją,
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 123 straipsnio 2 ir 4 dalis,
- A. kadangi nuo 2001 m. Kongo Demokratinės Respublikos prezidentas yra Joseph Kabila; kadangi Prezidento J. Kabilos kadencija baigiasi 2016 m. gruodžio 20 d. ir kadangi Kongo Demokratinės Respublikos prezidento įgaliojimai konstituciškai apriboti dviem kadencijomis ir kitus prezidento ir parlamento rinkimus iš pradžių buvo numatyta surengti iki 2016 m. pabaigos;
- B. kadangi per pastaruosius dvejus metus Prezidentas J. Kabila naudoja administracines ir technines priemones, siekdami atidėti rinkimus ir likti valdžioje pasibaigus Konstitucijoje nustatytam įgaliojimų laikotarpiui;
- C. kadangi pirmasis bandymas iš dalies pakeisti Kongo Demokratinės Respublikos Konstituciją siekiant leisti Prezidentui J. Kabilai kandiduoti trečiai kadencijai buvo nutrauktas 2015 m. dėl tvirto pilietinės visuomenės pasipriešinimo ir mobilizacijos; kadangi dėl tokių bandymų visoje šalyje auga politinė įtampa, daugėja neramumų ir smurto, be to, atrodo, kad šalis jau atsidūrė su rinkimais susijusioje aklavietėje;
- D. kadangi 2015 m. lapkričio mėn. Prezidentas J. Kabila paskelbė pradedantis nacionalinį dialogą; kadangi vėliau Afrikos Sąjunga paskyrė buvusį Togo Ministrą Pirmininką Edemą Kodjo nacionalinio politinio dialogo tarpininku; kadangi dvi pagrindinės opozicinės grupės atsisakė dalyvauti, jų nuomone, neįtraukiamo ir nedemokratiškame dialoge, taip pat laikydamosi vilkinimo taktikos;
- E. kadangi Afrikos Sąjunga, Jungtinės Tautos, Europos Sąjunga ir Tarptautinė Frankofonijos organizacija drauge pabrėžė, kaip svarbu palaikyti dialogą ir siekti politinių veikėjų susitarimo, kuriuo būtų laikomasi demokratijos ir teisės viršenybės principų, ir primygtinai paragino visus Kongo politinius subjektus visapusiškai bendradarbiauti su Edemu Kodjo;
- F. kadangi 2016 m. spalio 18 d. prezidentas J. Kabila ir dalis opozicijos pasirašė susitarimą dėl prezidento rinkimų nukėlimo į 2018 m. balandžio mėn.; kadangi pagal šiame susitarime numatytas sąlygas prezidentas J. Kabila, kuriam leista pasilikti valdžioje po 2016 m., nauju laikinuoju ministru pirmininku paskyrė opozicijos narį Samy Badibangą ir pavedė jam sudaryti naują vyriausybę;
- G. kadangi nuo 2015 m. sausio mėn. Kongo saugumo ir žvalgybos pareigūnai varžo taikius aktyvistus ir opozicijos bei pilietinės visuomenės narius, kurie priešinasi pastangoms leisti prezidentui J. Kabilai likti valdžioje ilgiau, nei jam leidžiama pagal Konstitucijoje numatytą dviejų kadencijų terminą;
- H. kadangi žmogaus teisių gynėjų grupės ne kartą pranešė apie tai, kad rengiantis rinkimams šalyje blogėja žmogaus teisių, žodžio, susirinkimų ir demonstracijų laisvės padėtis, įskaitant neproporcingos jėgos naudojimą prieš taikius protestuotojus, žurnalistus, politinius lyderius ir kitus asmenis;
- I. kadangi vis didėjantis smurtas ir daugėjantys žmogaus teisių ir tarptautinės teisės pažeidimai, ypač tikslinės akcijos ir savavališki suėmimai, daro neigiamą poveikį pastangoms reguliuoti ir stabilizuoti padėtį KDR;
- J. kadangi, visų pirma, pranešta, kad per 2016 m. rugsėjo 19–20 d. Kinšasoje vykusias demonstracijas žuvo daugiau nei 50 žmonių ir daug kitų dingo; kadangi judėjimų LUCHA ir „Filimbi“ nariai vis dar yra neteisėtai kalinami; kadangi žiniasklaidos priemonės, kaip antai „Radio France Internationale“ (RFI) ar „Radio Okapi“, uždarytos arba jų transliacijos slopinamos; kadangi, remiantis JT Jungtinio žmogaus teisių biuro pranešimu, pranešta apie 422 žmogaus teisių pažeidimus, kuriuos per 2016 m. rugsėjo 19–21 d. demonstracijas įvykdė policijos pareigūnai ir saugumo pajėgos;

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

- K. kadangi humanitarinės pagalbos organizacijos mano, jog dėl politinio nestabilumo šalyje išsivysta chaosas, o jos gyventojai, jau nusilpę per įvairias ankstesnes ir dabartines krizes, grimzta į ypač didelį skurdą ir nesaugumą – šiuo metu pagalba maisto srityje reikalinga 5 mln. asmenų;
- L. kadangi Europos Sąjunga pabrėžė, kad bet koks sprendimas atidėti rinkimus privalo būti priimtas iki prezidento J. Kabilos kadencijos pabaigos 2016 m. gruodžio mėn., vykdant įtraukų, nešališką ir skaidrų politinį Kongo suinteresuotųjų subjektų dialogą;
- M. kadangi 2014–2020 m. KDR nacionalinėje orientacinėje programoje, kuriai finansuoti pagal 11-ąją Europos plėtros fondą skirta 620 mln. EUR, pirmenybė teikiama valdymo ir teisinės valstybės principų stiprinimui, be kita ko, teisminių institucijų, policijos ir kariuomenės reformoms;
1. laiko smerktina tai, kad per pastarąsias kelias savaites vykusias demonstracijas žuvo žmonės, ir reiškia giliausią užuojautą aukų šeimoms ir KDR gyventojams;
  2. yra labai susirūpinęs, kad KDR dėl įtemptos priešrinkiminės padėties vis didėja nestabilumas; primena KDR valdžios institucijoms ir, visų pirma, jos prezidentui, kad jie atsakingi už visoje šalies teritorijoje gyvenančių piliečių apsaugą, ypač už jų apsaugą nuo piktnaudžiavimo ir nusikaltimų, ir už užduotį valdyti kuo griežčiausiai laikantis teisinės valstybės principo;
  3. apgailestauja dėl to, kad vyriausybei ir Nepriklausomai nacionalinei rinkimų komisijai (NNRK) nepavyko surengti prezidento rinkimų per Konstitucijoje nustatytą terminą; dar kartą ragina sėkmingai ir laiku surengti rinkimus, visapusiškai laikantis Kongo konstitucijos ir Afrikos demokratijos, rinkimų ir valdymo chartijos, ir primygtinai primena Kongo vyriausybės atsakomybę kiek įmanoma greičiau užtikrinti skaidriems, patikimiems ir įtraukiamiems rinkimams palankią aplinką;
  4. primena KDR pagal Kotonu susitarimą prisiimtus išpareigojimus laikytis demokratijos, teisinės valstybės ir žmogaus teisių principų, kurie apima saviraiškos ir žiniasklaidos laisvę, gerą valdymą ir politinių pareigų vykdymo skaidrumą; pažymi, kad nevyksta dialogas su KDR valdžios institucijomis vadovaujantis Kotonu susitarimo 8 straipsniu, siekiant, kad būtų galutinai išaiškintas rinkimų procesas;
  5. ragina ES skubiau imtis konkrečių veiksmų ir nedelsiant pradėti procedūrą pagal Kotonu susitarimo 96 straipsnį, patvirtinti tikslines sankcijas, įskaitant draudimą išduoti vizas ir turto išaldymą, kurios būtų taikomos vyresniesiems pareigūnams ir ginkluotųjų pajėgų atstovams, atsakingiems už smurtinių demonstracijų malšinimą ir politinę aklavietę, kuri trukdo taikiam ir konstituciniam valdžios perdavimui, visų pirma Kalevui Mutondui, generolui majorui Johnui Numbi, generolui Ilungai Kampete, generolui majorui Gabrieliui Amisi Kumbai ir generolui Célestinui Kanyamai;
  6. ragina visus politinius veikėjus pradėti taikų ir konstruktyvų dialogą, kad būtų užkirstas kelias dabartinei politinei krizei gilėti ir ragina susilaikyti nuo tolesnio smurto ir provokacijų; palankiai vertina Kongo nacionalinės vyskupų konferencijos (CENCO) pastangas parengti platesnio masto bendrą sutarimą dėl politinio pereinamojo proceso; ragina valdžios institucijas ir opoziciją susilaikyti nuo bet kokių veiksmų ar pareiškimų, kurie galėtų dar labiau prisidėti prie neramumų plitimo; tuo pat metu pripažįsta, kad reikalingas pereinamasis laikotarpis, per kurį prezidento pareigos gali būti vykdomos tik prižiūrint pereinamojo laikotarpio tarybai, kurioje opozicija vaidins svarbų vaidmenį;
  7. reiškia didelį susirūpinimą dėl blogėjančios žmogaus teisių padėties ir vis didėjančių politinės erdvės apribojimų KDR, visų pirma dėl siekio naudotis teismų sistema ir smurto bei bauginimo, kurį patiria žmogaus teisių gynėjai, politiniai oponentai ir žurnalistai; ragina nedelsiant ir be jokių sąlygų paleisti visus politinius kalinius; ragina valdžios institucijas nedelsiant panaikinti žiniasklaidai taikomus apribojimus;
  8. ir toliau yra labai susirūpinęs dėl Nepriklausomos nacionalinės rinkimų komisijos (NNRK) vaidmens veiksmingumo, nuo kurio dideliu mastu priklausys rinkimų proceso teisėtumas; primena, kad NNRK turėtų būti nešališka ir įtrauki institucija, turinti pakankamai išteklių išsamiam ir skaidriam procesui įgyvendinti;

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

9. ragina atlikti visapusišką, išsamų ir skaidrų tyrimą dėl įtariamų žmogaus teisių pažeidimų per protestus, siekiant nustatyti kaltus asmenis ir patraukti juos atsakomybėn;
  10. ragina ES delegaciją toliau atidžiai stebėti įvykius KDR ir imtis visų tinkamų veiksmų ir priemonių siekiant paremti žmogaus teisių gynėjus ir demokratinius judėjimus; ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę išnagrinėti galimybę padidinti ES delegacijos tarpininkavimo pajėgumus siekiant bendradarbiauti su Afrikos Sąjunga, kad būtų remiamas įtraukėsnis politinis dialogas ir užkirstas kelias vis labiau gilėjančiai politinei krizei ir tolesniam smurtui;
  11. ragina labiau įtraukti Afrikos Sąjungą, užtikrinant visapusišką pagarbą Kongo konstitucijai; ragina palaikyti nuolatinį dialogą tarp Didžiųjų ežerų regiono šalių siekiant užkirsti kelią bet kokiam tolesniam destabilizavimui; šiuo atžvilgiu palankiai vertina tai, kad 2016 m. spalio mėn. Luandoje buvo surengta tarptautinė Didžiųjų ežerų regiono konferencija dėl padėties KDR vertinimo;
  12. primena, kad taika ir saugumas yra būtinos sėkmingų rinkimų ir stabilios politinės aplinkos sąlygos; šiuo atžvilgiu palankiai vertina atnaujintus MONUSCO įgaliojimus ir stipresnes jo galias saugant piliečius ir užtikrinant žmogaus teisių laikymąsi per rinkimus;
  13. pakartoja savo gilų susirūpinimą dėl nerimą keliančios humanitarinės padėties KDR; ragina ES ir jos valstybes nares toliau padėti KDR gyventojams, kad būtų pagerintos labiausiai pažeidžiamų asmenų grupių gyvenimo sąlygos ir būtų sprendžiamos problemos, susijusios su perkėlimo, aprūpinimo maistu problemų ir gaivalinių nelaimių padariniais;
  14. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, KDR vyriausybei ir parlamentui, Afrikos Sąjungai, AKR ir ES ministrų tarybai, JT generaliniam sekretoriui ir JT Žmogaus teisių tarybai.
-

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0480

Prieiga prie energijos išteklių besivystančiose šalyse**2016 m. gruodžio 1 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl prieigos prie energijos išteklių besivystančiose šalyse (2016/2885(RSP))**

(2018/C 224/27)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į darnaus vystymosi tikslus (DVT), ypač į DVT Nr. 7 dėl prieigos prie energijos išteklių ir DVT Nr. 12 ir 13, atitinkamai, dėl tvaraus vartojimo ir gamybos ir dėl klimato kaitos,
- atsižvelgdamas į 2011 m. JT pradėtą įgyvendinti iniciatyvą „Tvari energija visiems“ (SE4ALL),
- atsižvelgdamas į Komisijos 2012 m. pradėtą įgyvendinti iniciatyvą „Energetinis vystymasis“, kuria siekiama iki 2030 m. besivystančiose šalyse suteikti prieigą prie tvarios energijos išteklių dar 500 mln. žmonių,
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 208 straipsnį, kuriame nustatoma, kad pagrindinis ES vystymosi politikos pagrindinis tikslas yra sumažinti, o ilginiui ir panaikinti skurdą,
- atsižvelgdamas į SESV 191 straipsnį ir ES klimato politiką,
- atsižvelgdamas 2014 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 233/2014, kuriuo nustatoma vystomojo bendradarbiavimo finansavimo priemonė ⁽¹⁾ (VBP) ir ypač į jo I priedą, į kurį įtrauktos nuostatos dėl tvarios energijos įgyvendinant geografines programas, ir jo II priedą, kurį įtrauktos nuostatos dėl VBP visuotinių viešųjų gėrybių ir uždavinių teminės programos tvarios energijos aspekto,
- atsižvelgdamas į atitinkamus VBP ir Europos plėtros fondo (EPF) programavimo dokumentus, įskaitant nacionalines orientacines programas, kurios apima pagrindinį energetikos sektorių, ir metines veiksmų programas, kuriomis įgyvendinamos šios nacionalinės orientacinės programos,
- atsižvelgdamas į 2014 m. Afrikos švarios energijos koridoriaus iniciatyvą, kuria siekiama skatinti sparčiau diegti atsinaujinančiąją energiją Afrikoje ir sumažinti išmetamą anglies dioksido kiekį bei priklausomybę nuo importuoto iškastinio kuro;
- atsižvelgdamas į savo atitinkamų VBP ir EPF programavimo dokumentų projektų tikrinimą prieš tai, kai juos patvirtina VBP ir EPF komitetai,
- atsižvelgdamas į 2015 m. gruodžio mėn. Paryžiuje vykusią 21-ąją Jungtinių Tautų bendrosios klimato kaitos konvencijos (JTBBKKK) šalių konferenciją (COP 21) ir į tai, kad buvo priimtas Paryžiaus susitarimas – pirmasis visuotinis teisiškai privalomas pasaulinis susitarimas dėl klimato,
- atsižvelgdamas į JT bendrosios klimato kaitos konvencijos (JTBBKKK) 22-ąją šalių konferenciją (COP 22), įvykusią 2016 m. lapkričio 7–18 d. Marakeše,

⁽¹⁾ OL L 77, 2014 3 15, p. 44.

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į vykstant Jungtinių Tautų Asamblėjai Niujorke 2016 m. rugsėjo 21 d. įvykusį aukšto lygio susitikimą atsinaujinančiosios energijos iniciatyvos bei ES ir AS partnerystės klausimais, kuriam pirmininkavo Afrikos Sąjungos pirmininkas Idriss Déby, Gvinėjos Respublikos prezidentas Alpha Condé, Afrikos Sąjungos komisijos pirmininkė Nkosazana Dlamini-Zuma, Afrikos plėtros banko pirmininkas Akinwumi Adesina ir kuriame dalyvavo Europos Sąjungos atstovai – Tarptautinio bendradarbiavimo ir vystymosi GD generalinis direktorius Stefano Manservigi bei Energetikos ir klimato kaitos C6 skyriaus vadovo pavaduotojas Felice Zaccheo, taip pat Prancūzijos ekologijos, darnaus vystymosi ir energetikos ministrė Ségolène Royal,
  - atsižvelgdamas į 2000 m. lapkričio 16 d. Pasaulinės užtvankų komisijos ataskaitą „Nauja sprendimų priėmimo struktūra“ (angl. „A new framework for decision-making“),
  - atsižvelgdamas į savo 2011 m. rugsėjo 27 d. rezoliuciją dėl besivystančių šalių užtvankų infrastruktūros gerinimo finansavimo ⁽¹⁾, 2012 m. vasario 2 d. rezoliuciją dėl ES vystomojo bendradarbiavimo remiant siekį iki 2030 m. visiems sudaryti galimybes naudotis energijos ištekliais ⁽²⁾ ir 2012 m. birželio 12 d. rezoliuciją dėl bendradarbiavimo su užsienio partneriais energetikos politikos klausimais „Strateginis požiūris siekiant saugaus, tvaraus ir konkurencingo energijos tiekimo“ ⁽³⁾,
  - 2015 m. spalio 6 d. Europos Audito Rūmų specialioji ataskaita Nr. 15/2015 „Pagal AKR-ES energetikos priemonę Rytų Afrikai teikiama parama atsinaujinančiosios energijos srityje“,
  - atsižvelgdamas į klausimą Komisijai dėl prieigos prie energijos išteklių besivystančiose šalyse (O-000134/2016 – B8-1809/2016),
  - atsižvelgdamas į Vystymosi komiteto pasiūlymą dėl rezoliucijos,
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 128 straipsnio 5 dalį ir 123 straipsnio 2 dalį,
- A. kadangi tvari prieiga prie įperkamu, patikimų ir saugių energijos išteklių yra nepaprastai svarbi siekiant patenkinti pagrindinius žmonių poreikius ir paisyti jų teisių, įskaitant prieigą prie švaraus vandens, sanitarijos įrenginių, saugios ir patikimos aplinkos, sveikatos priežiūros, šildymo ir švietimo paslaugų, ir būtina siekiant vykdyti iš esmės visų rūšių ekonomikos veiklą, ji taip pat yra pagrindinė varomoji vystymosi jėga; kadangi taip pat esama geopolitinių prieigos prie energijos išteklių aspektų ir kadangi energetikos problemos gali tapti konfliktus skatinančiais veiksniais;
- B. kadangi 1,2 mlrd. žmonių neturi prieigos prie elektros, o dar didesniai skaičiai žmonių ši prieiga yra nepatikima; kadangi pusė žmonių, neturinčių prieigos prie elektros, gyvena Afrikoje; kadangi šis skaičius auga, nes šiame žemyne gyventojų skaičius didėja greičiau nei plečiama prieiga prie energijos išteklių;
- C. kadangi prieigos prie elektros požiūriu Užsachario Afrikos padėtis yra blogiausia pasaulyje, tačiau dėl to, kad šio regiono elektros energijos sektorius vystosi, tikėtina, kad 2040 m. Užsachario Afrika vartos tiek pat energijos, kiek jos 2010 m. suvartojo Indija ir Lotynų Amerika kartu paėmus;
- D. kadangi daugiau kaip 70 proc. visos Afrikos suvartojamos energijos yra atsinaujinančioji energija, tačiau beveik visa ji gaunama tradiciniais biomasės naudojimo būdais; kadangi ir toliau išlieka didžiulės galimybės ištraukti kitus išteklius, visų pirma saulės ir vėjo energijos srityje;
- E. kadangi demografinės tendencijos Afrikoje turės didelį poveikį žemės naudojimo augalų auginimui reikalavimams, taip pat malkinei medienai;
- F. kadangi beveik 20 proc. viso išmetamo CO₂ kiekio susidaro dėl pasaulinio miškų naikinimo; kadangi dėl didelės priklausomybės nuo tradicinės biomasės ir neefektyvių viryklių keliamas pavojus daugelio Afrikos žemyno regionų miškams ir krūmynais apaugusioms žemėms;

⁽¹⁾ OL C 56 E, 2013 2 26, p. 67.

⁽²⁾ OL C 239 E, 2013 8 20, p. 83.

⁽³⁾ OL C 332 E, 2013 11 15, p. 28.

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

- G. kadangi 2,3 mlrd. žmonių gamindami maistą naudoja tradicinę biomasę, pvz., medžio anglis, ir tai dažnai turi didelių neigiamų padarinių sveikatai ir aplinkai; kadangi neproporcinga tokių medžiagų naudojimo naštos dalis tenka moterims, įskaitant medienos rinkimą kurui, ir tai gali pareikalauti daug laiko ir kelti grėsmę jų saugumui; kadangi naudojant patobulintas virykles reikia mažiau laiko ir pastangų maistui paruošti;
- H. kadangi Afrika yra ir didžiausią atsinaujinančiosios energijos potencialą planetoje turintis žemynas, ir labiausiai atsiliekantis žemynas elektrifikavimo požiūriu;
- I. kadangi energijos nepriteklūs labiausiai paplitęs kaimo vietovėse, tačiau prieiga prie energijos išteklių besiplečiančiose sparčiai augančių miestų teritorijose taip pat yra didžiulis iššūkis, turint mintyje geografines sąlygas, ryšį ir infrastruktūros trūkumą, ir kadangi skurdžiausiose Afrikos šalyse sąskaitos už elektros energiją didžiausios;
- J. kadangi gyvybiškai svarbu užtikrinti, kad dar jaunos kaimo elektrifikavimo rinkos būtų toliau plėtojamos, kol taps brandžios ir autonomiškos, ir toliau remti programas, pagal kurias dėmesys skiriamas atsinaujinančiosios energijos, energijos vartojimo efektyvumo, mažos galios ir decentralizuotos energijos gamybos sprendimams;
- K. kadangi energijos nepritekliui būdingas ir lyčių aspektas; kadangi energijos nepritekliaus pasekmės sunkesnės moterims;
- L. kadangi prieigos prie įperkamu, patikimų, tvarių ir modernių energijos išteklių užtikrinimas visiems iki 2030 m. yra visuotinis darnaus vystymosi tikslas Nr. 7; kadangi norint vykdyti klimato politikos įsipareigojimus taip reikia energingų ir apgalvotų pastangų energetikos srityje ir kadangi dėl to Afrikai kyla dvigubas iššūkis – jai reikia iš esmės padidinti piliečių prieigą prie pagrindinių elektros energijos paslaugų ir tuo pačiu metu laikytis savo įsipareigojimų pagal klimato susitarimą;
- M. kadangi Jungtinių Tautų aplinkos programos ataskaitoje „Pasaulinės investavimo į atsinaujinančiąją energiją tendencijos 2016 m.“ (angl. „Global Trends in Renewable Energy Investment 2016“) nurodoma, kad 2015-aisiais metinės investicijos į naujus atsinaujinančiosios energijos pajėgumus daugiau kaip dvigubai viršijo investicijas į anglimis ir dujomis kūrenamas elektrines; kadangi 2015 m. atsinaujinančiosios energijos rinkoje dominavo fotovoltinių technologijų saulės energija ir vėjo energija; ir kadangi 2015 m. pirmą kartą investicijų į atsinaujinančiuosius energijos išteklius dalis besivystančiose šalyse buvo didesnė nei išsivysčiusiose šalyse;
- N. kadangi 2000 m. lapkričio 16 d. Pasaulinės užtvankų komisijos ataskaitos išvadose nurodoma, kad, nors ir buvo naudojamos didelės užtvankos, nebuvo pagaminta tiek elektros energijos, patiekta tiek vandens, nebuvo taip valdoma potvynio žala, kaip tikėtasi, šios užtvankos turėjo didelį socialinį ir aplinkosauginį poveikį, o pastangos šį poveikį sušvelninti dažniausiai buvo nesėkmingos;
- O. kadangi tikslas užtikrinti visuotinę prieigą prie energijos išteklių yra susijęs su tikslu užtikrinti teisingumą klimato srityje;
- P. kadangi teisingumas klimato srityje susieja žmogaus teises ir vystymąsi, kad būtų laikomasi požiūrio, kurio pagrindas – žmogus, išsaugotos labiausiai pažeidžiamų asmenų teisės ir lygiai bei sąžiningai dalijamasi klimato kaitos našta ir nauda, taip pat jos poveikiu;
- Q. kadangi nepastovūs klimato srities finansavimo srutai ir su klimato kaita susijusių technologijų perdavimas gali kelti pavojų Afrikos lyderių pasiryžimui plėtoti atsinaujinančiąją energiją, kad būtų įvykdyta žemyno industrializacijos darbotvarkė;
- R. kadangi Paryžiaus susitarime pabrėžiama, kad reikia užtikrinti galimybę visiems naudotis tvaria energija besivystančiose šalyse, ypač Afrikoje, skatinant plėtoti atsinaujinančiąją energiją;

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

- S. kadangi yra gausių įrodymų ir plačiu mastu sutariama dėl to, kad mažo masto decentralizuota atsinaujinančiosios energijos gamyba ir vietos tinklai bei nuo tinklų nepriklausomi sprendimai dažnai yra patys veiksmingiausi ir kad jais paprastai labiausiai prisidedama prie bendros vystymosi pažangos ir labiausiai sumažinamas neigiamas poveikis aplinkai ar jo išvengiama;
- T. kadangi VBP reglamente kreipiamas didelis dėmesys į atsinaujinančiosios energijos vietos gamybą ir VBP ir EPF programos bei projektai energijos srityje turėtų būti parengti taip, kad būtų atspindimas decentralizuotos atsinaujinančiosios energijos gamybos naudos suvokimas;
- U. kadangi ES parama vystymuisi energijos srityje nepaprastai išaugo ir planuojama, kad šios išlaidos 2014–2020 m. laikotarpiu pasieks 3,5 mlrd. EUR; kadangi 30 nacionalinių orientacinių programų, kurių pusę sudaro Afrikos šalių programos, apima pagrindinį energetikos sektorių;
- V. kadangi 2005 m. birželio mėn. sukurta AKR ir ES energetikos priemone siekiama skatinti skurdžiai gyvenančių kaimo ir priemiesčių vietovių gyventojų prieigą prie modernių energetikos paslaugų ir skiriama daug dėmesio Užsachario Afrikai ir atsinaujinančiajai energijai; kadangi susijusioje ES Audito Rūmų specialiojoje ataskaitoje Nr. 15/2015 Komisijai pateikiama nemažai rekomendacijų dėl griežtesnio projektų atrinkimo, jų stebėjimo gerinimo ir jų tvarumo perspektyvų didinimo;
- W. kadangi neseniai pradėta įgyvendinti ES elektrifikavimo finansavimo iniciatyva (angl. ElectriFI) ir kadangi kiti finansavimo susitarimai apima priemones, kurias taikant galima derinti ES dotacijas ir viešųjų bei privačiųjų finansuotojų paskolas ar nuosavą kapitalą (dotacijų ir paskolų derinimo priemonės) įvairiose pasaulio dalyse, taip pat vykdoma Europos investicijų banko veikla energijos srityje pagal jo išorės skolinimo įgaliojimą ir ES ir Afrikos infrastruktūros patikos fondo operacijos energijos sektoriuje;
- X. kadangi norint pasiekti DVT Nr. 7 būtina užtikrinti didesnę privačiųjų investicijų įnašą; kadangi bet koks sprendimas skatinti besivystančiose šalyse naudoti viešojo ir privačiojo sektorių partnerystę taikant derinimą turėtų būti priimamas remiantis išsamiu šių mechanizmų vertinimu ir praeityje įgyta patirtimi; kadangi bet kuriomis aplinkybėmis reikėtų vengti dotacijų įnašų jau komerciniu požiūriu perspektyviems projektams;
- Y. kadangi prioritetas turi būti teikiamas specializuotų ir itin specializuotų vietos darbuotojų mokymui siekiant užtikrinti prieigą prie energijos išteklių besivystančiose šalyse ir kadangi tam turi būti skiriama esminė finansavimo dalis;
- Z. kadangi pasaulinės iškastiniam kurui skiriamos subsidijos sudaro 500 mlrd. JAV dolerių per metus, lemia didesnę, o ne mažesnę išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį ir paprastai neša daugiau naudos gana pasiturintiems, o ne skurstantiems asmenims; kadangi šios subsidijos turėtų būti laipsniškai panaikintos, o tai darydamos vyriausybės galėtų atlaisvinti dideles lėšų sumas, kurios būtų naudojamos daug efektyvesnei socialinei politikai įgyvendinti ir priegai prie įperkamu, patikimų, tvarių ir modernių energijos išteklių išplėsti, taip pat nelygybei mažinti ir gyvenimo kokybei gerinti;
1. primena, kad prieiga prie energijos išteklių spartina vystymąsi; atkreipia dėmesį į energijos nepritekliaus besivystančiose šalyse mastą ir padarinius ir į ES aktyvų dalyvavimą dedant pastangas sumažinti šį nepriteklių; pabrėžia, kad paveiktų šalių vyriausybės, pilietinė visuomenė ir kiti suinteresuotosios šalys bei tarptautiniai partneriai turi imtis tvirtų ir suderintų veiksmų siekiant sumažinti energijos nepriteklių ir pasiekti DVT Nr. 7, o tam reikia ypatingų pastangų atokiose kaimo vietovėse, ypač regionuose, kuriuose nėra elektros energijos tinklų; primena, kad klimato kaitos ir prekybos politika turėtų remti viena kitą siekiant darnaus vystymosi ir skurdo panaikinimo tikslų pagal Darbotvarkę iki 2030 m. ir Paryžiaus susitarimą;
  2. pabrėžia, kad energetika ir galimos saugumo problemos yra labai susijusios, ir mano, kad energetikos valdymas, nors jį ir sunku įgyvendinti, yra itin svarbus ekonominiam ir žmogiškajam besivystančių šalių vystymuisi;
  3. pažymi, kad elektrifikavimas priklauso nuo valdžios institucijų paramos, o ji, savo ruožtu, priklauso nuo patikimo energijos skirstymo paslaugų valdymo ir nuo to, kaip valstybės geba atlikti savo valstybines funkcijas;

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

4. ragina ES į visas energetikos politikos priemones įtraukti lyčių aspektą dėmesį skiriant specialiąjį poreikių turinčioms moterims;
5. remia Komisijos iniciatyvą „Energetinis vystymasis“, kuria siekiama iki 2030 m. suteikti prieigą prie tvarios energijos išteklių dar 500 mln. žmonių besivystančiose šalyse pasitelkiant tokius programų elementus kaip techninės pagalbos priemonės sukūrimas, ES ekspertų subūrimas siekiant plėsti technines žinias besivystančiose šalyse ir skatinti gebėjimų stiprinimą ir technologijų perdavimą; pabrėžia energijos kaip daugelio kitų sričių, tokių kaip sveikatos, švietimo, švaraus vandens, žemės ūkio, taip pat telekomunikacijų ir interneto ryšio, varomosios jėgos vaidmenį; pabrėžia, kad iniciatyva „Energetinis vystymasis“ turi būti visapusiškai suderinta su Lisabonos sutartyje išdėstytais ES vystymosi politikos tikslais;
6. mano, kad VBP reglamente numatytos atitinkamos nuostatos, kurias bendru sprendimu priėmė Parlamentas ir Taryba, nors ir glaustos, yra tvirtas pagrindas siekiant teikti ES paramą vystymuisi energijos srityje; primena, kad šiomis nuostatomis dėmesys sutelkiamas į prieigą prie energijos išteklių ir pabrėžiama vietos ir regioninės atsinaujinančiosios energijos svarba, taip pat tai, kad reikia užtikrinti prieigą atokiuose regionuose gyvenantiems skurstantiems žmonėms;
7. palankiai vertina ElectricFI, pagal kurią numatoma lanksti ir integracinė struktūra, leidžianti dalyvauti įvairiems partneriams, kaip antai privačiajam sektoriui, viešojo sektoriaus institucijoms ir vietos valdžios institucijoms, kurios gali gauti vienodo masto naudos tomis pačiomis rinka grindžiamomis sąlygomis tinkamai atsižvelgiant į kiekvienos tikslinės šalies (regiono) poreikius ir galimybes; primena, kad partnerių iš vietos privačiojo sektoriaus ir pilietinės visuomenės dalyvavimas padės didinti vykdomų veiksmų efektyvumą ir atsakomybę už juos;
8. ragina Komisiją savo interneto svetainėje reguliariai pranešti, kokia pažanga padaryta siekiant jos iniciatyvos „Energetinis vystymasis“ tikslo, ir patikslinti, kokia viso energijos finansavimo besivystančiose šalyse dalis skirta atsinaujinančiajai energijai, atokiems regionams, darbuotojų mokymui, vietos praktinei patirčiai ir įgūdžiams įgyti, vietos ir nuo tinklų nepriklausantiems sprendimams, taip pat glaustai, bet kuo tiksliau apibrėžti įvairių suinteresuotųjų šalių dalyvavimą baigtoje ir vykdomoje veikloje;
9. atkreipia dėmesį į didelį atsinaujinančiųjų energijos išteklių potencialą Afrikoje saulės ir vėjo energijos gamybos srityje siekiant visiems užtikrinti prieigą prie energijos išteklių, ypač kaimo vietovėse; pažymi, kad fotovoltinės įrangos kaina daro esminę įtaką faktiniam saulės potencialo išnaudojimui Afrikoje, todėl primygtinai ragina ES ir jos valstybes narsiai palaikyti technologijų perdavimą siekiant jas diegti besivystančiose šalyse;
10. pažymi, kad Afrika turi apie 10 proc. teorinio pasaulio vandens energijos potencialo; primena, kad visuotinis atšilimas turės įtakos krituliams ir todėl kels vis didesnes problemas, susijusias su prieiga prie vandens ir apsirūpinimo maistu saugumu; taip pat primena, kad Pasaulinė užtvankų komisija pažymėjo, jog labai tikėtina, kad skurdo kamuojamoms, kitoms pažeidžiamoms grupėms ir ateities kartoms gali tekti neproporcingai didelę didelių užtvankų projektų socialinę ir aplinkosauginę naštą, už tai negaunant atitinkamos ekonominės naudos dalies; kartoja, kad mažos hidroenergetikos užtvankos tausesnės ir ekonomiškesnės negu stambios hidroenergetikos užtvankos;
11. rekomenduoja, kad finansavimo agentūros (dvišalės paramos agentūros, daugiašaliai plėtos bankai, eksporto kreditų agentūros ir EIB) užtikrintų, jog visi užtvankų projektai, kuriems patvirtintas finansavimas, atitiktų Pasaulinės užtvankų komisijos gaires dėl užtvankų; visų pirma pažymi, kad planuojant užtvankas turėtų būti atliktas vertinimas atsižvelgiant į penkis kriterijus: teisingumą, veiksmingumą, dalyvaujamojų sprendimų priėmimą, tvarumą ir atskaitomybę; ypač primena, kad ten, kur projektai turi poveikio čiabuviams ir gentims, tokie procesai turi būti vykdomi gavus jų laisvą išankstinį pritarimą, joms suteikus reikiamą informaciją;
12. primena, kad bioenergetika yra kompleksinis energijos išteklius, susijęs su žemės ūkiu, miškininkyste, pramone ir veikiančiomis ekosistemomis ir biologinė įvairovė; visų pirma pažymi, kad biomasės plėtojimas energijos gamybos tikslais kelia naujų grėsmių, pvz., susijusių su apsirūpinimo maistu saugumu, žemės valdymo saugumu, miškų naikinimu ir žemės blogėjimu; primena, kad taip pat reikėtų atsižvelgti į bioenergetikos vandens naudojimo rodiklį, nes daugelyje Afrikos dalių jau trūksta vandens, o apie trečdalis Afrikos auginimui tinkamos teritorijos jau priskiriama sausringajai zonai; todėl pabrėžia, kad ES ir besivystančiose šalyse būtina parengti griežtus ir privalomus biomasės gamybai taikomus aplinkos ir socialinio tvarumo kriterijus, kad energetika pasiektų DVT Nr. 7;

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

13. pabrėžia būtinybę remti itin veiksmingas virykles ir pereiti prie modernaus maisto ruošimo kuro siekiant imtis veiksmų, nukreiptų prieš spartų medienos išteklių eikvojimą;
  14. atsižvelgdamas į įvairias tarptautiniu lygmeniu įgyvendinamas iniciatyvas, yra paskatintas skatinti tvarią prieigą prie energijos išteklių besivystančiose šalyse, ypač Afrikoje, tačiau primygtinai teigia, kad jas būtina geriau koordinuoti siekiant didesnio veiksmingumo; ragina ES ir jos valstybes nares teikti paramą ir techninę pagalbą įgyvendinant Afrikos švarios energijos koridoriaus iniciatyvos veiksmų planą, šia iniciatyva siekiama iki 2030 m. pusę viso elektros energijos poreikio patenkinti naudojant švarius vietinius ekonomiškai efektyvius atnaujinančiuosius energijos išteklius ir taip sumažinti išmetamą anglies dioksido kiekį; ragina finansavimo organus, privatųjį sektorių ir besivystančių šalių vyriausybes glaudžiai bendradarbiauti, kad tikslai būtų greičiau pasiekti; pabrėžia, kad būtina turėti paramą priežiūrai ir pakankamai galimybių pasinaudoti atsarginių dalių tiekimu bei vietoje mokymus išėjusių techninių ekspertų;
  15. pritaria tam, kad būtų naudojamas dotacijų ir paskolų derinimas tais atvejais, kai tai yra veiksmingiausias paramos vystymuisi lėšų panaudojimas siekiant DVT Nr. 7, kai dėmesys skiriamas mažo masto projektams ir kai iš dalyvaujančių įmonių reikalaujama prisiimti įmonių socialinę atsakomybę; ragina Komisiją atidžiai atsižvelgti ir neskirti lėšų tiems projektams, kurie būtų perspektyvūs ir be šių lėšų, net jeigu privatusis investuotojas prašo jas suteikti; laikosi nuomonės, kad vystymosi veiksmingumo principų turi būti laikomasi ir vykdant dotacijų ir paskolų derinimo operacijas, ir pažymi, kad suderinimas su šalių paramos gavėjų vystymosi planais, plataus masto suinteresuotųjų šalių dalyvavimas, skaidrumas ir atskaitomybė, koordinavimas ir veiksmingumas, taip pat išmatuojami ir apčiuopiami rezultatai yra svarbūs aspektai;
  16. ragina laipsniškai panaikinti subsidijas iškastiniam kurui ir skatina skirti tokiu būdu atlaisvintas lėšas efektyviai socialinei politikai ir veiksams, skirtiems energijos nepritekliui šalinti besivystančiose šalyse;
  17. pabrėžia, kad vienintelis pagrindinis ES veiksmų sėkmės įvertinimas yra tai, kiek jais prisidedama siekiant tikslo užtikrinti visuotinę prieigą prie energijos išteklių išmetant kuo mažesnę šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, atsižvelgiant į bendrą, bet diferencijuotą įsipareigojimą;
  18. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, Jungtinių Tautų Generaliniam Sekretoriui ir Afrikos, Karibų ir Ramiojo vandenyno valstybių grupės Generaliniam Sekretoriui.
-

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0481

Europos mokėjimo įsakymo procedūros taikymas**2016 m. gruodžio 1 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos mokėjimo įsakymo procedūros taikymo (2016/2011(INI))**

(2018/C 224/28)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos Žaliąją knygą dėl Europos mokėjimo įsakymo procedūros ir priemonių, skirtų bylų dėl nedidelių sumų reikalavimų nagrinėjimui supaprastinti ir pagreitinti (COM(2002)0746),
  - atsižvelgdamas į 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1896/2006, nustatantį Europos mokėjimo įsakymo procedūrą ⁽¹⁾,
  - atsižvelgdamas į 2012 m. spalio 4 d. Komisijos reglamentą (ES) Nr. 936/2012, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1896/2006, nustatančio Europos mokėjimo įsakymo procedūrą, priedai ⁽²⁾,
  - atsižvelgdamas į Komisijos ataskaitą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1896/2006, nustatančio Europos mokėjimo įsakymo procedūrą, taikymo (COM(2015)0495),
  - atsižvelgdamas į Europos Parlamento tyrimų tarnybos atliktą įgyvendinimo ES lygmeniu vertinimą „Europos mokėjimo įsakymo procedūra“,
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
  - atsižvelgdamas į Teisės reikalų komiteto pranešimą (A8-0299/2016),
- A. kadangi Komisija pagal Reglamento (EB) Nr. 1896/2006 32 straipsnį pateikė savo ataskaitą, kurioje apžvelgiamas Europos mokėjimo įsakymo procedūros veikimas;
- B. kadangi ataskaita vėlavo beveik dviem metais ir joje nepateikiamas, kaip reikalaujama, išsamus ir atnaujintas poveikio kiekvienoje valstybėje narėje vertinimas, kuriame būtų apžvelgtos skirtingos teisės nuostatos visose valstybėse narėse ir jų sąveikumas, o tik neišsamūs statistinių duomenų lentelė su daugiausia 2012 m. informacija; kadangi Europos mokėjimo įsakymas yra neprivaloma procedūra, kurią tarpvalstybinėse bylose galima taikyti kaip vidaus mokėjimo įsakymų alternatyvą;
- C. kadangi ši procedūra buvo sukurta siekiant sudaryti sąlygas greitai, palengvintai ir nebrangiai atgauti aiškių fiksuoto dydžio skolų, kurių išmokėjimo terminas pasibaigęs ir kurių atsakovas neginčija, sumas; ir kadangi, remiantis statistiniais duomenimis, atrodo, kad procedūra veikia apskritai patenkinamai, tačiau anaipol nėra išnaudojamos jos visos galimybės, nes dažniausiai ji naudojama šalyse, kuriose esama panašios nacionalinio lygmens procedūros;
- D. kadangi Europos mokėjimo įsakymo procedūra priklauso teismo bendradarbiavimo tarpvalstybinio pobūdžio civilinėse bylose srities priemonių, reikalingų siekiant užtikrinti vidaus rinkos veikimą, kategorijai;
- E. kadangi vėluojantys atsiskaitymai – viena iš pagrindinių bankrotų priežasčių, keliančių pavojų įmonių – ypač mažųjų ir vidutinių įmonių – išlikimui ir dėl jų prarandama daug darbo vietų;

⁽¹⁾ OL L 399, 2006 12 30, p. 1.⁽²⁾ OL L 283, 2012 10 16, p. 1.

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

- F. kadangi reikia imtis konkrečių priemonių, įskaitant tikslines informuotumo didinimo kampanijas, siekiant informuoti piliečius, įmones, teisės specialistus ir kitas susijusias šalis apie šios procedūros egzistavimą, veikimą, taikymą ir jos privalumus;
- G. kadangi tam tikrose valstybėse narėse, kuriose Europos mokėjimo įsakymo procedūra nėra taikoma laikantis dabartinio reglamento, įsakymai turėtų būti išduodami greičiau, bet koku atveju – laikantis reglamente nustatyto 30-ties dienų termino, atsižvelgiant į tai, kad įsakymai gali būti vykdomi tik kai reikalavimai yra neginčijami;
- H. kadangi reikėtų skatinti sukurti sistemą „e-Codex“, kad prašymus būtų galima pateikti internetu, imantis tolesnių priemonių, kad ši procedūra būtų taikoma veiksmingiau;
- I. kadangi daugiau valstybių narių turėtų sekti Prancūzijos, Čekijos Respublikos, Estijos, Kipro ir Švedijos pavyzdžiu ir leisti prašymų teikėjams pateikti prašymus ir kitomis kalbomis ir apskritai imtis paramos priemonių, kad būtų galima kuo labiau sumažinti klaidų, atsirandančių dėl užsienio kalbos vartojimo, pasitaikymo tikimybę;
- J. kadangi procedūros supaprastinimas nereiškia, kad ja galima netinkamai naudotis siekiant taikyti nesąžiningas sutartines sąlygas, nes Reglamento (EB) Nr. 1896/2006 8 straipsnyje nustatyta, kad teismas, remdamasis turima informacija, išnagrinėja, ar reikalavimas pagrįstas, taip užtikrindamas suderinamumą su atitinkama Teisingumo Teismo praktika šioje srityje; kadangi, be to, visos susijusios šalys turi būti informuojamos apie teises ir procedūras;
- K. kadangi reikia peržiūrėti ir ateityje reguliariai persvarstyti standartines formas siekiant atnaujinti ES valstybių narių ir valiutų sąrašą bei pateikti geresnes nuostatas dėl su reikalavimais susijusių palūkanų mokėjimo, įskaitant tinkamą atgautinų palūkanų apibūdinimą;
- L. kadangi Komisija turėtų apsvarstyti galimybę peržiūrėti nuostatas dėl procedūros apimties ir išskirtinės įsakymų peržiūros;
1. palankiai vertina tai, kad Europos mokėjimo įsakymo procedūra – procedūra, taikoma civilinėse ir komercinėse bylose, susijusiose su neginčytiniais reikalavimais, kurios pagrindinis tikslas yra supaprastinti ir paspartinti kreditorių teisių ES tarpvalstybinio pripažinimo ir taikymo procedūrą – veikia sėkmingai visose valstybėse narėse;
  2. apgailestauja, kad Komisija labai – beveik dviem metais – vėlavo pateikti savo Reglamento (EB) Nr. 1896/2006, nustatančio Europos mokėjimo įsakymo procedūrą, įgyvendinimo ataskaitą;
  3. apgailestauja, kad Komisijos ataskaitoje nepateiktas išsamus poveikio įvertinimas kiekvienoje valstybėje narėje, kaip reikalaujama pagal Reglamento (EB) Nr. 1896/2006 32 straipsnį; apgailestauja, kad šioje ataskaitoje nepateikiama naujausių duomenų apie Europos mokėjimo įsakymo procedūros veikimo ir įgyvendinimo padėtį valstybėse narėse; todėl ragina Komisiją pateikti visa apimančią, atnaujintą ir išsamų vertinimą;
  4. taip pat apgailestauja, kad skirtingose valstybėse narėse Europos mokėjimo įsakymo procedūra taikoma skirtingai; atsižvelgdamas į tai, pabrėžia, jog nepaisant to, kad ES teisės aktuose numatyta supaprastinta ir moderni procedūra, dėl įgyvendinimo valstybėse narėse skirtumų ir pageidavimo taikyti nacionalinius teisės aktus, o ne mokėjimo įsakymo procedūrą, Reglamento (EB) Nr. 1896/2006 įgyvendinimo rezultatai nėra optimalūs, dėl to ES piliečiai negali naudotis savo teisėmis tarpvalstybinio lygmeniu ir kyla pavojus, kad sumažės pasitikėjimas ES teisės aktais;
  5. pažymi, kad dažniausiai šia procedūra naudojasi ir geriausiai apie ją informuoti yra valstybių narių, kuriose esama panašių nacionalinio lygmens priemonių, piliečiai;

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

6. mano, kad reikia imtis konkrečių veiksmų siekiant toliau informuoti piliečius, įmones, teisės specialistus ir kitus susijusius subjektus apie tai, jog tarpvalstybiniais atvejais yra numatyta tokia procedūra, apie tai, kaip ji veikia, ir jos privalumus; be to, pabrėžia, kad visuomenės nariams ir ypač mažosioms ir vidutinėms įmonėms reikalinga pagalba siekiant, kad jos geriau naudotųsi esamomis teisinėmis priemonėmis, geriau jas suprastų ir išmanytų, kad būtų galima tarptautiniu lygmeniu užtikrinti reikalavimų vykdymą remiantis susijusiais ES teisės aktais;
  7. pabrėžia, jog reikia, kad valstybės narės teiktų Komisijai tikslus, išsamius ir naujausius duomenis veiksmingos stebėsenos ir vertinimo tikslais;
  8. skatina valstybes nars stengtis išduoti įsakymus per 30 dienų ir, kai įmanoma, priimti prašymus užsienio kalbomis, atsižvelgiant į tai, kad vertimo reikalavimai didina procedūros sąnaudas ir ilgina prašymų nagrinėjimo laiką;
  9. visiškai pritaria vykdomam darbui siekiant ateityje leisti pateikti elektroninius prašymus išduoti Europos mokėjimų įsakymą; atsižvelgdamas į tai ir remdamasis Komisijos tyrimu, ar tikslinga leisti prašymus išduoti Europos mokėjimų įsakymą teikti elektroniniu būdu, ragina Komisiją skatinti naudotis bandomuoju projektu „e-Codex“ ir jį taikyti visose valstybėse narėse;
  10. ragina Komisiją, kaip reikalaujama, patvirtinti atnaujintas standartines formas, siekiant pateikti geresnes nuostatas, *inter alia*, dėl tinkamo sumokėtinų palūkanų apibūdinimo;
  11. mano, kad ateityje persvarstant reglamentą reikėtų išnagrinėti galimybę panaikinti tam tikras išimtis dėl procedūros apimties ir persvarstyti nuostatas dėl Europos mokėjimo įsakymų peržiūros;
  12. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai bei valstybių narių parlamentams ir vyriausybėms.
-

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

II

(Komunikatai)

EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJŲ, ĮSTAIGŲ IR ORGANŲ PRIIMTI KOMUNIKATAI

EUROPOS PARLAMENTAS

P8_TA(2016)0429

Prašymas atšaukti Jeano-François Jalkho imunitetą

2016 m. lapkričio 22 d. Europos Parlamento sprendimas dėl prašymo atšaukti Jeano-François Jalkho (Jean-François Jalkh) imunitetą (2016/2115(IMM))

(2018/C 224/29)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Prancūzijos Respublikos teisingumo ministro 2016 m. balandžio 14 d. prašymą atšaukti Jeano-François Jalkho imunitetą, kuris susijęs su ikiteisminiu tyrimu (Nr. 14142000183), pradėtu prieš Jeana-François Jalkhą Nantero apygardos teisme gavus asociacijos „Maisons des Potes – Maison de l'Égalité“ skundą su civilinio ieškinio pareiškimu dėl viešo rasinės ar religinės diskriminacijos kurstymo, ir kuris buvo paskelbtas 2016 m. birželio 8 d. plenariniame posėdyje;
  - išklausęs Jeano-François Jalkho paaiškinimų, kaip nurodyta Darbo tvarkos taisyklių 9 straipsnio 5 dalyje,
  - atsižvelgdamas į Protokolo Nr. 7 dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų 8 ir 9 straipsnius bei 1976 m. rugsėjo 20 d. Akto dėl Europos Parlamento narių rinkimų remiantis tiesiogine visuotine rinkimų teise 6 straipsnio 2 dalį,
  - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos Teisingumo Teismo 1964 m. gegužės 12 d., 1986 m. liepos 10 d., 2008 m. spalio 15 ir 21 d., 2010 m. kovo 19 d., 2011 m. rugsėjo 6 d. ir 2013 m. sausio 17 d. sprendimus ⁽¹⁾,
  - atsižvelgdamas į Prancūzijos Respublikos Konstitucijos su pakeitimais, padarytais 1995 m. rugpjūčio 4 d. Konstituciniu įstatymu Nr. 95-880, 26 straipsnį,
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 5 straipsnio 2 dalį, 6 straipsnio 1 dalį ir 9 straipsnį,
  - atsižvelgdamas į Teisės reikalų komiteto pranešimą (A8-0318/2016),
- A. kadangi Versalio apeliacinio teismo generalinis prokuroras pateikė prašymą atšaukti Europos Parlamento nario Jeano-François Jalkho imunitetą, susijusį su teisiniais veiksmais dėl įtarimų padarius atitinkamą veiką;

⁽¹⁾ 1964 m. gegužės 12 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Wagner / Fohrmann ir Krier*, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; 1986 m. liepos 10 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Wybot / Faure ir kt.*, 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; 2008 m. spalio 15 d. Bendrojo Teismo sprendimas *Mote / Parlamentas*, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; 2008 m. spalio 21 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Marra / De Gregorio ir Clemente*, C-200/07 ir C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; 2010 m. kovo 19 d. Bendrojo Teismo sprendimas *Gollnisch / Parlamentas*, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; 2011 m. rugsėjo 6 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Patriciello*, C-163/10, ECLI: EU: C:2011:543; 2013 m. sausio 17 d. Bendrojo Teismo sprendimas *Gollnisch / Parlamentas*, T-346/11 ir T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

- B. kadangi Jeano-François Jalkho imuniteto atšaukimas susijęs su įtarimais viešai prieš neįvardytą asmenį kursčius nacionalinę, rasinę ar religinę diskriminaciją žodžiu, raštu, naudojant vaizdus arba elektronines visuomenės informavimo priemones, t. y. įvykdžius veiką, kuri numatyta Prancūzijos Respublikos teisės aktuose – 1881 m. liepos 29 d. Įstatymo 24 straipsnio 28 pastraipoje, 23 straipsnio 1 pastraipoje ir 42 straipsnyje ir 1982 m. liepos 29 d. Įstatymo Nr. 82–652 93-3 straipsnyje, ir už kurių bausmės nustatytos 1881 m. liepos 29 d. įstatymo 24 straipsnio 8, 10, 11 ir 12 pastraipose ir Baudžiamojo kodekso 132-26 straipsnio 2 ir 3 dalyse;
- C. kadangi Jeanui-François Jalkhui kaltinimus pateikė asociacija „Maisons des Potes – Maison de l'Égalité“, 2014 m. gegužės 22 d. Nantero apygardos teismui pateikusi skundą su civilinio ieškinio pareiškimu;
- D. kadangi skunde nurodomi 2013 m. rugsėjo 19 d. išleistoje brošiūroje „Į savivaldybės tarybą išrinkto Nacionalinio fronto nario atmintinė“, kuri 2013 m. lapkričio 30 d. pasirodė Nacionalinio fronto federacijos oficialioje interneto svetainėje, įrašyti žodžiai, kuriais skatinami būsimi miesto tarybos nariai iš Nacionalinio fronto, kurie turėjo būti išrinkti 2014 m. kovo 23 d. ir 30 d. vykusiuose rinkimuose, nuo pat pirmo naujų miesto tarybos narių posėdžio rekomenduoti ginti „nacionalinį prioritetą“ socialinio būsto skyrimo klausimu; kadangi Jean-François JALKH ėjo Nacionalinio fronto leidinių direktoriaus ir visų federacijos interneto svetainių leidinių direktoriaus pareigas;
- E. kadangi Protokolo Nr. 7 dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų 9 straipsnyje nustatyta, kad Europos Parlamento nariai savo valstybės teritorijoje naudojami imunitetais, kurie suteikiami tos valstybės parlamento nariams;
- F. kadangi Prancūzijos Respublikos Konstitucijos 26 straipsnyje nustatyta, kad nė vienas Prancūzijos Respublikos parlamento narys negali būti traukiamas atsakomybėn, apklausiamas, suimamas, sulaikomas ar teisiamas už einant oficialias pareigas pareikštą nuomonę ar balsavimą;
- G. kadangi Prancūzijos Respublikos parlamento nariams suteikiamo imuniteto taikymo sritis faktiškai atitinka imuniteto, suteikiamo Europos Parlamento nariams pagal Protokolo Nr. 7 dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų 8 straipsnį, taikymo sritį; kadangi Teisingumo Teismas nustatė, jog tam, kad Europos Parlamento nariui būtų taikomas imunitetas, nuomonę jis turi būti pareiškęs, eidamas savo pareigas, o tai reiškia, kad turi būti ryšys tarp pareikštos nuomonės ir Parlamento nario pareigų; kadangi toks ryšys turi būti tiesioginis ir akivaizdus;
- H. kadangi Jean-François Jalkh nebuvo Europos Parlamento narys, kai buvo įvykdyta veika, t. y. 2013 m. rugsėjo 19 d. ir lapkričio 30 d., tačiau medžiaga, kuria grindžiami skunde nurodyti įtarimai, visuomet buvo prieinama viešai 2014 m. birželio 23 d. ir spalio 2 d.;
- I. kadangi kaltinimai yra akivaizdžiai nesusiję su Jeano-François Jalkho, kaip Europos Parlamento nario, pareigomis, o yra iš tikrųjų susiję tik su nacionalinio ar regioninio pobūdžio veikla, nes žodžiai buvo skirti kandidatams į miesto tarybos narius, kurie ketino dalyvauti 2014 m. kovo 23 ir 30 d. vietos rinkimuose, ir yra susiję su jo, kaip Nacionalinio fronto leidybos direktoriaus, atsakingo už visų federacijos interneto svetainių leidybinę kontrolę, pareigomis;
- J. kadangi veiksmai, dėl kurių keliami įtarimai, nėra Europos Parlamento nariui einant pareigas pareikšta nuomonė ar balsavimas, kaip numatyta Protokolo Nr. 7 dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų 8 straipsnyje;
- K. kadangi nesama jokių įtarimų, kad buvo mėginta trukdyti Jeano-François Jalkho parlamentiniam darbui (*fumus persecutionis*) pasinaudojant ikiteisminiu tyrimu, pradėtu gavus asociacijos „Maisons des Potes – Maison de l'Égalité“ skundą, kuris buvo pateiktas, kai Jean-François Jalkh dar nevykdė įgaliojimų Europos Parlamente;
1. nusprendžia atšaukti Jeano-François Jalkho imunitetą;
  2. paveda Pirmininkui nedelsiant perduoti šį sprendimą ir atsakingo komiteto pranešimą Prancūzijos Respublikos teisingumo ministrui ir Jeanui-François Jalkhui.

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

P8_TA(2016)0430

Prašymas atšaukti Jeano-François Jalkho imunitetą

2016 m. lapkričio 22 d. Europos Parlamento sprendimas dėl prašymo atšaukti Jeano-François Jalkho (Jean-François Jalkh) imunitetą (2016/2107(IMM))

(2018/C 224/30)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Prancūzijos Respublikos teisingumo 2016 m. balandžio 14 d. prašymą atšaukti Jeano-François Jalkho imunitetą, kuris susijęs su ikiteisminiu tyrimu (Nr. 1422400530), pradėtu prieš Jeaną-François Jalkhą Paryžiaus apygardos teisme gavus Nacionalinio budrumo biuro, kovojančio su antisemitizmu, (BNVCA) skundą su civilinio ieškinio pareiškimu dėl viešo diskriminacijos kurstymo, neapykantos ar smurto skatinimo, ir kuris buvo paskelbtas 2016 m. birželio 8 d. plenariniame posėdyje;
  - išklauses Jeano-François Jalkho paaiškinimų, kaip nurodyta Darbo tvarkos taisyklių 9 straipsnio 5 dalyje,
  - atsižvelgdamas į Protokolo Nr. 7 dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų 8 ir 9 straipsnius ir į 1976 m. rugsėjo 20 d. Akto dėl Europos Parlamento narių rinkimų remiantis tiesiogine visuotine rinkimų teise 6 straipsnio 2 dalį,
  - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos Teisingumo Teismo 1964 m. gegužės 12 d., 1986 m. liepos 10 d., 2008 m. spalio 15 ir 21 d., 2010 m. kovo 19 d., 2011 m. rugsėjo 6 d. ir 2013 m. sausio 17 d. sprendimus⁽¹⁾,
  - atsižvelgdamas į Prancūzijos Respublikos Konstitucijos su pakeitimais, padarytais 1995 m. rugpjūčio 4 d. Konstituciniu įstatymu Nr. 95-880, 26 straipsnį,
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 5 straipsnio 2 dalį, 6 straipsnio 1 dalį ir 9 straipsnį,
  - atsižvelgdamas į Teisės reikalų komiteto pranešimą (A8-0319/2016),
- A. kadangi Paryžiaus apeliacinio teismo generalinis prokuroras pateikė prašymą atšaukti Europos Parlamento nario Jeano-François Jalkho imunitetą, susijusį su teisiniais veiksmais dėl įtarimų padarius atitinkamą veiką;
- B. kadangi Jeano-François Jalkho imuniteto atšaukimas susijęs su įtarimais prieš asmenį ar asmenų grupę kurščius diskriminaciją, skatinus neapykantą ar smurtą dėl asmens ar asmenų grupės kilmės, priklausymo ar nepriklausymo tam tikrai etninei grupei, tautybės, rasės ar religijos, t. y. įvykdžius veiką, kuri numatyta Prancūzijos Respublikos teisės aktuose – 1881 m. liepos 29 d. Įstatymo 24 straipsnio 8 pastraipoje ir 23 straipsnio 1 pastraipoje;
- C. kadangi Jeaną-François Jalkhą apkaltino Nacionalinis budrumo biuras, kovojantis su antisemitizmu, (BNVCA), pateikęs 2014 m. rugpjūčio 12 d. skundą Paryžiaus vyresniajam ikiteisminio tyrimo teisėjui;
- D. kadangi skunde nurodoma, kad 2014 m. birželio 6 d. interviu, kuris buvo paskelbtas interneto svetainėje www.frontnational.com, o vėliau tinklaraštyje www.jeanmarielepen.com, metu Jean-Marie Le Pen, reaguodamas į tai, kad viena dalyvė paminėjo dainininko Patricko Bruelio vardą ir jo žodžius, kad jis nebedainuos miestuose, kuriuose meru bus išrinktas Nacionalinio fronto atstovas, pasakė tokius žodžius: „Tai manęs nestebina. Klausykite, pečių užkursim kitą kartą“; kadangi Jean-François Jalkh ėjo oficialios Nacionalinio fronto interneto svetainės leidybos direktoriaus pareigas;

⁽¹⁾ 1964 m. gegužės 12 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Wagner / Fohrmann ir Krier*, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; 1986 m. liepos 10 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Wybot / Faure ir kt.*, 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; 2008 m. spalio 15 d. Bendrojo Teismo sprendimas *Mote / Parlamentas*, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; 2008 m. spalio 21 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Marra / De Gregorio ir Clemente*, C-200/07 ir C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; 2010 m. kovo 19 d. Bendrojo Teismo sprendimas *Gollnisch / Parlamentas*, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; 2011 m. rugsėjo 6 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Patriciello*, C-163/10, ECLI: EU: C:2011:543; 2013 m. sausio 17 d. Bendrojo Teismo sprendimas *Gollnisch / Parlamentas*, T-346/11 ir T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

- E. kadangi Protokolo Nr. 7 dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų 9 straipsnyje nustatyta, kad Europos Parlamento nariai savo valstybės teritorijoje naudojami imunitetais, kurie suteikiami tos valstybės parlamento nariams;
  - F. kadangi Prancūzijos Respublikos Konstitucijos 26 straipsnyje nustatyta, kad nė vienas parlamento narys negali būti traukiamas atsakomybėn, apklausiamas, suimamas, sulaikomas ar teisiamas už einant oficialias pareigas pareikštą nuomonę ar balsavimą;
  - G. kadangi Prancūzijos Respublikos parlamento nariams suteikiamo imuniteto taikymo sritis faktiškai atitinka imuniteto, suteikiamo Europos Parlamento nariams pagal Protokolo Nr. 7 dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų 8 straipsnį, taikymo sritį; kadangi Teisingumo Teismas nustatė, jog tam, kad Europos Parlamento nariui būtų taikomas imunitetas, nuomonę jis turi būti pareiškęs, eidamas savo pareigas, o tai reiškia, kad turi būti ryšys tarp pareikštos nuomonės ir Parlamento nario pareigų; kadangi toks ryšys turi būti tiesioginis ir akivaizdus;
  - H. kadangi Jean-François Jalkh nebuvo Europos Parlamento narys, kai buvo įvykdyta veika, t. y. 2014 m. birželio 6 d., ir kadangi jis pradėjo eiti šias pareigas tik nuo 2014 m. liepos 1 d.;
  - I. kadangi kaltinimai yra akivaizdžiai nesusiję su Jeano-François Jalkho, kaip Europos Parlamento nario, pareigomis, o yra iš tikrųjų susiję tik su nacionalinio ar regioninio pobūdžio veikla, nes žodžiai yra susiję su 2014 m. kovo 23 ir 30 d. vietos rinkimais Prancūzijoje ir su jo, kaip Nacionalinio fronto leidybos direktoriaus, atsakingo už visų federacijos interneto svetainių leidybinę kontrolę, pareigomis;
  - J. kadangi veiksmai, dėl kurių keliami įtarimai, nėra Europos Parlamento nariui einant pareigas pareikšta nuomonė ar balsavimas, kaip numatyta Protokolo Nr. 7 dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų 8 straipsnyje;
  - K. kadangi nesama jokių įtarimų, kad buvo mėginta trukdyti Jeano-François Jalkho parlamentiniam darbui (*fumus persecutionis*) pasinaudojant ikiteisminiu tyrimu, pradėtu gavus Nacionalinio budrumo biuro, kovojančio su antisemitizmu, (BNVCA), skundą;
    - 1. nusprendžia atšaukti Jeano-François Jalkho imunitetą;
    - 2. paveda Pirmininkui nedelsiant perduoti šį sprendimą ir atsakingo komiteto pranešimą Prancūzijos Respublikos teisingumo ministrui ir Jeanui-François Jalkhui.
-

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

III

(Parengiamieji aktai)

EUROPOS PARLAMENTAS

P8_TA(2016)0428

Ukrainos ir Europolo operatyvinio ir strateginio bendradarbiavimo susitarimas *

2016 m. lapkričio 22 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos įgyvendinimo sprendimo, kuriuo pritariama tam, kad Europos policijos biuras (Europol) sudarytų Ukrainos ir Europolo operatyvinio ir strateginio bendradarbiavimo susitarimą, projekto (10345/2016 – C8-0267/2016 – 2016/0811(CNS))

(Konsultavimasis)

(2018/C 224/31)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Tarybos projektą (10345/2016),
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo, iš dalies pakeistos Amsterdamo sutartimi, 39 straipsnio 1 dalį ir į Protokolo Nr. 36 dėl pereinamojo laikotarpio nuostatų 9 straipsnį, pagal kurį Taryba kreipėsi į Parlamentą dėl konsultacijos (C8-0267/2016),
- atsižvelgdamas į 2009 m. balandžio 6 d. Tarybos sprendimą 2009/371/TVR dėl Europos policijos biuro (Europolo) įsteigimo ⁽¹⁾, ypač į jo 23 straipsnio 2 dalį,
- atsižvelgdamas į 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos sprendimą 2009/934/TVR dėl įgyvendinimo taisyklių, reglamentuojančių Europolo santykius su partneriais, įskaitant keitimąsi asmens duomenimis ir išlaptinta informacija, priėmimo ⁽²⁾, visų pirma į jo 5 ir 6 straipsnius,
- atsižvelgdamas į 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos sprendimą 2009/935/TVR, kuriuo nustatomas trečiųjų valstybių ir organizacijų, su kuriomis Europolas sudaro susitarimus, sąrašas ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 59 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto pranešimą (A8-0342/2016),

1. pritaria Tarybos projektui;
2. ragina Tarybą pranešti Parlamentui, jei ji ketina nukrypti nuo teksto, kuriam pritarė Parlamentas;

⁽¹⁾ OL L 121, 2009 5 15, p. 37.

⁽²⁾ OL L 325, 2009 12 11, p. 6.

⁽³⁾ OL L 325, 2009 12 11, p. 12.

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

3. ragina Tarybą dar kartą konsultuotis su Parlamentu, jei ji ketina iš esmės keisti Parlamento patvirtintą tekstą;
  4. ragina Komisiją, pradėjus taikyti naująjį reglamentą dėl Europolo ⁽¹⁾, įvertinti bendradarbiavimo susitarimo nuostatas; ragina Komisiją pranešti Parlamentui ir Tarybai to vertinimo rezultatus ir prireikus pateikti rekomendaciją dėl leidimo vėl pradėti tarptautines naujas derybas dėl šio susitarimo;
  5. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir Europolui.
-

⁽¹⁾ 2016 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/794 dėl Europos Sąjungos teisėsaugos bendradarbiavimo agentūros (Europolo), kuriuo pakeičiami ir panaikinami Tarybos sprendimai 2009/371/TVR, 2009/934/TVR, 2009/935/TVR, 2009/936/TVR ir 2009/968/TVR (OL L 135, 2016 5 24, p. 53).

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

P8_TA(2016)0431

Menkių išteklių ir šių išteklių žvejybos daugiametis planas ***II

2016 m. lapkričio 22 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl per pirmąjį svarstymą priimtos Tarybos pozicijos, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1342/2008, nustatantis menkių išteklių ir šių išteklių žvejybos būdų daugiametį planą (11309/1/2016 – C8-0403/2016 – 2012/0236(COD))

(Įprasta teisėkūros procedūra: antrasis svarstymas)

(2018/C 224/32)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į per pirmąjį svarstymą priimtą Tarybos poziciją (11309/1/2016 – C8-0403/2016),
  - atsižvelgdamas į 2012 m. gruodžio 13 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,
  - atsižvelgdamas į savo poziciją ⁽²⁾ dėl Komisijos pasiūlymo Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2012)0498) per pirmąjį svarstymą,
  - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 7 dalį,
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 76 straipsnį,
  - atsižvelgdamas į Žuvininkystės komiteto rekomendaciją antrajam svarstymui (A8-0325/2016),
1. pritaria per pirmąjį svarstymą priimtai Tarybos pozicijai;
  2. pažymi, kad aktas priimtas remiantis Tarybos pozicija;
  3. paveda Pirmininkui pasirašyti aktą su Tarybos pirmininku pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 297 straipsnio 1 dalį;
  4. paveda generaliniam sekretoriui pasirašyti aktą, patikrinus, ar tinkamai įvykdytos visos procedūros ir, susitarus su Tarybos generaliniu sekretoriumi, pasirūpinti, kad šis aktas būtų paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*;
  5. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

⁽¹⁾ OL C 44, 2013 2 15, p. 125.

⁽²⁾ OL C 65, 2016 2 19, p. 193.

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

P8_TA(2016)0432

Mokesčių institucijų prieiga prie kovos su pinigų plovimu informacijos *

2016 m. lapkričio 22 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Tarybos direktyvos, kuria dėl prieigos prie kovos su pinigų plovimu informacijos iš dalies keičiama Direktyva 2011/16/ES (COM(2016)0452 – C8-0333/2016 – 2016/0209(CNS))

(Speciali teisėkūros procedūra: konsultavimasis)

(2018/C 224/33)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Tarybai (COM(2016)0452),
  - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 113 ir 115 straipsnius, pagal kuriuos Taryba kreipėsi į Parlamentą dėl konsultacijos (C8-0333/2016),
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 59 straipsnį,
  - atsižvelgdamas į Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto pranešimą (A8-0326/2016),
1. pritaria Komisijos pasiūlymui su pakeitimais;
  2. ragina Komisiją pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 293 straipsnio 2 dalį atitinkamai pakeisti savo pasiūlymą;
  3. ragina Tarybą pranešti Parlamentui, jei ji ketina nukrypti nuo teksto, kuriam pritarė Parlamentas;
  4. ragina Tarybą dar kartą konsultuotis su Parlamentu, jei ji ketina iš esmės keisti Komisijos pasiūlymą;
  5. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

Pakeitimas 1**Pasiūlymas dėl direktyvos****-1 konstatuojamoji dalis (nauja)**

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

- (-1) *paaaiškėjo, kad vykdant aibę operacijų, kuriomis pri-dengiamas mokesčių slėpimas, kapitalo perkėlimas ir pinigų plovimo praktikos lengvatinių mokesčių cent-ruose ir nebendradarbiaujančiose jurisdikcijose užre-gistruotos sąskaitos ir įmonės atliko bendro vardiklio vaidmenį, kuris dažniausiai būdavo nustatytas a poste-riori. Pats šis faktas reikalauja politinės valios ir diplomatinių veiksmy siekiant panaikinti lengvatinių mokesčių centrus pasauliniu lygmeniu;*

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

Pakeitimas 2
Pasiūlymas dėl direktyvos
1 konstatuojamoji dalis

Komisijos siūlomas tekstas	Pakeitimas
<p>(1) nuo 2016 m. sausio 1 d. 27 valstybėms narėms, o Austrijai nuo 2017 m. sausio 1 d. taikoma Direktyva 2011/16/ES⁽¹¹⁾ su pakeitimais, padarytais Direktyva 2014/107/ES⁽¹²⁾. Ta direktyva Sąjungoje įgyvendinamas visuotinis automatinių finansinių sąskaitų informacijos mokesčių klausimais mainų standartas (visuotinis standartas). Taigi juo užtikrinama, kad informacija apie finansinės sąskaitos turėtoją būtų pateikta tai valstybei narei, kurioje jis yra rezidentas;</p>	<p>(1) nuo 2016 m. sausio 1 d. 27 valstybėms narėms, o Austrijai nuo 2017 m. sausio 1 d. taikoma Tarybos direktyva 2011/16/ES⁽¹¹⁾ su pakeitimais, padarytais Direktyva 2014/107/ES⁽¹²⁾. Ta direktyva Sąjungoje įgyvendinamas visuotinis automatinių finansinių sąskaitų informacijos mokesčių klausimais mainų standartas (visuotinis standartas). Taigi juo užtikrinama, kad informacija apie finansinės sąskaitos turėtoją būtų pateikta tai valstybei narei, kurioje jis yra rezidentas, siekiant kovoti su mokesčių slėpimu, mokesčių vengimu ir agresyviu mokesčių planavimu;</p>
<p>⁽¹¹⁾ 2011 m. vasario 15 d. Tarybos direktyva 2011/16/ES dėl administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje ir panaikinanti Direktyvą 77/799/EEB (OL L 64, 2011 3 11, p. 1).</p>	<p>⁽¹¹⁾ 2011 m. vasario 15 d. Tarybos direktyva 2011/16/ES dėl administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje ir panaikinanti Direktyvą 77/799/EEB (OL L 64, 2011 3 11, p. 1).</p>
<p>⁽¹²⁾ 2014 m. gruodžio 9 d. Tarybos direktyva 2014/107/ES, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2011/16/ES nuostatos, susijusios su privalomais automatiniiais apmokestinimo srities informacijos mainais (OL L 359, 2014 12 16, p. 1).</p>	<p>⁽¹²⁾ 2014 m. gruodžio 9 d. Tarybos direktyva 2014/107/ES, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2011/16/ES nuostatos, susijusios su privalomais automatiniiais apmokestinimo srities informacijos mainais (OL L 359, 2014 12 16, p. 1).</p>

Pakeitimas 3
Pasiūlymas dėl direktyvos
1 a konstatuojamoji dalis (nauja)

Komisijos siūlomas tekstas	Pakeitimas
	<p>(1a) kova su mokesčių slėpimu ir mokesčių vengimu, taip pat kiek tai susiję su pinigų plovimu, – tai neginčijamas Sąjungos veiklos prioritetas;</p>

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

Pakeitimas 4
Pasiūlymas dėl direktyvos
3 konstatuojamoji dalis

Komisijos siūlomas tekstas

- (3) tam, kad mokesčių institucijos galėtų veiksmingai kontroliuoti, kaip finansų įstaigos taiko Direktyvoje 2011/16/ES nustatytas išsamaus patikrinimo procedūras, joms reikalinga prieiga prie kovos su pinigų plovimu informacijos. Neturėdamos tokios prieigos tos institucijos negalėtų kontroliuoti, audituoti ir patvirtinti, kad finansų įstaigos deramai taiko Direktyvą 2011/16/ES, tinkamai nustatydamos tarpinių struktūrų tikruosius savininkus ir apie juos pranešdamos;

Pakeitimas

- (3) tam, kad mokesčių institucijos galėtų veiksmingai kontroliuoti, kaip finansų įstaigos taiko Direktyvoje 2011/16/ES nustatytas išsamaus patikrinimo procedūras, joms reikalinga **greita ir neribota** prieiga prie kovos su pinigų plovimu informacijos, **taip pat joms reikia turėti pakankamai tinkamų įgūdžių turinčių darbuotojų, kurie galėtų atlikti tą užduotį, ir galimybę keistis tokia informacija. Ta prieiga turėtų atsirasti kaip privalomo keitimosi informacija rezultatas.** Neturėdamos tokios prieigos **ir atitinkamo personalo** tos institucijos negalėtų kontroliuoti, audituoti ir patvirtinti, kad finansų įstaigos deramai taiko Direktyvą 2011/16/ES, tinkamai nustatydamos tarpinių struktūrų tikruosius savininkus ir apie juos pranešdamos;

Pakeitimas 5
Pasiūlymas dėl direktyvos
3 a konstatuojamoji dalis (nauja)

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

- (3a) **pastebimas ryšys tarp mokesčių slėpimo, mokesčių vengimo ir pinigų plovimo reikalauja kuo platesniu mastu išnaudoti vidaus, Sąjungos ir tarptautinio bendradarbiavimo sąveiką tarp skirtingų institucijų, kovojančių su šiais nusikaltimais ir pažeidimais. Klausimai, pvz., tikrojo savininko tapatybė arba mastas, kuriuo veiklos vykdytojams, pvz., teisinės profesijos atstovams, taikoma kovos su pinigų plovimu sistema trečiosiose šalyse, yra labai svarbūs norint sustiprinti Sąjungos institucijų galias spręsti mokesčio sukčiavimo ir pinigų plovimo problemas;**

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

Pakeitimas 6
Pasiūlymas dėl direktyvos
3 b konstatuojamoji dalis (nauja)

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

- (3b) skandalai „Swissleaks“, „LuxLeaks“, Panamos dokumentai ir Bahamų „Leaks“, kurie atskleidė atskirus pasaulinio reiškinio pavyzdžius, patvirtino milžinišką poreikį suteikti mokesčiams daugiau skaidrumo, taip pat žymiai glaudesnio veiksmų derinimo ir bendradarbiavimo tarp jurisdikcijų poreikį;

Pakeitimas 7
Pasiūlymas dėl direktyvos
3 c konstatuojamoji dalis (nauja)

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

- (3c) *privalomas automatinis keitimas informacija mokesčių klausimais yra tarptautiniu mastu, G 20, EBPO ir Sąjungos pripažintas kaip veiksmingiausia priemonė norint pasiekti tokio tarptautinio fiskalinio skaidrumo. Komisija savo 2016 m. liepos 5 d. komunikate Europos Parlamentui ir Tarybai dėl papildomų priemonių siekiant didesnio skaidrumo ir ryžtingesnės kovos su mokesčių slėpimu ir vengimu ^(1a), teigė, kad „būtina dar labiau išplėsti mokesčių administratorių administracinį bendradarbiavimą ir keisti informacija apie tikrąją nuosavybę“ ir kad „[automatiniai] informacijos apie tikrąją nuosavybę [mainai] galėtų būti įtraukti į Europos Sąjungoje jau veikiančią privalomą mokesčių skaidrumo sistemą“. Be to, visos valstybės narės jau dalyvauja bandomajame projekte, kurio tikslas – keisti informacija apie galutinius tikruosius bendrovių ir patikos fondų savininkus;*

^(1a) COM(2016)0451.

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

Pakeitimas 8
Pasiūlymas dėl direktyvos
4 konstatuojamoji dalis

Komisijos siūlomas tekstas

- (4) **todėl** būtina užtikrinti, kad mokesčių institucijoms būtų suteikta prieiga prie kovos su pinigų plovimu informacijos, procedūrų, dokumentų ir priemonių, kad jos galėtų atlikti savo pareigas – kontroliuoti, ar Direktyva 2011/16/ES įgyvendinama tinkamai;

Pakeitimas

- (4) *Sąjungos taisyklės dėl pinigų plovimo prevencijos ir kovos su juo laikui bėgant apėmė tarptautinių standartų pakeitimus siekiant sustiprinti valstybių narių koordinavimą ir įveikti pasaulinio lygmens iššūkius, visų pirma dėl ryšių tarp pinigų plovimo, terorizmo finansavimo, organizuoto nusikalstamumo ir mokesčių slėpimo bei mokesčių vengimo. Todėl būtina užtikrinti, kad mokesčių institucijoms būtų suteikta **tiesioginė ir palengvinta** prieiga prie kovos su pinigų plovimu informacijos, procedūrų, dokumentų ir priemonių, kad jos galėtų atlikti savo pareigas – kontroliuoti, ar Direktyva 2011/16/ES įgyvendinama tinkamai, **ir kad veiktų visos direktyvoje numatyto administracinio bendradarbiavimo formos, o tinkamais atvejais įtraukti šią informaciją į automatinius informacijos mainus tarp valstybių narių bei suteikti Komisijai prieigą konfidencialumo pagrindu;***

Pakeitimas 10
Pasiūlymas dėl direktyvos
4 b konstatuojamoji dalis (nauja)

Komisijos siūlomas tekstas

- (4b) *be to, svarbu, kad mokesčių institucijos turėtų tinkamas ir veikiančias informacinės ir ryšių technologijos (IRT) sistemas, kuriomis būtų galima atsekti pinigų plovimo veiklą ankstyvoje stadijoje. Tomis aplinkybėmis mokesčių institucijos turėtų turėti tinkamas IRT ir žmogiškuosius išteklius, kad galėtų apdoroti didelį kiekį informacijos apie kovą su pinigų plovimu, kuria turi keistis valstybės narės;*

Pakeitimas

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

Pakeitimas 11

Pasiūlymas dėl direktyvos

4 c konstatuojamoji dalis (nauja)

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

- (4c) *be to, atsižvelgiant į tai, kad dėl sustiprintų informacijos mainų ir informacijos nutekėjimo suintensyvėjo spontaniški informacijos mainai ir prieinamos informacijos apimtys, labai svarbu, kad valstybės narės tirtų ir imtųsi veiksmų dėl visų galimų pažeidimų;*

Pakeitimas 12

Pasiūlymas dėl direktyvos

4 d konstatuojamoji dalis (nauja)

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

- (4d) *kadangi daugeliu atvejų informacija apie kovą su pinigų plovimu yra tarpvalstybinio pobūdžio, ji turėtų būti tinkamais atvejais įtraukta į automatinį keitimąsi informacija tarp valstybių narių ir paprašius turėtų būti pateikiama Komisijai, atsižvelgiant į Komisijos įgaliojimus valstybės pagalbos taisyklių vykdymo užtikrinimo srityje. Be to, atsižvelgiant į šios informacijos sudėtingumą ir poreikį patikrinti jos patikimumą, pvz., duomenų apie tikruosius savininkus atveju, mokesčių institucijos turėtų bendradarbiauti vykdant tarpvalstybines užklausas;*

Pakeitimas 13

Pasiūlymas dėl direktyvos

4 e konstatuojamoji dalis (nauja)

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

- (4e) *privalomas automatinis ir nepertraukiamas keitimasis informacija mokesčių klausimais tarp įvairių kompetentingų institucijų būtinas siekiant užtikrinti kuo didesnę skaidrumą ir turėti bazinę visų rūšių nesąžiningos veiklos prevencijos ir kovos su ja priemonę;*

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

Pakeitimas 14
Pasiūlymas dėl direktyvos
4 f konstatuojamoji dalis (nauja)

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

- (4f) *atsižvelgiant į tai, kad pinigų plovimo veikla vyksta visame pasaulyje, tarptautinis bendradarbiavimas nepaprastai svarbus norint veiksmingai ir efektyviai kovoti su tokia veikla;*

Pakeitimas 15
Pasiūlymas dėl direktyvos
6 konstatuojamoji dalis

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

- (6) kadangi šios direktyvos tikslo, t. y. užtikrinti veiksmingą administracinę valstybių narių bendradarbiavimą ir jo veiksmingą kontrolę su tinkamu vidaus rinkos veikimu suderinamomis sąlygomis, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl reikalingo vienodumo ir veiksmingumo to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;

- (6) kadangi šios direktyvos tikslo, t. y. užtikrinti veiksmingą administracinę valstybių narių bendradarbiavimą ir jo veiksmingą kontrolę su tinkamu vidaus rinkos veikimu suderinamomis sąlygomis **siekiant kovoti su mokestiniu sukčiavimu**, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl reikalingo vienodumo ir veiksmingumo to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;

Pakeitimas 16
Pasiūlymas dėl direktyvos
7 konstatuojamoji dalis

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

- (7) finansų įstaigos jau pradėjo klientų išsamų patikrinimą pagal Direktyvą 2011/16/ES, o pirmieji mainai turėtų baigtis iki 2017 m. rugsėjo mėn. Todėl, siekiant užtikrinti, kad veiksminga taikymo kontrolė nebūtų atidėta, ši iš dalies keičianti direktyva turėtų įsigaliooti ir būti perkelta iki **2017** m. sausio 1 d.;

- (7) finansų įstaigos jau pradėjo klientų išsamų patikrinimą pagal Direktyvą 2011/16/ES, o pirmieji mainai turėtų baigtis iki 2017 m. rugsėjo mėn. Todėl, siekiant užtikrinti, kad veiksminga taikymo kontrolė nebūtų atidėta, ši iš dalies keičianti direktyva turėtų įsigaliooti ir būti perkelta iki **2018** m. sausio 1 d.;

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

Pakeitimas 17

Pasiūlymas dėl direktyvos

1 straipsnio 1 dalies - 1 punktą (naujas)

Direktyva 2011/16/ES

2 straipsnio 1 dalis

Dabartinis tekstas

Pakeitimas

-1) 2 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

1. Ši direktyva taikoma visiems bet kokios rūšies mokesčiams, kuriuos taiko valstybė narė arba valstybės narės teritoriniai ar administraciniai padaliniai, įskaitant vietos valdžios institucijas, arba kurie taikomi jų vardu.

1. Ši direktyva taikoma visiems bet kokios rūšies mokesčiams, kuriuos taiko valstybė narė arba valstybės narės teritoriniai ar administraciniai padaliniai, įskaitant vietos valdžios institucijas, arba kurie taikomi jų vardu, **taip pat virtualios valiutos konvertavimo paslaugoms ir depozicinės piniginės paslaugų teikėjams.**

Pakeitimas 18

Pasiūlymas dėl direktyvos

1 straipsnio 1 dalies - 1 a punktą (naujas)

Direktyva 2011/16/ES

8 a straipsnis (naujas)

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

-1a) Įterpiamas šis straipsnis:

„8a straipsnis

Valstybės narės mokesčių institucijos ne vėliau kaip per tris mėnesius po šios direktyvos 22 straipsnyje nurodytų dokumentų ir informacijos gavimo pradeda jais automatiškai keistis su bet kokia kita valstybe narė, jei atitinkamas tikrasis įmonės savininkas arba, patikos struktūros atveju, patikėtojas, vienas iš patikėtinių, saugotojas (jei tokių esama), naudos gavėjas, bet kuris kitas asmuo, faktiškai kontroliuojantis patikos struktūrą, arba, galiausiai, Direktyvos (ES) 2015/849 32a straipsnyje nurodytos sąskaitos turėtojas, yra tos valstybės narės mokesčių mokėtojas. Komisijai konfidencialumo pagrindu turėtų būti suteikta prieiga, kad ji galėtų atlikti savo pareigas.“

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

Pakeitimas 19
Pasiūlymas dėl direktyvos

1 straipsnio 1 dalis

Direktyva 2011/16/ES

22 straipsnio 1 a dalis

Komisijos siūlomas tekstas

1a. Siekdamas įgyvendinti nacionalinės teisės aktus, kuriais įgyvendinama ši direktyva, ir užtikrinti jų vykdymą ir siekdamas užtikrinti direktyvoje numatyto administracinio bendradarbiavimo veiksmingumą, valstybės narės teisės aktu suteikia mokesčių institucijoms prieigą prie Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2015/849/ES (*) 13, 30, 31, 32a ir **40** straipsniuose nurodytų priemonių, procedūrų, dokumentų ir informacijos.

(*) 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, kuria iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB bei Komisijos direktyva 2006/70/EB (OL L 141, 2015 6 5, p. 73).

Pakeitimas

1a. Siekdamas įgyvendinti nacionalinės teisės aktus, kuriais įgyvendinama ši direktyva, ir užtikrinti jų vykdymą ir siekdamas užtikrinti direktyvoje numatyto administracinio bendradarbiavimo veiksmingumą, valstybės narės teisės aktu suteikia mokesčių institucijoms prieigą prie Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) **2015/8497**, 13, **18, 18a, 19, 27**, 30, 31, 32a, **40, 44** ir **48** straipsniuose nurodytų **centrinių registų**, priemonių, procedūrų, dokumentų ir informacijos (*). **Tokia prieiga – privalomo automatinio keitimosi informacija rezultatas. Valstybės narės toliau užtikrina prieigą prie tos informacijos, įtraukdamos ją į centralizuotą viešąjį įmonių, patikos fondų ir kitų struktūrų, kurių pobūdis arba tikslai panašūs arba lygiaverčiai, registrą.**

(*) 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, kuria iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB bei Komisijos direktyva 2006/70/EB (OL L 141, 2015 6 5, p. 73).“

2016 m. lapkričio 22 d., antradienis

Pakeitimas 20

Pasiūlymas dėl direktyvos

1 straipsnio 1 dalies 1 a punktas (naujas)

Direktyva 2011/16/ES

22 straipsnio 1 b dalis (nauja)

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

1a) 22 straipsnyje įterpiama ši dalis:

„1b. Siekiant veiksmingai panaudoti duomenis, kuriais keičiamasi, valstybės narės užtikrina, kad visa mainais suteikta ir gauta informacija būtų apdorojama, nepriklausomai nuo to, ar institucijos gavo informaciją pateikus prašymą, ar spontaniškai keičiantis informacija su kita valstybe nare, ar įvyko informacijos nutekėjimas į viešumą. Jei valstybė narė per nacionaliniuose teisės aktuose nustatytą laikotarpį negalėjo apdoroti tos informacijos, ji turi viešai pateikti Komisijai priešastis, dėl kurių to padaryti nepavyko.“

Pakeitimas 21

Pasiūlymas dėl direktyvos

2 straipsnio 1 dalies 1 pastraipa

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

1. Valstybės narės ne vėliau kaip **2016** m. gruodžio 31 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

1. Valstybės narės ne vėliau kaip **2017** m. gruodžio 31 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Pakeitimas 22

Pasiūlymas dėl direktyvos

2 straipsnio 1 dalies 2 pastraipa

Komisijos siūlomas tekstas

Pakeitimas

Tas nuostatas jos taiko nuo **2017** m. sausio 1 d.

Tas nuostatas jos taiko nuo **2018** m. sausio 1 d.

2016 m. lapkričio 23 d., trečiadienis

P8_TA(2016)0438

Tam tikri į atmosferą išmetami teršalai ***I

2016 m. lapkričio 23 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl tam tikrų valstybėse narėse į atmosferą išmetamų teršalų kiekio mažinimo, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2003/35/EB (COM(2013)0920 – C7-0004/2014 – 2013/0443(COD))

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

(2018/C 224/34)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2013)0920),
  - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 2 dalį ir 192 straipsnio 1 dalį, pagal kurias Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C7-0004/2014),
  - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį,
  - atsižvelgdamas į 2014 m. liepos 10 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,
  - atsižvelgdamas į 2014 m. spalio 7 d. Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,
  - atsižvelgdamas į 2016 m. birželio 30 d. Tarybos atstovo laišku prisiimtą išipareigojimą pritarti Parlamento pozicijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 4 dalį,
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 59 straipsnį,
  - atsižvelgdamas į Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto pranešimą ir į Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto bei Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto nuomones (A8-0249/2015),
1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą poziciją ⁽³⁾;
  2. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji ketina pasiūlymą keisti iš esmės arba pakeisti jo tekstą nauju tekstu;
  3. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

P8_TC1-COD(2013)0443

Europos Parlamento pozicija, priimta 2016 m. lapkričio 23 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2016/... dėl tam tikrų valstybėse narėse į atmosferą išmetamų teršalų kiekio mažinimo, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2003/35/EB ir panaikinama Direktyva 2001/81/EB

(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija atitinka galutinį teisės aktą, Direktyvą (ES) 2016/2284.)

⁽¹⁾ OL C 451, 2014 12 16, p. 134.

⁽²⁾ OL C 415, 2014 11 20, p. 23.

⁽³⁾ Ši pozicija pakeičia 2015 m. spalio 28 d. priimtus pakeitimus (Priimti tekstai, P8_TA(2015)0381).

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0447

Makrofinansinė pagalba Jordanijai ***I

2016 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo toliau teikti makrofinansinę pagalbą Jordanijos Hašimitų Karalystei (COM(2016)0431 – C8-0242/2016 – 2016/0197(COD))

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

(2018/C 224/35)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2016)0431),
  - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 2 dalį ir į 212 straipsnį, pagal kuriuos Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C8-0242/2016),
  - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį,
  - atsižvelgdamas į Europos Parlamento ir Tarybos bendrą pareiškimą, priimtą tuo pačiu metu, kaip 2013 m. rugpjūčio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 778/2013/ES, pagal kurį Gruzijai suteikiama papildoma makrofinansinė pagalba ⁽¹⁾,
  - atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto laišką ir į Biudžeto komiteto laišką,
  - atsižvelgdamas į 2016 m. lapkričio 4 d. Tarybos atstovo laišku priimtą įsipareigojimą pritarti Parlamento pozicijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 4 dalį,
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 59 straipsnį,
  - atsižvelgdamas į Tarptautinės prekybos komiteto pranešimą (A8-0296/2016),
1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą poziciją;
  2. pritaria Parlamento, Tarybos ir Komisijos bendram pareiškimui, pridėtam prie šios rezoliucijos;
  3. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji ketina pasiūlymą keisti iš esmės arba pakeisti jo tekstą nauju tekstu;
  4. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

P8_TC1-COD(2016)0197

Europos Parlamento pozicija, priimta 2016 m. lapkričio 24 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą (ES) 2016/..., kuriuo Jordanijos Hašimitų Karalystei suteikiama papildoma makrofinansinė pagalba

(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija atitinka galutinį teisės aktą, Sprendimą (ES) 2016/2371.)

⁽¹⁾ OL L 218, 2013 8 14, p. 15.

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

TEISĖKŪROS REZOLIUCIJOS PRIEDAS

Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos bendras pareiškimas

Atsižvelgiant į fiskalines problemas ir ypatingas aplinkybes, su kuriomis Jordanija susiduria dėl to, kad joje šiuo metu yra daugiau kaip 1,3 mln. sirų, Komisija 2017 m., jei tinkama, pateiks naują pasiūlymą dėl MFP tolesnio teikimo Jordanijai ir jos padidinimo, sėkmingai pabaigus antrąją MFP programą ir su sąlyga, kad bus įvykdytos įprastinės sąlygos tokios rūšies pagalbai gauti, įskaitant naują Komisijos atliktą Jordanijos išorės finansavimo poreikių vertinimą. Ši Jordanijai itin svarbi pagalba padėtų jai išlaikyti makroekonominį stabilumą ir drauge toliau siekti rezultatų vystymosi srityje ir toliau įgyvendinti šalies reformų darbotvarkę.

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0448

Įstaigų, atsakingų už profesinių pensijų skyrimą, veikla ir priežiūra ***I

2016 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl įstaigų, atsakingų už profesinių pensijų skyrimą, veiklos ir priežiūros (nauja redakcija) (COM(2014)0167 – C7-0112/2014 – 2014/0091(COD))

(Įprasta teisėkūros procedūra: nauja redakcija)

(2018/C 224/36)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2014)0167),
  - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 2 dalį, į 53, 62 straipsnius ir į 114 straipsnio 1 dalį, pagal kuriuos Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C7-0112/2014),
  - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį,
  - atsižvelgdamas į Nyderlandų Atstovų Rūmų pagal Protokolą Nr. 2 dėl subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymo pateiktas pagrįstas nuomones, kuriose tvirtinama, jog teisėkūros procedūra priimamo akto projektas neatitinka subsidiarumo principo,
  - atsižvelgdamas į 2014 m. liepos 10 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,
  - atsižvelgdamas į 2001 m. lapkričio 28 d. Tarpinstitucinį susitarimą dėl sistemingesnio teisės aktų pakeitimo metodo naudojimo ⁽²⁾,
  - atsižvelgdamas į 2014 m. rugsėjo 4 d. Teisės reikalų komiteto laišką Ekonomikos ir pinigų politikos komitetui vadovaujantis Darbo tvarkos taisyklių 104 straipsnio 3 dalimi,
  - atsižvelgdamas į 2016 m. birželio 30 d. Tarybos atstovo laišku prisiimtą įsipareigojimą pritarti Parlamento pozicijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 4 dalį,
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 104 ir 59 straipsnius,
  - atsižvelgdamas į Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto pranešimą ir į Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto bei Moterų teisių ir lyčių lygybės komiteto nuomones (A8-0011/2016),
- A. kadangi, Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos teisės tarnybų konsultacinės darbo grupės nuomone, Komisijos pasiūlyme, be nurodytų pakeitimų, kitų esminių pakeitimų nėra ir kadangi, kalbant apie nepakeistų ankstesnių aktų nuostatų ir minėtų pakeitimų kodifikavimą, pasiūlymu siekiama tik kodifikuoti esamus tekstus nekeičiant jų esmės;
1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą poziciją, atsižvelgęs į Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos teisės tarnybų konsultacinės darbo grupės rekomendacijas;

⁽¹⁾ OL C 451, 2014 12 16, p. 109.

⁽²⁾ OL C 77, 2002 3 28, p. 1.

2016 m. lapkričio 24 d., ketvirtadienis

2. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji ketina pasiūlymą keisti iš esmės arba pakeisti jo tekstą nauju tekstu;
3. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

P8_TC1-COD(2014)0091

Europos Parlamento pozicija, priimta 2016 m. lapkričio 24 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2016/... dėl profesinių pensijų įstaigų (PPI) veiklos ir priežiūros (nauja redakcija)

(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija atitinka galutinį teisės aktą, Direktyvą (ES) 2016/2341.)

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0457

Sąjungos muitinės kodeksas, kiek tai susiję su prekėmis, kurios buvo laikinai išvežtos iš Sąjungos muitų teritorijos jūra ar oru ***I

2016 m. gruodžio 1 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo dėl prekių, kurios buvo jūra ar oru laikinai išvežtos iš Sąjungos muitų teritorijos, iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (COM(2016)0477 – C8-0328/2016 – 2016/0229(COD))

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

(2018/C 224/37)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2016)0477),
  - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 2 dalį ir 207 straipsnį, pagal kuriuos Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C8-0328/2016),
  - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį,
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 59 straipsnį,
  - atsižvelgdamas į Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto pranešimą (A8-0329/2016),
1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą poziciją;
  2. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji ketina pasiūlymą keisti iš esmės arba pakeisti jo tekstą nauju tekstu;
  3. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

P8_TC1-COD(2016)0229

Europos Parlamento pozicija, priimta 2016 m. gruodžio 1 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/..., kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas, kiek tai susiję su prekėmis, kurios buvo laikinai išvežtos iš Sąjungos muitų teritorijos jūra ar oru

(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija atitinka galutinį teisės aktą, Reglamentą (ES) 2016/2339.)

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0458

Taikymo data: mažmeninių investicinių produktų paketų ir draudimo principu pagrįstų investicinių produktų pagrindinės informacijos dokumentai ***I

2016 m. gruodžio 1 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, kuriuo dėl taikymo datos iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1286/2014 dėl mažmeninių investicinių produktų paketų ir draudimo principu pagrįstų investicinių produktų pagrindinės informacijos dokumentų (COM(2016)0709 – C8-0457/2016 – 2016/0355(COD))

(Įprasta teisėkūros procedūra: pirmasis svarstymas)

(2018/C 224/38)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2016)0709),
  - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 2 dalį ir į 114 straipsnį, pagal kuriuos Komisija pateikė pasiūlymą Parlamentui (C8-0457/2016),
  - atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 3 dalį,
  - atsižvelgdamas į savo 2016 m. rugsėjo 14 d. rezoliuciją dėl 2016 m. birželio 30 d. Komisijos deleguotojo reglamento, kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1286/2014 dėl mažmeninių investicinių produktų paketų ir draudimo principu pagrįstų investicinių produktų (MIPP ir DIP) pagrindinės informacijos dokumentų papildomas techniniais reguliavimo standartais, susijusiais su pagrindinės informacijos dokumentų pateikimu, turiniu, peržiūra ir patikslinimu ir reikalavimo pateikti tokius dokumentus įvykdymo sąlygomis (C(2016)03999 – 2016/2816(DEA)) ir ypač į jos 4 dalį⁽¹⁾,
  - pasikonsultavęs su Europos Centrinio Banku,
  - pasikonsultavęs su Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetu,
  - atsižvelgdamas į 2016 m. lapkričio 23 d. laišku Tarybos atstovo priimtą išipareigojimą pritarti Europos Parlamento pozicijai pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 294 straipsnio 4 dalį,
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 59 straipsnį,
  - atsižvelgdamas į Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto pranešimą (A8-0356/2016),
1. priima per pirmąjį svarstymą toliau pateiktą poziciją;
  2. ragina Komisiją dar kartą perduoti klausimą svarstyti Parlamentui, jei ji ketina pasiūlymą keisti iš esmės arba pakeisti jo tekstą nauju tekstu;

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0347.

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

3. paveda Pirmininkui Parlamento poziciją perduoti Tarybai, Komisijai ir nacionaliniams parlamentams.

P8_TC1-COD(2016)0355

Europos Parlamento pozicija, priimta 2016 m. gruodžio 1 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/... , kuriuo dėl taikymo datos iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1286/2014 dėl mažmeninių investicinių produktų paketų ir draudimo principu pagrįstų investicinių produktų pagrindinės informacijos dokumentų

(Kadangi Parlamentas ir Taryba pasiekė susitarimą, Parlamento pozicija atitinka galutinį teisės aktą, Reglamentą (ES) 2016/2340.)

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0459

ES ir Kiribačio Respublikos susitarimas dėl bevizio režimo trumpalaikio buvimo atveju *****2016 m. gruodžio 1 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos ir Kiribačio Respublikos susitarimo dėl bevizio režimo trumpalaikio buvimo atveju sudarymo Europos Sąjungos vardu projekto (12092/2015 – C8-0253/2016 – 2015/0200(NLE))****(Pritarimo procedūra)**

(2018/C 224/39)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Tarybos sprendimo projektą (12092/2015),
  - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos ir Kiribačio Respublikos susitarimo dėl bevizio režimo trumpalaikio buvimo atveju projektą (12091/2015),
  - atsižvelgdamas į prašymą dėl pritarimo, kurį Taryba pateikė pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 77 straipsnio 2 dalies a punktą ir 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos a punkto v papunktį (C8-0253/2016),
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 99 straipsnio 1 dalies pirmą ir trečią pastraipus ir 2 dalį, taip pat į 108 straipsnio 7 dalį,
  - atsižvelgdamas į Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto rekomendaciją (A8-0334/2016),
1. pritaria susitarimo sudarymui;
  2. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių bei Kiribačio Respublikos parlamentams ir vyriausybėms.

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0460

ES ir Saliamono Salų susitarimas dėl bevizio režimo trumpalaikio buvimo atveju ***

2016 m. gruodžio 1 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos ir Saliamono Salų susitarimo dėl bevizio režimo trumpalaikio buvimo atveju sudarymo Sąjungos vardu projekto (09785/2016 – C8-0422/2016 – 2016/0096(NLE))

(Pritarimo procedūra)

(2018/C 224/40)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Tarybos sprendimo projektą (09785/2016),
  - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos ir Saliamono Salų susitarimo dėl bevizio režimo trumpalaikio buvimo atveju projektą (09783/2016),
  - atsižvelgdamas į prašymą dėl pritarimo, kurį Taryba pateikė pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 77 straipsnio 2 dalies a punktą ir 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos a punkto v papunktį (C8-0422/2016),
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 99 straipsnio 1 dalies pirmą ir trečią pastraipus ir 2 dalį, taip pat į 108 straipsnio 7 dalį,
  - atsižvelgdamas į Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto rekomendaciją (A8-0336/2016),
1. pritaria susitarimo sudarymui;
  2. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai, valstybių narių bei Saliamono Salų vyriausybėms ir parlamentams.

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0461

ES ir Mikronezijos Federacinių Valstijų susitarimas dėl bevizio režimo trumpalaikio buvimo atveju *****2016 m. gruodžio 1 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos ir Mikronezijos Federacinių Valstijų susitarimo dėl bevizio režimo trumpalaikio buvimo atveju sudarymo Sąjungos vardu projekto (09780/2016 – C8-0388/2016 – 2016/0098(NLE))****(Pritarimo procedūra)**

(2018/C 224/41)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Tarybos sprendimo projektą (09780/2016),
  - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos ir Mikronezijos Federacinių Valstijų susitarimo dėl bevizio režimo trumpalaikio buvimo atveju projektą (09779/2016),
  - atsižvelgdamas į prašymą dėl pritarimo, kurį Taryba pateikė pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 77 straipsnio 2 dalies a punktą ir 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos a punkto v papunktį (C8-0388/2016),
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 99 straipsnio 1 dalies pirmą ir trečią pastraipus ir 2 dalį, taip pat į 108 straipsnio 7 dalį,
  - atsižvelgdamas į Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto rekomendaciją (A8-0337/2016),
1. pritaria susitarimo sudarymui;
  2. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių bei Mikronezijos Federacinių Valstijų parlamentams ir vyriausybėms.

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0462

ES ir Tuvalu susitarimas dėl bevizio režimo trumpalaikio buvimo atveju ***

2016 m. gruodžio 1 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Sąjungos ir Tuvalu susitarimo dėl bevizio režimo trumpalaikio buvimo atveju sudarymo Sąjungos vardu projekto (09764/2016 – C8-0268/2016 – 2016/0100(NLE))

(Pritarimo procedūra)

(2018/C 224/42)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Tarybos sprendimo projektą (09764/2016),
  - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos ir Tuvalu susitarimo dėl bevizio režimo trumpalaikio buvimo atveju projektą (09760/2016),
  - atsižvelgdamas į prašymą dėl pritarimo, kurį Taryba pateikė pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 77 straipsnio 2 dalies a punktą ir 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos a punkto v papunktį (C8-0268/2016),
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 99 straipsnio 1 dalies pirmą ir trečią pastraipus ir 2 dalį, taip pat į 108 straipsnio 7 dalį,
  - atsižvelgdamas į Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto rekomendaciją (A8-0333/2016),
1. pritaria susitarimo sudarymui;
  2. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių bei Tuvalu parlamentams ir vyriausybėms.
-

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0463

**ES ir Maršalo Salų Respublikos susitarimas dėl bevizio režimo trumpalaikio buvimo atveju
*******2016 m. gruodžio 1 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos ir Maršalo Salų Respublikos susitarimo dėl bevizio režimo trumpalaikio buvimo atveju sudarymo Europos Sąjungos vardu projekto (09775/2016 – C8-0252/2016 – 2016/0103(NLE))****(Pritarimo procedūra)**

(2018/C 224/43)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Tarybos sprendimo projektą (09775/2016),
  - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos ir Maršalo Salų Respublikos susitarimo dėl bevizio režimo trumpalaikio buvimo atveju projektą (09774/2016),
  - atsižvelgdamas į prašymą dėl pritarimo, kurį Taryba pateikė pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 77 straipsnio 2 dalies a punktą ir 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos a punkto v papunktį (C8-0252/2016),
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 99 straipsnio 1 dalies pirmą ir trečią pastraipus ir 2 dalį, taip pat į 108 straipsnio 7 dalį,
  - atsižvelgdamas į Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto rekomendaciją (A8-0335/2016),
1. pritaria susitarimo sudarymui;
  2. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių bei Maršalo Salų Respublikos vyriausybėms ir parlamentams.
-

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0465

JAV ir ES susitarimas dėl asmeninio pobūdžio informacijos apsaugos tiriant nusikalstamas veikas ***

2016 m. gruodžio 1 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl Jungtinių Amerikos Valstijų ir Europos Sąjungos susitarimo dėl asmens duomenų, susijusių su nusikalstamų veikų prevencija, tyrimu, nustatymu ar traukimu baudžiamojon atsakomybėn už jas, apsaugos sudarymo Europos Sąjungos vardu projekto (08523/2016 – C8-0329/2016 – 2016/0126(NLE))

(Pritarimo procedūra)

(2018/C 224/44)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Tarybos sprendimo projektą (08523/2016),
  - atsižvelgdamas į Jungtinių Amerikos Valstijų ir Europos Sąjungos susitarimo dėl su nusikalstamų veikų prevencija, tyrimu, atskleidimu ir baudžiamuoju persekiojimu susijusios asmeninio pobūdžio informacijos apsaugos projektą (08557/2016),
  - atsižvelgdamas į prašymą dėl pritarimo, kurį Taryba pateikė pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 16 straipsnį ir 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos a punktą (C8-0329/2016),
  - atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto laišką,
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 99 straipsnio 1 dalies pirmą ir trečią pastraipus ir 2 dalį, taip pat į 108 straipsnio 7 dalį,
  - atsižvelgdamas į Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto rekomendaciją ir Teisės reikalų komiteto nuomonę (A8-0354/2016),
1. pritaria susitarimo sudarymui;
  2. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai ir valstybių narių bei Jungtinių Amerikos Valstijų vyriausybėms ir parlamentams.

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0466

Tarpinis ES ir Ganos ekonominės partnerystės susitarimas *****2016 m. gruodžio 1 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Tarybos sprendimo dėl tarpinio Ganos ir Europos bendrijos bei jos valstybių narių ekonominės partnerystės susitarimo sudarymo projekto (12396/2016 – C8-0406/2016 – 2008/0137(NLE))****(Pritarimo procedūra)**

(2018/C 224/45)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Tarybos sprendimo projektą (12396/2016),
  - atsižvelgdamas į tarpinio Ganos ir Europos bendrijos bei jos valstybių narių ekonominės partnerystės susitarimo projektą (12130/2008),
  - atsižvelgdamas į prašymą dėl pritarimo, kurį Taryba pateikė pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 207 straipsnio 3 dalį ir 4 dalies pirmą pastraipą, 209 straipsnio 2 dalį ir 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos a punktą (C8-0406/2016),
  - atsižvelgdamas į savo 2009 m. kovo 25 d. rezoliuciją dėl Ganos, vienos šalies, ir Europos bendrijos bei jos valstybių narių, kitos šalies, tarpinio ekonominės partnerystės susitarimo ⁽¹⁾,
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 99 straipsnio 1 dalies pirmą ir trečią pastraipus ir 2 dalį, taip pat į 108 straipsnio 7 dalį,
  - atsižvelgdamas į Tarptautinės prekybos komiteto rekomendaciją (A8-0328/2016),
1. pritaria susitarimo sudarymui;
  2. paveda Pirmininkui perduoti Parlamento poziciją Tarybai, Komisijai, valstybių narių bei Ganos vyriausybėms ir parlamentams.

⁽¹⁾ OL C 117 E, 2010 5 6, p. 112.

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0467

Nenumatytų atvejų rezervo lėšų mobilizavimas 2016 m.

2016 m. gruodžio 1 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl nenumatytų atvejų rezervo lėšų mobilizavimo 2016 m. (COM(2016)0624 – C8-0399/2016 – 2016/2256(BUD))

(2018/C 224/46)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2016)0624 – C8-0399/2016),
  - atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 1311/2013, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. daugiametė finansinė programa ⁽¹⁾, ypač į jo 13 straipsnį,
  - atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 2 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinį susitarimą dėl biudžetinės drausmės, bendradarbiavimo biudžeto klausimais ir patikimo finansų valdymo ⁽²⁾, ypač į jo 14 punktą,
  - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos 2016 finansinių metų bendrąjį biudžetą, galutinai priimtą 2015 m. lapkričio 25 d. ⁽³⁾,
  - atsižvelgdamas į Taisomojo biudžeto Nr. 4/2016 projektą, kurį Komisija pasiūlė 2016 m. rugsėjo 30 d. (COM(2016)0623),
  - atsižvelgdamas į 2016 m. lapkričio 8 d. priimtą Tarybos poziciją dėl Taisomojo biudžeto Nr. 4/2016 projekto (13583/2016 – C8-0459/2016),
  - atsižvelgdamas į savo poziciją dėl Taisomojo biudžeto Nr. 4/2016 projekto, priimtą 2016 m. gruodžio 1 d. ⁽⁴⁾,
  - atsižvelgdamas į Biudžeto komiteto pranešimą (A8-0347/2016),
- A. kadangi kartu su Taisomojo biudžeto Nr. 4/2016 projektu Komisija pasiūlė 2016 m. mobilizuoti 240,1 mln. EUR nenumatytų atvejų rezervo lėšų, kad būtų papildyti su 2016 finansinių metų Europos Sąjungos bendrojo biudžeto 3 išlaidų kategorijos (Saugumas ir pilietybė) išlaidomis susiję išsipareigojimų asignavimai;
1. pritaria prie šios rezoliucijos pridedamam sprendimui;
  2. paveda Pirmininkui pasirašyti šį sprendimą su Tarybos pirmininku ir užtikrinti, kad jis būtų paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*;
  3. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją ir jos priedą Tarybai ir Komisijai.

⁽¹⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 884.

⁽²⁾ OL C 373, 2013 12 20, p. 1.

⁽³⁾ OL L 48, 2016 2 24, p. 1.

⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0468.

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

PRIEDAS

**EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS SPRENDIMAS
dėl nenumatytų atvejų rezervo lėšų mobilizavimo 2016 m.**

(Šio priedo tekstas čia nepateikiamas, nes jis atitinka galutinį aktą – Sprendimą (ES) 2017/339.)

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0468

Taisomojo biudžeto Nr. 4 projektas. Asignavimų patikslinimas, atsižvelgiant į naujausius pokyčius migracijos ir saugumo srityse, mokėjimų ir įsipareigojimų asignavimų sumažinimas

2016 m. gruodžio 1 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Tarybos pozicijos dėl Europos Sąjungos 2016 finansinių metų Taisomojo biudžeto Nr. 4/2016 projekto. Asignavimų atnaujinimas siekiant atsižvelgti į naujausius pokyčius, susijusius su migracijos ir saugumo klausimais, mokėjimų ir įsipareigojimų asignavimų sumažinimą dėl bendrojo perkėlimo, ESIF veiklos pratęsimą, FRONTEX etatų plano pakeitimą ir įplaukų asignavimų (nuosavų išteklių) atnaujinimą (13583/2016 – C8-0459/2016 – 2016/2257(BUD))

(2018/C 224/47)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 314 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutarties 106a straipsnį,
- atsižvelgdamas į 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių ir kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 ⁽¹⁾, ypač į jo 41 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos 2016 m. finansinių metų bendrąjį biudžetą, galutinai priimtą 2015 m. lapkričio 25 d. ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 1311/2013, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. daugiametė finansinė programa ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 2 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinį susitarimą dėl biudžetinės drausmės, bendradarbiavimo biudžeto klausimais ir patikimo finansų valdymo ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 2014 m. gegužės 26 d. Tarybos sprendimą Nr. 2014/335/ES, Euratomas dėl Europos Bendrijų nuosavų išteklių sistemos ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į Taisomojo biudžeto Nr. 4/2016 m. projektą, kurį Komisija priėmė 2016 m. rugsėjo 30 d. (COM(2016)0623),
- atsižvelgdamas į 2016 m. lapkričio 8 d. priimtą ir tą pačią dieną Europos Parlamentui perduotą Tarybos poziciją dėl Taisomojo biudžeto Nr. 4/2016 projekto (13583/2016 – C8-0459/2016),
- atsižvelgdamas į Regioninės plėtros komiteto laišką,
- atsižvelgdamas į Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto laišką,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 88 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Biudžeto komiteto pranešimą (A8-0350/2016),

⁽¹⁾ OL L 298, 2012 10 26, p. 1.

⁽²⁾ OL L 48, 2016 2 24.

⁽³⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 884.

⁽⁴⁾ OL C 373, 2013 12 20, p. 1.

⁽⁵⁾ OL L 168, 2014 6 7, p. 105.

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

- A. kadangi pagal Taisomojo biudžeto Nr. 4/2016 projektą (toliau – TB Nr. 4/2016 projektas) mokėjimų asignavimai sumažinami 7 284,3 mln. EUR, daugiausia į 1b išlaidų pakategorę „Ekonominė, socialinė ir teritorinė sanglauda“ įrašytose biudžeto eilutėse, ir todėl atitinkamai sumažinami nacionaliniai įnašai;
- B. kadangi pagal TB Nr. 4/2016 projektą padidinami išpareigojimų asignavimai pagal 3 išlaidų kategoriją „Saugumas ir pilietybė“, skubios paramos teikimo Sąjungoje priemonei jų sumą padidinant 50 mln. EUR, Prieglobsčio, migracijos ir integracijos fondui (toliau – PMIF) – 130 mln. EUR, o Vidaus saugumo fondui (VSF) – 70 mln. EUR, taigi todėl iš nenumatytų atvejų rezervo iš viso reikia mobilizuoti 240,1 mln. EUR sumą, prieš tai atsižvelgus į tai, kad perkelta 9,9 mln. EUR;
- C. kadangi pagal TB Nr. 4/2016 projektą paankstinamas Europos strateginių investicijų fondo (toliau – ESIF) finansavimas, perkeliant 73,9 mln. EUR išpareigojimų asignavimų sumą iš Europos infrastruktūros tinklų priemonės energetikos krypties (EITP – Energetika) biudžeto, kuri turi būti kompensuota 2018 m.;
- D. kadangi pagal TB Nr. 4/2016 projektą iš dalies keičiamas FRONTEX etatų planas atsižvelgiant į Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 2016/1624 įsigaliojimą ⁽¹⁾;
- E. kadangi, sumažinus lėšas 14,7 mln. EUR suma pagal kelias biudžeto eilutes, įrašytas į 2 išlaidų kategoriją „Tvarus augimas. Gamtos išteklių“, TB Nr. 4/2016 projekto grynasis poveikis 2016 m. biudžeto išlaidoms pasireiškia tuo, kad išpareigojimų asignavimų suma padidėja 225,4 mln. EUR;
- F. kadangi, kalbant apie įplaukas, į TB Nr. 4/2016 projektą tai pat įtraukti patikslinimai, susiję su tradicinių nuosavų išteklių (t. y. muitų ir cukraus mokesčių), pridėtinės vertės mokesčio (PVM) ir bendrųjų nacionalinių pajamų (BNP) bazių prognozių ir į biudžetą įtraukiamos bei finansuojamos atitinkamos Jungtinei Karalystei taikomos korekcijos peržiūra;
1. išreiškia didelį susirūpinimą dėl 7 284,3 mln. EUR sudarančio mokėjimų pertekliaus, atsiradusio dėl to, jog labai vėluojama įgyvendinti pasidalijamojo valdymo principu valdomas ES programas, ir sudarančio sąlygas iki dabartinės DFP galiojimo pabaigos rasti didelei mokėjimų prašymų sankaupai; primena Komisijos išvadą, kad, atsižvelgiant į dabartines prognozes, atnaujinti mokėjimų poreikiai iki 2020 m. gali būti suderinami su dabartinėmis viršutinėmis ribomis tik jei bus visiškai panaudota bendroji mokėjimų marža (ir, kaip atsargumo priemonė, bus panaikintos jos metinės viršutinės ribos) ir jei mokėjimai specialioms priemonėms bus skaičiuojami virš viršutinių ribų; todėl ragina atliekant DFP peržiūrą galutinai ir aiškiai išspręsti pastarąjį klausimą;
  2. pritaria tam, kad būtų padidinti asignavimai pagal 3 išlaidų kategoriją mobilizuojant nenumatytų atvejų rezervo lėšas, taip pat paankstinant padidintos lėšų sumos skyrimą FRONTEX etatų planui; ypač palankiai vertina tai, kad iš dalies papildytas PMIF, tačiau yra susirūpinęs dėl to, kad, nepaisant didelio biudžeto įvykdymo lygio, grindžiamo valstybių narių nacionalinėmis programomis, iki šiol faktiškai perkelta labai nedaug pabėgėlių;
  3. pritaria tam, kad būtų paankstinamas ESIF finansavimas, su sąlyga, kad perkélimas iš EITP bus tinkamai kompensuotas 2018 m.; išaiškina, kad šis paankstinimas neužkerta kelio naujo pasiūlymo pratęsti ESIF galutiniam finansavimo planui, dėl kurio turi būti nuspręsta laikantis įprastos teisėkūros procedūros;
  4. susirūpinęs atkreipia dėmesį į tikėtiną įplaukų deficitą, sudarysiantį apytikriai 1,8 mlrd. EUR, kurį lems Didžiosios Britanijos svaro sterlingo vertės sumažėjimas euro atžvilgiu; pažymi Komisijos ketinimą panaudoti įplaukas, gautas iš papildomų baudų, kad būtų padengtas šis deficitas;

⁽¹⁾ 2016 m. rugsėjo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas Nr. 2016/1624 dėl Europos sienų ir pakrančių apsaugos pajėgų, kuriuo iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/399 ir panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 863/2007, Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2007/2004 ir Tarybos sprendimas 2005/267/EB (OL L 251, 2016 9 16, p. 1).

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

5. patvirtina Tarybos poziciją dėl Taisomojo biudžeto Nr. 4/2016 projekto;
  6. paveda Pirmininkui paskelbti, kad Taisomasis biudžetas Nr. 4/2016 yra galutinai priimtas, ir pasirūpinti, kad jis būtų paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*;
  7. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Audito Rūmams ir nacionaliniams parlamentams.
-

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0469

2016 m. bendrojo biudžeto Taisomojo biudžeto Nr. 5 projektas. Nuosavų išteklių įgyvendinimas**2016 m. gruodžio 1 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Tarybos pozicijos dėl Europos Sąjungos 2016 finansinių metų Taisomojo biudžeto Nr. 5/2016 projekto. Sprendimo dėl nuosavų išteklių 2014/335/ES, Euratomas įgyvendinimas pasibaigus ratifikavimo procesui ir 2016 m. spalio 1 d. įsigaliojus sprendimui (13584/2016 – C8-0462/2016 – 2016/2258(BUD))**

(2018/C 224/48)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 314 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutarties 106a straipsnį,
- atsižvelgdamas į 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių ir kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 ⁽¹⁾, ypač į jo 41 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos 2016 finansinių metų bendrąjį biudžetą, galutinai priimtą 2015 m. lapkričio 25 d. ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 1311/2013, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. daugiamečių finansinė programa ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 2 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinį susitarimą dėl biudžetinės drausmės, bendradarbiavimo biudžeto klausimais ir patikimo finansų valdymo ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 2014 m. gegužės 26 d. Tarybos sprendimą 2014/335/ES, Euratomas dėl Europos Sąjungos nuosavų išteklių sistemos ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į Taisomojo biudžeto Nr. 5/2016 projektą, kurį Komisija priėmė 2016 m. spalio 7 d. (COM(2016)0660),
- atsižvelgdamas į 2016 m. lapkričio 8 d. priimtą ir tą pačią dieną Europos Parlamentui perduotą Tarybos poziciją dėl Taisomojo biudžeto Nr. 5/2016 projekto (13584/2016 – C8-0462/2016),
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 88 ir 91 straipsnius
- atsižvelgdamas į Biudžeto komiteto pranešimą (A8-0348/2016),

A. kadangi Taisomojo biudžeto Nr. 5/2016 projektas parengtas pasibaigus ratifikavimo procesui ir įsigaliojus Sprendimui 2014/335/ES, Euratomas, kuriame nustatyti tam tikri pakeitimai, pvz., tradicinių nuosavų išteklių rinkimo išlaidų sumažinimas, kai kurioms valstybėms narėms taikomas naujas sumažintas PVM pagrįsto išteklių pareikalavimo tarifas ir kai kurioms valstybėms narėms taikomas bendras BNP pagrįstų įnašų sumažinimas;

⁽¹⁾ OL L 298, 2012 10 26, p. 1.

⁽²⁾ OL L 48, 2016 2 24.

⁽³⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 884.

⁽⁴⁾ OL C 373, 2013 12 20, p. 1.

⁽⁵⁾ OL L 168, 2014 6 7, p. 105.

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

- B. kadangi Taisomojo biudžeto Nr. 5/2016 projekto tikslas – į 2016 m. Sąjungos biudžeto pajamas įtraukti poveikiui nuosavų išteklių koregavimo, susijusio su Sprendimo 2014/335/ES, Euratomas, kuris atgaline data taikomas 2014, 2015 ir 2016 finansiniams metams, įgyvendinimu;
- C. kadangi todėl dėl Taisomojo biudžeto Nr. 5/2016 projekto reikia pakoreguoti individualius visų valstybių narių įnašus, tačiau jis nedaro poveikio bendroms Sąjungos biudžeto įplaukoms ir išlaidoms;
1. patvirtina Tarybos poziciją dėl Taisomojo biudžeto Nr. 5/2016 projekto;
  2. paveda Pirmininkui paskelbti, kad Taisomasis biudžetas Nr. 5/2016 yra galutinai priimtas ir pasirūpinti, kad jis būtų paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*;
  3. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Audito Rūmams ir nacionaliniams parlamentams.
-

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0470

ES solidarumo fondo lėšų panaudojimas siekiant suteikti pagalbą Vokietijai**2016 m. gruodžio 1 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos solidarumo fondo lėšų panaudojimo siekiant suteikti pagalbą Vokietijai (COM(2016)0681 – C8-0423/2016 – 2016/2267(BUD))**

(2018/C 224/49)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2016)0681 – C8-0423/2016),
  - atsižvelgdamas į 2002 m. lapkričio 11 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2012/2002, įsteigiantį Europos Sąjungos solidarumo fondą ⁽¹⁾,
  - atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 1311/2013, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. daugiametė finansinė programa ⁽²⁾, ypač į jo 10 straipsnį,
  - atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 2 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinį susitarimą dėl biudžetinės drausmės, bendradarbiavimo biudžeto klausimais ir patikimo finansų valdymo ⁽³⁾, ypač į jo 11 punktą,
  - atsižvelgdamas į Regioninės plėtros komiteto laišką,
  - atsižvelgdamas į Biudžeto komiteto pranešimą (A8-0352/2016),
1. pritaria prie šios rezoliucijos pridedamam sprendimui;
  2. paveda Pirmininkui pasirašyti šį sprendimą su Tarybos pirmininku ir užtikrinti, kad jis būtų paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*;
  3. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją ir jos priedą Tarybai ir Komisijai.

⁽¹⁾ OL L 311, 2002 11 14, p. 3.

⁽²⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 884.

⁽³⁾ OL C 373, 2013 12 20, p. 1.

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

PRIEDAS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS SPRENDIMAS

dėl Europos Sąjungos solidarumo fondo lėšų panaudojimo siekiant suteikti pagalbą Vokietijai

(Šio priedo tekstas čia nepateikiamas, nes jis atitinka galutinį aktą – Sprendimą (ES) 2017/340.)

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0471

Taisomojo biudžeto Nr. 6 projektas, pridedamas prie pasiūlymo dėl ES solidarumo fondo lėšų panaudojimo siekiant suteikti pagalbą Vokietijai**2016 m. gruodžio 1 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Tarybos pozicijos dėl Europos Sąjungos 2016 finansinių metų Taisomojo biudžeto Nr. 6/2016 projekto, pridedamo prie pasiūlymo panaudoti Europos Sąjungos solidarumo fondo lėšas siekiant suteikti pagalbą Vokietijai (13852/2016 – C8-0473/2016 – 2016/2268(BUD))**

(2018/C 224/50)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 314 straipsnį,
  - atsižvelgdamas į Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutarties 106a straipsnį,
  - atsižvelgdamas į 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių ir kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 ⁽¹⁾, ypač į jo 41 straipsnį,
  - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos 2016 finansinių metų bendrąjį biudžetą, galutinai priimtą 2015 m. lapkričio 25 d. ⁽²⁾,
  - atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 1311/2013, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. daugiametė finansinė programa ⁽³⁾ (DFP reglamentas),
  - atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 2 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinį susitarimą dėl biudžetinės drausmės, bendradarbiavimo biudžeto klausimais ir patikimo finansų valdymo ⁽⁴⁾,
  - atsižvelgdamas į 2014 m. gegužės 26 d. Tarybos sprendimą Nr. 2014/335/ES, Euratomas dėl Europos Sąjungos nuosavų išteklių sistemos ⁽⁵⁾,
  - atsižvelgdamas į 2016 m. spalio 19 d. Komisijos priimtą pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos solidarumo fondo lėšų panaudojimo siekiant suteikti pagalbą Vokietijai (COM(2016)0681),
  - atsižvelgdamas į Taisomojo biudžeto Nr. 6/2016 projektą, kurį Komisija priėmė 2016 m. spalio 19 d. (COM(2016)0680),
  - atsižvelgdamas į 2016 m. lapkričio 15 d. priimtą ir tą pačią dieną Europos Parlamentui perduotą Tarybos poziciją dėl Taisomojo biudžeto Nr. 6/2016 projekto (13852/2016 – C8-0473/2016),
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 88 ir 91 straipsnius,
  - atsižvelgdamas į Biudžeto komiteto pranešimą (A8-0349/2016),
- A. kadangi Taisomojo biudžeto Nr. 6/2016 projektas apima siūlomą Europos Sąjungos solidarumo fondo lėšų panaudojimą, susijusį su 2016 m. gegužės ir birželio mėn. įvykusiais potvyniais Vokietijoje;

⁽¹⁾ OL L 298, 2012 10 26, p. 1.⁽²⁾ OL L 48, 2016 2 24.⁽³⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 884.⁽⁴⁾ OL C 373, 2013 12 20, p. 1.⁽⁵⁾ OL L 168, 2014 6 7, p. 105.

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

- B. kadangi todėl Komisija siūlo iš dalies pakeisti 2016 m. biudžetą ir padidinti biudžeto straipsnio Nr. 13 06 01 „Pagalba valstybėms narėms didelės gaivalinės nelaimės atveju, kai itin nukenčia gyvenimo sąlygos, gamtinė aplinka ar ekonomika“ lėšas 31 475 125 EUR suma – tiek įsipareigojimų, tiek mokėjimų asignavimų;
- C. kadangi kaip apibrėžta DFP reglamente Europos Sąjungos solidarumo fondas yra speciali priemonė ir atitinkami įsipareigojimų ir mokėjimų asignavimai turi būti įtraukti į biudžetą viršijant DFP viršutinės ribas;
1. patvirtina Tarybos poziciją dėl Taisomojo biudžeto Nr. 6/2016 projekto;
  2. paveda Pirmininkui paskelbti, kad Taisomasis biudžetas Nr. 6/2016 yra galutinai priimtas ir pasirūpinti, kad jis būtų paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*;
  3. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Audito Rūmams ir nacionaliniams parlamentams.
-

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0472

Nenumatytų atvejų rezervo lėšų mobilizavimas 2017 m.**2016 m. gruodžio 1 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl nenumatytų atvejų rezervo lėšų mobilizavimo 2017 m. (COM(2016)0678 – C8-0420/2016 – 2016/2118(BUD))**

(2018/C 224/51)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2016)0678 – C8-0420/2016),
  - atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 1311/2013, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. daugiametė finansinė programa ⁽¹⁾, ypač į jo 13 straipsnį,
  - atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 2 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinį susitarimą dėl biudžetinės drausmės, bendradarbiavimo biudžeto klausimais ir patikimo finansų valdymo ⁽²⁾, ypač į jo 14 punktą,
  - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos 2017 finansinių metų bendrojo biudžeto projektą, kurį Komisija priėmė 2016 m. liepos 18 d. (COM(2016)0300), iš dalies pakeistą Taisomuoju raštu Nr. 1/2017 (COM(2016)0679),
  - atsižvelgdamas į poziciją dėl Europos Sąjungos 2017 finansinių metų bendrojo biudžeto projekto, kurią Taryba patvirtino 2016 m. rugsėjo 12 d. ir perdavė Parlamentui 2016 m. rugsėjo 14 d. (11900/2016 – C8-0373/2016),
  - atsižvelgdamas į savo 2016 m. spalio 26 d. poziciją dėl 2017 m. bendrojo biudžeto projekto ⁽³⁾,
  - atsižvelgdamas į bendrą tekstą, kurį 2016 m. lapkričio 17 d. patvirtino Taikinimo komitetas (14635/2016 – C8-0470/2016),
  - atsižvelgdamas į Biudžeto komiteto pranešimą ir į Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto nuomonę (A8-0346/2016),
- A. kadangi, išnagrinėjusi visas galimybes finansuoti papildomus ir nenumatytus įsipareigojimų asignavimų poreikius, Komisija savo biudžeto projekte pasiūlė mobilizuoti 1 164,4 mln. EUR nenumatytų atvejų rezervo lėšų, kad su 2017 finansinių metų Europos Sąjungos bendrojo biudžeto 3 išlaidų kategorijos išlaidomis susiję įsipareigojimų asignavimai būtų papildyti viršijant įsipareigojimų asignavimų viršutinę ribą 2 578 mln. EUR dabartinėmis kainomis;
- B. kadangi 2017 m. turbūt atsiras papildomų finansinių poreikių, susijusių su vidaus saugumo krizėmis ir dabartinėmis humanitarinėmis, migracijos ir pabėgėlių problemomis; pripažįsta, kad šie poreikiai galėtų būti žymiai didesni nei pagal 3 išlaidų kategoriją numatytos lėšos; primena, kad nebeliko maržos pagal 3 išlaidų kategorijos viršutinę ribą; todėl prašo Komisijos paaiškinti, ar ir koku būdu būtų galima mobilizuoti papildomas lėšas panaudojant nenumatytų atvejų rezervą, siekiant patenkinti galimus papildomus finansinius poreikius pagal 3 išlaidų kategoriją 2017 m. laikotarpiu;
- C. kadangi Komisija, rengdama Taisomąjį raštą Nr. 1/2017, persvarstė šį lėšų mobilizavimo pasiūlymą, įtraukdama ir 4 išlaidų kategorijos išlaidas;

⁽¹⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 884.⁽²⁾ OL C 373, 2013 12 20, p. 1.⁽³⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0411.

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

D. kadangi Taikinimo komitetas, sušauktas svarstyti 2016 m. biudžeto klausimų, susitarė mobilizuoti 1 906,2 mln. EUR nenumatytų atvejų rezervo lėšų, skiriant jas 3 ir 4 išlaidų kategorijoms, ir kompensuoti iš 2 išlaidų kategorijos (Tvarus augimas. Gamtos išteklių) nepaskirstytos maržos 575,0 mln. EUR 2016 m., iš 5 išlaidų kategorijos (Administravimas) nepaskirstytos maržos 507,3 mln. EUR 2017 m., 570,0 mln. EUR 2018 m. ir 253,9 mln. EUR 2019 m.;

1. pritaria prie šios rezoliucijos pridedamam sprendimui;
  2. paveda Pirmininkui pasirašyti šį sprendimą su Tarybos pirmininku ir užtikrinti, kad jis būtų paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*;
  3. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją ir jos priedą Tarybai ir Komisijai.
-

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

PRIEDAS

**EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS SPRENDIMAS
dėl nenumatytų atvejų rezervo lėšų mobilizavimo 2017 m.**

(Šio priedo tekstas čia nepateikiamas, nes jis atitinka galutinį aktą – Sprendimą (ES) 2017/344.)

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0473

Lankstumo priemonės lėšų mobilizavimas skubioms biudžeto priemonėms, skirtoms dabartinei migracijos, pabėgėlių ir saugumo krizei spręsti, finansuoti

2016 m. gruodžio 1 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl lankstumo priemonės lėšų mobilizavimo skubioms biudžeto priemonėms, skirtoms dabartinei migracijos, pabėgėlių ir saugumo krizei spręsti, finansuoti (COM(2016)0313 – C8-0246/2016 – 2016/2120(BUD))

(2018/C 224/52)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2016)0313 – C8-0246/2016),
  - atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 1311/2013, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. daugiametė finansinė programa ⁽¹⁾, ypač į jo 11 straipsnį,
  - atsižvelgdamas į 2015 m. balandžio 21 d. Tarybos reglamentą (ES, Euratomas) 2015/623, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 1311/2013, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. daugiametė finansinė programa ⁽²⁾,
  - atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 2 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinį susitarimą dėl biudžetinės drausmės, bendradarbiavimo biudžeto klausimais ir patikimo finansų valdymo ⁽³⁾, ypač į jo 12 punktą,
  - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos 2017 finansinių metų bendrojo biudžeto projektą, kurį Komisija priėmė 2016 m. liepos 18 d. (COM(2016)0300), iš dalies pakeistą Taisomuoju raštu Nr. 1/2017 (COM(2016)0679),
  - atsižvelgdamas į poziciją dėl Europos Sąjungos 2017 finansinių metų bendrojo biudžeto projekto, kurią Taryba patvirtino 2016 m. rugsėjo 12 d. ir perdavė Parlamentui 2016 m. rugsėjo 14 d. (11900/2016 – C8-0373/2016),
  - atsižvelgdamas į savo 2016 m. spalio 26 d. poziciją dėl 2017 finansinių metų bendrojo biudžeto projekto ⁽⁴⁾,
  - atsižvelgdamas į bendrą tekstą, kurį 2016 m. lapkričio 17 d. patvirtino Taikinimo komitetas (14635/2016 – C8-0470/2016),
  - atsižvelgdamas į Biudžeto komiteto pranešimą ir Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto nuomonę (A8-0351/2016),
- A. kadangi, išnagrinėjus visas galimybes perskirstyti įsipareigojimų asignavimus pagal 3 išlaidų kategoriją, paaiškėjo, kad įsipareigojimų asignavimams būtina mobilizuoti lankstumo priemonės lėšas;
- B. kadangi Komisija buvo pasiūliusi mobilizuoti lankstumo priemonės lėšas viršijant 3 išlaidų kategorijos viršutinę ribą ir finansavimą iš Sąjungos 2017 finansinių metų bendrojo biudžeto papildyti 530 mln. EUR dydžio suma priemonėms migracijos, pabėgėlių ir saugumo srityse finansuoti;

⁽¹⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 884.

⁽²⁾ OL L 103, 2015 4 22, p. 1.

⁽³⁾ OL C 373, 2013 12 20, p. 1.

⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0411.

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

- C. kadangi dėl šios priežasties visiškai išnaudota visa 2017 finansiniams metams skirta lankstumo priemonės lėšų suma;
1. pažymi, kad 2017 m. 3 išlaidų kategorijos viršutinės ribos neleidžia tinkamai finansuoti neatidėliotinių priemonių migracijos, pabėgėlių ir saugumo srityse;
  2. todėl sutinka, kad būtų mobilizuota 530 mln. EUR išpareigojimų asignavimų suma pagal lankstumo priemonę;
  3. be to, pritaria siūlymui skirti atitinkamus mokėjimų asignavimus, 2017 m. sudarysiančius 238,3 mln. EUR, 2018 m. – 91 mln. EUR, 2019 m. – 141,9 mln. EUR ir 2020 m. – 58,8 mln. EUR;
  4. pakartoja, kad šios priemonės mobilizavimas, kaip numatyta DFP reglamento 11 straipsnyje, dar kartą rodo lemiamos svarbos poreikį, kad Sąjungos biudžetas būtų lankstesnis, ir pakartoja savo poziciją, išreikštą DFP laikotarpio vidurio peržiūros ir (arba) tikslinimo klausimu, kad metinę lankstumo priemonės lėšų sumą reikia padidinti iki 2 mlrd.;
  5. pakartoja požiūrį, kuriuo vadovaujasi jau ilgą laiką, t. y. kad, nedarant poveikio galimybei mobilizuoti mokėjimų asignavimus konkrečioms biudžeto eilutėms pagal lankstumo priemonę iš pradžių nemobilizavus išpareigojimų, mokėjimai, susiję su išpareigojimais, anksčiau mobilizuotais pagal lankstumo priemonę, gali būti skaičiuojami tik virš viršutinių ribų;
  6. pritaria prie šios rezoliucijos pridedamam sprendimui;
  7. paveda Pirmininkui pasirašyti šį sprendimą su Tarybos pirmininku ir užtikrinti, kad jis būtų paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*;
  8. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją ir jos priedą Tarybai ir Komisijai.
-

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

PRIEDAS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS SPRENDIMAS

dėl lankstumo priemonės lėšų mobilizavimo skubioms biudžeto priemonėms, skirtoms dabartinei migracijos, pabėgėlių ir saugumo krizei spręsti, finansuoti

(Šio priedo tekstas čia nepateikiamas, nes jis atitinka galutinį aktą – Sprendimą (ES) 2017/342.)

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0474

ES solidarumo fondo lėšų mobilizavimas siekiant iš 2017 m. biudžeto skirti lėšų avansams mokėti**2016 m. gruodžio 1 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo dėl Europos Sąjungos solidarumo fondo lėšų mobilizavimo siekiant iš 2017 m. Sąjungos bendrojo biudžeto skirti lėšų avansams mokėti (COM(2016)0312 – C8-0245/2016 – 2016/2119(BUD))**

(2018/C 224/53)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos pasiūlymą Europos Parlamentui ir Tarybai (COM(2016)0312 – C8-0245/2016),
  - atsižvelgdamas į 2002 m. lapkričio 11 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2012/2002, įsteigiantį Europos Sąjungos solidarumo fondą ⁽¹⁾,
  - atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 1311/2013, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. daugiametė finansinė programa ⁽²⁾, ypač į jo 10 straipsnį,
  - atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 2 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinį susitarimą dėl biudžetinės drausmės, bendradarbiavimo biudžeto klausimais ir patikimo finansų valdymo ⁽³⁾, ypač į jo 11 punktą,
  - atsižvelgdamas į 2016 m. lapkričio 17 d. trišalio dialogo rezultatus,
  - atsižvelgdamas į Biudžeto komiteto pranešimą (A8–0323/2016),
- A. kadangi, vadovaujantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 661/2014 ⁽⁴⁾, avansams mokėti galima naudoti Sąjungos bendrojo biudžeto 50 000 000 EUR asignavimų sumą;
1. pritaria prie šios rezoliucijos pridedamam sprendimui;
  2. paveda Pirmininkui pasirašyti šį sprendimą su Tarybos pirmininku ir užtikrinti, kad jis būtų paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*;
  3. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją ir jos priedą Tarybai ir Komisijai.

⁽¹⁾ OL L 311, 2002 11 14, p. 3.

⁽²⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 884.

⁽³⁾ OL C 373, 2013 12 20, p. 1.

⁽⁴⁾ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 661/2014, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2012/2002, įsteigiantis Europos Sąjungos solidarumo fondą (OL L 189, 2014 6 27, p. 143).

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

PRIEDAS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS SPRENDIMAS

dėl Europos Sąjungos solidarumo fondo lėšų mobilizavimo siekiant iš 2017 m. Sąjungos bendrojo biudžeto skirti lėšų avansams mokėti

(Šio priedo tekstas čia nepateikiamas, nes jis atitinka galutinį aktą – Sprendimą (ES) 2017/343.)

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

P8_TA(2016)0475

2017 m. biudžeto procedūra: bendras projektas**2016 m. gruodžio 1 d. Europos Parlamento teisėkūros rezoliucija dėl Europos Sąjungos 2017 finansinių metų bendrojo biudžeto bendro projekto, kurį Taikinimo komitetas patvirtino vykdant biudžeto procedūrą (14635/2016 – C8-0470/2016 – 2016/2047(BUD))**

(2018/C 224/54)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į bendrą projektą, kurį patvirtino Taikinimo komitetas, ir su juo susijusius Parlamento, Tarybos ir Komisijos pareiškimus (14635/2016 – C8-0470/2016),
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos 2017 finansinių metų bendrojo biudžeto projektą, kurį Komisija priėmė 2016 m. liepos 18 d. (COM(2016)0300),
- atsižvelgdamas į poziciją dėl Europos Sąjungos 2017 finansinių metų bendrojo biudžeto projekto, kurią Taryba priėmė 2016 m. rugsėjo 12 d. ir perdavė Europos Parlamentui 2016 m. rugsėjo 14 d. (11900/2016 – C8-0373/2016),
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos 2017 finansinių metų bendrojo biudžeto projekto taisomąjį raštą Nr. 1/2017, kurį Komisija pateikė 2016 m. spalio 17 d.,
- atsižvelgdamas į savo 2016 m. spalio 26 d. rezoliuciją dėl Tarybos pozicijos dėl Europos Sąjungos 2017 finansinių metų bendrojo biudžeto projekto ⁽¹⁾ ir joje pateiktus biudžeto pakeitimus,
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 314 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutarties 106a straipsnį,
- atsižvelgdamas į 2014 m. gegužės 26 d. Tarybos sprendimą 2014/335/ES, Euratomas, dėl Europos Sąjungos nuosavų išteklių sistemos ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių ir kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 1311/2013, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. daugiamečių finansinė programa ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 2 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinį susitarimą dėl biudžetinės drausmės, bendradarbiavimo biudžeto klausimais ir patikimo finansų valdymo ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 90 ir 91 straipsnius,
- atsižvelgdamas į Parlamento delegacijos Taikinimo komitete pranešimą (A8-0353/2016),

⁽¹⁾ Tą dieną priimti tekstai, P8_TA(2016)0411.

⁽²⁾ OL L 168, 2014 6 7, p. 105.

⁽³⁾ OL L 298, 2012 10 26, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 884.

⁽⁵⁾ OL C 373, 2013 12 20, p. 1.

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

1. pritaria bendram projektui, dėl kurio susitarė Taikinimo komitetas ir kurį sudaro visi toliau nurodyti dokumentai:
    - biudžeto eilučių, kurios nebuvo pakeistos, palyginti su biudžeto projektu arba Tarybos pozicija, sąrašas;
    - suvestinės sumos pagal finansinės programos išlaidų kategorijas;
    - pagal kiekvieną eilutę nurodomos visų biudžeto punktų sumos;
    - konsoliduotas dokumentas, kuriame nurodomos visų eilučių, pakeistų per taikinimą, sumos ir galutinis tekstas;
  2. patvirtina prie šios rezoliucijos pridėtus Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos bendrus pareiškimus;
  3. pažymi, kad šios taikinimo procedūros metu vienas iš sunkiausių klausimų buvo Parlamento darbuotojų skaičius; primena, kad remiantis neoficialiu susitarimu, kiekviena iš biudžeto valdymo institucijų turi išimtinę kompetenciją dėl savo biudžeto skirsnio; taip pat primena savo politinį sprendimą frakcijoms netaikyti 5 proc. darbuotojų mažinimo tikslo, kaip buvo pabrėžta jo rezoliucijose dėl 2014 m., 2015 m., 2016 m. ir 2017 m. biudžeto; planuoja įvertinti su biudžetu susijusių sprendimų poveikį institucijos veikimui;
  4. paveda Pirmininkui paskelbti, kad Europos Sąjungos 2017 finansinių metų bendrasis biudžetas yra galutinai priimtas, ir pasirūpinti, kad jis būtų paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*;
  5. paveda Pirmininkui perduoti šią teisėkūros rezoliuciją Tarybai, Komisijai, kitoms atitinkamoms institucijoms ir organams bei nacionaliniams parlamentams.
-

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

PRIEDAS

2016 11 17

GALUTINIS

2017 m. biudžetas. **Bendrų išvadų elementai**

Šios bendros išvados apima šiuos skirsnius:

1. 2017 m. biudžetas;
2. 2016 m. biudžetas. Taisomųjų biudžetų Nr. 4, 5 ir 6/2016 projektai;
3. Bendri pareiškimai.

Apibendrinamoji apžvalga**A. 2017 m. biudžetas**

Atsižvelgiant į bendrų išvadų elementus:

- 2017 m. biudžete numatyta bendra įsipareigojimų asignavimų suma – 157 857,8 mln. EUR. Taigi 2017 m. lieka DFP viršutinės ribos nesiekianti 1 100,1 mln. EUR įsipareigojimų asignavimų marža.
- 2017 m. biudžete numatyta bendra mokėjimų asignavimų suma – 134 490,4 mln. EUR.
- 2017 m. pagal lankstumo priemonę mobilizuojama 530 mln. EUR įsipareigojimų asignavimų suma 3 išlaidų kategorijai „Saugumas ir pilietybė“ .
- Iš bendrosios įsipareigojimų maržos mobilizuojama 1 439,1 mln. EUR suma, skiriama 1a išlaidų kategorijai „Konkurencingumas augimui ir darbo vietų kūrimui skatinti“.
- Iš nenumatytų atvejų rezervo mobilizuojama 1 906,2 mln. EUR suma, skiriama 3 ir 4 išlaidų kategorijoms. Ji 2017 m. kompensuojama 575,0 mln. EUR suma iš 2 išlaidų kategorijos „Tvarus augimas. Gamtos ištekliai“ nepaskirstytos maržos ir 2017 m. – 507,3 mln. EUR, 2018 m. – 570,0 mln. EUR ir 2019 m. – 253,9 mln. EUR sumomis iš 5 išlaidų kategorijos „Administravimas“ nepaskirstytų maržų.
- Komisijos skaičiavimu, 2017 m. mokėjimų asignavimai, susiję su lankstumo priemonės lėšų mobilizavimu 2014, 2015 ir 2016 m., siekia 981,1 mln. EUR.

B. 2016 m. biudžetas

Atsižvelgiant į bendrų išvadų elementus:

- priimtas Taisomojo biudžeto Nr. 4/2016 projektas ir su juo susijęs nenumatytų atvejų rezervo lėšų mobilizavimas, kaip pasiūlė Komisija.
- priimtas Taisomojo biudžeto Nr. 5/2016 projektas, kaip pasiūlė Komisija.
- priimtas Taisomojo biudžeto Nr. 6/2016 projektas ir su juo susijęs Europos Sąjungos solidarumo fondo lėšų mobilizavimas, kaip pasiūlė Komisija.

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

1. 2017 m. biudžetas

1.1. Biudžeto eilutės, dėl kurių nebediskutuojama

Jei toliau šiose išvadose nenurodoma kitaip, visos biudžeto eilutės, kurių nei Taryba, nei Parlamentas nekeitė ir dėl kurių Parlamentas pritarė Tarybos pakeitimams per atitinkamą jų svarstymą, laikomos patvirtintomis.

Atsižvelgiant į kitas biudžeto eilutes, Taikinimo komitetas susitarė dėl išvadų, pateiktų toliau 1.2–1.8 skirsniuose.

1.2. Horizontalieji klausimai

Decentralizuotos agentūros

ES įnašas (įsipareigojimų ir mokėjimų asignavimai) visoms decentralizuotoms agentūroms ir jų pareigybių skaičius nustatytas toks, kokį Komisija siūlė biudžeto projekte su pakeitimais, padarytais Taisomuoju raštu Nr. 1/2017, išskyrus:

- Europos policijos biurą (Europolą, biudžeto straipsnis 18 02 04), kuriam numatyta 10 papildomų pareigybių ir papildoma 675 000 EUR įsipareigojimų ir mokėjimų asignavimų suma;
- Europos teismo bendradarbiavimo padalinį (Eurojustas, biudžeto straipsnis 33 03 04), kuriam numatyta 10 papildomų pareigybių ir papildoma 675 000 EUR įsipareigojimų ir mokėjimų asignavimų suma;
- Europos bankininkystės instituciją (EBI, biudžeto straipsnis 12 02 04), kuriai skiriami įsipareigojimų ir mokėjimų asignavimai sumažinti 500 000 EUR suma;
- Europos prieglobsčio paramos biurą (EASO, biudžeto straipsnis 18 03 02), kuriam skiriami įsipareigojimų ir mokėjimų asignavimai padidinti 3 000 000 EUR suma;
- Europos vaistų agentūrą (EMA, biudžeto punktas 17 03 12 01), kuriai skiriami įsipareigojimų ir mokėjimų asignavimai sumažinti 8 350 000 EUR suma.

Vykdomosios įstaigos

ES įnašas (įsipareigojimų ir mokėjimų asignavimai) vykdomosioms įstaigoms ir jų etatų skaičius nustatytas toks, kokį Komisija siūlė 2017 m. biudžeto projekte.

Bandomieji projektai / parengiamieji veiksmai

Susitarta dėl išsamaus 78 bandomųjų projektų / parengiamųjų veikslių (BP/PV) rinkinio – iš viso 76,9 mln. EUR įsipareigojimų asignavimų sumos, kaip siūlė Parlamentas, papildant Komisijos 2017 m. biudžeto projekte pasiūlytus parengiamuosius veiksmus.

Kai bandomajam projektui ar parengiamajam veiksmui taikomas egzistuojantis teisinis pagrindas, Komisija gali pasiūlyti asignavimus perkelti atitinkamam teisiniui pagrindui, kad būtų palengvintas to veiksmo įgyvendinimas.

Pagal šį rinkinį visapusiškai atsižvelgiama į Finansiniame reglamente bandomiesiems projektams ir parengiamiesiems veiksliams nustatytas viršutines ribas.

1.3. Finansinės programos išlaidų kategorijos. Įsipareigojimų asignavimai

Atsižvelgęs į anksčiau nurodytas išvadas dėl biudžeto eilučių, dėl kurių nebediskutuojama, dėl agentūrų, bandomųjų projektų ir parengiamųjų veikslių, Taikinimo komitetas susitarė dėl šių klausimų:

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

1a išlaidų kategorija – Konkurencingumas augimui ir darbo vietų kūrimui skatinti

Toliau nurodytų biudžeto eilučių išpareigojimų asignavimai nustatyti tokio lygio, kokį Komisija pasiūlė 2017 m. biudžeto projekte su pakeitimais, padarytais pagal Taisomąjį raštą Nr. 1/2017:

EUR				
Biudžeto eilutė	Pavadinimas	2017 m. BP	2017 m. biudžetas	Skirtumas
02 02 02	Mažųjų ir vidutinių įmonių (MVI) galimybių gauti finansavimą nuosavo kapitalo ir skolos forma didinimas	167 030 000	217 030 000	50 000 000
06 02 01 03	Transporto rūšių integracijos bei sujungimo optimizavimas ir sąveikumo padidinimas	360 321 493	410 321 493	50 000 000
08 02 01 01	Mažai tirtų mokslinių tyrimų stiprinimas pasitelkiant Europos mokslinių tyrimų tarybą	1 736 471 644	1 753 136 644	16 665 000
08 02 04	Pažangos skleidimas ir dalyvių skaičiaus didinimas	123 492 850	140 157 850	16 665 000
09 04 02 01	Pirmavimas informacinių ir ryšių technologijų srityje	779 380 777	796 050 777	16 670 000
15 02 01 01	Kompetencijos ir bendradarbiavimo Europos švietimo ir mokymo srityje skatinimas ir jų svarba darbo rinkai	1 701 963 700	1 725 463 700	23 500 000
15 02 01 02	Kompetencijos ir bendradarbiavimo Europos jaunimo reikalų srityje bei jaunimo dalyvavimo Europos demokratiniame gyvenime skatinimas	201 400 000	227 900 000	26 500 000
	Iš viso			200 000 000 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Šios sumos yra bendro 1a išlaidų kategorijos lėšų padidinimo iki 2020 m., vykdant DFP laikotarpio vidurio peržiūrą / tikslinimą, dalis.

Taryba ir Parlamentas patvirtina, kad sutartas padidinimas 2017 m. biudžeto 1a išlaidų kategorijoje atliktas visapusiškai laikantis ankstesnių susitarimų ir juo nepažeidžiamos vykstančios teisėkūros procedūros.

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

Visi kiti 1a išlaidų kategorijos išpareigojimų asignavimai yra tokio lygio, kokį Komisija pasiūlė biudžeto projekte su pakeitimais, padarytais Taisomuoju raštu Nr. 1/2017, įtraukus patikslinimus, dėl kurių susitarta Taikinimo komitete ir kurie pateikti toliau nurodytoje lentelėje. Sukurtas konkretus biudžeto straipsnis, skirtas specialiems renginiams, kaip numatyta per Parlamento svarstymą.

EUR

Biudžeto eilutė	Pavadinimas	2017 m. BP (įsk. TR Nr. 1)	2017 m. biudžetas	Skirtumas
32 02 01 01	Tolesnės energijos vidaus rinkos integracijos ir elektros energijos bei dujų tinklų tarpvalstybinio sąveikumo didinimas	217 403 954	206 508 927	- 10 895 027
32 02 01 02	Sąjungos energijos tiekimo saugumo didinimas	217 403 954	207 441 809	- 9 962 145
32 02 01 03	Indėlis į tvarų vystymąsi ir aplinkos apsaugą	217 404 002	206 509 070	- 10 894 932
32 02 01 04	Privačioms investicijoms į energetikos projektus palankesnės aplinkos sukūrimas	85 227 000	77 291 975	- 7 935 025
15 02 10	Specialūs kasmetiniai renginiai		6 000 000	6 000 000
04 03 02 01	PROGRESS — parama Sąjungos užimtumo bei socialinei politikai ir darbo sąlygas reglamentuojantiems teisės aktams rengti, įgyvendinti, stebėti ir vertinti	60 000 000	65 000 000	5 000 000
04 03 02 02	EURES — Savanoriško darbuotojų geografinio judumo skatinimas ir galimybių išdabinti didinimas	22 578 000	23 578 000	1 000 000
	Iš viso			- 27 687 129

Dėl šių priedasčių, taip pat atsižvelgiant į agentūras, bandomuosius projektus ir parengiamuosius veiksmus, sutartas išpareigojimų lygis yra 21 312,2 mln. EUR ir lieka 51,9 mln. EUR marža, neviršijant 1a išlaidų kategorijos viršutinės ribos, taip pat panaudojama bendrosios išpareigojimų maržos 1 439,1 mln. EUR suma.

1b išlaidų kategorija – Ekonominė, socialinė ir teritorinė sanglauda

Nustatyti tokio lygio išpareigojimų asignavimai, koks pasiūlytas 2017 m. biudžeto projekte.

Atsižvelgiant į bandomuosius projektus ir parengiamuosius veiksmus, sutartas išpareigojimų lygis yra 53 586,6 mln. EUR ir lieka 0,4 mln. EUR marža, neviršijant 1b išlaidų kategorijos viršutinės ribos.

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

2 išlaidų kategorija – Tvarus augimas. Gamtos išteklių

Įsipareigojimų asignavimai nustatyti tokio lygio, kokį Komisija pasiūlė biudžeto projekte su pakeitimais, padarytais Taisomuoju raštu Nr. 1/2017, įskaitant papildomą lėšų sumažinimą 325,0 mln. EUR suma dėl išaugusių EŽŪGF asignuotųjų pajamų – Komisija apie tai pranešė 2016 m. lapkričio 7 d. Taigi Taikinimo komitetas susitarė dėl šių klausimų:

EUR

Biudžeto eilutė	Pavadinimas	2017 m. BP (įsk. TR Nr. 1)	2017 m. biudžetas	Skirtumas
05 03 01 10	Bazinės išmokos sistema (BIS)	15 621 000 000	15 296 000 000	- 325 000 000

Atsižvelgiant į agentūras, bandomuosius projektus ir parengiamuosius veiksmus, sutartas įsipareigojimų lygis yra 58 584,4 mln. EUR ir lieka 1 031,6 mln. EUR marža, neviršijant 2 išlaidų kategorijos viršutinės ribos, atsižvelgiant į tai, kad 575,0 mln. EUR suma panaudojama nenumatytų atvejų rezervo lėšų mobilizavimui kompensuoti.

3 išlaidų kategorija – Saugumas ir pilietybė

Įsipareigojimų asignavimai yra tokio lygio, kokį Komisija pasiūlė biudžeto projekte su pakeitimais, padarytais Taisomuoju raštu Nr. 1/2017, bet įtraukus patikslinimus, dėl kurių susitarta Taikinimo komitete ir kurie pateikti toliau nurodytoje lentelėje:

EUR

Biudžeto eilutė	Pavadinimas	2017 m. BP (įsk. TR Nr. 1)	2017 m. biudžetas	Skirtumas
09 05 05	Žiniasklaidos veiksmai	19 573 000	22 573 000	3 000 000
15 04 02	Paprogramė „Kultūra“ — Tarpvalstybinių veiksmų rėmimas ir tarptautinės sklaidos bei mobilumo skatinimas	54 350 000	55 350 000	1 000 000
	Iš viso			4 000 000

Straipsnio 09 05 05 biudžeto pastaba bus iš dalies pakeista, ją papildant šiuo sakiniu: „*Prireikus viešųjų pirkimų ir dotacijų procedūros gali apimti pagrindų partnerystės susitarimų sudarymą, siekiant skatinti tvirtą finansinį pagrindą iš šio asignavimo finansuojamiems visos Europos tinklams.*“

Straipsnio 15 04 02 biudžeto pastaba bus iš dalies pakeista, ją papildant šiuo sakiniu: „*Iš šio asignavimo taip pat galima finansuoti pasirengimą Europos kultūros paveldo metams.*“

Dėl šių priežasčių, taip pat atsižvelgiant į agentūras, bandomuosius projektus ir parengiamuosius veiksmus, sutartas įsipareigojimų lygis yra 4 284,0 mln. EUR, nepaliekant maržos, neviršijančios 3 išlaidų kategorijos viršutinės ribos, mobilizuojama 530 mln. EUR suma pagal lankstumo priemonę ir panaudojama 1 176,0 mln. EUR suma iš nenumatytų atvejų rezervo.

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

4 išlaidų kategorija – Europos vaidmuo pasaulyje

Išsipareigojimų asignavimai yra tokio lygio, kokį Komisija pasiūlė biudžeto projekte su pakeitimais, padarytais Taisomuoju raštu Nr. 1/2017, bet įtraukus patikslinimus, dėl kurių susitarta Taikinimo komitete ir kurie pateikti toliau nurodytoje lentelėje:

EUR				
Biudžeto eilutė	Pavadinimas	2017 m. BP (įsk. TR Nr. 1)	2017 m. biudžetas	Skirtumas
01 03 02	Makrofinansinė pagalba	30 828 000	45 828 000	15 000 000
01 03 08	EDVF garantijų fondo atidėjiniai	275 000 000	p. m.	- 275 000 000
13 07 01	Finansinė parama, skirta Kipro turkų bendruomenės ekonominei plėtrai skatinti	31 836 240	34 836 240	3 000 000
19 03 01 05	Priemonės neatidėliotinu atveju	69 480 000	62 850 000	- 6 630 000
21 02 07 05	Migracija ir prieglobstis	448 273 912	404 973 912	- 43 300 000
22 04 01 04	Taikos proceso rėmimas ir finansinė parama Palestintai ir Jungtinių Tautų Paramos ir darbo agentūrai Palestinos pabėgėliams Artimuosiuose Rytuose (UNRWA)	282 219 939	310 100 000	27 880 061
22 04 01 03	Viduržemio jūros regiono šalys — Pasitikėjimo stiprinimas, saugumas ir konfliktų prevencija bei jų sprendimas	340 360 500	332 480 439	- 7 880 061
22 04 02 02	Rytų partnerystė — Skurdo mažinimas ir tvarus vystymasis	313 825 583	322 125 583	8 300 000
	Iš viso			- 278 630 000

Tačiau asignavimų lygis pagal biudžeto punktą 19 03 01 07 „Europos Sąjungos specialieji igaliojiniai (ESSI)“ yra toks pats kaip ir 2017 m. biudžeto projekte.

Dėl šių priežasčių, taip pat atsižvelgiant į agentūras, bandomuosius projektus ir parengiamuosius veiksmus, sutartas išsipareigojimų lygis yra 10 162,1 mln. EUR, nepaliekant maržos, neviršijančios 4 išlaidų kategorijos viršutinės ribos, ir panaudojama 730,1 mln. EUR suma iš nenumatytų atvejų rezervo.

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

5 išlaidų kategorija – Administravimas

Taikinimo komitetas pritarė biudžeto projekte su pakeitimais, padarytais Taisomuoju raštu Nr. 1/2017, nurodytam pareigybių skaičiui, numatytam institucijų etatų planuose, ir Komisijos pasiūlytiems asignavimams, taikant šias išimtis:

- Parlamento svarstymas patvirtinamas su sąlyga, kad papildomos 76 pareigybės, skiriamos frakcijoms, yra visiškai kompensuojamos sumažinant Parlamento administracijos etatų plano pareigybių skaičių, nedarant poveikio biudžetui. Be to, Taikinimo komitetas sutinka į 2017 m. biudžetą įtraukti automatinio darbo užmokesčio atnaujinimo, kuris taikytinas nuo 2016 m. liepos 1 d., poveikį (8 717 000 EUR);
- Tarybos svarstymas patvirtinamas į 2017 m. biudžetą įtraukiant automatinio darbo užmokesčio atnaujinimo, kuris taikytinas nuo 2016 m. liepos 1 d., poveikį (3 301 000 EUR);
- patvirtinamas į Parlamento svarstymą įtrauktas Audito Rūmams skiriamų lėšų sumažinimas, palyginti su 2017 m. biudžeto projektu;
- Europos išorės veiksmų tarnybai (EIVT) pagal sutartininkų biudžeto eilutę skiriama 560 250 EUR (biudžeto punktas 1200) tokia pačia suma sumažinant asignavimus pagal biudžeto punktą 3003 „Pastatai ir su jais susijusios išlaidos.“ 1200 punkto biudžeto pastaba bus pakeista, pridodant šį sakinį: „Šie asignavimai taip pat padengia strateginės komunikacijos veikloje dalyvaujančių sutartininkų sąnaudas.“ Be to, toliau nurodytos EIVT skirsnio biudžeto eilutės yra patikslinamos siekiant panaikinti dvigubas pareigas einančių ESSĮ perkėlimą, pasiūlytą Taisomajame rašte Nr. 1.

EUR

Biudžeto eilutė	Pavadinimas	Skirtumas
3001	Išorės darbuotojai ir išorės paslaugos	- 3 645 000
3002	Kitos su darbuotojais susijusios išlaidos	- 1 980 000
3003	Pastatai ir su jais susijusios išlaidos	- 3 636 000
3004	Kitos administracinės išlaidos	- 815 000
	Iš viso	- 10 076 000

Dėl šių priežasčių, atsižvelgiant į bandomuosius projektus ir parengiamuosius veiksmus, sutartas įsipareigojimų lygis yra 9 394,5 mln. EUR ir lieka 16,2 mln. EUR marža, neviršijant 5 išlaidų kategorijos viršutinės ribos, po to, kai panaudojama 507,3 mln. EUR maržos suma nenumatytų atvejų rezervo lėšų mobilizavimui kompensuoti.

Specialios priemonės

Specialioms priemonėms skirtų įsipareigojimų asignavimų lygis yra toks, kokį Komisija siūlė 2017 m. biudžeto projekte, išskyrus Europos Sąjungos solidarumo fondo rezervui (biudžeto straipsnis 40 02 44) skiriamus asignavimus, kurie išbraukiami.

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

Nenumatytų atvejų rezervo lėšų kompensavimas 2018 ir 2019 m.

2017 m. iš nenumatytų atvejų rezervo iš viso panaudojama 1 176,0 mln. EUR suma pagal 3 išlaidų kategoriją ir 730,1 mln. EUR suma pagal 4 išlaidų kategoriją, taigi iš viso panaudojama 1 906,2 mln. EUR suma. Ji 2017 m. kompensuojama 575,0 mln. EUR suma iš 2 išlaidų kategorijos nepaskirstytos maržos ir 2017 m. – 507,3 mln. EUR, 2018 m. – 570,0 mln. EUR ir 2019 m. – 253,9 mln. EUR sumomis iš 5 išlaidų kategorijos nepaskirstytų maržų. Sprendimas dėl nenumatytų atvejų rezervo lėšų mobilizavimo 2017 m., priimtas kartu su Taisomuoju raštu Nr. 1/2017, bus atitinkamai tikslinamas.

1.4. Mokėjimų asignavimai

Bendras mokėjimų asignavimų lygis 2017 m. biudžete yra toks, koks nustatytas biudžeto projekte su pakeitimais, padarytais Taisomuoju raštu Nr. 1/2017, įtraukus šiuos patikslinimus, dėl kurių susitarta Taikinimo komitete:

- visų pirma, atsižvelgiama į sutartą nediferencijuotoms išlaidoms skirtų įsipareigojimų asignavimų, kurių mokėjimų asignavimų lygis prilygsta įsipareigojimų asignavimų lygiui, sumą. Ši suma apima žemės ūkio išlaidų mažinimą 325 mln. EUR suma ir patikslinimus, susijusius su I, II, III, IV, V, VI, VII, IX ir X skirsnų administracinėmis išlaidomis (13,4 mln. EUR), taip pat decentralizuotas agentūras (kurioms skiriamas ES mokėjimų asignavimų įnašas yra tokio lygio, koks pasiūlytas anksčiau pateiktame 1.2 skirsnyje). Bendras poveikis – 332,3 mln. EUR sumažinimas;
- nustatoma, kad mokėjimų asignavimai visiems *naujiems* bandomiesiems projektams ir parengiamiesiems veiksams, kuriuos pasiūlė Parlamentas, sudaro 50 proc. atitinkamų įsipareigojimų asignavimų arba Parlamento pasiūlytas lygis, jei jis mažesnis. Tuo atveju, kai *vykdomi* bandomieji projektai ir parengiamieji veiksmai pratęsimi, mokėjimų asignavimų lygis yra toks, koks apibrėžtas biudžeto projekte prie jo pridėdant 50 proc. atitinkamų naujų įsipareigojimų asignavimų, arba Parlamento pasiūlytas lygis, jei jis mažesnis. Bendras poveikis – 35,2 mln. EUR padidinimas;
- specialiems renginiams skirti mokėjimų asignavimai (biudžeto straipsnis 15 02 10) – tai suma, nurodyta per Parlamento svarstymą (6 mln. EUR);
- mokėjimų asignavimų (biudžeto straipsnis 01 03 08 „EDVF garantijų fondo atidėjiniai“) lygis yra „p.m.“;
- dėl toliau nurodytų biudžeto eilučių patikslinimų susitarta atsižvelgiant į įsipareigojimų, susijusių su diferencijuotaisiais asignavimais, raidą.

EUR

Biudžeto eilutė	Pavadinimas	2017 m. BP (įsk. TR Nr. 1)	2017 m. biudžetas	Skirtumas
01 03 02	Makrofinansinė pagalba	30 828 000	45 828 000	15 000 000
04 03 02 01	PROGRESS — parama Sąjungos užimtumo bei socialinei politikai ir darbo sąlygas reglamentuojantiems teisės aktams rengti, įgyvendinti, stebėti ir vertinti	38 000 000	41 167 000	3 167 000

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

EUR

Biudžeto eilutė	Pavadinimas	2017 m. BP (įsk. TR Nr. 1)	2017 m. biudžetas	Skirtumas
04 03 02 02	EURES — Savanoriško darbuotojų geografinio judumo skatinimas ir galimybių išdabinti didinimas	17 000 000	17 753 000	753 000
09 05 05	Žiniasklaidos veiksmai	23 997 455	26 997 455	3 000 000
13 07 01	Finansinė parama, skirta Kipro turkų bendruomenės ekonominei plėtrai skatinti	36 031 865	39 031 865	3 000 000
15 04 02	Paprogramė „Kultūra“ — Tarpvalstybinių veiksmų rėmimas ir tarptautinės sklaidos bei mobilumo skatinimas	43 430 071	44 229 071	799 000
22 04 01 04	Taikos proceso rėmimas ir finansinė parama Palestinei ir Jungtinių Tautų Paramos ir darbo agentūrai Palestinos pabėgėliams Artimuosiuose Rytuose (UNRWA)	280 000 000	307 661 000	27 661 000
22 04 02 02	Rytų partnerystė — Skurdo mažinimas ir tvarus vystymasis	167 700 000	172 135 000	4 435 000
19 03 01 05	Priemonės neatidėliotinu atveju	33 212 812	30 043 812	- 3 169 000
21 02 07 05	Migracija ir prieglobstis	155 000 000	115 722 000	- 39 278 000
22 04 01 03	Viduržemio jūros regiono šalys — Pasitikėjimo stiprinimas, saugumas ir konfliktų prevencija bei jų sprendimas	138 000 000	134 805 000	- 3 195 000
32 02 01 01	Tolesnės energijos vidaus rinkos integracijos ir elektros energijos bei dujų tinklų tarpvalstybinio sąveikumo didinimas	34 765 600	33 023 600	- 1 742 000
32 02 01 02	Sąjungos energijos tiekimo saugumo didinimas	26 032 000	24 839 000	- 1 193 000
32 02 01 03	Indėlis į tvarų vystymąsi ir aplinkos apsaugą	26 531 000	25 201 000	- 1 330 000

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

EUR

Biudžeto eilutė	Pavadinimas	2017 m. BP (įsk. TR Nr. 1)	2017 m. biudžetas	Skirtumas
32 02 01 04	Privačioms investicijoms į energetikos projektus palankesnės aplinkos sukūrimas	31 200 000	28 295 000	- 2 905 000
	Iš viso			5 003 000

6. Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondai (biudžeto straipsnis 40 02 43) numatytų mokėjimų asignavimų lygis yra nulinis (30 mln. EUR sumažinimas), nes apskaičiuota, kad iš asignuotųjų pajamų gautų mokėjimų asignavimų turėtų užtekti visus 2017 m.;

7. Europos Sąjungos solidarumo fondo rezervas (biudžeto straipsnis 40 02 44) išbraukiamas;

8. papildomai sumažinama mokėjimų šiose biudžeto eilutėse:

EUR

Biudžeto eilutė	Pavadinimas	2017 m. BP (įsk. TR Nr. 1)	2017 m. biudžetas	Skirtumas
04 02 62	Europos socialinis fondas (ESF) — Labiau išsivystę regionai — Investicijų į ekonomikos augimą ir darbo vietų kūrimą tikslas	2 508 475 000	2 490 475 000	- 18 000 000
13 03 61	Europos regioninės plėtros fondas (ERPF) — Pereinamojo laikotarpio regionai — Investicijų į ekonomikos augimą ir darbo vietų kūrimą tikslas	2 214 431 000	2 204 431 000	- 10 000 000
13 03 62	Europos regioninės plėtros fondas (ERPF) — Labiau išsivystę regionai — Investicijų į ekonomikos augimą ir darbo vietų kūrimą tikslas	3 068 052 000	3 043 052 000	- 25 000 000
13 03 64 01	Europos regioninės plėtros fondas (ERPF) — Europos teritorinis bendradarbiavimas	884 299 000	783 299 000	- 101 000 000
	Iš viso			- 154 000 000

Šiais veiksmais bus užtikrinta 134 490,4 EUR mokėjimų asignavimų suma, sumažinant lėšas 931,4 mln. EUR suma, palyginti su biudžeto projektu, iš dalies pakeistu Taisomuoju raštu Nr. 1/2017.

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

1.5. Rezervas

Nenumatyta kitų papildomų rezervų nei tie, kurie numatyti biudžeto projekte su pakeitimais, padarytais Taisomuoju raštu Nr. 1/2017, išskyrus:

- biudžeto punktą 13 01 04 04 „Struktūrinių reformų rėmimo programos (SRSP) rėmimo išlaidos“ ir biudžeto straipsnį 13 08 01 „Struktūrinių reformų rėmimo programa (SRSP) – Techninė pagalba veiklai, perkelta iš H1b (ESF, ERPF ir SF)“, pagal kuriuos visos išsipareigojimų ir mokėjimų asignavimų sumos perkeliama į rezervą, laukiant, kol bus priimtas Struktūrinių reformų rėmimo programos teisinis pagrindas;
- biudžeto straipsnį 13 08 02 „Struktūrinių reformų rėmimo programa (SRSP) – Techninė pagalba veiklai, perkelta iš H2 (EŽŪFKP)“, pagal kurią visos išsipareigojimų ir mokėjimų asignavimų sumos perkeliama į rezervą laukiant, kol bus priimtas Struktūrinių reformų rėmimo programos teisinis pagrindas;
- biudžeto punktą 18 02 01 03 „Naujų IT sistemų diegimas Sąjungos išorės sienas kertančių migrantų srautų valdymui remti“, pagal kurią 40 000 000 EUR išsipareigojimų ir 28 000 000 EUR mokėjimų asignavimų perkeliama į rezervą laukiant, kol bus užbaigta teisėkūros procedūra, pagal kurią steigiama atvykimo ir išvykimo sistema.

1.6. Biudžeto pastabos

Jeigu ankstesnėse dalyse konkrečiai nenurodyta kitaip, Europos Parlamento arba Tarybos pakeitimai, padaryti biudžeto pastabų tekste, patvirtinami, išskyrus tolesnėje lentelėje nurodytas biudžeto eilutes, kurių biudžeto pastabų tekstas, kaip pasiūlyta biudžeto projekte su pakeitimais, padarytais Taisomuoju raštu Nr. 1/2017 ir EŽŪGF atnaujinimu, yra patvirtintas.

Šiuo atveju reikia suprasti, kad Europos Parlamento arba Tarybos atliekamais pakeitimais negali būti iš dalies pakeistas galiojantis teisinis pagrindas arba išplėsta jo taikymo sritis ar pažeistas institucijų administracinis savarankiškumas ir kad veiksmas gali būti finansuojamas turimais ištekliais.

Biudžeto eilutė	Pavadinimas
04 03 02 03	Mikrofinansai ir socialinis verslumas — Galimybių juridiniams ir fiziniams asmenims, ypač labiausiai atskirtiems nuo darbo rinkos, ir socialinėms įmonėms gauti finansavimą didinimas
S 03 01 06 01	Europos aviacijos saugos agentūra (EASA)
05 02 11 99	Kitos priemonės (kiti augalų produktai ir (arba) priemonės)
05 04 60	Europos žemės ūkio fondas kaimo plėtrai — EŽŪFKP (2014–2020 m.)
05 04 60 02	Techninė pagalba veiklai
18 04 01 01	Programa „Europa piliečiams“ — Atminimo stiprinimas ir pilietinio dalyvavimo Sąjungos lygmeniu gebėjimų didinimas

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

1.7. Naujos biudžeto eilutės

Susitarta dėl biudžeto nomenklatūros, kurią pasiūlė Komisija biudžeto projekte su pakeitimais, padarytais Taisomuoju raštu Nr. 1/2017, įtraukiant bandomuosius projektus ir parengiamuosius veiksmus, ir dėl naujo biudžeto straipsnio, skirto specialiems kasmetiniams renginiams (15 02 10).

1.8. Įplaukos

Susitarta dėl Komisijos pasiūlymo, pateikto Taisomajame rašte Nr. 1/2017, dėl įplaukų iš baudų, kurių suma yra 1 mlrd. EUR, įtraukimo į biudžetą.

2. 2016 m. biudžetas

Patvirtintas Taisomojo biudžeto Nr. 4/2016 projektas ir su juo susijęs nenumatytų atvejų rezervo lėšų mobilizavimas, kaip pasiūlė Komisija.

Patvirtintas Taisomojo biudžeto Nr. 5/2016 projektas, kaip pasiūlė Komisija.

Patvirtintas Taisomojo biudžeto Nr. 6/2016 projektas ir su juo susijęs Europos Sąjungos solidarumo fondo lėšų mobilizavimas, kaip pasiūlė Komisija.

3. Bendri pareiškimai

3.1. Bendras Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos pareiškimas dėl Jaunimo užimtumo iniciatyvos

Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija primena, kad jaunimo nedarbo mažinimas tebėra vienas iš svarbių bendrų politinių prioritetų, ir šiuo tikslu dar kartą patvirtina savo ryžtą kuo veiksmingiau panaudoti turimas biudžeto lėšas šiai problemai spręsti, visų pirma įgyvendinant Jaunimo užimtumo iniciatyvą.

Jie primena, kad 2013 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 1311/2013, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. daugiametė finansinė programa (toliau – DFP reglamentas), 14 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad „Žemiau 2014–2017 m. DFP viršutinių įsipareigojimų asignavimų ribų likusios maržos sudaro bendrąją DFP įsipareigojimų maržą, kurią galima panaudoti viršijant DFP nurodytas 2016–2020 m. viršutines ribas, nustatytas politiniams tikslams, susijusiems su augimu ir užimtumu, visų pirma jaunimo užimtumu.“

Taryba ir Europos Parlamentas prašo Komisijos 2017 m. pasiūlyti taisomajame biudžete skirti 500 mln. EUR⁽¹⁾ 2017 m. Jaunimo užimtumo iniciatyvai finansuojant pagal bendrąją įsipareigojimų maržą, kai tik bus priimtas DFP reglamento 6 straipsnyje numatytas techninis patikslinimas.

Taryba ir Europos Parlamentas įsipareigoja skubiai išnagrinėti Komisijos pateiktą 2017 m. taisomojo biudžeto projektą.

3.2. Bendras Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos pareiškimas dėl mokėjimų asignavimų

Europos Parlamentas ir Taryba primena, kad, atsižvelgiant į vykdymą, reikia užtikrinti reguliarią pažangą vykdant mokėjimus lyginant su asignavimais įsipareigojimams, kad būtų išvengta neįprastai daug metų pabaigoje susikaupusių neapmokėtų sąskaitų.

Europos Parlamentas ir Taryba ragina Komisiją toliau atidžiai ir aktyviai stebėti 2014–2020 m. programų įgyvendinimą. Šiuo tikslu jie prašo Komisijos laiku pateikti naujausius duomenis apie įgyvendinimo padėtį ir mokėjimų asignavimų reikalavimų sąmatas 2017 m.

⁽¹⁾ Ši suma yra bendro Jaunimo užimtumo iniciatyvos finansavimo didinimo iki 2020 m. dalis, atliekant DFP laikotarpio vidurio peržiūrą / persvarstymą.

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

Taryba ir Europos Parlamentas laiku priims visus būtinus sprendimus tinkamai pagrįstiems poreikiams patenkinti, kad būtų išvengta pernelyg didelio neapmokėtų sąskaitų susikaupimo ir būtų užtikrinta, kad mokėjimo prašymai būtų tinkamai kompensuojami.

3.3. Bendras Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos pareiškimas dėl darbuotojų skaičiaus sumažinimo 5 %

Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija primena susitarimą palaipsniui 5 % sumažinti 2013 m. sausio 1 d. etatų plane nurodytą darbuotojų skaičių, taikant šį sumažinimą visoms institucijoms, įstaigoms ir agentūroms, kaip nustatyta 2013 m. gruodžio 2 d. Tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės, bendradarbiavimo biudžeto klausimais ir patikimo finansų valdymo 27 punkte.

Visos trys institucijos primena, kad nustatyto tikslo 5 % sumažinti darbuotojų skaičių galutinio įgyvendinimo metai yra 2017 m. Jos susitaria, jog bus imtasi tinkamų tolesnių priemonių siekiant įvertinti padėtį, kad būtų užtikrinta, jog dedamos visos pastangos siekiant išvengti bet kokių papildomų vėlavimų įgyvendinant tikslą 5 % sumažinti visų institucijų, įstaigų ir agentūrų darbuotojų skaičių.

Visos trys institucijos palankiai vertina Komisijos atliktą institucijų įdarbintų išorės darbuotojų suvestinių duomenų apžvalgą, pateiktą biudžeto projekte pagal Finansinio reglamento 38 straipsnio 3 dalies b punktą. Jie prašo Komisijos, teikiant būsimų metų biudžeto projektus, toliau teikti šią informaciją.

Taryba ir Parlamentas pabrėžia, kad pasiekus tikslą sumažinti darbuotojų skaičių 5 % būtų prisidėta prie institucijų administracinių išlaidų taupymo. Atsižvelgdami į tai, jie prašo Komisijos pradėti vertinti mažinimo veiksmų rezultatus, kad ateityje būtų pasinaudota sukaupta patirtimi.

3.4. Bendras Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos pareiškimas dėl Europos darnaus vystymosi fondo

Siekdama kovoti su pagrindinėmis migracijos priežastimis, Komisija pradėjo naudoti Europos darnaus vystymosi fondą (EDVF), grindžiamą EDVF garantijos ir EDVF garantijų fondo sukūrimu. Komisija siūlo 2017–2020 m. laikotarpiu EDVF garantijų fondui skirti 750 mln. EUR, iš kurių 400 mln. EUR iš Europos plėtros fondo (EPF) per ketverius metus, 100 mln. EUR iš Europos kaimynystės priemonės 2017–2020 m. (iš kurių 25 mln. EUR 2017 m.) ir 250 mln. EUR išsipareigojimų (ir mokėjimų) asignavimų 2017 m.

Taryba ir Europos Parlamentas prašo Komisijos 2017 m. taisomajame biudžete paprašyti reikiamų asignavimų, kad EDVF būtų suteiktas finansavimas iš ES biudžeto, kai tik bus patvirtintas teisinis pagrindas.

Taryba ir Europos Parlamentas išsipareigoja skubiai išnagrinėti Komisijos pateiktą 2017 m. taisomojo biudžeto projektą.

3.5. Bendras pareiškimas dėl ES patikos fondų ir Pabėgėlių Turkijoje rėmimo priemonės

Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija sutaria, kad patikos fondų ir Pabėgėlių Turkijoje rėmimo priemonės steigimas turėtų būti skaidrus ir aiškus procesas, atitinkantis Sąjungos biudžeto vientisumo principą, biudžeto valdymo institucijos prerogatyvas ir galiojančių teisinių pagrindų tikslus.

Jie išsipareigoja prireikus spręsti šiuos klausimus vykdant Finansinio reglamento peržiūrą, kad būtų užtikrinta tinkama lankstumo ir atskaitomybės pusiausvyra.

2016 m. gruodžio 1 d., ketvirtadienis

Komisija įsipareigoja:

- reguliariai informuoti biudžeto valdymo instituciją apie patikos fondų vykdomą ir planuojamą finansavimą (įskaitant valstybių narių įmokas) ir veiklą;
- nuo 2017 m. pateikti darbinį dokumentą, pridedamą prie kitų finansinių metų biudžeto projekto;
- pasiūlyti Europos Parlamento tinkamo dalyvavimo priemonių.

3.6. Bendras Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos pareiškimas dėl žemės ūkio

2017 m. biudžetas apima įvairias neatidėliotinas priemones, kuriomis siekiama padėti ūkininkams įveikti neseniai patirtus rinkos sunkumus. Komisija patvirtina, kad 2 išlaidų kategorijos marža yra pakankama siekiant patenkinti galimus nenumatytus poreikius. Ji įsipareigoja nuolat stebėti rinkos padėtį ir prireikus pateikti tinkamų priemonių poreikiams, kurių negalima patenkinti biudžete nustatytais asignavimais, patenkinti. Tokiu atveju Europos Parlamentas ir Taryba įsipareigoja kuo skubiau išnagrinėti atitinkamus biudžeto pasiūlymus.

ISSN 1977-0960 (elektroninis leidimas)
ISSN 1725-521X (popierinis leidimas)

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LUXEMBURGAS

LT